ஆறாவது

மெய்ப்பாட்டியல்.

உசகூ. பண்ணைத் தோன்றிய வெண்ணான்கு பொரு
கண்ணிய புறனே நானான் கென்ப. [ளுங்

என்பது சூத்திரம். இவ்வோத்து என்னபெயர்த்தோவெனி ன், மெய்ப்பாட்டியலென்னும் பெயர்த்து. மெய்ப்பாடென்பன சில பொருள் உணர்த்தினமையின் அப்பெயர்த்தாயிற்று. இதனானே ஓத்து முதலியதூஉம் மெய்ப்பாடு உணர்த்துதலென்பது பெற்றாம். மெய்ப் பாடென்பது பொருட்பாடு. அஃதாவது, உலகத்தார் உள்ளநிகழ்ச்சி ஆ ண்டுநிகழ்ந்தவாறே புறத்தார்க்குப் புலப்படுவதோர் ஆற்றான் வெளிப்ப டுதல். அதனது இலக்கணங்கூறியஓத்தும் ஆகுபெயரான் மெய்ப்பாட் டியலென்றாயிற்று. மேலோத்தினோடு இவ்வோத்தினிடை இயைபெ ன்னையோவெனின், மேலை ஓத்துக்களுட் கூறப்படும் ஒழுகலாற் றிற்கும் காட்டலாகாப் பொருள் என்றவற்றிற்கும் எல்லாம் பொதுவாகி ய மனக்குறிப்பு இவையாகலின் இவற்றை வேறுகொண்டு ஓரின மாக்கி மெய்ப்பாட்டியலென வேறோர் ஓத்தாக வைத்தமையான் எ ல்லாவற்றோடும் இயைபுடைத்தென்பது. இதன் தலைச்சூத்திரம் என் னுதலிற்றோவெனின், அம்மெய்ப்பாடு பிறர் வேண்டுமாற்றான் இத் துணைப் பகுதிப்படுமென்றுணர்த்துதனுதலிற்று. (இ - ள்.) பண்ணைத் தோன்றிய எண்ணான்கு பொருளும் = முடியுடைவேந்தருங் குறுநிலம ன்னருமுதலாயினோர் நாடகமகளிர் ஆடலும்பாடலுங் கண்டுங்கே ட்டுங் காமநுகரும் இன்பவிளையாட்டினுட் தோன்றிய முப்பத்திரண்டு பொருளும்: கண்ணிய புறனே நானான்கு என்ப = அவை கருதிய பொருட்பகுதி பதினாறாகி அடங்கும் நாடகநூலாசிரியர்க்கு. எ - று. அத் முதனூலைநோக்கிக் கூறியவாறுபோலும்.

முப்பத்திரண்டாவன யாவையெனின்:— ஒன்பதுசுவையெ னப்பட்டவற்றுள் உருத்திரமொழிந்த எட்டனையுங் கூறுங்கால், சுவை க்கப்படும்பொருளும், அதனை நுகர்ந்த பொறியுணர்வும், அது மனத் துப்பட்டவழி உள்ளத்துநிகழுங் குறிப்புங் குறிப்புக்கள் பிறந்த உள் ளத்தாற் கண்ணீரரும்பலும் மெய்ம்மயிர்சிலிர்த்தலுமுதலாக உடம்பி ன்கண்வரும் வேறுபாடாகிய சத்துவங்களுமென நான்காக்கி, அச்சு வையெட்டோடுங்கூட்டி, ஒன்று நான்குசெய்து நாலெட்டு, முப்பத்திரண் டாமென்பது. எனவே, சுவைப்பொருளுஞ் சுவையுணர்வுங் குறிப்பும் விறலுமென நான்காயின. விறலெனினுஞ் சத்துவமெனினும் ஒக்கும்.

சுவைப்பொருளென்பன, அறுசுவைக்கு முதலாகிய வேம்புங் டுவும் உப்பும் புளியுங் கரும்பும்போல்வன. அவையாமாறு, நகைச்சுவைக்குப் பொருளாவன ஆரியர்கூறுந் தமிழுங், குருடரும் முடவருஞ் செல்லுஞ் செலவும், பித்தருங் களியருஞ் சுற்றத்தாரை இகழ்ந்தாருங் குழவிகூறும் மழலையும்போல்வன. அச்சப்பொருளாவன, "வள்ளெயிற் றரிமா வாள்வரி வேங்கை - முள்ளெயிற் றரவே முழங்கழற் செந்தீ - யீற்றுமதமா வேக பாதங் - கூற்றங் கோண்மா குன்றுறை யசுணம்" என்றுசொல்லப்பட்டனபோல்வன. இவற்றைச் சுவைகோடலென்பதென்னையெனின், நகையும் அச்சமுமுதலாகிய உணர்வு முற்காலத்து உலகியலான் அறிவானொருவன் அவற்றுக்கு ஏதுவாகிய பொருள்பிற கண்டவழித் தோன்றிய பொறியுணர்வுகள் அவ்வச்சுவையெனப்படும். வேம்பென்னும் பொருளும் நாவென்பொறியுந் தலைப்பெய்தவழியல்லது கைப்புச்சுவை பிறவாததுபோல, அப்பொருள் கண்டவழியல்லது நகையும் அச்சமுந் தோன்றா. ஒழிந்த காமமுதலியனவும் அன்ன. இக்கருத்தேபற்றிப் பிற்காலத்து நாடகநூல் செய்த ஆசிரியரும் "இருவகை நிலத்தி னியல்வது சுவையே" என்றொன்பது. இனி இருவகைநிலனென்பன உய்ப்போன்செய்தது காண்போர்க்கெய்துதலன்றோவெனின் சுவையென்பது ஒப்பினாய பெயராகலான் வேம்புசுவைத்தவன் அறிந்த கைப்பறிவினை நாவுணர்வினாற் பிறனுணரான், இவன் கைப்புச்சுவைத்தானெனக் கண்ணுணர்வினான் அறிவதன்றி; அதுபோல அச்சத்துக்கு ஏதுவாகிய ஒரு பொருள்கண்டு அஞ்சி ஓடிவருகின்றானொருவனை மற்றொருவன் கண்டவழி இவன் வள்ளெயிற்றரிமாமுதலாயின கண்டு அஞ்சினானென்றறிவதல்லது வள்ளெயிற்றரிமாவினைத் தான்காண்டல் வேண்டுவதன்று; தான் கண்டானாயின், அதுவுஞ் சுவையெனவேபடும். ஆகவே அஞ்சினானைக் கண்டு நகுதலுங் கருணைசெய்தலுங் கண்டோர்க்குப் பிறப்பதன்றி அச்சம்பிறவாதாகலான் உய்ப்போன்செய்தது காண்போனுய்த்த அறிவின்பெற்றியாற் செல்லாதாகலின் இருவகை நிலமெனப்படுவன சுவைப்பொருளுஞ் சுவைத்தோனுமென இருநிலத்தும் நிகழுமென்பதே பொருளாதல்வேண்டுமென்பது.

குறிப்பென்பது, கைப்பின் சுவையுணர்வு பிறந்தவழி வெறுப்புமுதலாயின உள்ளநிகழ்ச்சிபோல அஞ்சுதக்கனகண்டவழி அதனை நோக்காது வெருக்கும் உள்ளநிகழ்ச்சி. விறலென்பன, அவ்வுள்ளநிகழ்ச்சி பிறந்தவழி வேம்புதின்றார்க்குத் தலைநடுங்குவதுபோலத் தாமே தோன்றும் நடுக்கமுதலாயின. இவ்வகையால் இந்நான்கினையும் எட்டோடும் உறழவே முப்பத்திரண்டாயின.

இனி அவை பதினாறாயினவாறென்னையெனின்:—வேம்புமு தலாயின பொருளும் அறுசுவை நாமுதலாயின பொறியும் வேறுவே நின்றவழிச் சுவைபிறவாமையானும் அவ்விரண்டுங்கூடியவழிச் சுவை பிறத்தலானும் அவைபதினாறும் எட்டெனப்படும்; இனிக் குறிப்புஞ் சத்துவமுமென்பனவும் உள்ளநிகழ்ச்சியும் உடம்பின்வேறுபாடுமென்ப ராகலின் அவ்வுள்ளநிகழ்ச்சியை வெளிப்படுப்பது சத்துவமாகலின் அ வை பதினாறும் எட்டாயடங்குமாகலின் அவை ஈரெட்டுப் பதினாறு மென்பது. மற்றிவை பண்ணைத்தோன்றுவனவாயின், இது பொரு ளோத்தினுள் ஆராய்வதென்னை? நாடகவழக்கத்தானே, ஒருவன்செ ய்ததனை ஒருவன் வழக்கினின்றும் வாங்கிக்கொண்டு பின்னர்ச்செ ய்கின்றதாதலானும் வழக்கெனப்படாதாகலானும் ஈண்டு ஆராய்வது பிறிதேற்றுத்துறைத்தலென்னுங் குற்றமாமென்பது கடா. அதுவன்றே இச்சூத்திரம் பிறன்கோள்கூறலென்னும் உத்திவகையாற் கூறி, அது தானே மரபாயிற்றென்பது. (க)

௨௫0. நாலிரண் டாகும் பாலுமா ருண்டே.

இது மெய்ப்பாட்டின் அடக்கங் கூறுகின்றது. (இ - ள்.) மு ப்பத்திரண்டுமெய்ப்பாடும் பதினாறாதலேயன்றி எட்டாதலும் உண்டு. எ - று. அவை வீரம் அச்சம் வியப்பு இழிப்பு காமம் அவலம் நகை நடுவுநிலையென்பன. இவற்றின்விகாரமாகிய சத்துவங்களெட்டனை யும் இவற்றுளடக்கி எட்டாக்கிக் கூறியவாறிதுவென்பது. நாலிர ண்டாதலுமுண்டென்றது பாலென்றதனான் எட்டாகலேயன்றி அ வை ஒன்பதாதற்குப் பகுதியுமுடையவென்பது; என்னை? "உருத்தி ரந் தன்னொ டொன்ப தாகும்" என்பவாகலின். உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்றாதலான் இவையும் பண்ணைத் தோன்றிய எண்ணான்கெ னப்பட்டனவற்றுப் பகுதியென இதுவும் பிறன்கோட்கூறியவாறு யிற்று. மற்றிவற்றது பயனென்னையெ னின்; பொருளதிகாரத்துக்கூ றுகின்ற வழக்கியலே அவையுமென்பதுகூறி, அச்சுவைக்கு ஏதுவாய பொருளினை அரங்கினுள் நிறீஇ, அதுகண்டு குறிப்புஞ்சத்துவமும் நிக ழ்த்துகின்ற கூத்தனையும் அரங்கிற்றந்து, பின்னர் அவையரங்கினோர் அவன்செய்கின்ற மெய்ப்பாட்டினை உணர்வராக வருகின்றமுறைமை யெல்லாம் நாடகவழக்கிற்கே உரியபகுதியெனவும், அப்பகுதியெ ல்லாம் ஈண்டுணர்த்தல்வேண்டுவதன்றெனவுங் கூறியவாறு. இங் ஙனம் அடங்குமென்பது நாடகநூலுள்ளுஞ் சொல்லபவோவெனின் சொல்லுபவாகலினன்றே அதன்வழிநூல்செய்த ஆசிரியர்செயிற்றிய னார் சுவையுணர்வும்பொருளும் ஒன்றாகவடக்கிச் சுவையுங்குறிப்புஞ்

சத்துவமுமெனமூன்றற்கு வேறுவேறிலக்கணமுங் கூறி அவற்றை "உண்ணிய மூன்று மொராங்கு பெறுமெனா - நண்ணிநி னுணர்ந்தோர் நவன்றன ரென்ப" என்றோதினாராயிற்றென்பது. (௨)

௨௫௧. நகையே யழுகை யிளிவரன் மருட்கை
யச்சம் பெருமிதம் வெகுளி யுவகையென்
றப்பா லெட்டே மெய்ப்பா டென்ப.

இது பிறர்வேண்டுமாற்றானன்றி இந்நூலுள் இவ்வாறு வேண்டப்படும் மெய்ப்பாடென்பதுணர் - ற்று. (இ - ள்.) இச்சொல்லப்பட்ட எட்டும் மெய்ப்பாடென்று சொல்லுவர்புலவர். எ - று.

நகையென்பது சிரிப்பு; அது முறுவலித்துநகுதலும் அளவேசிரித்தலும் பெருகச்சிரித்தலுமென மூன்றென்ப. அழுகையென்பது அவலம்; அஃது இருவகைப்படும், தானே அவலித்தலும் பிறரவலங்கண்டு அவலித்தலுமென; இவற்றுள் ஒன்று கருணையெனவும் ஒன்று அவலமெனவும்பட்டுச் சுவை ஒன்பதாகலுமுடைய என்பது. இளிவரலென்பது இழிபு. மருட்கையென்பது வியப்பு; அற்புதமெனினும் அமையும். அச்சமென்பது பயம். பெருமிதமென்பது வீரம். வெகுளியென்பது உருத்திரம். உவகையென்பது காமமுதலியமகிழ்ச்சி. இவை அவ்வெட்டுமாவன. இவற்றைச் சுவையெனவுங் குறிப்பெனவும் வழங்கினும் அமையும்.

மற்று நகை முன்வைத்ததென்னையெனின், பண்ணைத்தோன்றிய எண்ணான்குபொருட்கும் இவையென்னும் இயல்பில்லனவல்ல என்றதற்கு விளையாட்டுப் பொருட்டாகிய நகை முன்வைத்தானென்பது. அதற்கு மறுதலையாகிய அழுகையை அதன்பின் வைத்தான். இளிவரவு அதன்பின் வைத்தான், அழுகையும் இளிவரவோடு இயைபுடைமையின். தானிளிவந்து நின்றோர்பொருளைவியக்குமாதலின் இளிவரலின்பின் வியப்புவைத்தான். வியப்புப்பற்றியும் அச்சம்பிறத்தலின் அச்சத்தை அதன்பின் வைத்தான். அச்சத்திற்கு மறுதலையாகிய வீரத்தை அதன்பின் வைத்தான். அவ்வீரத்தின்பயனாகிப் பிறர்க்கு வரும் வெகுளியை அதன்பின்னே வைத்தான். வெகுளிக்கு மறுதலையாகலானும் எல்லாவற்றினும் ஈண்டு ஓதுதற்குச் சிறந்ததாகலானும் முற்கண்ணோதிய நகைக்கு இயைபுடைத்தாகலானும் உவகையை அவ்வீற்றுக்கண் வைத்தானென்பது. இவ்வெட்டனுள் முதனின்ற நான்கும் முற்கூறுதற்கும் இறுதிநின்ற நான்கும் பிற்கூறுதற்குங் காரணம் வருகின்ற சூத்திரங்களானும் பெறுதும்.

மற்றிவ்வெட்டனோடுஞ் சமநிலைகூட்டி ஒன்பதென்னுமோ நாடகநூலுட்போலவெனின், அதற்கு ஓர்விகாரமின்மையின் ஈண்டுக்கூறியதிலனென்பது; அதற்கு விகாரமுண்டெனின் முன்னையெட்டனுள்ளுஞ்சார்த்திக்கொள்ளப்படும். அல்லதூஉம் அந்நிலைகியல் நீங்கினோர் பெற்றியாகலின், ஈண்டு உலகவழக்கினுட் சொல்லியதிலனென்பது. ஒழிந்த எட்டும் உலகியலாகலிற் கூறினான், "வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிரு முதலின்" என்று புகுந்தமையினென்பது. அவை எட்டுமாமாறு இனிக்கூறுதும். (௩)

**உ௫உ. எள்ள லிளமை பேதைமை மடனென்
றுள்ளப் பட்ட நகைநான் கென்ப.**

இது நிறுத்தமுறையானே நகைக்குறிப்பு நான்கென்பதுணர்-ற்று. (இ-ள்.) எள்ளுதலும் இளமையும் பேதைமையும் மடனுமெனக் கருதப்பட்ட நகை நான்கு. எ-று. இவை நான்கும் பொருளாகிச் சத்துவமுங் குறிப்புஞ் சுவையுமென்னும் மூன்றற்கும் முதற்கண்ணவாகலான் மூன்றனையும் அடக்கிப் பொருட்பகுதியான் அவற்றைக் கூறுகின்றவாறு இதுவென்பது. இவைநான்கும் ஒன்று இரண்டாகி எட்டாதலும் உடைய.

எள்ளலென்பது தான் பிறனை எள்ளிநகுதலும் பிறரால் எள்ளப்பட்டவழித் தான் நகுதலுமென இரண்டாம். இளமையென்பது தான் இளமையாற் பிறனை நகுதலும் பிறரிளமைகண்டு தான் நகுதலுமென இரண்டு. பேதைமையென்பது அறிவின்மை. மடமையென்பது பெரும்பான்மையுங் கொளுத்தக்கொண்டு கொண்டதுவிடாமை. இவையுந் தன்பேதைமையான் நகுதலும் பிறன்பேதைமையான் நகுதலுந் தன்மடமையான் நகுதலும் பிறன்மடமையான் நகுதலுமென இரண்டாம்.

எள்ளலென்பது இகழ்ச்சி. "எள்ளி நகினும்வரூஉம்" என்பது தன்கண் நிகழ்ந்த எள்ளல்பொருளாக நகைபிறந்தது. "நல்லை மன்னென நகூஉப்பெயர்ந் தோளே" என்பது பிறனெள்ளியது பொருளாகத் தன்கண் நகைபிறந்தது என்னை? தன்மகள் தன்னை மதியாது இகழ்ந்தாளென நக்கவாறு. இது வெகுளிப்பொருளாக நக்கான்றோவெனின், அது வீரர்க்கே உரித்தாகல்வேண்டும்; இவள் அவனை வெகுண்டு தண்டஞ்செய்வாளல்லள் அதற்கே உவப்பினல்லதென்பது. அல்லதூஉம், "நகுதக் கனரே நாடுமிகக் கூறுநர்" என்றாற்போல வீரத்தெழுந்த வெகுளிநகையும் எள்ளல் நகையென்றே அடக்கவேண்டும் ஈண்டென்பது.

"நடுங்குதல் காண்மார் நகைகுறித் தனரோ" என்புழித் தன் இளமைபொருளாக நகைபிறந்தது. "திறனல்ல யாங்கழற யானை ந குமிம் - மகனல்லான் பெற்ற மகன்" என்பதும் அது. அங்ஙனம் மக ன்சிரித்தவழித் தாய்க்கு நகைதோன்றிற்றேல் அது பிறிளமை பொ ருளாக நகைதோன்றிற்றும். "நாவொடு நவிலா நகைபடு தீஞ்சொல்" என்பது பிறிளமைபொருளாக நகைபிறந்தது.

"நகைநீ கேளாய் தோழி" என்பது தன்பேதைமைபொருளா க நகைபிறந்தது; என்னை? தான் செய்த தவற்றிற்குத் தாய் தன்னை வெகுண்டது தனக்கு நகையாகக்கொண்டமையின். "நகையா கின் றே தோழி - மம்மர் நெஞ்சினன் மெழுழுதுகின் றதுவே" என்பது பி றன்பேதைமைபொருளாக நக்கது.

"நும்மொடு நக்க வால்வெள் ளெயிறே" என்பது தன்மடத் தான் நகைதோன்றிற்று; என்னை? நீயிர் கூறிய அதனையே மெய் யெனக்கொண்டு மகிழ்ந்து நக்கனென் என்றமையின். "குறிக் கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண் - சிறக்கணித்தாள் போல நகும்." என்பதும் அது. "நாநகை யுடைய நெஞ்சே நம்மொடு - தான்வரு மென்ப தடமென் றோளி" எனப் பிறர்மடம் பொருளாக நகைதோன்றிற்று. பிறவும் அன்ன.

இவ்வோதப்பட்டவற்றுக்கெல்லாம் உவகை உரித்து. உள்ள ப்பட்ட நகைநான்கு என்றதனுன் உள்ளத்தோடு பிறவாத நகையுமு ள, அவை "வறிதகத் தெழுந்த வாயின் முறுவல்" என்றாற்போல வருவனவெனக் கொள்க. (ச)

உடுரு. இளிவே யிழவே யசைவே வறுமையென
விளிவில் கொள்கை யழுகை நான்கே.

இது முறையானே அழுகையென்னுஞ் சுவையினைப் பொருள் பற்றி உணர்-ற்று. (இ-ள்.) இளிவும் இழத்தலும் அசைதலும் வறு மையுமென இந்நான்குபொருள்பற்றித் தோன்றும் அவலம். எ-று. இளிவென்பது பிறரான் இகழப்பட்டு எளியனாதல். இழவென்பது தந்தையுந் தாயுமுதலாகிய சுற்றத்தாரையும் இன்பம்பயக்கும் நுகர்ச்சி முதலாயவற்றையும் இழத்தல். அசைவென்பது பண்டைநிலைமை கெட்டு வேறொருவாறாகி வருந்துதல். வறுமையென்பது போகந்துய் க்கப்பெறாத பற்றுள்ளம். இவை நான்குந் தன்கட் தோன்றினும் பி றன்கட் தோன்றினும் அவலமாமென்பது. எனவே, இவையும் எட் டாயின. விளிவில்கொள்கை, கேடில்கொள்கை. அங்ஙனங் கூறி

ய மிகையானே அழுகைக்கண்ணீர்போல உவகைக்கண்ணீர்வீழ்த லும் உண்டு. அதனையும் அழுகைப்பாற்சார்த்தி உணரப்படும்.

“ எழுதெழில் சிதைய வழுதன ளேங்கி - யடித்தென வருத்தித் திப் பல்லூழ் - நொடித்தெனச் சிவந்த மெல்விரற் றிருகுபு - கூர்நு தி மழுங்கிய வெயிற்ற - ளூர்முழுது நுவலுநிற் காணிய சென்மே” என் பது, பரத்தையை நீயெள்ளினையென்று அழுதுவருகின்றாளென்று த லைமகற்குச் சொல்லியதாகலின் இது தன்கட் டோன்றிய இளிவரல் பொருளாக அவலச்சுவை பிறந்தது. “கயமல ருண்கண்ணாயொருவ ன்” என்னும் பாட்டினுட் “தானுற்ற - நோயுரைக் கல்லான் பெயரு மற் பன்னாளும்” எனத் தலைமகன் இளிவந்தொழுகுவதுகாரண மாகச் “செய்யேன்மன் யானுந் துயரிழப்பென்.” என்றமையின் இ து பிறன்கட் டோன்றிய இளிவரல்பொருளாக அவலச்சுவை பிறந் தது. இது கருணையெனவும்படும்.

“மெழுகு மாப்பிதன் கண்கலுழ்நீ ரானே” என்புழிக் கணவனை யிழந்தாள் அவற்குப் பலிக்கொடைகொடுத்தற்கு மெழுகுகின்றாளைக் கண்ணீரோ நீராக மெழுகின்றாளென்றமையின் இது தன்கட் டோன் றிய இழவுபற்றிப் பிறந்த அவலச்சுவையாயிற்று. “ஐயோ வெனின் யான் புலியஞ்சுவல்” என்பதும் அது. “பின்னொடு முடித்த மண்ணா மு ச்சி” என்னும் பாட்டினுள் “அணங்குறு கற்பொடு மடங்கொளச் சாஅய் - நின்னோய்த் தலையையு மல்லை தெறுவர - வென்னாகுவள் கொ லளிய டானெனா - வென்னழி பிரங்கு நின்னொடி யானும்” என்றவழித் தலைமகன்பிரிவிற்குத் தோழி படர்கூர்ந்தாளெனச் சொல்லினமை யின் அது பிறன்கட் டோன்றிய இழவுபற்றி அவலம்பிறந்ததாம்.

“ துளியிடை மின்னுப்போற் றோன்றி யொருத்தி - யொளி யோ டுருவென்னைக் காட்டி யளியளென் - னெஞ்சாறு கொண்டா ளதற்கொண்டு துஞ்சேன்” எனத் தன்கட் டோன்றிய அசைவுபற்றி அவலம் பிறந்தது. “இல்வழங்கு மடமயில் பிணிக்குஞ் - சொல்வ லை வேட்டுவ னாயினள் முன்னே.” என்பது பிறன்கட் டோன்றிய அ சைவுபற்றிய அவலம்; என்னை? அள்ளிலைத்தாளி கொய்யாநின்றாள் இதுபொழுது என அவலித்துச்சொல்லினமையின்.

“ இல்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை - சுவைத்தொ றழூஉந்த ன் மகத்துமுக நோக்கி - நீரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்கண்ணெ ம் - மனையோ ளெவ்வ நோக்கி நினைஇ - நிற்படர்ந் திசினே நற்போ ர்க் குமண” என்புழி, முலைப்பசை காணாது அழுகின்றது குழவியெ

ன்பது தன்கட் டோன்றிய வறுமைபற்றி அவலம்பிறந்தது. மகமுக ஞேக்கி அழுகின்றுள் என்மனைவியென்பது பிறன்கட் டோன்றிய வறுமையவலம்.

"இன்ன விறலு முளகொ[illegible]னமக்கென - மூதூர்ப் பெண்டிர் கசிந்தழ நாணிக் - கூற்றுக்கண் ணோடிய வெருவரு பறந்தலை" என் புழி மூதூர்ப்பெண்டிர் இழவுபற்றி அழுதாராயிற் கூற்றுக்கண்ணோ டாதாகலின் அவர் உவந்தனரென்பது பெற்றும்; அதனுனே அஃது உவகைக்கலுழ்ச்சியாமென்பது. (ரு)

உருச. மூப்பே பிணியே வருத்த மென்மையோ
டியாப்புற வந்த விளிவர னன்கே.

இது மூன்றும் எண்ணுமுறைமைக்கணின்ற இளிவரல் கூறுகின்றது. (இ - ள்.) மூப்பும் பிணியும் வருத்தமும் மென்மையுமென நான்கு பொருள்பற்றிப் பிறக்கும் இளிவரல். எ-று. வருத்தமெனினு முயற்சியெனினும் ஒக்கும். யாப்புறவந்த என்பது திட்பமுறவந்த என்றவாறு. அங்ஙனங் கூறிய மிகையானே வீரமுதலாயினபற்றியும் இளிவரல்பிறக்கும் என்றவாறு. இவை முன்னையபோலத் தன்கட் டோன்றுவனவும் பிறன்கட் டோன்றுவனவும்பற்றி எட்டாதலுடைய வென்பது கொள்க.

"தொடித்தலை விழுத்தண் டூன்றி நடுக்குற் - றிருமிடை மிடைந்த சிலசொற் - பெருமூ தாளரே மாகிய வெமக்கே" என்பது தன் கட் டோன்றிய மூப்புப்பொருளாக இளிவரல் பிறந்தது; என்னை? இளமைக்காலத்துச் செய்தன செய்யமாட்டாது இளிவந்தனம் இக்கா லத்து என்றமையின். "மாயப் பொய்ம்மொழி சாயினை பயிற்றியெம் முதுமை யெள்ளலஃ தமைகுந தில்ல" என்பதும் அது. "மூத்துத்த லை யிறைஞ்சிய நின்னொ டியானே - போர்த்தொழி றொடங்க நாணுவலதனுன்" என்பது பிறன்கட் டோன்றிய மூப்புப் பொருளாக இளிவரல் பிறந்தது.

"இமயமுந் துளக்கும் பண்பினை - [illegible]ணயி லாளர் பெண்டிரி தெவனோ" என்பது தன்கட் டோன்றிய பிணிபற்றி இளிவரவுபிறந்தது; என்னை? மலையைத்துளக்கும் ஆற்றலையுடையீராய் காமப்பிணிகூர்ந்தோரை அலைப்பது நினக்குத் தருவதன்றென இளிவந்து வாடைக்குக் கூறினமையின். "குணகடற் றிரையது பறைதபு நாரை * * * நோயை நெஞ்சே நோய்ப்பா லோயே" என்பது நெஞ்சினை வேறு நிறீஇக் கூறினமையிற் பிறன்கட் டோன்றிய பிணியெனப்படும்,

இதனுட் "சேயுளரியோட் படர்தி" என்றமையின் இது பிறன்கட் தோன்றிய வருத்தமும் வந்ததாயிற்று. "யான்ற னறிவ லுனறி யலளே" என்பது தன்கட் தோன்றிய வருத்தம்பற்றி வந்த இளிவரல்; என்னை? அது பின்னின்ற தலைமகன் கூறியதாகலின். "ஒன்றிரப்பான்போ லிளிவந்துஞ் சொல்லும்" என்பது பிறன்கட் தோன்றிய வருத்தம்பற்றி வந்தது; என்னை? அவன் இவ்வாறொழுகுதல் நமக்கு இளிவரலாமென்னுங் குறிப்பினாற் கூறிக் குறைநயப்பித்தமையின்.

"வலியரொன்று வழிமொழியலன் - மெலியரொன்று மீக்கூறலன்" எனத் தன்கண்ணும் பிறன்கண்ணுந் தோன்றிய மென்மைபற்றி இளிவரல் பிறந்தன; என்னை? மெலியார் இளிவந்தன கூறுவராயினும் வலியார் மீக்கூறுவராயினும் இவன் அவைசெய்யானென்றமையின்.

"ஒருகை யுடைய தெறிவலோ யானு - மிருகை சுமந்துவாழ் வேன்" என்பது வீரம்பற்றிய இளிவரல்பிறந்தது. இது தன்கண்ணும் பிறன்கண்ணுந் தோன்றாமையின் இலேசினாற் கொண்டாமென்பது. (௬)

௨௫௫. புதுமை பெருமை சிறுமை யாக்கமொடு
மதிமை சாலா மருட்கை நான்கே.

இது வியப்புணர்-ற்று. (இ - ள்.) புதிதாகக் கண்டனவும், கழியப் பெரியவாயினவும், இறப்பச் சிறியனவும், ஒன்று ஒன்றாய்த் திரிந்தனவுமென நான்கும்பற்றி வியப்புத் தோன்றும். எ-று. மதிமைசாலாமருட்கையென்பது அறிவினை உலகவழக்கினுள் நின்றவாறு நில்லாமற் திரித்து வேறுபடுத்து வருவதென்றவாறு. இவையுமெல்லாம் மேலனபோலத் தன்கட் தோன்றினவும் பிறன்கட் தோன்றினவுமென எட்டாதலுடைய.

"மலர்தார் மார்பு னின்றோற் கண்டோர் - பலர்தில் வாழி தோழி யவரு - ளாரிருட் கங்கு லணையொடு பொருந்தி - யோர்யா னாகுய் தெவன்கொ - னீர்வார் கண்ணொடு நெகிழ்தோ ளேனே" என்பது தன்கட் தோன்றிய புதுமைபற்றிய வியப்புப்பிறந்தது; என்னை? தன்கருத்து வெளிப்படாது தன்மெய்க்கட் தோன்றிய புதுமையைத் தலைவி வியந்தாள்போலத் தோழிக்கு அறத்தொடு நின்றமையின். "மந்தி நல்லவை மருள்வன நோக்கக் - கழைவளர் சிலம்பிற் கத்தியலி யாமெயில் - விழவுக்கள விறலியிற் றோன்று நாடன்" என்றவழிப் பண்

டு ஒருகாலுங் கண்டறியாதபடி ஆடிற்று மயிலென்றமையிற் பிறபொருட்கட் தோன்றிய புதுமையாயிற்று.

"நிலத்தினும் பெரிதே வானினு முயர்ந்தன்று - நீரினு மாரளவின்றே சாரற் - கருங்கோற் குறிஞ்சிப்பூக் கொண்டு - பெருந்தே னிழைக்கு நாடனொடு நட்பே" என்பது பெருமைவியப்பு; என்னை? கருங்கோற் குறிஞ்சிப்பூக்கொண்டு பெருந்தேன் இழைத்தாற்போல வழிமுறை முறையாற் பெருகற்பாலதாகிய நட்பு மற்றவனைக் கண்ணுற்றஞான்றே நிலத்தினதகலம்போலவும் விசும்பினுக்கம்போலவுங் கடலினாழம்போலவும் ஒருகாலே பெருகிற்றென்றமையின்; இது தன்கட் தோன்றிய பெருமைவியப்பு. இது தலைமகன் கருத்தினுள் நட்பிற்குங் கொள்ளுங்காற் பிறன்கட் தோன்றிய பெருமைவியப்பாமென்பது கொள்க.

"மைம்மல ரோதி மணிமகைப் பேதைதன்-கொம்மை வரிமுலை யேந்தினு - மம்ம - கடையிற் சிறந்த கருநெடுங்கட் பேதையிடையிற் சிறியதொன் றில்." என்பது பிறன்கட் தோன்றிய சிறுமைவியப்பு. தன்கட் தோன்றினவுங் கண்டுகொள்க.

"எருமை யன்ன கருங்கல் லடைதொ - ருனிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற் - கானக நாடனை நீயோ பெரும" என்பது நரிவெரூஉத்தலையார் தம்முடம்பு பெற்று வியந்துகூறிய பாட்டாகலின் இது தன்கட் தோன்றிய ஆக்கம்பற்றிய வியப்புப் பிறந்ததாயிற்று. "உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித் தீண்டி - யிறப்ப நிழற்பயந் தாஅங்கு" என்பது பிறபொருளாக்கம்பற்றிய வியப்பு.

இனி மதிமைசாலாமருட்கையானே சிறுமைப்பொருள் பெருந்தொழில்செய்தலும் பெருமைப்பொருள் சிறுதொழில் செய்தலும் வியப்பாமெனக்கொள்க. "கிண்கிணி களைந்தகா லொண்கழல் கட்டி" என்னும் பாட்டுச் சிறியோர் பெருந்தொழிலைச் செய்தது. "அன்னொருவன்றன் னாண்டகை விட்டென்னைச் - சொல்லுஞ்சொற் கேட்டி சுடரிழாய்" என்பது பெரியோன் சிறுதொழில் கூறலின் வியப்பாயிற்று.

புதுமையை ஆக்கத்துளடக்கி முதுமையென்பது பாட்டமாகவும் உரைப்ப. அன்னதோர்வழக்கின்மையாலும் புதுமை ஒன்றற்கொன்றாய்த் திரியுமெனப்பட்டு அவ்வாக்கத்துள் அடங்காமையாலும் அஃதமையாதென்பது.

இங்ஙனம் இவை நான்கு சூத்திரப்பொருளும் நான்கு பதி னாறாகியும் முப்பத்திரண்டாகியும் விரியுமாகலின் இவற்றை ஓரின மாக்கி முதற்சூத்திரத்து முன்வைத்தானென்பது. இனிவருஞ் சூத்தி ரநான்கினும் எண்ணப்படும் பொருள் ஒன்று இரண்டாகாமையின் அ வை பதினாறேயாமென்பது. அஃதேயெனின் இத்துணையுங் கூறிவ ந்த முப்பத்திரண்டனையும் இனிக்கூறும் பதினாறனையும் நோக்கி முத ற்சூத்திரத்துட் "பண்ணைத் தோன்றிய வெண்ணான்கு பொருளுங் • கண்ணிய புறனே நானான் கென்ப" என்றானென்னாமோவெனின், எ ன்னுமன்றே, பதினாறுபொருளும் மேற்கூறிய முப்பத்திரண்டுமென் று படாமையினென்பது; என்றார்க்குத் தன்கட் தோன்றுதல் பிறன் கட் தோன்றுதலெனப் பகுத்துப் பொருளுணையாது மேலனவும் இனி வருகின்றனவும் நானான்கேயாகலாற் பண்ணைத்தோன்றிய எண் ணான்குபொருளென்றானுமெனின், அங்ஙனங் கூறின் அவை "கண் ணிய புறனே நானான் கென்ப" என்றும், "நாலிரண் டாகும் பாலு மா ருண்டே" என்றும், மடங்கக்கூறல்வேண்டாவாம், வேண்டவே இச்சூத்திரம் எட்டுவகையாகியே செல்லுமென மறுக்க. அல்லதூஉம் இஃது உலகவழக்காதலிற் பண்ணைத்தோன்றிய பொருள் ஈண்டு ஆ ராயானென்பது. அற்றன்றியும் இவற்றைப் பண்ணைத்தோன்றிய பொருளெனின் ஒன்றொன்றாக்கிக் கூறாது கூத்தன் அரங்கினுள் இ யற்றும் வகையானே சுவையுங் குறிப்புஞ் சத்துவமுமென வேறு வேறுசெய்வான் ஆசிரியனென்பது. (எ)

உ௫௬. அணங்கே விலங்கே கள்வர்த மிறையெனப் பிணங்கல் சாலா வச்ச நான்கே.

இது முறையானே அச்சமுணர்-ற்று. (இ-ள்.) தெய்வமும் விலங்குங் கள்வருந் தமக்கு இறைவரும்யினுருமென நான்குபகுதியா ன் அச்சம் பிறக்கும், எ-று. அணங்கென்பன பேயும் பூதமும் பாம்பும் ஈறாகிய பதினெண்கணனும் நிரயப்பாலரும் பிறரும் அணங்குதற்றொ ழிலராகிய சவந்தின் பெண்டிர் முதலாயினரும் உருமிசைத்தொடக் கத்தனவுமெனப்படும். விலங்கென்பன அரிமாமுதலாகிய அஞ்சு தக்கன. கள்வரென்பார் தீத்தொழில்புரிவார். இறையெனப்படுவார் தந்தையரும் ஆசிரியரும் அரசரும் முதலாயினர். பிணங்கல்சாலா அ ச்சமென்றதனுன் முன்னையபோல இவை தன்கட் தோன்றலும் பிறன் கட் தோன்றலுமென்னுந் தடுமாற்றமின்றிப் பிறிதுபொருள்பற்றியே வருமென்பது

உ-ம். "யானை தாக்கினு மரவுமேற் செலினு - நீனிற விசும்பி ன் வல்லேறு சிலைப்பினுஞ் - சூர்மகண் மாறா மறப்பூண் வாழ்க்கை" என்பதனுள் அணங்கும் விலங்கும் பொருளாக அச்சம் பிறத்தல் இயல்பென்பது கூறியவாறாயிற்று. "ஒருஉநீ யெங்கூந்தற் கொள்ள ல்யா நின்னை - வெரூஉதுங் காணுங் கடை" இது கள்வர் பொரு ளாக அச்சம்பிறந்தது; என்னை? அவனைக் கள்வர்பாற் சார்த்தி உரைத்தமையின். "எடுத்துமே ழேழுக்குறின் வாழலே மென்னுங் - க ருத்தினாற்கை கூப்பிப் பழகி - யெருத்திறைஞ்சிக் - கால்வண்ண மல் லாற் கடுமான்றேர்க் கோதையை - மேல்வண்ணங் கண்டறியா வே ந்து." இது இறைபொருளாக அச்சம் பிறந்தது.

பிணங்காத அச்சமென்றது சாலா அச்சமென்ற மிகையான் இந்நான்குமேயன்றி ஊடன்முதலியனவும் அச்சத்திற்குப் பொருளா மென்று கொள்க. "சேய்நின்று செய்யாத சொல்லிச் சினவனி - னு னை கடக்கிற்பா ரியார்" என்பது புலவிப்பொருளாக அச்சம் பிறந் தது. "அணிகிளர் சாந்தி னம்பட் டிமைப்பக் - கொடுங்குழை மக ளிரி னொடுங்கிய விருக்கை" எனவும் "அச்சா றாக வுணரிய வருப வன் - பொய்ச்சூ ளஞ்சிப் புலவே னுருவல்" எனவும் வருவனவும் அவை. பிறவும் அன்ன. (௮)

உ௫௭. கல்வி தறுகண் ணிசைமை கொடையெனச்
சொல்லப் பட்ட பெருமித நான்கே.

இது ஆறும் எண்ணுமுறைமைக்கண் நின்ற வீரம் உணர்-ற்று. (இ - ள்.) கல்வியுந் தறுகண்மையும் புகழுங் கொடையுமென்னும் நா ன்கும்பற்றி வீரம்பிறக்கும். எ - று. இச்சூத்திரத்துள் வீரத்தினைப் பெருமிதமென்றெண்ணினான்; என்னை? எல்லாரொடும் ஒப்பநில்லாது பேரெல்லையாகநிற்றல் பெருமிதமெனப்படும் என்றற்கென்பது. கல் வியென்பது தவமுதலாகிய விச்சை. தறுகணென்பது அஞ்சுதக்கன கண்ட இடத்து அஞ்சாமை. இசைமையென்பது இன்பமும் பொரு ளும் இறப்பப் பயப்பினும் பழியொடுவருவன செய்யாமை. கொடை யென்பது உயிரும் உடம்பும் உறுப்பும் முதலாகிய எல்லாப்பொருளுங் கொடுத்தல்.

உ - ம். "வல்லார்முற் சொல்வல்ல னென்னைப் பிறர்முன் னர்க் - கல்லாமை காட்டி யவள்" என்பது கல்விபற்றிய பெரு மிதம்; என்னையுங் கல்லாமைகாட்டினாளெனத் தன்பெருமிதங் கூ றினமையின். "அட்டன்மாமே லாற்றுவெ னென்னை மடன்மாமேன் - மன்றம் படர்வித் தவள்" என்பது தறுகண். "கழியாக் காதல ராயி

னுஞ் சான்றோர் - பழியொடு வரூஉ மின்பம் வெஃகார்" என்பது புகழ். "வையம் - புரவலுக்கு முள்ளத்தே னென்னை யிரவலுக்கு - மின்ற விடும்பைசெப் தாள்" என்பது கொடை. "தன்னகம் புக்க குறு நடைப் புறவின் - றபுதிகண் டஞ்சிச் சீரை புக்க - வரையா வீகை யுரவோன் மருக" என்பதும் அது.

சொல்லப்பட்ட பெருமிதமென்றதனாற் காமம்பற்றியும் பெரு மிதம்பிறக்குமென்றுகொள்க. "பலவிருங் கூந்தன் மகளி - ரொல்லா முயக்கிடைக் குழைகவென் றாரோ" என்பது காமம்பற்றியபெருமித ம். பிறவும் வருவன உளவேற்கொள்க. இது தன்கட் டோன்றிய பொருள்பற்றிவரும்; என்னை? கல்வியுந் தறுகண்மையும் இசைமையும் வேட்கையுங் கொடைத்தொழிலுந் தன்கண்ணவாகலின். (கூ)

உ௫அ. உறுப்பறை குடிகோ ளலைகொலை யென்ற
வெறுப்ப வந்த வெகுளி நான்கே.

இஃது ஏழாம் எண்ணுமுறைமைக்கண் நின்ற வெகுளி உணர்-ற்று. (இ - ள்.) உறுப்பறையென்பது, கைகுறைத்தலுங் கண்குறை த்தலும் முதலாயின: குடிகோளென்பது, தாரமுஞ் சுற்றமுங் குடிப்பி றப்பும் முதலாயவற்றுக்கட் கேடுசூழ்தல்: அலையென்பது, கோல்கொ ண்டலைத்தன் முதலாயின : கொலையென்பது, அறிவும் புகழும் முதலா யினவற்றைக் கொன்றுரைத்தல்: இவைநான்கும் பொருளாகவெகுளி பிறக்கும். எ - று. வெறுப்பவென்றதனான் வடற்கண்ணுந் தோன் றும் வெகுளிமுதலாயினவுங் கொள்க.

"முறஞ்செவி மறைப்பாய்பு முரண்செய்த புலிசெற்று" என்ப து உறுப்பறையான்வந்த வெகுளி. நின்மகன் படையழிந்துமாறின னென்றுபலர்கூற, "மண்டமர்க் குடைந்தன னாயி னுண்ட - வென்மு லை யறுத்திடுவன் யானெனச் சினைஇ" என்பது குடிகோள்பற்றிவந் தவெகுளி; என்னை? தன்மகன் மறக்குடிக்குக் கேடுசூழ்ந்தானென்று சினங்கொண்டாளாகலின். "நெருந லெல்லைநீ யெறிந்தோன் றம்பி- யகற்பெய் குன்றியிற் சுழலுங் கண்ணன்" என்பதும் அது. "வரிவய ம் பொருத வயக்களிறு போல - வின்னு மாறாது சினனே" என்பத னுள் அலைபற்றிச் சினம்பிறந்தது ; என்னை? புலியான் அலைக்கப்ப ட்ட யானை பொருது போந்தும் அவ்வலைப்புண்டலைநினைந்து சினங் கொள்ளாநின்றதென்றமையின். "உறுப்பஞ்சா துடல்சினஞ் செருக் கிச் - சிறுசொற் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தனை" என்பது கொலை பொருளாக வெகுளிச்சுவை பிறந்தவாறு ; என்னை? சிறுசொற்சொல்லு தலென்பது புகழ்கொன்றுரைத்தலாகலின். "செய்துவ-றில்வழி யொரு

குச் சினவுவாய்" என்பது ஊடற்கட் தலைமகள் வெகுட்சி கூறியது. பிறவுமன்ன.

இன்னும் அவ்விலேசானே "நெருப்புச்சினந் தணிந்த நிணந்த யங்கு கொழுங்குறை" என்றாற்போலச் சினமில்லதனை உள்ளதுபோலக் கூறுவனவுங் கொள்ளாமோவெனின், உணர்வுடையனவற்றுக் கல்லது சுவைதோன்றாமையின் வெகுளியென்று ஈண்டுக் கூறப்படாவென்பது. இது பிறன்கட் தோன்றிய பொருள்பற்றிவரும். (கO)

உருகூ. செல்வம் புலனே புணர்வு விளையாட்டென் றல்ல னீத்த வுவகை நான்கே.

இஃது ஈற்றுக்கண்ணின்ற உவகை உணர் - ற்று. (இ - ள்.) செல்வமென்பது, நுகர்ச்சி: புலனென்பது, கல்விப்பயனாகிய அறிவுடைமை: புணர்வென்பது, காமப்புணர்ச்சி முதலாயின: விளையாட்டென்பது, யாறுங் குளனுங் காவுமாடிப் பதியிகந்துவருதன்முதலாயின. இவைநான்கும் பொருளாக உவகைச்சுவை தோன்றும். எ-று. உவகையெனினும் மகிழ்ச்சியெனினும் ஒக்கும்.

"உரனுடை யுளத்தைச் செய்பொருண் முற்றி - வளமையருகும் பொருளிது வென்பாய்" என்புழி வளமையருகும் மனமகிழ்ச்சி இதுவெனக்கூறினமையின் இது செல்வம்பொருளாகப்பிறந்த உவகையாம். " நன்கலம் பெற்ற வுவகையர்" என்பதும் அது. " பெண்டிர் நலம்வெளவித் தன்சாரற் றாதுண்ணும் - வண்டிற் றுறப்பான் மலை " என்பது அறிவுபொருளாக உவகைபிறந்தது; என்னை, முகைப்பதம்பார்க்கும் வண்டுபோலத் தலைவியனை நகைப்பதம்பார்க்கும் அறிவுடைமை காமத்திற்கு ஏதுவாமாகலின். "இகலில ரெஃகுடையார் தம்முட் குழீஇ - நகலி னினிதாயிற் காண்பாம்" என்பதும் அது. "இலமல ரன்ன வஞ்செங் நாவின்" என்னும் மணிமிடைபவளத்துட் "தொடிக்கண் வடுக்கொள முயங்கினள் - வடிப்புறு நரம்பிற் றீவிய மொழிந்தே" என்பது புணர்ச்சிபற்றிய உவகை; என்னை? அவள் இவ்வாறு முயங்கினமையான் "உவவினி வாழியென் னெஞ்சே" என்றமையின். "துயிலின்றி யானீந்தத் தொழுனையம் புனலாடி - மயிலியலார் மருவுண்டு மறந்தமைகு வான்மன்னோ" என்புழி ஆறாடி விளையாடி மயிலியலார் மருவுண்டு மறைந்தமைகுவான்மன் என்றமையின் இது விளையாட்டுப்பொருளாக உவகைபிறந்தது.

அல்லல் நீத்தவுவகையென்றதனாற் பிறர் துன்பங்கண்டுவரும் உவகையும் உவகையெனப்படாதென்பது. இதுவுந் தன்கட் தோன்

றிய பொருள்பற்றிவருமென்றார்க்குப் பிறன்கட்டோன்றிய இன்பம் பற்றியும் உவகை பிறக்குமன்றே, அதுவும் அல்லல் நீத்தவுவகையெ ன்றதனான் உவகையெனப்படுமெனமறுக்க. இனித் தன்கட் டோ ன்றிய பெருமிதமும் உவகையும் மூற்கூறாது பிறன்கட் டோன்றிய அச்சம் முற்கூறி இதனை ஈற்றுக்கண்வைத்தமையான் எடுத்தோதிய நான்கும்போலாது இது பிறன்கட் டோன்றிய இன்பம்பொருளாக வருமென்பதுகொள்க. (௧௧)

௨௬0. ஆங்கவை யொருபா லாக வொருபா
லுடைமை யின்புற னடுவுநிலை யருள
றன்மை யடக்கம் வரைத லன்பெனாஅக்
கைம்மிக னலிதல் சூழ்ச்சி வாழ்த்த
னாணுத றுஞ்ச லரற்றுக் கனவெனாஅ
முனித னினைதல் வெரூஉதன் மடிமை
கருத லாராய்ச்சி விரைவுயிர்ப் பெனாஅக்
கையா றிடுக்கண் பொச்சாப்புப் பொறாமை
வியர்த்த லைய மிகைநடுக் கெனாஅ
விவையு முளவே யவையலங் கடையே.

இச்சூத்திரம் மேற்கூறிவந்த எண்ணான்குமன்றி இவைமுப் பத்திரண்டும் அவைபோல மெய்ப்பாடெனப்படுமென்பதுணர்-ற்று. (இ-ள்.) ஆங்கவை ஒருபாலாக = எள்ளன்முதலாக விளையாட்டிறு தியாகச் சொல்லப்பட்ட முப்பத்திரண்டும் ஒருகூறாக: ஒருபாலென் பது இனிச்சொல்லுகின்ற ஒருகூறு, பின்னர் அவற்றையெல்லாம் எ ண்ணி "இவையுமுளவே அவையலங்கடையே"யென்றார். எண்டெண் ணப்பட்டவையே ஆண்டடங்குவனவும் உள. அப்பொருண்மையவ ல்லாதவிடத்து இவை முப்பத்திரண்டும் எண்டு மெய்ப்பாடெனப் படும். எ-று.

இவை முப்பத்திரண்டெனத் தொகை கூறியதிலனெனின், ஆங்கவை ஒருபாலாக ஒருபாலென்றமையின் இருகூறெனப்படு வன தம்முளொத்த எண்ணுதல்வேண்டுமாகலின் அவைமுப்பத்தி ரண்டெனவே இவையும் முப்பத்திரண்டென்பது எண்ணி உணர வைத்தானென்பது.

உடைமையென்பது, செல்வம்; செல்வநுகர்ச்சியாயின் உவ கைப்பொருளாம், இஃது அன்னதன்றி நுகராதே அச்செல்வக்

தன்னை நினைந்தின்புறுதற்கு ஏதுவாகிய பற்றுள்ளம்; அஃதாவது
நிதிமேனின்ற மரம்போலச் செல்வமுடைமையான்வரும் மெய்வேறு
பாடு. இன்புறலென்பது, அவ்வுடைமையை நினையுந்தோறும் இ
டையிட்டுப்பிறக்கும் மனமகிழ்ச்சி. நடுவுநிலையென்பது, ஒன்பது
சுவையுள் ஒன்றெனை நாடகநிலையுள் வேண்டப்படுஞ் சமநிலை; அஃ
தாவது "செஞ்சாந் தெறியினுஞ் செத்தினும் போழினு நெஞ்சோர்ந்
தோடா நிலைமை." அது காமவெகுளிமயக்கநீங்கினோர்கண்ணே நிக
ழ்வது; இது சிறுவரவிற்றாகலானீ அவற்றொடு கூறினான். அருளெ
ன்பது, மக்கண்முதலிய சுற்றத்தாரையருளுதல்; அது "அரிதாய வற
னெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்" என்றாற்போல வருவது. ஆண்
டைக் கருணையினை அழுகையென்றமையின் இஃது அதனோடட
ங்காது. தன்மையென்பது, சாதித்தன்மை; அவையாவன பார்ப்பா
ராயிற் குந்தி மிதித்துக் குறுநடைக்கொண்டுவந்து தோன்றலும், அர
சராயின் எடுத்தகழுத்தொடும் அடுத்தமார்பொடும் நடந்துசேறலும்,
இடையராயிற் கோற்கையுங் கொடுமடியுடையும் விளித்தவிளையும்
வெண்பல்லுமாகித் தோன்றலுமென்று இன்னோரன்ன வழக்குநோக்
கிக்கொள்க. அடக்கமென்பது, உயர்ந்தோர்முன் அடங்கியொழுகு
ம் ஒழுக்கம்; அவை பணிந்தமொழியுந் தணிந்தநடையுந் தானைமடக்க
லும் வாய்புதைத்தலும் முதலாயின. வரைதலென்பது, காப்பனகா
த்துக் கடிவனகடிந்தொழுகும் ஒழுக்கம்; அவை பார்ப்பாராயின் முத்
தீவேட்டலும் புலவுங் கள்ளும் முதலாயின கடிதலுமென்று இன்னோ
ரன்னகொள்க ; வரைதலென்பது தொழிலாதலான் இது தன்மையெ
னப்படாது. அன்பென்பது, அருட்கு முதலாகி மனத்தினிகழுநேய
ம்; அஃதுடையார்க்குப்பிறர்கட் துன்பங்கண்டவழிக் கண்ணீர் விழு
மாகலின் அவ்வருளானே அன்புடைமை விளங்குமென்பது. இவை
யெல்லாந் தத்தமனத்தினிகழ்ச்சியை வெளிப்படுப்பனவாகலின் மெ
ய்ப்பாடெனப்பட்டன. இனி வருகின்றவற்றிற்கும் இஃதொக்கும்.
கைம்மிகலென்பது, ஒழுக்கக்கேடு; அது சாதித்தருமத்தினை நீங்கின
மை தன்னுள்ள நிகழ்ச்சியானே பிறர் அறியுமாற்றால் ஒழுகுதல். நலி
தலென்பது, பிறர்க்கின்னுசெய்து நெருங்குதல்; அது தீவினைமாக்கள்
கண் நிகழும். அவரைக்கண்டு அச்சம் எழுந்ததாயின் அஃது அச்சத்
தினுள் அடங்குமாகலின் அஃதன்று இஃதென்பது. சூழ்ச்சியென்பது
சுழற்சி, சூழ்வருவானைச் சுழல்வருமென்பவாகலின்; அது வெளிப்படு
வரிதார்குறிப்பின் அவன்கட் தோன்றின் அதுவும் மெய்ப்பாடு; அஃ
தாவது மனத்தடுமாற்றம். வாழ்த்தலென்பது, பிறரால் வாழ்த்தப்படு
தலின் பிறவினையன்றோவெனின், ஒருவனை நீடுவாழ்க என்றுவாழ்
த்தல் பிறவினையாயினும் அவன் வாழ்விக்கப்படுதலின் அவன் அவ்

வாறுகூறல் அமையுமென்பது. நாணுதலென்பது, நாணுள்ளம் பிறர்க்கு வெளிப்பட நிகழும் நிகழ்ச்சி. துஞ்சலென்பது, உறக்கம்; அது நடந்துவருகின்றான்கண்ணும் விளங்கித்தோன்றுதலின் அதுவும் மெய்ப்பாடெனப்பட்டது. அரற்றென்பது, அழுகையன்றிப் பலவுஞ் சொல்லித் தன்குறைகூறுதல்; அது காடுகெழுசெல்விக்குப் பேய்கூறும் அல்லல்போல வழக்கினுள்ளார் கூறுவன. கனவென்பது, வாய்வெருவுதல்; அதனானும் அவனுள்ளத்துக்கண் நிகழ்கின்றதொன்று உண்டென்றறியப்படும். முனிதலென்பது, வெறுத்தல்; அஃது அருளுஞ்சினமுமின்றி இடைநிகர்த்தாதல்; வாழ்க்கை முனிந்தானெனவும் "முறையுண் முனியுமவன் செல்லு மூரே" எனவுஞ் சொல்லுபவாகலின். நினைதலென்பது, விருப்புற்று நினைத்தல்; நின்னை மிகவும் நினைத்தேனென்பது வழக்காதலின்; அந்நினைவுள்ளம் பிறர்க்குப் புலனாதலின் மெய்ப்பாடாயிற்று. வெரூஉதலென்பது, விலங்கும்புள்ளும்போல வெருவிநிகழும் உள்ளநிகழ்ச்சி; அது அஞ்சவேண்டாதன கண்டவழியுங் கடிதிற்பிறந்து மாறுவதோர் வெறி. மடிமையென்பது, சோம்பு. கருதலென்பது, மறந்ததனை நினைத்தல். ஆராய்ச்சியென்பது, ஒருபொருளை நன்றுதீதென்றாராய்தல். விரைவென்பது, இயற்கைவகையானன்றி ஒருபொருட்கண் விரைவுதொழில்பட உள்ளநிகழுங்கருத்து. உயிர்ப்பென்பது, வேண்டிய பொருளைப் பெறாதவழிக் கையறவெய்தியகருத்து; அது நெட்டுயிர்ப்பிற்கு முதலாகலின் அதனையும் உயிர்ப்பென்றானென்பது. கையாறென்பது, அவ்வுயிர்ப்புமின்றி வினையொழிந்தயர்தல். இடுக்கணென்பது, மலர்ந்தநோக்கமின்றி மையனோக்கம்படவரும் இரக்கம். பொச்சாப்பென்பது, அற்றப்படுதல்; அஃதாவது பாதுகாத்துச்செல்கின்ற பொருட்கண் யாதானும் ஓர்நிகழ்ச்சியான் இடையறவுபடுதல். பொறாமையென்பது, அழுக்காறு; அஃதாவது பிறர்செல்வங்கண்டவழி வேண்டாதிருத்தல். வியர்த்தலென்பது, பொறாமைமுதலாயினபற்றி மனம்புழுங்குதல். ஐயமென்பது, ஒருபொருண்மேல் இருபொருட்டன்மைகருதி வரும் மனத்தடுமாற்றம். மிகையென்பது, கல்லாமையுஞ் செல்வமும் இளமையும் முதலாகவரும் உள்ளமிகுதி. நடுக்கமென்பது அன்பும் அச்சமும் முதலாக உடம்பிற் புலப்படுமாற்றான் உள்ளநடுங்குதல்; புதல்வர்க்குப் பிணி இல்வழியும் எவனாங்கொலென்று நடுங்குதல் அன்பான் நடுங்குதலாம். அச்சமென்னுஞ்சுவை பிறந்ததன்பின்னர் அதன்வழித்தோன்றியநடுக்கம் அச்சத்தாற் றோன்றிய நடுக்கமாமென்பது.

இவை முப்பத்திரண்டும் மேற்கூறிய முப்பத்திரண்டும்போல அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் பொதுவாகி நிகழும் மெய்ப்பாடெனக்கொள்க. இவையெல்லாம் உலகவழக்காகலான் இவ்வழக்கே பற்றிநாடகவழக்குள்ளுங் கடியப்படா என்றவாறு. மற்றிவற்றை எண்ணிய மாத்திரையல்லது இலக்கணங் கூறுகின்றிலனாலெனின், சொல்லின் முடியும் இலக்கணத்தவாகலின் சொல்லானாயினனென்பது. உதாரணம் இக்கூறியவாற்றான் வழக்குநோக்கியுஞ் செய்யுணோக்கியுங் காணப்படும். (கஉ)

உகூக. புகுமுகம் புரிதல் பொறிநுதல் வியர்த்த
நகுநய மறைத்தல் சிதைவுபிறர்க் கின்மையொடு
தகுமுறை நான்கே யொன்றென மொழிப.

இதன்மேலெல்லாம் அகத்திணைக்கும் புறத்திணைக்கும் பொதுவாகிவரும் மெய்ப்பாடுகூறினான். இனி அகத்திணையுட் பெரும்பான்மையவாகிவரும் மெய்ப்பாடுகூறுவான் தொடங்கி, அவற்றுள்ளுங் களவிற்குச் சிறந்துவரும் மெய்ப்பாடு கூறுவான், ஒருவனும் ஒருத்தியும் எதிர்ப்பட்டவழி அவ்வெதிர்ப்பாடுதொடங்கிப் புணர்ச்சியளவும் மூன்றுபகுதியவாம் மெய்ப்பாடெனவும், புணர்ச்சிப்பின்னர்க் களவுவெளிப்படுந்துணையும் மூன்றுபகுதியவாம் அவையெனவும், அவையாறும் ஒரோவொன்று நன்னான்கு பகுதியான் ஒன்றன்பின்னொன்று பிறக்குமெனவுங் கூறுகின்றான். அவற்றுண் முதலனமூன்றினும் முன்னர்நின்ற ஒருகூற்றினை இந்நாற்பகுதித்தென்கின்றது இச்சூத்திரமெனவுணர்க. ஒருவனும் ஒருத்தியும் எதிர்ப்பட்டவழிக் கரந்தொழுகும் உள்ள நிகழ்ச்சி பெண்பாலதாகலாற் பெரும்பான்மையும் அவள்கண்ணே நண்ணிக் கூறுகின்ற மெய்ப்பாடுசிறந்ததென்பது. (இ - ள்.) புகுமுகம்புரிதல் = ஒருவனும் ஒருத்தியும் எதிர்ப்பட்டவழித் தன்னை அவன் நோக்குதற்கண் விரும்பும் உள்ளநிகழ்ச்சியும்: புகுதலென்பது தலைமகன் நோக்கிய நோக்கெதிர் தான்சென்று புகுதல்: முகமென்பது அங்ஙனந் தான்புகுதற்கிடமாகிய நோக்கு. "நோக்கெதிர் நோக்குதல் தலைமுக நோக்குதல்" என்பவாகலின் இந்நோக்கினை முகமென்றானென்பது. புரிதலென்பது மேவுதல்; அஃதாவது தலைமகன்கண்டுழித் தலைமகள்வேட்டல் என்பது. மற்றிது தலைமகற்கு உரித்தன்றோவெனின் அவன் தான்காண்பினல்லது தற்காண்டலை நயவான்; அது தலைமையன்றாகலினென்பது. அது "யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற் - றானோக்கி மெல்ல நகும்." எனவரும்.

பொறிநுதல்வியர்த்தல் = தலைமகன் தன்னைநோக்கியவழி உட்கும் நாணும் ஒருங்குவந்தடைதலின் வியர்ப்பொறித்த நுதலாளாதலும்: அது "பெரும்புழுக் குற்றநின் பிறைநுதற் பொறிவியர் வுறுவளி யாற்றச் சிறுவரை திற" எனவரும். இம்மெய்ப்பாடுந் தலைமகற்குரித்தன்று; உட்கும் நாணும் அவற்கின்மையின்.

நகுநயமறைத்தல் = அதன் பின்னர்த் தலைமகன்கட் தோன்றியகுறிப்புக்களான் அதற்கேதுவாகிய நயனுடைமை மனத்திற் பிறந்தவழியும் நகாதுநிற்றலும்: அது "முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை - நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு." எனவரும். இது மடமையாற் றோன்றிய நகையாகலான் இது மறைத்தலுந் தலைமகற்குரித்தன்று; எனவே அவற்காயின் நகைதோன்றப் பெறுமென்பது. மற்றுச் "சுரஞ்செல் யானைக் கல்லுறு கோட்டின்" என்னும்பாட்டினுள் "நம்மொடு நக்க வால்வெள் ளெயிறு" என நகைகூறிற்றாலெனின், அங்ஙனம் மறைக்கப்பட்டநகை தலைமகன் அறிந்து அது மெய்ப்பாடாமாகலான் அவ்வாறுகூறினானென்பது.

சிதைவுபிறர்க்கின்மை = அங்ஙனம் நகுநயமறைத்த வழியும் உள்ளஞ்சிதைந்து நிறையழியுமாகலின் அச்சிதைவு புறத்தார்க்குப் புலனாகாமை நெஞ்சினைநிறுத்தலும்: அது "அகமலி யுவகைய ளாகி - முகனிகுத் தொய்யென விறைஞ்சி யோளே" எனத் தலைமகன் அறிய மெய்ப்பட்டதென்பது. இதுவுந் தலைமகற்குரித்தன்று, தன்சிதைவுணர்த்தினல்லது மறைக்குந்துணைச் சிதைவின்மையின்; என்னை? "பெருமையு முரனு மாடூஉ மேன" என்பதாகலின்.

தகுமுறைநான்கு = இங்ஙனம் ஒன்றன்பின் ஒன்று தோன்றுதற்குத் தகுமெனப்பட்டமுறையானே அந்நான்கும்: ஒன்றென மொழிப = களவிற்கு முதற்கூறென்ப. எ - று. இவைகளவிற் சிறந்தனவாவதல்லது கற்பினுள் வருவனவல்ல என்றுணர்க. சிதைவுபிறர்க்கின்மையெனவே சிதைவு தலைமகனுணருமென்றானும்.

இனி இவைநான்கு முறையானே ஒருங்குவந்த செய்யுள்வருமாறு:—"யான்றற் காண்டொறுந் தான்பெரிது மகிழாள் - வாணுதல் வியர்ப்ப நாணின ளிறைஞ்சி - மிகைவெளிப் படாது நகைமுகங் கரந்து - நன்னுத லரிவை தன்மனஞ் சிதைந்ததை - நீயறிந் திலையா னெஞ்சே - யானறிந் தேனது வாயா குதலே." இது இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்து நீங்கிய தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. இதனுட் "தான்பெரிது மகிழாள்" என்புழிச் சிறிதுமகிழுமென்றமை

[illegible] "[illegible] என்பது பொறிநுதல் வியர்த்தல். [illegible] என்பது நகுநயமறைத்தல். "விகைவெளிப்படாது" [illegible] "அன்ன பிறவு மவற்றொடு சிவணி" என்னும் புறனடையாற் [illegible]ன நகைமொக்குளும் பெறும். "தன்மனஞ் சிதைந்ததை [illegible] இலையால்" என்பது சிதைவுபிறர்க்கின்மை. பிறவும் அன்ன. (கூ)

உசுஉ. கூழை விரித்தல் காதொன்று களைத
லூழணி தைவர லுடைபெயர்த் துடுத்தலோ
டூழி நான்கே யிரண்டென மொழிப.

இஃது இரண்டாம் மெய்ப்பாடுணர்-ற்று. என்னை? உள்ளத்துச் சிதைவறிந்தவழியன்றித் தலைமகளைத் தலைமகன்சென்று கையுங்காலும் மெய்யுறத்தீண்டிக் கண்ணுறுதலின், அங்ஙனஞ் சிதைவுபிறந்தது எழுவாயாகப், பின்னர்த் தலைமகன் மெய்யுற்றவழிநிகழ்ந்த உள்ளநிகழ்ச்சியை இரண்டாவதென்றானென்பது. (இ-ள்.) கூழை விரித்தன் முதலாகிய நான்கும் முறையானே இரண்டாவதெனப்படும். எ-று. இவற்றுக்குத் தலைமகன் ஏதுவாவதல்லது இவைதாம் அவட்கு நிகழாவென்பது.

கூழைவிரித்தலென்பது, மெய்யுமெய்யுந் தீண்டியவழி மெல்லியன்மகளிர்க்குவரும் வேறுபாடு நான்கனுண் முதற்கண்ணதெனப்படும்; என்னை? தன்னுள்ளத்தில் நிகழ்ந்த வேறுபாட்டினை அக்காலத்துத் தலைமகள் நிறையுடையளாகலாற் கரந்தொழுகுதற்பாலளல்லளே, அங்ஙனங் கரக்குங்காற் றன்வயத்ததாகிய உடம்புபற்றிவரும் வேறுபாட்டினைத் தாங்கும், அங்ஙனந் தாங்குங்கால் உடம்பொடு தொடர்புடையவாகி வேறுபட்ட தலைமயிரினது முடி உள்ளநெகிழ்ச்சியானே தன்வயத்ததன்றி நெகிழும்; ஆகலின் இது முற்கூறப்பட்டது. பிறசுவைபற்றியும் உலகினுண் மயிர்க்கு வந்த வேறுபாட்டினைக் கூறுப; என்னை? ஒன்றன்மதுரச்சுவைக்கு அதிசயங் கூறுவார் மயிரினைச் செவ்வனின்றனவென்பதுபோலக் கொள்க. அக்கூழை விரித்தற்கு ஏதுவாயினாள் இவளாகலின் அதனைச் சினைவினையானன்றி முதல்வினையாற் கூறினானென்பது.

காதொன்று களைதலென்பது, உறுப்பிடைப் பூட்டுறப்புனையாதி பெய்துவைத்தனவாகலாற் றோடு முதலாயின எளிதின் வீழ்வன வாயின, மற்றவை வீழ்தற்கு ஏதுவாய நெகிழ்ச்சி நிரம்பத்தோன்றாது இடைநிகர்த்ததாகலின் ஒன்றுநிற்ப ஒன்று வீழ்தலென்றானென்பது. இது கூழைபோலாது வேறுணர்வுடைய உறுப்பாகலிற் காதின் வேறு

பாட்டினைக் கூழைவேறுபாட்டின்பின் வைத்தான்; என்னை? கூழை யிற் காதனக்கு உறவுடைமையின்.

ஊழணிதைவரலென்பது, ஆக்கூழையுந்தோடும்போலப் பெய் யப்படுமுறைமையவாகிய வினைகளை முன்கைமேல் இறுகச்செறித்தலு ம் விரற்செறியினைத் திருத்தலும் முதலாயின. இவை தோடுபோலச் செறிவில்லன அன்மையின் அவற்றுப்பின் வைத்தான்.

உடைபெயர்த்துடுத்தலென்பது, உடுத்த உடையினைப் பலகாலு ம் அழித்துடுத்தல்; அது கழற்றுடிபோலாது செறிவுடைமையின் அவ் வுடைநெகிழ்ச்சியைத் தொடிநெகிழ்ச்சிக்குப்பின் வைத்தானென்ப து. மற்றுத், "தொடிஞெகிழ்ந் தனவே தோள்சா யினவே" எனப் பி ரிவின்கண்வந்த வேறுபாட்டினை எண்டிக் கூறுரோவெனின், அவை இன்னதன்பின்னர் இன்னதுதோன்றுமென்னும் முறைமைய அல் லவாகலின் எண்டிக்கூறார். அவை "வினையுயிர் மெலிவிடத் தின்மையு முரித்து" என்புழிச் சொல்லப்படுமென்பது. இவற்றுக்குச் செய்யுள். "விண்ணுயர் விறல்வரைக் கவாஅ ஞொருவன் - கண்ணி னேக்கிய த ல்லது தண்ணெனு - வுரைத்தலு மில்லை மாதோ வவனே - வரைப் பாற் கடவுளு மல்ல னதற்கே - யோதி முந்துறக் காதொன்று ஞெகி ழ - திழலவிர் மணிப்பூ ணெஞ்சொடு கழலத் - துகிலும் பன்முறை நெடிதுநிமிர்ந் தனவே - நீயறி குவையதன் முதலே - யாதோ தோ ழியது கூறுமா றெமக்கே." என்றது, தோழிக்குத் தலைமகள் அறத் தொடுநின்றது. இதனுள் "ஓதி முந்துற ஞெகிழ" என்பது கூழை விரித்தல்; "காதொன்றுஞெகிழ" என்பது காதொன்று களைதல்; "திழலவிர்மணிப்பூ ணெஞ்சொடுகழல" என்பது ஊழணிதைவரல்; "நெடிது நிமிர்ந்தன துகிலும் பன்முறை" என்பது உடைபெயர்த்து டுத்தலாயிற்று. இவை பாடாண்கைக்கிளையுள் இக்காலத்துப் பயின் றன. பிறவும் அன்ன. (கச)

உகூரு. அல்குறைவர லணிந்ததை திருத்த
இல்வலி யுறுத்த லிருகையு மெடுத்தலொடு,
சொல்லிய நான்கே மூன்றென மொழிப.

இது முறையானே மூன்றாவது உணர் - ற்று. (இ-ள்.) அல் குறைவரல் முதலாகக் கூறப்பட்டன நான்கும் மூன்றாவதெனப்படும் எ-று. மேலது உடைபெயர்த்துடுத்தலாகலான் அதன்வழித்தோன் றுவது உடை பெரிதும் ஞெகிழ்ந்துகாட்டுதலாயிற்று, அதனைப் பாது காத்தலான் அவ்வற்றம் மறைக்குங் கையினை அல்குறைவரலென் றுரென்பது.

அணிந்தவைதிருத்தலென்பது, கடிசூத்திரமுதலாயின திருத்தல்; அஃது உடைநெகிழ்ச்சிபோலப் போற்றிச்செய்வதாகலான் அதனை அல்குறைவரலின்பின்வைத்தான்.

இல்வலியுறுத்தலென்பது, புணர்ச்சியை வேண்டாதாள்போல் வதோர் வன்மைபடைத்துக்கொண்டு செய்தல்; என்னை? இல்லாத வலியை மிகுத்தலென்றமையின் அப்பொருட்டாயிற்று. அல்குறைவரலும் அணிந்தவைதிருத்தலுந் தன்வலியின்மைகாட்டவும் வலிதோற்றிக்கொண்டுசெய்வதாகலின் அதனை இல்வலியுறுத்தலென்று மூன்றுமுறைமைக்கண் வைத்தானென்பது. இனி இற்பிறத்தலான் அதன் வலிதோன்றுதலெனவுஞ் சொல்லுப; அஃதாவது முற்பிறந்தவற்றிற்கு முன்னே கூறினென்பது.

இருகையுமெடுத்தலென்பது, அங்ஙனம் படைத்துக்கொண்ட வலியானுந் தடுக்கப்படாது நிறையழிதலிற கைகள் தாமே முயங்கல் விருப்பத்தான் எழுவனபோல்வதோர் குறிப்பு. இந்நான்கும் மேலனவுமெனப் பன்னிரண்டு பகுதியும் புணர்ச்சிக்குமுன் நிகழ்வனவாம். சொல்லியவென்றதனான் இவையெல்லாஞ் சொல்லப்படுவதல்லது ஈண்டுச் சொல் நிகழ்தல் வேண்டிலவென்பது. எண்ணு நிலைவகையாற் றொகைபெற்ற நான்கென்னும் எழுவாய்க்கு மூன்றென்பது பெயர்ப்பயனிலையாய் வந்தது. இவைநான்குந் தலைமகற்குரியதல்லதான் அவற்றுக்கு ஏதுவாவதல்லதென உணர்க. இவற்றுக்குச் செய்யுள், "ஒதியு நுதலு நீவி யாடன் - மாதர் மென்முலை வருடலிற் கலங்கி - யுள்ளத் துருநள் போல வல்குலின் - நெகிழ்நூற் கலிங்கமொடு புரூமிட னறியாது -மெலிந்தில ளாகி வலிந்துபொய்த் தொடுங்கவும் - யாமெடுத் தணைத்தொறுந் தாமியைந் தெழுதலி - னிம்மை யுலகத் தன்றியு நம்மை - நீளரி நெடுங்கட் பேதையொடு - கேளறிந் தனகொலிவள் வேய்மென் றோளே." இஃது இயற்கைப்புணர்ச்சிக்கட் தலைவன் தன்னிலையுரைத்தது. இதனுள் உடம்பும் உள்ளத்துருவன போன்றனளென்பது அல்குறைவரல்; என்னை? அவ்வேறுபாட்டானே அற்றப்படுதலின். "அல்குலின் நெகிழ்நூற் கலிங்கம்" என்பது அணிந்தவைதிருத்தல்; அல்குலின்யாத்த நூலிற்கு நெகிழ்ச்சிகூறினமையின். "மெலிந்திலளாகி வலிந்துபொய்த்தொடுங்கவும்" என்பது இல்வலியுறுத்தல்; "யாமெடுத்தணைத்தொறுந் தாமியைந்தெழுதல்" என்பது இருகையுமெடுத்தல்; அங்ஙனம் ஒடுங்கியவழியும் உயிர்ப்பினல்லள்போலத் தோள்களைத் தன்வயத்தவாயின என்றமையின். "இம்மையுலகத்தன்றியு நம்மைக்கேளறிந்தன" என்றமையின் இரு

வர் அன்பும் எழுமையுந் தொடர்ந்த உழுவலன்பெனச் சொல்லித் தன்னிலையுரைத்ததாம். பிறவும் அன்ன. (சரு)

உசசு. பாராட் டெடுத்தன் மடந்தப வுரைத்த
லீரமில் கூற்ற மேற்றலர் நாணல்
கொடுப்பவை கோட லுளப்படத் தொகைஇ
யெடுத்த நான்கே நான்கென மொழிப.

இது நான்காம்பகுதி கூறுகின்றது. (இ-ள்.) பாராட்டெடுத்தல் = புணர்ச்சிநிகழ்ந்தபின்னர்த் தலைமகனை இயற்படநினையுங் குறிப்பும்: இது பாராட்டென்னாது எடுத்தலென்றதனால் அதனை உள்ளமெடுத்தன்மேற்கொள்க. இது தலைமகற்கும் ஒக்கும்.

மடந்தபவுரைத்தல் = விளையாடும்பருவத்து நிகழ்ந்த அறிமடநீங்கக் காமப்பொருட்கண்ணே சிறிதறிவு தோன்றுதலும்: உரைத்தலென்றதனன் அக்காலத்துப் பாங்கிக்குச் சிலகூற்றுமொழி கூறவும்பெறுமென்பதுகொள்க. அவை மேலையோத்துக்களுட் கூறப்பட்டன. மடந்தபவுரைத்தற்கு ஏதுவாகிய கருத்து ஈண்டு மெய்ப்பாடெனப்படும்.

ஈரமில்கூற்றமேற்றலர்நாணல் = அங்ஙனம் அறிமடங்கெடச் சொற்பிறந்தவழி இன்றளவுந் தமராற் கூறப்படாத கடுஞ்சொல் உளவாமன்றே, அவற்றை முனியாது ஏற்றுக்கொண்டு புறத்தார்க்கு இது புலனாங்கொலென்று நாணுதலும்:

கொடுப்பவைகோடல் = தலைமகனாற் கொடுக்கப்பட்ட தழையுங் கோதையுந் தாருங் கண்ணியுந் தோண்மாலையுமுதலாயினகொண்டு கையுறைபாராட்டுதலும்: உளப்படத்தொகைஇ எடுத்த நான்கே நான்கென மொழிப=கொடுப்பவைகோடலகப்படத் தொகுத்தோதிய நான்கும் நான்காவது. எ-று. எடுத்தவென்றதனாற் கொடுப்பவைகொள்ளாது மறுத்தன்முதலியனவுங் கொள்க.

புணர்ச்சிப்பின்னரல்லது பாராட்டுள்ளம் பிறவாமையானும் அதன்பின்னரல்லது பிறரொடு கூற்றுநிகழாமையானும் அக்கூற்றுக் கேட்டல்லது தமரான் ஈரமில்கூற்றங் கோடலின்மையானும் அவையெல்லாம் முடிந்தவழித் தலைவன்மேற் சென்ற உள்ளத்தாற் கொடுப்பவைகோடற் குறிப்பினளாமாகலானும் அம்முறையான் வைத்தா னென்பது. இவற்றுக்குச்செய்யுள், "ஒருநாள் வந்து பலநாள் வருத்து - மின்னே போலுநின் றழையே யென்வயி - னிறப்பா ராட்டியுஞ்

சொற்கொள வின்றியும் - யாயெதிர் கழறலிற்போலா நாணியு - மயல்கூர் மாதர்க்குத் துயர்மருந் தாயினு - நோய்செய் தன்றாற் றுனே - நீதொடக் கருதலி னோரிடத் தானே." இது கையுறைமறுத்தது. இதனுள் "நிற்பாராட்டி" என்பது பாராட்டெடுத்தல்; "சொற்கொளலின்றி" என்பது மடந்தபவுரைத்தல்; என்னை? கொளுத்தக்கொள்ளாதுவிடின் அது மடனுகாமையின். "யாயெதிர்கழறலிற் போலா நாணி" என்பது ஈரமில்கூற்றமேற்றலர்நாணல். "துயர்மருந்தாயினும்" என்பது கொடுப்பவைகோடல். இத்தழை நின்கைப்பட்டவழிக் கரிந்துகாட்டி நின்மெய்வெப்பங்கூறுதலின் இதனை அவள் காணின் ஆற்றுளாமெனப் பின்றொருகாலத்து மறுத்தாளென்பது. (கரு)

உகரு. தெரிந்துடம் படுத றிளைப்புவினை மறுத்தல்
கரந்திடத் தொழிதல் கண்டவழி யுவத்தலொடு
பொருந்திய நான்கே யைந்தென மொழிப.

இஃது ஐந்தாங்காலத்து மெய்ப்பாடுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) மேற்கூறிய கொடுப்பவை கோடல் நிகழ்ந்தவழி அவ்வொழுகலாறு புறத்தார்க்கெல்லாம் ஐயமாகலின் அதன்வழித்தோன்றுவது தெரிந்துடம்படுதலென்றுரென்பது. தெரிந்துடம்படுதல் = தலைமகனைத் தலைமகள் இவ்வொழுகலாறு நிகழ்ந்தவாற்றைப் பட்டாங்குணராதார் தலைமைசெய்தனளிவளெனவுந் தகாத ஒழுக்கினளிவளெனவும் பல்லாற்றானும் இவள் கண்ணே ஏதமிட்டுத் துணிந்துந் துணியாதும் உரைப்பாராகலான், அதற்குநாணி, இனி யாதுகொல்லோ செயற்பாலதென்று ஆராய்ந்து, இவ்வொழுகலாற்றினை அறிவிப்பேங்கொல் அறிவியேங்கொலெனத் தடுமாறிப், பின்றொருவகையான் ஆராய்ந்து,முழுவதூஉஞ்சொல்லாது குலத்திற்கும் ஒழுக்கத்திற்கும் பெண்டன்மைக்கும் ஏற்றவகையான் வேண்டுவனதெரிந்துகொண்டு, இன்னவாறு பட்டதென்று தோழிக்கு உடம்படுதலுந் தோழியாற் செவிலிக்கு உடம்படுதலுமென இன்னோரன்ன குறிப்பினைத் தெரிந்து உடன்படுதலும்:

திளைப்புவினைமறுத்தல் = அங்ஙனந் தமர்க்குத் தானுடம்பட்டதன் பின்னர்த் தலைமகனொடு பகலுமிரவும் பண்டு திளைத்தவாறு திளைத்தலை அச்சமு நாணு மடனுங் காரணமாக மறுத்தலும்: உடம்பாட்டின் பின்னர் மறுக்குமாதலின் அதனைத் திளைப்புவினைமறுத்தலென்று இரண்டாவதா வைத்தானென்பது.

கரந்திடத்தொழிதல் = அக்காலத்து இற்செறிக்கப்படுதலாற் றான் அவனை மறுத்த ஏதத்திற்கு நாணியும் அஞ்சியும் அவற்கு

வெளிப்படாதொழுகுதலை உடையளாதலும்: தன்னிடத்தே தங்குதலை இடத்தொழிதலென்றுன்.

கண்டவழியுவத்தல் = அங்ஙனங் கரந்தொழுகுங்காலத்து அவனை ஒருஞான்று கண்டவழிக் கழியுவகை மீதூர்தலும்: இது தலைமகற்கும் உரித்து. பொருந்திய நான்கே ஐந்தென மொழிப = இவை நான்கும் ஐந்தாங்கூறெனப்படும். எ-று. பொருந்திய நான்கென்றது இவை இடையறவின்றி ஒருங்கு தொடர்தலுமுடைய என்பது. இதனுனே இவை நன்ஞன்கிஞேடு வருகின்றதற்குச் சிறிது இடையறவும்படுமென்பதுகொள்க.

புகுமுகம்புரிதன் முதலாயினநான்குந் தலைமகளனவேயாகி ஓரினத்தவாயின. அவற்றுப்பின்னர்த் தலைமகன் அவளைப் பொருந்தியவழிக் கூழைவிரித்தன் முதலாயின நான்கும் நிகழ்ந்தமையின் அவையும் அவற்ரேடு சிறிது இடையறவுபட்டன. அல்குறைவரன் முதலாயின நான்கும் புணர்ச்சிக்கு மிகவும் இயைபுடைமையின் மேலவற்ரேடொன்ருது வேருயின. பாராட்டெடுத்தன்முதலாயின புணர்ந்துநீங்கியபின்நிகழ்ந்தமையின் அவையும் அவற்றிற் சிறிது வேற்றுமையுடைய. தெரிந்துடம்படுதன் முதலாயின களவுவெளிப்படுத்தற் குறிப்பினவாகலின் மேலவற்ரேடு தழுவாது வேருயினவென்பது. இவற்றேடும் வருகின்ற நான்கன் வேறுபாடும் ஆண்டுச் சொல்லுதும். அவ்வாறுநோக்கியன்றே இவ்வாறுகூத்திரப்பொருளினையும் இருபத்துநான்காக உடன்ஞேதாது வேறுபடுத்தோதிய கருத்தென்பது. இங்ஙனம் பொருத்தமின்றி வருவனவல்ல நன்ஞன்கு பகுதியாற் கூறியவை தம்முட் தாமென்பான் பொருந்தியநான்கென்றுனென்பது. இவற்றுக்குச்செய்யுள், "அறியாய் கொல்லோ நீயே தெறுவர நோக்குதொறும் பனிக்கு நெஞ்சமோ டிவளே - யாய்க்கறி வுறுவினின்னெதிர் நாணி - மனைவயிற் பிரியலண் மன்னே யதற்கே - நினைவில ளிவளென வுணர்தி - புனைதார் மார்ப காண்டியோ வதுவே." என்பது பகற்குறிக்கட் தலைமகளை இடத்துய்த்துவந்து தலைமகனை எதிர்ப்பட்டு நின்று தோழி வரைவுகடாயது. இதனுள் "யாய்க்கறிவுறுவின்" என்பது தெரிந்துடம்படுதலென்பது; என்னை? அவள் நோக்குந்தொறும் பனித்தலென்றறிவுறுத்தாளென்றமையின். "நின்னெதிர்நாணி" என்பது கிளைப்புவினைமறுத்தல்; என்னை? தமர்க்குமறைத்தாள் இம்மறையினையென்று தலைமகன்குறிக்குமென நாணி எதிர்ப்படாமையின். "மனைவயிற்பிரியலள்" என்பது கரந்திடத்தொழிதல்; "புனைதார்மார்ப காண்டியோவதுவே" என்பது கண்டவழி உவத்தல்; என்னை? நிற்கண்டவழி நுதலுந்தோளும் பசலைநீங்கியவுரு

று கண்டிலேயோவென்னுங் குறிப்பினாற் கூறினமையின். பிறவும் அன்ன. (௧௭)

உகக. புறஞ்செயச் சிதைத்தல் புலம்பித் தோன்றல்
கலங்கி மொழிதல் கையற வுரைத்தலொடு
புலம்பிய நான்கே யாறெனு மொழிப.

இஃது ஆறாவது கூறுகின்றது. (இ-ள்.) புறஞ்செயச்சிதைத்தல் = பூவுஞ்சாந்தும் பூணுந்துகிலும் முதலாயின கொண்டு புறத்தே கோலஞ்செய்ய அகத்தே சிதைவுண்டாதலும்: மேல் நின்றது கண்டவழி உவத்தலாகலானும் இது காணாதவழி நிகழ்கின்றதாகலானும் அத ற்கினமின்றியும், அதன்வழித்தோன்றியதெனப்படுமாகலான் இதனை இச்சூத்திரத்தின் முன்வைத்தானென்பது.

புலம்பித்தோன்றல் = அங்ஙனம் புனைந்தகோலந் துணையொடுகழியப் பெறாமையிற் புல்லென்றழிந்த நெஞ்சினளாகலான் எல்லாச் சுற்றத்தார்க்கும் இடைநின்றேயுந் தனியளென்பது அறிவி யாநிற்றலும்:

கலங்கிமொழிதல் = கையொடுபட்ட கள்வரைப்போலச் சொல்லுவனவற்றைத் தடுமாற்றந்தோன்றச் சொல்லுதலும்: அஃதாவது தன்மனத்துநிகழாநின்றன தன்னையறியாமற் சிலபுலப்படச் சொல்லு தலாயிற்று.

கையறவுரைத்தல் = கலங்காது சொல்லுங்காற் செயலறவு தோன்றச் சொல்லுதலும்: அஃதாவது வன்புறையெதிரழிந்து சொல்லுவனபோல்வன. புலம்பியநான்கே ஆறெனமொழிப = இவைநா ன்குந் தனிமைவிகற்பமாகிய ஆறுங்கூற்று. எ-று.

கையறவுரைத்தலென்பதனை ஈற்றுக்கண்வைத்தான் களவொழுக்கத்தினுள் இதனிறுதிக்கு மெய்ப்பாடு கூறிப்பெறுதென்றற்கு; என்னைகாரணமெனின், கையறவுரை தோன்றியதற்பின்னர் நிகழ்வன கைக்கிளைக்கும் பெருந்திணைக்கும் மெய்ப்பாடாவதன்றி நற்காமத் துக்காகாவென்பது கருத்து; என்னை? கையறவுரைத்தலென்பது சொல்லாமரபினவற்றொடு கெழீஇச் செய்யாமரபிற் றொழிற்படுத்தடக்குதலை எல்லையாகவுடைமையின், அதனினும் இறப்பத்தோன்றுவன மன்றத்திருந்தசான்றவரறியத் தன் துணைவன்பெயரும்பெற்றியுங்கூறி அழுதும் ஆற்றியும் பொழுதொடுபுலம்பியும் புள்ளொடுசொல்லியும் நிகழும் மெய்ப்பாடாகலான், அவை நடுவணைந்திணையெனப்பட்ட நற்காமத்திற்கு இலக்கணவகையான் ஏலாவாகலினென்பது. கையறவு

ளாத்தலென்றதனான் இம்மெய்ப்பாடு மனத்தவேயன்றி மாற்றத்தானும் பிறர்க்குப் புலனாக வெளிப்படுமென்பதுகொள்க. இவை எல்லாம் முறையானே நிகழ்தமைநோக்கி யாழோர்கூட்டத் தொன்மையுந் தோலும்போலப் பொருட்டொடர்நிலையாக்கி உரைப்பாருமுளர். அஃது ஆகாமைக்குக் காரணங் களவியலுட் கூறினானென்பது. இவற்றுக்குச்செய்யுள், "இவளே, அணியினும் பூசினும் பிணியுழந் தசைஇப் - பல்கிளை நாப்ப ணில்கிளை போல - மொழிவகை யறியாள் பொழிகண்ணீர்துடைத் - தியானே கையற வலம்வருங் - கூருய் பெருமநிற் றேறு மாறே." என்பது வரைவுகடாயது. இதனுள் "அணியினும் பூசினும் பிணியுழந் தசைஇ" என்பது புறஞ்செயச்சிதைத்தல்; "பல்கிளைநாப் பணில்கிளைபோல" என்பது புலம்பித்தோன்றல்; "மொழிவகையறியாள்" என்பது கலங்கிமொழிதல்; "யானே கையற வலம்வரும்" என்பது கையறவுரைத்தல்; என்னை? தன் கண்ணீர்துடைத்தலும் ஆற்றாளென்றமையின். பிறவும் அன்ன. (௧அ)

௨௬௭. அன்ன பிறவு மவற்றொடு சிவணி
மன்னிய வினைய நிமித்த மென்ப.

இது மேலனவற்றுக்கு ஓர்புறனடை. (இ - ள்.) அன்னபிறவும் = மேற்சொல்லப்பட்ட இருபத்துநான்கு மெய்ப்பாடுபோல்வன பிறவும்: அவற்றொடு சிவணி = அவற்றின்வேறன்றி அவைதம்முட் பகுதியாகிவருவன பிறவும்: மன்னிய வினைய நிமித்தம் என்ப = நிலைபெறத்தோன்றுங் காமவொழுக்கத்து நிமித்தமென்றுசொல்லுவர் புலவர். எ - று. மன்னியவினையவென்பது நடுவணைந்திணைக்கேயுரிய மெய்ப்பாட்டினவை என்றவாறு; என்னை? கந்தருவ வழக்கமல்லன மற்றை மன்னியகாமமென்னாரன்றே அஃது இடையறவுபடாதாகலின். எனவே, கைக்கிளைக்கும் பெருந்திணைக்கும் வரையறையின்றி வேண்டியவாறு வரப்பெறுமென்பதாம், அவை மன்னியவினையல்லாமையின்; என்னை? காமஞ்சாலாவிளமையோள்வயினேமஞ்சாலாவிடும்பையெய்துதலும் நாற்பத்தெட்டியாண்டையானொடு பன்னீராட்டையாள் கூட்டஞ்சொல்லுதலும் ஒத்தகாமமெனப்படாவாகலினென்பது. இவ்வாறு கூறவே கைக்கிளைக்கும் பெருந்திணைக்கும் இவை வைத்த முறையான் வரையறுத்துக்கூறப்படாவெனவும், அவைவருவன வந்துழிக் கொளப்படுமென்பதும் பெற்றாம். இது புலனெறிவழக்கமல்லாத கந்தருவமணத்திற்கும் ஒக்கும்.

அன்னபிறவுமவற்றொடுசிவணிவருவன யாவையெனின், புகுமுகம்புரிதற்கட் தலைமகன் நோக்கியவழி ஒருவல்லிப்பொதும்பரானும்

மற்றொன்றானுஞ் சார்புபெற்றுமறைதலும் அவையில்லாதவழி இட்ர்ப்படுதலுமென்றாற்போல்வன புகுமுகம்புரிதலாயடங்கும். நகுநயமறைக்குங்காற் தலைமகன்கட் தோன்றிய நகைமுதலாகிய குறிப்பேதுவாக நகைதோன்றியதனை மறைக்குங்கால் இதழ்மொக்குளுட் தோன்றுவது நகையெனப்படாது நகுநயமறைத்தலின்பாற் படுமென்பது. இனிச் சிதைவுபிறர்க்கின்மையின்கண்ணும் "நாட்ட மிரண்டு மறிவுடன் படுத்தற்குக் - கூட்டி யுரைக்குங் குறிப்புரை யாகும்" என்றமையாற் கண்ணின் வேறுபாடுளவாமன்றே, அவை சிதைவுபிறர்க்கறிவிக்குமாயினும் ஆண்டுத் தானதுமறைத்தாளென்னுங் கருத்தினளாகலின் அதுவுஞ் சிதைவுபிறர்க்கின்மையாமென்பது. அவை யாவையெனின், அமர்த்துநோக்காது அலமரநோக்குதலும் நிலங்கிளைத்தலும் போல்வன. மற்றுப் பொறிநுதல்வியர்த்தற்குப் புறனடையாற்கொள்வன யாவையெனின், புறனடையாற்கோடல் ஆணையன்றாகலான் உள்ளனவற்றிற்குக் கொண்டொழிகவென்றவாறு. ஒழிந்தனவற்றிற்கும் இவ்வாறேவருவன அறிந்து அடக்கங்கூறுக.

மற்றும் பிறவும்அவற்றொடு சிவணியெனவே, மேற்கூறியவற்றொடு பொருந்தவருவன கோடுமன்றே, அன்ன என்றதென்னையெனின்; அதனானே தலைமகட்குரிய மெய்ப்பாடு வேறுளவாயினுங்கொள்க. அவை ஐயப்படுதலும் ஆராய்தலுந் துணிதலுமுதலாயின. மற்றுத் தலைமகட்குரிய மெய்ப்பாடுபோலத் தலைமகற்குரியனவும் இன்னமுறையனவென்று வரையறுத்துக்கூறாரோவெனின்; ஆற்றன்று, தலைமகன்குறிப்புச் சிலபற்றித் தலைமகள்குறிப்புப் பலபிறக்குமாகலானும் ஐயமுதலாயினமெய்ப்பாடு காமப்புணர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதன இன்மையானுந் தலைமகட்குரிய மெய்ப்பாடே சிறந்தனவென்று அவற்றை வரையறுத்துக் கூறினானென்பது. மற்று இவற்றை நிமித்தமென்றதென்னையெனின், இவை முறையானே நிகழ்ந்து புணர்ச்சி நிகழுமாகலினென்பது. வினைய என்பது ஆறாம் வேற்றுமைப்பன்மையுருபு. இம்மெய்ப்பாட்டினுட் கைக்கிளைபெருந்திணைக்கு வருவன வருமாறு; "ஒருச்குநா மாடுங் குரவையு ளும்மை - யருச்கினன் போன்றேக்கி யல்லனேப் செய்தல் - குருக்கிட் கொலையேறு கொண்டேன் யா னென்னுந் - தருச்கன்றோ வாயர் மகன்." எனப் புகுமுகம்புரிதல் கைக்கிளைக்கண் வந்தது. "முன்னையமூன்றுங் கைக்கிளைக்குறிப்பே" என்பதனான் இது கைக்கிளையெனப்பட்டது. மற்றிது முல்லைத்திணைப்பாட்டன்றோவெனின், அது நிலத்தான் முல்லையாயிற்றென்பது அகத்திணையியலுட் கூறினாம். இனித் தொன்மையுந் தோலும் முதலாயின வனப்புக்களுட் புகுமுகம்புரிதல் முதலாயின பெருந்திணைப்

பொருள்பற்றிவருவன வருமாறு அறிந்துகொள்க. மற்றிவ்விருபத்து நான்கு மெய்ப்பாடுங் கற்பினுள் இம்முறையானே வரப்பெறுவோ வெனின், அதற்கு இம்முறையான் இவையனைத்தும் வரல்வேண்டுவ தின்மையிற் களவிற்கே விதந்துகூறினுரென்பது. அஃதென்னை பெறுமாறெனின், பலபொருட்கேற்பின் நல்லதுகோடல் என்னும் உத்திவகை. இனிக் கற்பினுள்வருவன வருமாறு, "இனிதெனக் கணவ னுண்டலி - னுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன் றொண்ணுதன் முக னே." என்பதனுள் நகுநயமறைத்தல் வந்தது. "மாண மறந்துள்ளா நாணிலிக் கிப்போர் - புறஞ்சாய்ந்து கண்டைப்பாய் நெஞ்சே யுறழ்ந்தி வனைப் - பொய்ப்ப விடேஎ னெனநெருங்கித் தப்பினே - னென்றடி சேர்தலு முண்டு." இதனுட் சிதைவுபிறர்க்கின்மை வந்தவாறு. ஒழிந் தனவும் அன்ன. "நோய்சேர்ந்த திறம்பண்ணி நின்பாண னெம்மனை - நீசேர்ந்த வில்வினுய் வாராமற் பெறுசற்பின்" என்பது மடந்தபவு ரைத்தல். இவையெல்லாங் கற்பின்கண்வந்தன. "அன்னை சொல்லு முய்க மென்னதூஉ - மீரஞ் சேரா வியல்பில் பொய்ம்மொழிச் - சேரி யம் பெண்டிர் கௌவையு மொழிகம்" என்பதோவெனின் அது பா ராட்டெடுத்தல் மடந்தபவுரைத்தலென்புழி அடங்குமென்பது. (௧௯)

உ௬அ. வினையுயிர் மெலிவிடத் தின்மையு முரித்தே.

இது மேலனவற்றுக்கே ஆவதோர் விதிகூறுகின்றது. (இ-ள்) மன்னியவினையவெனப்பட்டபுணர்ச்சி மேல் அறுவகையான் இருபத் துநான்கெனக் கூறப்பட்ட மெய்ப்பாட்டினை அம்முறையானே நிமித் தமாகக்கொண்டு வருதலின்மையும் உரித்தெனப்படும், ஆற்றுமைவந்த விடத்து. எ - று. மேற்கூறிய இருபத்துநான்கினையின்மை உரித்தெ ன்பது அதிகாரத்தாற்கொள்க. "தன்னசை யுள்ளத்து நன்னசை வா ய்ப்ப - வின்னுயிர் குழைய முயங்குதொறு மெய்ம்மலிந்து - நக்கனெ னல்லனோ யானே யெய்த்த - நோய்தணி காதலர் வரவீண் - டேதில் வேலற் குவந்தமை கண்டே" எனவும், "வளைந்துவா விளமுலை ஞெமு ங்கப் பல்லூழ் - விளங்குதொடி முன்கை வளைந்துபுறஞ் சுற்றலி - னி ன்மார் படைதலி னினிதா கின்றே" எனவும் இவை களவியலுள் உயிர்மெலிந்தவிடத்துப் புணர்ச்சிநிமித்தமெனக் கூறப்பட்டவையின் றியும் புணர்ச்சிநிகழ்ந்தவாறு; என்னை? முயங்குதொறு நகைதோன்றி ற்றெனவே, பாராட்டெடுத்தன் முதலாயினவின்றியும் புணர்ச்சிநிகழ் ந்ததாம். ஒழிந்தனவும் அவ்வாறேகொள்க. இவை கண்டவழி யு வத்தலாகாவோவெனின், ஆண்டுத் தன்னுவகைகூறுளன்றே காந்தி டத்தொழிந்தாளாகலினென்பது. "தண்டுளிக் கேற்ற பலவுழு செழுஞ் செய் - மண்போன் ஞெகிழ்ந்தவற் கலுழ்ந்தவென் - னெஞ்சறை போ

கிய வறிவி னேற்கே." என்புழிப் பாராட்டெடுத்தன்முதலாகிய பன்னிரண்டு நிமித்தமுமின்றி ஆற்றாமைநிமித்தமாகக் கற்பினுட் புணர்ச்சி நிகழ்ந்தது. உம்மை, எதிர்மறை; உயிர்மெலிவிடத்து உடைமையுடைத்துமாம் அவ்வினையென்பது. "தொடிஞெகிழ்ந்தனவே தோள்சாயினவே" என்பதனுள் ஊழணிதைவரலென்னும் மெய்ப்பாடுவந்தது. பிறவும் அன்ன. இனி மேற்கூறிய ஆறுமேயன்றி இன்னும் இவற்றொடு நான்குகூட்டிப் பத்தென்பாருமுளர். அவை இன்பமாதற்குரியனவன்மையின் வரையறை கூறுதொழிந்தானென்பது. (௨௦)

௨௬௬. அவையு முளவே யவையலங் கடையே.

இஃது எதிரதுபோற்றி இறந்தது காத்தது. (இ-ள்.) அவையுமுளவே = இனி எதிர்வருகின்றனவும் உளவாவது: அவையலங்கடையே = இறந்தனவற்றுக்கு இடனல்லாதவிடத்தே எ-று. இதனது கருத்து, மேற்கூறிய இருபத்துநான்குமல்லாதவழி இன்பத்தை வெறுத்தன் முதலாக இனிக் கூறுகின்ற மெய்ப்பாடும் உளவாம் என்றவாறு. அவையல்லாதவிடத்து இவையும் உளவாமெனவே, வருகின்றமெய்ப்பாடுங் களவிற்குங் கற்பிற்குமுரியவெனவும், களவிற்குவருங்கான் முதற்கூறிய இருபத்துநான்கன்பின்னுமே இவை பெரும்பான்மையான் வருமெனவும், கற்பிற்சாயிற் பயின்றுவருமெனவுங் கூறியவாறு. அவை இனிக் கூறுகின்றும். (௨௧)

௨௭௦. இன்பத்தை வெறுத்த றுன்பத்துப் புலம்ப
லெதிர்பெய்து பரித லேத மாய்தல்
பசியட நிற்றல் பசலை பாய்த
லுண்டியிற் குறைத லுடம்புநனி சுருங்கல்
கண்டுயின் மறுத்தல் கனவொடு மயங்கல்
பொய்யாக் கோடன் மெய்யே யென்ற
லையஞ் செய்த லவன்றம ருவத்த
லறனளித் துரைத்த லாங்குநெஞ் சழித
லெம்மெய் யாயினு மொப்புமை கோட
லொப்புவழி யுவத்த லுறுபெயர் கேட்ட
னலத்தக நாடிற் கலக்கமு மதுவே.

இது மேல் இவையுமுளவெனப்பட்ட மெய்ப்பாடு கூறுகின்றது. (இ-ள்.) எண்ணப்பட்ட இருபதும் மன்னியவினையநிமித்தமென்பான் நலத்தகநாடின் அதுவேயாமென்றானென்பது. இவை புணர்ச்

சிக்கு நிமித்தமாகாதனபோன்று காட்டினும் அவற்றை மிகவும் ஆராய்ந்துணரிற் புணர்ச்சிநிமித்தமேயாம். எ-று.

இன்பத்தை வெறுத்தலென்பது, யாழுங்குழலும் பூவுஞ்சாந்தும் முதலாக இன்பத்திற்கேதுவாகிய பொருள்கண்டவழி அவற்றின்மேல் வெறுப்புத்தோன்றுதல். அவை காமத்திற்கு ஒருவகையான் ஏதுவாமாகலின் மன்னியவினைய நிமித்தமெனப்படுமாகலான் அவற்றை வெறுத்தல் புணர்ச்சிக்கேதுவாகாதன்றேயாயினும் அதனை ஆராய்ந்துணரின் நிமித்தமெனவேண்டுமென்பான் நலத்தகாடின் அதுவேயென்றுனென்பது. கலக்கமுமெனநின்ற உம்மை மேற்கூறிய பத்தொன்பானையுந் தழுவலின் இறந்தது தழீஇயிற்றும். "கல்லாக் கோவல ரூதும் - வல்வாய்ச் சிறுகுழல் வருத்தாக் காலே." என்புழி இன்பத்தை வெறுத்தனளாயினும் புணர்ச்சிக்கேதுவாமென்பது கருத்து.

"எல்லி - மனைசேர் பெண்ணை மடிவா யன்றி - றுணையொன்று பிரியினுந் துஞ்சா காணெனக் - கண்ணிறை நீர்கொண்டு சாக்கு - மொண்ணுத லரிவையா னென்செய்கோ வெனவே." என்பது துன்பத்துப்புலம்பல்; என்பது, பிரிவாற்றாது துன்புறுங்காலை அவ்வாற்றாமை தலைமகற்கின்றித் தானே துன்புறுகின்றாளாகச் சொல்லுதல். அவை கூட்டத்தை வெறுத்த குறிப்பாயினும் அக்கூட்டத்திற்கே நிமித்தமாகும் ஆராய்ந்துணரினென்றவாறு. அவை "நின்னுறு விழுமங் களைந்தோ - டன்னுறு விழும நீந்துமோ வெனவே." எனவரும்.

எதிர்பெய்து பரிதலென்பது, உருவுவெளிப்பாடு. அது தலைமகனையும் அவன் தேர்முதலாயினவற்றையுந் தன்னெதிர் பெய்துகொண்டு பரிந்து கையறுதல். அது "வாரா தாயினும் வருவது போலச் - செவிமுத லிசைக்கு மரவமொடு - துயின்மறந் தனவாற் றோழியென் கண்ணே." என்புழி வாராதென்றுணர்ந்தது இக்காலத்தாகலான் அதற்குமுன் இன்னவாறு பட்டதன்று அனையின் எதிர்பெய்து பரிதலாயிற்று.

ஏதமாய்தலென்பது, கூட்டத்திற்குவரும் இடையூறுண்டென்று பலவும் ஆராய்தல். அது நொதுமலர் வரையக் கருதுவர்கொல்லெனவும் பிரிந்தோர் மறந்து இனிவாரார்கொல்லெனவுந் தோன்றும் உள்ள நிகழ்ச்சி. அது "வாரார் கொல்லெனப் பருவருந் - தாரார் மார்பநீ தணந்த ஞான்றே" எனவரும்.

பசியட்டிற்றலென்பது, பசிவருத்தவும் அதற்குத் தளராது உணவு மறுத்தல். "அன்னாய் வாழிவெண் டன்னை நின்மகள் - பாலு

முன்னாள் பழங்கண் கொண்டு - நனிபசந் தனளென வினவுதி" எனவும் " இனியா, னுண்ணலு முண்ணேன் வாழலும் வாழேன்." எனவும் வரும்.

பசலைபாய்தலென்பது, பசலைபரத்தல். அது "கன்று முண்ணாது கலத்தினும் படாது - நல்லான் றீம்பா னிலத்துக் காஅங் - கெனக்கு மாகா தென்னைக்கு முதவாது - பசலை யுணீஇய வேண்டுந் - திதலை யல்குலெம் மாமைக் கவினே." எனவரும்.

உண்டியிற்குறைதலென்பது, பசியடநிற்றலேயன்றிச் சிறிது உண்டியூட்டியவழிப் பண்டுபோலாது கழியவுஞ்சிறிதுண்டல். அது "தீம்பா லூட்டினும் வேம்பினுங் கைக்கும் - வாரா யெனினு மார்வமொடு நோக்கு - நின்னிற் சிறந்தசொன் றிலளே - யென்னினும் படாஅ ளென்னிதற் படலே." எனவரும்.

உடம்புநனிசுருங்கலென்பது, அவ்வுண்ணாமை உயிரிற்செல்லாது உடம்பிற்காட்டுதல். அது "தொடிநிலை நெகிழச் சாஅய்த் தோளவர் - கொடுமை கூறிய வாயினுங் கொடுமை - நல்வரை நாடற் கில்லை தோழி - நெஞ்சிற் பிரிந்தது மிலரோ - குன்ற நோக்கங் கடிந்தது மிலரோ." எனவரும்.

கண்டுயின்மறுத்தலென்பது, இரவும்பகலுந் துஞ்சாமை. அது "புலர்குர லேனற் புழையுடை யொருசிறை - மலர்தார் மார்பனின்றோற் கண்டோர் - பலர்தில் வாழி தோழி யவரு - ளாரிருட் கங்கு லணையொடு பொருந்தி - யோர்யா னாகுவ தெவன்கொ - னீர்வார் கண்ணொடு நெகிழ்தோ ளேனே." எனவரும்.

கனவொடுமயங்கலென்பது, அரிதினிற் றுயிலெய்தியவழித் தலைமகனைக் கனவிற்கண்டு பின்னர் அவனன்மையின் மயங்கும் மயக்கம். "அலந்தாங் கமையலே னென்றானைப் பற்றியென் - னலந்தாரா யோவெனத் தொடுப்பேன் போலவுங் - கலந்தாங் கேயென் கவின்பெற முயங்கிப் - புலம்ப லோம்பென வளிப்பான் போலவும்" என்பது கனவொடு மயங்கிற்று.

பொய்யாக்கோடலென்பது, மெய்யைப் பொய்யாக் கோடல். அது "கனவினா னெய்திய செல்வத் தனையதே - யைய வெமக்குநின் மார்பு." எனவும், "வானி னிலங்கு மருவித்தே தானுற்ற - சூள்பேணான் பொய்த்தான் மலை." எனவும், "வருவே னென்ற நாளும் பொய்த்த - வரிவே யுண்க ணீரு நில்லா." எனவும் வரும்.

மெய்யேயென்றலென்பது, பொய்யை மெய்யென்று துணிதல். அது "கழுங்கா டாயத் தன்றுநய மருவிய - பழுங்கணோட்டமுன்னலிய - வழுங்கின னல்லனோ வயர்ந்தனன் மன்னே." என்பது. தானே தன்மகனை வாயில்கொண்டு புக்கானாயினும் அதனைப் பழுங்கண்ணோட்டம் முன் நலிதரப் பொய்யேபுகுந்தானென்று மெய்யாகத் துணிந்துகோடலின் அப்பெயர்த்தாயிற்று.

ஐயஞ்செய்தலென்பது, "தூதவிர் விடுத்தரார் துறப்பார்கொலோதக - விருங்குயி லாலு மரோ" என்புழி நம்மை இம்மைப்பிறப்பினுட் துறப்பார்கொல்லென வரைளாதே ஐயஞ்செய்தமையின் ஐயமாயிற்று.

அவன்றமருவத்தலென்பது, "ஊர னூரன் போலுந் - தேரும் பாணன் றெருவி னூனே." என்பது. அவன்றமரைக்கண்டு உவந்தது. இது முனிவெனப்படாதோவெனின், அது தலைமகனைப் புலந்தாற்போல்வதோர் முனிவாயினல்லது பகைபடநிகழாக்குறிப்பெனப்படும்; அல்லாக்கால் அது பெண்டன்மையன்றுமாகலின். அவர் நாட்டு "மாலைப் பெய்த மணங்கமழுந்தியொடு - காலை வந்த காந்தண் முழுமுதன் - மெல்லிலை குழைய முயங்கவு - மில்லுய்த்து நடவுங் கடியாதோளே." என்பதும் அது.

அறனளித்துரைத்தலென்பது, அறக்கிழவனை அன்புசெய்தல். அது "பாங்கர்ப் பல்லி படுதொறும் பரவிக் - கன்றுபுகு மாலை நின்றோ ளெய்தி." எனவரும்.

ஆங்குநெஞ்சழிதலென்பது, அங்ஙனம் உரைக்குங்கால் நெஞ்சழிந்துரைத்தல். எனவே, அறனளித்துரைத்தல் அழிவின்றொன்றுமென்பது சொல்லினானாம். அது "பழிதபு ஞாயிறே பாடறியா தார்கட் - கழியக் கதநீவை யெனக்கேட்டு நின்னை - வழிபட் டிரக்குவென் வந்தன னென்னெஞ் - சழியத் துறந்தானைச் சீறுங்கா லென்னை - யொழிய விடாதீமோ வென்று." எனவரும்.

எம்மெய்யாயினுமொப்புமைகோடலென்பது, யாதானும் ஒரு பொருள் கண்டவிடத்துத் தலைமகனோடொப்புமைகோடல். அது "கணைகழி கல்லாக் கல்பிறங் காரிடைப் - பணையெருத் தெழிலேற்றின் பின்னர்ப் - பிணையுங் காணிரோ பிரியுமோ வவையே." என எம்மெய்யாயினும் ஒப்புமைகொண்டவாறு. எம்மெய்யாயினுமென்றமையாற் கண்டபொருளுங் கேட்டபொருளும் ஒப்புமைகொள்ளப்பெறுமென்றவாறு.

ஒப்புவழியுவத்தலென்பது, ஒப்புமையுண்டாகியவழியே உவமைகொண்டு அதனானே உவகை தோன்றுவது. எனவே, முன்னது ஒப்பின்றி ஒப்புமைகொண்டதாயிற்று; என்னை? எம்மெய்யாயினுமென்றமையின். "காமரு நோக்கினை யத்தத்தா வென்னுமின் - றேமொழி கேட்ட லினிதுமற் றின்னாதே" என்பது ஒப்புவழியுவந்தது; என்னை? காமரு நோக்கினையென்றமையின். "பால்கொள லின்றிப் பகல்போன் முறைக்கோடாக் - கோல்செம்மை யொத்தி பெருமமற் றெவ்வாதி" எனவருவதூஉஞ் சொல்லுப.

உறுபெயர்கேட்டலென்பது, தலைமகன் பெரும்புகழ்கேட்டு மகிழ்தல். அவை "பலவின் பழத்துட் டங்கு மலைகெழு வெற்பனைப் - பாடுகம்வா" எனவும், "மென்றோ ணெகிழ்த்தான் றிறமல்லால்யான்காணே - னன்றுதீ தென்று பிற" எனவும் வரும்.

கலக்கமென்பது, சொலத்தகாதன சொல்லுதல். அவை "பையெனக் காண்கு விழிப்பயான் பற்றிய - கையுளே மாய்ந்தான் கரந்து" எனவும், "பிறங்கிரு முந்நீர் வெறுமண லாகப் - புறங்காவிற் போக விறைப்பேன் முயலி - னறம்புணை யாகலு முண்டு" எனவும் வரும். "கலக்கமு நலத்தக நாடி னதுவே" என்றது கலக்கமென்பதனை வேறுபெயர்த்து வைத்ததென்னையெனின், இக்காலத்து அதனினூங்கு நிகழும் மெய்ப்பாட்டுக்குறிப்புளவல்ல தலைமகட்கென்பது அறிவித்தற்கென்பது. இன்னும் அதனானே தலைமகற்காயின் அதனினூங்கு வருவதோர் கலக்கமும் உளதாமென்றது; அவை, மடலூர்தலே வரைபாய்தலே என்றற்றொடக்கத்தன. அது "மாவென மடலு மூர்ப பூவெனக் - குவிமுகி ழெருக்கங் கண்ணியுஞ் சூடுப - மறுகி னார்க்கவும் படுப - பிறிது மாகுப காமங்காழ்க் கொளினே." இதனுட் சாதல் எல்லையாகக் கூறியவாறு கண்டுகொள்க.

இவ்வாறு கூறவே இச்சூத்திரத்துள்ளோதிய இருபது மெய்ப்பாடுந் தலைமகற்கும் ஏற்றவகையானே கொள்ளப்படுமென்பது. அவை, "எவ்வி யிழந்த வறுமையாழ்ப் பாணர் - பூவில் வறுந்தலை போலப் புல்லென் - றினைமதி வாழிய நெஞ்சே மனைமரத் - தெல்லுறு மௌவ னாறும் - பல்லிருங் கூந்தல் யாரளோ நமக்கே." என்பது துன்பத்துப் புலம்பலாம்; என்னை? தானே துன்புறுகின்றானாகத் தலைமகன் உரைத்தமையின்: "அந்திங் கிளவி யாயிழை மடந்தை - கொடுங்குழைக் கமழ்ந்த நோக்க - நெடுஞ்சே ணாரிடை யிலங்கு ளான்றே." என்பது எதிர்பெய்துபரிதல்; என்னை? முற்காலத்து எதிர்ப்பட்டமை பிற்காலத்துச் சொல்லினமையின். ஒழிந்தனவுந் தலைமகற்குரியனவா

இவ்வுருவன வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. இவையெல்லாம் அறனும்பொருளுமன்றி இன்பப்பொருள் நிகழ்ந்தவிடத்து அவரவருள்ளத்து நிகழ்வனவாதல் வழக்குநோக்கி உணரப்படுமென்பது. மேற்கூறிய நகை முதலாயவற்றுக்கும் இஃது ஒக்கும். இவ்வெண்ணப்பட்டனவெல்லாம் உள்ளத்துநிகழ்ந்தனவற்றை வெளிப்படுப்பனவாகலான் மெய்ப்பாடெனப்பட்டன. மேல்வருவனவற்றுக்கும் இஃது ஒக்கும். (௨௨)

௨௪௧. முட்டுவயிற் கழறன் முனிவுமெய்ந் நிறுத்த
லச்சத்தி னகற லவன்புணர்வு மறுத்த
றூதுமுனி வின்மை துஞ்சிச் சேர்தல்
காதல் கைம்மிகல் கட்டுரை யின்மையென்
றாயிரு நான்கே யழிவில் கூட்டம்.

இது வரைந்தெய்துங் கூட்டத்திற்கு ஏதுவாகிய மெய்ப்பாடு இவை எட்டுமென்பதுணர் - ற்று. (இ-ள்.) முட்டுவயிற்கழறல்= தலைக்கூட்டத்திற்கு முட்டுப்பாடாகியவழிக் கழறியுரைத்தலும் : அது "நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தைக் - கன்முது புறங்காட் டன்ன பன்முட் டின்றாற் றோழிநங் களவே" என்பது. இது தலைமகன் கேட்பக் கழறியுரைத்தது.

முனிவுமெய்ந்நிறுத்தல்=தலைமகளுள்ளத்து வெறுப்பு வெளிப்படநிற்குநிலைமையும் : அது "இன்னுயிர் கழிவ தாயினு நின்மக - ளாய்மல ருண்கட் பசலை - காம நோயெனச் செப்பா தீமே" என்புழி வாழ்க்கைமுனிந்து தலைமகன் சொல்லியது.

அச்சத்தினகறல்=தலைமகன்கண்வரும் ஏதமஞ்சி அவனை நீங்குங்குறிப்பும் : "இன்ன மாகவு நன்னர் நெஞ்ச - மென்னொடு நின்னொடுஞ் சூழாது கைமிக் * * * னிருளிடை மிதிப்புழி நோக்கியவா - தளரடித் தாங்கிய சென்ற தின்றே" என்னும்பாட்டினை முழுதுங் கொள்க. அதன் கருத்தாவது, நாம் அவர் இருளிடைவருதலேதமஞ்சி அகன்றுவலித்திருப்பவும் என்னையும் நின்னையுங் கேளாது என்னெஞ்சு போவானேனென்றவாறாயிற்று.

அவன்புணர்வுமறுத்தல்=இரவுக்குறியும் பகற்குறியும் விலக்குதற்கெழுந்த உள்ளநிகழ்ச்சியும் : அது தமரையஞ்சி மறுத்தமையானும் இது வரைவுகடாவுதற்குக் கருத்தாகலானுந் திளைப்புவினைமறுத்தலோடு இது வேற்றுமையுடைத்து. "நல்வரை நாட நீவரின் - மெல்லி யாளொரு நாள்வா ழலளே" என்பது தலைமகள் குறிப்பினைத் தோழி கூறியதாகலான் அஃது அவன்புணர்வுமறுத்தலெனப்படும்.

இல்து "ஒன்றித்தோன்றுந் தோழிமேண" என்னும் இலக்கணத்தாற் தோழிகுறிப்பாயினுந் தலைமகள்குறிப்பெனவே படுமென்பது கொள்க.

தூதுமுனிவின்மை = புள்ளும் மேகமும்போல்வன கண்டு சொல்லுமின் அவர்க்கென்று தூதிரந்து பன்முறையானுஞ் சொல்லுதலும்: அவை "கானலுங் கழறாது கழியுங் கூறாது - தேனிமிர் நறுமலர்ப் புன்னையு மொழியா - தொருநீ யல்லது பிறிதியாது மிலனே - யிருங்கழி மலர்ந்த கண்போ னெய்தல் - கமழிதழ் நாற்ற மமிழ்தென நசைஇத் - தண்டா தூதிய வண்டினங் களிசிறந்து - பறவை கிளருந் துறைவனை நீயே - சொல்ல வேண்டுமா ரலவ" என்புழிக் கூறப்பட்டனவெல்லாந் தூதாகலிற் தூதுவிடுதலை வெறாததன்மை கூறியதாம் இப்பாட்டென்பது. "புல்வீ ழிற்றிச் கல்லிவர் வெள்வேர் - வரையிழி யருவியிற் றோன்று நாடன் - தீதி னெஞ்சத்துக் கிளவி நம்வயின் - வந்தன்று வாழி தோழி நாமு - நெய்பெய் தீயி னெதிர்கொண்டு - தாமணந் தனையமென விடுகந் தூதே." என்பதோவெனின், அது கற்பிற்கல்லது ஏலாது. என்னை? களவினுள் நெய்பெய் தீயின் வந்து எதிர்கொளலாகாமையின்.

துஞ்சிச்சேர்தல் = மனையகத்துப் பொய்த்துயிலொடுமடிந்து வைகுதலும்: துஞ்சுதலெனினும் மடியெனினும் ஒக்கும். வேண்டியவாறு கூட்டம் நிகழப்பெறாமையிற் தலைமகனொடு புலந்தாள் போல மடிந்தொன்றுமாதலின் அதனைத் துஞ்சிச்சேர்தலென்றானென்பது. எங்ஙனமோவெனின், "என்மலைந் தனன்கொ றானே தன்மலை - யார நாறு மார்பினன் - மாரி யானையின் வந்து நின்றனனே." என்புழி, என்னகாரியம் மேற்கொண்டுவந்தானென்றமையின் இது துஞ்சிச்சேர்தலாயிற்று. அல்லாக்கால் அங்ஙனஞ் சொல்லுதல் அன்பழிவெனப்படும். "ஆமிழி யணிவரை" என்னுங் குறிஞ்சிப்பாட்டினுட் "பின்னீதல் வேண்டுநீ பிரிந்தோணட் பெனநீவிப் - பூங்கண் படுதலு மஞ்சுவ றோங்கிய - வருந்துய ரவலந் தூக்கின் - மருங்கறி வாரா மலையினும் பெரிதே" என்னுஞ் சுரிதகமும் அது.

காதல்கைம்மிகல் = காமங்கையிகந்தவழி நிகழும் உள்ளநிகழ்ச்சியும்: அது "உள்ளி னுள்ளம் வேமே யுள்ளா - திருப்பினெம் மளவைத் தன்றே வருத்தி - வான்றோய் வற்றே காமஞ் - சான்றோரல்லர் யாமரீஇ யோரே" எனவரும்.

கட்டுரையின்மை = உரைமறுத்திருத்தலும்: அதனானே அதற்குத் தோழிகண்ணாயினுந் தலைமகன்கண்ணாயினும் உரைநிகழ்வுதல்

லது தலைமகள் உரையாளென்பது பெற்றாம். அது "யான்ற னறிவ ருணறி யலளே - யாங்கா குவள்கொ றனே - பெருமுது செல்வ ரொருமட மகளே" என்பது தலைமகள் கட்டுரையாதிருத்தலிற் றலை மகன் தமரினெய்தல்வேண்டினமையிற் கட்டுரையின்மையின் வரை வுகடாவுதலாயிற்றென்பது. ஒழிந்தனவும் அவ்வாறே வரைவுகடாவு தற்கு ஏற்றவாறு உரையிற்கொள்க.

என்று ஆயிரு நான்கே அழிவில்கூட்டம் = என்றெண்ண ப்பட்ட மெய்ப்பாடெட்டும் பின் அழியாத கூட்டத்திற்கு ஏதுவாம். எ - று. அஃதாவது வரைந்தெய்துங் கூட்டமென உணர்க. (உ௧)

உஎஉ. தெய்வ மஞ்சல் புரையறந் தெளித
லில்லது காய்த லுள்ளது வுவர்த்தல்
புணர்ந்துழி யுண்மை பொழுதுமறுப் பாக்க
மருண்மிக வுடைமை யன்புதொக நிற்றல்
பிரிவாற் றாமை மறைந்தவை யுரைத்தல்
புறஞ்சொன் மாணாக் கிளவியொடு தொகைஇச்
சிறந்த பத்துஞ் செப்பிய பொருளே.

இஃது அழிவில்கூட்டம் நிகழ்ந்தபின்னர் வருதற்குரிய மெய் ப்பாடு இவையென்கின்றது. (இ - ள்.) இவ்வெண்ணப்பட்ட பதி னொன்றும் மேற்கூறிய அழிவில்கூட்டமெனப்படும். எ - று. செப் பியபொருளென்பது அழிவில்கூட்டமன்றே, முற்படும் மெய்ப்பாடெ ட்டனையும் அழிவில்கூட்டமென்றதுபோலப் பிற்படும் மெய்ப்பாட்டி னையும் அழிவில்கூட்டமென்பான் மேற்கூறிய அழிவில்கூட்டமே இவையுமெனக் கூறியவாறு. எனவே, வரைந்தெய்திய பின்னர்த் தலைமகன்மனத்து நிகழ்வன இவையென்பது கூறினானும்.

தெய்வமஞ்சலென்பது, தலைமகற்குத் தொழுகுலமாகிய தெய் வமும் அவற்கு ஆசிரியராகிய தாபதரும் இன்னோரென்பது அவனா னுணர்த்தப்பட்டு உணர்ந்ததலைமகள் அத்தெய்வத்தினையஞ்சி ஒழுகு மொழுக்கம் அவள்கட்டோன்றும், அங்ஙனம்பிறந்த உள்ளநிகழ்ச்சி யைத் தெய்வமஞ்சலென்றானென்பது. மற்றுத் தனக்குத் தெய்வந் தன்கணவனாதலான் அத்தெய்வத்தினைத் தலைமகளஞ்சுதல் எற்றுக் கெனின், அவனிற் றான் வேறல்லளாக மந்திரவிதியிற் கூட்டினமை யில் அவனான் அஞ்சப்படுந் தெய்வந் தனக்கும் அஞ்சப்படுமென் பது. அல்லதூஉந் தலைவற்கு ஏதம் வருமெனவும் அஞ்சுவளென்பது.

"சிலைவாடச் சிறக்குநின் னெஞ்தனிற் றீயெனக் - கலைகளிர்க் கனலியைக் காமுற லியையுமோ" என்பது, தெய்வத்திறநோக்கித் தெருமந்ததாம்; என்னை? அவற்றிலவெனவும் அன்னவெனவும் நாம் வேண்டிய குறைமுடியாது பிரிந்தார்மாட்டு ஏதஞ்செய்யுங்கொலென் றஞ்சி உரைத்தவாறு. "அச்சாறாக வுணரிய வருபவன்-பொய்ச்சூளு ஞ்சிப் புலவேன் றருவல்." என்பதும் அது. இவை "ஐயர்பாங்கினு மமரர்ச்சுட்டியுஞ் செய்பெருஞ்சிறப்பொடு சேர்தற்கண்" தலைமகள்க ருத்தின்கண் நிகழுங் குறிப்பென்பது.

புரையறந்தெளிதலென்பது, தனக்கொத்த இல்லறம் இன்ன தென்று தலைமகள்மனத்துப் படுதல். அது "விரியுளைக் கலிமான் றேரொடும் வந்த - விருந்தெதிர் கோடலை மறப்ப லென்றும்" எனவ ரும். இஃது அவனொடு சொல்லாடாது ஊடியிருப்பேனாயின், விருந்து கொண்டு புகுதரும், அதனான் ஊடலைமறப்பேனென்றமையிற் புரைய றந்தெளிதலாயிற்று.

இல்லதுகாய்தலென்பது, களவின்கட்போலாது தலைமகற்கு இல்லாததனை உண்டாக்கிக்கொண்டு காய்தல். அது "நற்றோ ரகல த்துக் கோர்சார் மேவிய - நெட்டிருங் கூந்தற் கடவுளரெல்லார்க்கு- முட்டுப்பா டாகலு முண்டு" எனவரும். இது கடவுளாயேகண்டு தங்கினானாயினும் நெட்டிருங்கூந்தற் கடவுளாயேகண்டாயென்று இல்லது சொல்லிக் காயுமாகலின் அப்பெயர்த்தாயிற்று.

உள்ளதுவர்த்தலென்பது, தலைமகனாற் பெற்றதலையளி உள் ளதேயாயினும், அதனை உண்மையென்றேதெளியாது அருவருத்துநி ற்கும் உள்ளநிகழ்ச்சி. அது "கடல்கண் டன்ன கண்ணகன் பரப் பின்" என்னும்பாட்டினுள், "வேப்புநனை யன்ன நெடுங்கண் ணீர் ஞெண் - டிரைதேர் வெண்குரு கஞ்சி யயல - வொலித்த பகன்றை யிருஞ்சேற் றள்ளற் - றிதலையின் வரிப்ப வோடி விரைபுத - னீர்மலி மண்ணளைச் செறியு மூர" என்புழித் தலைமகன் வாயில்வேண்டச்செ ன்றானைப் பிறர்கூறும் பழிக்கு வந்தாயென்றமையின் இஃது உள்ள துவர்த்தலாயிற்று. "பட்டுழி யறியாது பரிகளைத் தேரொடும் - விட் டவள்பா ணேக்கி விருந்தேற்றுக் கொளகின்றாய்." என்பதும் அது.

புணர்ந்துழியுண்மையென்பது, முன்கூறிய இல்லதுகாய்த லும் உள்ளதுவர்த்தலுமாகிய விகாரமின்றிப் புணர்ச்சிக்காலத்துச் செ ய்வனசென்ற உள்ளநிகழ்ச்சி. அது "குளிரும் பருவத்தே யாயினுந் தென்றல் - வளியெறியின் மெய்யிற் கினிதா - மொளியிழாஅ - யூடி யிரு ப்பினு மூரனறுமேனி - கூட லினிதா மெனக்கு." என்பது. என் னை? புணர்ந்துழியுண்மை கூறினள் விகாரமின்மையாதலின்.

பொழுதுமறுப்பாக்கமென்பது, களவின்கட் பகற்குறியும் இர வுக்குறியுமென வரையறுத்தாற்போல்வதோர் வரையறையின்மையி ன் அப்பொழுதினை மறுத்தலாகிய ஆக்கமென்றவாறு. எனவே, கள வுக்காலத்துப் பொழுது வரைந்துபட்ட இடர்ப்பாட்டினீங்கிய மன மகிழ்ச்சி ஆக்கமெனப்படும். அது "அயிரை பரந்த வந்தண் பழனத்-தேந்தெழின் மலர்ந்த தூம்புடைத் திரள்கா - லாம்பல் குற்றுநர் நீர்வேட் டாங்கிவ - ளிடைமுலைக் கிடந்து நடுங்க லானீர் - தொழுது காண் பிறையிற் றோன்றி யாநுமக் - கரிய மாகிய காலைப் - பெரிய நோன்றனிர் நோகோ யானே." என்பதனுட், தொழுதுகாண்பிறை யிற் தோன்றினமென்பது களவுக்காலத்து இடையீடுபெருகிற்றெனக் கூறி அங்ஙனம் வரைந்தபொழுதினை மறுத்தகாலத்து நடுங்கலானீ ரென்றமையின் இஃது அப்பொருட்டாயிற்று.

அருண்மிகவுடைமையென்பது, களவுக்காலத்துப்போலத் து ன்பமிகுதலின்றி அருண்மிகத் தோன்றியநெஞ்சினளாதல். அது "நின்ற சொல்லர் நீடுதோ றினிய - ரென்று மென்றோள் பிரிபறி யலரே" எனவரும்.

அன்புதொகநிற்றலென்பது, களவுக்காலத்துப்போலத்துன்பம் மிகுதலாற் பிரிந்த அன்பெல்லாம் இல்லறத்தின்மேற் பெருகிய விருப் பினானே ஒருங்குதொக நிற்றல். "எம்போற், புல்லுளைக் குடுமிப்புதல் வற் பயந்து - நெல்லுடை நெடுங்கா னின்னின் -றுறைவா னென்ன க டத்தளோ மற்றே" என்புழிப் புதல்வர்ப்பயந்து நின்னின்றுறையுங்க டத்தினம் யாமென்றமையின் இஃது அன்புதொகநிற்றலாயிற்று.

பிரிவாற்றாமையென்பது, களவிற் பிரிவாற்றுதல் வேண்டுமா றுபோலக் கற்பினுட் பிரிவாற்றுதல் வேண்டப்படாது; என்னை? புறத் தார்க்குப் புலனாகாமைமறைத்தல் கற்பிற்கு வேண்டுவதன்றாகலினெ ன்பது. "இடனின்றி யிரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிளிவெனக் - கட னிறந்து செயல் சூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ - வடமீன்போ றொழுதேத்த வயங்கிய கற்பினா - டடமென்றோள் பிரியாமை பொரு ளாயி னல்லதை" என்புழி இனையகற்பினாளைப் பிரியாமைபொரு ளாயினன்றி நும்மாற் றரப்படும்பொருள் பொருளாகுமோ என்றதன் கருத்தாவது, பிரிவாற்றாமையின் இவள் இறந்துபடுவள், பின்னை அப் பொருள்கொண்டு ஆற்றும் இல்லறம் யாண்டையதெனத் தலைமகள் பிரிவாற்றாமை கூறியவாறாயிற்று.

மறைந்தவையுரைத்தலென்பது, களவுக்காலத்து நிகழ்ந்தன வற்றைக் கற்புக்காலத்துக்கூறுதல். அவை "களவினு ணிகழ்ந்த வரு

மையைப் புலம்பி - யலமர லுள்ளமொ டளவிய விட்டத்தும்" என்புழித் தோன்றிய மனக்குறிப்பு. அது "முயங்கல் விடாஅ லிவையென மயங்கி - யானோ மென்னவு மொல்லார் தாமற் - றிவைபா ராட்டிய பருவமு முளவே - யினியே, புதல்வற் றடுத்த பாலொடு தடைஇத் - திதலையணிந்த தேங்கொண் மென்முலை - நறுஞ்சாந் தணிந்த கேழ்கிள ரகலம் - வீங்க முயங்கல் யாம்வேண் டினமே - தீம்பால் படுதற் றுமஞ் சினரே" என்பது. முன்னிலைப்புறமொழியாகலான் மறைந்த ஒழுக்கத்துக்கண் நிகழ்ந்தபொருளைக் கற்பினுள் உரைத்தவாறாயிற்று.

புறஞ்சொன்மாணாக்கிளவியென்பது, தலைமகற்கு வந்த புறஞ்சொல்லின் பொல்லாங்கு குறித்து எழுந்த கிளவி. அவற்கு வரும் பழி காத்தலுந் தனக்கு அறமாதலின் அதுவுங் கற்பின்கண்ணே நிகழுமென்பது. அது "களிறுகவர் கம்பலை போல - வலரா கின்றது பலர்வாயப் பட்டே" என்றாற்போல்வன.

கிளவியொடுதொகைஇயென்பது, இதனோடுந் தொகுத்தென்றவாறு. சிறந்தபத்தும் என்பது, விதந்தோதிய பத்தும் செப்பிய பொருள் என்பது, அழிவில்கூட்டமெனச் செப்பிய கற்பின்கண்வரும் மெய்ப்பாடெனப்படும் இவையும் என்பது.

மற்றுப் பதினொன்றனையெண்ணிச் சிறந்தபத்து இவையென்றதென்னையெனின், அதனை "ஒன்பதுங் குழவியோ டிளமைப் பெயரே" என்ற மரபியற் சூத்திரம்போல மொழிமாற்றியுரைக்கப்படுமென்க. அங்ஙனஞ்சிறந்தபத்தும் புறஞ்சொன்மாணாக்கிளவியொடு தொகைஇயெனக் கூட்டியுரைக்க. சிறந்தபத்தென்றதனான் இவையன்றிக் கற்பினுள்வரும் மெய்ப்பாடு பிறவுமுளவேற்கொள்க. (உச.)

உ௭௩. பிறப்பே குடிமை யாண்மை யாண்டோ
டுருவு நிறுத்த காம வாயி
னிறையே யருளே யுணர்வொடு திருவென
முறையுறக் கிளந்த வொப்பினது வகையே.

இதுவும் மெய்ப்பாட்டுப்பகுதியே கூறுகின்றது ; மேற்களவியலுள் "ஒத்த கிழவனுங் கிழத்தியுங் காண்ப" என்றான், அவ்வொப்பினதுபகுதி இத்துணைக்குறிப்பு உடைத்தென்பதுணர்த்தினமையின். (இ-ள்.) ஒத்த பிறப்பும் ஒத்த ஒழுக்கமும் ஒத்த ஆண்மையும் ஒத்த பிராயமும் ஒத்த உருவும் ஒத்த அன்பும் ஒத்த நிறையும் ஒத்த அருளும் ஒத்த அறிவும் ஒத்த செல்வமுமெனப் பத்துவகைய தலைமகனொப்பினதுபகுதி. எ-று. இவை தலைமகற்கு மெய்ப்பாடெனப்படாவோவெனி

ன், படுமாயினும் அஃது ஒப்பினதுவகையென்றதனுனே தலைமகட்கே உரிமை கொளப்படும். குடிமையொடு பிறப்பிடை வேற்றுமை என்னையெனின், பிறப்பென்பது குடிப்பிறத்தல்; அதுக்குத்தக்க ஒழுக்கங்குடிமை; குடிப்பிறந்தாரது தன்மையைக் குடிமையென்றுமொன்பது; அதனை ஊராண்மையெனவுஞ் சொல்லுப. ஆண்மை புருடர்க்காம், அஃது ஆள்வினையெனப்படும், இது தலைமகட்கொப்பதன்றாலெனின்; குடியாண்மையென்வுழி ஆண்மையென்பது இருபாற்கும் ஒக்குமாதலின் அமையுமென்பது. யாண்டென்பது ஒத்தவாறென்னையெனின், பன்னீர்யாண்டும் பதினாறியாண்டும் பெண்மையும் ஆண்மையும் பிறக்கும் பருவமென்பது வேதத்தின் ஒப்பமுடிந்தமையின் அதுவும் ஒப்பெனவேபடும். உருவுநிறுத்தகாமவாயிலென்பது, பெண்மைவடிவும் ஆண்மைவடிவும் பிறழ்ச்சியின்றி அமைந்தவழி அதன்மேல் நிகழும் இன்பத்திற்கு வாயிலாகிய அன்பென்றவாறு.

இங்ஙனம் ஓதியவகையான் இவை ஒன்பதாகலிற் பத்தாமாறென்னையெனின், காமவாயிலெனப்பட்ட இயற்கையன்பு வடிவுபற்றியல்லது தோன்றாவாகலானுங், குணம்பற்றித்தோன்றுவன செயற்கையன்பாகலானும், உருவினை அன்பிற்கு அடையாகக் கூறினுனாயினும் உருவு சிறப்புடைமையின் அதனை நாம்பகுத்தெண்ணிக்கொண்டாமென்பது. என்னை? "வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ - டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு." என்புழிக் கற்றறிதலென்பதனை இரண்டாக்கி ஐந்தென்பவாகலின்.

அஃதேல், உருவென்பது குறிப்பின்றாகலின் மெய்ப்பாடாமாறென்னையெனின், அவ்வுருவுபற்றி மனத்தின்கட்பிறப்பதோர் தருக்குண்டன்றே அதனுன் அது மெய்ப்பாடெனப்படும். நிறையென்பது மறைபிறரறியாமை நெஞ்சினைநிறுத்தல். அருளென்பது, எல்லாவுயிர்க்கும் இடுக்கண்செய்யாத அருளுடையராயிருத்தல். அதுவுங் காமத்திற்கு இன்றியமையாததோர் குறிப்பு. உணர்வென்பது, அறிவுடைமை; அஃதாவது உலகியலாற் செய்யத்தகுவது அறிதல். திருவென்பது, பொருளுடைமையும் பொருள்கொணர்ந்து துய்த்தலுமின்றி எஞ்ஞான்றுந் திருத்தகவிற்றாகியதோர் உள்ளநிகழ்ச்சி. அது வினையுள்ளுடைமையெனவும்படும். இவையெல்லாம் இருவர்க்குந் தம்மின் ஒக்கும்பகுதியெனவும் அவைபற்றி மெய்ப்பாடு பிறக்குமெனவுங் கூறியவாறு.

வகையென்றதனுன் ஆண்மைவகை பெண்மைவகையெனவுங், குடிமைவகையென்பது இருவர்க்கும் இளமைப்பருவத்தே தங்

இய ஒழுக்கமெனவும், பிறப்பினதுவகை* அந்தணர்க்கு நான்
கும் அரசர்க்கு மூன்றும் வணிகர்க்கு இரண்டும் வேளாளர்க்கு ஒன்
றும் பிறப்புவகையெனப்படுமெனவுங் கூறுக. இனி ஏவன்மரபின்
ஏனோர்பாங்கினும் அடியோர்பாங்கினும் வினைவலபாங்கினுந் தம்மி
ன் ஒத்த பிறப்புக்காரணமாக உள்ளத்துவருங் காமக்குறிப்புமுதலா
யினவுங் கொள்க. இவ்வெண்ணப்பட்டன ஒத்துவரினன்றி அறி
வுடையார்கட் காமக்குறிப்பு நிகழாமையின் இவற்றையும் ஈண்டு
மெய்ப்பாடென்றோதினனென்பது. அடியோர்பாங்கினும் வினைவல
பாங்கினும் வரும் இக்குறிப்புமுதலாயவற்றை இலேசினாற் கொண்
டான் அவை பிறழ்ந்துவருமாகலினென்பது.

உ-ம். "அவனுந்தா, னேன விதணத் தசிற்புகை யுண்டியங்
கும்-வானூர் மதியம் வரைசேரி னவ்வரைத்-தேனி னிறாலென
வேணி யிழைத்திருக்குங்-கானக நாடன் மகன்." என்பது பிற
ப்பொப்புமை. "உள்ளினெ னல்லன் யானே யுள்ளிய-வினைமுடி
த் தன்ன வினியோண்-மனைமாண் சுடரொடு படர்பொழு தெ
னவே." என்பது தலைமகன் தனது இல்லறத்தைத் தலைமகள்மேல்
வைத்துச் சொல்லினமையிற் குடிமையாயிற்று. "கேள்கே டூன்ற
வுங் கிளைஞ ராரவுங்-கேடில் கேளிர் கெழீஇயின ரொழுகவு-
மாள்வினைக் ககிரிய வூக்கமொடு புகல்சிறந்து" என்புழி இ
ன்னகாரணத்திற் பிரிந்துபோந்து வினைமுடித்தனமாயினும் அவளை
"முயங்குகஞ் சென்மோ" என்றமையிற் தன் ஆள்வினைக்குத்தக்க
பெண்மையான் அவள் ஆற்றியிருந்தாளென்பதூஉங் கருதியகருத்தி
னாற் காமக்குறிப்புப் பிறந்தமையின், அஃது ஆண்மையாயிற்று.
"என்றூ ளெழுதிய தொய்யிலும் யாழநின்-மைந்துடை மார்பிற்
சுணங்கு நினைத்துக்காண்" என்பது யாண்டு. "முல்லை முகையு
முருந்து நிரைத் தன்ன-பல்லும் பணைத்தோளும் பேரமருண்கண்
ணு-நல்லேன் யானென்று நலத்தகை நம்பிய-சொல்லாட்டி நின்
னொடு சொல்லாற்ற கிற்பாரியார்" என்பது உருவு. "நின்மக ளுண்
கண் பன்மா ணுேச்கிச்-சென்றோன் மன்றவக் குன்றுகிழ வோனே-
பகன்மா யந்திப் படுசுட ரமையத்-தவன்மறை தேஎ நோக்கி மற்
றிவன்-மகனே தோழி யென்றனள்" என்பது உருவுநிறுத்த காம
வாயில். "கண்ணியன் வில்லன் வருமென்னை நோக்குபு-முன்னத்
திற் காட்டுத லல்லது தானுற்ற-நோயுரைக் கல்லான் பெயருமற் ப
ன்னாளும்-பாயல் பெறேன்படர் கூர்ந்து" என்புழி முன்னத்திற் கா
ட்டுதலல்லது தானுரையானென்பது தலைமகனிறையுடைமை கூறிய
வாறு. "அவன்வயிற்-சேயேன்மன் யானுந் துயருழப்பேன்" என்த்

தன்னிறையுடைமைகாரணத்தாற் காமக்குறிப்பு நிகழ்ந்தவாறு. "பெண்ணென் றுரைத்த னமக்காயின்" என்பதும் அது. இது தோழி கூற்றன்றோவெனின், அதுவுந் தலைமகள்குறிப்பெனவே படுமென்பது முன்னர்க் கூறினுமென்பது. "தாதுண் பறவை பேதுற லஞ்சி - மணிநா வார்த்த மாண்வினைத் தோள" என்பது அருள்பற்றிப் பிறந்த காமக்குறிப்பு. "அணங்குடை நெடுவரை யுச்சியி னிழிதரும்" எனும் பாட்டினுட் "தன்னசை யுள்ளத்து நன்னசை வாய்ப்ப" என்பது இருவருணர்வும் ஒத்தவாறு; தலைமள்குறிப்பு உணர்ந்துவந்தனனென்றமையின். இது "செல்வம்புலன்" என்புழிப் புலனெனப்படாது காமத்திற்கே உரித்தாகிய உணர்வாகி வேறு கூறப்பட்டது. "நெய்தனெறிக்கவும் வல்ல னெடுமென்றோட் - பெய்கரும் பீர்க்கவும் வல்லனிளமுலைமேற் - றொய்யி லெழுதவும் வல்லன்றன் கையிற் - சிலைவல்லான் போலுஞ் செறிவினு னல்ல - பலவல்லன் றோளா ளவன்" என்பது திருவினாற் காமக்குறிப்புப்பிறந்தவாறு. என்னை? இனையன வல்லனுதல் செல்வக்குடிப்பிறந்தாரை அறிவிக்குமாகலின் அது காமக்குறிப்பினை நிகழ்த்துமென்பது. இது தலைமகட்கும் ஒக்கும். "உழுந்தினுந் துவ்வாக் குறுவட்டா நின்னி - னிழிந்தோ கூனின் பிறப்பு" என்பதும் பிறப்புவகையின்பாற்படும். பிறவும் இவ்வாறேகொள்க. (உ௫)

உ௪௬. நிம்பிரி கொடுமை வியப்பொடு புறமொழி
வன்சொற் பொச்சாப்பு மடிமையொடு குடிமை
யின்புற லேழைமை மறப்போ டொப்புமை
யென்றிவை யின்மை யென்மனார் புலவர்.

இது காமக்குறிப்பாகாதன கூறுகின்றது. (இ-ள்.) நிம்பிரி = பொறாமைதோன்றுங் குறிப்பும்: அவை இந்நாட் சிறிதுபொறுத்தாயென்றாற் போல்வன; கொடுமை = கேடுசூழ நினையுந் தீவினையுள்ளமும்: வியப்பு = தலைமகள்பாற் தெய்வத்தன்மைகண்டான்போல் வியந்தொழுகுதலும்: இனிக் குணத்தின்மேற் கொண்டு தன்னைவியத்தலெனினும் அமையும்; புறமொழி = புறங்கூற்றும்: வன்சொல் = கண்ணோட்டமின்றிச் சொல்லுஞ்சொற்களும்: பொய்ச்சாப்பு = கடைப்பிடியின்றி நெகிழ்ந்திருத்தலும்: மடிமை = சோம்புள்ளமும்: குடிமை = இவன் இழிந்தபிறப்பினனெனத் தன்னை நன்குமதித்தொழுகுதலும்: இன்புறல் = ஒருவரொருவரிற் தாமே இன்புறுகின்றாராகநினைத்தலும்: ஏழைமை = நுழைந்தவுணர்வினரன்றிவரும் வெண்மையும்: மறப்பு = மறவியும்: ஒப்புமை = இன்னானையொக்கும் இவனென்று அன்புசெய்தலும்: என்று இவை இன்மை என்மனார் புலவர் = இவை

ற்றேவெனின், உவமத்திற்கெல்லாம் பொதுவிலக்கணங் கூறி அவற்றது பெயரும் முறையுந் தொகையும் உணர்-ற்று. (இ - ள்.) தொழிலும் பயனும் வடிவும் வண்ணமும் என்னும் நான்கெனப்படுங் கூறுபட வரும் உவமத்தோற்றம். எ - று. உவமமென்பதனை வினை முதலாகிய நான்கினொடுங் கூட்டி வினையுவமம் பயனுவமம் மெய்யுவமம் உருவுவமமெனப் பெயர்கூறப்படும்.

வினையாற் பயப்பது பயனாதலின் பயத்திற்கு முன் வினை கூறப்பட்டது; அதுபோலப் பிழம்பினாற் தோன்றும் நிறத்தினை அதற்குப் பின் வைத்தான், பயனும் பொருளாக நோக்கி மெய்யினையும் அதனுடன்வைத்தானென்பது. மற்று மெய்யெனப்படுவது பொருளாதலின் அதன் புடைபெயர்ச்சியாகியவினை பிற்கூறுகவெனின், வினையுவமந் தன்னுருபு தொக்குநில்லாது விரிந்தேநிற்றற் சிறப்புடையனவும் உளவாகநோக்கி அது முற்கூறினானென்பது. அது புலிமறவனெனத் தொகாது புலியன்ன மறவனென விரிந்தே நிற்றலும், புலிப்பாய்த்துளெனத் தொக்கு வருதலும் உடைத்தென்பது. தொகை நான்கென எண்ணிக்கொடுத்தான்.

வரலாறு:—புலியன்னமறவனென்பது வினையுவமம், அதுபாயுமாறே பாய்வனென்னுந் தொழில்பற்றி ஒப்பித்தமையின்; அற்றன்றித் தோளும் வாளுங் காலும் முதலாகிய வடிவும் ஏனைவண்ணமும் பயனும் ஒவ்வாவென்பது; ஒழிந்தவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். "மாரியன்ன வண்கைத்-தேர்வேளாயைக் காணிய சென்மே" என்பது பயவுவமம்; என்னை? மாரியான் விளைக்கப்படும் பொருளும் வண்கையாற் பெறும் பொருளும் ஒக்குமென்றவாறு. துடியிடையென்பது மெய்யுவமம்; அல்குலும் ஆகமும் அகன்றுகாட்ட அஃகித் தோன்றும் மருங்குலாற் துடி அதனொடு ஒத்தது. பொன்மேனியென்பது உருவுவமம்; பொன்னின்கண்ணும் மேனியின்கண்ணுங் கிடந்த நிறமே ஒத்தன, பிற ஒத்திலவென்பது. இந்நான்கும்பற்றி உவமந் தோன்றுமென்பது கருத்து. உவமத்தோற்றமென்பது மூன்றாவதன் தொகை; உவமத்தாற் பொருள் தோன்றுந் தோற்றமென்றவாறு.

மற்று "அடைசினைமுதல்" என்றாற்போல அடையெனவே இந்நாற்பகுதியும் அடங்கக்கூறிப் பண்புத்தொகையென்புழி வண்ணம் வடிவுமுதலாயின அடங்கியவாறுபோலப் பண்பென்று அடக்குதல்செய்யாது ஈண்டு நான்கெனப் பகுத்ததென்னையெனின், இது பொருளாராய்ச்சியாகலாற் கட்புலனும் பண்பும் உற்றுணரும் பண்பும் வேறாக நோக்கி வடிவினையும் உருவினையும் வேறுபடுத்தான்; [illegible]

ன ! வடிவுபற்றிய பண்பினை இரவின்கண் உற்றுணரப்படும், வண்ணமாயின் அவ்வாறு உற்றுணரப்படாதென்பது. அல்லாக்காற் பகற்குறிக்கட் கூறப்படும் வண்ணம் முதலாயினவும் இரவுக்குறிக்கண் எய்துவான் சொல்லும் வடிவும் பண்பும் ஒன்றாகக்கூறினுனென்பது. அல்லதூஉம், உணர்த்துகின்ற இணைப்பொருளினை எளிதிற் புலப்படுத்துபகாரம் நோக்கியும் அவ்வாறுபகுத்தானென்பது.

"களிற்றினை தெரீஇய பார்வ லொதுக்கி - னொளித்தியங்கு மரபின் வயப்புலி போல" என்புழிப் பார்வலொதுக்கமாகிய வினை பண்பெனப்படாது. என்னை ? பண்பென்பது குறிப்பின்றிநிகழுங் குணமாகலினென்பது. அடையெனினும் அதுவேயெனக் கூறி மறுக்க. எனவே, பார்வலொதுக்கமெனப்பட்ட வினைப்பகுதியாற் பிழையாமற் கோடற்குப் பார்வலொதுங்கிநின்றானென்பதும் பிறர்க்கஞ்சிப் பார்வலொதுங்குகின்றானல்லனென்பதுஞ் சொல்லியவன் தலைமைக்கேற்ற உவமையாதலின், அது பொருட்தோற்றமாயிற்று. "மாரியன்ன வண்மை" என்பதூஉம் பண்பாயின், அதன் நிறத்து மேற்கொண்டு வண்மையுங் கரிதெனல்வேண்டுமாகலின் அது பண்பென அடங்காது. "அணைத்தோள்" என்பதும் அது. "உருவுகிளரோவினைப் பொலிந்த - பாவை யியல்கற் றன்ன வொதுக்கினள்" என்றக்கால், வடிவுபற்றி உவமங்கொள்ளவே, உயிரில்லாதாள்போல, அச்சமின்றி, இரவிடை வந்தாளென்னும் பொருள்தோன்றும். வடிவு பண்பெனப்படாது; பண்பு இழிபாகலின். "மாரிப் பீரத் தலர்சில கொண்டே" காட்டி "இன்ன ளாயின ளன்னுதல்" என்றவழிக், குறித்த பருவங் கழிந்ததென்னும் பொருண்மை விளங்கிற்று. உருவுவமம் இவ்வாறு பொருளுணர்த்துதற் பகுதி நோக்கி உவமப்பகுதியென்றான் என்பது. என்றாற்கு, இந்நான்கு பகுதியேயன்றி அளவுஞ் சுவையுந் தண்மையும் வெம்மையும் நன்மையுந் தீமையுஞ் சிறுமையும் பெருமையும் முதலாயின பற்றியும் உவமப்பகுதி கூறாரோவெனின், அவையெல்லாம் இந்நான்கனுள் அடங்குமென்றற்கும் அந்நான்கும் இன்னபொருட்பகுதி யுடையவென்றற்குமன்றே அவற்றை வகை பெறவரும் என்பானுயிற்றென்பது. "பறைக்குரலெழிலி" என்றக்காற் பறையும் எழிலியுமொத்தல் வினைபற்றி உவமைகொள்வான் ஒன்றற்குக் குரல் கூறி ஒன்றனை வாளாது கூறினுனாயினும் வினையுவமத்தின் வகையெனப்படும். "கடைக்கன்றுற் கொல்வான்போ னோக்கி" என்பதூஉம் அதன்வகை.

வந்த என்றதனுன் இல்லாத வினை வருவித்துஞ் சொல்லப்படும். அவை "விதம்புரிவதுபோல்" எனவும், "மணிவாழ் பாவை

கட்கேற் றன்ன" எனவும், "வாள்வேய் அன்ன வுருமையும்" எனவும்
வரும். இவை உவமையும் பொருளும் ஆகிய வினைபற்றி வந்திலவா
கலின் அதன் வகையெனப்பட்டன. அன்ன ஆங்க என்பன இ
டைச்சொல்லாகலின் வினைப்பின்னும்வந்தன. கடைகற்றன்ன என்
புழிக் கற்று என்னும் வினையெச்சந் தன்னெச்சவினை இறந்தாயி
னும் அஃது உவமப்பகுதியாகலான் அங்ஙனம்வருதலும் வகையென்ற
தனானே கொள்ளப்படும். "கொன்றன்ன வின்னா செயினும்" என்ப
தும் அது. "இணரெரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும்" என்பது
வினைப்பெயர்பற்றி உவமஞ் சென்றது. பொன்மரம்போலக் கொடு
க்குமென்பது பயவுவமத்தின்பகுதியாய் அடங்கும்; என்னை? மழை
த்தொழிலாகிய பெயலாற் பயந்த விளையுளுடன் இடையிட்டுப்போய்
உவமங்கொள்ளாது கொடைப்பொருள் இரண்டும் ஒத்தமையின்
மெய்யுவமம் எனப்படாது, கொள்வார்க்குப் பயம்ஒத்தலாற் பயவுவம
த்தின்வகையாயிற்று. நிலம்போலுங்கொடை என்பதும் அது. "இது
ம்முலையிடத்துச்சேயர்கொல்" என்னும் எல்லைப்பொருண்மை மெய்
யுவமத்திற்கு வகையெனப்படும், அஃது அன்னவாகலினென்பது.
இடைகிடந்த நிலம் இரண்டினையும் வடிவுபற்றி உவமஞ்செய்தானெ
ன்பது. மற்றுச் செய்மை அணுமைக் குணமாம் பிறவெனின், அற்ற
ன்று; துடியிடை என்றவழி அதன் இடைநுணுக்கமுங் குணனும் அ
வ்வாறு கொள்வார்க்கு என்பது; ஏனவே நிறப்பண்பு அல்லனவெல்
லாம் மெய்யுவமத்தின் வகையெனப்படுவனவாயின. குணமாதலொப்
புமையான் அவை நிறப்பண்பிற்கு இனமெனவும்படும். அவ்வாறு நி
றிபுடைமையின் அவற்றை விதந்தோதாது வகையென்றதனாற் கொ
ண்டானென்பது. தளிர்சிவந்தாங்குச் சிவந்த மேனியென்பது உருவு
வமத்தின் வகையெனப்படும்; என்னை? உவமத்தாற் கொள்ளப்பட்டுப்
பொருள் நிறமாயினும் அதனை வினைவிரித்தாங்கு விரித்தமையின் அவ்
வேறுபாடுநோக்கி வகையெனப்பட்டது. பிறவும் அவ்வாறேகொள்க.
இப்பகுதியுடைமைநோக்கி வகைபெறவந்த என்றானென்பது. (ச)

உஎஎ. விரவியும் வரூஉ மரபின வென்ப.

இஃது எய்தியது இகந்துபடாமற் காத்தது; நான்கென
மேற் றொகைகொடுத்தமையின் அவை வேறு விரிதலெய்தியதனை அ
வ்வாறேயன்றி விரவியும் வரும் என்றமையின். (இ-ள்.) அந்நான்கும்
ஒருபொருளோடு ஒருபொருள் உவமஞ்செய்யும்வழி ஒன்றேயன்றி
இரண்டும் மூன்றும் விரவியும் வரும் அதன் மரபு. எ-று. "செவ்வா
னன்னமேனி" என வண்ணம் ஒன்றுமேபற்றி உவமஞ்சென்றது.
"அவ்வா னிலங்கு பிறையன்ன விலங்குவால் வையெயிற்று"

புன்மழை வண்ணத்தோடு வடிவுபற்றி உவமஞ்செய்தது. "கோய மெ ன்றிரை தோய நீடிய - பஃறுடுப் பெயிந்த வலஞ்சுருளைக் காந்த - ளன லிமலர் கறுந்தா தூதுந் தும்பி - கையாடு வட்டிற் றோன்றும் - மை யாடு சென்னி மலைகிழ வோனே" என்புழி ஆடுதற் றொழில்பற்றியு ம் வடிவுபற்றியும் வண்ணம்பற்றியும் வந்தது. பிறவுமன்ன. மரபி னவென்றதனான் அவை அவ்வாறு விராய்வருதலும் மரபே, வேறு வேறு வருதலே மரபெனப்படாதெனக் கொள்க. (உ)

உஎஅ. உயர்ந்ததன் மேற்றே யுள்ளுங் காலை.

இஃது எய்தாதது எய்துவித்தது. (இ-ள்.) உவமையெனப்ப ட்டது உயர்ந்தபொருளாகல்வேண்டும். எ-று. எனவே, உவமிக்கப்ப டும் பொருள் இழிந்துவரல் வேண்டுமென்பது. "அரிமா வன்ன வண ங்குடைத் துப்பின்." எனவும், "மாரி யீகை மழைத்தோட் சோழர்" எனவுங், "கடல்கண் டன்ன கண்ணகன் பரப்பின்" எனவும், "பொ ன்மேனி" எனவும் வரும். இவற்றுள் உவமையுயர்ச்சியானே உவமி க்கப்படும் பொருட்குஞ் சிறப்பெய்துவித்தவாறு கண்டுகொள்க.

உள்ளுங்காலை என்றதனான் முன்னத்தினுணருங்கிளவியான் உவமங்கோடலும், இழிந்தபொருள் உவமிப்பினும் உயர்ந்த குறிப்புப்ப டச் செயல்வேண்டுமெனவுங் கொள்க. அவை என்பானை என்பா வை என்றவழி அவைபோலும் என்னுங் குறிப்புடையான் பொருள் கூறிற்றிலனாயினும் அவன் குறிப்பினான் அவை வினையுவமையென வும் மெய்யுவமையெனவும் படும். இவற்றுக்கு நிலைக்களங் காதலும் வலனும் வலியுமென்பது சொல்லுதும், அவை பற்றாது சொல்லுதல் குற்றமாகலின். "அணங்குகொல் * * * மாலுமென்னெஞ்சு" என் பது ஐயுற்று முன்னத்தான் உவமஞ்செய்தது. தாமரையன்று முக மேயெனத் துணிந்தவழியும், மழையன்று வண்டிருத்தலிற் குழலே யெனப் பொருட்குக் காரணங்கொடுத்தவழியும், மதியங்கொல்லோர் மறுவில்லையென்று உவமைக்குறைபாடு கூறுதலும், "நுதலு முக னுந் தோளுங் கண்ணு - மியலுஞ் சொல்லு நோக்குபு நினைஇ - யை தேய்த் தன்று பிறையு மன்று மைதீர்ந் தன்று மதியு மன்று - வேய மன் றன்று மலையு மன்று - பூவமன் றன்று சுனையு மன்று - மெல்ல வியலு மயிலு மன்று - சொல்லத் தளருங் கிளியு மன்று" என்பனவு மெல்லாம் அவை. இவற்றுள் மலையுஞ் சுனையும் உவமையின்மையின் அவற்றைப் பிறைபோலும் மதிபோலும் உடன்வைத்து உவமைபோலக் கூறி எதிர்மறுத்தது என்னையெனின், அவையாமாறு "முதலுஞ் சினையும்" என்புழிச் சொல்லுதும்.

"ஏந்து வியப்ப வென்றலை பெறூஉ" என மேல்வருஞ் சூத்திரத்துள் என்றவென்பதோர் உவமவுருபு கூறினமையின், "வாரெயின்றபவளம்" எனவும் "வாய்ப்பவளமாக" எனவும் "வாய்ப்பவளம்" எனவும் வருவனவும் அக்குறிப்புவமையின் பகுதியெனவேபடும். இவற்றை வேறுவேறு பெயர்கொடுத்து விரித்துக்கூறாது முன்னத்தினுணர்வனவே இவையெல்லாமென்னுந் தன்மையே இதனாற் கூறி ஒழிந்ததென்னையெனின், இவற்றைச் செய்யுள் செய்வார் செய்யும் பொருட்படைப்பகுதி எண்ணிறந்தனவாகலின், அப்பகுதியெல்லாங் கூறாது பொதுவகையான் வரையறைப்படும் இலக்கணமே கூறியொழிந்தானென்பது. வாரெயின்றபவளமெனவும் வாய்ப்பவளமாகவெனவும் வாய்ப்பவளமெனவும் வந்த பவளக்குறிப்புவமைகளை இக்காலத்தார் உருவகமென்றே வழங்குப. இனி வாய் பவளமெனவுங் கண் கருவிளையெனவும் பெயர்ப்பயனிலைவரின் அவற்றை ஒற்றுமைகாட்டி உருவகம் என்றாராகலின் அதுவும் உவமையெனவேபடுமென்பது. (௩)

உஎ௪. சிறப்பே நலனே காதல் வலியோ
டந்நாற் பண்பு நிலைக்கள மென்ப.

இதுவும் எய்தாதது எய்துவித்தது. (இ-ள்.) வினை பயன் மெய் உரு என்பனபற்றி உவமை கூறுங்கால் இவைநான்கும் இடனாகப் பிறக்கும் உவமை. எ - று. நிலைக்களமென்பது அவை அவ்வாறு உவமை செய்தற்கு முதலாகிய நிலைக்களனென்றவாறு. "முரசுமுழங்கு தானை மூவருங் கூடி - யரசவை யிருந்த தோற்றம் போலப் - பாடல் பற்றிய பயனுடை யெழாஅற் - கோடியர் தலைவருங் கொண்ட தறிந்து" என்பது சிறப்பினாற் பெற்ற உவமமாகலிற் சிறப்புநிலைக்களனாகப் பிறந்தது. "ஓவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பின்" என்புழி அந்நகரினது செயற்கைநலங் தோன்றக் கூறினமையின் அதற்கு நிலைக்களன் நலனாயிற்று. "பாவை யன்ன பலராய் மாண்கவின்" என்புழி மகள்கட் காதல் காரணமாக உவமைபிறந்தது. என்யாரையென்பதும் அது. "அரிமா வன்ன வணங்குடைத் துப்பின்" என ஒருவன் வலிகாரணமாக உவமம்பிறந்தமையின் அதற்கு நிலைக்களம் அவன்வலியாயிற்று. இவ்வாறு கூறவே உயர்ந்தபொருளின் இழிந்ததெனப்பட்ட பொருள் யாதாலும் இவையில்லதொன்று கூறலாகாதெனவும், உவமையோடு முழுதும் ஒவ்வாமையாதலினையாகி அதனோடொக்கும் பொருள்மை விவமிக்கப்படும்பொருட்கண்ணும் உளவாகவேண்டுமெனவுங் கூறி, அவைதாமும் பிறர் கொடுப்பப் பெறுவனவும் ஒருபொருட்கட் தோன்றிய தன்மைபற்றியவும் தாதமிருதியால் உவமைக்

னென்றி உவமப்பவுந் தன்றன்மையால் உளவாயின வைபற்றின வுமென நான்காமென்றவாறு. இவற்றுக்கெல்லாம் வினை பயன் மெய் உரு என்னும் நான்குந் தலைப்பெய்யுமென்பது.

சிறப்பென்பது, உலகத்துள் இயல்புவகையானன்றி விகாரவகையாற் பெறுஞ் சிறப்பு. நலனென்றது அழகு. காதலென்பது அன்பும் வலியும் இல்வழியும் உண்டாக்கியுரைப்பது. வலியென்பது தன்றன்மையானே உள்ளதோர் வலியெனக்கொள்க. இவற்றை நிலைக்களமெனவே இவைபற்றாது உவமம் பிறவாதென்பதாம் தன்மேல் வருகின்ற பகைவினைப் பகைவன் புலிபோலுமென்று வீரக் குறிப்பு அழியாமற் கூறுங் குறிப்பு இன்மையின் அவ்வுவமைக் குத் தோற்றம் ஆண்டில்லைத் தன்வினையுவமமாகலிற் றிரிபாதாயி னுமென்பது. (௪)

௨௮௦. கிழக்கிடு பொருளோ டைந்து மாகும்.

இது மேற்கூறிய நிலைக்களத்திற்கு ஓர் புறனடை. (இ-ள்.) அந்நிலைக்களம் நான்கேயன்றிக் கிழக்கிடுபொருளோடு ஐந்தெனவும்படும். எ - று. கீழ்க்கிடுபொருளென்பது கீழ்ப்படுக்கப்படும்பொருள்; "கிளரிய குரல கிழக்குவீழ்ந் தனவே" என்புழிக் கீழ்வீழ்ந்தன என்பதனைக் கிழக்குவீழ்ந்தன என்பவாகலின். ஒருபொருளின் இழிபு கூறுவான் உவமத்தான் இழிபு தோன்றுவித்தலின் அதுவும் நிலைக்களமாமென்றவாறு. அவை "உள்ளு தரவியற் பைபய நுணுகி" எனவும், "அரவுநுங்கு மதியி னுதலொளி கரப்ப" எனவும் வரும். இவை பொருளன்றி உவமையுங் கீழ்க்கிடப்பட்டனவாமெனின், அங்ஙனமாயினும் அவை பொருளோடு சார்த்தி நோக்க உயர்ந்தனவெனப்படும். (௫)

௨௮௧. முதலுஞ் சினையுமென் றாயிரு பொருட்கு நுதலிய மரபி னுரியவை யுரிய.

இது மேற் கூறிவருகின்ற உவமை முதல் சினை பற்றி வருங்கால் இன்னவாறுகவென்கின்றது. (இ-ள்.) முதற்பொருளுஞ் சினைப் பொருளும் என்னும் அவ்விரண்டுபொருட்குங் குறித்தவகையான் மரபுபடக்கூறின் உரியவை உரியவாம். எ - று. இதன்கருத்து; முதலொடு முதலுஞ் சினையொடுசினையும் முதலொடுசினையுஞ் சினையொடுமுதலும் வேண்டியவாற்றான் உவமஞ்செய்தற்கு உரியவெனவும், அங்ஙனஞ்செய்புங்கால் மரபு பிறழாமைச் செய்யப்படுமெனவும் கூறியவாறும்.
"வரைபுரைய மழகளிற்றின்மிசை" என்பது முதற்கு முதலுவமையாயிற்று. "[illegible]" என்பது சினை

க்குச் சினையே வந்து உவமையாயிற்று. "கெழுப்பி னன்ன சிறுகட் பன்றி" என்பது முதல் உவமமாகப் பொருள் சினையாகி வந்தது. "அடைமரை யாயிதழ்ப் போதுபோற் கொண்ட குடைநிழற் றோன்றுநின் செம்மலைக் காணூஉ" என்பது சினையுவமமாக உவமிக்கப்படும்பொருள் முதலாயிற்று. முதலிய மரபென்றதனால் "விசும்பி னன்ன சூழ்ச்சி" என்றக்கால் விசும்பென்பது முதலாதல் கருதியுணர்தல் வேண்டும், முதற்சினைப்பகுதி அதற்கு இன்மையினென்பது. இனி "வேயமன் றன்று மலையு மன்று" என்றவழியும், மலைநோக்காது மலையுள் வேயெழும் இடங்கருதி அவ்விடமன்றென்றவாறெனக் கொள்க. "பூவமன் றன்று சுனையு மன்று" என்பதற்கும் ஒக்கும்.

உரிய என்னாது உரியவை என்றதனாற் றிணையும் பாலும் மயங்கிவரும் உவமையுங் கொள்ளப்படும். அவை:—"மாரி யானையின் வந்துநின் றனனே" என்பது திணைமயங்கிற்று. "கூவற் - குராலான் படுதுய ரிரவிற் கண்ட - வுயர்திணை யூமன் போலத் - துயர்பொறுக் கல்லேன் றோழி நோய்க்கே" என்பது உயர்திணைப்பான் மயங்கிற்று. "கடம்பமர் நெடுவே ளன்ன மீளி - யுடம்பிடித் தடக்கை யோடா வம்பலர்" என்பது ஒருமைப்பன்மைமயங்கிற்று. "இலங்கு பிறை யன்ன விளங்குவால் வையெயிற்று" என்பது அஃறிணைப் பால் மயங்கிற்று. பிறவுமன்ன. 'இக்கருத்து அறியார் இவற்றையுஞ் "செப்பினும் வினாவினுஞ் சினைமுதற் கிளவிக்கு" என்புழி இலேசு கொண்டு உரைப்ப. (௬)

௨௮௨. சுட்டிக் கூறா வுவம மாயிற்
பொருளெதிர் புணர்த்துப் புணர்ந்தன கொளலே.

இஃது எய்தாதது எய்துவித்தது. (இ - ள்.) உவமத்திற்கும் பொருட்கும் பொதுவாகிய ஒப்புமைக்குணம் நான்கினையும் விதந்து சொல்லி உரையாதவழி அவ்விரண்டினையும் எதிர்ப்பெய்து கூட்டி ஆண்டுப் பொருந்தியதொன்று பொருந்தியதுபற்றி வினைபயன்மெய் யுருவென்னும் நான்கினுள் இன்னதென்று சொல்லப்படும். எ - று. பவளம்போற் செந்துவர்வாயென்பது சுட்டிக்கூறியவுவமம்; என்னை? இரண்டிற்கும் பொதுவாகிய செம்மைக்குணத்தினைச் சொல்லியே உவமஞ்சொல்லினமையின். அது பவளவாயென்றவழிச் சுட்டிக் கூறாவுவமமாம். ஆண்டுப் பவளத்தினையும் வாயினையுங் கூட்டிப்பார்த்துச் செம்மைக்குணம்பற்றி உவமஞ் செய்ததென்று அறியப்படும்; அல்லாக்கால், வல்லென்ற கல்லிற்கும் மெல்லென்ற இதழிற்கும் உள்ளதோர் ஒப்புமை ஆண்டின்மையென்பது. பிறவுமன்ன. (௭)

உஅங. உவமையும் பொருளு மொத்தல் வேண்டும்.

இதுவும் அது. (இ-ள்.) உவமானமும் உவமேயமுந் தம்மின் ஒத்தனவென்று உலகத்தார் மகிழ்ச்சி செய்யல் வேண்டும். எ - று. மயிற்றோகைபோலுங் கூந்தல் என்பதன்றிக் காக்கைச்சிறகன்ன கருமயிர் என்றுசொல்லின், அஃதொத்ததென்படாதென்றவாறு. புலிபோலப் பாய்ந்தான் என்பதன்றிப் பிழையாமற் பாயும் என்பதேபற்றிப் பூசைபோலப் பாய்ந்தான் எனின், அதுவும் ஒப்பென்று கொள்ளாது உலகமென்றவாறு. ஈண்டு ஒத்தவென்பதனை "ஒத்ததறிவான்" என்பதுபோலக் கொள்க. (அ)

உஅச. பொருளே யுவமஞ் செய்தனர் மொழியினு
மருளறு சிறப்பினஃ துவம மாகும்.

இது மேற்கூறியவாறன்றி வருவதோர் உவமைவிகற்பங் கூறுகின்றது. (இ - ள்) "உயர்ந்ததன் மேற்றே புள்ளுங் காலை" என்புழி உவமம் உயர்ந்துவரல்வேண்டுமென்றான், இனிப் பொருளினை உவமமாக்கி உவமையை உவமிக்கப்படும்பொருளாக்கி மயங்கக்கூறுங்காலும் அஃது உவமம்போல வுயர்ந்ததாக்கிவைக்கப்படும். எ - று. "வருமுலை யன்ன வண்முகை யுடைந்து - திருமுகம் வீழ்ந்தசெவ்வத் தாமரை" என்றவழி, வருமுலையுந் திருமுகமும் ஈண்டு உவமையாகி முகையும் பூவும் பொருளாயின, ஆண்டு முலையும் முகமும் உயர்ந்தவாகச் செய்தமையின் அவையே உவமமாயின. இவை உவமத்தொகையாங்கால் முலைக்கோங்கம் முகத்தாமரை எனப்படும். இவற்றை வேறு உருவகமென்றும் பிறர்மயங்குப. சிறப்பென்றதனான் ஒப்புமைமாத்திரையன்றித் தான் புனைந்துரைக்கக் கருதிய முலையினையும் முகத்தினையும் உயர்ந்தபொருளாகிய உவமத்தினும் உயர்ந்ததாகச் சிறப்பித்துரைத்தானென்பது. மருளறு சிறப்பின் என்றதனான் அங்ஙனஞ் சிறப்பிக்குங்கால் மயக்கந்தீரச் சிறப்பித்தல் வேண்டும். அஃது உலகினுள் உயர்ந்ததென்று ஒப்பமுடித்த பொருளினையுஞ் சிறப்பித்தற்கு உவமஞ்செய்பவோவெனிற் செய்யாரென்பது; என்னை? முகமொக்குந் தாமரை என்றால் முகத்திற்குந் தாமரைக்குஞ் சிறப்புடைமை மயங்கிவாராது, பின்னும் முகத்திற்கே சிறப்பாமென்பது கருத்து. அஃதெனப்பட்டது பொருளாகலான் "உயர்ந்ததன்மேற்று" என்னும் விதி அப்பொருட்கு எய்துவிக்க. (க)

உஅரு. பெருமையுஞ் சிறுமையுஞ் சிறப்பிற் றீராக்
குறிப்பின் வருஉ நெறிப்பா லுடைய.

இஃது உவமத்தி[illegible] (இ-ள்.) [illegible] உயர்வும் இறப்ப இழிவும் உவமிக்குங்கால் [illegible]செய்யாது சிறப்புடைமையிற் றோவாவென்கேட்டார் மனங்கொள்ளுமாற்றான் வருதலே வழக்குவலியாகவுடைய. எ - று. "அவைப்போவலன்றத னல்குன்மேற் சான்றோ - ருளாஅப் போல வுண்டே நகப்பு" என்றவழி, உவைத்தார் அவைப்போலப் பெரிதாகிய அல்குலெனக் கழிபெரும் பரப்பிற்றாகக் கூறினும் அது சிறப்பிற் றோக் குறிப்பிற்றாதல் வழக்குண்டாகலின் உடம்படப்படும் என்றவாறு. "மாக்கட னடுவ ணெண்ணாட் பக்கத்துப் - பகுவெண் டிங்க டோன்றி யாங்குக் - கதுப்பயல் விளங்குஞ் சிறுநுதல்" என்றவழிச், கடல்போன்றது கூந்தலெனவும், கடனடு எழுந்த எண்ணாட் பக்கத்து மதிபோன்றது நுதலெனவுங் கூறினான். அதனாற் கடல்போலும் மயிரென்றதும் பலகாவதப் பரப்புடைய மதிபோன்றது நுதலென்றதுங் கழியப்பெரியவாயினும், அது வழக்காதலிற் சிறப்பிற் றோது மனங்கொள வந்ததெனவே படும். "கரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தள்" என்பதும் அது. "சான்றோருளாஅப்போல வுண்டே நகப்பு" என்றவழியும், தன்னுணர்வின் ஆராய்ச்சி ஒருவர்க்கும் புலனாகாததனை ஒக்கும் இடையென்றமையின் அதுவுங் கழியச் சிறிதாக உவமித்தார். "யானை யனையவர் நட்பொரீஇ நாயனையார் - கேண்மை கெழீஇக் கொளல்வேண்டும்" என்பதும் அது. இவையுஞ் சிறுமையுஞ் சிறப்பிற் றோக்குறிப்பின் வந்த வழக்காதல் அமைந்தனவென்பது. பிறவுமன்ன.

இவ்வாறன்றி மேருமால்வரை காம்பொத்து விண்முகடு குடையொத்து விண்மீன்கணம் முத்துப்போன்றனவென வடிவுபற்றி உவமங்கூறுதல் தமிழ்வழக்காகின்றதென்பது. இனி "வள்ளத்தி னீர்கொண் டெமிழ்ந்த மூலைச்சாந்து மறுகிற்பரந் - தள்ளல் யானை பெல்லா மடிவழுக் கினவே" என்பதோவெனின், 'அவ்வாற்றானும் இன்பங்கொள்வார்க்கு அவையும் இழுக்கில' என்பது. "சோறு வாக்கிய கொழுங்கஞ்சி - யாறு போலப் பரந்தொழுகி" என்பதோவெனின், யாறென்ற துணையானே பேர்யாறெனக் கொண்டு உவமிற்றனவாகாமைக்கன்றே "ஏறு பொரச் சேறாகித் தேரோடத் துகள்கெழுமி" என்பதாயிற்றென்பது, (௧௦)

உஅசு. அவைதாம், அன்ன ஏய்ப்ப உறழ ஒப்ப
என்ன மான என்றவை யெனாஅ
ஒன்ற ஒடுங்க ஒட்ட ஆங்க
என்ற வியப்ப என்றவை யெனாஅ

எள்ள விழைய விறப்ப நிகர்ப்பக்
கள்ளக் கடுப்ப வாங்கவை யெனாஅக்
காய்ப்ப மதிப்பத் தகைப்ப மருள
மாற்ற மறுப்ப வாங்கவை யெனாஅப்
புல்லப் பொருவப் பொற்பப் போல
வெல்ல வீழ வாங்கவை யெனாஅ
நாட நளிய நடுங்க நந்த
வோடப் புரைய வென்றவை யெனாஅ
வாறு றவையு மன்ன பிறவுங்
கூறுங் காலைப் பல்குறிப் பினவே.

இது உவமத்தினையும் பொருளினையும் ஒப்பிக்குங்கால் இடைவருஞ்சொல் இனைத்தென்கின்றது. அவைதாமென்பது, வினைபயன்மெய்யுருவென்னு நான்குவமையுமென்றவாறு. (இ-ள்.) இவை எண்ணப்பட்ட முப்பத்தாறுசொல்லும் இவையே போல்வன பிறவும் வழக்கிடத்துஞ் செய்யுளிடத்தும் வேறுபடு குறிப்பினவாகி வரும். எ - று. ஆறாறவையுமென்பது அவை முப்பத்தாறுமென்றவாறு; பல்குறிப்பினவென்பது, அவை இடைச்சொல்லாகித் தொகுத்து வருவனவுந் தொகாதே நிற்பனவும் வினைச்சொல்லாகி வேறுபட நிற்பனவுமெனப் பலவாமென்றவாறு.

இவ் ஓதிய வாய்பாடெல்லாம் நான்கு உவமத்திற்கும் பொதுவென்பது ஈண்டுக் கூறி, இனி அவை சிறப்புவகையான் உரியவாறிதுவென்பது மேற்கூறுகின்றான். பிறவும் என்பதனான் எடுத்தோதினவேயன்றி, நேர நோக்க துணைப்ப மலைய ஆர அமர அனைய ஏர ஏர்ப்ப செத்து அற்று கெழுவ என்றற்றொடக்கத்தன பலவும் ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருள்பற்றி வருவனவும் எனவென் எச்சங்கள் பற்றி வருவனவும் பிறவுமெல்லாங் கொள்க. ஈண்டு எடுத்தோதிய வற்றுள் வரையறை வகையிவென மேற் கூறப்படுவன பொதுவகையான் வருமாற்றுக்கும் உதாரணம் அவற்றை உரிமைவகையான் உதாரணங்காட்டும் வழிக்காட்டுதும். ஆண்டு எடுத்தோதாதன ஆறெனப்படும். அவை ஒன்ற என்ற மாற்ற பொற்ப நாட நடுங்க என்பன. அஃதேல் ஆண்டு வரையறை கூறப்பட்டன எண்ணான்கு முப்பத்திரண்டாயினவாறென்னை? முப்பதேயாகல் வேண்டுமால் அவையெனின், அவற்றோடு புறனடையாற் கொண்டவற்றுள்ளும் நேர நோக்க என்னும் இரண்டு கூட்டி ஒழிந்தன ஆறென்பது.

அவை பொதுவகையான் வருமாறு; "வேலொன்று கண்ணார் மேல் வேட்கைநோய் கூராமோ - கோலொன்று கண்ணொன்று கொண்டு" என்பது வினையுவமம். "மழையொன்று வண்டடக்கை வள்ளியோற் பாடி" என்பது பயவுவமம். "வேயொன்று தோளொருபால் வெற்பொன்றுதோளொருபால்" என்பது மெய்யுவமம். "குன்றியுங் கோபமு மொன்றிய வுடுக்கை" என்பது உருவுவமம். ஒழிந்தனவும் இவ்வாறே நான்குபகுதியும் பற்றி வருமாறு கண்டுகொள்க. "வாயென்றபவளம்" என்றது பண்புவமைபற்றி வந்தது. இது "வாயாகியபவளம்" என்று ஆக்கச் சொல்லானும் வரும். "மணிநிற மாற்றிய மாமேனி" என்பது உருவுவமம். "மதியம் பொற்ப மலர்ந்த வாண்முகம்" என்பது மெய்யுவமம். "வேயொடு நாடிய தோள்" என்பது நாடவென்பது வந்த மெய்யுவமம். "படங்கெழு நாக நடுங்கு மல்குல்" என்புழி நடுங்கவென்பது மெய்யுவமம்பற்றி வந்தவாறு. இவ் ஓதிய வாய்பாட்டோடு பொருந்த வருஞ் சொல்லெல்லாம் பல்குறிப்பினவென்பதனாற் கொள்ளப்படும் இப்பகுதியெல்லாம் புறனடையாற் கொள்வனவற்றிற்கும் ஒக்கும். இச்சொற் பரப்பெல்லாம் நோக்கி "உவமச் சொல்லே வரம்பிகந் தனவே" என்று ஓதி உரைப்ப; அவை அவ்வச் சொல்லுள் அடங்குமாற்றான் வரம்பிகந்தனவாகாவென்பது.

இனிப் பிறவுமென்றதனான் ஓதப்பட்டன வருமாறு:—"துறந்தார்பெருமை * * * எண்ணிக்கொண் டற்று" என்பதனுட் டுணைப்பவென்பதூஉம் அற்றென்பதூஉம் வந்தன. "குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ - குன்றி யனைய செயின்." என்று அனையவென்பது வந்தது. பிறவுமன்ன. "கயலேழ்கு மகளிர் கண்ணின் மானும்" என இன் வேற்றுமையும் உவமவுருபோடு வந்தது. "குளித்துப் பெயலிற் கண்பனி மல்க" என்பது உவமவுருபின்றி இன்னுருபு தன்பொருட்கண்ணும் வந்தது. "தூதுணம் புறவெனத் துதைந்தநின் னெழினலம்" என்பது எனவெனெச்சத்தால் உவமம் வந்தது. பிறவுமன்ன. இவையெல்லாம் வரைவின்றி நான்குவமமும்பற்றி வருமாறு கண்டுகொள்க. ஐந்தாம்வேற்றுமைப்பொருள் வந்த உவமங்களும் பிறவும் உவமத்தொகையெனப்படா, தொகைப்படாமையினென்பது. அங்ஙனந் தொகைப்பட்டவழியும் மற்று மேனுரிமை கூறுகின்றதாமென்பது. "மழையொத்தது மாசற்றதிருமுகம்" என்றவழி உவமமாயினும் உவமத்தொகையெனப்படாது, தொகைப்பாடின்மையினென்பது. (௧௧)

௨௮. அன்ன வாங்க மான விறப்ப
வென்ன வுறழத் தகைப் நோக்கொடு
கண்ணிய வெட்டும் வினைப்பா லுவமம்.

இது மேற் பொதுவகையாற் கூறியவாறன்றி வினையுவமைக் கட் சிறந்து வருவன இவையென வரைந்து கூறுகின்றது. (இ-ள்.) இவ்வெட்டும் வினையுவமம். எ-று. "எரியகைந் தன்ன தாமரை பழனத்து" எனவும் "கயநா டியானையின் முகனமர்ந் தாங்கு" எனவும் "கயமூழ்கு மகளிர் கண்ணின் மானும்" எனவும் "புலி விறப்ப வொலி கோற்றி" எனவும் "புலியென்னக் கலிசிறந் துராஅய்" எனவும் "மின்னுறழ் இமைப்பிற் சென்னி பொற்ப" எனவும் "பொருகளிற் றெருத்திற் புலித்தகைப் பாய்த்துள்" எனவும் "மானோக்கு நோக்கு மடநடை யாயத்தார்" எனவும் வரும். இனிக், "கார்மழை முழக் கிசை கடுக்கும்" எனவும் "யாழ்கெழு மணிமிடற் றந்தணன்" எனவும் "ஒளித்தியங்கு மரபின் வயப்புலி போல" எனவும் "ஒழுகை நோன்பக டொப்பக் குழீஇ" எனவும் "குறுந்தொடி யேய்க்கு மெலிந்து வீங்கு திவவின்" எனவும் பிறவாய்பாட்டாற் சிறுபான்மை வரும் வினையுவமம் பொதுவிதியாற் கொள்ளப்படும். பிறவுமன்ன. (௧௨)

உ௮௮. அன்னவென் கிளவி பிறவொடுஞ் சிவணும்.

இஃது ஐய்தியது இகந்துபடாமற் காத்தது. (இ-ள்.) வினைக்கே உரிமையெய்தியதாகக்கூறிய அன்னவென்பது நான்குவமைக் கும் உரிமையொக்க வரும். எ-று. அவை "மாரி யன்ன வண்கை" எனவும் "இலங்கு பிறையன்ன விளங்குவால் வையெயிற்று" எனவுஞ் "செவ்வானன்ன மேனி" எனவும் ஒழிந்த மூன்றற்கும் பெருவரவி ன்றன் வந்தவாறு வழக்குநோக்கி உணர்க. (௧௩)

உ௮௯. எள்ள விழையப் புல்லப் பொருவக்
கள்ள மதிப்ப வெல்ல வீழ
வென்றாங் கெட்டே பயனிலை யுவமம்.

இது முறையானே பயனிலையுவமைக்குச் சிறந்த வாய்பாடு இவையென்பதுணர்-ற்று. (இ-ள்.) இவை யெட்டும் பயனிலையுவமம். எ-று. "எழிலி வான மெள்ளினன் றரூஉங்-கவிகை வண்மைக் கடுமான் றோன்றல்" எனவும், "மழைவிழை தடக்கை வயவாளெழிலி" எனவும், "புத்தே ளுலகிற் பொன்மரம் புல்ல" எனவும், "விண்பொரு புகழ்விறல் வஞ்சி" எனவும், "கார்கள்ள வுற்ற பேரிசை யுதவி" எனவும், "இருநிதி மதிக்கும் பெருவள் ளீகை" எனவும், "வீங்குகழை நுல்லான் வென்ற வீகை" எனவும், "விரிபுனற் பேர்யாறு வீழ் யாவதும் - வரையாது சுரக்கு முரைசா றோன்றல்" எனவும் இவை ஒதியமுறையானே பயவுவமைபற்றி வந்தன.

இவை எட்டும் பெருவரவினவெனவே, சிறுவரவினான் "அழல்போல் வெங்கதிர் பைதறத் தெறுதலின்" எனவும், "மகன்று யாதல் புரைவதா லெனவே" எனவும், "ஊறுகீ ரமிழ்தேய்க்கு மெயிற்றுறூஉ" எனவும், "பல்லிலர் நிகர்ப்ப வந்த வுவகை - யெல்லா மென்னுட பெய்தந் தற்றே" எனவும், "யாழ்கொண் டன்ன விமிழிசை வியன்மாலை" எனவும், "உருமெனச் சிலைக்கு மூக்கமொடு" எனவும், "யாழ்செத் - திருங்கல் விடரளை யசுணு மோர்க்கும்" எனவுஞ், "செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை" எனவும், "விண்ணதி ரிமிழிசை கடுப்பப் - பண்ணமைத்து" எனவும் வரும். பிறவுமன்ன. மேலைச்சூத்திரத்திற் சொல்லியவாறே இதற்கும் வேண்டுவன உரைத்துக்கொள்க. ()

உ௬௰. கடுப்ப வேய்ப்ப மருளப் புரைய
வொட்ட வொடுங்க வோட நிகர்ப்பவென்
றப்பா லெட்டே மெய்ப்பா லுவமம்.

இது முறையானே மெய்யுவமத்திற்குரிய வாய்பாடு கூறுகின்றது. (இ-ள்.) இவ்வெட்டும் மெய்யுவமம். எ-று. "நீர வார நிகழ்மலர் கடுப்ப" எனவும், "மோட்டிரும் பாறை யீட்டுவட் டேய்ப்ப" எனவும், "வேய்மருள் பணைத்தோண் ஞெகிழ" எனவும், "உரல்புரை பாவடி" எனவும், "முத்துடை வான்கோ டொட்டிய முலைமிசை" எனவும், "பாம்புரு வொடுங்க வாங்கிய நுசுப்பின்" எனவும், "செந்தீ யோட்டிய வெஞ்சுடர்ப் பரிதி" எனவுங், "கண்ணொடு நிகர்க்குங் கழிப்பூங் குவளை" எனவும் இவை ஓதிய முறையானே மெய்யுவமத்துக்கண் வந்தவாறு.

இவற்றை உரிமைகூறிப் பெருவரவினவெனவே ஒழிந்தனவுஞ் சிறுபான்மை வருமென்பதூஉம் அவை பொதுச்சூத்திரத்தான் அடங்குமென்பதூஉங்கொள்க. அவை, "கடல்போ றோன்றல் காடிறந் தோரே" எனவும், "அஞ்சுடர் நெடுங்கொடி பொற்பத் தோன்றி" எனவும் "புலிசெத்து வெரீஇய புகர்முக வேழம்" எனவுஞ், "சேயிதழனைய வாகி" எனவும், "மாணெழில் வேய்வென்ற தோளாய்நீ வரிற்றுங்கும்" எனவுங், "கண்போன் மலர்ந்த சுனையும்" எனவும், "நறுமுல்லை நேர்முகை யொப்ப நிரைத்த" எனவும், "மழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி" எனவும் வரும். இவை புறனடையாற் கொண்டனவும் எடுத்தோதியனவும் பொதுவிதியான் வந்தவாறு. (௧௫)

உ௬௧. போல மறுப்ப வொப்பக் காய்த்த
நேர வியப்ப நளிய நந்தவென்
றொத்தவாறு கிளவி யுருவி லுவமம்.

இது நான்காம் எண்ணுமுறைநின்ற உருவுவமத்திற்குரிய வாய்பாடு கூறுகின்றது. (இ-ள்.) இவ்வெட்டும் உருவுவமம். எ-று. அவை, "தன்சொல் லுணர்ந்தோர் மேனி - பொன்போலச் செய்யு மூர்கிழ வோனே" எனவும், "மணிநிற மறுத்த மலர்ப்பூங் காயா" எனவும், "ஒண்செங் காந்த ளொக்கு நின்னிறம்" எனவும், "வெயிலொளி காய்த்த விளங்குமணி யழுத்தின" எனவுங், "கார்விரி கொன்றைப் பொன்னேர் புதுமலர்" எனவும், "தண்டளிர் வியப்பத் தகைபெறு மேனி" எனவும் வரும். நளிய நந்த என்பன இக்காலத்து அரியபோலும். அவை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி இவைபோல உரியவன்றி உருவுவமத்திற்கண்ணும் பொதுச்சூத்திரத்தான் வருமெனப்பட்ட வாய்பாடு சிறுவரவின வருமாறு. "துளிதலைத் தலைஇய மழையே மைம்பால்" எனவும், "நெருப்பெனச் சிவந்த வுருப்பவிர் மண்டிலம்" எனவுஞ், "செயலையந் தளிரேய்க்கு மெழினல மந்நலம்" எனவும், "ஆயிதழ் புரையு மலர்கொ ளீரிதழ்" எனவும், "பான்மருண் மருப்பி னுரல்புரை பாவடி" எனவும், "எரியுரு வுறழ விலவ மலர" எனவும், "பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு" எனவும், "பொன்னுரை கடுக்குந் திதலையர்" எனவுந், "தீயி னன்ன வொண்செங் காந்தட் - வேற் கவிழ்த்த புதுமுகை செத்து" எனவும் வரும். பிறவுமன்ன. (௧௬)

௨௮௫. தத்த மரபிற் றோன்றுமன் பொருளே.

இது நான்கு உவமைக்கும் ஓரோவொன்று எட்டாகக் கூறிய வாய்பாட்டிற்கெல்லாம் புறனடை. (இ-ள்.) இன்னதற்கு இன்னவாய்பாடு உரியவென்றற்குக் காரணம் என்னையென்றார்க்கு, அவை தத்தம் வரலாற்று முறைமையானே அவ்வவ பொருடோன்ற நிற்கும். எ-று. புலிபாய்ந்தாங்குப் பாய்ந்தானென வினையுவமத்திற்கு வந்த ஆங்கென்கிளவி தளிராங்குச் சிவந்தமேனியெனிற் பொருந்தாது. இனி எள்ளவென்பது பயவுவமைக்கு ஏற்குமென்றான், அது புலியெள்ளும்பாய்த்துளெனலாகாது; என்னை? புலிக்கு வலிகூறினன்றி அதனோடு உவமிக்கப்பட்ட சாத்தற்குப் புகழாகாதாகலானென்பது. ஒருவனை வென்றிகூறுங்கால் அவனோடு ஒப்பிக்கின்ற புலியேற்றினை அவனைக்கண்டு எதிர்நிற்கலாற்றாது புறக்கொடுத்ததெனவும், நடுங்கிற்றெனவும், கண்சிம்புளித்ததெனவும் அவற்குப்புகழாமென்பதே கருதிக்கூறின் கூறின உவமைவெளிப்பாடின்றி அவற்கது புகழுமாகாதென்பது கருத்து. இனி மழையினைக் கொடைக்கு இழித்துச்சொல்

லவும் பெறுபவன்றே, அவ்வாறு சொல்லினும் அதனை அவனின் இழி த்து நோக்காது உலகமாதலின். மிழைய வீழ புல்ல மதிப்ப வெல்ல என்பனவும் உவமை தான் பொருளையொத்தற்கவாவினவென்று பொருள்தோன்ற நிற்குமென்றவாறு. கள்ளவென்பதூஉம் அதன்குணம் அதன்கண் இல்லாமற் கதுவிற்றென்னும் பொருட்டு. பொருவவெ ன்பதூஉம் பிழையினையும் ஒருவனையும் உறழ்ந்துணைச் சிறந்தானெ னச் சொல்லுதல். இவ்வாற்றான் இவை உரிமைகூறப்பட்டன.

இனி மெய்யுவமத்திற்கு உரியவெனப்பட்டனவும் அவ்வா றே ஒரு காரணமுடைய போலும். கடுப்ப என்றக்கால் விளைக் கும் பயத்திற்கும் ஏலாது; என்னை? கடுத்தலென்பது ஐயுறுதல். புலியோடு மறவனை ஐயுறவேண்டுவதோர் காரணமின்மையானும், ம ழையின் விளைத்த பயத்தோடு உவமித்தலின் மழையோடு ஒருவனை ஐயஞ்செய்தல் வேண்டுவதின்மையானும், வடிவுகண்டவழி ஐயம்பிற க்குமாகலானும், உருவென்பது குணமாகலாற் பொருள்வேற்றுமை அறிந்தவழி ஐயஞ்செல்லாதாகலானும், மெய்க்குரிமைகூறினானென் பது. ஏய்த்தலென்பதூஉம் பொருந்துதலாகலின் வடிவிற்கேற்கும். மருள புரைய ஒட்ட ஒடுங்க என்பனவுங் கடுத்தல்போலும் பொரு ண்மைய; என்னை? மருட்சியும் புரையுணர்வுங் கவர்த்தலைக் காட்டு தலானும், ஒட்ட ஒடுங்க என்பனவும் இரண்டனை ஒன்றென்னும் பொருண்மையவாகலானுமென்பது. நிகர்த்தலும் அவ்வினப்பொரு ளென்பதனைக் காட்டுதலின் வடிவிற்கேற்றது. ஓடவென்பதும் ஓடு தற்றொழில் வடிவிற்கல்லதின்மையின் அவ்வடிவிற்கேற்றது. பண்பா யிற் பண்பு நிறப்பண்பு ஓடிற்றெனலாகாமையின்.

இனி உருவுவமவாய்பாட்டிற்குங் காரணங் கூறுங்காற் போ லுமென்பது இடைச்சொல்லாகலானும், மரீஇவந்த வினைப்பாற் பட்ட தாகலானும், அதற்குக் காரணங்கூறப்படாதென்பது. அஃதேல் அத னை இவ்வெட்டற்கும் முன்பு கூறியதென்னை? பொருளுடையவற்றை ப் பிற்கூறியெனின், அதுவும் அன்னவென்பதுபோல மற்றை மூன்று உவமத்தும் பயின்றுவருமென்பது எய்துவித்தற்கென்பது. மறுப்ப ஒ ப்ப என்பன முதலாயினவும் ஒருகாரணமுடையவென்பது ஆசிரியன் பெருவரவினவாக உரிமைப்படுத்துக் கூறினமையின் அறிந்தாம். அல்லதூஉம் மரபிற் தோன்றும் என்றதனான் இவையெல்லாம் மரபு பற்றி அறியல்வேண்டும் எனவே தலைச்சங்கத்தார் முதலாயினார் செய் யுட்களுள் அவ்வாறு பயின்று வருமென்பது அறிந்தாமன்றே இவ் வாறு சூத்திரஞ் செய்தலானென்பது. (௧௨)

உகூஉ. நாலிரண் டாகும் பாலுமாருண்டே.

இதுவும் மேலனவற்றையே பகுக்கின்றது. (இ - ள்) வினை பய ன் மெய் உரு என்னப்பட்ட நான்கும் எட்டாம் பகுதியும் உண்டு. எ - று. அவை உவமத்தொகை நான்கும் உவமவிரி நான்குமென எட்டாதலும் உடையவென்றவாறு. அவை புலியன்னபாய்த்துள் புலிப்பாய்த்துள் எனவும், மழையன்னவண்கை மழைவண்கை என வும், வேயன்னதோள் வேய்த்தோள் எனவும், பவளத்தன்னவாய் பவளவாய் எனவும், தொகைவிரிபற்றி நான்கும் எட்டாயினவாறு. சொல்லோத்தினுள் இவ்வாய்பாடு விரிந்துவருமாறு கூறாது ஆண்டுத் தொகையாராய்ச்சிப்பட்ட மாத்திரையானே கூறினான், அவ்வுவமத் தான் ஈண்டுக் கூறப்படுதல் பொருளினவாகலானும், இடைச்சொல் லேயன்றிப் பொருள்பயப்பனவும் அவ்வுருபாகலானும், அதன்விரி வினை ஈண்டுப் பெயர்தந்து கூறி அதன் தொகையொடு படுப்ப இத் துணைப்பகுதியவாம் அந்நால்வகையுவமமும் என்றானென்பது.

இதுவுமொருகருத்து, முன்னர் எவ்வெட்டாகக் கூறியவை ஒவ் வொன்றும் இரண்டு கூறாகி எட்டாம் பகுதியுடைய என்றவாறு. யாங் கனமெனின் அன்ன என்னுஞ் சொன்முதலாகிய எட்டனுள் அன்ன ஆங்க மான என்ன எனப்பட்ட நான்கும் வேறொரு பொருளை உணர்த் தாமையின் ஓரினமாகி ஒன்றாகவும், விறப்ப உறழ தகைய நோக்க எ ன்னும் நான்கும் ஒருபொருளுடைமையின் ஒருபொருளாகவும் இவ்வா றே இனமோக்குதற் குறிப்பினவாயிற்று. இவ்வாற்றான் இரண்டென வும் படும் எட்டுமென்றவாறு. இதனது பயன் இவ்விரண்டு கூற்றான் அடக்கப்படும் வினையுவமச்சொல்லெட்டும் என்றவாறு. விறத்தல் இ னமாகச் செறியுமென்னும் பொருட்டு. உறழ்ச்சியுந் தன் இனமாகக் கொண்டுமாறுதற்பொருட்டேயாம். தகுதி அதுவெனப்படுவது என் னும் பொருண்மைத்தாகலின் அவற்றோடொக்கும். நோக்கென்பதூஉ ம் அவ்வாறே இனமாக்கி நோக்குதற்பொருட்டு. இவ்வாற்றான் இர ண்டெனவும்படும் எட்டுமென்றவாறு. இதனது பயன் ஓதிய வாய் பாடு எண்ணான்கறகும் இன்னவாய்பாடும் இன்னவாய்பாடும் ஒருபொ ருளவென்று அறிதலுந் தத்தம் மரபிற் பொருள்தோன்றவருமென்ப தும் இடைச்சொல்லென்றலும் ஒப்பில்வழியாற் பொருள்செய்யினும் இசைச்சொல்லாகா தெரிநிலைவினை உருபாயினும் என்பதறிவித்தலுமெ னக்கொள்க. மேல்வருகின்றனவற்றிற்கும் இஃதொக்குமென்பது.

இனிப் பயவுவமைவாய்பாடு எட்டனுள்ளும் எள்ள பொருவ ள்ள வெல்ல என்னும் நான்கும் உவமத்தினையிழித்தற் பொருளவாகி

ன்றுயடங்கும். என்னை? மழையைப் பொரிந்ச் சொல்லுதலும் அதனை து தன்மைக்குணங் கொள்ளப்படுதலும் வெல்கையும் அதனை என்று தல்போல்வான் இழித்து வினையே காட்டுதலின். இனி விழைய புல்ல மதிப்ப வீழ என்னும் நான்கும் உவமிக்கப்படும்பொருளினை உயர்த்தா மையானும் உவமத்தினை இழித்துக்கூறுமையானும் அவை நான்கும் ஒருபொருளனப்பட்டன. இவ்வாற்றாற் பயவுவமையெட்டும் இர ண்டாயினவென்பது.

மெய்யுவமை இரண்டாங்கால் ஐயப்பொருட்கண் நான்குந் து ணிபொருட்கண் நான்குமென இரண்டாம். கடுப்ப மருள புரைய ஓட என்னும் நான்கும் ஐயப்பொருளவாகி ஒன்றும். ஓடவென்பது உவ மத்தின்கண்ணும் பொருளின்கண்ணும் உணர்வுகவர்ந்தோடிற்றென் னும் பொருள்தோன்றவுஞ் சொல்லின் அதுவும் ஐயமெனப்பட்டது போலும். இனி ஏய்ப்ப ஒட்ட ஒடுங்க நிகர்ப்ப என்னும் நான்கும் ஐயமின்றி உவமையும் பொருளும் ஒன்றெனஉணர்வுதோன்றும் வா ய்பாடாகலின் இவைநான்கும் ஒன்றெனப்பட்டு இவையெட்டும் இர ண்டாயின.

இனி உருவின்கண்ணும் போல ஒப்ப நேர நளிய என்னும் நான்கும் மறுதலையின்றிச் சேர்ந்தனவென்று கோடற்கு வாய்பா டாகி வருதலின் அவையும் ஒன்றெனப்பட்டன. "நளியென் கிளவி செறிவு மாகும்" என்றதனால் அதனொடு சேர்ந்ததென்னும் பொருட் டேயாயிற்று. இனி மறுப்ப காய்த்த வியப்ப நந்த என்னும் நான்கும் உ வமையோடு மறுதலை தோன்றி நிற்கும் பொருளவாகலின் நான்கும் ஒன்றெனப்பட்டு இவையும் இரண்டாயின. நந்துதலென்பது கேடு. வியத்தலென்பது உவமையான் வியக்கத்தக்கது பொருளெனவே அ தன்கண் அக்குணமின்றெனமறுத்தவாறும். காய்த்தலென்பதூஉம் உவமையைக் காய்ப்பித்தலாகலின் அதுவும் மறுத்தலென்பதன் பொருளெனப்பட்டது.

இவ்வாறு இவையெல்லாந் தொகுப்ப எட்டாதலும் உண்டெ ன்பது இதன்கருத்து. இவற்றுட் பலவற்றையுஞ் செயவெனெச்சவா ய்பாட்டால் ஓதியது என்னையெனின் அஃது உடம்பொடு புணர்த் தலென்பதனான் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் வினைச்சொற்போ னிற்குமெனவும் அதனானே பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் முற்றுமா னிற்குமெனவும் அவையுந் தெரிநிலைவினையுவமையாய் வருமெனவும் அறிவித்தற்கென்க. இவற்றை இவ்வாறு எட்டாகச் சொல்லுதல் பெ ரிதும் நுண்ணுணர்விற்றெனவுணர்க. (௩௭)

**௨௧௪. பெருமையுஞ் சிறுமையு மெய்ப்பா டெட்டன்
வழிமருங் கறியத் தோன்று மென்ப.**

இது மேற்கூறிய உவமை பின்னுமொருவாற்ருன் எட்டெனப்படுமென்பது உணர்த்து. (இ-ள்.) பெருமைபற்றியுஞ் சிறுமைபற்றியும் ஒப்புமைகொள்ளப்படும் உவமை மேற்கூறிய மெய்ப்பாடெட்டன் வழித் தோன்றுமென்று சொல்லுவர் புலவர். எ-று. மெய்ப்பாடு எட்டென்பன "நகையே யழுகை யிளிவரன் மருட்கை - யச்சம் பெருமிதம் வெகுளி யுவகை" என மெய்ப்பாட்டியலுண் மேற்கூறப்பட்டன. "களவுடம் படுநரிற் கவிழ்ந்து நிலங்கிளையா" என்பது நகையுவமம்; என்னை? தலைமகனைக் கண்டறியாதாள்போலக் கரந்தொழுகுகின்ற பரத்தை அவனோடு ஒப்புமைகண்டு தனிநின்று விளையாடும் புதல்வனைக்கொண்டு மகிழ்கின்றுளை, வாயிற்கதவம் மறைந்து நின்ற தலைமகள் நீயும் அம்மகவிற்குத் தாயேகாண் என்றவழிக், களவுகண்டபொருளோடு கையகப்பட்ட கள்வர்போலச் செய்வதறியாது தடுமாறி முகம் வேறுபட்ட நிலைமையை உவமித்துச் சிரித்தமையின் நகையுவமமாயிற்று. "கலங்கவிழ்த்த நாயகன்போற் கனைதுணை பிறிதின்றிப் - புலம்புமென் னிலைகண்டும் போகலனே யென்றியால்" என்பது அவலவுவமை; கலங்கவிழ்த்த நீகாமன்போலப் புலம்பினுளென்றமையின் அப்பெயர்த்தாயிற்று. "பெருஞ்செல்வ ரில்லத்து நல்கூர்ந்தார் போல - வருஞ்செல்லும் பேருமெ னெஞ்சு" என்பது இளிவரலுவமம்; என்னை? தலைமகன்மாட்டு இன்பவிளையாட்டெய்துவார் பலரையுங்கண்டு நெஞ்சு இரப்புன்கணெய்தித் தனிநின்றும் புகப்பெறுது இளிவந்தமையின் அப்பெயர்த்தாயிற்று. "ஈரத்து ளின்னவை தோன்றி னிழற்கயத்து - ணீருட் குவளைவெந் தற்று." என்பது மருட்கையுவமம்; என்னை? நிழற்கயத்தின் குவளை வேவன வின்மையின் இஃது அற்புதமாயிற்று. "சாந்தகத் துண்டென்று செப்புத் திறந்தொருவன் - பாம்பகத்துக் கண்ட துடைத்து" என்பது அச்சமாகலின் அச்சவுவமை. "மல்லலை மறஞ்சாய்த்த மால்போற்றன் கிளைநாப்பட் - கல்லுயர் நனஞ்சாரற் கலந்தியலு நாடகேள்" என்பது பெருமிதவுவமை. "கூற்று வெகுண்டன்ன முன்பொடு - மாற்றிரு வேந்தர் மண்ணோக் கினையே" என்பது வெகுளியுவமம். "பாடிச் சென்ற பரிசிலர் போல வுவவினி வாழிய நெஞ்சே" என்பது உவகையுவமை. பிறவுமன்ன. இவற்ருன் எண்வகை மெய்ப்பாடும்பற்றி உவமை எட்டெனப்படுமென்று அறிந்து கூறினுன். "பெருமையுஞ் சிறுமையுஞ் சிறப்பிற் றீரா" என்புழிப் பெறுமாகலின் மெய்ப்பாடெட்டன்வழித் தோன்றுமென்றது மருங்கறியவென்றதனுற் பெருமையுஞ் சிறுமையும் பற்றி வருதல் வழிமருங்கே

னவும் அவை பற்றாது மெய்ப்பாடு எட்டும்பற்றி வாளாதே உவமைவருதல் செவ்விதெனவுங் கொள்ளப்படும். "நீருட் குவளைவெந் தற்று" என்பது பெருமைபற்றியது. என்னை? உலகநடையிறந்ததோர் உவமை கூறி அதனோடு தலைமகன் றூரத்தினை ஒப்பித்தமையின். "களவுடம் படுநரிற் கவிழ்ந்துநிலங் கிளையா" என்பது தனக்குநிகராமல் இழித்துரைத்தமையிற் சிறுமைபற்றிவந்ததாம். உவமையும் மெய்ப்பாடும் பொருள்களை அறிவிப்பனவாகி அவைவேறுவேறுபொருள் அறிவித்தலின் ஒத்து வேறுடையனவாயினுஞ் சிறுபான்மை மயங்கியும் வருமென்றற்கு இது கூற வேண்டியதென்பது. (௧௧)

௨௧௫. உவமப் பொருளி னுற்ற துணருந்
தெளிமருங் குளவே திறத்திய லான.

இஃது எய்தாததெய்துவித்தனுதலிற்று; உவமையோடு பொருள் ஒவ்வாதெனவும் ஒப்புமை சார்த்திக் கொள்ளுமாறுணர்த்தினமையின். (இ - ள்.) உவமப்பொருளின் = உவமையெனப்பட்ட பொருளான்: இன் உருபு ஆன் உருபின்கண் வந்தது; உற்றதுணருந் தெளிமருங்குள = உவமிக்கவரும் பொருட்குற்றதெல்லாம் அறிந்து துணியும் பகுதியுமுள : திறத்தியலான = அங்ஙனந் துணியப்படும் பொருட்டிறம் பலவாகிவரும் இலக்கணவகையான். எ-று. அப்பகுதி பலவும் உற்றுணராமற் சொல்லியவழியும், அஃது உணரவருமென்பது கருத்து. திறத்தியல எனப்பட்ட பகுதியாவன, மேற்கூறப்பட்ட மெய்ப்பாடெட்டும்பற்றி உவமங்கொள்ளுங்கால், உற்றதுணருந் தெளிமருங்கென உவமானவடைக்கு உவமேயவடை குறைந்துவருவனவும் யாதும் அடையின்றி வந்தனவுமென்று இவ்விரண்டும் உற்றுணராமற் சொல்லியவழி, அவற்றுக்கும் உவமைப்பொருளே தெளிமருங்காமெனவும் வாளாதே உவமஞ்செய்து உற்றதுணர்த்தாதவழியும் அதுவே தெளிமருங்காமெனவும் இன்னோரன்ன கொள்க. உதாரணம். "களவுடம் படுநரிற் கவிழ்ந்து நிலங் கிளையா" என்றவழிக் கண்டோர்க்கெல்லாம் பெருநகையாகக் களவுண்டாகப்படுநரிற் கவிழ்ந்து நிலங்கிளையாவென உற்றதுணரக் கூறிய திலனாயினுங் கையொடுபட்ட களவுடையார் போல நின்றானென்னும் உவமைப்பொருளானே எள்ளுதற்பொருள் தோன்றி நகை புலப்படுவதாயிற்று. "சாறுதலைக் கொண்டென்னுமப்பெண்ணீற் றுற்றெனா" என்னும் பாட்டினுள் உவமப்பொருளாகிய போழ்துரண்சேக்குப் பல அடை கூறி அதனோடு உவமிக்கப்படும் போர்த்தொழிலினை யாதுமோர் அடையின்றி வாளாது கூறினானாயினும் உவமப்பொருளானே போர்த்தொழிற் குற்றதும் உணரக்கூறினானாம். என்னை? உண்டாட்டுங் கொடையும் உரனொடு நோக்கி மறுத்தலும் முத

லாகிய உள்ளக்கருத்தின்கண் ஒருகணத்துள்ளே பலவேர்தலை ஒருங்கு வென்றற்கு விரைகின்றது போர்த்தொழிலென்பது தெளியப்பட்டமையின். "உழுத நோன்பக டழிதின் றாங்கு" எனவும் "மருந்துகொள் மரத்தின் வாள்வடு மயங்கி" என்றாற்போல்வனவும் அவை. இனி வாளாதே உவமஞ்செய்து உற்றதுணர்த்தாதவழித் தெளியுமாறு; "உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க் - கச்சாணி யன்னா ருடைத்து." என்பதனுள் அவன் செய்கைவன்மை கூறாராயினும் அச்சாணியென்று உவமப்பொருள்தானே அச்செய்கைவன்மை கூறிற்று. "வேனிற் புல்லன்ன நுந்தையை நேர்வார் யார்" என்பதும் அது. ஒழிந்தனவுமன்ன. இனி உவமத்தின் உற்றதுணர்கவென்றது பொருளென்றதனாற் பொருட்கு அடுத்த அடையும் உவமவடைக்கேற்றது உணரப்படாதன களையப்படுமென்பது. அது "பாசடை நிவந்த கணைக்கா னெய்த - லினமீ னிருங்கழி யோத மல்குதொறுங் - கயமூழ்கு மகளிர் கண்ணின் மானும்" என்றவழிப் பாசடைநிவந்த கணைக் காலென மெய்தலாகிய பொருட்கு வந்த அடையிரண்டுங் கண்ணெனப்பட்ட உவமத்திற்கேற வாராமையான் அவை தெளிமருங்கில வென்று களைந்துகொள்க. ஒழிந்தனவுமன்ன. மற்றுப் "புறமதி யன்ன திருமுக மிறைஞ்சி" என்றவழி அகத்துத் தோன்றும் மறுப்போலப் புறத்துமறு மதிக்கில்லையென்பதூஉம் புறமதிபோலக் கறைதீர்ந்த முகமென்பதூஉம் உவமப்பொருளின் உற்றதுணருந் தெளிமருங்கென்றதனாற் கோடுமோவெனின், அங்ஙனங் கொள்ளாமைக்கன்றே வருகின்ற சூத்திரமென்பது. (உ0)

உகூஅ. உவமப் பொருளை யுணருங் காலை
மரீஇய மரபின் வழக்கொடு படுமே.

இது மேலதற்கோர் புறனடை; மேல் உவமப்பொருளானே உற்றதுணரச் செயல்வேண்டுமென்றான் இனி அங்ஙனம் உணருமாறு இது கூறினமையின். (இ-ள்.) உவமப்பொருளான் உற்றதுணருங்காலை மரீஇவந்த வழக்கொடுபடுத்து அறியப்படும். எ-று. அதுவருமாறு; "களவுடம் படுநரிற் கவிழ்ந்து நிலங் கிளையா" என்பது களவுடம்படுநர்க்குள்ள வேறுபாடு உலகத்து அடிப்படவந்த வழக்காதலான் அஃது ஏதுவாக அதனையும் அறிந்துகொள்ளப்படுமென்றவாறு. எனவே, உலகத்துவழக்கினுள் அடிப்படத்தோன்றும் உவமையாயிற்றாயினும் உவமப்பொருள் புலப்பாடு செய்யாது "புறமதிபோலுமுகம்" என்றது போல்வென்பது இதன்கருத்து. (உக)

உகூக. இரட்டைக் கிளவி யிரட்டை வழித்தே.

இஃது எய்தாததெய்துவித்தது; அடைபொடு வந்த பொருளொடு புணர்க்குமாறு கூறினமையின். (இ-ள்.) இரட்டைக்கிளவி = அடையும் அடையடுத்தபொருளுமென இரண்டாகச் சொல்லப்படுங் கிளவி: இரட்டைவழித்தே = அடையும் அடையடுத்த பொருளுமென இரண்டாக்கி நிறுத்தப்படும் உவமையின் வழித்து. எ-று. அது "பொன்காண் கட்டளை கடுப்பத் தன்ன - பைம்பூண் சுண்ணம் புடைத்த மார்பினன்" எனவரும். தன் பைம்பூண் புடைத்த செஞ்சுவட்டினையும் மார்பினையும் பொன்னுரையோடுங் கல்லோடும் உவமித்தமையின் இரட்டைக்கிளவி இரட்டைவழித்தாயிற்று. இரட்டைக்கிளவியெனப் பொருளினை முற்கூறியதனான் இரண்டுபொருளினை ஒன்றாகக் கூட்டி உவமிக்கக் கருதினான் உவமையினையும் இரண்டு ஒன்றாக்கியே உவமிக்குமென்பது கருத்து. உம்மையான் ஒற்றைக்கிளவியும் இரட்டைவழித்தாகி வருவனகொள்க. அது "கருங்கால் வேங்கை வீயுகு துறுகல் - இரும்புலிக் குருளையிற் றோன்றுங் காட்டிடை" என வரும். இரும்புலிக்குருளையென்றதனையே துறுகல்லோடும் வேங்கைவீயோடும் ஒப்பித்தமையின் இப்பெயர்த்தாயிற்று. (உஉ)

உகூஅ. பிறிதொடு படாஅது பிறப்பொடு நோக்கி
முன்னை மரபிற் கூறுங் காலைத்
துணிவொடு வரூஉந் துணிவினோர் கொளினே.

இது மேலெல்லாம் ஏனையுவமங் கூறி உள்ளுறையுவமம் உணர்-ற்று. மேல் இசைதிரிந்திசைக்குமெனப்பட்டவற்றின் பகுதியாயினும் இதனை ஆண்டுக்கூறாது ஈண்டுக் கூறினான் உள்ளுறையுவமமாகலானும் இவ்வோத்து உவமவியலாகலானுமென்பது. (இ-ள்) பிறிதொடு படாது = உவமையோடு உவமிக்கப்படும்பொருள் பிறிதொன்றுதாராது: பிறப்பொடுநோக்கி = உவமநிலங்களுட் பிறந்த பிறவிகளோடு சார்த்தி நோக்கி: முன்னை மரபிற் கூறுங்காலை = கருத்தினான் இதற்கு இஃது உவமையென்று சொன்னமரபினாற் கூறுங்காலை: துணிவொடு வரூஉம் துணிவினோர் கொளினே = இன்னபொருட்கு இஃது உவமமாயிற்றென்பது துணிந்து கொள்ளத் தோன்றும் அவ்வாறு துணிந்துகொள்ளும் உணர்வுடையோர்கொள்ளின். எ-று. எனவே, அஃது எல்லார்க்கும் புலனன்று நல்லுணர்வுடையோர்க்கே புலனென்பதூஉம் அவர்கொள்ளச்செய்யவேண்டுமென்பதூஉங் கூறியவாறு. இதனானே செய்யுளுட் பயின்றுவருமென்பது கூறினானும்: அவற்றிற்கு உதாரணம் மேற்காட்டுதும். மற்றிதனை உவமையென்றதென்னை? உவமையும் உவமிக்கப்படும்பொருளுமாகிநிற்றல் இக் கூறானு

யீனெனின் அங்ஙனம் கூருயினும் உவமம்போன்று பொருள்கொ ள்ளப்படுதலின் அதனை உவமையென்றான். அஃது ஒப்பினாகிய பெ யரொன்பதும்; என்னை? இவற்றை உவமப்போலியென்பது கூறுமா கலின். (உக)

உகக. உவமப் போலி யைந்தென மொழிப.

இது மேற்கூறிய உள்ளுறையுவமை ஐவகைப்படுமென்கின் றது. (இ-ள்.) உள்ளுறையுவமை ஐந்துவகையெனச் கூறுவர் புலவர். எ-று. அவையைந்துமாமாறு முன்னர்ச்சொல்லுதும். இதனதுபயம் ஏனையுவமத்திற்கு நிலைக்களம் ஐந்து ஓதினான், அவ்வாறே இதற்கு நிலைக்களம் ஓதாது அவைபோறலின் அவையே நிலைக்களமாமென்ற லும் ஏனையுவமத்துள் ஒருசாதியோடு ஒருசாதியினை உவமித்தல் வழக் கன்றாயினும் உள்ளுறையுவமத்திற்கு அமையுமென்றலுமென்பது.

௩00. தவலருஞ் சிறப்பினத் தன்மை நாடின்
வினையினும் பயத்தினு முறுப்பினு முருவினும்
பிறப்பினும் வரூஉந் திறத்திய லென்ப.

இது மேற்கூறிய ஐந்தும் இவையென்கின்றது. (இ-ள்.) வினை பயன் மெய் உருவென்ற நான்கினும் பிறப்பினும் வரும் மேற்கூ றிய ஐந்தும். எ-று. உறுப்பென்றது மெய்யினை; உடம்பினை உறுப்பெ ன்பவாகலானும் மெய்யுவமமெல்லாம் உறுப்பினையேபற்றிவருதல் பெ ரும்பான்மையவென்றற்கும் அவ்வாறு கூறினானென்பது. தவலருஞ்சி றப்பினத்தன்மை நாடின் என்றதனான் ஏனையுவமத்தினும் உள்ளுறை யுவமமே செய்யுட்கும் பொருளிலக்கணத்திற்குஞ் சிறந்ததென்பது. அவை வருமாறு; "கரும்புநடு பாத்திக் கலித்த தாமரை - சுரும்புபசி களையும் பெரும்புன லூர - புதல்வ னீன்றவெம் முயங்க - லதுவே தெய்யநின் மார்புசிதைப் பதுவே." என்பது வினையுவமப்போலி; என்னை? தாமரையினை விளைப்பதற்கன்றிக் கரும்புநடுதற்குச் செய்த பாத்தியுட் டானேவிளைந்த தாமரை சுரும்பின்பசி தீர்க்கு மூரனென் றான். இதன்கருத்து, அதுகாதற்பரத்தையர்க்கும் இற்பரத்தையர்க்கும் என்றமைக்கப்பட்ட கோயிலுள் யாமுமுளமாகி இல்லறம் பூண்டு விரு ந்தோம்புகின்றனம் அதுபோலவென்பதாகலான் உவமைக்குப் பிறி தொருபொருள் எதிர்ந்து உவமஞ்செய்யாது ஆண்டுப் பிறந்தனவற் றொடு நோக்கிக் கருத்தினாற் கொள்ளவைத்தலின் இஃது உள்ளுறை யுவமமாயிற்று. அவற்றுள்ளும் இது சுரும்புபசிகளையுந் தொழிலொ டு விருந்தோம்புதற்றொழில் உவமங்கொள்ள நின்றமையின் வினையு வமப்போலியாயிற்று. இங்ஙனங் கூறவே இதனை இப்பொருண்மைத்

த்தென்பதெல்லாம் உணருமாறென்னையெனின் முன்னர்த் "துணி வொடுவருஉந் துணிவினோர் கொளினே" எனல் வேண்டியது இதன் அருமை நோக்கியன்றேயென்பது. அல்லாக்காற் கரும்புநடுபாத்திக் கலித்ததாமரை கரும்புபசிகளையும் பெரும்புனலூர என்பது பயமில வென்பது கூறலாமென்பது. "கரைசேர் வேழங் கரும்பிற் பூக்குந் - துறைகெழு ஊரனீ கொடுமை நாணி- நல்ல னென்றும் யாமே - யல்லனெ ன்னுமென் றடமென் றோளே." என்பது பயவுவமப்போலி. இதனு ட் தலைமகன் கொடுமைகூறியதல்லது அக்கொடுமைக்கேதுவாகியதொ ன்றுவிளங்கக் கூறியதிலளாயினும் இழிந்தவேழம்உயர்ந்தகரும்பிற்பூக் குமெனவே அவற்றிற்கும் இழிபுயர்வாமென்பதொன்றில்லை எல்லாரு ம் இன்பங்கோடற்குரியர் தலைமகற்கென்றமையின் யாமும் பரத்தை யரும் அவற்கு ஒத்தனமென்றமையின் அவை கூறினளென்பது. "நீரு றை கோழி நீலச் சேவல்- கூருகிர்ப் பேடை வயாவு ஊர - புளிங்காய் வேட்கைத் தன்றுநின் - மலர்ந்த மார்பிவள் வயவு நோய்க்கே." என் பதும் அது. நீருறைகோழிநீலச்சேவலை அதன் கூருகிர்ப்பெடை நினை ந்து கடுஞ்சூலான்வந்த வயாத் தீர்தற்பயத்தவாகும், அதுபோல நின் மார்பு நினைந்து தன்வயவு நோய்தீரும் இவளுமென்றவாறு. புளிங் காய் வேட்கைத்தென்பது, நின்மார்புதான் இவளை நயவாதாயினும் இவடானே நின்மார்பை நயந்து பயம்பெற்றாள்போலச் சுவைக்கொ ண்டு சிறிது வேட்கைதணிதற்பயத்தளாகும்; புளியங்காய்நினைய வாய் நீர் ஊறுமாறுபோல என்பது. "ஒன்றே னல்லெ னொன்றுவென் குன் றத்துப் - பொருகளிறு மிதித்த நெரிதாள் வேங்கை - குறவர் மகளிர் கூந்தற் பெய்ம்மார் - நின்றுகொய மலரு நாடனொ - டொன்றேன் றோழி யொன்ற னனே" என்பது மெய்யுவமப்போலி; என்னை? மிதியுண்டு வீழ்ந்த வேங்கை குறையுயிரோடு மலர்ந்தாற்போல யானு ம் உளேனாயினேனென்றமையின். "வண்ண வாண்டமை துளங் குவா லிழையே - யொண்ணுத லரிவை பண்ணை பாய்ந்தெனக் - கண் ணுறுங் குவளை நாறித் - தண்ணென் றிசினே பெருந்துறைப் புன லே." இது உருவுவமம். நீ புனலாடிய தொன்று பரத்தை பாய்ந்தா டிய புனலெல்லாந் தண்ணென்றதெனக் கூறியவழி, அத்தடம்போல இவள் உறக்கலங்கித் தெளிந்து தண்ணென்றாளென்பது கருதியுணர ப்பட்டது; அவளொடு புனல்பாய்ந்தாடிய இன்பச் சிறப்புக்கேட்டு நிலையாற்றாளென்பது கருத்து. இது நிறமன்றாலெனின் நிறமும்பண் பாகலின் அந்நிறத்தோடு நிறமல்லாதபண்புங் கொள்ளப்படுமென்பது "வுவமைபெறவந்த உவமத்தோற்றம்" என்புழிக் கூறினனென்பது "பொய்கைப் பள்ளிப் புலவுநாறு நீர்நாய் - வாளை நாளிரை பெறூஉ

மூர - வெந்நலந் தொலைந் தாயினுந் - துன்னலம் பெருமபிறர் தோய்ந்த மார்பே" என்பது பிறப்புவமப்போலி. நல்லகுலத்திற்பிறந்தும் இழிந்தாணைத் தோய்ந்தமையான் அவர்நாற்றமே நாறியது, அவனையே பாதுகாவாய், மேற்குலத்துப்பிறந்த எம்மைத் தீண்டலென்பாள் அஃதெல்லாம் விளங்கக் கூறாது பொய்கைப் பள்ளிப் பிறந்த நீர்நாய் முன்னாட் டின்ற வாளைமீன்புலவுநாற்றத்தோடும் பின்னிளும் அதனையே வேண்டும் ஊரன் என்றமையிற் பரத்தையர்பிறப்பு இழிந்தமையுந் தலைவிபிறப்பு உயர்ந்தமையுங் கூறி அவன்பிறப்பின் உயர்வுங் கூறினமையின் இது பிறப்புவமப்போலியாயிற்று. இவையெல்லாங் கருதிக் கூறிற் செய்யுட்குச் சிறப்பின்றெனவும், வாளாது நீர்நாய்வாளை பெறுஉமூரனென்றதனுன் ஒருபயமின்றெனவுங்கொள்க. பிறப்பொடுவரூஉந் திறத்தவென்றது தலைமகனால் இவ்வாறு திறப்பாடு வேறுமுளவென்பதூஉங்கொள்க. அவை "தன்பார்ப்புத் தின்னு மன்பின் முதலையொடு - வெண்பூம் பொய்கைத்தவ னூரோ யதனாற் - றன்சொ லுணர்ந்தோர் மேனி - பொன்போலச் செய்யு மூர்கிழ வோனே." என்றவழித் தன்பார்ப்புத்தின்னும் அன்பில் முதலையென்பது இன்னூர் தலைமகனது கொடுமைக்கு உவமையாயிற்று. வெண்பூம்பொய்கைத்து அவனூரொன்பது தலைமகள்பசப்புநிறம்பற்றி உவமையாயிற்று. ஆதலான் வினையுவமமும் உருவுவமும் ஒருசெய்யுளுள்ளே தொடர்ந்து ஒருங்குவருதலும் உடையவென்பது. அவை "தன்பார்ப்புத் தின்னு மன்பின் முதலையொடு * * * பொன்போலச் செய்யு மூர்கிழவோன்" என்றவழி, இன்னதிறத்தனென்றதனானே இத்தன்மைத்தாகிய ஊரனையானெனச் சொல்லுதலுந், தலைவனூரின்கணுள்ளன சொல்லத் தலைவற்கேயன்றித் தலைவிக்கேற்ற உவமைதோன்றச் செய்தலுமென உவமங்கூறியவழி உள்ளுறையுவமங்கோடலும், பிறவாறு வருவனவுளவாயினும் எல்லாங்கொள்க. "தேர்வண் கோமான் றேனூ ரன்னவிவள்" என்பது அவனூரனையாளென வந்தது. வெண்பூம்பொய்கைத்து அவனூரோ எனத் தலைவனூரின் உள்ளதொன்றனாற் றலைவிக்குவமையே பிறப்பித்தவாறுயிற்று. அல்லாக்கால், "வெள்ளையாம்பலடைகளா", என்றதனாற் பயமின்றென்பது. (உரு)

உ0௪. கிழவி சொல்லி னவளறி கிளவி
தோழிக் காயி னிலம்பெயர்ந் துரையாது.

இது மேற்கூறிய உள்ளுறையுவமைக்காவதோர் இலக்கணம். (இ-ள்.) ஐந்துவகைப்பட்ட உவமப்போலியும் பிறிதொடுபடாப் பிறப்புநோக்கி உணரக்கூறியவழி, அக்கூற்றுத் தலைமகட்குத் தோ

றிக்கும் உரித்தாங்காற், தலைவிக்காயின் அவளறியுங் கருப்பொருளா னே செய்யல்வேண்டும்; தோழிக்காயின் அந்நிலத்துள்ளனவெல்லாஞ் சொல்லவும்பெறும் பிறநிலத்துள்ளன அறிந்துசொல்லினளாகச் செய்யுள் செய்யப்பெறாதென்றவாறு. இதனது பயந், தலைமகள் இந்நிலத்துள்ளனவெல்லாம் அறியுந்துணைப் பயிற்சியிலளெனவும் அவளாயத்தாராயின் இந்நிலத்துள்ளன அறியச் சிதைந்ததின்றெனவுங் கூறியவாறு. "ஒன்றேனல்லெ னொன்றுவென்" என்னும் பாட்டினுட், பொருகளிறுமிதித்த நெரிதாள்வேங்கைமரம் படப்பையிலுள்ளதாகலானுந் தன்னூற் பூக்கொய்யப்படுமாகலானும் அஃது அவளறிகிளவியெனப்பட்டது. "தன்பார்ப்புத்தின்னு மன்பின்முதலை" என்பது தோழி, கூற்று. என்னை? அவற்றின் செய்கையெல்லாம் அறியாளன்றே தலைமகள் பெரும் பேதையாதலினென்பது. அதிகாரத்தானின்ற உள்ளுறையுவமையென்பதனை அவளறிகிளவியென்றதற்குப் பெயர்ப்பயனிலையாகவும் நிலம்பெயர்ந்துரையாதென்னும் முற்றுவினைக்குப் பெயராகவும் வேறுவேறு சொல்லிக்கொள்க. (உசு)

௩௦உ. கிழவோற் காயி னுரனொடு கிளக்கு
மேனோர்க் கெல்லா மிடம்வரை வின்றே.

இதுவும் அது. (இ-ள்.) 'கிழவோன் சொல்லும் உள்ளுறையுவமந் தன்னுடைமைதோன்றச் சொல்லப்படும், ஏனோனெனப்பட்ட பாங்கனும் பாணனுமுதலாயினோர் சொல்லுங்காலை மேற்கூறிய வகையானே இடம்வரையப்படாது தாந்தாம் அறிந்த கிளவியானும் நிலம்பெயர்ந்துரையாதபொருளானும் அந்நிலத்துள்ள பொருளானும் உள்ளுறையுவமை சொல்லப்பெறுப. எ-று. "கருங்கோட் டெருமைச் செங்கட் புனிற்றாக் - காதற் குழவிக் கூறுமுலை மடுக்கு - நுந்தை நும்மூர் வருது - மொண்டொடி மடந்தை நின்னையாம் பெறினே." என்றவழித் தாய்போன்று நும்மைத் தலையளிப்பலெனத் தலைமகன் தலைமைதோன்ற உரனொடு கிளந்தவாறு காண்க. ஒழிந்தோராயின வரையறையின்மையிற் காட்டாமாயினும், அவைவந்துழிக் காண்க. (உஎ)

௩௦௩. இனிதுறு கிளவியுந் துனியுறு கிளவியு
முவம மருங்கிற் றோன்று மென்ப.

இதுவும் மேலதற்கேயாவதோர் வேறுபாடுணர்-ற்று. (இ-ள்.) மேற்கூறப்பட்ட உள்ளுறையுவமம் இன்ப துன்பங்கள் தோன்றச் சொல்லவும்படும். எ-று. "கழனி மரத்து விளைந்துகு தீம்பழம் - பழனவாளை கதூஉ மூரன்" என்பது பலவகையின்பமும் வருந்தாது

பெறுவரென்பதற்கு உவமையாகிவருதலின் இனிதுறுகிளவியெனப் பட்டது. "தாய்சாப் பிறக்கும் புள்ளிக் கள்வனொடு - பிள்ளை தின்னு முதலைத்து" என்பது தலைமகன் கொடுமைகூறினமையின் துனியுறு கிளவியாயிற்று. இவ்விருபகுதியும்படச் செய்யப்படும் மேற்கூறிய உள்ளுறையுவமமென்பது இதன்கருத்து. மருங்கென்னுமிகையானே ஏனையுவமத்தின்கண்ணும் இப்பகுதிகொள்ளப்படும். அவை "மருந்தெனின் மருந்தே வைப்பெனின் வைப்பே" என்பது இனிதுறு கிளவி; "கராத்தின் வெய்யவோ தோள்" என்பது துனியுறுகிளவி.

௩0௪. கிழவோட் குவம மீரிடத் துரித்தே.

இஃது அவ்வுள்ளுறையுவமையை வரையறுத்துணர்-ற்று. (இ-ள்.) தலைமகள் இரண்டிடத்தல்லது உள்ளுறையுவமை சொல்லப் பெறாள். எ-று. இரண்டிடமென்பன மருதமும் நெய்தலும்; அந்நிலத்துப்பிறந்த பொருள்பற்றியல்லது உள்ளுறையுவமஞ்சொல்லுதல் கிழத்திக்குரித்தன்றென்பது கருத்து. இவ்விடத்து உரிமையுடைத்தெனவே குறிஞ்சிக்கண் அத்துணையுரித்தன்றென்றவாறு. "தாமரை - வண்டூது பனிமல ராரு மூர - யாரையோ நிற்புலக்கேம்," என்றவழி வண்டூதுபனிமலரெனப் பிறர்க்குரிய பூகளிரென்வும் அவரை நயப்பாயெனவும் உள்ளுறையுவமம் மருதத்துக்கண்வந்தது. "அன்னை வாழிவெண் டன்னை கழிய - முண்டக மலருந் தண்கடற் சேர்ப்ப - னென்றோ டுறந்தன ளுயி - னென்னுங் கொல்லவ னயந்தோ டோளே." என்பது நெய்தல். இதனுட் கழியமுண்டகமலருமென முள்ளுடைய தலைப் பூமலருமென்று உள்ளுறுத்ததனான் இருவர்காமத்துறைக்கண்ணும் ஒருதலை இன்னா ஒருதலை இனிதென்றாளென்பது. என்றோடுறந்தனனென்பது முள்ளுடைமையோடொக்க, என்னுங்கொல்லவனயந்தோடோளென்றவழி அவன் அன்பிற் றிரியாமைகூறினமையின் முண்டகமலர்ச்சியோடொப்பிக்கப்படும். பிறவும் அன்ன. "குன்றக் குறவர் புல்வேய் குரம்பை - மன்றா புனமழை மறைக்கு நாடன் - புணாவன வாழி தோழி விளைய - லரும்பனி யளைஇய கூதிர்ப் - பெருந்தண் வாடையின் முந்துவந் தனனே" என்னுங் குறிஞ்சிப்பாட்டினுள் வறுமைகூர்ந்த புல்வேய்குரம்பையை மழை புறமறைத்தாற்போல வாடைசெய்யும் நோய்தீர்க்கவந்தானென்று உள்ளுறையுவமஞ் செய்தவாறு கண்டுகொள்க. இனிக் கிழவோட்குவமம் பிரிவிடத்துரித்தென்பது பாடமாக உரைப்பாருமுளர். யாதானுமொருநிலத்தாயினும் பிரிந்திருந்தவிடத்து உள்ளுறையுவமங் கூறப்பெறுங் கிழத்தியென்பது இதன்கருத்து. பெருந்தண்வாடையின் முந்துவந்தோனென்பது பிரிவன்றாகலின் ஈரிடமென்றலை வலிதென்பது. (௩௯)

௩௦௫. கிழவோற் காயி னிடம்வரை வின்றே.

மேல் "உரனொடு கிளக்கும்" என்றதல்லது இன்னவழிச் சொல்லப்பெறுந் தலைமகனென்றிலன், அதனான் அவற்கு எல்லா நிலனும் உரியவாமென்கின்றானென்பது. (இ-ள்.) தலைமகற்கு இடவரையறை இல்லை. எ-று. வரையறையில்லனவற்றுக்கு வரையறைகூறாமே முடியாவோவெனின் அங்ஙனமாயினுங் கிழத்திக்குந் தோழிக்கும் இடம்வரையறுத்ததனைக் கண்டு மாணாக்கன் இவ்வாறே தலைமகற்கும் இடம்வரையறையுண்டுகொலென்று கருதிற் கருதற்கவென்றற்கு இது கூறினானென்பது. (௩௦)

௩௦௬. தோழியுஞ் செவிலியும் பொருந்துவழி நோக்கிக் கூறுதற் குரியர் கொள்வழி யான.

இது தோழியுஞ் செவிலியும் உள்ளுறையுவமங் கூறுமிடமுணர்-ற்று. (இ-ள்.) காலத்திற்கும் இடத்திற்கும் பொருந்துமாற்றான் உள்ளுறையுவமங் கூறப்பெறுப தோழியுஞ் செவிலியும். எ-று. காலமுமிடனும் பொருந்துதலென்பது வெளிப்படக்கிளவாது முன்னத்தான்மறைத்துச் சொல்லவேண்டியவழி அவ்வாறு சொல்லப்பெறுப அவருமென்றவாறு. இங்ஙனங் கூறவே, "ஏனோர்க் கெல்லா மிடம்வரைவின்று" என்றவழி எல்லாரும் உள்ளுறையுவமஞ் சொல்லப்பெறுவரென்பது பட்டது. அதனை நற்றாயும் நீயத்தாருந் தந்தையுந் தன்னையரும் உள்ளுறையுவமை கூறப்பெறாரெனவுந் தோழிகூறின் நிலம்பெயர்ந்துரையாத பொருளான் ஒருவழிக் கூறுமெனவுஞ் செவிலிக்காயின் இடம்வரைவின்றெனப்பட்டவகையாற் பொருந்தும்வழிக் கூறுதற்குரியளெனவுங் கூறினானும் இச்சூத்திரத்தானென்பது. கொள்வழியென்றதனாற் தோழிக்குப்போல நிலம்பெயர்ந்துரையாதபொருளான் உள்ளுறையுவமங்கூறுதலே செவிலிக்குமுரித்தென்பது கொள்க. மற்றிவையெல்லாம் அகப்பொருட்கேயுரியவாக விதந்தோதியதென்னை? புறப்பொருட்கு வாராதனபோலவெனின் ஆண்டுவருதல் அரிதாகலின் இவ்வாறு அகத்திற்கே கூறினானென்பது. "வன்புலக் கேளிர்க்கு வருவிருந் தயரு - மென்புல வைப்பி னந்நாட்டுப் பொருநன்" என்றக்கால், பகைவேந்தரை வென்றுகொள்ளுங்கால் அவர்தாமே தத்தம்பொருள் பிறர்க்களிப்பாரென்னும் பொருள் தோன்றினுந் தோன்றுமென்பதல்லது ஒருதலையாக உள்ளுறையுவமங் கோடல்வேண்டுவதன்று. என்னை? "தாய்சாப் பிறக்கும் புள்ளிக் களவனொடு - பிள்ளை தின்னு முதலைத் தவரூர்" என்றாற்போலக் கூறாது அந்நாட்டுக் கருங்கண்மை முதலாயினார் யருந்தாமற் பெறும் பொருள் பிறநாட்டார்க்கு

விருந்துசெய்யத்தருமென்று அந்நாட்டினது வளமைகூறினமையினெ ன்பது. தோழி பொருந்தியவழிக் கூறுமாறு முன்காட்டப்பட்டன. செவிலிபொருந்துவழிக் கூறுவனவுங் கண்டுகொள்க. இலக்கணமு ண்மையின் அவையும் உளவென்பது கருத்து. (௧௬)

௧௦௭. வேறுபட வந்த வுவமத் தோற்றங்
கூறிய மருங்கிற் கொள்வழிக் கொளாஅல்.

இது மேலெல்லாம் இருவகையுவமமுங் கூறி இன்னும் வினை யுவமப்பகுதியே கூறுவான் எய்தாததெய்துவித்தது. (இ-ள்.) வே றுபடவந்த உவமத்தோற்றம் = வேறுபாடுதோன்ற வந்த உவமைச்சா தி: தோற்றமெனினும் பிறப்பெனினுஞ் சாதியெனினும் ஒக்கும்; கூறி ய மருங்கிற கொள்வழிக் கொளால் = அங்ஙனம் வேறுபடவந்தனவா யினும் மேற்கூறியபகுதியானே கொள்ளுமிடனறிந்து கொளுத்துக. எ-று. கொளுவுதலென்பது கொளாஅலென்பதாயிற்று.

வேறுபடவருதலென்பது :—உவமைக்கும் பொருட்கும் ஒப் புமையாமாறுபடக் கூறுதலும், ஒப்புமைகூறாது பெயர்போல்வன வற்று மாத்திரையானே மறுத்துக்கூறுதலும், ஒப்புமைமறுத்துப் பொ ருளைநாட்டிக்கூறுதலும், ஒப்புமைமறுத்தவழிப் பிறிதோருவமை நா ட்டுதலும், உவமையும்பொருளும் முற்கூறி நிறீஇப் பின்னர் மற்றை ய ஒவ்வாவென்றலும், உவமைக்கு இருகுணங்கொடுத்துப் பொருளி னை வாளாதுகூறுங்கால் உவமையினை இரண்டாக்கி ஒன்றற்குக் கூறிய அடை ஒன்றற்குக் கூறாதுகூறுதலும், ஒப்புமை குறைவுபட உவமித்து மற்றொரு குணங்கொடுத்து நிரப்புதலும், ஒவ்வாக்கருத்தி னுன் ஒப்புமைகோடலும், உவமத்திற்கன்றி உவமத்திற்கு ஏதுவாகி ய பொருட்குச் சில அடை கூறி அவ் அடையானே உவமிக்கப்படும் பொருளினைச் சிறப்பித்தலும், உவமானத்தினை உவமேயமாக்கியும் அதுவிலக்கியுங் கூறுதலும், இரண்டுபொருளானே வெவ்வேறுகூறிய வழி ஒன்று ஒன்றற்கு உவமையென்பது கொள்ளவைத்தலும், இன் னோரன்னவெல்லாம் வேறுபடவந்த உவமத்தோற்றமெனப்படும்.

இவற்றைக் கூறியமருங்கிற் கொளுத்துதலென்பது, முற்கூ றிய வினையுவமத்தின்பாலும் பிற்கூறிய உள்ளுறையுவமத்தின்பாலும் படுத்து உணரப்படுமென்பது. வினையுவமத்தின்பாற்படுத்தலென்பது வினை பயன் மெய் உரு என்ற நான்கும்பற்றி வருதலும் அவற்றுக் கு ஓதிய ஐவகைநிலக்களனும்பற்றி வருதலுமெனக்கொள்க. உள்ளு றையுவமத்தின்பாற்படுத்தலென்பது, இவ்வினையுவமம்போல உவ மையும்பொருளுமாகி வேறுவேறு விளங்க வாராது குறிப்பினுற்

கொள்ளவருதலின் இக்கருத்தினானே இத்துணை ஈண்டு வைப்பானாயிற்று. வரலாறு;—"வையங்காவலர் வழிமொழிந்தொழுக" என்னும் பாட்டினுட் "கடந்தடுதானைச் சேரலாதனை" என்னுந் துணை உவமத்திற்குவந்த அடையினைப் பொருட்கு மறுத்துக்கொள்ள வைத்தானென்பது, என்னை? "வெஞ்சுடர் வழி" என்னுந் துணை உவமத்திற்குரிய அடையினைப் பொருட்கு மறுத்துக் கொள்ளவைத்தானென்பது. இனிப் "பொழுதென வரைதி" என்பது தொடங்கிப் பாட்டுமுடிகாறும் பொருட்குரிய அடையினை உவமத்திற்கு மறுத்துக்கொள்ளவைத்தானென்பது. என்னை? வெஞ்சுடர்வழித் தோன்றிய அரசனைத் தண்கடரோடு பழிப்பான்பொருளே உவமஞ்செய்தானென்பது. மொழியினுமென்றதனாற் பொருளினை உவமையாகக் கூறாது உள்ளுறையுவமம்போலக்கொள்ளவைத்துப் பின்னர் உவமத்திற்கு அடையாயவற்றான், "வையங்காவலர் வழிமொழிந்தொழுக" என்றான் வழிமொழிதலென்பது வேற்றரசர்க்குத் தன்றன்மையென வேறின்றித் தன்னகப்படுத்துவார் தம்மொழியொடுபடுத்தது. ஒழிந்த கோளுஞ் செல்லத் தானுஞ் செல்லும் மதியமென்று எதிர்மறுத்துக் குற்றங்கூறிக் குறிப்புப்பட வைத்தானென்பது. "போகம்வேண்டிப் பொதுச்சொற் பொறாது" எனவே இன்பநுகர்வு முற்றுச்சிறப்பில்லாக் கட்டுரை பெய்தானெனவும் அவனோடு 'உவமிக்கின்ற மதியமாயின் இருபத்தெழுவர் மகளிரொடு போகந்துய்த்துச் சிறப்பில்லாத கட்டுரைபுரையுமென்று எதிர்மறுத்துக்கொள்ளவைத்தான். சிறப்பின்மையென்பது, எல்லார்க்கும் ஒத்தவாற்றான் அறஞ்செய்யாது உரோகணிமேற் கழிபெருங்காதலனெனப்படுதல்போல்வன. "இடஞ்சிறிதென்னு மூக்கந்துரப்ப" எனவே, எஞ்ஞான்றுந் தன்னெல்லைக்கண்ணே வரும் மதிமண்டிலமென்று எதிர்மறுத்துக்கொள்ளப்படும். "ஒடுங்காவுள்ளம்" எனவே, அம்மதியந் தேய்ந்தொடுங்குமென்பது கொள்ளப்படும். "ஓம்பாவீகை" எனவே, நாடோறும் ஒரோவோர் கலையாகப் பல்லுயிர்க்கும் இன்பம் பயக்குமாற்றாற் தருவதல்லாது தானுடையதெல்லாம் ஒருகாலேகொடாத மதியமெனப்படும். "கடந்தடுதானை" எனவே, மதிக்குத் தானையாகிய தாரகையெல்லாம் பகைக்கதிராகிய பரிதிமண்டிலத்துக்குத் தோற்குமென்றானும். இவ்வாற்றான் உவமான அடையெல்லாம் எதிர்மறுத்துக்கொள்ளப்பட்டன.

இனிப் பொருட்குரிய அடையும் அவ்வாறே எதிர்மறுத்துக்கொள்ளப்படுமென்றவாறு. வீங்குசெலன்மண்டிலமெனவே, கடையாயினார் கதியிற்செல்லுமதியமென்று பாட்டுடைத்தலைவன் தலையாயினார் கதியிற் செல்லுமென்றான். பொழுதெனவருதியெனவே, கா

போறும் நாழிகைவேறுபட்டு எறித்தியென்றதனுன் அவன்பொழுது செய்யானெனவும், புறக்கொடுத்திறத்தியெனவே, தோற்றோர்போன்று ஒளிமழுங்கிச் செறிகின்றுனெனவும், விளங்கித்தோன்றவென்பதனுற் தொடர்கின்ற சுடர்போல விளங்கிப் பிறர்தோற்றோடக் காயும் இவனெனவும், மாறிவருதியெனவே, திங்கடோறும் மாறிப்பிறத்தியென்பதனுன் இவனிலைபெற்றுனெனவும், மலைமறைதெரளித்தியெனவே, மலைசார்ந்தவழித் தோன்றுமென்பதனுன் இவன் தன்னுட்டுமலைமீக்கூறுமெனவும், அகல்விசும்பினுளுமெனவே, இவன் இவ்வுலகத்து நிலைபேறுடையனெனவும், பகல்விளங்காயெனவே, இவன் இருபொழுதும் விளங்குமெனவுங்கொள்ளப்படும். முற்பகுதியும் பிற்பகுதியும் வேறுபடுதலின் வேறுபடவந்ததாயிற்று. மற்றையவும் அன்ன

இக்கூறிய அடையெல்லாம், வினை பயன் மெய் உருவெனக் "கூறிய மருங்கிற் கொள்வழிக்" கொளுவுவதாகக் காட்டுவனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். " கண்ண னவனிவன் மாறன் கமழ்துழாய்க் கண்ணி யவற்கிவற்கு வேம்புதார் - வண்ணமு - மாய னவனிவன் சேயன் மரபொன்றே - யாய னவனிவன் கோ." என்பது, பெயருந்தாருமுதலாயினபற்றி மாயனேடு உவமங்கருதி மறுத்துரைத்தவாறு பெயரொன்பது பொருளுணர்த்துதலின் அதனை வடிவின்பாற் படுத்துணர்க. " அடிநோக்கி னாழ்கடல் வண்ணன்றன் மேனிப் - படிநோக்கிற் பைங்கொன்றைத் தாரோன் - முடிநோக்கித் - தேர்வளவ னுத றெளிந்தேன் றன்சென்னிமே - லாரலங்க ரேன்றிற்றுக் கண்டு." என்பதனுள் ஆழ்கடல்வண்ணனையுங் கொன்றைத்தாரோனையும் உவமைகூறியவற்றை மறுத்துத் தேர்வளவனெனத் தெளிந்தேனெனப் பொருளையே நாடுதலின் அது உவமம்வேறுபட வந்ததாயிற்று. "இந்திர னென்னி னிரண்டேகண் ணேறூர்ந்த - வந்தரத்தானென்னிற் பிணைறயில்லை - யந்தரத்துக் - கோழியா னென்னின் முகமொன்றே கோதைகைய - யாழியா னென்றுணரற் பாற்று." என்பதனுள் இந்திரனையும் இறையோனையும் முருகனையும் ஒப்புமறுத்து நெடியோனை உவமங்கூறலின் ஒப்புமைமறுத்துப் பிறிதுநாட்டியது. "சுற்றுவிற் காமனுஞ் சோழர் பெருமகனுங் - கொற்றப்போர்க் கிள்ளியுங் கேழொவ்வார் - பொற்றொடி - யாழி யுடையான் · மகன்மாயன் சேயனே - கோழி யுடையான் மகன்." என்பதனுன் உவமையும் பொருளும் முன் ஒருங்குகிறீஇப் பின்னர் ஒவ்வாமைகூறுதலின் இதுவும் பின்னும் வேறுபட வந்ததாயிற்று. "புனனாடர் கோமானும் பூந்துழாய் மாலும் - வினைவகையான் வேறு படுப - புனனாடு - னேற்றெறிந்து மாற்றலர்பா லெய்தியபார் மாயவ - னேற்றி

ரந்து கொண்டமையா னின்று." என்பதும் அது. "ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலி - னீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல - வினியை பெரும வெமக்கே" என்னும் பாட்டினுள் உவமையாகியபொருளினை யானையுங் கூறுமென இரண்டாக்கி யானைக்கே ஊர்க்குறுமாக்கள் வெண்கோடுகழாலின் நீர்த்துறைபடியுமென்னும் அடைகூறி ஊர்ச்குறுமாக்கள்போல் அவளைத் தன்னருங் கூட்டத்திற்குச் சொல்லாமையின் இதுவும் வேறுபடவந்த உவமைத்தோற்றமெனப் பட்டது. "முதிர்கோங்கின் முகையென முகஞ்செய்த குரும்பையெனப் - பெயறுளி முகிழெனப் பெருத்தநின் னிளமுலை" என்றவழி முதிர்கோங்கும் முற்றியகுரும்பையும் பெரியவாகலின் அவைபோலப் பெருத்த நின் இளமுலையென்றல் ஒத்தது, பெயறுளிமுகுளஞ் சிறிதாக இவற்றோடு அதனை உடன்கூறி அப்பெயறுளி முகுளத்திற்கில்லாத பெருமைக்குணம் பொருட்குப் பின்னர் விதந்துகூறுதலின் அதுவும் வேறுபடவந்த உவமையாயிற்று. "மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன - வொப்பா ரியாங்கண்ட தில்." என்பது ஒவ்வாப் பொருளை ஒப்புமைகொண்டது; என்னை? மக்களைக் கயவர் ஒவ்வாரென்னுங் கருத்தினன் மக்கள்போல்வர் கயவரென்றமையின் அதுவும் வேறுபடவந்த உவமையாயிற்று. "நெடுங்தோட் டிரும்பனை நீர்நிழல் புரையக் - குறும்பல முரிந்த குன்றுசேர் சிறுநெறி" என்பதனுள் உவமையாகிய நிழற்பொருட்கெய்தியது உவமவினையன்றே, அதற்கு நெடுங்தோடும் பெருமையும் அடையாகக் கூறினன்; கூறவே, பனைநிழலோடொக்குங் குன்றஞ்சேர் சிறுநெறி முடிந்தவழிச் சென்றுபுகும் ஊர்க்குவமை நெடுங்தோடென்று கொள்ளவைத்தமையின் அதுவும் வேறுபடவந்த உவமையாயிற்று. "மண்படுதோட் கிள்ளி மதவேழ மாற்றரசர் - வெண்குடையைத் தேய்த்த வெகுளியால் - விண்படர்ந்து - பாயுங்கொ லென்று பனிமதியுந் தன்னுருவந் - தேயுந் தெளிவிசும்பி னின்று" என்பதனுள் உவமானத்தினை உவமேயமாக்கி அதனையே விலக்கினர்; என்னை? வெண்குடையென்று யானை குத்துமென்று மதியினைக் குடையுடனுவமிப்பான் மதியினைக் குடையாகவே கூறித், தேயுந்தெளிவிசும்பினின்று என்பதனாற் குடையோடு உவமைகூறியதை விலக்கினமையின் அதுவும் வேறுபடவந்த உவமைத்தோற்றமாயிற்று. "அகர முதல வெழுத்தெல்லாம்" என்றவழி இரண்டுபொருள் வேறுவேறு கூறியதன்றி, அகரமுதல எழுத்தெல்லாம் அதுபோல என்றானும் ஆதிபகவன்முதற்று உலகம் அதுபோல என்றானும் ஒன்றாகத் துணியுமாற்றான் உவமையும் பொருளுங் கூறாமையின் அதுவும் வேறுபடவந்த உவமமாயிற்று. பிறவும் அன்ன. இவை வினையுவமத்திற்கெல்லாம் பொதுவிலக்கணம். ()

கூ0அ. ஒரீஇக் கூறலு மரீஇய பண்பே.

இதுவும் ஏனையுவமத்திற்காவதோர் இலக்கணமுணர் - ற்று. (இ - ள்.) ஒரீஇக்கூறலும் = ஒக்குமெனக் கூறாது ஒவ்வாதெனக் கூறுதலும்: உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று; மரீஇய பண்பு = அதுவும் உவமையாதற்கு அடிப்படவந்த வழக்கு. எ - று. உதாரணம். "யாங்ஙன மொத்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம்" எனவும் "மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற் காதலை வாழி மதி" எனவும் வரும். "நின்னோரனையைநீ" என்பதும் அது. இவற்றுள் யாங்ஙனம் ஒத்தியோவென்பது ஒவ்வாயென்னும்பொருட்டு. காதலைவாழிமதியென்றவழியும் யான்காதலியாமையான் மதியமே அவள் வாண்முகமொவ்வாயென்றலின் ஒரீஇக்கூறிற்று. இதுவும் மரீஇயபண்பாகலானும் உள்ளுறையுவமம்போலக் குறிப்பினான் உவமங்கோடலொப்புமையானும் ஈண்டு வைத்தானென்பது. பண்பென்றதனான் அதுவும் இலக்கணத்தோடொக்கும் என்றவாறு. இவற்றையும் வேறுபடவந்த உவமமென்னுமோவெனின், உவமையும் அவ்வழி மாறுபடவருமாறு உவமத்துக் கூறினான், உவமையின்மை கூறுதலும் உவமையெனப்படுமென்றற்கு இது கூறினானென்பது. இவற்றுள்ளும் வேறுபடவந்த இலக்கணம் மேலைச்சூத்திரத்துள் அடங்கும். (கூகூ.)

கூ0கூ. உவமத் தன்மையு முரித்தென மொழிப
பயனிலை புரிந்த வழக்கத் தான.

இஃது எய்தாதது எய்துவித்தது; மேல் ஏனையுவமங் கூறுங்கால் உவமிக்கப்படும் பொருட்குப் பெருமையுஞ் சிறுமையுஞ் சிறப்பக் கூறல்வேண்டுமென்றான் அவ்வாறன்றி உவமமுங் கொள்ளப்படுமென்றமையின். (இ - ள்.) உவமத்தன்மையும் உரித்தென மொழிப = விகாரவகையாற் பெருமையுஞ் சிறுமையும் ஒருபொருட்குக் கூறாது பட்டாங்கு உவமங்கூறுதலும் உரித்தென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர்: பயனிலை புரிந்த வழக்கத்தான = அதனானும் ஒருபயன் தோன்றச் சொல்லுதனெறிப்பாட்டின்கண். எ - று. அது "பாரி பாரி யென்று பல வேத்தி - யொருவர்ப் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்" என்னும்பாட்டினுள் உலகளித்தற்கு மாரியும் உண்டென, மாரியை உவமித்துச் சிறப்பித்துக்கூறுவான் மாரியைச் சிறப்பித்துப் பாட்டுடைத்தலைவனுகிய பாரியை உயர்த்துக் கூறுதான்போல இயல்பினான் உவமைகூறினும்; இது மாரிக்கும் பாரிக்கும் ஓரிழிவில்லையென்னுந் தன்மைபடக் கூறவே அவனுயர்வுகூறுதலிற் பயனிலைபுரிந்த வழக்கெனப்படுமென்பது. "தொல்வினைப் பொலிந்த கூர்ங்குறும் பெஃகின் - விஸ்லேy

தூணி வீங்கப் பெய்த - வப்புநுனை யேய்ப்ப வரும்பிய விருப்பைச் - செப்படர் அன்ன செங்குழை யகந்தோ - றிழுதி னன்ன தீம்புழற் றுய்வாய் - வுழுதுகாண் பிளைய வாகி யார்கழல் - பாலி வானிற் காலொடு பாறித் - துப்பி னன்ன செங்கோட் டியவி - னெய்த்தோர் மீமிசை நிணத்திற் பரிக்கும்" எனவும் "நீளரை யிலவத் தலங்குசினை பயந்த - பூளையம் பசுங்காய் புடைவிரிந் தன்ன - வரிப்புற வணிலொடு கருப்பை யாடா - தியாற்றறல் புறழும் வெரிநுடைக் கொழுமடல் - வே ற்றலை யன்ன வைந்நுதி நெடுந்தோட் - டீத்தலை வேய்ந்த வேய்ப்பு றக் குரம்பை" என்றாற்போல்வனவும் அது. "கொல்வினைப்பொ லிந்த" என்பதனுள் இந்நிலத்தின் மக்கள் அம்பினை உவமையாச்சி ஆண்டையவாகிய இருப்பையின் பூங்கொத்தை உவமிக்கப்படும் பொ ருளாக்கியும் உவமநிலத்திற்கேற்ற வெண்ணெய்த்திரளொடு கழன்ற பூவினை உவமஞ்செய்தும் அந்நிலத்தியல்பு கூறினமையின் அது பய னிலைபுரிந்த வழக்கெனப்பட்டது. பிறவும் அன்ன.

உவமத்தன்மையுமென்ற உம்மையான் உவமத்தன்மையேய ன்றி வாளாது தன்மைகூறுதலும் அந்நிலத்திற்கே பயனிலையெனப்ப டுவனவுங் கொள்க. அவை "மான்றோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி - யீன்பிணை யொழியப் போகி நோன்கா - ழிரும்பு தலையாத் திருந்துக னை விழுக்கோ - லுளிவாய்ச் சுரையின் மிளிர மிண்டி - விழுநிலங் கர ம்பைப் படுநீ றாடி - நுண்புல் லடக்கிய வெண்பல் லெயிற்றியர் - பார் வை யார்த்த பறைதாழ் விழவி - னீழன் முன்றி னிலவுரற் பெய்து" என்றவழி உவமஞ்செய்யாது அந்நிலத்தியல்பு கூறப்பட்டதாயினும் உவமத்தாற் பொருட்பெற்றி தோன்றச் செய்தார்போல அந்நிலத்திற் குப் பயம்பாடு வெளிப்படச் செய்யாமையின் உவமவிலக்கணத்துள் இதனையும் இலேசினாற் கொண்டாமென்பது. அற்றன்று. "மரபேதா னும்" என்புழி நாற்சொல்லியலெனச் சொற்றன்மையுங் கூறப்பட்ட மையின் உவமையாராய்ச்சியுள் அதுகூறினனென்பது. உம்மை இற ந்தது தழீஇயிற்று; என்னை? உயர்ந்ததன்மேற்றன்றி உயர்பிழிபு டைத்தல்லாத தன்மையுவமையுங் கொள்கவென்றமையின். (௩௪.)

௩௪௦. தடுமா றுவமங் கடிவரை யின்றே.

இதுவும் உவமத்திற்கேயாவதோர் இலக்கணமுணர்த்-ற்று (இ - ள்.) தடுமாறுவமம் = உவமையும் பொருளும் வேறு நிறீஇ இதுபோலும் இதுவென்னாது அவ்விரண்டினையும் உவமையுஞ் சொ ல்லுந் தடுமாறுவமம் : இனி அவ்வாறன்றி உவமையைப் பொருளாக் கியும் பொருளை உவமையாக்கியுந் தடுமாறச் சொல்லுதலுந் தடுமாறு

வமமெனப்படும்; கடிவரா இன்று = அவ்விரண்டும் உவமமென்று சொல்லற்பாட்டிற் கடியப்படா. எ-று. "அரிமலர்ந் தன்னகண்ணம்மா கடைசி - திருமுகமுந் திங்களுஞ் சேத்துத் - தெருமந்து - வையத்தும் வானத்துஞ் செல்லா தணங்காகி - மையயத்து நின்ற நரா" என்பத னுள் உவமையினையும் பொருளினையும் வேறுவேறு துணியாது ஐயுற் று வையத்தும் வானத்துஞ் செல்லாது அராவென்றமையின் இதுதடு மாறுவமமாயிற்று. "தளிர்பெற்று வைகிய தண்சுனை நீல - மளிபெ ற்றார் கண்போன் மலரு - மளிபெற்று நல்லார் திருமுகத் தோற்றத் தளிபெற்ற - கல்லாரம் போன்மலருங் கண்." என்புழி நீலத்தோடு க ண்ணினையும் கண்ணினோடு நீலத்தினையும் ஒன்றற்கொன்று உவமை யாக்கியும் பொருளாக்கியும் ஒருங்கே தடுமாறக் கூறினமையின் இது வுந் தடுமாறுவமமெனப்பட்டது. பிறவும் அன்ன. (௩௫)

௩௧௧. அடுக்கிய தோற்றம் விடுத்தல் பண்பே.

இஃது எய்தியது மறுத்தது; என்னை? வேறு ஒருபொருளோ டு ஒருபொருளை உவமித்து நிறீஇ அப்பொருளோடு பிறிதொருபொரு ளையுவமித்தலும் உவமையென்று கொள்ளுவானாயினும் அது கொ ள்ளப்படாது பொருள்விளங்காமையினெனக் கூறிவிலக்கியமையின் (இ-ள்.) அடுக்கிய தோற்றம் = உவமையும் பொருளும் நிறுத்தி அடுக் கிய தோற்றம்: விடுத்தல் பண்பு = சிறப்பினவாகக் கொள்ளப்படா. எ-று. "மதியத் தன்ன வாண்முகம் போலும் - பொதியவிழ் தாமரை ப் புதுப்பூம் பொய்கை" என்றக்கால் மதியத்தன்ன வாண்முகத்தினை த் தாமரையென்றமையின் அவை ஒன்று ஒன்றனோடு பொருந்தாவெ ன்பது கருத்து. "இலங்கு வளையன்ன நலங்கே ழாம்பற் - போதி னன்ன தாதவிழ் கைதை" என்றக்கால், ஒன்று ஒன்றனோடு ஒருவண் ணத்ததாய் உவமைக்கேற்பினும் ஒன்றற்கொன்று உவமையாய் நின் றது. நின்றுற மற்றும் அதனோடு உவமங்கொள்ளப்படாது, இது வ ரையறையுடைமையின் விலக்கப்பட்டது. மற்று "ஈர்ந்து நிலந்தோ யு மிரும்பிடித் தடக்கையிற் - சேர்ந்துடன் செறிந்த குறங்கினள் குறங்கென - மால்வரை யொழுகிய வாழை வாழைப் - பூவெனப் பொ லிந்த வோதி யோதி - நெறிப்பினை வேங்கை நாண்மலர் நச்சி" என்ப தூஉம் அடுக்கியதோற்றமெனப்படாதோவெனின், படாதன்றே; யா னைக்கைபோலுங் குறங்கு குறங்குபோலும் வாழையென வடுக்கிச்சொ ல்லாது குறங்கினையுடையாளென்று துணித்துக்கூறியபின்னர்க் கு றங்கெனு மால்வரை ஒழுகிய வாழையென்றுரைத்தலினென்பது. தோ ற்றமென்றதனான் உவமையும் பொருளுமாக நிறீஇ உவமவுருபுதோன் றக் கூறுங்கால் அடுக்கப்படுவதென்பது. (௩௬)

**௩௧௨. நிரனிறுத் தமைத்த நிரனிறை சுண்ணம்
வரைநிலை வைத்த மூன்றலங் கடையே.**

இதுவும் எய்தாதனவரைப்பறையுடைமையிற் கூறியவற்றோடு இனமாகலின் உவமத்திற்காவதொன்றுணர் - ற்று. (இ - ள்.) நிரனிறுத்து அமைத்த நிரனிறை = உவமையையும் நிரலே நிறுத்துப் பொருளினையும் நிரலே நிறுத்து ஒப்புமைகூறின் அது நிரனிறையெனப்படும்; சுண்ணம் வரைநிலை வைத்த மூன்றலங்கடையே = சுண்ணத்தினைவரைந்த நிலைமையான்வந்த சுண்ணமும் அடிமறியும் மொழிமாற்றுமென்னும் மூன்றுமல்லாத இடத்து. எ- று. சுண்ணத்தினை வரைந்த நிலைமையான் வந்தனவெனவே சுண்ணந்தவிர மூன்றுளவோவெனின் அதனை ஒருவரைவிலக்க மூவரும்வந்திலவொன்றுற்போலக்கொள்க. உதாரணம், "கொடிகுவளை கொட்டை நுசுப்புண்கண் மேனி- மதிபவள முத்த முகம்வாய் முறுவல் - பிடிபிணை மஞ்ஞை நடைநோக்குச் சாயல் - வடிவினளே வஞ்சி மகள்." எனவரும். நிரனிறுத்தலென்றது அமைத்தவென்றதனுன் நிரனிறையன்றி அமைத்துக் கொள்வதும் உண்டு; அது " களிறுங் கந்தும் போல நளிகடற் - ம் புங் கலனுந் தோன்றுந் - தோன்றன் மறந்தோர் துறைகெழு நாட்டே." எனவரும், பிறவும் அன்ன; என்றாற்கு நிரனிறுத்தமைத்த நிரனிறை எனவரைநிலைவைத்த மூன்றலங்கடையே என்றது சுண்ணத்தினை வரைந்தோதியது எவனையெனின், அவைமூன்றுஞ் சுண்ணம்போலச் சுண்ணஞ் செய்யப்படுதலின் அவ்வாற்றாற் சிதர்ந்துகிடப்ப உவமைபுங் கூறின் அதுபொருள்விளக்காதென்பது அறிவித்தற்கென்பது. என்னை? அடிமறியுள் ஓரடியுள் உவமங்கூறி ஓரடியுட் பொருள்வைத்தால் இனிதுபொருள்கொள்ளாது அடிமறிக்குங் காலைப் பிறிதுபிறிதாகலுடைத்து. இனி ஓரடியுள் உவமங்கூறிப் பின்னர் எத்துணையுஞ்சென்று பொருள்கூறி மொழிமாற்றிக்கொள்ளவைப்பின் அதுவும் உவமத்தாற் பொருள் தோன்றாது. சுண்ணத்திற்கும் அஃதொக்கும்.

இனி இவ்வோத்தினிற் கூறுகின்ற உவமங்களுட் சிலவற்றையுஞ் சொல்லதிகாரத்தினுள்ளுஞ் செய்யுளியலுள்ளுஞ் சொல்லுகின்றன சிலபொருள்களையும் வாங்கிக்கொண்டு மீற்றவை செய்யுட்கண்ணே அணியாமென இக்காலத்தாசிரியர் நூல்செய்தாருமுளர். அவை ஒருதலையாகச் செய்யுட்கு அணியென்று இலக்கணத்துக் கூறப்படா. என்னை? வல்லார் செய்யின் அணியாகியும் அல்லார் செய்யின் அணியன்றாகியும் வருந் தாங்காட்டிய இலக்கணத்திற் சிதையாவழி

புமென்பது. என்னை, “ஏமயக்கர்க்கு நாய்கள்போ னட்பிற் பிறழாது கூடுய்க் குழாஅ முடன்கொட்கு - மாய்படை - பன்றி யனையர் பகை வேந்த ராங்கவர் - சென்றெவன் செய்வர் செரு.” என்றவழி, நாய் போலும் நட்புடையர் படையாளரென்பது வினையுவமம்; பன்றியனை யர் பகைவேந்தரென்பது நாய்க்குப் பகையாகிய பன்றிபோலவென் பது. வேற்றுவேந்தர் பகைவராதலால் அவ்வுவமை விரக்கரிது. அன் றுமாயினும் அஃதணியெனப்படாது; உவமைதான் உயர்ந்ததின்மை யின். அது குற்றமன்றோவெனின் “பேரு ரட்ட கள்ளிற் - கோரிற் கோயிற் றேருமா னின்னே” என்பது குற்றமன்றாகலின் அதுவுங் குற்றமன்றெனப்படும். இனிப் பொன்மாலையும் பூமாலையும்போலப் பொலிவுசெய்தலின் இதுவுங் குற்றமாகாது மேலதே குற்றமென்பது. அற்றன்று, இன்னசொல்லும் இன்னபொருளுமுடையன பொன்மா லையெனவும் பூமாலையெனவும் வரையறுத்துக் கூறலன்மையின் அத னேனும் அதனைக் குற்றமென்று இலக்கணத்தார் கூறின் நிரம்பாது. அ ல்லதூஉம் பொருளதிகாரத்துட் பொருட்பகுதிகளெல்லாஞ் செய்யுட் கு அணியாகலான் அவை பாடலுட் பயின்றவையெனப்பட்டன. எ ன்றதனுன் அவையெல்லாந்தொகுத்து அணியெனக் கூறாது வேறுசி லவற்றை வரைந்து அணியெனக் கூறுதல் பயமில்கூற்றுமென்பது.

இனி இரண்டுபொருளெண்ணியவற்றை வினைப்படுக்குங்கால் ஒருங்கென்பதோர் சொற்பெய்தல் செய்யுட்கு அணியென்ப. பிறவும் இன்னோரன்ன பலவுஞ் செய்யுட்கணியாமென்பது அவர் கருத்து. ஒருங்கேயென்பதேயன்றி மூன்றுதாழிசையுமே மூன்றுபொருள்கூறி எனவாங்கு என்பதொருசொல்லான் முடிந்தவழியும் எனவாங்கு என் பதோர்மொழி எனவென்பது ஓரலங்காரமெனல்வேண்டுமாகலான் அவ்வாறு வரையறுத்துக்கூறலமையாதென்பது. பிறவும் அன்ன. இனி அவற்றைப் பொருளுறுப்பென்பதல்லது அணியென்பவாயிற் சாத்தனையுஞ் சாத்தனலணியப்பட்ட முடியுந் தொடியும் முதலாயவ ற்றையும் வேறுகண்டாற்போல அவ்வணியுஞ் செய்யுளின் வேறாக ல்வேண்டுமென்பது.

இனிச் செய்யுட்கணிசெய்யும் பொருட்படை எல்லாங் கூறா து சிலவேகூறி ஒழியின் அது குன்றக்கூறலாமென்பது. அவை யாவையெனின், “அகனமர் கேள்வ னகற்சி தீர்த்தற்கு - மகனெனு புகுந்த துகவுநிலை யெனுஅ - மறுக்குங் காலை மறுத்துரை மொழியா து - குறிப்பு வேறு கொளீஇய குறிப்புநிலை யெனுஅ - புலவிக் கண் ணும் போக்கின் கண்ணு - மழுதலு மழாஅதலு முயங்கலு மென்னும்

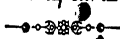
இருவகைப் பட்ட மங்கல மெனாஅப் - புறம்புறு காலை யறிவொடு படாது - புலம்புகொள வந்த செய்வினை யெனாஅ - வின்னோ ரன்ன பலபொருட் பகுதி - நன்னெறிப் புலவர் நாட்டல்வகை யுடைய" என் ரோர் சூத்திரஞ்செய்யின் அவையும் அலங்காரமெனப்படுமென்பது. அவற்றுக்கு உதாரணம்; "ஆகத் தொடுக்கிய புதல்வன் புன்றலைத் - தூநீர் பயந்த துணையமை பிணையல்" என்பது மகவுநிலை; "ஓவச் செய்தியி னொன்றுநினைந் தொற்றி" என்பது, குறிப்புநிலை; என்னை? தலைமகன்போக்கினை உவக்குங் குறிப்பல்லாத குறிப்பாகலின் அஃதணியெனப்படும். "தும்முச் செறுப்ப வழுதனள்" என்பது புலவியுளழுத மங்கலம்; "பாவைமாய்த்த பன்னீர்நோக்கமொடு - மோயின ளுயிர்த்த காலை" என்பது போக்கின்கண் அழாத மங்கலநிலை; "விளிநிலை கொளாஅ டமியண் மென்மெல - நலமிகு சேவடி நிலமிசை வடுக் கொளாஅக் - குறுக வந்து கூெயிறு தோன்ற" என்பது அறிவொடுபடாது புலம்புகொளவந்த செய்வினை; என்னை? கேளாது கேட்டான் போல் வந்தமையின். அதுவும் அலங்காரமெனப்படுமென்று சூத்திரஞ் செய்துகொள்ளல்வேண்டுஞ் செய்யுட்கு அணிவேறுகூறினனென்பது. இனி இங்ஙனங் கூறினவெல்லாங் குற்றமென்று கொள்ளப்படா; என்னை? வேறு காரணமுணரப்பெறாது பிறழ்ந்து இடையறவுபட்ட காலை இடர்ப்பட்டுச்செய்தனவாதலான் அவையும் அவ்வாற்றானமையு மென்பது. இனி ஆனந்தவுவமையென்பனசில குற்றம் அகத்தியனார் செய்தாரெனக் கூறுபவாகலின் அவையிற்றை எவ்வாறுகோடுமெனின், அவைகள் தாம் அகத்துள்ளும் பிறசான்றோர்செய்யுளுள்ளும் வருதலிற் குற்றமாகா; அகத்தியனாராற் செய்யப்பட்ட மூன்றுதமிழினும் அடங்காமை வேறுஆனந்தவோத்தென்பது ஒன்றுசெய்தாராயின் அகத்தியமுந் தொல்காபியமும் நூலாகவந்த சான்றோர்செய்யுங் குற்றம் வேறுபடாவென்பது, அஃதேற், செய்யுட்கு இவையணியென்பதூஉம் இவை குற்றமென்பதூஉம் மூன்றதிகாரத்துள்ளும் இவ்வாசிரியர் யாண்டுங் கூறாரோவெனின், செய்யுளியல் முப்பத்துநான் குறுப்புக்கூறி அவற்றதியைபு நல்லிசைப்புலவர் செய்யுளுறுப்பெனவும் அவை தொடர்ந்த தொடர்நிலை எண்வகையாற் தொடர்நிலைச்செய்யுட்கு வனப்பெனவும் பகுத்தோதிய இலக்கணத்திற் பிறழ்ந்தவை எல்லாங் குற்றமென்பதூஉங் கொள்ளவைத்தானென்பது. (௩௭)

உவமவியல் முற்றிற்று.

—•◦※◦•—

எட்டாவது

செய்யுளியல்.

கககூ. மாத்திரை யெழுத்திய லசைவகை யெனாஅ
யாத்த சீரே யடியாப் பெனாஅ
மரபே தூக்கே தொடைவகை யெனாஅ
நோக்கே பாவே யளவிய லெனாஅத்
திணையே கைகோள் கூற்றுவகை யெனாஅக்
கேட்போர் களனே காலவகை யெனாஅப்
பயனே மெய்ப்பா டெச்ச வகையெனாஅ
முன்னம் பொருளே துறைவகை யெனாஅ
மாட்டே வண்ணமோ டியாப்பியல் வகையி
னாறு தலையிட்ட வந்நா லைந்து
மம்மை யழகு தொன்மை தோலே
விருந்தே யியைபே புலனே யிழைபெனாஅப்
பொருந்தக் கூறிய வெட்டொடுந் தொகைஇ
நல்லிசைப் புலவர் செய்யு ளுறுப்பென
வல்லிதிற் கூறி வகுத்துரைத் தனரே.

என்பது சூத்திரம். இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனி ன், செய்யுளியலென்னும் பெயர்த்து; செய்யுளிலக்கணம் உணர்த்தின மையான் அப்பெயர்த்தாயிற்று. எனவே, ஓத்துநுதலிய தூஉஞ் செய்யு ளிலக்கணமுணர்த்தலென்பது பெற்றாம். மேற் பாயிரத்துள் "வழக் குஞ் செய்யுளு மாயிரு முதலி - னெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளும்" ஆராய்வலென்று புகுந்தமையால், எழுத்தினுஞ் சொல்லினும் வழக்கிற் குஞ் செய்யுட்கும் வேண்டுவன விராய்க்கூறிப், பொருளதிகாரத்துள் ளும் இதுகாறும் பெரும்பான்மையும் வழக்கிற்கு வேண்டுவனவே கூறிவந்தான், அப்பொருள்பற்றிச் செய்யுள் கூறுமாதலின் இவ்வதி காரத்துட் செய்யுளிலக்கணமெல்லாந் தொகுத்துக் கூறுகின்றது இவ் வோத்தென்பது. எனவே, முற்கூறிய எழுவகையோத்தும் வழக்கி ற்குஞ் செய்யுட்கும் பொதுவென்பதூஉம் இது செய்யுட்கே உரித்தெ ன்பதூஉம் பெற்றாம். மற்றிதனை யாப்பதிகாரமென வேறோரதிகா ரமாக்கி உரைப்பாருமுளர்; அங்ஙனங் கூறின் வழக்கதிகாரமெனவும் வேறுவேண்டுமென மறுக்க. அல்லதூஉம் எழுத்துஞ் சொல்லும்பொ

ருளுமென மூன்றும் மூன்றதிகாரமாக்கி அதிகாரமொன்றற்கு ஒன்ப தோத்தாகத் தந்திரஞ்செய்ததனோடு மாறுகோளாம் இதனை வேறதி காரமென்பார்க்கென்பது. மற்று, ஓத்து அதிகாரம் முதலியவெல்லா ம் முதலுவதன்றே ஒத்திதனுள்வைத்த சூத்திரம்; அதனுன், இதன் முதற்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், இவ்வோத்தினுளுணர்த்த ப்படுகின்ற செய்யுட்குறுப்பாவன இவையெனவே, அவற்றது பெய ரும் முறையுந் தொகையும் உணர் - ற்று. (இ - ள்.) இக்கூறப்பட்ட முப்பத்துநான்கும் பெயரிசைப்புலவர் செய்யப்படுஞ் செய்யுட்கு உறு ப்பாமென அவ்வாறு செய்தல்வன்மையாற் கூறினார் புலவர். எ-று. அப்பெயர், பெயர்; அம்முறை, முறை; அத்தொகை, தொகை. தொகை, ஆறுதலையிட்ட அந்நாலைந்துமெனவும், எட்டெனவும் இருவகையாற் தோன்றக் கூறியது ஏனையபோலாமல் எட்டுறுப்பும் ஒரோசெய்யுட்கு ஒரொவொன்றேயும் வருமென்பதறிவித்தற்கும் அவைதாம் அச்செ ய்யுள் பலதொடர்ந்தவழியே பெரும்பான்மையும் உறுப்பாமென்பத றிவித்தற்கும் என்க. எனவே, ஒழிந்த உறுப்பிருபத்தாறும் ஒன் றொன்றனை இன்றியமையாவென்பது பெற்றாம்.

இனி மாத்திரையென்பது, எழுத்திற்கோதிய மாத்திரைகளைச் செய்யுள் விராய்க்கிடக்கும் அளவையென்றவாறு. மாத்திரையது மா த்திரையினை ஈண்டு மாத்திரையென்றான். அது "மாத்திரையளவும்" என்றதனாற் பெற்றாம். எழுத்தியல்வகையென்பது, மேற்கூறிய எழு த்துக்களை இயறறிக்கொள்ளுங் கூறுபாடு. அசைவகையென்பது, அ சைக்கூறுபாடு; அவை இயலசையும் உரியசையுமென இரண்டாம். யாத்தசீரென்பது. பொருள்பெறத் தொடர்ந்து நிற்குஞ் சீரென்றவாறு; எனவே, அசைபலதொடர்ந்து சீராங்கால் அவ்வசையுந் தத்தம்வகை யாற் பொருள்பெறறு நிற்றலும் அவ்வாறன்றிச் சீர்முழுதும் ஒரு சொல் லாங்கால் அசை பொருள்பெறாது நிற்றலும் அடங்கின. தேமாவென் று அசை பொருள்வேறு பெற்றன; சாத்தன் எனப் பொருள் வேறு பெறாது நின்ற அசையாற் சீர்யாத்து நின்றது. பொருள்பெறநின்ற எ ழுத்தும் அசையுஞ் சிறப்புடையவென்பாருமுளர். அற்றன்று, பொரு ள்படநிற்பன எழுத்து யாண்டுமின்மையானும் பொருள்பெறநின்ற அ சையானாகிய தேமாவென்னுஞ் சீரும் அவ்வசைச்சிறப்பினாற் சிறப்பு டைச்சீரெனப்படாமையானுஞ் சாத்தனெனத் தன்பொருளொடு தா ன் துணிந்து நின்றவழி அதுவுஞ் சிறப்புடைச் சீரெனவும்படுதலா னுமென்பது. அடியென்பது, அச்சீர் இரண்டும்பலவுந் தொடர்ந்தாவ தோர் உறுப்பு. யாப்பென்பது, அவ்வடிதொறும் பொருள்பெறச்

செய்வதோர் செய்கை. மரபென்பது, காலமுமிடனும்பற்றி வழக்குத் திரிந்தக்காலுந் திரிந்தவற்றுக்கேற்ப வழுப்படாமைச் செய்வதோர் முறைமை. மற்றுச் சொல்லோத்தினுட் கூறிய மரபிற்கும் மரபியலுள் உரைப்பனவற்றுக்கும் இதற்கும் வேற்றுமையென்னையெனின் இது செய்யுட்கே உரித்து, அவை வழக்கிற்குஞ் செய்யுட்கும் பொதுவென்பது. தூக்கென்பது, பாக்களைத் துணித்து நிறுத்தல். தொடைவகையென்பது, தொடைப்பகுதிபலவுமென்றவாறு; அவை வரையறையுடையனவும் வரையறையில்லனவுமென இருவகைய. இப்பகுதியெல்லாம் அடியாற்கோடலின் அடிக்கும் இஃதொக்கும். நோக்கென்பது, மாத்திரைமுதலாகிய உறுப்புக்களைக் கேட்டோர்க்கு நோக்குப்படச்செய்தல். பாவென்பது, சேட்புலத்திருந்த காலத்தும் ஒருவன் எழுத்துஞ்சொல்லுந் தெரியாமற் பாடமோதுங்கால், அவன் சொல்லுகின்ற செய்யுளை விகற்பித்து இன்னசெய்யுளென்று உணர்தற்கேதுவாகிப் பரந்துபட்டுச்செல்வதோர் ஓசை. அளவியலென்பது, அப்பாவரையறை. திணையென்பது, அகம்புறமென்று அறியச்செய்தல். கைகோளென்பது, அவ்வத்திணையொழுக்கவிகற்பம் அறியச்செய்தல்; அது களவுங் கற்பும். கூற்றுவகையென்பது, அச்செய்யுள் கேட்டானை இது சொல்லுகின்றார் இன்னாரென உணர்வித்தல். இவையென்பது, பாடமாயின் எண்ணிய மூன்றனையுந் தொகுத்ததாம். கேட்போரென்பது இன்னார்க்குச் சொல்லுகின்றதிதுவெனத் தெரித்தல். களனென்பது, முல்லை குறிஞ்சி முதலாயினவும் இரவுக்குறி பகற்குறி முதலாயினவும் உணரச்செய்தல். மற்றுத் தன்மை முன்னிலை படர்க்கையுமாம். காலவகையென்பது, சிறுபொழுது பெரும்பொழுதென்னுங் காலப்பகுதி முதலாயின. பயனென்பது, சொல்லியபொருளாற் பிறிதொன்று பயப்பச்செய்தல். மெய்ப்பாடென்பது சொற்கேட்டோர்க்குப் பொருள்கண்கூடாதல். எச்சவகையென்பது, சொல்லப்படாத மொழிகளைக் குறித்துக்கொள்ளச்செய்தல். அது கூற்றினுங் குறிப்பினும் வருதலின் வகையென்றான். முன்னமென்பது, உயர்ந்தோரும் இழிந்தோரும் ஒத்தோருந் தத்தம்வகையான் ஒப்பச் சொல்லுதற்குக் கருத்துப்படச்செய்தல். பொருளென்பது, புலவன் தான்றோற்றிக்கொண்டு செய்வதோர் பொருண்மை. துறைவகையென்பது, முதலுங்கருவும் முறைபிறழவரினும் இஃது இதன் பாற்படுமென்று ஒருதுறைப்படுத்தற்கேதுவாகியதோர் கருவி அச்செய்யுட்குளதாகச்செய்தல்; அவையும் பலவாதலின் வகையென்றானென்பது. மாட்டென்பது, பல்வேறு பொருட்பரப்பிற்றாயினும் அன்றாயினுந்நின்றதனொடுவேர்த்தனை ஒருதொடர்கொளீஇ முடித்துக்கொள்ள

செய்தல். வண்ணமென்பது, ஒருபாவின்கண் நிகழும் ஓசைவிகற்பம். எனுவென்பதெண்ணிடைச்சொல். யாப்பியல்வகையின் ஆறுதலையிட்ட அந்நாலைந்துமென்பது, யாப்பிலக்கணப்பகுதியாகிய இருபத்தாறுமென்றவாறு. இவை யாப்பிற்கு இன்றியமையாத இலக்கணப்பகுதியவென விதந்தோதவே, இனிக் கூறும் உறுப்பெட்டும் இன்றியமையாமை இல்லையென்றவாறு. அம்மை யழகு தொன்மை தோலே - விருந்தே யியைபே புலனே யிழைபெனப் - பொருந்தக் கூறிய வெட்டொடுந் தொகைஇயென்பது இக்கூறப்பட்ட எண்வகைவனப்பொடு முன்னர்க்கூறிய இருபத்தாறுந் தொகுப்ப முப்பத்துநான்குறுப்பாமென்றவாறு.

மற்றிவற்றை வனப்பென்று கூறற்குக் காரணம் அவற்றைக் கூறும் வழிச்சொல்லுதும். நல்லிசைப்புலவர் செய்யுளென்பது, இவ்வுறுப்பனைத்துங் குறையாமற் செய்யப்படுவன நல்லிசைப்புலவர் செய்யுஞ் செய்யுளெனப்படுமென்றவாறு. நல்லிசைப்புலவர் செய்யுளெனவே, எழுநிலத்தெழுந்த செய்யுளுள்ளும் அவ்வரையறையுடையவற்றுக்கே இவ்விலக்கணமென்பதூஉந் திணையேகைகோளெனக் கூறும் உறுப்பு முதலாயினவெல்லாம் ஏனை அறுவகைச்செய்யுட்கும் உறுப்பாகாவென்பதூஉம் அவையொழிந்த உறுப்பினுள் ஏற்பன பெறுமாயினும் ஆண்டு வரையறையின்மையிற் கூறுனென்பதூஉம் அவற்றுனே நல்லிசைப்புலவரெனப்படானென்பதூஉம் பெற்றும். இனி நூலும் உரையுஞ்செய்தார் நல்லிசையுடையரென்பது அவற்றை நூலினுன் உரையினுனென இதற்கு இடையின்றிவைத்தமையிற் பெறுதுமென்பது. வல்லிதிற் கூறி வகுத்துரைத்தனரென்பது, இங்ஙனங்கூறிய நல்லாசிரியரிலக்கணமே கூறியொழிந்தார், எல்லாவற்றுன் எல்லாமமையச்செய்யுஞ் சுவடுடையராகி அவ்வத்துறை போயினூர்தாமுமென்றவாறு. எனவே, இவ்வுறுப்பமையச்செய்தனவே செய்யுளெனப்படுவனவென்று சிறப்பித்தவாறு. மற்றுக் கூறியெனவும் உரைத்தனரெனவும் இருகாற் சொல்லியதென்னையெனின், அச்செய்யுளானே கூறி அவற்றுப் பொருளுரைத்தாரென்றவாறு. என்றூர்க்குச் செய்யுட்குற்றம் ஈண்டோதாரோவெனின், ஓதல்வேண்டுமோ? இவ்விலக்கணத்துப் பிறழ்ந்துங் குன்றியும் வருவனவெல்லாம் வழுவென்பதறியவைத்தானல்லனே? ஆசிரியனென்பது. மற்றுச் செய்யுளுறுப்பு ஈண்டோதினூர் செய்யுள் யாண்டோதுபவெனின், அறியாது கடாயினுய், உறுப்பென்பன உறுப்புடைப்பொருளின் வேறெனப்படா; பொருளெனப்படுவன உறுப்பே அவற்றதிட்டத்தினை முதலென வழங்குபவாகலான் உறுப்பினையே சொல்லியொழிந்தார்; முதற்பொருளிலக்கண

மென உறுப்பிலக்கணத்தினையே வேறுபடுத்துக் கூறலாவதின்மையா னும் உறுப்புரைப்பவே அவ்வுறுப்புடையபொருள் வழக்கியலாற் பெ றலாமாகலானுமென்பது.

மற்று யாத்தசீரோயடியாப்பென்றதென்னை ? தளையென்பதோர் உறுப்புப் பிறர் வேண்டுபவாலெனின், இவருஞ் சீரதுதொழிலே தளையென வேண்டுப, தளைத்தலிற் தளையாதலானும் வேறுபொரு ளென வேண்டாரென்பது ; என்றாற்கு அசையின்றிச் சீருமில்லை சீரின்றி அடியுமில்லையாம் பிறவெனின், அற்றன்று, உறுப்பும் உ றுப்புடைச்செய்யுளும்போல அவை கொள்ளப்படுந், தளையெனவே றொன்றின்மையான் ; என்னை ? அது குறளடியென வேறுறுப்பாயி னமையின் என்பது; தளையென்றிதனைக் கோடுமெல் அதனைக் குற ளடியெனலாகாதென்பது. அல்லதூஉம், ஈரசைகூடி ஒருசீராயினவா றுபோல இருசீர்கூடியவழி அவ்விரண்டனையும் ஒன்றென்று கோடல் வேண்டும்; கொள்ளவே நாற்சீரடியினை இடைதுணித்துச் சொல்லுவத ன்றி நான்குபகுதியானெய்திக் கண்டம்படச் சொல்லுமாறில்லையெ ன்க. யாத்தசீரொன்றதனானே அசைதொறுந் துணித்துச் சொல்லப்ப டா சீரொன்பதூஉம் அச்சீரான் அடியானவழிச் சீரியைந்திற்றது சீரொ னவே படுமென்றதனாற் சீரொல்லாந் துணித்துச் சொல்லப்படுமென்ப தூஉங் கூறினான் இவ்வாசிரியனென்பது. அற்றன்றியும், அவ்வாறுத ளைகொள்வார் சீரானடிவகுப்பதூஉங் குற்றமென மறுக்க. மற்றுத் தொடை கூறியதென்னை, அடியிரண்டு தொடுத்தற்றொழிலல்லதின் மையினெனின், அற்றன்று, தொடுத்தற்றொழின்மாத்திரையானே தொடையென்றானல்லன், அவ்வடிக்கணின்று எழுத்துஞ்சொல்லும் பிறபொருளாகலான் அவற்றானே தொடைகொண்டமையின் வேறுறு ப்பென்றானென்பது. அஃதேற், சீருஞ் சீரும் இயைந்தவழி அவையி டமாக நின்ற அசையாற் தளைகொள்ளாமோவெனின், கோடுமன்றே, அதனை அடியென்னுமாயினென முற்கூறியவாறே கூறி மறுக்க அல்லதூஉம் அவ்விரண்டசையுங் கூடிச் சீராமன்றேவெனின் என் பது. மற்று நாற்சீரடியுள் இரு சீரியைந்தவழிக் குறளடியென்னுமா கலின் அதனைத் தளையென்னுமோவெனின், அங்ஙனங்கொள்ளின் இருசீரடிக்கட் தளைவேண்டாதாலும்; ஆகவே, ஒருவழிக்கொண்டு ஒருவழிக்கொள்ளாமை மயங்கக்கூறலென்னுங் குற்றமாமென்பது. அல்லதூஉம், அங்ஙனமன்றி வருமாயின் அடிக்கெல்லாம் பொதுவ கையானுந்தளையுறுப்பெனப்படாது எழுத்தும் அசையும்போல யாண் டும் வருவனவெல்லாம் உறுப்பெனப்படுவனவென்றற்கு "இணை நூன் முடிபு தன்னூன்மேற்றே" என்பதனாற் காக்கைபாடினியார் ஓதி

ய தனியிலக்கணம் ஈண்டுங்கோடல் வேண்டுமெனின், அஃதே கருத்தாயின் இவர்க்கும் அவர் முடிவேபற்றித் தலைதலையல்வேண்டும். அல்லதூஉம், அவர்க்கு இளையரான காக்கைபாடினியார் தலைகொண்டிலரென்பது இதனாற் பெற்றாம், தலைவேண்டினார் பிற்காலத்தோராசிரியரென்பது. என்னை? "வடக்குந்தெற்குங் குணக்குங் குடக்கும்-வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பௌவமென்-றிந்நான் கெல்லை யகவயிற் கிடந்த - நூலதி னுண்மை வாலிதின் விரிப்பின்" எனக்கூறி வடவேங்கடந்தென்குமரியெனப் பனம்பாரனார் கூறியவாற்றானே எல்லைகொண்டார் காக்கைபாடினியார். ஒழிந்த காக்கைபாடினியத்து, "வடதிசை மருங்கின் வடுகு வரம்பாகத் - தென்றிசை யுள்ளிட் டெஞ்சிய மூன்றும்" எனத் தென்றிசையுங் கடலெல்லையாகக் கூறப்பட்டதாகலான் அவர் குமரியாறுள்ள காலத்தாரல்லரென்பதூஉங், குறும்பனை நாடு அவர்க்கு நீக்கல்வேண்டுவதன்றென்பதூஉம் பெற்றாம். பெறவே, அவர் இவரோடு ஒருசாலைமாணாக்கரல்லரென்பது எல்லார்க்கும் உணரல்வேண்டுமென்பது.

மற்றிது முறையாயவாறென்னையெனின், மாத்திரை எழுத்தினது குணமாதலானும் அசையுஞ் சீரும் அடியுந் தூக்கும் பாவும் வண்ணங்களுமென்று இன்னோரன்னவெல்லாம் மாத்திரை நிமித்தமாகத் தோன்றுவனவாதலானும் அது முன்வைத்தான். அக்குணத்திற்குரிய எழுத்தினை அதன்பின் வைத்தான். அவ்வெழுத்தான் அசையும், அசையாற் சீருஞ், சீரான் அடியும், அவ்வடிபெற்றவழி அதனை ஆக்குமாறறியக்கூறும் யாப்பும் அவ்வடியகத்தன சொல்லும்பொருளுமாகலான் அதன்பின் மரபும் வைத்தான். அவ்வடியிரண்டினைத் தொடுக்குங்கால் அவற்றை ஓரடியென ஒரு தொடர்ப்படாமைத் துணிப்பது தூக்காகலான் அதனைத் தொடைக்குமுன் வைத்தான். அவ்வடியிரண்டு தொடுத்தவழியுங் கொள்ளப்படும் நோக்கென்பதறிவித்தற்கு அதனைத் தொடைப்பின் வைத்தான். அவ்வடி இரண்டும்பலவுந் தொடர்ந்தவழி முழுவதுங் கிடப்பது பாவாகலான் அதனை அதன்பின் வைத்தான். அப்பாத் துணிந்த துணிவினை எண்ணுதலான் அளவினை அதன்பின்வைத்தான். திணையுந் திணைக்குறுப்பாகிய ஒழுகலாறும் அவ்வொழுக்கத்தவாகிய கூற்றும் அதன்பின் வைத்தான். கேட்போருங் கேட்கும் இடனும் அதுபோலப் புலப்படாத காலமும் இவற்றாற் பயனும் பயனது பரத்துவரும் மெய்ப்பாடும் இவற்றினெல்லாம் ஒழிந்துநின்ற எச்சமும் அவ்வெச்சத்தோடொருங்கூட்டிப் புணரப்படும் முன்னமும் அம்முறையான் அதன்பின்வைத்தான். அப்பொருட் பிறழ்ச்சியை ஒருதுறைப்படுக்குந்துறையை அதன்பின் வை

த்தான். மேல் எச்சமும் மாட்டு மின்றியும் வருமென்பவாகலான் மாட்டினைத் துறைவகையின்பின்வைத்தான். அவற்றுள் எச்சத்தினை முன் ஓதினன் அது செய்யுட்கணின்றி வருஞ் சிறுபான்மையாதலா னென்பது. வண்ணம் பாவினது பகுதியுறுப்பாதலான் அதனை அவ ற்றுப்பின்வைத்தான். வனப்பினை எல்லாவற்றுக்கும்பின் வைத்தா ன்; அவற்றை ஒன்றொன்றாக நோக்குங்கால் அவ்வெட்டுமின்றியுஞ் செய்யுள் செய்பவாகலினென்பது. மற்றிவ்வுறுப்பினையெல்லாம் ஆசி ரியன்கூறியென்றுமோ உலகுகூறியென்றுமோவெனின், அவ்விருதி றத்தானும் ஏற்பனவறிந்து கொள்ளப்படுமென்றொழிக. இவற்றை உயிருடையதனுறுப்புப்போலக்கொளின் உயிர் வேறுகூறல்வேண்டு வதாம், அவ்வாறு கூறாமையிற் கலவையுறுப்புப்போலக் கொள்க. (க)

ருகச. அவற்றுண், மாத்திரை யளவு மெழுத்தியல் வகையு
மேற்கிளந் தன்ன வென்மனார் புலவர்.

இது நிறுத்தமுறையானே முதற்கணின்ற மாத்திரையும் எ ழுத்தியலுமுணர் - ற்று. (இ-ள்.) மாத்திரைகள் பலதொடர்ந்து செ ய்யுட்கண் விராய் நிற்கும் அளவையும் எழுத்துக்களியற்றப்பட்டு எ ழுத்ததிகாரத்தின் வேறுபட்டதொகையுமென இரண்டினமும் மே ல் எழுத்தோத்தினுட் கூறப்படாதனவல்ல; அவையே : அவற்றை ஈண்டு வேண்டுமாற்றான் மேற்கிளந்தவகையிற் பிறழாமற்கொள் க. எ - று. அன்னவெனவே, இம்மாத்திரையளவும் எழுத்தியல் வகையும் வேறென்பதூஉம் வேறாயினும் ஆண்டுக் கூறியவற்றொடு வேறுபடாமைக்கொள்க வென்பதூஉம் உரைத்தானும். எனவே, எல்லாவழியும் வரையாது எய்தற்பாலவாகிய மாத்திரைகள் ஒரோ வழிவரையப்படுமாயினும் அவை முற்கூறாத வேறுசில மாத்திரையும ல்ல, ஈண்டு உரைப்பனவொன்று எழுத்தென்றுகூறிப் பயங்கோடுமாயினு ம் ஆண்டை முப்பத்துமூன்றெழுத்தின் வேறுபடப் பிறந்தன சிலவெ ழுத்துமல்லவென்பான் மேற்கிளந்தன்னவென்றானென்பது. மா த்திரையென்றொழியாது மாத்திரையளவென்றதனுன் அம்மாத்திரை யை விராய்ச்செய்யும் அளவை ஈண்டுக் கூறினனென்பது கருத்து. ம ற்று, எழுத்தியல் வகையினை மாட்டேற்றான் முப்பத்துமூன்றெனக் கொள்வதன்றிப் பதினைந்தென்று கொள்ளுமாறென்னையெனின், எழு த்தோத்தினுட் குறிலுநெடிலும் உயிருமெய்யும் இனமூன்றுஞ் சார் பெழுத்துமூன்றுமெனப் பத்தும் இயல்புவகையான் ஆண்டுப்படுத் தோதினன், உயிர்மெய்யும் உயிரளபெடையுந் தத்தம்வகையாற் கூடு மாறும் ஐகாரம் ஔகாரம் போலிவகையாற் கூடுமாறும் யாழ்நூலகத்

து ஒற்றிசை நீளுமாறும் ஆண்டுத்தோற்றுவாய் செய்தான், செய்யவே அவை ஈண்டுக்கூறும் எழுத்தியல்வகையோடொக்குமென்று உய்த்து ணர்ந்துகொள்ளவைத்தானென்பது. இவற்றோடு மகரக்குறுக்கமுங் கூட்டிப் பதினேழெழுத்து என்பாருமுளர். அதனாற் பயனென்னையெ னின் பாட்டுடைத்தலைவன் கேட்டுக்குக் காரணமாமென்பர். மற்று யிர்மெய்த்தொடக்கத்து ஐந்தனையும் மேல் எழுத்தென்றிலனாகலின் ஈண்டு எழுத்தியல்வகையுள் எழுத்தாக்கி அடக்குமாறென்னையெனின் ஈண்டு அன்னவெனவே, ஆண்டு இரண்டெழுத்தின்கூட்டமெனவும் மொழியெனவும் போலியெனவுங் கூறினானாயினும் அவற்றை எழுத் தியல்வகையெனப் பெயர்கொடுப்பவே ஆண்டுநின்ற வகையானே ஈ ண்டு எழுத்தெனப்படுமென்பதாயிற்று. இதன்கருத்து இயலென்றத னான் இயற்றிக்கொள்ளும்வகையான் எழுத்து இனையதென்றானாம். வ கையென்பதனான் முப்பத்துமூன்றினைக் குறிலும் நெடிலுமென்றற் றொடக்கத்துப் பெயர்வேறுபாட்டாற் பத்துவகைப்பட இயற்றுதலுங் கூட்டவகையானிரண்டும் போலிவகையானிரண்டும் யாழ்நூல்வேண் டும்வகையானொன்றுமென ஐந்துவகையானியற்றுதலுமென இருவ கையுங்கொள்ளப்படும். அல்லதூஉஞ் செய்யுட்கள் அவ்வெழுத்துவ கையான் ஓசையாகவிராய்ச்செய்தலுங்கொள்க. மற்றளபெடையை மேல் மொழியென்றான் ஈண்டெழுத்தென்றானாகலின் இதனை ஓரெ ழுத்தென்றும் ஓரிரண்டெழுததென்றுங் கோடுமோவெனின், "நெட் டெழுத் திம்ப ரொத்த குற்றெழுத்து" என்று கூறியவாற்றான் ஆண்டிர ண்டெழுத்தெனக் கொள்ளக்கிடந்ததாயினும் முன்னர்ப்போக்கி "அள பெடை யசைநிலை யாகலு முரித்து" என்றவழி எழுத்து நிலைமையும் எ ய்துவிக்குமாகலான் எதிரதுநோக்கி ஈண்டு ஒரெழுத்தென்று கோடு மென்பது. இனி அவற்றுட் குறிலும் நெடிலுங் குற்றுகரமும் அசைக் குறுப்பாம். மற்று "ஒற்றொடு வருதலொடு மெய்ப்பட நாடி" என்பத னான் ஒற்றும் அசைக்குறுப்பாகாவோவெனின், அச்சூத்திரத்தானன் றே அவைகுறிலும் நெடிலும் அடுத்துவந்தும் வேறுபடாது நேர்நி ரையாதலெய்தியது நோக்கி அவை அசைக்குறுப்பாகாவென்றதென்க. மற்றிடைநின்று நிரையாதலை விலக்காவோவெனின். அன்னதோர் விதியுண்டாயினன்றே இவை இடைபுகுந்து விலக்கவேண்டுவதென மறுக்க. நெடிலும் அளபெடையிரண்டும் உயிரும் மெய்யும் வல்லினமு ம் மெல்லினமும் இடையினமும் ஐகாரக்குறுக்கமும் ஔகாரக்குறு க்கமுமெனப் பத்துந் தொடைக்கு உறுப்பாம். குறிலும் நெடிலும் அளபெடையிரண்டும் இனம்மூன்றும் ஆய்தமும் வண்ணத்திற்கு உ றுப்பாம். இங்ஙனமே வேறுபடவந்தபயனோக்கி எழுத்தினை இயற்றி

க்கோடலின் எழுத்தியல்வகையென்றானென்பது. அஃதேல் ஒற்றுங் குற்றுகரமும் எண்டோதியதென்னையெனின் ஒற்றளபெடையான் அசைநிலையுஞ் சீர்நிலையுங் கோடலின் எண்டொற்றுக்கூறினான்.

குற்றுகரம் உயிராயினும் ஒற்றுப்போல எழுத்தெண்ணி அடிவகுக்குங் கால் எண்ணப்படாதென்றற்குக் கூறினானென்பது. அஃதேல் "ஒற்றெழுத் தியற்றே குற்றிய லுகரம்" என்பவாகலின் அதனை எண்டெத்தழாஅற்கவெனின் அக்கருத்தினால் அவ்வாறும் அமையுமென்பது. அற்றன்று இதனை மேற் புள்ளிபெறுமென்றிலாதான் புள்ளிபெறுமென்றற்கும் "ஒற்றெழுத் தியற்றே குற்றிய லுகரம்" என்றானென்பது. இனி ஒருசாரார் மாத்திரையென்றது எடுத்தலோசையாகிய குறிப்பிசைகொண்டானென்பர். அக்குறிப்பிசை உறுப்பாகவருஞ் சான்றோர்செய்யுள் யாண்டுங்காணாமையின் நாம் அதுவேண்டாமாயினும். சிறுபான்மை ஒரோவழிவரினும் அத்துணையானே அஃது இன்றியமையாத உறுப்போடு எண்ணப்படாதெனமறுக்க. என்றார்க்குக் குறிப்பிசை யாண்டுப்பெறுதுமெனின், "அசையுஞ் சீருமிசையோடு சேர்த்தி" என்புழிப் பெறுதுமென்பது. இனி எழுத்தியல்வகையும் மேற்கிளந்தன்னவென்பதனையும் எழுத்திலக்கணத்திற் திரியாமற் செய்யுள்செய்கவென்றவாறென்பவெனின், அஃதே கருத்தாயிற் சொல்லோத்தினுள்ளும் எழுத்திலக்கணமாகிய மயக்கமும் நிலையும் முதலாகிய இலக்கணந் திரியாமற் சொல்லாராய்தல் வேண்டுமெனவும் இவ்வதிகாரத்துள்ளும் எழுத்தியல்வகையுஞ் சொல்லியல்வகையுக் மேற்கிளந்தன்னவெனவுஞ் சூத்திரஞ் செய்வான்மன் ஆசிரியனெனமறுக்க. மற்று மாத்திரையளவைக்கு இலக்கணங்கூறுமினெனின் அதுவும் "அசையுஞ் சீரு மிசையொடு சேர்த்தி" என்புழி வல்லோராறெனப் பாவொடுபொருந்தக்கொளக் கூறுதுமென்பது. அல்லதூஉம் மாத்திரையினை அளவைப்பட நிறுத்துக என்பதோரிலக்கணமாதலின் இங்ஙனம் வனாயுறையுடைத்தாசநோக்கிச் செய்யுளுறுப்பென்றானுமென்பது. மற்று மாத்திரையினை அளவைப்பட நிறுத்தாக்காற் படுங்குற்றம் என்னையெனின், அற்றன்று; வரகு வரகு வரகு வரகு என்னும் அடியினைப் பனாட்டுப் பனாட்டுப் பனாட்டுப் பனாட்டு என நிறுத்தின் அது மாத்திரைவகையாற் சிதைவுபட்டதாம். "அம்ம வாழி கேளாய் தோழி" என்றாற் பின்னர்நின்ற இருசீரும் நெடிலாதல் இன்னாதென்றுந் தோழியெனப் பின்னர்நின்ற சீனாக் குறுக்கினவழி இன்னோசைத்தாமென்றும் அவ்வாறே செய்யுள்செய்ப. பிறவுங் கொச்சகக்கலியுள்ளும் ஒழிந்தனவற்றுளும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க. (உ)

கூசுரு. குறிலே நெடிலே குறிலிணை குறிநெடி
லொற்றொடு வருதலொடு மெய்ப்பட நாடி
நேரு நிரையு மென்றிசிற் பெயரே.

இது நிறுத்தமுறையானே அசைவகையுணர்த்து. (இ-ள்.) குறிலும் நெடிலுந் தனித்துவந்துங் குறிலிரண்டு இணைந்துவந்துங் குறிற்பின்னர் நெடில் இணைந்துவந்தும் அவை ஒற்றடுத்தும் முறையானே நிரனிறைவகையானே நேரசையும் நிரையசையுமென்றும். எ-று. குறிலே நெடிலே ஒற்றொடுவருதலொடு எனவுங் குறிலிணை குறிநெடில் ஒற்றொடுவருதலொடு எனவும் வேறு நிரனிறீஇப் பொருளுரைக்க. மெய்ப்படநாடியென்பது பொருள்பெற ஆராய்ந்து எனவே, இப்பெயர் ஆட்சிகாரணமேயன்றிக் குணங்காரணமாகவுமுடையவென்ற வாறு. உயிரெழுத்தல்லாதன தனித்துநிற்றலின் இயலசையென்னும்பொருள்பட நேரசையென்றாயிற்று. அவை இரண்டு நிரைதலின் இணையசையென்னும் பொருள்பட நிரையசையென்றாயிற்று. அல்லதூஉம் மெய்ப்படநாடி என்றதனான் அவ்வாய்பாடே அவற்றுக்குக் காரணமென்பதூஉங்கொள்க. உடம்பொடு புணர்த்தலென்பதனால் உதாரணமுங் கூறியவாறு. அவை நேர் நிரையெனச் சொல்லிக் கண்டுகொள்க. அ ஆ எனவும், அல் ஆல் எனவும், பல பலா எனவும், புகர் புகார் எனவும், பிறவும் இவ்வாறுவருவனவெல்லாங் கொள்க. மற்றுக் குறிநெடிலென எழுத்தாக ஓதியதென்னை? சொல்லாயவழி அசையாகாவோவெனின், அவை ஒற்றொடுவருதலென்றதனானே, சொல்லாதலும் சேர்ந்தானகவே அவை இருவாற்றானும் அசையாமென்பது சீரின்றன்மைக்கண் வந்தது. "உள்ளார்தோழி" என நேரசை நான்கும் வந்தன. வரிவரால்கலாகலின் என நிரையசை நான்கும் வந்தன. (கூ)

கூசசுா. இருவகை யுகரமோ டியைந்தவை வரினே
நேர்பு நிரைபு மாகு மென்ப.

இது சொல்லாத அசைக்கூறுஞ் சொல்லுகின்றது. (இ-ள்.) இருவகையுகரமென்பன, குற்றுகர முற்றுகரங்கள். அவற்றோடு மேற்கூறிய நேரசையும் நிரையசையும் ஒரு சொல்விழுக்காடுபட இயைந்துவரின் நிறுத்தமுறையானே நேர்பசை நிரைபசையெனப்படும். எ-று. இயைந்தென்றான் இருவகை உகரமும் இருபிளவுபடாது ஒன்றாகிவரல்வேண்டும் அங்ஙனம் அசையாங்காலென்றற்கு. இருவகை உகரமும் ஒருகாலத்து ஒன்றன்பின் வாரா, வேறு வேறு வருமென்

பது. இருவகை உகரமும் இறுதிக்கண் நின்று அசையாக்குமென்ப தென்னைபெறுமாறெனின், குற்றுகரம் ஈற்றுக்கணல்லது வாராமை யானும் "நிற்றலின்றே யீற்றடி மருங்கினும்" என்பதனானும் பெறுது மென்பது. அல்லதூஉம் நுந்தையென்னும் முதற்கட் குற்றுகரம் இறுதிக்கண் நேரசையல்லது நிரையசை அடுத்துவருதலின்மையானும் அது பெறுதுமென்பது. முன்னர் நேரசை நான்கும் நிரையசை நான் குமென எண்வகையான் அசைகூறி அவற்றுப்பின் இருவகையுகரமும் வருமெனவே அவை குற்றுகரத்தோடு எட்டும் முற்றுகரத்தோடு எட்டுமாகப் பதினாறு உதாரணப்பகுதியவாய்ச் சென்றதேனும், அவற்றுட் குற்றெழுத்துப்பின்வரும் உகரம் நேர்பசையாகாதென்பது "குறிலிணையுகர மல்வழியான" என்புழிச் சொல்லுதும். ஒழிந்தன குற்றுகரநேர்பசை மூன்றும் நிரைபசை நான்குமாயின. உதாரணம்; வண்டு, நாகு, காம்பு, வரகு, குரங்கு, மலாடு, மலாட்டு; இவை குற்றுகரம் அடுத்து நேர்பும் நிரைபும் வந்தவாறு. இனி முற்றுகரம் இரண்டசைப்பின்னும் வருங்காற் குறிலொற்றின்பின்னும் நெடிற்பின்னுமென நேரசைக்கு இரண்டல்லதாகாது. நிரையசைக்கண்ணும் குறிலிணைப்பின்னுங் குறினெடிற்பின்னுமல்லதாகாது. உதாரணம்; மின்னு நாணு எனவும், உருமு குலாவு எனவும் வரும். வாழ்வு, தாழ்வு, என நெடிலொற்றின் பின்னும் முற்றுகரம் வந்ததாலெனின் அவை ஆகாவென்பதூஉம் இக்காட்டியநான்குமே ஆயனவென்பதூஉம் முன்னர் "நிற்றலின்றே யீற்றடி மருங்கினும்" என்புழிச் சொல்லுதும். இனி, ஒருசாரார் நேர்பசை நிரைபசையென்பன வேண்டாவென்ப. என்னை? குற்றுகரங்கள் முற்றுகரங்களை வேறாக்கி அலகிட அமையாதே? ஞாயிறெனக் குற்றுகரங் குறிலிணையாய் அலகுபெறுமாறெனக்கூறுப. முற்றுகரமுந் தேட்டென நேரசையாயிற்றுப்போல மின்னு என்றவழியும் வேறலகுபெற அமையுமென்பது. அற்றன்று, குற்றுகரத்தினைக் குற்றெழுத்தென்ப வேறு குற்றுகரம் வேண்டாரும் என்றார்க்கு வேண்டினுனையுங் குற்றங்கூறுவரவர்; என்னை? குற்றியலுகரம் அரைமாத்திரைத்தாகலின் ஒற்றுப்போல ஓரசையுள் ஒடுங்கி அலகிடப்படும். அற்றன்றேற் குற்றெழுத்தாக்கி அலகுவைக்கவே அமையுமென்பதாம், அவர் கருத்து. அதற்கு விடை, குற்றுகரம் ஒற்றுப்போன்று ஒடுங்கிநில்லாது. என்னை? தன்னான் ஊரப்பட்ட ஒற்றுந் தானுமாகி அரைமாத்திரைத்தாகியும் ஒடுங்கி இசையாது அகன்று இசைக்கும், அதனால் ஒற்றென்றலுமாகாது; பின்னும் ஒருமாத்திரைத்தாகாமையிற் குற்றெழுத்தெனலுமாகாது; மற்று அதனான் அது

ஊ ஒற்றென அடக்கார் குற்றெழுத்தென ஏற்று அலகுகொள்ளார் இனி அதனைச் செயற்பாலதோர் அசையாக்குதலென்பது நோக்கி நேர்பசைநிரைபசையென வேண்டினானென்பது. அவை வண்டு தொண்டு என ஓசையொவ்வாமை செவிகருவியாக உணர்ந்துகொள்க. அஃதேன் ஞாயிறு வலியது என்றவழிக் குறிலிணையுகரமெனக் குற்றெழுத்தாக்குவது ஏற்றுக்கெனின், அளபெடையை ஓசையிற்சிதையாது நிலப்படையுள் அலகுசிதைத்தாற்போலக் குற்றுகரத்தைக் குற்றெழுத்துப்போல அலகுபெறுமென்பது இலக்கணமில்லதோர் வழுவமைதி தானுயதனை இலக்கணமாக ஒத்துக்கொண்டு இலக்கணவகையாற் குற்றுகரமாதலை விலக்குவாரும் உளரோவெனமறுக்க. அஃதாக, முற்றுகரம் ஒருமாத்திரையாதலிற் குற்றெழுத்தாக்கி நேரும் நிரையுமாகப் பெறுவோவெனிற் பெறு. என்னை? வண்டு வண்டு வண்டு வண்டு என நின்ற வழிப் பிறந்த அகவலோசை மின்னு மின்னு மின்னு மின்னு என்றவழியும் பெறப்படுமாதலின், அதுவும் அதுபட்டதே பட்டு அவ்வசையே பெறுமென்றானென்பது. அல்லதூஉம் வெண்பாட்டீற்றடி வண்டு எனக் குற்றுகரவீற்றான் இற்றவழிக் கொல்லு என முற்றுகரவீற்றான் இறுமாயினும் ஒத்தவோசையாம். இனி உகரவீறல்லாத தேமாவென்பதனான் முடியாவென்பர். அதனானுங் குற்றுகரத்தின் செய்கை முற்றுகரத்திற்கும் வேண்டி நேர்பு நிரைபுகொண்டானென்பது. அற்றன்றியுங் குற்றுகரஞ் சார்ந்து தோன்றுமாறுபோல இம்முற்றுகரமும் வருமொழிகாரணமாக நிலைமொழிசார்ந்து தோன்றுதலொப்புமைநோக்கியும் அதனைக் குற்றுகரம்போல ஓரசைக்கு உறுப்பாம் என்றானென்பது. "எழுத்தளவெஞ்சினுஞ் சீர்நிலைதானே - குன்றலு மிகுதலு மில்லென மொழிப." என்பதனான் அவை அவ்வாறுதல் அறிந்துகொள்க. இவையும் ஆட்சியுங் குணமுங் காரணமாகப் பெற்றபெயர். ஆட்சி, "நிரையவ ணிற்பி னேரு நேர்பும்" எனவும், "நேரீற் றியற்சீர் நிரையு நிரைபும்" எனவும் வருமென்பது. இருவகையுகரமும் அடைந்துவந்த இயலசையிரண்டும் நேர்பும் நிரைபுமென்றானும் நேரும் நிரையுமென்னும் பொருண்மையவேயாகலான் அவற்றதுபெயரான் இவற்றையும் பெயர்கொடுத்தான் ஆகுபெயராக்கியென்பது. எனவே நேர்நிரையின்பின் உகரம்வருதலின் நேர்புநிரைபெனக் குணங்காரணமாகவும் பெற்றும். (௪)

௩௧எ. குறிலிணை யுகர மல்வழி யான.

இஃதெய்தியதொருமருங்கு மறுத்ததூஉம் எய்தாததெய்துவித்ததூஉமாம்; வழுவமைத்ததெனினும் அமையும். தனிக்குறிலானு

கிய நேரசைப்பின்னும் இருவகையுகரம்வந்து நேர்பசையாதலை விலக்கினமையின் எய்தியதொருமருங்குமறுத்ததாம். குற்றுகரங் குற்றெழுத்துப் போன்று அலகுபெறுமென்றமையின் எய்தாததெய்துவித்து வழுவமைத்ததாம். (இ - ள்.) இருவகை உகரமும் இருகுறிலாகி இணைந்தவழி நேர்பசையாகாது. எ-று. கரு முழு என முற்றுகரம் நேர்பசையாகாது நிரையசையாயிற்று. என்றார்க்குக், குற்றுகரம் விலக்கியதென்னை? குறிலிணைந்தவழிக் குற்றுகரமாகாதென்பது "நெட்டெழுத் திம்பருந் தொடர்மொழி யீற்றுங் - குற்றிய லுகரம் வல்லாறூர்ந்தே" என்றதனாற் பெறுதும் பிற வெனின், அதுநோக்கிக் கூறினனல்லன்; எற்புழிக்கோடலென்பதனான், ஞாயிறுவலியது என ஓரசைப்பின்னர் வந்தவழி இதுகுற்றுகரமேயாமன்றே ஆண்டும் அதுகுறிலிணையுகரமெனவே படுமென்பது. பட்டக்கண்ணுங் குற்றுகரமேயென வழுவமைத்தவாறு. குறிலிணையெனக் குற்றுகரத்தையும் உடம்பொடுபுணர்த்தலென்பதனாற் குற்றெழுத்தென வேண்டினனென்பது பெற்றாம். இங்ஙனங் குற்றுகரங் குறிலிணையாகியுங் குற்றுகரமாகி எழுத்தளவெஞ்சினும் அமையுமெனவே நுந்தையென்னும் முதற்கட் குற்றுகரமுங் குற்றெழுத்துப்போன்று அலகுபெறும் எழுத்தளவெஞ்சினுமென்பது கொள்க. (ரு)

ருகஅ. இயலசை முதலிரண் டேனைய வுரியசை.

இது மேற்கூறிய அசைநான்கினையும் இருகூறுசெய்து அவற்றுக்கெய்தாததெய்துவிக்கின்றது. இனி, ஆட்சியுங்குணனுங்காரணமாக வேறு வேறு பெயர்கொடுக்கின்றது இச்சூத்திரமெனவும் அமையும். (இ-ள்.) முதற்கணின்ற நேரும் நிரையும் இயற்றிக்கொள்ளப்படாது ; இயற்கைவகையான் நின்றாங்குநின்று நடைப்பனவாம். ஒழிந்தன விரண்டும் இயற்றிக்கொள்ளப்பட்டு இயலசையாதற்கு உரியவாம். எ - று. எனவே எய்தாததெய்துவித்தான். இயலசை உரியசையென்று ஆளுமாகலானும் இயற்கையால் இயறலின் இயலசையெனவும் அவைசெய்யுந்தொழில் செய்தற்கு உரியவாகலான் உரியசையெனவும் ஆட்சியுங் குணனுங் காரணமாகப்பெயரொய்துவித்ததுமாயிற்று. அங்ஙனம் இயற்றிக்கொள்ளுமாறு சீர்கூறும்வழிக் கூறுதும். (சு)

ருகக. தனிக்குறின் முதலசை மொழிசிதைத் தாகாது.

இஃது எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தனுதலிற்று ; உகிரி மயிரி என நின்றவழிக் குறிலிணையேயன்றி மூன்றெழுத்து நிறைந்தமையின் நிரையசையாகா, தனித்தனி நேரசையாகலும் மூன்று குற்றெழுத்தினுள் இரண்டு குறிலிணையாக ஒன்று நேரசையாவது

ம் முதற்கண்ணே சொல்லோவெனவும் எய்தியதனைவிலக்கி விட்டிசைத்தவழித் தனிக்குறில் நேரசையாமென்பது எய்துவித்தமையின். (இ-ள்.) தனிக்குறிலாகிய நேரசை முதற்கண் மொழிசிதைத்துச் செய்யப்படாது. எ-று. இங்ஙனம் முதற்கண் வரையறுப்பவே இடையும் இறுதியும் மேலோதியவாற்றான் நேரசையாமென்பது. மொழிசிதைத்தலென்பது விட்டிசையாத மொழியை விட்டிசைத்து மொழிதல் ; எனவே விட்டிசைத்தமொழியாயின் அது மொழிசிதைத்ததெனப்படாது இயல்பாமென்பது பெற்றாம். கரு மழு என முதற்கண் மொழிசிதைத்து நேரசையாகாமையுங் குறிலிணையெனப்பட்டு நிரையசையாயினவாறுங் கண்டுகொள்க. "அ ஆ விழுந்தான்" எனவும் "அ உமறியா வறிவி லிடைமகனே- நொ அலைய னின்னாட்டை நீ." எனவும் இவைவிட்டிசைத்தலின் மொழிசிதையாது தனிக்குறில் முதற்கண் நேரசையாயினவாறும் அவைகுறிநெடிலுங் குறிலிணையுமெனப்பட்டு நிரையசையாகாதவாறுங் கண்டுகொள்க. இனி விட்டிசைக்கும் இடந்தான் மூன்றென்பது உணாயிற்கொள்க. அவை "அஆவிழுந்தான்" எனக் குறிப்பின்கண்வருதலும் "அ உமறியா" எனச் சுட்டின்கண் வருதலும் "நொஅலையல்" என ஏவற்கண்வருதலுமென விட்டிசைக்குமிடந்தான் மூன்றெனப்பட்டது. முதலசையென்பது நேரசையென்பாருமுளர். அது விதந்தோதல் வேண்டா தனிக்குறிலான் அசையாமெனப்பட்டது நேரசையேயென்பது பெறுமாகலான். மற்றும் "இஉக்குறுக்கம்" என்றவழி விட்டிசைத்துமொழிசிதையாதாகலான் அவ்விரண்டெழுத்துங் கூட்டி நேர்பசையென்றாமோவெனின் அவை பிளவுபடநிற்றலின் இயைந்தில வெனமறுக்க. (எ)

௩உ0. ஒற்றெழுத் தியற்றே குற்றிய லிகரம்,

இஃது எய்தாததெய்துவித்து ஐயம் அறுத்தது, (இ - ள்.) மேற்கூறிய எழுத்திலக்கணவகையானும் ஈண்டோதும் அசைக்குறுப்பாமாற்றானும் எல்லாங் குற்றியலிகரம் ஒற்றெழுத்தியற்றேயாம். எ - று. தேற்றேகாரம் அடுத்துக் கூறியவாறு. எனவே எழுத்தோத்தினுள் "மெய்யி னியற்கை புள்ளியொடு நிலையல்" எனக்கூறிக் "குற்றிய லுகரமு மற்றென மொழிப" எனக் குற்றுகரத்திற்குப் புள்ளிபெறுதலுங்கூறினன் அது போலக் குற்றிகரமும் புள்ளிபெற்றுநிற்றல் உடைத்தெனவும் ஈண்டுக் குற்றுகரம் நேர்பும் நிரைபுமாகியவாறு போலத் தானும் ஓர் அசையாகுங்கொல்லென்று ஐயுறுவது வேண்டா ஒற்றுநின்றாங்கு நின்று இயலசை உரியசைகளைச் சார்ந்துவருதலும் ஒற்

றுப்போல எழுத்தெண்ணப்படாமையுமுடைத்து என்றவாறுமாயிற்று. எனவே, ஒற்றெழுத்தியற்றாயினுங் குற்றுகரம் இகரக்குறுக்கம்போலாது செய்யுட்கு உபகாரப்பட்டதோர் அசைவேறுபாடு தோன்ற நிற்குமென்றவாறாயிற்று. மற்று எண்ணப்படாதென்றது ஈண்டுக்கூறல்வேண்டுமே? "உயிரில்லெழுத்துமெண்ணப்படா" என்புழிப் பெறுதுமாலெனின் அது குற்றுகரத்திற்கேகூறியதென்பதுஆண்டுச்சொல்லுதும்.

உதாரணம் "மியாயிக மேமதி யிருஞ்சின னென்னும்." எனவும், "அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை" எனவும், இவை இயலசைசார்ந்து ஒற்றியற்றாகிக் குற்றிகரம்வந்தவாறு. நாகியாது வரகியாது எனக் குற்றிகரம் உரியசைசார்ந்து ஒற்றியற்றாகிவந்தவாறு. அது நிரையும் நிரைபுஞ்சார்ந்து ஒற்றியற்றாமாறு இல்லைபோலும். இவற்றையெல்லாம் ஒற்றெழுத்தியற்றேயென்பதனாற் புள்ளியிட்டெழுதுக. இது சொல்லியகாரணங், குற்றுகரம் அரைமாத்திரைத்தாகியும் ஒற்றியற்றாகாது நேர்பும் நிரைபும் ஆகியவாறுபோல அதற்கு இனமாகிய குற்றிகரமும் அரைமாத்திரைத்தாகி வேறோரசையாகுங்கொல் லென்று ஐயுறாமற்காத்தவாறு. மற்று ஆய்தத்தினையும் ஒற்றியற்றென்றோவெனின் அஃது எழுத்தோத்தினுள் "எழுத்தோரன்ன" என்பதனாற் பெற்றாமென்பது.

மற்று "முந்தியாய் பெய்த வளைகழலும்" எனவும் "நினக்கியான்சொன்னதின்னதின்று" எனவும் இவை ஒற்றியற்றாகாது எழுத்தியற்றாயினவென்று காட்டுவாருமுளர். முந்தியாய் என்பது இகரவீறுமாமாகலின் அது காட்டநிரம்பாது. அல்லதூஉம் அவை சான்றோர் செய்யுளல்லவென மறுக்க. இனி, ஒற்றும் எழுத்துமென உம்மையோடெண்ணலுமாகாது; இவ்வோத்தினுள் "உயிரில்லெழுத்துமெண்ணப்படா" என ஒற்றினையும் எழுத்தென்றோதலின். (அ)

௩உக. முற்றிய லுகரமு மொழிசிதைத்துக் கொளாஅ
நிற்ற லின்றே யீற்றடி மருங்கினும்.

இதுவும் ஐயம் அறுத்தது; இருவகையுகரமொடு நேரும் நிரையும் இயையின் அவை நேர்பும் நிரைபுமாமென்றான், அவற்றுண் முற்றுகரம் ஈறாகி நிற்குஞ் சொல் உலகத்து அரியவாயினவாதலிற் புணர்ச்சிக்கண் வந்த உகரமே ஈண்டு நேர்பும் நிரைபுமாவனவெனவும் புணர்ச்சிக்கண்ணும் நிலைமொழித்தொழிலாகிய உகரமும் நிலைமொழியீறுகெட்டு நின்ற உகரமுமே கொள்ளப்படுவனவெனவும் வருமொழித்தொழிலாகிய ஒற்றுநிலைமொழியாகிய நேர்புநிரைபிற்கு உறுப்பா

வன கண்டு வருமொழியுகரம் ஈண்டும் அதுபோல அவற்றிற்குறுப் பாங்கொல்லென்று ஐயுற்றூனை ஐயுறற்கவெனவுங் கூறினமையின்.

(இ - ள்.) முற்றியலுகரம் மொழிசிதைத்துக்கொளாஅ = இருவகையுகரமுமியைந்தவை வருங்கால் வருமொழியைச் சிதைத்துப்பிரித்து அவற்றினின்று வாங்கிக்கொடுக்கப்படா: நிற்றலின்றேயீற்றடி மருங்கினும் = அங்ஙனம் வாங்கிக்கொடுக்கப்படாவாயின், நேரசைநிரையசைப்பின்னர் முற்றுகரம் ஈறுகி வருஞ்சொல்லும் உலகத்தரியவாயின் முற்றுகரத்தால் நேர்பும் நிரைபும் ஆமாறென்னையென்றூர்க்கு அடியிறுதிக்கணல்லது முற்றுகரம் புணர்ச்சிவகையான் இடைநில்லாதனவல்ல. எ - று. இன்றெனை ஒருமைகூறினமையின் எடுத்தோதிய முற்றுகரமேகொண்டு இலேசினுற் தழீஇய குற்றுகரங்கொள்ளற்க. மற்றிதனை இலேசினுற் கொண்டதென்னையெனின் நுந்தையென்னும் ஒருமொழிக்கணன்றி வாராமையின் அதன்சிறுவரவு நோக்கி உம்மையாற் கொண்டானென்பது. முற்றுகரம் மொழிசிதைத்துக்கொளா வெனவே ஒற்றூர்ந்துவரினுந் தனித்துவரினும் உடன்விலக்குண்ணு மென்பது. நாணுடையரிவை என்றவழி நாணென்னும் நேரசைப்பின்னர் உடையரிவையெனத் தனித்துவந்த உகரம்நேர்பசையாகாது. வார்முரசு என்றவழி வாரொன்னும் நேரசைப்பின்னர் முரசென மகரம்ஊர்ந்துவந்த உகரமும் நேர்பசையாகாது. வற்றுறுசெய்தி எனவும் பரன்முரம்பு எனவும் வந்தவழி வற்றெனவும் பரலெனவும் நின்ற நேரசை நிரையசைப்பின்னர் உறுசெய்தியெனவும் முரம்பெனவும் வந்த உகரங்களும் நேர்பசை நிரைபசையாகா. சின்னூர்நைதை இராநுந்தை எனக் குற்றுகரம் வந்தவழியும் நேர்பசை நிரைபசையாகாவென்றவாறு. "நாணுத் தளையாக வைகி" என்றவழி ணகாரவீறு புணர்ச்சிவகையாற்பெற்ற உகரம் நிலைமொழித்தொழிலாகலான் அது நாகு என்னுங் குற்றுகரம்போல் ஒற்றுமைப்பட்டு நேர்பசையாயிற்று. "விழுவுத்தலைக்கொண்ட" என்றக்காலும் அவ்வாறே அகாரவீறும் உகாரம்பெற்று நிரைபசையாயிற்று. "மின்னுமிளிர்ந்தன்னகனங்குழை" எனவும் "முழவு முகம்புலரா" எனவும் வருவனவும் அவை. நாணுத்தளை என்றூற்போல வரும் ஒற்றுப்பேறு முன்னர்ச்சொல்லுதும். நீர்,க்கு நிழற்கு என்ற உருபும் நிலைமொழித்தொழிலாதலான் அவையும் நேர்பசைநிரைபசையாமென்பது இதனாற் பெற்றூம். நிற்றலின்றெனை ஒருமைகூறி முற்றுகரமே கொண்டமையிற் குற்றுகரமாயின் இடையும் இறுதியும் நின்று நேர்புநிரைபுமாம் என்றவாறும். அவை ஆட்டுத்தாள் சேற்றுக்கால் எனவும் "எய்போற் கிடந்தானென் னேறு" எனவும் இடையும் இறுதியுங் குற்

றுகரம் நேர்பசையாயிற்று. களிற்றுத்தாள் எனவும் "வேலாண் மு கத்த களிறு" எனவும் இடையும் இறுதியுங் குற்றுகரம் நிரைபசையாயினவாறு. மருங்கினுமென்ற உம்மையான் அடியீற்றேயன்றி மொழியீற்றும் அவற்றிறுதிகெடநின்ற மொழிக்கண் இடைநின்ற உகரம் இறுதியாகி உரியசையாகுவனவும் உளவென்பதுகொள்க. அவை மேவு சீரெனவுங் கோலுகடலெனவும் உலவுகடலெனவும் விரவுகொடியெனவுங் கலனளவு நலனளவு எனவுஞ் "சுரும்புலவு நறுந்தொடையலள்" எனவும் வரும். இவை ஈற்றுநின்ற மகரங்கெட்டு உகரவீற்றயின. இவற்றுள் நிரைபசையுகரங்களை ஆகாரவீற்றுப் புணர்ச்சியுகரமென்றுமோவெனின், என்னுமன்றே; வருமொழியொற்று மிகாமையினென்பது. உலவுக்கடல் விரவுத்தளையெனின் அவ்வாறேயமையுமென்பது. மருங்கென்றதனான் ஈற்றடிக்கண்ணும் இறுதிக்கண்ணே முற்றுகரம் விலக்குண்டதெனச்கொள்க. என்றூர்க்குப் "புனைமலர்த் தாரகலம் புல்லு" எனவுங் "கண்ணுரக் காணக் கதவு" எனவும் வருமாலெனின் அவை மருஉ வழக்கென்க. (கூ)

ஙஉஉ. குற்றிய லுகரமு முற்றிய லுகரமு
மொற்றொடுந் தோன்றி நிற்கவும் பெறுமே.

இஃது எய்தாதது எய்துவித்தது; இயலசைகளை "ஒற்றொடு வருதலொடு மெய்ப்பட நாடி" என்றூன், உரியசைக்கு அதுகூறுதான் ஈண்டுக் கூறுகின்றமையின். (இ-ள்.) மேற்கூறிவருகின்ற குற்றுகரமுற்றுகரங்கள் ஒற்றொடுநிற்கவும் பெறும் அவ்வொற்றுத் தோன்றிய ஒற்றுயின். எ-று. எனவே, அவை நிலைமொழி ஒற்றுடையவாயின் நேர்பும் நிரைபுமாகா. வருமொழி வல்லெழுத்துமிகினேயாவதென்றவாறு. அஃதென்னைபெறுமாறெனின், "வல்லொற்றுத்தொடர்மொழி வல்லெழுத்து வருவழி" என்றதனான் முன்னர் நிலைமொழித்தொழிலாகிய முற்றுகரம்வருமெனக்கூறிய அதிகாரத்தானே ஒற்றுத்தோன்றினென்றூகலானும்பெறுதும்; நிலைமொழியுகரம்பெற்று வருமொழி ஒற்றெய்துவது கண்டாகலானென்பது. உ-ம். "சேற்றுக்கா னீலஞ் செருவென்ற வேந்தன்வேல்" எனவும் "நாணுத் தளையாக வைகி" எனவும் "நெருப்புச்சினந்தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை" எனவும் "கனவுக்கொனீகண்டது" எனவும் இவை இருவகையுகரமும் ஒற்றடுத்துரியசையாயினவாறு. உம்மை எதிர்மறையாகலின் ஒற்றின்றிவருதலே பெரும்பான்மை. இங்ஙனம் வருமொழியொற்றுமிகின் அவைகொண்டு நேர்பும் நிரைபுமாமெனவே உண்ம் எனவும் நடக்கும் எனவும் நிலைமொழியொற்றுநின்றவழித் தே

மாவும் புளிமாவுமாவதல்லது நேர்பசையும் நிரைபசையுமாகாதென்ப தாம். விக்குள் கடவுள் என்பனவும் அவை. (௯0)

௩உ௩. அசையுஞ் சீரு மிசையொடு சேர்த்தி வகுத்தன ருணர்த்தலும் வல்லோ ராறே.

இது மேற்கூறப்பட்டனவற்றுக்கும் இனிவருஞ் சீர்க்குமெல்லாம் புறனடை. (இ - ள்.) அசைகளையுஞ் சீர்களையும் ஓசையொடு சேர்த்தி வேறுபடுத்து உணர்த்துவித்தலும் அச்செய்யுளிலக்கணத்து றைபோயினாரது நெறி. எ - று. மேன் மாத்திரையென்பதோர் உறப்புணைத்தான் அதனான் அசைசீர்களது ஓசையை அளந்து கூறுபடுத்து இன்னோசையும் இன்னாவோசையுமுணர்த்துக. எழுத்தியல்வகைக்கும் இஃதொக்கும். குருத்துக் குறைத்துக் கொணர்ந்து ஈமது - கருப்புச் செறுப்புப் பரப்பு எனின் வெண்பாவீற்றடி இன்னோசைத்தன்றும்; கருப்புக் கொழுந்து கவர்ந்து என முடிக்கின் இன்னோசைத்தாய் வெறுத்திசையின்றுமென்பது. "நிலமிசை நீடுவாழ் வார்" இதனுள் வாழ்வார் என்னும் மொழியை வகுத்து வாரொன நேரசைச்சீராக்கி வகுப்பவே அசையினை இசையொடுசேர்த்திற்றும். இனி நீடுகொடி என்பதனை மாவருவாய் என்று அசையுஞ்சீரும் இசையிற் சேர்த்துகவென்பாருமுளர். இவற்றைப் பிறநூலார் வகையுளியென்ப.

இச்சூத்திரத்து வகுத்தனருணர்த்தலென்றமையின் இனி வெண்பாவினுள் வெண்சீரொன்றி வந்தவழியும் வேற்றுத்தளைவிரவும் இடனுடைய அவையும் இசையொடுசேர்த்தி வேறுபாடுணர்த்துக. மாசேர்வாய் மாசேர்வாய் மாசேர்வாய் மாசேர்வாய் என்பது பன்னிரண்டெழுத்தடி; மாசேர்வாய் மாசேர்வாய் மாசேர்வாய் மாவருவாய் என்பது பதின்மூன்றெழுத்தடி; மாசேர்வாய் மாசேர்வாய் மாவருவாய் மாவருவாய் என்பது பதினான்கெழுத்தடி; இவை மூன்றும், "அளவுஞ் சிந்தும் வெள்ளைக்குரிய" என வெண்பாவிற்கு ஓதிய அளவடியேயாயினும் இச்சாட்டின் அலகிடுகையாற் கலித்தளைதட்டுத் துள்ளலோசையும் பிறக்கும். மாசேர்வாய் மாசேர்வாய் பாதிரி பாதிரி எனவும், மாசேர்வாய் பாதிரி பாதிரி காருருமு எனவும், மாசேர்வாய் பாதிரி காருருமு காருருமு எனவும், முன்காட்டிய மூன்றனையுமே இவ்வாறு அலகிட்டு ஓசையூட்டக் கலித்தளைதட்டாது வெண்பாவடியேயாம். இவ்விருகூறும் ஓசையொடுசேர்த்துணர்த்துக. பதினொன்கெழுத்தின் இறந்த பதினைந்துநிலனும் பதினாறுநிலனும் பதினேழுநிலனுமென இம்மூன்றும் வெண்சீர்வந்தொன்றியக்காலும் இயற்சீர்வந்தொன்றுக்காலும் ஒருஞான்றுஞ் செப்பலோசைபிறவா; அவையும் ஓசையொடுசேர்த்தி வகுத்துணர்த்துக, அவை வருமாறு;-

புலிவருவாய் மாசேர்வாய மாசேர்வாய் மாவருவாய் எனவும், மாவ ருவாய் மாவருவாய் மாவருவாய் மாவருவாய் எனவும், புலிவருவாய் மாவருவாய் மாவருவாய் மாவருவாய் எனவும் இவைவெண்சீரொன்றியுங் கலித்தளைதட்டின. இனி இவற்றை இயற்சீர்கொடுத்துச் சொல்லுங்காலுஞ் செப்பலோசைசிதையும், என்னை? காருருமு காருருமு காருருமு பாதிரி எனவும், காருருமு காருருமு காருருமு காருருமு எனவும், நளியொருமு காருருமு காருருமு காருருமு எனவும் இவை இயற்சீரான்வந்தும் வேறோர்சந்தப்பட்டுச் செப்பலோசை சிதையநிற்குமென்பது அசையுஞ்சீரும் இசையொடுசேர்த்தி வகுத்துணர்த்துக. இன்னோரன்னபிறவும் பெரிதும் எஃகுசெவியும் நுண்ணுணர்வும் உடையார்க்கன்றி உணரலாகா. ஞாயிறு புலிவருவாய் புலிவருவாய் மாசேர்வாய் என்றக்கால் ஞாயிறு புலிவருவாயென இயற்சீரின்பின்னர் நிரையசைவந்து "சீரியை மருங்கி னோரசை யொப்பி - னாசிரியத் தளையென் றறியல் வேண்டும்." என்பதனான் ஆசிரியத்தளையாயினும் அஃது ஆண்டுக் கலித்தளைப்பாற் படுமென்பது அசையுஞ்சீரு மிசையொடுசேர்த்தி என்பதனான் உணரப்படும். இனி ஞாயிறு புலிசேர்வாய் புலிசேர்வாய் மாசேர்வாய் எனபுழிப் புலிசேர்வாய் மாசேர்வாயென நேரொன்றியதேனும் அது கலித்தளையென்பது அசையுஞ்சீரு மிசையொடுசேர்த்தி என்பதனான் உணரப்படும். இன்னோரன்ன பலவுமுள, அவையெல்லாம் வரையறுத்து இலக்கணங்கூறப்படா; அவற்றை அவ்வாறு வேறுபடுத்துணர்த்துதல் வலத்துறைபோயினார் கடனெனவடங்கக்கூறல்வேண்டி "அசையுஞ்சீரு மிசையொடுசேர்த்தி வகுத்தனருணர்த்தலும் வல்லோராறே" என்றானென்பது.

உம்மையான் அடியினை வகுத்துணர்த்துதலுங்கொள்க. அ. "நுதல திமையா நாட்ட - மிகலட்டுக் கையது கணிச்சியொடு மழுவே" என்புழி இகலட்டென்னுஞ்சீர் குறித்தபொருளை முடியநாட்டியும் யாப்பென்னும் உறுப்பினுள் அடங்காது இகலட்டுச்சையதென மேலடியோடு பொருள் கூடியும், இசையொடுசேர்த்தி வகுத்துணர்த்தியதேயாம். இன்னும் இவ்விலேசானே எழுத்தலோசையும் அசையொடுஞ் சீரொடுஞ் சேர்த்தி வகுத்துணர்த்தலுங்கொள்க. அவை "கஃஃறென்னுந் தன்னடிநெறு" என்றாற்போல்வன. இனி அகவலோசை மூன்றெனவுஞ் செப்பலோசை மூன்றெனவும் அசையுஞ்சீரும் இசையொடுசேர்த்தியென வகுத்துணர்த்துவாருமுளர். அவை இயலசைமயங்கிய இயற்சீரும் உரியசைமயங்கிய இயற்சீரும் வெண்சீரும் பற்றி ஓசைவேறுபட்டுத் தோன்றுமென்க. அவை மும்மூன்றுக்கி வரையறுக்கப்படாமையின் ஈண்டவைகூறானென்பது.

இனி ஒருசாரார் அசையுஞ்சீரு மிசையொடு சேர்த்தி வகுத்து ணர்த்தலென்பதனை இவ்வாறுமுரைப்ப. என்னை? ஒருசெய்யுளுட் கிடந்த அசைசீர்களை எண்ணிக் காட்டிய தேமா புளிமாவென்றன முதலாகிய உதாரணங்களோடு சேர்த்தி அவ்விரண்டனையும் ஒக்கும்வகையான் ஓசையூட்டிக்காட்டுப. அற்றன்று, இவ்வுதாரணஞ் சீரென்றவ விந்தார்க்காம் அது செய்துகாட்டல்வேண்டுவது. எல்லாச்சொல்லிற்கும் ஏற்றவாற்றான் அசையுஞ்சீரும் இசையொடேனப் பொதுவகையாற் கூறினமையின் அதுகாட்ட நிரம்பாதென்பது. இனிக் கடியா யாறு கடியாறு கடியாறு கடியாறு என்பதனைத் துள்ளலாகச் சொல்லிக் கலியடியெனவுங் கடியாறென்பது நேரீற்றுமென்பதாயினும் அது வெண்சீரோ ஈற்றசை நிரையியற்றாய் நின்றதெனச்சொல்லி அதற்கு இலக்கணம் "வெண்சீ ரீற்றசை நிரையசை யியற்றே" எனப் பொருளுரைத்து, மற்று அதனைக் கலித்தளையெனவுங் காட்டுப. அற்றன்று; கடியாறென்னுஞ்சீரின் உறழ்ந்த ஆசிரியவடியும் அதுவேவாய்பாடாக வருமாகலின். மற்று அதன்கட் துள்ளலோசை பிறந்ததாலெனின் அவற்றுக்கண் ஒரோமாத்திரை கொடுப்பத் துள்ளலோசை பிறந்ததாயினும் அசையுஞ்சீரு மிசையொடுசேர்த்திச் சொல்லுகவெனவே அங்ஙனம் மாத்திரைநீட்டிச்சொல்லாது அகவலோசைபடச்சொல்லுக வென்பது இதனாற் பெற்றமாகலின் அது பொருளன்றென்பது. (௧௧)

௩௨௪. ஈரசை கொண்டு மூவசை புணர்ந்துஞ்
சீரியைந் திற்றது சீரெனப் படுமே.

இது முறையானே அசையுணர்த்திச் சீராமாறுணர்த்துவான் தொடங்கி அவை இத்துணைப்பகுதியவென்பதூஉம் அவற்றுப்பொது விலக்கணமும் உணர்-ற்று. (இ - ள்.) இரண்டசையானும் மூன்றசையானும் ஓரோர்சொற்கள் சீரியைந்திறுவன சீரென்று சொல்லப்படும். எ - று. சீரியைந்திறுதலென்பது வழக்கியல் செய்யுளாமாற்றால் யாப்பினும் பொருள்பெறப் பகுத்துப் பதமாகியவற்றுச்சேறல். உ-ம். சாத்தன் கொற்றன் எனவும் உண்டான், தின்றான் எனவும் இரண்டசைகொண்டு சீராயின. காணப்போ சாய்க்காணம் கூதாளி எனவும் உண்ணுத எனவும் இவைமூவசைபுணர்ந்து சீராயின. இவை செய்யுளுள் வருமாறு "உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு - பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு" என ஈரசைச்சீர் வந்தன. "யானுமத் தானுணர்த்த பானுமொரா விட்டபின் - றானுட யானுணர்த்தத் தானுணர்ந்தான்" எனவும் "வசையில்புகழ் வயங்குவெண்மீன் றிசைதிரிந்து தெற்கேகினும்" எனவும் இவை மூவசைச்சீர் வந்தன. பிறவுமன்ன.

மற்றுச் சீரென்றதென்னையெனின் பாணிபோன்று இலயம்படநிற்றலான் அது சீரெனத்தொழிற்பெயராம். என்னை? சொற்சீர்த்திறுதலென்புழித் தொழிற்பெயர்த்தோதினனாமையின். இனி இயைதலென்பது அசைவகை ஒன்றொன்றனொடு தொடர்ந்தவழியல்லாற் சீர்க்கு அலகு பெறலாகாதென்றவாறு. எனவே, அவ்வாறு இலயம்படநின்றனவாயினும் புணர்ச்சியெய்துமென்பதாம். மற்று இற்றதென்றதென்னை? சீரென்பது தொழிற்பெயராதலால் அதுசீரியைந்தெனவே பெறுதுமெனின், அங்ஙனஞ் சொல்லிற் சீரியைந்த தொடரெல்லாங் கூடி ஒருசீராவான் செல்லுமாகலின் இடையிடை இற்று வரல்வேண்டுமென்றற்கு அங்ஙனங் கூறினானென்பது. இதனானே ஒரோவழிப் புணர்ச்சிவிகாரம் எய்தாமையுங் கூறினானாம். "வண்டுபடத் ததைந்த கண்ணி" என்புழி வல்லெழுத்து மிக்க புணர்ச்சிவகையானே சீரியைந்தன. போந்து போந்து சார்ந்து சார்ந்து என்றவழி ஒன்றொடொன்று தொடர்ந்ததேனும் இற்றதென்பதனான் இறுதிபடநின்றமையின் எல்லாவிறுதியும் உகரநிறையுமென்றதனாற் குற்றுகரமுற்றுகரமாகாது நாலெழுத்தடியாயிற்று. இதனை எழுத்தடியென்றமையே வலியுடைத்து; வல்லொற்றுத்தொடர்மொழிக் குற்றுகரத்தால் நாலெழுத்தடி வேறுண்மையின். ஈரசைகொண்டெனவும் மூவசைபுணர்ந்தெனவுங் கூறினமையான் ஒருசீர் பலசொற் றொடர்ந்துவரினும் அவை ஒன்றுபட நிற்றல்வேண்டுமென்றவாறும். எனவே, உலகத்துச்சொல்லெல்லாம் ஈரசையானும் மூவசையானுமன்றி வாராவென்பதுபெற்றாம். இதனானே ஒருசொல்லைப் பகுத்துச் சீர்க்கு வேண்டுமாற்றான் வேறு சீராக்கியவழியும் அச்சீர்வகையானே வேறுசொல்லிலக்கணம் பெறுமென்பதுங் கொள்க. அது "மம்மர் நெஞ்சினன் றொழுது நின்றதுவே" என்புழி நின்றது என்னுஞ்சீர் குற்றுகரவீற்றுச்சொல்லன்றே, அதனைப் பிரித்து அதுவேயென வேறுசீராக்கவே அது முற்றுகரமாகி வேறுபடுதல் கண்கூடாகக் கண்டுகொள்க; என்றார்க்கு, எனப்படுமென்றதென்னையெனின், ஓரசையே சீர்நிலை பெறுமென்றுமாயினும் அவை சீரென முன்னோதப்படாவென்றற்கென்பது. மற்று நாலசையானும் ஐந்தசையானும் உண்டாகின்றன அலங்கரியாநின்றானெனச் சொல்வருவன உளவாலெனின், அங்ஙனம் வருஞ் சொற்கள் சிலவாகலானும் அவைதாமும் இரண்டுசொல்விழுக்காடு பிளவுபட்டுநிற்றலின் ஒருசீரெனப்படாமையானும் அவை சீராக வருஞ் செய்யுளின்மையானும் இனி வஞ்சிப்பாவினுள் வந்த ஆசிரிய அடியினை நாலசைச்சீர் காட்டல் வேண்டுவார் இருசீரடியாக உரைப்பினும் அவை தூங்கலோசையிலவாகலானும் அவை சீரியைந்திறுதலின்மையானுங் கொள்ளானென

ன்பது. ஈண்டு எனப்படுமென்பதேபற்றி நாலசைச்சீர் கொண்டாரும் உளர். ஐயசைச்சீர் கொண்டாரைக்கண்டிலமென்க. (கஉ)

௩உ௩. இயலசை மயக்க மியற்சீ ரேனை
யுரியசை மயக்க மாசிரிய வுரிச்சீர்.

இது நிறுத்தமுறையானே இயலசையும் உரியசையும் வேறு வேறு தம்முண் மயங்கிவரும் ஈரசைச்சீருணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) நேர்நேர் நிரைநேர் நிரைநிரை நேர்நிரை என்பன நான்கும் இயற்சீர், நேர்புநேர்பு நிரைபுநேர்பு நிரைபுநிரைபு நேர்புநிரைபு என்பனநான்கும் ஆசிரியவுரிச்சீர். எ-று. இவற்றுள் இயற்சீரைத் தேமா புளிமா கணவிரி பாதிரி எனவும் வாய்க்கால் வாய்த்தலை துலைவாய் துலைமுகம் எனவும் பிறவும் இன்னோரன்ன வேறுவேறுகாட்டுப. இனி வருவனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். ஆசிரியவுரிச்சீரை வீடுபேறு வரகுசோறு புடவுமருது மாறுகுருது எனவுங் காட்டுப. அவற்றுக்குச் செய்யுள் "அவரோ, கேடில் விழுப்பொரு டருமார் பாசிலை - வாடா வள்ளியங் காடிறந் தோரோ" எனபுழிக் கேடில் விழுப்பொரு டருமார் பாசிலை என நான்கியற்சீரும் வந்தன. "வெளிற்றுப் பனந்துணியின் வீற்றுவீற்றுக் கிடப்ப" எனவும் "வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோளர்" எனவும் "பூண்டுகிடந்து வளரும் பூங்கட் புதல்வன்" எனவும் "நறவுண் மண்டை நுடக்கலி னிறவுக்களித்து" எனவும் இவற்றுள் வீற்றுவீற்று எனவும் வசிந்துவாங்கு எனவும் பூண்டுகிடந்து எனவும் இறவுக்களித்து எனவும் நான்காசிரியவுரிச்சீரும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன. இஃது ஆட்சியுங் குணனுங் காரணமாகப்பெற்ற பெயர். ஆட்சி, "இயற்சீ ரிறுதிமு னேரவ ணிற்பின்" எனவும் பிறாண்டும் ஆளுப. குணம், இயற்சீராகலானும் நான்குபாவிற்கும் இயன்று வருதலானுங் குணங் காரணமாயிற்று. இயல்புவகையான் ஒரோ ஒன்றாகிநின்ற சொற்கள் வருதல் பெரும்பான்மையாகலானும் நான்கு பாவிற்கும் பொதுவாகி இயன்றுவருதலானும் இயலசையான்வரும் ஈரசைச்சீராகலானும் இவற்றை ஒருபாவிற்குரிமை கூறுதல் அரிதாகலானும் இவற்றை இயற்சீரென்றான். எனவே, சொல்லின்முடியுமிலக்கணத்தால் நான்குபாவிற்கும் உரியவென்பதூஉம் ஈண்டுப்பெற்றாம். அல்லதூஉம் அவற்றைத் தளைகூறும்வழி மூன்றுபாவிற்கும் உரிமைகூறிக் கலிப்பாவிற்கும் வஞ்சிப்பாவிற்கும் நேரீற்றியற்சீர் வாராவென ஒழிந்தசீர் வருமெனப்பட்டமையானும் நான்குபாவிற்கும் இயன்றுவருமென்பதுபெற்றாம். ஆசிரியவுரிச்சீரொன்றதூஉம் அவ்வாறே ஆட்சியுங்குணனும் நோக்கியபெயர். ஆட்சி

வெண்பாவுரிச்சீர் ஆசிரியவுரிச்சீர் எனவும் பிறுண்டும் ஆளுப. உரி யசைமயக்கமாகலானும் ஆசிரியத்திற்குரிமையானும் இக்குறி. குணங் காரணமாயிற்று. மற்றிவை இயற்சீர்போல ஒரோர் சொல்லாய் யாண்டும் நிற்றலில்லை பிறவெனின், அற்றன்று. தோன்றுவாக்கு இரங்குவாக்கு என்றாற்போல்வன உளவென்பது. இனி இவ்வி யற்சீர்தாமும் இரண்டுசொற் கூடியும் ஒன்றாகியவழியே சீரெனப்ப டும். அதுபோல இவையும் "எல்லாத்தொகையு மொருசொன்ன டைய" என்பதனான் ஒருசொல்லாயினவெனினும் அமையும். மற் று ஒழிந்த இயற்சீருங் கூறாது ஆசிரியவுரிச்சீர் ஈண்டுவைத்ததென் னையெனின், இவ்விருபகுதியவற்றை இயற்சீரொன்றும் ஆசிரியவுரிச்சீ ரொன்றும் ஆளுமாகலின் என்றவாறு. (௧௩)

௩௨௪. முன்னிரை யுறினு மன்ன வாகும்.

இஃது இயலசையும் உரியசையும் மயங்கியாவனவற்றுள் இர ண்டுசீர் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) "உரியசைமயக்கம் ஆசிரியவுரிச்சீர்" என மேனின்ற அதிகாரத்தான் அவ்வுரியசைப்பின்னர் நிரையசையு றினும் அவ்வுரியசைமயக்கமாகிய ஆசிரியவுரிச்சீராம். எ-று. அவை நேர்புநிரை நிரைபுநிரை எனவரும். இவற்றை நீடுகொடி நாணுத்தளை குளிறுபுலி விரவுக்கொடி எனவும் பிறவாற்றானுங் காட்டுப. அவையெ ல்லாம் அறிந்துகொள்க. மற்று இயலசையும் உரியசையும் விரவி இ யற்சீராவன இலவோவெனின் உள; அவையன்றே மேற்சொல்கின் றனவென்பது. அஃதேல் இவ்விரண்டும் இயற்சீராகாவோவெனின், அன்னவென்று மாட்டெறிந்த கருத்தினான் அதுவும் அமையுமென்ப து. என்றார்க்கு இவற்றை ஆசிரியவுரிச்சீரொன்றல் குற்றமாம்பிறவெ னின், பெரும்பான்மையும் ஆசிரியத்திற்கும் அதற்கினமாகிய வஞ்சிக் கும் உரியவாகலானும், ஒழிந்த இரண்டு பாவின்கண்ணுஞ் சிறுவர வினவாகலானும், வெண்பாவினுட் கட்டளையடிக்கண் வாராவென்பது "கலித்தளை மருங்கிற் கடியவும் படா" என வரைந்தமையாற்பெறு துமாகலானும், இவற்றை ஆசிரியவுரிச்சீரென்றலே வலியுடைத்தெ ன்பது. அன்னவென்பதனை இயற்சீரொடு மாட்டுங்கால் இற்றது அ திகாரம்பட இறுதிநின்ற நிரையீற்றியற்சீரிரண்டனோடுங் கொள்ள ப்படும். கொள்ளவே, அம்முறையானே நீடுகொடி என்பதனைப் பாதி ரிபோலவுங் குளிறுபுலி என்பதனைக் கணவிரிபோலவுந் தளைகொள்ள ப்படுமென்பதாம். அவை செய்யுளுள்வருமாறு ;- "ஓங்குமலைப் பெரு விற் பாம்புஞாண் கொளீஇ" எனவும். "உவவுமதி யுருவி னோங்கல் வெ ண்குடை" எனவும் "ஓங்குதிரை வியன்பரப்பின்" எனவும், "நிலவுமண ல் வியன்கானல்" எனவும் இவை ஆசிரியத்துள்ளும் வஞ்சியுள்ளு

ம் வந்தவாறு. "தூங்குதிரை யன்னந் தூய்ல்வதியுஞ் சோணாட்டே" எனவும் "எம்கொடி யாக வெழுதுகோ" எனவும் இவை வெண்பாவினுட் கட்டளையடியல்லாதவழிச் சிறுபான்மையான் வந்தன. மற்றிவையுங் கட்டளையடியென்றாலோவெனின், அற்றன்று; அது தளைவகைகொள்ளுந்துணை இன்றோசைத்தன்றென்பது "அசையுஞ் சீரு மிசையொடு சேர்த்தி" என்பதனானுணர்க. இப்பகுதியறியாதார் அடியுறழ்ந்ததனாற் பயனென்னையென்றிகழ்ப. (கச)

௩உஎ. நேரவ ணிற்பி னியற்சீர்ப் பால.

இயலசை உரியசை மயக்கத்துப் பிறப்பன இரண்டியற்சீர் உணர்த்துகின்றது. (இ - ள்.) முன்னர் உரியசைப்பின்னர் நிரையசைவரின் ஆசிரியவுரிச்சீராமென்றான். அவ்வதிகாரத்தால் உரியசையிரண்டன்பின்னும் நேரசைவரின் அவையிரண்டும் ஆசிரியப்பாலவாம். எ-று. அவை நேர்புநேர் நிரைபுநேர் எனவரும். உ-ம். சேற்றுக்கால் வேணுக்கோல் களிற்றுத்தாள் முழவுத்தோள் எனவரும். நீத்துநீர் குளத்துநீர் போதுபூ விறகுதீ எனவுங் காட்டுப. பிறவுமன்ன. இவை இயற்சீர் நான்கினுள்ளும் எப்பாற்படுமெனின் அதிகாரத்தால் நீடுகொடி குளிறுபுலி என்பனபோல இறுதியினின்ற பாதிரி கணவிரிப்பாற்படும் முறையானென்பது. எனவே, போதுபூ பாதிரியாகவும் விறகுதீ கணவிரியாகவும் இயற்றப்படுமென்பது. இவ்வாறுகூறவே, இவை பாதிரி கணவிரி போல அசைதிரிந்து நிரையாமென்பது கொள்ளற்க. நேர்பு நிரைபுமுதலாக நிரையீறாகிய சீர் தளைகொண்டாங்குக் கொள்ளப்படும் இவையுமென்பதாம். தளைகோளொக்குமெனவே ஏழுதளையுள்ளும் இவற்றை ஒன்றொன்றனுள் அடங்குமென்று அடக்கற்க. என்னை? இவை வேறுவேறு பட்ட அசையான் வேறுவேறு சீராயினமையினென்பது. அசைச்சீர்க்கு உரிச்சீரிலக்கணமின்மையின் இதற்கு இஃதொப்புவாராதென்றுணர்க. "நீத்துநீர்ப் பரப்பி னிவந்துசென் மான்றேர்" என்புழிப் போதுபூவும் விறகுதீயும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க: இவற்றை ஆசிரியவுரிச்சீர்ப்பின் வைத்ததென்னையெனின் இவையும் அவைபோல ஈண்டொருங்கியைதல் பெரும்பான்மையென்பது அறிவித்தற்கெனவுணர்க. (கரு)

௩உஅ. இயலசை யீற்றுமு னுரியசை வரினே நிரையசை யியல வாகு மென்ப.

இது மேனின்ற இயற்சீரதிகாரத்தான் ஈரசைச்சீருள் இயலசை உரியசை மயக்கத்துள் ஒழிந்துநின்ற நான்கு இயற்சீருமுணர்-

ற்று. (இ - ள்.) இயலசை இரண்டின்பின்னும் உரியசை இரண்டும் ஒன்று இரண்டுசெய்து மயக்கி நான்காகுங்கால் அவ்விரண்டுரியசையு ம் இயலசை மயக்கமாகிய இயற்சீர்நான்கனுள் நிரையீற்ற பாதிரியுங் கணவிரியும்போல வருஞ்சீரொடு தட்கும். எ - று. அவை நேர்நேர்பு நேர்நிரைபு நிரைநேர்பு நிரைநிரைபு எனவரும். வருங்கால் நேர்முதற் சீர் இரண்டும் பாதிரிபோலவும் நிரைமுதற்சீர் இரண்டுங் கணவிரிபோ லவுங் கொள்ளப்படுமென்றவாறு. எனவே இச்சூத்திரமுஞ் சீராமாறே யன்றிச் சீர்தளைக்குமாறுங் கூறியவாறாயிற்று. இவற்றைப் போரேறு பூமருது கடியாறு மழகளிறு எனினும் இழுக்காது. (கசு)

௩௨௬. அளபெடை யசைநிலை யாகலு முரித்தே.

இஃதெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி; மேல் எழுத்ததிகாரத்தில் ஓதப்பட்ட அளபெடையை ஆண்டு மொழியெனக்கூறினான் அவ்வாற் றானே அவை பெரும்பான்மையும் ஈண்டும் ஈரசைச்சீராகலின் ஈண்டு ச்சீர்கூறியவாற்றான் எய்திநின்றனவற்றை எழுத்துநிலைமைப்படுத்து அசைநிலையும் வேண்டினமையின். (இ - ள்.) அளபெடை மேற்கூறிய இயற்சீர்நிலைமையேயன்றி ஓரசையாய்நிற்றலும் உரித்து. எ-று. உம் மையாற் சீர்நிலையெய்தலே வலியுடைத்து. நிலையென்றதனான் எழுத் துநிலைமையும் நேர்ந்தானும். என்னை? அசையது நிலையைக் குறிலும் நெடிலுங் குறிலிணையுமென எழுத்தான் வகுத்தமையின் அவை மேற் கூறிய ஈரசைச்சீர் பதினாறனுள்ளும் என்னைசீர்ப்பட்டனவெனின் ஆ சிரியவுரிச்சீர்நான்கும் போதுபூ விறகுதீ என்னும் இரண்டியற்சீரும் ஒழிந் து ஒழிந்தவியற்சீர் எட்டுமாம். அங்ஙனமாதல் ஒருமொழியகத்தே உ டையவென்பது. ஆஅ எனத் தேமாவாயிற்று. கடாஅ எனப் புளிமா வாயிற்று. யாஅது என ஈரெழுத்து ஞாயிறும். என்னை? கடாஅ எ ன்புழி அளபெடையதாகாரம்பிரித்துக் குறினெடிலாயினாற்போல ஆ காரத்துப்பின்னின்ற அகரமுங் குற்றுகரமுங் குறிலிணையெனப்பட்ட மையின். ஒழிந்தனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். ஆஅழி என்பது மூவெ ழுத்துப் பாதிரியாம். வடாஅது என மூவெழுத்துப் புளிமாவூம். ப டாஅகை என நாலெழுத்துக் கணவிரியாம். ஆஅங்கு என ஈரெழுத் துப் போரேறும். ஆஅவது மூவெழுத்துப் பூமருது. புகாஅர்த்து என்பது கடியாறு. வீராஅயது என்பது மழகளிறு. இவைஒரோசொல் லாகிநின்று எட்டியற்சீரானும் அளபெடைவந்தவாறு. "தேஎந் தேறு ம் பூஉம் புறவிற்-போஒரி துள்ளுஞ் சோஒரி நண்ணிக்-குராஅம் பிணை யல் விராஅங் குறிஞ்சி-குடாஅரிக் கோவல ரடாஅ வைத்த காஎ நிச் சென்றனர் கொல்லோ - மேஎனறிச் சென்று பொருள்படைட் போஒ." என இதனுள் இயலசை மயக்கமாகிய இயற்சீர் நான்குமாகி

அளபெடைவந்தன. ஒழிந்த இயற்சீரும் மேல் நான்கனுள் அடங்குமா கலின் அளபெடை நான்கென்பாருமுளர். அவை தனிநிலை முதனிலை இடைநிலை இறுதிநிலை எனப்படுமென்ப. ஒழிந்த இயற்சீரான் அள பெடைவந்த செய்யுளுங் கண்டுகொள்க.

வாஅழிக என மூவசைச்சீரான் வரும் அளபெடைமொழியு முள. மற்றுப் படாஅகையெனவும் ஆஅழியெனவும் இவை மூவசைச் சீராகாவோவெனின் ஆகா. "தனிக்குறின் முதலசை மொழிசிதைத் தாகாது" என்புழி முதற்கணல்லது விட்டிசைத்தல் நேர்ந்திலனாக லானுங் குறிலிணைந்தனவும் குறினெடிலிணைந்தனவும் நிரையாமென் றனாகலானுமென்பது. என்றார்க்குத், தூஉமணி கெழூஉமணி என நேர்நிரைப்பின் முற்றுகரம்வந்து நேர்பும் நிரைபுமாமாகலின் அவற் றையும் ஆசிரியவுரிச்சீரொன்றாமோவெனின் என்றுதவாறு. அங்ஙனம் அளபெடையான் நேர்பசை நிரைபசை கொள்வாரும் அளபெழுந்த கு ற்றெழுத்து வருமெழுத்தொடு கூட்டி "முதனிலை யளபெடை நேர் நேரியற்றே - யிடைநிலை யளபெடை நிரைநேரியற்றே" என்பவாக லின் அளபெழுந்த மொழி நேர்பும் நிரைபுமாகாவென்பது. அவ்வா றயினும் ஓரோர்கால் அளபெடையுகரத்தைக்கூட்டி நேர்பு நிரைபு மென்றுமோ காசு பிறப்பென்பன தேமா புளிமாவாயினவாறு போ லவெனின், அவை தேமா புளிமாவாகாமையுந் தளைவகையொக்கு மத்துணையென்பதூஉம் மேற்கூறப்பட்டதாகலின் அவைபோல இ வையும் நேர்பசை நிரைபசையாகாவென்பது. அல்லதூஉம், "நீட் டம் வேண்டி னவ்வள புடைய" எனப்பட்டது அளபெடையாகலானு ம் நாணுத்தளையென்பதுபோலாது இயல்பாகவந்து இயைந்த எழுத் தாகலானும் அவைபோல அளபெடை இருவகை யுகரமொ டியைந்த வை வந்தனவெனப்படாமையானும் நேர்பசை நிரைபசையாகாவென் பது. அற்றன்றியும் அவை நேர்பசை நிரைபசையாதல் ஒருவகையா ன் நேர்ந்தானெனினும் அவை நாணுத்தளை விரவுக்கொடியென்னுஞ் சீராதற்கு இழுக்கென்னையெனவும் நிரையிறு காலையும் ஆசிரியவுரி ச்சீரொன ஒதி ஆசிரியவுரிச்சீரொட்டென்றான்போல விதந்தோதிப் ப யந்ததென்னையெனவுங் கூறிமறுக்க.

இனி ஒருசார்; - தூஉமணி கெழூஉமணி என்பன அளபெடை அசைநிலையாகியும் ஆகாதும் வருதலின் வெண்சீர்க்கும் இருநிலைமை கோடற்கென்ப. அது நீடுசீரடி குளிறுபுலி என்பனவற்றிற்கும் ஒக்கு மாதலானும் அசையுஞ் சீரும் இசையொடு சேர்த்துங்கால் அங்ஙனம் அசையாகாமையானும் அது பொருந்தாதென்பது. இங்ஙனஞ் சீர் நிலையெய்திநின்ற அளபெடைகளெல்லாம் வழக்கிற்குஞ் செய்யுட்கும்

பொதுவாயினவுஞ் செய்யுட்கே உரியவாகிச் செய்யுள்செய்யும் புலவராற் செய்துகொள்ளப்படுவனவுமென இருவகை. அவ்விருதிறத்தவும் "நீட்டம் வேண்டி னவ்வள புடைய" என்னும் இலக்கணத்துட்பட்டு அடங்கின. இனி அவற்றுள் வழக்குக்குஞ் செய்யுட்கும் பொதுவாகியதனை இயற்கையளபெடையென்றுஞ் செய்யுட்குப் புலவர் செய்துகொண்டதனைச் செயற்கையளபெடையென்றும் பெயரிட்டு வழங்கப்படும். அவ்விரண்டனுள்ளும் ஈண்டு அளபெடை அசைநிலையாகலும் உரித்தெனப்பட்டது இயற்கையளபெடையென்று பெயரிட்டுவழங்கப்படும். செயற்கையளபெடை சீர்நிலையாதல் செய்யுட்கேயுரியவாறுபோல இயற்கையளபெடை அசைநிலையாகலுஞ் செய்யுட்கேயுரியதென்பது. ஆகலுமுரித்தென்ற உம்மையான் அவையிரண்டானும் அவ்வாற்றானும் அசைநிலையாகப்படாது புணர்ச்சிவகையான்வந்த அளபெடைக்கண்ணும் பொருள்புலப்பாட்டிற்கு உரியவாகச் செய்யுள் செய்யுமிடத்தும் அவ்வாறசைநிலையாகப்படுமென்றவாறு. உதாரணம். "பலாஅக்கோட்டுத் தீங்கனிமேற் பாய்ந்தாடு கடுவன்" எனப் பலாஅக்கோடென்புழிக் "குறியதன் முன்னரு மோரெழுத்து மொழிக்கு - மறியத் தோன்று மகரக் கிளவி" எனப்பெற்ற அகரமுண்டன்றே? அதுவும் அளபெடையெனப்படும். அதனைப் பலாஅவென்புழிப் புளிமாவென்னுஞ் சீராக அலகுவையாது நிரையசை நிலைமைத்தேயாக வைக்கப்படுமென்பது. "நிலம்பாயப் பட்டன்று நீணிலவா மென்றோட் - குலம்போலைப்போலைக் கோவை செய" என்புழிப் போலைப்போலையெனச் சேய்மைக்குறிப்புப்படச் செய்யுள்செய்தவழியும் அளபெடை அசைநிலையாயிற்று. இனி இவற்றை விளியும் பண்டமாற்றும் நாவல்கூற்றும் முதலாயவற்றுள் வருமென்பாருமுளர். அங்ஙனம் வந்தது பிற்காலத்துச் செய்யுளென்ப. அல்லதூஉம் அங்ஙனம் வரையறைப்படாமையானும் நாம் முன்காட்டினவை ஈண்டு அவற்றுள் அடங்காமையானும் அவ்வாறும் இகந்துகூறுனென்பதூஉம்படும். "உப்போஒவெனவுரைத்து மீள்வா ளொளிமுறுவல்" எனப் பண்டமாற்றின்கண் வந்ததெனக்காட்டுப. பிறவும் இவ்வாறு வருவன அறிந்து அசைநிலைப்படுத்துக்க. ஏன்றார்க்கு இவை செய்யுளுட் டம்மோசை சிதையாவாயின் அலகிருக்கையுள் அழித்துப்பயந்ததென்னையெனின் அஃதன்றே இதனை எழுத்து நிலைப்படுமென்றற்கு உதாரணமென்பது. அஃதேல் செய்யுளின் ஓசையை அழிக்கவமையும் பிறவெனின், அற்றன்று. அவ்வோசையைச் செய்யுட்கண்ணே அழிப்பது சந்தியிலக்கணத்தின் வழீஇயிற்றும். இனிப் பிறவற்றுக்கண்ணும் அளபெடை

யைச் சிதைத்துச் சொல்லின் அச்செய்யுளாசிரியன் கருதிய பொருண்மை வ் ளங்காதாம். அது நோக்கி இச்செய்யுளின்பத்தைச் சிதையாது ஈண் டு நாம் வேண்டப்பட்ட அலகிருக்கைக்கட் சிதைத்துக்கொள்க என் றுமென்பது. (௬௭)

௩௨௦. ஒற்றள பெடுப்பினு மற்றென மொழிப.

இஃது ஒற்றளபெடையும் உயிரளபெடைபோலச் சீர்நிலையாத லேயன்றி அசைநிலையாகலும் உரித்தென மாட்டெறிந்தமையின் எய் தாததெய்துவித்தது. இதனை அசைப்படுத்து எழுத்துநிலையும் வேண் டுகின்றமையின் வழுவமைத்ததூஉமாம். (இ - ள்.) ஒற்றளபெடுத் தாலும் உயிரளபெடைபோலச் சீர்நிலையெய்தலும் ஓரசையாய்நிற்றலும் உரித்து. எ - று. ஒற்றளபெடுப்பினுமெனவே, ஒற்றுக்கள் அள பெடுத்து நிற்றற்கு உரியன; உரியவழி, எல்லாம் வரையாது கொள்ள ப்படும். அவை வழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுளுள்ளும் இருவாற்றான் ஒரு சொற்கு உறுப்பாய்நின்ற ஒற்றே அளபெழினும் பின்தோன்றிக்கொள் ளப்பட்ட ஒற்றளபெழினுமென இருவகைப்படும். "அஃதிவ ணுவ லா தெழுந்துபுறத் திசைக்கும்" என்பது சொற்குறுப்பாய்நின்றது. "ஆஅ நோயொடு கான லஃதே" என்பது பின்றோன்றிக்கொண் ட புள்ளியெனப்படும். அற்றெனமொழிப என்றதனான் ஒற்றள பெடையும் உயிரளபெடைபோலத் தானுந் தன்னையொற்றிய எ ழுத்துங்கூடி அளபெடை மொழியாகிச் சீர்நிலையெய்தல் பெரும்பான் மையாகலானும் அவை இயற்கையளபெடையாகியவழி அசையாதல் சிறுபான்மையென்பதூஉம் உயிரளபெடை முதற்கணின்ற நெட்டெழு த்துப்போல ஒற்றளபெடைமுதற்கணின்ற குற்றெழுத்துத் "தனிக் குறின் முதலசை மொழிசிதைத் தாகாது" என்பதனான் விலக்குண்ணா து விட்டிசையாது முதற்கணின்று நேரசையாமென்பதூஉங் கூறிய வாறு. வல்லெழுத்தாறும் ரகாரழகாரமும் ஒழித்தொழிந்த பதினோரொ ற்றுங் குறிற்கீழுங் குறிலிணைக்கீழும் அளபெய்திநிற்கும்வழிச் சீர்நிலை யாதலேயன்றி அசைநிலையாகலுமுரித்துச் சிறுபான்மையென்றவாறு. அவை "கண்ண் டண்ண்ணெனக் கண்டுங் கேட்டும்" என்றவழிக் கண்ணென்பது சீர்நிலையாகித் தேமாவாயிற்று.

தண்ணென என்றவழித் தட்பத்துச்சிறப்பு உரைத்தற்கு ணகர வொற்றினை அளபேற்றிச் செய்யுள்செய்தான். ஆண்டு அது மாசெக் கரமென்னும் வஞ்சியுரிச்சீராவதனைப் பாதிரியென்னுஞ் சீராயெ ன வழுவமைத்தவாறு. குற்றுகரங் குறிலோடுகூடி நிரையாவதனைக் குறிலிணையெனக் குற்றெழுத்தாக்கி ஓதினான். அதுபோல ஒற்றள

பெடையும் ஒருமாத்திரையாவதனைக் குற்றெழுத்தென்றேதானே வெனின், அங்ஙனம் ஓதின் அவ்வளபெடை குறிலாகித் தன்முன்வந்த குறிலோடும் பின்வந்தகுறிலோடும் நெடிலோடுங் கூடி நிரையசையாக்குவதாவான் செல்லுமென மறுக்க. மற்றும் அரங்கம் என்புழிப் புலிசெல்வாயென மூவசைச்சீருமாமாகலின் இதனை மூவசைச்சீரின்பின் வைக்கவெனின், அற்றன்று அவ்விரண்டற்கும் பொதுவகையாக இடைவைத்தானென்பது. அல்லதூஉம் ஈரசைச்சீராதலே பெரும்பான்மையாதலின் ஈண்டு ஈரசைச்சீர்ப்பின் வைத்தான் இவ்விரண்டளபெடையினையுமென்பது. மற்றும் வழக்கினுள் வரும் இயற்கையளபெடையன்றே அசைநிலையாவன, ஒற்றளபெடை வழக்கினுள் வருமோவெனின், அவையுஞ் சிறுபான்மை வழக்கினுள் வருமென்பது. சுள்ளென்றது புள்ளென்றது கள்ளென்றது துண்ணென்றது திண்ணென்றது எனவரும். பிறவுமன்ன. இவை, செய்யுளகத்தல்லது பரவைவழக்கினுள் வாராவென்பாருமுளர். அவரறியார், செய்யுட்குப் புலவர்செய்துகொண்ட அளபெடை பின்னர் அசைநிலையாதற்கு என்னைகாரணமென மறுக்க. மற்று "அளபெடை யசைநிலை யாகலு முரித்து" என வரையாதுகூறவே இச்சூத்திரமும் அடங்குமாகலின் இது மிகையாம்பிறவெனின், அற்றன்று; எழுத்தோத்தினுள் ஒற்றளபெடுக்குமென்பது கூறாமையின் வேறுகூறினன். அல்லதூஉம் உயிரளபெடையின் வேறுபட்டதோர் இலக்கணமுடைமையின் இதனை வேறுகூறினனென்பது. என்னை? பலஅட்டு என்றவழி உயிரளபெடை கடியாறு என்னுஞ்சீராயவாறுபோலாது கொங்கு குரங்கு எஃஃகு மின்னு என அளபெழுந்த இருவகையுகரவீற்றுச்சொற்கள் போறேறு கடியாறு என்னுஞ் சீரானும் ஞாயிறு வலியது என்னுஞ் சீரானுமாகாது இருவகை உகரமொடு இயைபின்றி வருதலானும் அவை வண்டு வரகு எனவும் உரியசைச்சீர்ப்பாற்பட்டு அசையாகுமாதலானும் இருவகை யுகரமொடியையாதவழிக் "கண்ண் டண்ண்ணெனக் கண்டுங் கேட்டும்" எனவுங் "கஃஃ றென்னுங் கல்லதர்" எனவுஞ் சீர்நிலைபெறுதலானுமென்பது. எனவே, இயற்கையுயிரளபெடைபோலச் செய்கையொற்றளபெடையும் ஒரோவழி ஓசை சிதைக்கப்படாதாயிற்று. இதனனே உயிரளபெடைபோல ஒற்றளபெடை வருகின்ற எழுத்தோடுகூடி அசையாகாதென்பதாம். ஈர்க்கு பீர்க்கு என ஈரொற்றுநின்றவழி வேறோரசையாகாதவாறுபோல ஒற்றளபெடையும் ஒரோவழி அசைநிலைபெறாதென்பதூஉங் கூறினனும். இனி இயற்கையொற்றளபெடை சிறுபான்மை வருமாதலின் இஃது அசைநிலையாதலே பெரும்பான்மையாதனோக்கி மாட்டெறிந்தானெனவும் அமையுமெனக்கொள்க. (கஅ)

௩௩௧. இயற்சீ ரிறுதிமு னேரவ ணிற்பி
னுரிச்சீர் வெண்பா வாகு மென்ப.

இது நிறுத்தமுறையானே ஈரசைகொண்டு சீரியைந்திறுவன உணர்த்தி இனி மூவசைகொண்டு முடிவன உணர்த்துவானெழுந் தான் அவற்றுள் இது வெண்பாவுரிச்சீருணர்த்துகின்றது. (இ - ள்) மேனின்ற அதிகாரத்து இயலசையானாகிய இயற்சீரிறுதிக்கண் நேரசைபெறுவன நான்கும் வெண்பாவுரிச்சீராமென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று. உரிச்சீர்வெண்பா வெண்பாவுரிச்சீரமென மொழிமாற்றியுரைக்க. உதாரணம். நேர்நேர்நேர் நிரைநேர்நேர் நேர்நிரைநேர் நிரைநிரைநேர் எனவரும். இவற்றை மாசெல்வாய் புலிசெல்வாய் மாவருவாய் புலிவருவாய் எனவுந், தேமாங்காய் புளிமாங்காய் கூவிளங்காய் கருவிளங்காய் எனவும் வேறுவேறுதாரணங்காட்டுப. பிறவும் அவ்வாறு வருவன அறிந்துகொள்க. அவற்றுக்குச் செய்யுள். "காமன்கா ணென்று கருவூரார் பாராட்டத் - தாமந்தாழ் கோதை தருவானே - யாமு-மிருகுடங்கை யானெதிரே கூப்பித் தொழக்கண்டொருகுடங்கை யாயின கண்." இதனுட் காமன்காண் எனவும் கருவூரார் எனவும் இருகுடங்கை எனவும் யானெதிரே எனவும் நான்கு வெண்சீரும் வந்தன. இதுவும் ஆட்சியுங் குணனுங் காரணமாகப் பெற்றபெயர். வெண்பாவிற்கும் அதன்பகுதியாகிய கலிப்பாவிற்கும் உரிமையாதலிற் குணங்காரணமாயிற்று. ஆட்சி "வெண்பா வுரிச்சீ ராசிரிய வுரிச்சீ - ரின்பா நேரடிக் கொருங்குநிலை யிலவே" எனவும் பிறுண்டும் ஆளுமென்பது. மற்று இயற்சீரொன்றவழிப் பத்து இயற்சீருங் கொள்ளாமோவெனின் அதற்குவிடை முன்னர் "இயலசைமயக்கம்" என்புழிச் சொல்லிப்போந்தாம். இயற்சீரொனப் பொதுவகையான் ஓதியவழி இயற்சீர்பத்துங்கொள்ளாது இயலசைமயக்கமாகிய நான்கனையுங் கோடலும் ஆசிரியவுரிச்சீரொன்று பொதுவகையான் ஓதியவழி ஆறனையுங் கொள்ளாது உரியசைமயக்கமாகிய நான்கனையுமே கோடலும் வேண்டுமென்பது. அஃது இச்சூத்திரத்தானும் "வெண்பாவுரிச்சீ ராசிரியவுரிச்சீர்" என்பதனானும் பெறுதும். (௧௧)

௩௩௨. வஞ்சிச் சீரென வகைபெற் றனவே
வெண்சீ ரல்லா மூவசை யான.

இஃது ஒழிந்த மூவசைச்சீருணர்த்துகின்றது. (இ - ள்.) வஞ்சிச்சீரெனக் கூறுபடுக்கப்பட்டன மேற்கூறிய வெண்சீரல்லா மூவசைச்சீரெல்லாம். எ - று. நேர் நிரை நேர்பு நிரைபு என்னும் நான்கனையும் மூன்றுபடியான் இழியவைத்து, முதற்கணின்ற நான்கசையும்

இடைநின்ற நான்கசையோடும் ஓரோவொன்று நான்காகக் கூட்டி, இறுதி நின்ற நான்கசையோடும் ஓரோவொன்றற்குப் பதினாறாக நாற்கானுறழ அறுபத்துநான்கு மூவசைச்சீர் பிறக்கும். அவற்றுள், இயலசை மருங்கின் நேரிறுவன நான்குசீருள. அவை முன்னர் வெண்சீர்நான் கெனக் கூறப்பட்டன. ஒழிந்த மூவசைச்சீர்களெல்லாம் வஞ்சியுரிச்சீரெனப்படும். எ - று. அவை அறுபதுவகைப்படும்.* உதாரணம். நேர்நேர்நேர் நேர்நிரைநேர் நேர்நேர்புநேர் நேர்நிரைபுநேர் எனவும் நிரைநேர்நேர் நிரைநிரைநேர் நிரைநேர்புநேர் நிரைநிரைபுநேர் எனவும் நேர்புநேர்நேர் நேர்புநிரைநேர் நேர்புநேர்புநேர் நேர்புநிரைபுநேர் எனவும், நிரைபுநேர்நேர் நிரைபுநிரைநேர் நிரைபுநேர்புநேர் நிரைபுநிரைபுநேர் எனவும் இவை நேரீற்று மூவசைச்சீர் பதினாறு; இவற்றுள் வெண்சீரென மேற்காட்டிய நான்கும் ஒழித்து ஒழிந்த பன்னிரண்டும் வஞ்சியுரிச்சீர்; இனி நிரையீற்று மூவசைச்சீர் பதினாறும் வருமாறு;-நேர்நேர்நிரை நேர்நிரைநிரை நேர்நேர்புநிரை நேர்நிரைபுநிரை எனவும் நிரைநேர்நிரை நிரைநிரைநிரை, நிரைநேர்புநிரை நிரைநிரைபுநிரை எனவும் நேர்புநேர்நிரை, நேர்புநிரைநிரை நேர்புநேர்புநிரை நேர்புநிரைபுநிரை எனவும் நிரைபுநேர்நிரை நிரைபுநிரைநிரை நிரைபுநேர்புநிரை, நிரைபுநிரைபுநிரை எனவும் நிரையீற்றுச்சீர் பதினாறும் வந்தன. நேர்நேர்நேர்பு நேர்நிரைநேர்பு நேர்நேர்புநேர்பு. நேர்நிரைபுநேர்பு எனவும் நிரைநேர்நேர்பு நிரைநிரைநேர்பு நிரைநேர்புநேர்பு நிரைநிரைபுநேர்பு எனவும் நேர்புநேர்நேர்பு நேர்புநிரைநேர்பு நேர்புநேர்புநேர்பு நேர்புநிரைபுநேர்பு எனவும் நிரைபுநேர்நேர்பு நிரைபுநிரைநேர்பு நிரைபுநேர்புநேர்பு நிரைபுநிரைபுநேர்பு எனவும் இவை நேர்பீற்றுச்சீர் பதினாறும் வந்தன. நேர்நேர்நிரைபு நேர்நிரைநிரைபு நேர்நேர்புநிரைபு நேர்நிரைபுநிரைபு எனவும் நிரைநேர்நிரைபு நிரைநிரைநிரைபு நிரைநேர்புநிரைபு நிரைநிரைபுநிரைபு எனவும் நேர்புநேர்நிரைபு நேர்புநிரைநிரைபு நேர்புநேர்புநிரைபு நேர்புநிரைபுநிரைபு எனவும் நிரைபுநேர்நிரைபு நிரைபுநிரைநிரைபு நிரைபுநேர்புநிரைபு நிரைபுநிரைபுநிரைபு எனவும் இவை நிரைபீற்றுச்சீர் பதினாறும் வந்தன. நேரீற்றுவஞ்சியுரிச்சீர் பன்னிரண்டும் நிரையீற்றுவஞ்சியுரிச்சீர் பதினாறும் நேர்பீற்றுவஞ்சியுரிச்சீர் பதினாறும் நிரைபீற்றுவஞ்சியுரிச்சீர் பதினாறுமாக வஞ்சியுரிச்சீர் அறுபதும் வந்தன. அவற்றுக்குச்செய்யுள்;- மேற்கோட்டுநீர் இழிப்பிரந்துதன் விழுக்கோட்டு மெய் வியல்விசும்புதோய்ந் தோங்குமுன்னர்க் சாம்புகழியப் பாய்ந்து சென்றுசென் றோங்குநலிபுநின் றெதிர்த்துமீண்டாங் கதிர்த்துக்கனைகொன் றலங்குகோட்டுமுத் திலங்குநிலவுச்செய் தூர்திரைக்கால்விரீ பரக்குந்தண்டலை மூதூரோனே பேரிசைவளவன் கரம்படர்ந்து வருந்துதலெவனோ இரம்பாவாழ்க்கைப் பாணர்கடும்பே" இதனுள், நேரீற்றுமூவ

சைச்சீர் பதினாறுள்ளும் வெண்பாவுரிச்சீர் நான்குமொழித்து ஒழிந்த பன்னிரண்டுவஞ்சியுரிச்சீரும் முறையானேவந்தன. "தண்டண்டலைத் தாதுறைத்தலின் வண்டோடுஞயல் வாய்புகைபுகரந் தயலாலையி னறைக்கடிகையின் வழிபோகுவர மறித்துருபுளிர்ந் தோங்குசென்னிலை வாங்குகதிர்தரும் போதுதூங்குசிலை மீதுபுகுந்துபுகுந் தொடுங்கு செய்தொழில் வழங்குகிளிக்குழாத் திருந்துகோட்டுமிசைக் குரங்குவிருந்துகொளு நன்னர்நன்னாட் டென்றுகுவகொல் பொன்னிநன்னாட்டுப் பொருநனெங்கோன் றுடோய்தகையுமல்லவ றுடுகெழுதிருவிற் பீடுகெழுவேந்தே." இதனுள் நிரையீற்றுவஞ்சியுரிச்சீர் பதினாறும் வந்தன. "வான்பொய்யாது நிம்பெயல்பெய்து மால்யாறுபோந்து கால்சுரந்துபாய்ந்து சுனைபொய்யாது நிறைவளஞ்சான்று வளையாதுவந்து பலாப்பழுத்துவீழ்ந்து பாம்புகொள்ளாது வீங்குசுடர்நீண்டு வித்துநாறுவாய்த்து முத்துக்கரும்புபூத்து வரம்புகொள்ளாது நிரம்புபெருங்கூட்டு விசும்புநீங்குமஞ்சு துயின்றுபெயர்ந்துபோந்து வாழையோங்கிய கோழிலைபரக்குந் தண்டாயாணர்த்தென்பவென்றும் படுவது கூட்டுண்டு கடவதுநோக்கிக் குடிபுறந்தரூஉம் வேந்த னெடுநிலைத் தண்குடைநிழற்றுநாடே." இதனுள் நேர்பசையிறுதியாகியவஞ்சியுரிச்சீர் பதினாறும் முறையானே வந்தன. "சீற்றமிகுபு செல்சினஞ்சிறந்து கூற்றொத்துவிரைபு கோள்குறித்துமுயன்று புலிப்போத்துலவு பொலங்கொடியெடுத்துப் புகவேற்றுமலைந்து பகையரசுதொலைத்து வேந்துமீதணிபு போந்துபடர்ந்தொடுத்து வீற்றுவீற்றுப்புணர்ந்து வேற்றுச்சுரும்புகளிர்ந்து களிறுகால்கிளர்ந்து குளிறுகுரல்படைத்துச் சொரிந்து தூங்குகடாத்து விரவுப்பலவுதொலைத்து மணங்கமழாரமொடு தயங்கச்சூடிய வென்வேற்சென்னி பொன்னியற்புனைகழல் பாடுபெறு பாணினும் பலவே பாடாதோடிய நாடுசெழுவேந்தே" இதனுள் நிரையீற்று வஞ்சியுரிச்சீர் பதினாறும் முறையானேவந்தன. (௨௦)

௩௩௩. தன்பா வல்வழித் தானடை யின்றே.

இஃது அவற்றைப் பாவிற்குரிமைகூறுகின்றது. இவ்வறுபது வஞ்சியுரிச்சீருந் தன்பாவினுளல்லாத ஆசிரியம் வெண்பாக் கலியினுள் வாரா. எ-று. சிறுபான்மையாளுவன முன்னர்ச்சொல்லுதும். இவை ஆசிரியவுரிச்சீர் தூங்கலோசையாளுமாறுபோல ஆசிரியவோசையும் ஆக்குஞ்சொல்லெனின் ஆக்காவென்பது இதன்து பயன். (௨௧)

௩௩௪. வஞ்சி மருங்கி னெஞ்சிய வுரிய.

இது மற்றைச்சீர் மயங்குமாறு உணர்-ற்று. (இ-ள்.) வஞ்சியுரிச்சீர் பிறபாக்களை ஆக்காதவாறுபோலாது ஒழிந்த ஆசிரியவுரிச்சீரும்

வெண்பாவுரிச்சீரும் இவ்வஞ்சிப்பாவினையாக்கும். எ - று. உரிச்சீர் மேலதிகாரமாகலான் எஞ்சியவென இவ்விரண்டனையுமே கொண்டா மென்பது. வஞ்சியதுபாவினை வஞ்சியென்றான் ஆகுபெயரான். மற்றுச் சீர்கூறும்வழிப் பாக்கூறுவதென்னையெனின் அப்பாவினை யாக்குவன சீராகலிற் சீரிலக்கணம் எய்துமென்பது. அவையாமாறு "வசையில்புகழ் வயங்குவெண்மீன் றிசைதிரிந்து தெற்கேகினுந் - தற் பாடிய தளியுணவின்" எனத் தன்சீர்வரத் தூங்கலோசைபிறந் தது. "தாழுதாழைத் தண்டலை" என்பதுவும் "புட்டேம்பப் புயன் மாறி" என்பதுவும் வெண்பாவுரிச்சீராற் தூங்கலோசைபிறந்தது. "புட் டேம்பப் புயன்மாறி" என்புழி "வசையில்புகழ் வயங்குவெண்மீன்" எனத் தனது சீரானே தூங்கலோசைபிறந்தாங்குப்பிறந்தது. இசைதிரி ந்து தெற்கேகினும் என இயற்சீர்நிற்பத் தன்சீரானே தூங்கலோசைபி றந்தது. புள்ளுந்துயின்று புலம்புகூர்ந்தென ஆசிரியவுரிச்சீரான் வ ஞ்சித்தூக்காயிற்று. பிறவும்அன்ன. (உ௨)

௩௩௫. வெண்பா வுரிச்சீ ராசிரிய வுரிச்சீ
ரின்பா நேரடிக் கொருங்குநிலை யிலவே.

இது கட்டளையாசிரியப்பாவினுள் அடியுறழப்படாதசீர் இவை யென்கின்றது. (இ-ள்.) வெண்சீரும் ஆசிரியவுரிச்சீரும் ஆசிரியப்பாவி ற்கு ஒப்பவரும் நிலை இல. எ - று. இன்பாநேரடியென்பது ஆசிரியவ டியென்றவாறு. ஒருங்கென்றதனான் இயற்சீராகிய தன்சீரேபோல வெண்சீரும் வாராதென்பதாம். இயலசை மயங்கினவே இயற்சீரென ப்படுவன என்வும் உரியசைமயங்கினவே ஆசிரியவுரிச்சீரெனப்படுவன எனவும் முன்னர்ச்சொல்லிப்போந்தாகலின் ஈண்டு உரியசை மயக் கத்தினையே ஆசிரியவுரிச்சீரென்றான். எனவே நீடுகொடி குளிறுபுலி என்னும் இரண்டாசிரியவுரிச்சீரும் ஆசிரியத்துவந்து அடியுறழுமென் பது ஈண்டுக்கொள்ளப்படும். அல்லது "முன்னிரை யுறினு மன்ன வாகும்" என்ற மாட்டேற்றான் இயற்சீர்த்தன்மை சிறுபான்மை வகையான் எய்துவித்ததூஉம் இப்பயனோக்கியாயிற்று. இக்கருத்து நோக்கிப் போலுங் "கலித்தளை மருங்கிற் கடியவும் படா" என்ற உம் மை இறந்ததுதழீஇயிற்றுமாமென்பது. இனி ஒருசாரார் வெண்சீரும் ஆசிரியப்பாவினுள் வருங்கால் இயற்சீரிடையிட்டன்றி உடனியைந் துவாரா என்ப. அங்ஙனங்கொள்ளிற் கட்டளையடிக்கண்ணும் ஆசிரிய வடியுள் வெண்சீரும்வந்து உறழப்பெறுமென்றாகும். அல்லாதவடிக் காயினது போக்கி "இன்சீ ரியைய வருவ தாயின்-வெண்சீர் வரை யார் ஆசிரிய வடிக்கே" என்புழிக் கூறப்படுமென்பது. ஈண்டுநேரடிக் கென்பது கட்டளையடிக்கென்றவாறு. (உ௩)

௩௩௬. கலித்தளை மருங்கிற் கடியவும் படாஅ.

இது கலிப்பாவிற் சீர்மயங்குமாறுணர்ற்-று. (இ - ள்.) மேல் ஆசிரியவடியுறழ்தற்கண் விலக்கப்படாத நிரையீற்றாசிரியவுரிச்சீர் இரண்டுங் கலிப்பாவின் அடங்குங்காற் கடிதலுமுடையகொல்லெனின் ஈண்டும் அவை விலக்கப்படா. எ - று. எனவே, நிரையீற்றாசிரியவுரிச்சீர் இரண்டுங் கலியடியுறழ்வனவாயின. கடியவும்படாவென்பது இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை. ஆசிரியத்திற் கடியப்படாவாதலேயன்றி ஈண்டுக் கடிதலும்படாவென்றமையின் கலித்தளைமருங்கினென்பது வினைசெய்யிடத்துக்கண் ஏழாவது வந்தது; தளைத்தலென்பது சீர்த்தொழிலாகலின். அல்லாக்கால் இருசீராணுகியதோர் தளையிடனுகப் பிறிதொருசீர் ஆண்டுவரல்வேண்டுமெனமறுக்க. மற்றுக் கலித்தளை மருங்கின் வெண்சீர்வருகவென்றுரோவெனின் அது சொல்லவேண்டுமோ? ஆசிரியத்துத் தன்சீர் வாராதன கூறுவதன்றி வருமென்பது கூறுன், வெண்பாவிற்கும் அவ்வாறே வெண்சீர்வருமென விதந்தோதான், அதுபோல அதனியற்றாகிய கலிப்பாவிற்கும் வெண்சீர் வருமென விதந்தோதல்வேண்டுவதன்று; வஞ்சிப்பாவிற்குப்போல வேறு சீரின்மையினென்பது. அஃதேல் "வஞ்சி மருங்கி னெஞ்சிய வுரிய" என வஞ்சிப்பாவினுள் ஆசிரியவுரிச்சீர் வருமென்று கூறல்வேண்டா வெனின் வேண்டுமன்றே வெண்சீர்வருமென விதந்தோதுவான் ஆசிரியவுரிச்சீர் ஆண்டு விலக்குண்ணுமாகலினென்பது. அவற்றுக்குச செய்யுள்; "ஓங்குவரை யடுக்கத்துப்பாய்ந் துயிர்செகுக்குந் துறைவகேள்." எனவும் "விளங்குமணிப் பசும்பொன்னின் வியலறைமேவ் விளையாடி" எனவும் நிரையீற்றாசிரியவுரிச்சீர் கலிப்பாவினுள் வந்தன "வஞ்சியே னென்றவன்ற னூருரைத்தான் யானவனை" எனவும் "அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்" எனவும் இவையிரண்டும் வெண்சீரெனத் தொகுக்கப்படுதலின் வெண்சீரொன்னுஞ்சொல்லின்முடியுமிலக்கணத்தான் விதந்தோதாமையும் அவ்விருபாவிற்கும் உரியவாயின. மற்றுக் கலிமருங்கினென்றுது தளைமருங்கினென்றதென்னையெனின் இவ்வாராய்ச்சியுடையன கட்டளையடியென்றற்கென்பது. எனவே, தளையென்று ஓதுவனவெல்லாங் கட்டளையடியேநோக்குமென்பதுபெற்றும். இங்ஙனம் வரையறையுடையன கட்டளையடியெனவே, அல்லாத அடிக்கண் ஒழிந்த ஆசிரியவுரிச்சீரும் வருமென்பது பெறுதுமென்பது. மற்றுக் கட்டளையடியல்லாத ஆசிரியவடியுள் உரியசைமயங்கிய ஆசிரியவுரிச்சீரும் வருமென்பதூஉங் கூறுகவெனின் அவை விலக்குண்டது கட்டளையடிக்காதலின் விலக்காதவழித் தன்சீர் வருதல் விதந்தோதவேண்டாவென்பது முற்கூறியவாறேகொள்க. (௨௬

௩௪௭. கலித்தளை யடிவயி னேரீற் றியற்சீர்
நிலைக்குரித் தன்றே தெரியு மோர்க்கே.

இதுவுங் கட்டளையடிக்கு எண்ணப்பட்டதோர் சீர்வரையறை. (இ - ள்.) கலித்தளை அடிவயின் = கலிப்பாவினது கட்டளையடிக் கண் : நேரீற்றியற்சீர் நிலைக்கு உரித்தன்று = தேமா புளிமா என்னும் இரண்டியற்சீரும் வரப்பெறா : தெரியுமோர்க்கே = துள்ளலோசையைத் தெரிவார்க்கு. எ - று. ஆகாவென்றவற்றைச் காட்டலாவதில்லை, ஆகாவென்பதல்லது. கட்டளையடிக்கண் வாராதேதாதவே, அல்லனவற்றுக்கண் வருமென்பதாம். அவை "பாஅ லஞ்செவிப் பணைத்தாண் மாணிழை" எனவும் "உறுபுலி யுருவேய்ப்பப் பூத்த வேங்கை" எனவுங் "காமர் கடும்புனல் கலந்தெம்மோ டாடுவாள்" எனவுங் கலியடியுள் வந்தன. இயற்சீர் பத்துள்ளும் இவையிரண்டனையுங் கலிக்கண் வாராவெனவே ஒழிந்த ஆசிரியத்துள்ளும் வெண்பாவுள்ளும் பத்தியற்சீரும் வேறுவேறு வந்து அடியுறழுமென்பதூஉம், இதற்காயின் எட்டியற்சீர் அடியுறழுமென்பதூஉங் கூறினானும். எனவே ஆசிரியம் இயற்சீர்பத்தும் ஆசிரியஉரிச்சீரிரண்டுமெனப் பன்னிரண்டுசீர் பெறுவதாயிற்று. வெண்பாவும் இயற்சீர்பத்தும் வெண்சீர்நான்குமெனப் பதினான்குசீர் பெறுவதாயிற்று. கலிப்பாவடியின் இயற்சீரெட்டும் வெண்சீர்நான்கும் ஆசிரியவுரிச்சீரிரண்டுமெனப் பதினான்குசீர் பெறுவதாயிற்று. அசைச்சீருளாவன முன்னர்ச்சொல்லுதும். இனி, வஞ்சிப்பாவிற்கும் "வஞ்சி மருங்கி னெஞ்சிய வுரிய" என முற்கூறியவாற்றான் ஈரசைச்சீர் பதினாறும் மூவசைச்சீர் அறுபத்துநான்குமென எண்பதுசீருங் கட்டளையடியல்வழி உரியவென எய்துவித்ததாம். அவற்றுட் தேமா புளிமாவென்னும் இரண்டுசீரும் ஆகாத இடம் இனிச்சொல்லுகின்றான். (உ௫)

௩௪௮. வஞ்சி மருங்கினு மிறுதி நில்லா.

இது வஞ்சிப்பாவினுள் வாரா இயற்சீர் கூறுகின்றது. (இ-ள்) வஞ்சி மருங்கினும் = மேற்கூறிய இயற்சீரிரண்டும் வஞ்சிப்பாவினும் : இறுதி நில்லா = ஈற்றில் நிலைமைப்படா. எ-று. வஞ்சித்தளைமருங்கினென்னாது வஞ்சிமருங்கினென வாளாதுகூறினான் அது கட்டளையடிக்கல்லாமையின். வஞ்சிப்பாவினுட் சீர்வருங்கால் ஒழிந்த பாவிற்குப்பேறுஞ் சீரின்றிறுதன்மாத்திரையன்றிச் சீர்தோறுந் தம்முள் வேறுபாடு தோன்றத் தூங்கப்படும். அவ்வாறு தூங்கலோசைப்படநில்லா தேமா புளிமாவென்னும் இரண்டுசீருமென்றவாறும். உம்மை

இறந்தது தழீஇயிற்று. இறுதிக்கண்ணதென்பது இறுதலோரசையில்லாவெ ன்றவாறு. எனவே, தூங்கலோசைப்பட முதற்கண் வாராவென்ற வாறும். என்னை? இருசீரினுள் வருஞ்சீரோடு தொடருங்கால் இறு தற்கணெழில்பெறுவது நின்றசீராகலினென்பது. இதனானே ஒழிந்த இ யற்சீரிற் றூங்கலோசைப்பட நிற்குமென்றவாறும். "கொற்றக் கொ டியுயரிய" எனவுங் "களிறுங் கதவெறிந்தன" எனவும் நேரீற்றியற்சீர் முதற்கண் றூங்காவாயின. "அகல்வயன் மலைவேலி நிலவுமணல் விய ன்கானல்" என ஒழிந்த இயற்சீர் தூங்கினவென்பது. இவையுங் க ட்டளையல்லவென்பது "அசையுஞ் சீரும்" என்பதனான் அறிக. இறு திக்கண் விலக்காமையின் "மண்டிணிந்த நிலனு நிலனேந்திய விசு ம்பும்" என நேரீற்றியற்சீர்வந்தன.

இனி ஈற்றுக்கண் வருதல் சிறுபான்மையென்பாரும் யாண் டும் இறுதிக்கண் வாராவென்பாரும் இச்சூத்திரத்தையுரைக்குமாறு; வஞ்சியடியிறுதிக்கண் இவை வாராவெனப் பெரும்பான்மைபற்றி ஓதினானெனவும், இஃதொருதலையாக விலக்கினானெனவுஞ் சொல் லுப. அவ்வாறு கூறின் முதற்கண் அவ்விருசீரும் வருதல் பெரும்பா ன்மையாதல் வேண்டுமென மறுக்க. என்றார்க்குத் "தன்பால் வெ ங்கள்ளினொலிவேலிலங்கு தடக்கை" எனவும் "புனற்காற் புணர் மருதின் போதப்பிய புனற்றுமனை" எனவுந் "தேன்றுட் டீங்கரும பின்" எனவும் வந்தனவாலெனின் அங்ஙனம் நலிந்து காட்டினவை அளபெடை வெண்சீராம்; அது செவிகருவியாக உணர்க. என்னை? "கொற்றக் கொடியுயரிய" என அளபெழாதவழித் தூங்காமையின். அல்லதூஉம் நேரீற்றியற்சீர் இறுதிக்கண் நிற்றல் பெரும்பான்மை யெனப்படும். "மண்டிணிந்த நிலனு-நிலனேந்திய விசும்பும் - விசும்பு தைவரு வளியும் - வளிதலைஇய தீயுந் - தீமுரணிய நீரும்." எனவும் "ஆழ்ந்துபட்ட விடங்கி னுயர்ந்தோங்கிய வாயில்" எனவும், ஒரோ செய்யுட்கண்ணே பலவந்தமையினென்பது. மருங்கென்றதனானே நேர்நிலைவஞ்சிப்பகுதிக்கே இவ்வரையறைகொள்ளப்படும். கொள் ளவே, வியனிலைவஞ்சிக்கு இவ்வரையறையின்றென்பது. மற்று ம ண்டிணிந்த நிலனுமென்பது நேர்நிலை வஞ்சியாகலின் அடிநிலையோடு அடிக்கூட்டத்துக்கண் 'அதற்குத் தூங்கலோசை கொள்ளுமாறென் னையெனின், அஃது இலக்கண அடியன்மையின் ஈண்டாராய்ச்சியில றென்பது. நேர்நிலைவஞ்சியுள் இலக்கண அடிக்கண் இயற்சீரெல் லாம் வாராவென்பது "குறளடி முதலா வளவடி காறும்" என்புழி சொல்லுதும். (௨௧

கங௯. இசைநிலை நிறைய நிற்குவ தாயி
னசைநிலை வரையார் சீர்நிலை பெறலே.

இது நாலசையுஞ் சீராகும் இடனுமுடைய என்கின்றது. (இ - ள்.) ஓசைநிலை நிறையாமையாற் சீர்த்தன்மைபட நிறைந்து நிற்குமாயின் அசைநிலைமைப்பட்டசொற்களையெல்லாஞ் சீர்நிலைபெறுதற்கண் வரையார். எ-று. "கழறொடா மன்னர்தந் தை." என்று நேரசைச்சீராயிற்று. "புனனாடன் பேரே வரும்" என நிரையசைச்சீராயிற்று. "எய்போற் கிடந்தானென் னேறு" என நேர்பசைச் சீராயிற்று. "மேவாரை யட்ட களத்து" என நிரைபசைச்சீராயிற்று. பிறவு மன்ன. இவற்றை உண்மைவகையாற் சீராமென்றான் அல்லன், "தொடர்மொழி யெல்லா நெட்டெழுத் தியல" என்றாற்போலக் கூறினானென்பது. இவை இன்னபாவினுள் வருமென்பது முன்னர்ச் சொல்லுதும். இங்ஙனங் கூறுக்கால் வெண்பாவின் ஈற்றடியை முச்சீரடியென்னுமாறு இல்லையென்பது. (உஎ.)

கசo. இயற்சீர்ப் பாற்படுத் தியற்றினர் கொளலே
தளைவகை சிதையாத் தன்மை யான.

இஃது எய்தியதொருமருங்குமறுத்தல் நுதலிற்று; இயலசையிரண்டுஞ் சீர்நிலைபெறினுந் தளைகொள்ளப்படாவென்றமையின்- இனி, எய்தாததெய்துவித்ததூஉமாம். என்னை ? உரியசையாற் தளைகொள்ளுமா[றுண]ர்த்தினமையின். (இ-ள்) இயற்சீர்க்கண்ணே கூறுபடுத்து இயற்றப்படும், அவை தளைவகை சிதையாத்தன்மைக்கண். எ-று. பாற்படுத்தெனவே அதிகாரத்தான் இறுதிநின்ற உரியசையிரண்டும் பகுத்துக்கொள்ளப்படும்.

நான்கியற்சீருள் இன்ன இயற்சீர்ப்பாற்படுமென்றானோவெனின், "கலித்தளை யடிவயி னேரீற் றியற்சீர்" என அதிகாரம் வருகின்றமையிற் தேமா புளிமாவென்னுஞ் சீர்போல இரண்டசையுந் தளைகொள்ளுமென்றமையின் இயற்றுகவென்றானென்பது. தானுக இயல்வதன்மையின் இயற்றுகவெனப்பட்டது. தளைவகைசிதையாத் தன்மையானவென்று இடம் நியமித்ததென்னையெனின், சீர்வகையான் அசைச்சீரொனி வேறாய் நிற்றலுடைய தளைவகை சிதையாத் தன்மைநோக்கியே இயற்சீர்ப்பாற்படுத்து இயற்றுகவென அடக்கங் கூறிற்றென அறிவித்தற்கெனவுணர்க.

இவ்வுரியசையிரண்டுஞ் சீர்வகையான் வேறுவேறு ஏன்னுதித்தொகைபெற்றுத் தமக்கு ஓதிய அடியுறழுமெனவும், அஃதென்னு

ப்பட்ட தளைவகைநோக்குங்கால் வேறுவேறுதன்னுட்டொகைபெற்று இயற்சீரெனவேயடங்குமெனவுங் கூறப்பட்டதாம். இன்னுந் தளைவகைக்கண்ணெனவே, கட்டளையடிக்கண்ணதே இவ்வரையறையென்பதூஉம் அல்லாதவழி இந்நான்கசையும் வரையறையின்மையிற் றளைகொள்ளப்படாதென்பதூஉங் கூறப்பட்டதாம். அஃது ஓரசைச்சீரல்லாத சீராயிற் கட்டளையடியல்வழியுந் தளைகொள்பவோவெனிற், தளைகொள்ளிற் கட்டளையடியெனப்படுமாதலின் அல்லாதவழி வந்தசீர் தளைகொண்டனவென்றல் பயனில்கூற்றாமென மறுக்க. "உலகுவப்ப வலனேர்பு திரிதரு" என்றவழி ஆசிரியத்துட் பிறதளை வந்ததென்று இலக்கணங்கூறி வழுவமைக்கல் வேண்டா. என்னை? அது பெருவரவிற்றாகலின்; அதனான் வருஞ்சீர்வகையான் வந்ததென்று ஒழிதலே அமையும், வரையறை இல்லனவற்றுக்கு வரையறைகூறல் குற்றமாகலினென்பது. மற்று இவ்வுரியசைச்சீரிரண்டும் வரையாது கூறினமையின் மூன்றுபாவிற்குஞ் செல்லும்பிறவெனின் "கலித்தளை யடிவயி னேரீற் றியற்சீர் - நிலைக்குரித் தன்று" எனக் கூறி ஈண்டு இவற்றை இயற்சீர்ப்பாற்படுமென்றமையின் இவையுங் கலிப்பாவிற்கு விலக்குண்டனவென்பது. எனவே, ஆசிரியத்திற்கும் வெண்பாவிற்கும் உரியசைச்சீரிரண்டும் உரியவாயின. ஆசிரியத்திற்கு மேற்கூறிய பன்னிரண்டும் இவையிரண்டுமென அடியுறழுஞ்சீர் பதினான்காயின. வெண்பாவிற்கு முன்னமொழிந்த சீர் பதினொன்றும் இவையிரண்டுமாக அடியுறழுஞ்சீர் பதின்மூன்றாயின. கலிப்பாவிற்கு மேற்கூறியசீர் பதினொன்றுமேயாயின. இங்ஙனம் வகுக்கப்பட்ட சீர் நாற்பத்துநான்கினையும் சீர்வகையான் உண்மை நோக்கித் தொகுப்ப இயற்சீர்பத்தும் ஆசிரியவுரிச்சீரிரண்டும் வெண்சீர்நான்கும் அசைச்சீரிரண்டுமெனப் பதினெட்டாம்.

மேல் ஐவகை அடியெனப்பட்ட அறுநூற்றிருபத்தைந்தடியும் இச்சீர்பதினெட்டானுந் தோற்றிக்கொள்ளப்படும். இப்பதினெட்டுச்சீரும் இருநிலைமையெய்துவனவும் எய்தாதனவுமாகி முப்பத்தொன்றாகி விரியுமாறு முன்னர் "எழுத்தள வெஞ்சினும்" என்புழிச் சொல்லுதும். (உ-அ.

௩௪௪. வெண்சீ ரீற்றசை நிரையசை யியற்றே.

இது வெண்சீராற் கலித்தளையாமாறுணர்-ற்று. "கலித்தளை மருங்கிற் கடியவும் படா" என்புழி அவ்வாசிரியவுரிச்சீராற் கலித்தளையாமென்றான் அவ்வதிகாரம் இடையறுதலின்றமையின் இதுவுங் கலித்தளைக்கேயிலக்கணமாயிற்று என்றற்கு "வஞ்சி மருங்கினும்

எனவும் "இசைநிலைநிறைய" எனவும், "இயற்சீர்ப்பாற்படுத்து" எ
னவும் இம்மூன்றுசூத்திரம் இடையிட்டனவாலெனின், அற்றன்று. க
லிப்பாவிற்கு விலக்கப்பட்ட நேரீற்றியற்சீர் அதிகாரம்பற்றி இடைபு
குந்ததன்றது கலித்தளையதிகாரம் விலக்கினவல்லவென்பது. (இ-ள்.)
வெண்சீர் பலதொடர்ந்து ஒருகலியடியுள் நின்றவழி அவ்வெண்சீருள்
ஈற்றுநின்ற சீரின் முதல்வந்த நேரசை மற்றநிரைமுதல் வெண்சீர்வந்
தி முன்னைய இரண்டுங் கலித்தளையாயவாறுபோலக் கலித்தளையாம்.
எ-று. மேனின்ற அதிகாரத்தாற் றளைவகை சிதையாத் தன்மைக்
கணென்பது கூட்டியுணர்க்க. எனவே வெண்சீர்ப்பின்னர் நிரைவந்
து தட்டலே சிறந்ததெனவும் நேர்வந்து தோன்றினும் அவ்வோசை
யே பயந்து ஒருநிகர்த்தாமென்பதூஉங் கூறி அவ்வாறுங்காலும் இ
றுதிச்சீரின் முதலசையே நிரையியற்றுவதெனவுங் கூறினானும். இது
மொழிந்தபொருளோடொன்றவவ்வயின் மொழியாததனை முட்டின்
று முடித்தலென்னும் உத்திவகை. வெண்சீரிறுதியென்பது ஏழாவத
ன்தொகை; என்னை? ஈறெனப்பட்டது சீராகலின். வெண்சீருள் ஈற்
றுச்சீரெனவே வெண்சீர் பலவுந் தொடர்ந்து நிரைமுதல்வந்தவழிய
ன்றி இறுதிச்சீரொன்றியது நிரையசையியற்றாதென்பதாம். இதனா
ன் நிரைமுதல்வெண்சீர்வந்து நிரைதட்டுங்கால் இயற்சீர் அடிமுதற்க
ண்வருமென்பதூஉங் கூறப்பட்டதாம். மற்று ஈறென்றது ஈற்றுச்சீரி
னையாயின் அச்சீரினிடையும் இறுதியும் நின்ற அசையினை நிரையசை
யியற்றென்று கொள்வவெனின், நின்றசீரின் ஈற்றசை வருஞ்சீரின்
முதலசையோடு தட்டித் தளையாவதன்றி ஒன்றிடையிட்ட அசையுஞ்
சீரும்பற்றித் தளைகொள்வாரின்மையின் அது கடாவன்றென்பது.
இனி வெண்சீரென்பது அஃறிணையியற்பெயராகலானும் பன்மைவி
னைகொண்டு பால் அறிய வந்ததன்றாயினும் அதனை யானைக்கோடெ
ன்றாற்போல இறுதியென்றுமையானும் பன்மைப்பாற்பட உணர்க.
என்னை? பின்னோன் முன்னோன் என்றவழி அவர்க்கு முன்னும் பின்
னும் வேறுசிலருளரென்பது உணர்த்துமாகலின். என்றார்க்கு வெண்
சீரிறுதி நீடுகொடி குளிறுபுலி வந்தவழி அவற்று முன்னின்ற நேர்
பசை நிரைபசைகளைக் கலிப்பாவினுட் கலித்தளையாக்குதற்கு நிரைய
சையியற்றென்றானென்றுமோவெனின், அற்றன்று; வெண்சீர்களின்
இறுதியெனவே மூன்றாஞ்சீரும் நான்காஞ்சீரும் வெண்சீராகல்கூறி நி
ரைமுதல்வெண்சீர்வந்து நிரைதட்டலெனவே இரண்டாஞ்சீரும் வெண்
சீராகல்வேண்டுமெனக்கூறி நிரைதட்டுமெனவே இயற்சீரானும் ஆ
சிரியவுரிச்சீரானும் நிரையீறாயினவெல்லாம் முதற்கண் நிற்குமெனவுங்
கூறினான். கூறவே ஆசிரியவுரிச்சீர் இடைநில்லாவெனவும் அன்னங்

நிற்பிற் கலியோசையழியுமென்பதூஉமாம் இவர்கருத்தென்பது. அல்ல தூஉம் வெண்சீர்க்கு உரியசையின்மையானும் அற்றன்றென்பது. எனவே, ஈற்றுச்சீர் நிரைமுதலியற்சீர்வரினும் ஆண்டுத் துள்ளலோசை ஒடு ங்குமென்பதாம். "அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்" என்பது வெண்சீரிறுதி நிரையொடுதட்ட கலித்தளை. "அடிதாங்கு மள வின்றி யழலன்ன வெம்மையான்" என்பது வெண்சீர்கள் பகைத்துவந் து ஈற்றுச்சீரின் முதற்கணின்று நேரசைநிரையசைபோலக் கலியோசை கொண்டமையின் அது கலித்தளையெனப்பட்டது. இனி, வெண் சீர் நான்கும் ஒன்றிவரினுங் கலித்தளையாகுமேனும், அது வெ ண்பாவடியெனவும்பட்டுத் திரிவுபடுதலின் அதனைக் கட்டளையடியெ ன்னாது இறுதிக்கண் ஒரோவழி ஒருசீர் ஒன்றிவரினும் அதன் முதற் கட் பல வெண்சீர்வந்து பகைத்தலிற் கலியோசையே காட்டுமென்று னென்பது. அஃதேற், "பண்டரங்க மாடுங்காற் பணையெழி லணை மென்றோள்" என்றவழி இடைநின்ற சீரின் நேரசை நிரையசையியற் றென்றுமோவெனின், அது கட்டளையடியென்பது "அசையுஞ் சீரு மிசையொடு சேர்த்தி" என்பதனான் அறியப்படும். அல்லாதாரும் இ வை செவிகருவியாக உணர்தற்கருமைநோக்கி அடியறியுந் தன்மை அரிதென்றுசொல்லுப. இனி, இயற்சீரானன்றித் தளைகொள்ளாமோ வென்பார் "தன்சீ ருள்வழித் தளைவகை வேண்டா" என்பதனான் வெ ண்சீர்க்குத் தளைவிலக்கல்வேண்டி அவ்வெண்சீரினையும் இயற்சீராக இயற்றிக்கொள்ளப்படுமென்றற்கு ஒருவெண்சீரின் ஈற்றசை நிரைய சையியற்றென்றுனெனக் கூறி, ஞாயிறென்னும் இயற்சீரினை மாசெல் வாயெனப் பின்னுமொருகாற் றிரிந்ததனையே திரியாமல் நிறுத்தி நிரைமுதல்வெண்சீர்வந்து நிரைதட்பினுங் கலியாமெனக் காட்டுப. அது ஞாயிறு புலிசெல்வாய் மாசெல்வாய் எனவரும். இவ்வாறே "கலி த்தளைமருங்கிற் கடியவும்படா" என்று ஆசிரியவுரிச்சீர்க்குந் திரிபுகூறு ரோவெனின் அது நினைந்திலர்போலுமென்று இகழ்ந்துரைப்பாராவர் மற்று வெண்சீரிறுதி நிரைவந்தாற் கலித்தளையாமென்பதற்கு ஒத்த வேறுண்டாயினன்றே நேரும் நிரையுந் தட்டதனை நேரும் நிரையும் பகைத்ததெனவும் வேண்டுமெனவும் அங்ஙனம் பொருளுரைப்பாா க்கு எவ்வாற்றானும் இச்சூத்திரம் ஏலாதெனவுந் "தன்சீர்வகையினு ந் தளைநிலைவகையினும்" என்றவழித் தன்சீரானுந் தளைகோடுமாகலா னும் அதுபொருந்தாதெனமறுக்க. இனி, வெண்சீரின் ஈற்றசையொ ன்றேயாதலான் இயற்றென்று ஒருமைகூறினான். இடைநின்றநேரு நிரையுஞ் சேரவென்னுமையின் இங்ஙனந் திரிந்தநிலைமை வஞ்சியு ரிச்சீரெனப்படும். இனி, வெண்சீரென்பது ஒழுவாயாயின் ஈற்றசை,

னையென்பது இயற்சீரின்பெயராதல்வேண்டும். அங்ஙனங் கருதி
னும் அசையென்பதனை ஒருகாற்சொல்லி ஈற்றசை நிலையசையென
லாகாதென்பது. அல்லதூஉம் வெண்சீரினை இயற்சீராக்கி அவ்வியற்
சீரினை வெண்சீராக்குதல் வினையிலுழப்பாகி வரம்பின்றுமெனமறு
க்க. என்றூர்க்குத் தன்சீருள்வழித் தளைவகைவேண்டானெனல் "அ
ரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்" என்பதூஉங் கலித்த
ளையன்றாகிய செல்லுமென்பது. கலிப்பாவிற்கு ஒன்றாது வருதலு
ரிமையுடைய வெண்சீரெனவே வெண்பாவிற்கு ஒன்றாது வருதல்
யாண்டுமில்லை, ஒன்றிவரினல்லதென்பது உடம்படப்பட்டது. (௨௯

௩௪௨. இன்சீ ரியைய வருகுவ தாயின்
வெண்சீர் வரையா ராசிரிய வடிக்கே.

இது கட்டளையடியல்லாதவழிச் சீர்மயங்குமாறுணர்-ற்று
(இ-ள்.) இன்னோசைத்தாகிய துணிவிற்றாகி வரின் ஆசிரியவடிக்க
ண்வெண்சீரும் வரப்பெறும். எ-று. "இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்ட
ன் கிடக்கைத் - தமிழ்தலை மயங்கிய தலையாலங் கானத்து" எனத் த
லையாலமென்றவழி ஆசிரியவடியுள் இன்சீரியைய வெண்சீர்வந்தது
முன்னர் வெண்சீரினை "இன்மா நேரடிக் கொருங்கு நிலையில" என
விலக்கி ஈண்டு வரையாரென்றமையின் அது கட்டளையடிக்கென்
பதூஉம் இது கட்டளையடிக்கன்றென்பதூஉம் பெற்றாம். வருகுவ
தாயினென்று ஒருமைகூறினமையானும் இயையவென்றதனானு
ஓரடிக்கண் ஒன்றே யாண்டும் வருவதெனக்கொள்க. (௩௦

௩௪௩. அந்நிலை மருங்கின் வஞ்சி யுரிச்சீ
ரொன்றுத லுடைய வோரோர் வழியே.

இது வஞ்சியுரிச்சீர் ஆசிரிய அடியுண் மயங்குமாறுணர்-ற்ற
(இ-ள்.) கட்டளையடியல்லாதவழி இஃச்சீரியையவருகுவதாயின் வ
ஞ்சியுரிச்சீர்களும் ஓரோர்வழி ஆசிரியத்துள் வரப்பெறும். எ-று
ஒருவழியென்னாது ஓரோர்வழியென்றதென்னையெனின் அறுபத்
வஞ்சியுரிச்சீருள்ளும் பத்துச்சீரே வருமென்பதூஉம் அவைவருங்கா
ம் பயின்றுவாராவென்பதூஉம் அறிவித்தற்கென்பது. அவை மாசே
சுரம் புலிசேர்சுரம் மாசெல்காடு புலிசெல்காடு மாசெல்கடறு பு
செல்கடறு பாம்புசேர்வாய் பாம்புவருவாய் களிறுசேர்வாய் களி
வருவூர் என்பன. அவற்றுக்குச்செய்யுள்; - "மாரியொடு மலர்ந்த ம
த்தாட் கொன்றை - குறிஞ்சியொடு கமழுங் குன்ற நாடன்" எ
மாசேர்சுரம் புலிசேர்சுரம் என்பன அடிமுதற்கண் வந்தன. "மு

யொடு மஞ்ஞை மூதிலை கொதிக்கும்" என்பது மாசெல்லாடு வந்தது. "அவரிசுறு துவர்வாய் மாத்தா ஞேக்கின்" எனப் புலிசெல்லா வந்தது "ஒண்பொன்மலர்ந்த வுண்மெய்யக்கூதாமலை" என மாசெ கடறு வந்தது. "காடிவழங்கு குன்று கண்டுபோகி" எனப் புலிசெ கடறு வந்தது. "காடுதோரா வழிதருகண்யானை" எனப் பாம்புசெ லாய் வந்தது "சேந்துசிதையா செங்குரற் சிறுதினை" எனப் பா புயருவாய் வந்தது. "மருந்துநாடாத் திருந்து சிலம்பிற் கைக்கும்" எ ரக் களிறுசெல்வாய்வந்தது. "கடறுகவரா விழிந்து கண்யாறு வரி ப்" எனக் களிறுவருவாய்வந்தது. பிறவுமன்ன. நேர்நிரையாகியும் நேர்புநிரைபாகியும் ஈறுமுதல்பெறச் சீர்வந்தது. (௩௪)

௩௪. நாற்சீர் கொண்ட தடியெனப் படுமே.

இது முதற்சூத்திரத்துள் "யாத்த சீரே யடியாப் பெனாஅ" என நிறுத்தமுறையானே சீருணர்த்தி அடியுணர்த்தவெழுந்தான் அவற்றுள் இது நாற்சீரடியுணர்-ற்று. (இ - ள்.) அடியென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவன நாற்சீரடி. எ - று. எனவே, இருசீரானும் முச்சீரானும் ஐஞ்சீரானும் அறுசீர்முதலியவற்றானும் வருமாயினும் அவை சிறப்பிலவென்றவாறாம். இருசீரான் வருவதனை என்ன அடியென்னுமாவெனின் அடிக்கெல்லாம் எழுத்துவகையானே மேற்பெயர்கூறும். அவ்வாறே சீர்வகையானுங் கொள்ளப்படுமென்பது. சுருங்கி எழுத்தான்வருவன குறளடியென்றும் அவற்றின் ஏறிய எழுத்தான் வருவன சிந்தடியென்றும் இடைநின்றன அளவடியென்றும் அவற்றின் நெடியன நெடிலடியென்றும் அவற்றினும் நெடியன கழிநெடிலடியென்றுங் கூறுமாகலான் அவ்வாறே இருசீரடி குறளடியென்றும் முச்சீரடி சிந்தடி யென்றும் நாற்சீரடி அளவடியென்று ஐஞ்சீரடி நெடிலடியென்றும் அறுசீர்முதலியன கழிநெடிலடியென்றுங் கோடுமென்பது. இவற்றினெல்லாம் நாற்சீரடி சிறந்ததென்னையெனின், அளவிற்பட்டமைந்தமையானும் அதுபயின்றுவருதலானுமென்பது. உதாரணம் "இருமழை தலைஇய விருணிற விசும்பின்" எனவும் "அறுசுவை யுண்டி யமர்ந்தில்லா ளூட்ட" எனவும் "அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்" எனவும் இவை மூன்றுபாவினும் அளவடி வந்தவாறு. இவற்றது விகற்பமெல்லாம் முன்னர்ச் சொல்லுதும். (௩௫)

௩௫. அடியுள் ளனவே தளையொடு தொடையே.

இதுவுமது. நாற்சீரடியது சிறப்புணர்-ற்று. எதிரதுநோக் யதோர் கருவியெனினும் அமையும். (இ-ள்.) முன்னர்க்கூறிய நா

ற்சீரடியுள் உள்ளனவே தளையுந் தொடையும். எ-று. மற்று மாத்திரையும் எழுத்தும் அசையுஞ் சீரும் அவ்வடியுள்ளன அல்லவோவெனின் அற்றன்று; அவ்வடிக்கணுள்ளனவெல்லாங் கூறுகின்றானல்லன் இதுவென்பது. என்னை? நாற் தளைப்பகுதியாற் கட்டளையடியென உறழ்வதூஉம் அறுநூற்றிருபத்தைந்தடியென வரையறைகூறுவதூஉம் அவ்வளவடியே என்றற்கு நாற்சீர்க்கண்ணது தளையென்றானென்பது. மூன்றுஞ் சீர்வகையான் வருக்கும் அடியன்றிக் கட்டளையடியெல்லாந் தளைவகையுடையவென விதந்தோதி வந்ததனானே நாற் தளை கொள்வது நாற்சீரடிக்கணென்பான் அடியுள்ளது தளையென்றானென்பது. மற்றையடிக்கட்டளைகொள்ளின் அது வரையறையின்றென்னுமாகலின் எண்ணோவாந்தோதினானென்பது. அது தக்கது, மற்றுப் பொழிப்பும் ஒரூஉவும்போலாத மோனை முதலிய தொடையெல்லாம் அடியிரண்டியையத் தொடுக்கல்வேண்டுமென்றே? அவற்றை அடியுள்ளனவே தொடையுமென்றதென்னையெனின், அற்றன்று நாற் தொடையுறழச் சீர்கொள்வதூஉம் இவ்வளவடிக்கணென்பது கூறினான் ஆண்டுத்தொடைகூறும்வழி வரையாது கூறுமாகலினென்பது. எனவே, கட்டளைப்படிப்பதூஉந் தொடையுறழ்தற்கு இடனாவதூஉம் நேரடியேயெனச் சிறப்பித்தவாறு. (கூகூ)

கூசகூ. அடியிறந்து வருதலில்லென மொழிப.

இதுவுங் கட்டளைப்பாட்டிற்குந் தொடைக்கும் ஆவதோர் கருவி. (இ - ள்.) அறுநூற்றிருபத்தைந்து அடியுள்ளும் ஓரடியின் இறந்துவாரா மேற்கூறிய தளையுந் தொடையும். எ - று. இதன்பொருள் மேற்கூறிய தளைவகையேயன்றி அடியோடு அடிக்கூட்டத்துத் தளைகொள்ளுங்காலும் ஓரடிக்கண்ணே வழுவாமற் கோடல்வேண்டுமெனவும் அங்ஙனமே தொடைகொள்ளுங்காலும் வந்தவந்த அடி வரப்பெறுவதெனவுங் கூறியவாறு. எனவே, தேமா தேமா தேமா தேமா வென்னும் அடிக்கட் தொடைகொள்ளுங்கால் வாமா னேறி வந்தான் மன்ற என முன் வந்த அடியே வரல்வேண்டு மென்பதூஉம் அன்றித் தேமாஞ் சோலைத் தீந்தே னுண்ட - காமர் தும்பி யாதல் கண்டது எனவரிற் தளைவழுவாகிப் பதின்மூவாயிரத்தெழுநூற்றெட்டெனப்பட்டதொடைப்பகுதியுட்படாதென்பதூஉம் பெற்றாம். இனி வெண்பாவினுள் அவைவருமாறு; "சென்றே யறைப வொருகால் இறுவரா - தின்றே யறைப பறையினை - நன்றேகாண்" எனப் பன்னிரண்டெழுத்தடி ஒன்றினையும் இருகாற் சொல்லிக் கூட்டி ஈரடிக்கட்தொடை கொள்ளுங்கால் அடியோடு அடிக்கூட்டத்துத் தளைவகை சிதையாது வந்தமையின் அத்தொடை பதின்மூவா

யிரத் தெழுநூற்றெட்டெனை வரையறைப்பட்ட தொடையுட்பட்டது:
"யாஅறாடத் தானுணர்த்த யானுணரா விட்டபின் றூனுட - யானு
ணர்த்தத் தானுணர்ந்தான் - றேனூடு" என்றவழிப் பதினான்கெழுத்த
டியே தொடுத்தமையின் அடியிறந்து வந்ததன்றாயினுந் தளைவகை
ஒன்றாமையான் இது பதின்மூவாயிரத்தெழுநூற்றெட்டினுட்படா
தாயிற்று. வண்டு வரகு வரகு வரகு என்கிற அடியை மீட்டுந் தந்து
தொடைகொள்ளுங்கால் வண்டு வரகு வரகு வரகு என்றது நேரொ
ன்றாசிரியத்தளை தட்டுமாதலான் இது வழுவெனப்படுமென்பது. கலி
ப்பாவிற்கு அன்னதோர் வரையறை இல்லை. இருவாற்றானும் வரு
மென்பது. என்னை? "வெண்சீ ரீற்றசை நிரையசை யியற்றே" எ
ன்றாராகலின். மேலைச்சூத்திரத்தானே தளைவகை சிதையாமல் அறு
நூற்றிருபத்தைந்து வகைப்படுவது நாற் சீரடியே என்பதூஉங் கூறி
அந்நாற்சீரடியே நாம் முன்னர் வேண்டுந் தொடைவிகற்பத்திற்
குரியவென்பதூஉங் கூறினான். இச்சூத்திரத்தானே அத்தொடை
கொள்வது தம்மின் வேறாகாத இரண்டடிக்கண்ணென்பதூஉம்
அறுநூற்றிருபத்தைந்தடியுள் ஒன்றனை இருகாற்சொல்லித் தொடை
கொள்ளப்படுமென்பதூஉம் அங்ஙனந் தொகுக்குங் காலும் அடி
யோடு அடிக்கூட்டத்தின்கண்ணுந் தளைவகை சிதையாமல் வேண்
டுமென்பதூஉங் கூறியவாறாயிற்று. இவற்றானெல்லாம் நாற்சீரடியே
சிறப்புடைத்தென்பது பெற்றாம். இன்னும் அதன் சிறப்புடைமை
யே கூறுகின்றான். (௧௪௬)

௧௪௭. அடியின் சிறப்பே பாட்டெனப் படுமே.

இது நாற்சீரடியே விசேடித்துக்கூறி அதனது இடத்தானே
பாட்டென்பதோர் முதற்பொருள் தோன்றுமென்பதுணர்த்தியவாறு.
எனப்படுமென்றதனான் இவ்வடிகளான் வந்த செய்யுளே சிறப்புடை
யனவென்பதூஉஞ் சொல்லியவாறு. மாத்திரை முதலியவற்றை
உறுப்புக்களான் இத்துணை மாத்திரை கொண்டது செய்யுளென்று
னும், இத்துணை அசையுஞ் சீருந் தொடையுங் கொண்டது செய்யு
ளென்றானும் அளவியல் கூறிய உறுப்புக்களான் வரையறுக்கப்படா.
அடியளவே கூறிச்செய்யுட்புலப்பாடாமென்பது. எனப்படுமென்ற
தனான் ஒழிந்த அடிகளானும் அவ்வாறு வருமாயினும் அவை சிறப்
பிலவென்பது. (இ - ள்.) அடி இரண்டும் பலவும் அடுத்துவந்த தொ
டையே பாட்டு எ - று. தலையிடைகடைச்சங்கத்தாரும் பிறசான்
றோரும் நாற்சீரடியான் வரும் ஆசிரியமும் வெண்பாவும் கலியுமே
பெரும்பான்மையுஞ் செய்தார்; வஞ்சிப்பாச் சிறுவரவிற்றெனக்

கொள்க. "மாயோன் மார்பி லாரம் போல - மணிவரை யிழிதரு மணி கிள ரருவி - கன்பொன் வரன்று காட - னன்புபெரி துடைய னின் னே செலினே" என நாற் சீரடியான் ஆசிரியம் வந்தவாறு. "மலைமி சைத் தோன்று மதியம்போல் யானைத் - தலைமிசைக் கொண்ட குடையர்" என அளவடியானே வெண்பாவந்தவாறு. "அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்" எனக் கலிப்பா அளவடியான் வந்தது. பிறவுமன்ன. (௩௫)

௩௪௮. நாலெழுத் தாதி யாக வாறெழுத்
தேறிய நிலத்தே குறளடி யென்ப. (௩௬)

௩௪௯. ஏழெழுத் தென்ப சிந்தடிக் களவே
யீரெழுத் தேற்ற மவ்வழி யான. (௩௭)

௩௫௦. பத்தெழுத் தென்ப நேரடிக் களவே
யொத்த நாலெழுத் தொற்றலங் கடையே. (௩௮)

௩௫௧. மூவைந் தெழுத்தே நெடிலடிக் களவே
யீரெழுத் துமிகுதலு மியல்பென மொழிப. (௩௯)

௩௫௨. மூவா றெழுத்தே கழிநெடிற் களவே
யீரெழுத்து மிகுதலு மிவட்பெறு மென்ப. (௪௦)

இவை ஐந்து சூத்திரமும் உரையியைபுநோக்கி உடனெழுதப் பட்டன. நாற்சீரடி இத்துணைப்பகுதிப்படுமென அவற்றது பெயரும் முறையுந் தொகையுமுணர் - ற்று. (இ - ள்.) நாலெழுத்து முதலாக ஆறெழுத்தளவும் வந்த நிலம் மூன்றுங் குறளடியெனவும் ஏழெழுத்து முதன் மூன்றுநிலனுஞ் சிந்தடியெனவும் பத்தெழுத்துமுதல் ஐந்துநி லனும் அளவடியெனவும் பதினைந்தெழுத்துமுதன் மூன்றுநிலனும் நெ டிலடியெனவும் பதினெட்டெழுத்துமுதல் இருபதெழுத்துவரை மூ ன்றுநிலனுங் கழிநெடிலடியெனவுஞ் சொல்லுப ஆசிரியர். எ - று. குற ளடிநிலங்களை வருத்துரையாது ஒழிந்தன வருத்துரைத்தான் அவை முதலிடைகடையென மூன்றுகூற்றன் ஒன்றொன்றனிற் சிறப்பிழி வுடையனவென்று கொள்ளினுங் கொள்ளலாமென்பது. அவற்றுக்குச் செய்யுள்; "போந்து போந்து சார்ந்து சார்ந்து - நோர்ந்து நோர்ந்து மூசி நொந்து - வண்டு சூழ விண்டு நீங்கி - நீர்வாய்க் கொண்டு நீண்ட நீல - மூலவா யூதை வீச நீர்வாய் - மணியேர் தண்டோடு டால்கி மாலை நன்மணங் கமழும் பன்னெல் லூர - வமையேர் மென்றோ ளாயரி நெ டுங்க - ணிணையீ ரோதி யேந்திள வனமுலை - யிறும்பமன் மலரினை

யெழுத்த மாவி - னறுந்தழை துயல்வருஉஞ் செறிந்தேந் தல்குலணி
நடை யசைஇய வரியமை சிலம்பின் - மணிமருள் வணர்குரல் வளரி
ளம் பிறைநுத - லொளிநிலவு வயங்கிழை யுருவுடை மகளிரொடு - நளி
முழவு முழங்க வணிநிலவு நயங்குநக - ரிருந்தளவு மலரளவு சுரும்
புலவு நறுந் தொடை - கலனளவு கலனளவு கலனளவு கலனளவு -
பெருமணம் புணர்ந்தனை யென்பவஃ - தொருநீ மறைப்ப வொழி
குவ தன்றே" என இதனுட் பதினேழுநிலத்து ஐவகையடியும் முறை
யானே வந்தவாறுகண்டுகொள்க. குறளடி சிந்தடி அளவடி நெடிலடி
கழிநெடிலடியென நாற்சீரடிதானே ஐவகைப்படுமென்று அவற்றது
பெயரும் முறையுந் தொகையுங் கூறினான். தொகை பதினேழ்நிலத்து
ஐவகையடியென்பது. எண்ணிப்பார்க்க. இப்பெயரெல்லாங் காரண
ப்பெயர். மக்களுட் டிரக் குறியானைக் குறளனென்றும் அவனினெடி
யானைச் சிந்தனென்றும் ஒப்பமைந்தானை அளவிற்பட்டானென்றும்
அவனினெடியானை நெடியானென்றும் அவனினெடியானைக் கழிய
நெடியானென்றுஞ் சொல்லுப. அவைபோற் கொள்க இப்பெயரெ
ன்பது. (௪௦)

௩௪௧. சீர்நிலை தானே யைந்தெழுத் திறவாது.

இது மேலெழுத்தெண்ணி யடிவகுக்கப்பட்ட ஐவகையடிக்குச்
சீரும் எழுத்தெண்ணி வகுக்கின்றது (இ - ள்.) சீரது நிலைமைதான்
ஐந்தெழுத்து இறந்துவாராது. எ - று. பெருமைக்கெல்லைகூறி வரை
யறுக்கவே சிறுமைச்செல்லை வரையறைப்படாது ஒன்றுமுதலாக வ
ருமென்பதாம். சீர்நிலைதானேயென்பது பிரிநிலையேகாரம். அதனை அ
சைநிலையிற் பிரித்துக்கூறியவாறு. அதனை அவ்வாறு பிரித்துக்கூறவே
அசைச்சீராயவழி ஐந்தெழுத்திறவாமை அவற்றுக்கில்லையென்பது
கொள்ளப்படும். அஃதேல் அவற்றுக்கெல்லைகூறினானோவெனின்
அவை மூன்றெழுத்தினிறவாதென்பது உரையிற்கொள்க. தானென்
பதனை இலேசுப்படுத்துக்கொள்ளினும் அமையும். மற்றிவற்றையுஞ்
சீர்நிலைபெறுமென்பவாதலாற் சீரொன அடக்கானோவெனின், அடக்கா
னன்றே, அவை சீர்நிலையெய்தியவழியும் அசையிரண்டாகாமையினெ
ன்பது. "தனிவகை சிதையாத் தன்மைய யான" என்று ஆண்டுவரை
ந்தமையின் அதனைச் சீர்நிலையென வாளாது பொதுவகையானோதான்.
அதுவேகருத்தாயின் அவற்றை நேர்பசை நிரைபசையெனக் கூறிய
தனானும் "ஈரசை கொண்டு மூவகை புணர்ந்துஞ் சீரியைந் திற்றது
சீரெனப்படும்" என்றதனானும் பயந்ததென்னையெனமறுக்க. அல்ல
தூஉம் இயற்சீர்ப்பாற்படுத்தியற்றுகவெனவே இவைதாமியற்சீரல்ல,
அவற்றதுசெய்கை இவற்றானுங் கொள்கவென்றதனையே ஆண்டுக்

கூறியதென்பது. அல்லதூஉந் தேவரும் நரகரும் மக்கட்பாற் படுத்துத் திணைகொள்ளப்படுமென்ற துணையானே பிறப்பானும் பெற்றியானும் மக்களென வழங்கார். அதுபோல அசைநிலைத்தளையுஞ் சீர்நிலைத்தளையும் ஒக்குமென்றதுணையானே அவை அசைச்சீரெனவே அடையடுத்தே சொல்லவேண்டுவனவற்றையும் வாளாதே சீரெனப்படுவனவற்றையும் ஒருவகையானே சீர்நிலையென மயங்கக்கூறல் குற்றமாமென்பது. மயங்கக்கூறல் குற்றமன்றென்பார் உளராயின் அவர்கருத்தினான் அதுவும் அமையுமென்பது. ஒருசாதியல்லனவற்றைச் சாதியொன்றெனவும் புகலார். அதுபோலச் சீரிலக்கணமுடைய இயற்சீர் உரிச்சீர்களைச் சீரெனக்கூறி அவ்வினத்தவல்லாத அசைச்சீரை இலேசினாற் கொண்டானென்பது. ஓரெழுத்துச்சீர் நுந்தையென ஒன்றேயாம். இதனோடு வண்டு என்னும் அசைச்சீர்கூட்ட இரண்டாம். ஈரெழுத்துச்சீர் நான்கு; அவை தேமா ஞாயிறு போதுபூ போரேறு எனவரும். மின்னு வரகு என்னும் அசைச்சீரிரண்டனோடுங் கூட்ட ஆறாம். மூவெழுத்துச்சீர் பத்து ; புளிமா பாதிரி வலியது மேவுசீர் நன்னாணு பூமருது கடியாறு விறகுதீ மாசெல்வாய் நீடுகொடி எனவிவை. அரவு என்னும் உரியசைச்சீரோடுங் கூட்டப் பதினொன்றாம். நாலெழுத்துச்சீர் ஒன்பது ; அவை கணவிரி காருருமு பெருநாணு உருமுத்தீ மழகளிறு மாவருவாய் புலிசெல்வாய் நாணுவரை உரறுபுலி எனவிவை. ஐந்தெழுத்துச்சீர் மூன்று ; அவை நரையுருமு புலிவருவாய் விரவுகொடி எனவரும். இக்கூறுபட்டனவெல்லாம் ஈண்டுக்காட்டுவோமாயிற்று, "எழுத்தள வெஞ்சினுஞ் சீர்நிலை தானே குன்றலு மிகுதலு மில்லென மொழிப" என வருகின்ற சூத்திரத்தினை நோக்கியென்பது. முடவுமருது என்பதனைக் குற்றுகரங் களைந்து ஐந்தெழுத்தென்று காட்டுவாருமுளர். அஃது உரியசை மயக்கமாகிய ஆசிரியவுரிச்சீராகலின் "இன்பா நேரடிக் கொருங்குநிலை யிலவே" என்பதனான் விலக்கப்பட்டதென்பது. இனி நுந்தையென்பதனை ஈரெழுத்துச்சீரென்பாருமுளர். அங்ஙனங் கூறின் "இரண்டு தலையிட்ட முதலாகிருபஃது" என்னும் எழுத்தோத்தினோடு மாறுகொள்ளுமென்பது. அது வழக்கிற்குக் கூறியது செய்யுட்காயினவாறுகொள்ளாமோவெனின் கொள்ளாம்; செய்யுட்கெண்ணும்தனை வேறெழுத்தென்று வேண்டுமாகலின். என்னை? "முற்றிய லுகர மொழிசிதைத்துக் கொளாஅ" எனக் குற்றியலுகரமும் வருமொழியைச் சிதைத்துக்கொள்ளப்படாதென்பது கூறினாகலினென்பது. (௪௯)

கூ௰. நேர்நிலை வஞ்சிக் காறு மாகும்.

இஃது ஒழிந்த வஞ்சிப்பாவினுள் வருஞ்சீர் இத்துணையெழுத்திறவாதென்கின்றது. நேர்நிலை வஞ்சியென்பது சமனிலைவஞ்சி

அஃது இருசீரான் வருதலிற் சமனிலை வஞ்சியெனப்பட்டது, மூச்சீரான் வருவதனை வியனிலைவஞ்சியென்பவாகலின். (இ-ள்.) இருசீரடிவஞ்சியுள் ஒருசீர் ஆறெழுத்துமாகப்பெறும். எ - று. இதற்குமேனின்ற அதிகாரத்தாற் பெருக்கத்திற்கெல்லைகூறினான் சுருக்கத்திற்கு வரையறையுடைமையின். அது முன்னாகச்சொல்லும். எனவே, அறுபது வஞ்சியுரிச்சீருள்ளும் ஆறெழுத்தான் வருஞ் சீருங் கட்டளையடியாய் வரப்பெறுமென்றவாறு. உம்மை இறந்ததுதழீஇயிற்று. "தன்சீரெழுத்தின் சின்மை மூன்றே" என்றதனான் ஒன்றும் இரண்டும் எழுத்தாய் வருதலொழித்து ஒழிந்த எழுத்தான் ஆறெழுத்தளவும் வஞ்சியுரிச்சீர்வருமென்பதுகொள்ளப்படும். இதனை எச்சவும்மையென், பார் ஏழெழுத்தானும் வஞ்சியுரிச்சீர்வருமென்ப. அங்ஙனங்கொள்ளின் இரண்டு சீராற் பதின்மூன்றெழுத்துளவாகிய செல்லும். செல்லவே "குறளடி முதலா வளவடி காறு - முறழ்நிலை யிலவே வஞ்சிக் கென்ப." என்பதனோடு மாறுகொள்ளுமென்பது. "தன்சீ ரெழுத்தின் சின்மை மூன்றே." என்புழி இவற்றிற்கு உதாரணங் காட்டுதும். (சஉ)

கூருக. எழுத்தள வெஞ்சினுஞ் சீர்நிலை தானே
குன்றலு மிகுதலு மில்லென மொழிப.

இது மேற்கூறிய சீரெல்லாவற்றிற்கும் பொதுவிதி. (இ - ள்,) ஒருசீர் இரண்டுமுதற் பதினெட்டீறாகப் பலநிலைமைப்பட்டுப் பல சீராகிச் செய்யுளுள் வருமாற்றாற் றத்தமெழுத்துக் குறைந்தும் மிகுந்தும் அளவிறப்பினும் அவ்வச்சீரொனப்பட்டுச் செய்யுளுள் ஒத்த ஓசை இருவகையும் ஒருதன்மையவேயாகச் சுருங்கிற்றும் பெருகிற்றுமில்லை. எ - று. எனவே, அவை எழுத்தெண்ணி அடிவகுச்குமாற்றான் இருநிலைமையும் இரண்டிறந்த பலநிலைமையும் படுவன படும். அவ்விடத்து எழுத்திற்கல்லது சுருக்கப்பெருக்கமில்லையென்பதூஉங் கூறியவாறாயிற்று. தானென மிகுத்துச்சொல்லியவதனான் அசைச்சீர்க்கும் அவ்வாறே கொள்ளப்படும். தளைவகைக்குரியவென மேலோதிவந்த சீர்பதினாறும் அசைச்சீரிரண்டுமெனப் பதினெட்டினுள்ளும் இயற்சீர்பத்தினுட் புளிமாவும் வெண்சீர்நான்குமென ஐந்தும் ஒருநிலைமையவேயாம். ஒழிந்தசீர் பதின்மூன்றும் இருநிலைமையெய்தி இருபத்தாறும். ஆகச்சீர்முப்பத்தொன்றுமென்பது. அவற்றுக்குதாரணம்; நுந்தை தேமா ஞாயிறு பாதிரி வலியது கணவிரிபோதுபூ மேவுசீர் போரேறு நன்னாணு பூமருது காருருமு கடியாறு பெருநாணு விறகுதீ உருமுத்தீ மழகளிறு நாயுருமு என ஒன்பதிற்சீரும் இருநிலைமையாற் பதினெட்டாயின. புளிமாவென்னும் இய

ற்சீர் ஓருநிலைமைத்தேயாம். அல்லாதார் வரகு என்பதனுட் குற்றுகர ங்களைந்து புளிமாவிற்கு இருநிலைமை காட்டுப; அங்ஙனங் காட்டின் வரகென்பதுபோலப் புளிமாவும் ஓரசையாகவானும் புளிமாவென்பது போல வரகு என்பது இரண்டசையாகவானுங் கோடல்வேண்டும். கொள்ளவே இச்சூத்திரத்தினோடு மாறுகோளாமென்பது. என்னை? "எழுத்தளவெஞ்சினுஞ் சீர்நிலை தானே குன்றலு மிகுதலு மில்லெனமொழிப" என்றாகலின் என்பது. நீடுகொடி நாணுத்தளை எனவும் உரறுபுலி விரவுகொடி எனவும் நிரையீற்றாசிரியவுரிச்சீரிரண்டும் இவ்விரண்டாகி இருநிலைமையெய்தியவாறு. இனி வெண்சீர்நான்கும் ஒருநிலைமையவேயாம். வண்டு மின்னு வரகு அரவு என அசைச்சீரிரண்டும் நான்காய் இருநிலைமையவாம். இவ்வாற்றான் இவையெல்லாந் தொகுப்ப இயற்சீர் பத்தொன்பதும் ஆசிரியவுரிச்சீர் நான்கும் அசைச்சீர் நான்கும் வெண்சீர் நான்கும் என முப்பத்தொன்றாயின. என்றாற்கு மாவருவாய் புலிவருவாய் என்பவற்றையும் ஞாயிறுகொல் வலியதுகொல் எனக் குற்றுகரம்பெய்து இருநிலைமைகொள்ளாமோவெனிற் கொள்ளாம்; அவை "எல்லா விறுதியு முகர நிறையும்" என்பதனான் முற்றுகரமேயாமென்பது. இனி முதற்கணின்ற குற்றுகரமுங் கொண்டு இருநிலைமை கொள்ளாம். என்னை? நுந்தையென்பது ஈரசையாகவானும் அதனை நீநுந்தையென வேறோர்சொற்பெய்து வெண்சீரெனக் காட்டின் அது வந்துநின்றது என்றதுபோலச் சீர்வகையான் வேறோர் சொல்லாமாகவே அது முற்றுகரமாகலானுமென விடுக்க. என்றாற்குப் போதுபூ என்பதூஉம் இருநிலைமைத்தாகாவாம் பிறவெனின், அற்றன்று; சேற்றுக்கால் யாட்டுத்தாள் வட்டுப்போர் எனப் பலவும் வருமாகலின் அஃதிருநிலைமைத்தேயாமென்பது. இனி, வஞ்சியுரிச்சீர்க்கும் இடைநின்ற குற்றுகரங்களை வன்றொடராக வருவித்துக்கொள்க. இனிச், சீரிறுதிக் குற்றுகரங்கள் நிறையாது நிற்றலும் உடையவென்பது "சீரியைந் திற்றது சீரெனப் படுமே" என்றவழிக் கூறியவாற்றானறிக. இனிச் சூத்திரம் வரையாது கூறினமையின் அறுபது வஞ்சியுரிச்சீருள்ளும் இருபத்துநான்குசீர் இருநிலைமையாகவும் இருபத்தெட்டுச்சீர் நான்குநிலைமையாகவும் எட்டுச்சீர் எட்டுநிலைமையாகவுங் கொள்ளப்படும். அவற்றுள் இருநிலைமைப்படுவன நேரீற்றுச்சீரொட்டு நிரையீற்றுச்சீரொட்டு நேர்பீற்றுச்சீர்நான்கு நிரைபீற்றுச்சீர்நான்கு என இருபத்துநான்கு வஞ்சியுரிச்சீராம். அவை மாபோகுவாய் மாவழுங்குவாய் பாம்புசேர்வாய் பாம்புவருவாய் புலிபோகுவாய் புலிவருவாய் களிறுசேர்வாய் களிறுவருவாய் எனவும் மாசேர்சுரம் மாவருசுரம் மாபோகுசுரம் மாவழுங்குசுரம் புலிசேர்சுரம் புலிவருசுரம் புலிபோகுசுரம் புலிவ

முங்குசுரம் எனவும் மாசேர்காடு மாவருகாடு புலிசேர்காடு புலிவருகாடு எனவும் மாசேர்கடறு மாவருகடறு புலிசேர்கடறு புலிவருகடறு எனவும் வரும். இவ்விருபத்துநான்கும் இருநிலைமையால் நாற்பத்தெட்டாமென்பது. இனி நான்குநிலைமைப்படுஞ்சீர் இருபத்தெட்டு வருமாறு; பாம்புபோகுவாய் பாம்புவழங்குவாய் களிறுபோகுவாய் களிறுவழங்குவாய் எனவும் பாம்புசேர்சுரம் பாம்புவருசுரம் பாம்புபோகுசுரம் பாம்புவழங்குசுரம் எனவும் களிறுசேர்சுரம் களிறுவருசுரம் களிறுபோகுசுரம் களிறுவழங்குசுரம் எனவும் மாபோகுகாடு மாவழங்குகாடு புலிபோகுகாடு புலிவழங்குகாடு எனவும் பாம்புசேர்காடு பாம்புவருகாடு களிறுசேர்காடு களிறுவருகாடு எனவும் மாபோகுகடறு மாவழங்குகடறு புலிபோகுகடறு புலிவழங்குகடறு எனவும் பாம்புசேர்கடறு பாம்புவருகடறு களிறுசேர்கடறு களிறுவருகடறு எனவும் வரும். இவற்றைப் பாம்புபோகுவாய் பாம்புமன்னுவாய் மின்னுப்போகுவாய் மின்னுக்கோளுவாய் என ஒன்று நான்காக வாய்பாடுகொடுத்து ஒட்டியுணர்க. இவற்றுள் உரியசைமுதற்கணின்ற நிரையீற்றுநான்கினையும் ஒன்று நான்குசெய்யுங்கால் பாம்புசேர்சுரம் பாம்புசேர்வது மின்னுச்சேர்சுரம் மின்னுச்சேர்வது என்றாற்போல வெவ்வேறு வாய்பாடுகொடுத்துரைக்க. இவையிருபத்தெட்டும் விரிப்ப நூற்றொருபத்திரண்டு வஞ்சியுரிச்சீராம். இனி எட்டுநிலைமைப்படுஞ் சீர் எட்டுமாவன, பாம்புபோகுகாடு பாம்புவழங்குகாடு களிறுபோகுகாடு களிறுவழங்குகாடு எனவும் பாம்புபோகுகடறு பாம்புவழங்குகடறு களிறுபோகுகடறு களிறுவழங்குகடறு எனவும் வரும். இவை மும்மூன்று உரியசையுடைமையின் முதற்கணின்ற உரியசையிரண்டும் நான்குநிலைமை எய்தும். பின்னாநின்ற உரியசையொன்றனை இருநிலைமையாக்கி அவற்றோடு முன்னர்நின்ற நான்கினையும் வேறுவேறுகூட்ட எட்டாமென்பது. உதாரணம்; பாம்புபோகுகாடு மின்னுப்போகுகாடு பாம்புமன்னுகாடு மின்னுமன்னுகாடு பாம்புபோகுகாவு மின்னுப்போகுகாவு பாம்புமன்னுகாவு மின்னுமன்னுகாவு எனவரும். இவ்வாறே ஒழிந்தசீர்எழுனையும் வெவ்வேறு வாய்பாடுகொடுத்துரைக்க அறுபத்துநான்கு வஞ்சியுரிச்சீராம். இவ்வாற்றான் இருநிலைமையும் நான்குநிலைமையும் எட்டுநிலைமையும் பட்ட சொல்லாந் தொகுப்ப வஞ்சியுரிச்சீர் இருநூற்றிருபத்துநான்காமெனப்படும். இவற்றுள் ஏழெழுத்தும் எட்டெழுத்தும் ஒன்பதெழுத்தும் பெற்றசீர் இருபத்துமூன்றுள. அவை நேர்நிலைவஞ்சிக்காகா வென்பது "ஏற்றநிலையிலவே வஞ்சிக்கு" என்புழிச் சொல்லுதும். இனி ஆசிரியவுரிச்சீர் நான்கும் ஒன்று நான்குநிலைமைப்படுமென்

பதூஉம் ஈண்டடங்கும். நீடுகொடி குளிறுபுலி என்பன இருநிலை மைப்படும். அது மேற்கூறினும். என்றார்க்கு அவற்றை இருநிலைமையென்றதென்னை? நீடுகொடி நீடுவது எனவும் நாலுத்தலை ஈனுவது எனவும் ஒன்று நான்காம் பிறவெனின், அற்றன்று; நீடுவது என்பதனை அலகுவைக்குங்கால் "அசையுஞ் சீரு மிசையொடு சேர்த்தி" என்பதனான் அவ்வச்சீராய் இசையாவாகலிற் பூமருது என்னுஞ் சீராக வைக்கப்படுமாகலானென்பது. (௪௩)

௩௫௨. உயிரி லெழுத்து மெண்ணப் படாஅ
வுயிர்த்திற மியக்க மின்மை யான.

இது மேல் எழுத்தெண்ணிச் சீர்வகுத்த முறையானே ஒற்றும் ஆய்தமுங் குற்றுகரமும் ஒருங்கெண்ணப்படுதலெய்தினவற்றை விலக்கினவாறு. (இ - ள்.) உயிரில் எழுத்தும் எண்ணப்படாஅ = தத்தம் ஓசை இனிது விளங்கத்தந்த தன்மையான் ஒலித்தற்றொழிலில்லாத எழுத்துக்கள் ஈண்டெண்ணப்படா: உயிர்த்திறம் இயக்கம் இன்மையான = அங்ஙனம் எண்ணப்படாதவும் எழுத்தெனப்படுதலிற் சிறிது நாப்புடைபெயருந் துணையான் ஒலித்தலும் மொழிசார்ந்து ஒலித்தலும் உடையவன்றே? அங்ஙனம் ஒருவாற்றான் உயிர்க்குந் திறமுடையவாயினும் அவ்வுயிர்க்குந்திறம் ஈண்டுச் செய்யுட்பாற்படுங்கால் உபகாரப்பட இயங்குமாறிலவாகலின் எண்ணப்படா. எ - று. மேற் சீரதனை இருநிலைமைப்படுத்த அதிகாரத்தான் ஒற்றுங் குற்றுகரமுமே ஈண்டு விலக்கினானென்பது. இச்சூத்திரம் வலித்ததாயிற்று, "ஒற்றெழுத்தியற்றே குற்றியலிகரம்" என மேற்கூறினாதலினென்பது. போந்து சென்று சார்ந்து சார்ந்து என ஒற்றுங் குற்றுகரமும் ஒழித்தெண்ணப்பட்டமையினால் எழுத்தடியாயிற்று. பிறவும் அன்ன. (௪௪)

௩௫௩. வஞ்சி யடியே யிருசீர்த் தாகும்.

இது "நேர்நிலை வஞ்சிக் காறு மாகும்" எனவும் "தன்சீ ரெழுத்தின் சின்மை மூன்றே" எனவும் எழுத்தெண்ணி வரையறுக்கப்பட்ட சீரிரண்டு கொண்டது வஞ்சியடியென்ப துணர்ற்று. (இ-ள்) குறளடியே வரையறையுடைய வஞ்சியடியெனப்படுவது. எ-று. ஏகாரம் பிரிநிலை. என்னை? சிறப்புடை வஞ்சியடியைப் பிரித்து வாங்கிக் கொண்டமையின். எனவே, முச்சீரான் வரும் வஞ்சியடியும் உள. அவை கட்டளையடியல்லவென்றானாயிற்று. இங்ஙனங் கூறவே வஞ்சியடியும் ஒருவாற்றான் உறழ்ந்துகொள்ள வழிகாட்டியவாறு. இவ்

வாறு கூறுக்கால் மூன்றுபாவிற்குங் கூறினன் இதற்குக் கூறியதி லனெனக் குன்றக்கூறலென்னுங் குற்றமாமென்பது. இதனை மேற் "குறளடி முதலா வளவடி காறு - முறழ்நிலை யிலவே வஞ்சிக் கென்ப" என உறழ்நிலை ஒருவாற்ருனே கூறுமென்பது. அச்சூ த்திரத்தான் முச்சீரும் உறழ்பவென்று கொள்பவெனின் அஃதே கருத்தாயின் இருசீரும் முச்சீரும் வஞ்சிக்கென்பவென்று உடனே துவான்மன் ஆசிரியனென மறுக்க. (௪௫)

௧௫௪. தன்சீ ரெழுத்தின் சின்மை மூன்றே.

இது மேற்கூறிய வஞ்சியடிக்கண்வரும் இருசீர்க்கும் பெரு மைக்கெல்லை "நேர்நிலை வஞ்சிக் காறு மாகும்" என்று கூறி, ஈண்டு அவை மூன்றெழுத்திற் சுருங்காவெனச் சுருக்கத்திற்கெல்லையுணர் த்து. (இ-ள்.) வஞ்சியடிச்சீர் மூன்றெழுத்துச் சிறுமைபெறும். எ-று. சிறுமைக்கெல்லை வஞ்சிச்சீர்க்கணல்லது இன்மையின் இதனை "வஞ் சி யடியே யிருசீர்த் தாகும்" என்றதன்பின் வைத்தானென்பது. இது முச்சீர்க்குரித்தன்மையானும் மூன்றெழுத்தினிழிந்துவரும் வஞ் சியுரிச்சீர் பெரும்பான்மையும் முச்சீரடிக்கு உரிமையானும் இதன் பின் முச்சீரானும் வரும் இடனுடைத்தென்றுனென்பது. "கொன் றுகோடுநீடு கொலைக்களிறுகடாம்" என்புழி இருசீரடிமுதற்கண் மூவெழுத்தான் வஞ்சியுரிச்சீர்வந்தது. பிறவும் அன்ன. நூந்தைகாடு என ஈரெழுத்தானும் வஞ்சியுரிச்சீர்வருமெனக்கொள்க. (௪௬)

௧௫௫. முச்சீ ரானும் வருமிட னுடைத்தே.

இது ஒழிந்த வியணிலைவஞ்சிகூறுகின்றது. (இ - ள்.) வஞ் சியடி முச்சீரானும் வரப்பெறும். எ - று. இடனுடைத்தென்றதனன் இஃது உறழும் அடிக்கண்ணதன்றென்றவாறு. மற்று இருசீரடிவ ஞ்சிக்கும் இத்துணையென அடி விரியுமாறுகூறியதிலனுகலின் இதற் கேவாயறையின்றென்றது. என்னையெனின், இருசீரடிக்காயின் ஒரு வாற்ருன் உறழ்ச்சிகூறி வரையறுப்பதோராறுகூறினன், இதற்கு அன்னதூஉம் இன்றென்பது. மற்று உறழுமடி இல்வழி வஞ்சியடி இருசீர்த்தாகப்பெருதோவெனின், அதற்கன்றே, முச்சீரானும் வரு மென்று உம்மைகூறி இருசீரடியுந் தழீஇக்கொண்டு இடனுடைத் தென வேறுபடுப்பானுயிற்றென்பது. இவ்விரண்டனையும் வஞ்சியடி யென வரையாது கூறவே அவற்ருன் வேறுவேறு வருதலும் அவை மயங்கிவருதலுமுடைத்து வஞ்சிப்பாட்டென்பது பெறுதும். இக்க ருத்தானே அவற்றைக் குறளடிவஞ்சியெனவுஞ் சிந்தடிவஞ்சியென

வும் மயக்கடிவஞ்சியெனவுஞ் சொல்லுப. சிந்தடியான் வருதல் சிறு பான்மையெனக்கொள்க. (௬௭)

௩௫௬. அசைகூ னருகு மவ்வயி னான.

இதுவும் அதற்கெய்தியதோர்விதி. (இ-ள்.) மேற்கூறிய வஞ்சி யடி இரண்டன்கண்ணும் நான்கசையுங் கூனாகிவரப்பெறும். எ - று. எனவே அடியெனப்பட்ட இருசீர்க்கும் முச்சீர்க்கும் அசைகூட்டிக் கொண்டு சொல்லப்படாவென்றவாறு. அவை "வாள், வலந்தர மறு ப்பட்டன - செவ்வானத்து வனப்புப்போன்றன" எனவும், "அடி, அ தர்சேறலின் கண்சிவந்தன" எனவும், "வண்டு, மலர்சேர்ந்து வரிபா டின" எனவுங், "களிறு, கதவெறியாச் சிவந்துராஅய் - நுதிமழுங் கிய வெண்கோட்டா - னுயிருண்ணுங் கூற்றுப்போன்றன" எனவும் முறையே நான்கசையுங் கூனாயின. இனி இடையும் இறுதியுங் கூனு மென்பாருமுளர். அது வஞ்சித்தூக்கு இரண்டுகொள்ள வருமாயின் அமையுமென்பது. என்றார்க்கு, வாள், வலந்தர என்பதனை ஒருசீரா கக் கோடுமெனின் யாத்தசீரொன்றதனான் வலந்தருதல் வாண்மேற் சென்று வருகின்ற பயனிலைநின்று வற்றுமென்பது. (௬அ)

௩௫௭. சீர்கூ னாதல் நேரடிக் குரித்தே.

இஃதெய்தாதெய்துவித்தது. (இ - ள்.) தளைவகையானுஞ் சீர்வகையானும் நின்ற நேரடிக்காயின் அசைகூனாகாது சீர்கூனாகும். எ - று. "அவரோ, கேடில்விழுப்பொரு டருமார்பாசிலை - வாடாவள ளியங் காடிறந்தோரே" எனவும் "உதுக்காண், சுரந்தானா வண் கைச் சுவர்ணமாப்பூதன்" எனவும் "அவனுந்தா, னேன விதணத் தசி ற்புகை யுண்டியங்கும்" எனவும் இவை மூன்றுபாவினும் அளவடிக் கட் சீர் கூனாயினவாறு. என்றார்க்கு, நேர்பசை நிரைபசைதனையுஞ் சீர்நிலைபெறுமென்றானாகலின் அவற்றையுஞ் "சீர்கூனாத னேரடிக் குரித்தே" என்றதனானே கொள்வலெனின், அசைச்சீரினை வாளாது சீரொன்றனென்பது "சீர்நிலை தானே யைந்தெழுத் திறவாது" என்றவழிக் கூறியவதனான் அறிக. அசைச்சீரினை வாளாது சீரொ ன்றென்மைக்கு மேலைச்சூத்திரமும் இச்சூத்திரமுந்தாமே கரியாயின வென்பது. என்றார்க்கு இவற்றையும் முதற்கண்ணே காட்டியதென் னை? சூத்திரத்துள் அவ்வாறு வைத்துரைத்ததில்லையாலெனின் ஏற்பு ழிக்கோடலென்பதனான் முதற்கணின்றென்பது கொள்ளம்படும். இக் கருத்தானே வஞ்சிப்பாவிற்கும் அவ்வாறே கொள்க. (௬௯)

௩௫அ. ஐவகை யடியும் விரிக்குங் காலை
மெய்வகை யமைந்த பதினேழ் நிலத்த
டெழுபது வகையின் வழுவில வாகி
யறுநூற் றிருபத் தைந்தா கும்மே.

இது முன்னர்ச் சிறப்புடைத்தென வேண்டிய நாற்சீரடியினைக் குறளடி சிந்தடி அளவடி நெடிலடி கழிநெடிலடியென வகுத்தமையாமாறு கூறினன், இனி 'அறுநூற்றிருபத்தைந்தென வகைப்பட்ட விகற்பமுங் கூறியவாறு. (இ - ள்.) மேற்கூறிய ஐவகையடியினையும் விரிக்குங்காலைப் பொருள்வகையமைந்த பதினேழ்நிலத்து எழுபதுவகைக் குற்றநீங்கிய அறுநூற்றிருபத்தைந்தாம். எ - று. எனவே பதினேழ்நிலத்தேறினும் எழுபதுவகைக்குற்றம் விரவச் செயினும் அறுநூற்றிருபத்தைந்தெனப்படாதென்பதாம். பதினேழ்நிலனும் ஆசிரியம்பெறுமென்பதூஉம் வெண்பாவுங் கலிப்பாவும் ஒரோவொன்று எட்டுநிலம்பெறுமென்பதூஉம் முன்னர்ச்சொல்லுதும். அவை மூன்றுந் தொகுப்ப முப்பத்து மூன்றுநிலனாயின. வெள்ளைநிலம் பத்தென்பார்க்கு முப்பத்தைந்துநிலனும். எழுபதுகூற்று வழுவெனப்பட்டன தளை வழு. தளைவழுவாவன, ஆசிரியநிலப் பதினேழனுள் வெண்டளையுங் கலித்தளையுமாகி வேற்றுத்தளை தட்ப முப்பத்துநான்குதளை வழுவாம். வெள்ளைநிலம் பத்தும் ஆசிரியத்தளை பத்துங் கலித்தளை பத்துந் தட்ப இருபது தளைவழுவாம். இனிக் கலிநிலமெட்டனுள் ஆசிரியத்தளை எட்டுங் கலித்தளை எட்டுந் தட்பப் பதினாறு தளை வழுவாம். 'இவையெல்லாந் தொகுப்ப முப்பத்தைந்து நிலத்தும் ஒன்றிரண்டுசெய்து எழுபது தளை வழுவாயினவாறு. இது வெள்ளைநிலம் பத்தென்பாருரை. அது பொருந்தாது. என்னை? ஆசிரியத்து நாலெழுத்தடியுள் இரண்டு தளை வழுவுங் காட்டுகவெனின் அவர்க்கு அவை காட்டலரிது. குறிப்பசைபெய்து காட்டின் அதுகூறப்பட்ட உறுப்பினுளின்றென்றவாறு. எடுத்தோதிய எழுத்துமுதல் உறுப்பினன் வந்த அடிக்கண்ணே காட்டாதொழிதலின் அது நன்மாறுகோளாம். அல்லதூஉம் அவ்வாறு தளைகொள்ளின் முழுவதுங் குறிப்பசையானே வரும் அடியும் ஓரெழுத்தடிமுதன் மூன்றுநிலனுங் கொள்ளல்வேண்டும். கொள்ளவே நிலம் இருபத்தொன்றாகலுங் காட்டுந் தளைவழுத் தொண்ணூற்றுநான்காகலும்பெற்று ஞாயிறுவரகு வண்டு வண்டு வண்டு என்பது கலித்தளைதட்ப ஆசிரியவடி அன்றாவான் செல்லுமெனவுங் கூறிமறுக்க. இனி, ஆசிரியத்துட் கலித்தளை தட்குங்கால் அவர்தாந் தளைவேண்டுமாற்றான் வெண்சீர்நிற்ப இறுதி நிரைவரவேண்டுமாகலானுங் கட்

டனையடிக்கண் வெண்சீர்வருமென்றிலக்கையானும் "வெண்சீ ரீற்றசை நிரையசை யியற்றே" என்பதனான் இயற்சீரை வெண்சீராக்கிக் கொள்ளினும் அச்சூத்திரத்துக்கு அவ்வாறு பொருளுரைப்பிற் படுங் குற்றம் ஆண்டுக் கூறினுமாகலானும் அதுநிரம்பாதென்பது. அற்றன்றியும் ஓரெழுத்துமுதலியநிலங்கள் ஓரோநிலத்துஇரண்டும் மூன்றுந் தளைவழுக் காட்டலாமாகலின் எழுபதுவகையின வழுவெனலுமாகாது என்பது. இனி "அளவுஞ் சிந்தும் வெள்ளைக் குரிய" என்னும் எடுத்தோத்துக்கிடப்ப இலேசினான் இரண்டுநிலனேற்றி வெள்ளைநிலம் பத்தெனலுமாகாது. என்னை? "அளவடி மிகுதி யுளப்படத் தோன்றி-யிருநெடி லடியுங் கலியிற் குரிய" என ஓதினான், இதனினுஞ் சிறந்த வெண்பாவிற்கும் அங்ஙனமோதுவான்மன் ஆசிரியன் அதுவே கருத்தாயினென்பது. அல்லதூஉங் கலிப்பாவினுள் வெண்சீரொன்றினுங் கலியோசை பிறக்குமென்று பதினேழெழுத்தடியான் வந்த வெண்பாவடியினைத் தாமுங் களைபவாகலானும் அதுகூறி நிரம்பாதென்பது. மற்றென்னை தளைகொள்ளுமாறெனின், ஆசிரியத்துள் இயற்சீர் பத்தொன்பதும் ஆசிரியவுரிச்சீர் நான்கும் அசைச்சீர் நான்குமென இருபத்தேழாகி "எழுத்தள வெஞ்சினுஞ் சீர்நிலை தானே - குன்றலு மிகுதலும்" இன்றிவரும் வெண்பாவினுள் ஆசிரியவுரிச்சீர் நான்கும் அசைச்சீர் நான்கும் ஒழித்து ஒழிந்தசீர் இருபத்துமூன்றும் வெண்சீர்நான்கினோடுந் தலைப்பெய்ய அவையும் அவ்வாறே இருபத்தேழாம். கலிப்பாவிற்கு நேரீற்றியற்சீர் மூன்றொழித்து ஒழிந்த இயற்சீர் பதினாறும் ஆசிரியவுரிச்சீர் நான்கும் வெண்சீர் நான்கும் என இருபத்துநான்காம். இவை மூன்று பகுதியுந் தொகுப்ப எழுபத்தெட்டாயின. அவற்றுள் ஆசிரியத்துள்வந்த அசைச்சீர் நான்கினையும் வெண்பாவினுள் வந்த அசைச்சீர் நான்கினையும் ஈண்டுத் தளைகொள்ளுங்கால் இயற்சீர்ப்பாற்படுத்து அடக்குகவென்று ஆண்டுக் கூறினமையின் ஈண்டு அவற்றை இயற்சீர்ப்பாற்படுத்தடக்கின் எழுபதாகக் கொள்ளப்படும். அங்ஙனங் கொள்ளப்பட்ட சீர் ஒன்றொன்றனோடு தட்குங்கால் அவ்வெழுபதுவகையானுமன்றித் தட்குமாறில்லை. அதுநோக்கி எழுபது வகையின் வழுவில வாகியென்றானென்பது. அவை தட்குமாறு முன்னர்ச்சொல்லுதும். அங்ஙனந் தளைசிதையா அடி அறுநூற்றிருபத்தைந்தும் மூன்றுபாவிற்கும் உரியபகுதியவாம். யாங்ஙனம்? ஆசிரியவடி முன்னூற்றிருபத்துநான்கும் வெண்பாவடி நூற்றெண்பத்தொன்றுங் கலியடி நூற்றிருபதுமென அறுநூற்றிருபத்தைந்தும். மெய்வகையமைந்த என்றதனான் நாற்குறிச்சீருள்ளும் உறழ்கின்ற சீரினை அடிமுதற்கண்ணே வெளிப்படவைத்து அச்சீரின் அடியாக்கி உறழப்படுமே

ன்பதுகொள்க. அல்லாக்கால் இடையும் இறுதியும் வைத்துழித் தன் முதற்கணின்றதோர் சீர் இரண்டான் அடியாகியும் அவ்வழி மயங்குமா கலான் அது மயங்கக்கூறலென்னுங் குற்றமாமெனமறுக்க. "எள்ளா ற்ற மூன்னூற் றிருபத்து நான்கெவல் - வெள்ளைக்கு நூற்றெண்பத் தொன்றாகும் - துள்ள - லவையறு நூற்றிருப தாமடி நாடி - லவை யறு நூற்றிருபத் தைந்து." ஆசிரியத்துள் வருமெனப்பட்டசீர் இருப த்தேழும் ஓரோவொன்று பன்னிரண்டாயுறழ அகவலடி மூன்னூ ற்றிருபத்துநான்காம். இது பயனில் வெளி. "நால்வே றியைசைச் சீர் நால்வே றகவற்சீர் - பால்வேறு பட்டியற்சீர் பத்தொன்ப தாக-விருபஃதேழ் சீரகவற் கீரிரண்டாகி-யிருப தெழுத்தளவு மேற்று." "ஆசிரியப் பாவினுள் கைந்தாறே ழெட்டொன்ப-தாதி நிலமாறு மைஞ் சீரா னீறு - நிரையாஞ்சீர் நேரசைச் சீர்க்கொன்றேன் றேற்ற-வரையாதொன் றேறிற்றே வந்து." ஓரெழுத்தியற்சீரும் ஓரெழுத்தசைச்சீருஞ் சுருக்கத்திற்கெல்லையாகிய சீராகலான் அவை சுருக்கத்துக் கெல்லையாகிய நாலெழுத்தடிமுதற் பதினேழெழுத்தடியளவும் உறழும். அவை நந்தை வண்டு வண்டு வண்டு எனவும் நந்தை காருருமு நனிமுழவு நனிமுழவு எனவும் ஓரெழுத்துத் தேமாவடி பன்னிரண்டற்கும் முதலடியும் முடிந்தவடியுங் கண்டுகொள்க. வண்டு வண்டு வண்டு வண்டு எனவும், வண்டு காருருமு நனிமுளவு நனிமுளவு எனவும் இவை வண்டு முதலும் முடிவுங்காட்டிய அடியினில் நேரீற்றடி எழுத்துச்சீர் என்றும் ஐந்தெழுத்தடி முதலாகவும் பதினேழெழுத்தடி யிறுதியாகவும் வரும். அது தேமா வண்டு வண்டு வண்டு எனவுந் தேமா காருருமு நனிமுழவு நனிமுழவு எனவும் வரும். மின்னு வரகு என்னும் ஈரொழுத்துசைச்சீரிரண்டும் அவ்வாறேயுறழும் நிரையீற்றீ ரெழுத்துச்சீர் மூன்றும் ஆறெழுத்தடிமுதற் பதினேழெழுத்தடிய ளவும் உறழும். அவை ஞாயிறு போதுபூ போரேறு என்பனவற்றை முதனிறீஇ வரகு வண்டு வண்டு எனவும் நனிமுழவு நனிமுழவு நனி முழவு எனவும் தந்து இங்ஙனமாயினவாறு கண்டுகொள்க. இனி மூன் றெழுத்தான் வருவன ஒன்பதுசீரும் அசைச்சீருமெனப் பத்து. அவை புளிமா பாதிரி வலியது மேவுசீர் நன்னாணு பூமருது கடியாறு விற குதீ நீடுகொடி அரவு என்பன. இவற்றுட் புளிமாவும் ஆறெழுத்தடி முதலாகப் பதினேழெழுத்தடியளவும் உறழ்ந்து ஒரொன்று பன்னி ரண்டு நிலம்பெறும். ஒழிந்தசீர் எட்டும் நிரையீறாகலின் ஏழெழுத் தாதி பதினெட்டெழுத்தடியளவும் உறழும். அவை புளிமா வண்டு வண்டு வண்டு எனவும் புளிமா காருருமு நனிமுழவு நனிமுழவு எனவும் பாதிரி வரகு வண்டு வண்டு எனவும் பாதிரி நனிமுழவு நனிமுழவு நனிமுழவு எனவும் உறழ்ந்தவழிப் புளிமா ஆறெழுத்துமுதற் பதி

னேழுஞ்காறும் உறழ்ந்தவாறும் பாதிரி ஏழெழுத்துமுதற் பதினெட்டன்காறும் உறழ்ந்தவாறுங் கண்டுகொள்க. ஒழிந்தனவும் அன்ன.

இனி நாலெழுத்துச்சீர் ஏழு வகைய. அவை கணவிரி நறுமுசுப்பெருநாறு உருமுத்தி மழகளிறு நாணுத்தளை உரறுபுலி என்பன. இவையெல்லாம் எட்டெழுத்தடிமுதற் பத்தொன்பதளவும் உயர்ந்தே ஒரோவொன்று பன்னிரண்டடிப்பெறும். அவை கணவிரி வரகு வண்டு வண்டு எனவுங் கணவிரி நரையுருமு நரையுருமு நரையுருமு எனவும் வரும். ஒழிந்தனவும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. ஐந்தெழுத்துச்சீர், நரையுருமு விரவுகொடி என இரண்டு. அவை ஒன்பதுமுதல் இருபதின்காறும் உயரும். அவை நரையுருமு வரகு வண்டு வண்டு எனவுங் கலனளவு கலனளவு கலனளவு கலனளவு எனவும் வரும். விரவுகொடிக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாற்றான் ஓரெழுத்துச்சீரிரண்டும் ஈரெழுத்துச்சீர் ஆறும் மூவெழுத்துச்சீர் பத்தும் நாலெழுத்துச்சீர் ஏழும் ஐயெழுத்துச்சீர் இரண்டுமாகச் சீர் இருபத்தேழினையுக் பன்னிரண்டிற் பெருக்கிப் பெற்ற ஆசிரியவடி முந்நூற்றிருபத்துநான்கும் பாட்டினுந் தொகையினும் வருமாறு கண்டுகொள்க.

இனி வெண்பாவடி நூற்றெண்பத்தொன்றும் உறழுங்கால் ஏழெழுத்தடியும் எட்டெழுத்தடியும் ஒன்பதெழுத்தடியும் பத்தெழுத்தடியும் முதலாய்நிற்பப் பதினொன்கெழுத்தடியளவும் ஏறி ஒரோசீர் எட்டடிப் பெறுவனவும் ஏழடிப் பெறுவனவும் ஆறடிப் பெறுவனவும் ஐந்தடிப் பெறுவனவுமாகி முறையானே வருமென்பது. "இயற்சீ ரசைச்சீ ரிருபத்து மூன்றே - யுரிச்சீர்நான் கேற்றிச்சீ ரொன்பதிற்று மூன்று - மயக்கறு வெள்ளைக்க ணேழ்தொடங்கி மாதே - யுயர்ச்சி பதினொன்கென் றெட்டு." "மூவெழுத்துச் சீரொல்லா மேழெழுத்தா மாசிரியத் - தாதிபெறு தொன்றேறிற் றுங்கதுபோ னாலெழுத்தான் - வந்தசீர் வெண்பாவிற் பத்தெழுத்தான் வாராவா யைஞ்சீர்க்கு நான்கா முதல்" நுந்தை வண்டு ஞாயிறு போதுபூ போரேறு என ஐந்தும் ஏழெழுத்தடிமுதற் பதினொன்கெழுத்தடியளவும் உயர்ந்து ஒரோவொன்று எட்டடியுறழப் பெற்ற அடி நாற்பதாம். "ஞாயிறு போதுபூ போரேறு நுந்தைவண் டேழாகி யெட்டா மடி." தேமா மின்னு வரகு பாதிரி வலியது மேவுசீர் நன்னுணு பூமருது கடியாறு விறகுதீ மாசெல்வாய் எனப் பதினொன்றும் எட்டெழுத்தடிமுதற் பதினொன்கெழுத்தடியளவும் ஒரோவொன்று ஏழடியுறழப் பெற்ற அடி எழுபத்தேழாம். "மின்னு வரகு வலியது மேவுசீர் - நன்னுணு பாதிரிப் பூமருதே யாறுதீ - மன்னுத மாசெல்வாய் தேமா வெனப்பதி

தோர் விரிக்குங்காலத்து. எ - று. அளவிறந்தன, எண்ணிறந்தன. அஃது இலக்கணங்கூறுமாறன்றென்றவாறு. அஃதென்ருற்பெறுதுமெனின் இதன்முதனூல்செய்த ஆசிரியன் அகத்தியனார் சொல்லுமாற்ருற் பெறுதுமென்றவாறு.

அங்ஙனம் வரையாது சிறப்புடையனவற்றுக்குஞ் சிறப்பிலனவற்றுக்கும் ஒருங்கு இலக்கணங்கூறின் அவையெல்லாம் எடுத்தோதப்பெருத இலக்கணத்தவாம். அதனுல் வரையறையுடையனவற்றுக்கன்றி வாளாதே பரந்துபட்டவகையான் இலக்கணங்கூறல் பயனில்கூற்ருமெனவும் அதுகருதி இதன்முதனூல்செய்த ஆசிரியருங் கூறிற்றிலரெனவுங் கூறியவாறு. வடநூலாசிரியர் ஆறுவகைப்பிரத்தியங்களான் எழுத்துக்களைக் குருவும் இலகுவுமென இருகூறுசெய்து உறழ்ந்து பெருக்கிக்காட்டுவதோராறுமுண்டு. அவரும் இருபத்தாறெழுத்தளவும் உறழ்ந்துகாட்டி ஒழிந்தன ஞெகிழ்ந்துபோவர். அவ்வாறே சீர்தளையுங் குருவும் இலகுவும்போல இருசீரடி இத்துணையெனப் பெருக்கவும் ஒழிந்தனவும் இவ்வாறே பெருக்கவுஞ் சிதைந்ததில்லை. அங்ஙனம் பெருக்குங்காலும் ஓரடிக்குரியசீர் பத்தும் நூறும் ஆயிரமுமாக வைத்து உறழ்ந்தக்காலும் வருவதொன்றில்லை. அங்ஙனம் உறழினும் இத்துணைச்சீரான் வந்த அடிக்கே உறழ்ச்சி கூறுவதென்று ஓரெல்லை கூறிக்கொள்ளல்வேண்டும். கொள்ளவே, எத்துணையிடஞ்சென்றக்காலும் இத்துணையென வரையறைப்பாடு உடையனவல்ல. அவ்வரையறை இன்மையின் அதனை அளவிலவென்பதற்கோர் காரணங்கூறல்வேண்டுமாதலான் அதுநோக்கி நாற்சீரடிசிறப்புடைத்தென வேறுபல காரணங்கூறி அவற்றுக்கே வரையறைகூறி அல்லனவற்றுக்கட் சொல்லப்படாதென்ருன் இச்சூத்திரத்தானென்பது. அஃதேல் அவை சிறப்புடையவற்றுக்குக்காரணங்கூறியவாற்ருற் சான்ருேர்செய்யுளுட் பயின்றுவரல்வேண்டும் பிறவெனின், இந்நூல் செய்தகாலத்துத் தலைச்சங்கத்தாரும் இடைச்சங்கத்தாரும் அவ்வாறு கட்டளையடியாற் பயின்றுவரச் செய்யுள்செய்தாரென்பது இச்சூத்திரங்களாற் பெறுதுமென்பது. இதன்முதனூல் செய்த ஆசிரியனாற் செய்யப்பட்ட யாழ்நூலுள்ளுஞ் சாதியும் உவமத்துருவுந் திருவிரியிசையுமெனக் கூறப்பட்டவற்றுட் கட்டளைப்பாட்டுச் சிறப்புடையன சாதிப்பாட்டுக்களே. அவை இக்காலத்துப் பயின்றில வென்று மற்றையவற்ருேடு ஒக்குமெனப்படாவென்பது.

அல்லதூஉம் உலகத்து மக்கட்பிறவி பலவாயினும் நால்வகைவருணமென்ப, அவர் வரையறையிலக்கணத்தாராகலினென்பது.

இனி, அவருள்ளும் அந்தணரும் வேளாளரும் போல இடையிருவ கையோரும் பயின்றிலரொன்று சிறப்பிலராகாரென்பது.

இனிக் கடைச்சங்கத்தார் அறுநூற்றிருபத்தைந்தடியும் பயின் றுவரச் செய்யுள்செய்திலாரெனின் கட்டளையடியாற் செய்தவல்லது வேண்டாவென்பதோர் ஆணையுடைமையினரல்ல. உளடியவரும் இவ் வாசிரியனாற் சிறப்புடைத்தென்று சொல்லப்பட்ட அளவடியாற் செய்யுள் செய்தாரென்பது. இனிப் பிற்காலத்தார் அளவடியாற் ப யின்றுவரச் செய்யுள் செய்திலரென்று கடைச்சங்கத்தார் செய்யுள் செய்த அடியுஞ் சிறப்பிலவாமோவென்பது. வஞ்சியடிக்கும் வரை யறையின்மையதொக்கும். அது முன்னர்ச்சொல்லுதும். (௫௪)

௩௯௦. ஐவகை யடியு மாசிரியக் குரிய.

இஃது எய்தாததெய்துவித்தது; மேல்வகுக்கப்பட்ட அடியினை இன்னபாவிற்குரிய அடி இவையென்று கூறுதான் அதுகூறினமை யின். (இ-ள்) நாலெழுத்துமுதலாக இருபதெழுத்தின்காறும் உயர்ந்த பதினேழ்நிலனும் ஆசிரியத்திற்குரிய. எ-று. "மெய்வகை யமைந்த பதி னேழ் நிலத்த * * * அறுநூற் றிருபத் தைந்தாகும்" என்றான் அதனை ஈண்டுப்போதந்து ஆசிரியத்திற்கு எய்துவித்தவாறு. அவற்றுக்குச்செய் யுள் ஐந்தடியுங் கூறியவழிக் காட்டப்பட்டது. மற்று மெய்வகைய மைந்த பதினேழ்நிலத்தும் எனவே இதுவும் அடங்காதோவெனின் அ டங்காது, யாத்தோன்றும் அந்நிலங்கள் பகுத்துக்கொள்ளப் பொது வகையான் ஆண்டோதினானென்பது. மற்று ஐவகையடியும் ஓராசிரி யத்துக்கண் வரல்வேண்டுமோவெனின், அன்னதோர் வரையறையுண் டே? வரையாது கூறினமையின் அவையெல்லாவற்றானும் வருக. வருங்கால் ஐந்தும் ஆசிரியத்துக்கு உரியவென்பதே கருத்து. ஒழிந்த பாவிற்கு நிலங்கூறாரோவெனின் ஆசிரியம் பதினேழ்நிலனுமுடைமை யின் அக்கூறிய பதினேழ்நிலனுந் தலைவிரவுதலின் தலை அதற்குப் பின் கூறித் தலையதிகாரம்பட்டமையின் அவற்றுப்பின் ஒழிந்த பா விற்கு நிலனுங் கூறுமேன்பது.

மற்று ஆசிரியமென்பது மகரவீறுதலின் "மஃகான் புள்ளி மு னத்தே சாரியை" என்பதனான் அத்துச்சாரியை பெறல்வேண்டு மெனின் அது செய்யுள்விகாரமென்பாருமுளர். அற்றன்று, ஆண்டு நின்றது நான்காமுருபாயினன்றே அதுகடாவாவது, அதனை ஏழாவ தன்பொருண்மைக்கண் அக்குச்சாரியை ஈறுதிரியாது வந்ததென்று கொள்ளப்படும். (௫௫)

௩௬௧. விராஅய் வரினு மொரூஉநிலை யிலவே.

இஃது எய்தியதிகந்துபடாமைக்காக்கின்றது; மெய்வகைய மைந்த பதினேழ் நிலமெனவும் எழுபதுவகையின வழுவெனவும் மேனிறுத்தமுறையானே ஆசிரியத்திற்கும் பதினேழ்நிலமாமாறு கூறினன் இனி எழுபதுவகையின வழுவாயின அப்பதினேழ்நில த்து யாண்டுமாகாதென்பது பட்டதனை இகந்துபடாமைக் கூறினமை யின். (இ-ள்.) தளைவிரவிவரினும் ஒருவப்படா. எ-று. மற்று இத னைத் தளை விரவிவரினுங் கட்டளையடியாமெனப் புறனடுத்தானென்று கோடுமோ தளைவிரவிற் கட்டளையடியாகாதென்று கோடுமோவெனி ன், தளைமயங்காதனவே தளைவகையடியெனவும் அல்லன கட்டளை யடியாகாவெனவுங் கோடுமென்பது. அஃதேற் தளைமயங்கின அடி க்கும் பதினேழ் நிலனுங் கோடுமோவெனின், கோடுமன்றே? விராய் வரினுமென்ற உம்மை இறந்ததுதழீஇயிற்றுகலினென்பது. (௫௩)

௩௬௨. தளைசீர
மின்சீர் வகையி னைந்தடிக்கு முரிய.

இஃது எய்தாததெய்துவித்தது; என்னை? இயற்சீராற் கட்ட ளையடியாமாறெல்லாம் "ஐவகை யடியு மாசிரியக் குரிய" என்னுந் துணையுங் கூறிப் பின்னும் "விராய் வரினும் ஒரூஉ நிலையில" எனக் கட்டளையடியன்றியும் அளவடி வருமெனவும் அவை பதினேழ் நிலத்த வெனவுங்கூறி இனி உரிச்சீரானுஞ் சீர்வரையறையடி உளவென்ப தூஉம் அவ்வுரிச்சீராற் தளைவகையடி உளவென்பதூஉம் அவை பதி னேழ்நிலத்தின் இகந்துவாராவென்பதூஉங் கூறுகின்றமையின். (இ-ள்.) தன்சீர்வகையினும் = ஆசிரியவுரிச்சீரானும்: அதனை அதி காரத்தாற் கொள்ளப்படும்; தளைநிலைவகையினும் = அவ்வாசிரியவுரிச்சீ ரானாகிய தளைநிலைமைப்பகுதியானும்: இன்சீர்வகையினும் = இதன் சீர்ப்பகுதியானும்: ஐந்தடிக்குமுரிய = அவையும் மேற்கூறிய ஐவகை யடிக்கும் உரியவாம். எ-று. ஐவகையடிக்குமுரியவெனவே பதி னேழ்நிலத்தின் இகந்துவாராவென்பதாம். தன்சீரொன்றுது வகை யென்றது அவற்றை இருபகுதியானே "முன்னிரை யுறினு மன்ன வாகும்" என்றதும் வெண்பாவுரிச்சீர் ஆசிரியவுரிச்சீரொன்புழி உடன் கூறாது கூறிய வேறுபாடும் நோக்கியென்பது. அதனது பயம் வருகி ன்ற தளைவகைக்காயின் ஆசிரியவுரிச்சீராறுந் தளைகொள்ளப்படா, முன்னிரையீற்ற இரண்டுமல்லதென்றவாறு. தளைநிலைவகை சிறப்பு டைமையின் அதுமுற்கூறுகவெனின், அங்ஙனமாயினும் அதுவகைச்

சீரானுஞ் சீர்வகையடிவருதல் பெரும்பான்மையாகலானும் அவற்றுள்ளும் நீடுகொடி குளிறுபுலி என்னும் இரண்டுமே பற்றித் தளையேகோடல் சிறுபான்மை நோக்கியுந் தன்சீர்வகை முற்கூறப்பட்டது. அல்லதூஉந், தளைநிலைவகை முற்கூறின் அவ்வியற்சீர்த்தளைமேற் செல்லும் ; அவ்வாறன்றித் தன்சீர்த்தளையே கோடற்கும் அது பிற்கூறினனென்பது. மற்றுத் தன்சீரானவதனை இன்சீர்வகையோடு ஐந்தடிக்கு முரியதென்றதென்னையெனின் ஆசிரியவுரிச்சீர் நான்கும் நிரலேநின்றுழி அகவலோசை பிறவாதென்பது அறிவித்தற்கென்பது. எனவே, ஒன்றிடையிட்டும் இரண்டிடையிட்டும் இன்சீர் வரல்வேண்டுவதாம். இனிச் சீர்வகையினென இயற்சீர்களான் உரிச்சீர்களை வகுத்து நிறீஇக்கொள்ளப்படும். உதாரணம்; "ஓங்குகோட்டுத் தொடுத்த பாம்புபுரை யருவி" எனவும் "நிவந்துதோன்று களிற்றினிலங்குகோடு புரைய" எனவும் இவை இயற்சீரொன்று இடையிட்ட ஆசிரியவுரிச்சீரான்வந்த நேரடி. "பாம்புமணி யுமிழும் பானாளிங்கு வரல்" என்பது இயற்சீரிரண்டு இடையிட்டுவந்தது. இதுவும் "அசையுஞ் சீரு மிசையொடு சேர்த்தி" என்பதனான் அகவலோசை வழுவினவாறறிந்துகொள்க. இனித் தன்சீராற் றளைநிலையடிவருமாறு ; "ஓங்குமலைப் பெருவிற் பாம்பு நாண்கொளீஇ" எனவும் "உவவுமதி யுருவி னோங்கல் வெண்குடை" எனவும வரும்.

தளைவகையென்னாது நிலையென்றதனான் அவற்று இரண்டாசிரியவுரிச்சீரும் அடிமுதற்கணின்று சீராவதன்றி இடைவாராவென்பது கொள்க. தளைநிலையென்னாது வகையென்றதென்னையெனின், உரிச்சீராற் றளைவழங்கின் ஓரடிக்கண் இரண்டுவரின் ஓசையுண்டாமென்பதுணர்வித்தற்கென்பது. இவையும் இன்சீர்வகையொடு வருமெனவே தன்சீர் இயற்சீரொடு தட்குமென்பதாம். அஃதேற் "தன்சீருள்வழித் தளைவகை வேண்டா" என வருகின்ற சூத்திரத்தானே தன்சீர் பெறுதுமாகலின் ஈண்டுத் தளைநிலைவகையே கூறுகவெனின், இஃது ஆசிரியத்திற்குக் கூறினான். அது வெண்பாவிற்குக்கூறினான். அல்லாக்கால் அது மிகையாமென்பது. எனவே, தன்சீர்வகை நாலெழுத்திற்குரித்தன்றென்பதூஉந் தளைவகையடிக்குறளடிமுதன் மூன்று நிலத்திற்கும் உரித்தென்பதூஉம் உணரிற்கொள்க. "ஓங்குகோட்டுமீது பாய்ந்துபாய்ந்து - முசுக்கலை யாடு நாடற் - குழைப்பதையென்கொனர் தோளே தோழீஇ" என்பது ஐந்தெழுத்தாற் றன்சீரடிவந்தது. "ஆடுகொடி நுடங்கு காடு போந்து - விளங்கிழை தோயிற் சேர்க

தன - முழங்குக வானந் தழங்குகுரல் சிறந்தே." என்பது ஏழெழுத்தாற் றளைநிலையடிவந்தது. பிறவும் அன்ன. இன்சீரொன்றாது வகையென்றதனால் இயற்சீர்ப்பாற்படுத்து இயற்றிக்கொள்ளப்பட்ட அசைச்சீரும் இன்சீரோயாந் தன்சீர்வகையினுந் தளைநிலைவகையினும் இடையிட்டுவந்ததென்பது. இவை மேற்காட்டியவற்றுட் காணப்படும். (௫௪)

௩௬௩. தன்சீ ருள்வழித் தளைவகை வேண்டா.

இது மேலாசிரியத்திற்குத் தன்சீர்வகையுந் தன்றளைவகையுங் கூறியவழியானே வெண்பாவிற்குச் சீர்வகையுந் தளைவகையுங் கூறுகின்றது. (இ - ள்.) தன்சீர் = வெண்சீர்; உள்வழி = வெண்சீரோ வருஞ்சீராகியும் வந்தவழி: என்னை? தளைவகைக்கு இரண்டுசீர் வேண்டுதலானுந் தளைவகைவேண்டாதநிலம் இதுவென்கின்றாகலானுமென்பது; தளைவகைவேண்டா = தளைவகைநிலைமைகொள்ளப்படா மற்று அவ்வடிக்கண். எ - று. எனவே, வெண்சீர்நிற்ப இயற்சீர்வந்தொன்றின் வெண்டளையாமென்பதே கருத்தாயிற்று. இஃது உய்த்துக்கொண்டுணர்தலென்னும் உத்திவகை. இதனானே வெண்சீர்க்கு வெண்சீர்வந்தொன்றுவது கட்டளையடியெனப்படாது சீர்வகையடியாமென்பது பெற்றாம். "வெண்சீரொன்றின் வெண்டளை கொளாஅல்" "வெண்சீ ரொன்றினும் வெண்டளை யாகு - மின்சீர் விரவிய காலை யான" என்றார் காக்கைபாடினியாரும். வெண்சீரொன்றியது வெண்டளையாகாதென்றற்குக் காரணமென்னையெனின், "அளவுஞ் சிந்தும் வெள்ளைக் குரிய - தளைவகை யொன்றாத் தன்மை யான" என்புழி அளவுஞ் சிந்தும் அல்லாத வெறியநிலமெல்லாம் வெண்பாவுங் கலிப்பாவுந் தம்மிற் றளைவகையொக்குமென்றானாகலினென்பது. எனவே, வெண்சீர் நான்கும் ஒன்றிவரின் அதுகலிப்பாவிற்குஞ் சீர்வகையடியாவதாயிற்று. மற்றும் வஞ்சியுரிச்சீருந் தன்சீராகலின் இன்னவாறு தளைகொள்ளுமென்றானோவெனின், அவை தன்சீருள்வழி ஒன்றினும் ஒன்றாவாயினும் பிறசீர்வந்துழி ஒன்றினும் ஒன்றாவாயினும் வஞ்சித்தளையாகி வரையறையின்மையானும் வஞ்சியடி அறுநூற்றிருபத்தைந்தடியுட்படாமையானும் அவை கூறானாயினான் ஆசிரியனென்பது. (௫௫)

௩௬௪. சீரியை மருங்கி னோரசை யொப்பி
னாசிரியத் தளையென் றறியல் வேண்டும்.

இது கட்டளையடிக்கண் இயற்சீர் தட்குமாறுணர்த்துற்று. (இ-ள்.) இயற்சீர்புத்தும் பிறிதொன்றனோடு இயையுங்கால் அவை தத்தம் ஈற்றசை ஒன்றி வருஞ்சீரின் முதலசையோடொப்பநிற்பின் ஆசிரியவடிக்

ருந் தட்கும் முறைமையென்றறியப்படும். எ - று. ஒப்பின் ஆசிரிய த்தளையெனவே ஒவ்வாதொழியின் வெண்டளையென்று எதிர்மறுத் துக்கொள்ளப்படும். என்னை? "எடுத்த மொழியினஞ் செப்பலு முரித்தே" என்றமையின். "அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகி" என்றவழி நேரும் நிரையுமொன்றி ஆசிரியத்தளையாயின. "மல்லற் கடந்த நிறம்போ லிருண்டெழுந்து" என்புழி முதலடி இயற்சீர் ஒன்றாது வெண்டளையாயிற்று. மற்றுச் சீரியைமருங்கின் ஓரசையே வரினென்னுது ஒப்பினென்றதென்னையெனின், உரியசை முதலும் ஈறுமாகிய வழி அவை இயலசையோடு ஒப்புமைநோக்கித் தளைகொள்ளினல்லது தம்மோடுதாம் ஒன்றுதல் கொள்ளாவென்றற்கென்பது இதனும்பெற்றும். போதுபூ என்பது வருஞ்சீராயவழிப் போறோறு என்பதோர் அசையொன்றிற்றென்று ஆசிரியத்தளையென்னுமையென்பது. இனி அவைநின்று சீராயவழி நிரையீறாகல் அறியல்வேண்டுமென்னும் மிகையானுங் கொள்க. இனி ஈரசையொப்பினென்பது பாடமாக உரைப்பின் நேரும் நிரையும் ஒன்றினென்றவாறுமாமெனக்கொள்க. (௫௧)

௩௬௫· குறளடி முதலா வளவடி காறு
முறழ்நிலை யிலவே வஞ்சிக் கென்ப.

இது வஞ்சியடியுறழுமாறும் அதுபெறும் நிலனும் உணர்த்து. (இ - ள்.) நாலெழுத்துமுதலாகப் பதினன்கெழுத்தளவும் உறழும் நிலைமையில வஞ்சியடிக்கு. எ - று. இனி முதலும் ஈறும் யாதெனப்படுமோவெனின் "தன்சீ ரெழுத்தின் சின்மை மூன்றே" என்றதனுன் ஆறெழுத்தடிமுதலாகவும் "நேர்நிலை வஞ்சிக் காறும்" என்றதனுற் பன்னிரண்டெழுத்தடியீறாகவும் உறழுமென்றவாறு. எனவே, வஞ்சியடிக்கு நிலன் ஏழென்பது சொல்லியவாறு. அது வே கருத்தெனின் இச்சூத்திரம் மிகையாம் பிறவெனின், அற்றன்று; வஞ்சியுரிச்சீர் மூன்றெழுத்திற் சுருங்கா ஆறெழுத்தின் ஏறாவெனவே நேர்நிலைவஞ்சிக்கு மூவெழுத்துச்சீர் இரண்டுவந்த இருசீரடிக்கு ஆறெழுத்துமுதலாமென்பதூஉம் ஆறெழுத்துச்சீர் இரண்டுவரிற் பன்னிரண்டெழுத்தடி ஈறுமென்பதூஉம் பெறுதுமால் அவ்வச்சூத்திரங்களானெனின், ஆண்டு வஞ்சியுரிச்சீர்க்கு எழுத்துவரையறை கூறினன் அவ்வடி இத்துணைநிலம்பெறுமென்றற்கு இதுகூறல்வேண்டுமென்பது. அல்லதூஉம் அங்ஙனங்கொள்ளின் உய்த்துணர்ச்சியாம். இஃதெடுத்தோத்தாகலின் எடுத்தோத்துக்களைந்து உய்த்துணராரென்பது. இனி இதுகூறுக்காற் கட்டளையடிக்கண் இயற்சீர்வாராதென்பது

பெறலாகாதாம். ஆகவே, ஞாயிறு புலிசெல்சுரம் என்பது கட்டளை யடியாகியசெல்லும். வஞ்சித்தூக்கின் அதுகொள்ளாமையின் அதுவி லக்கவேண்டி இதுகூறினன். என்னை? இயற்சீர்கொள்ளின் ஓரொழுத் தாகிய இயற்சீரும்ஆண்டேகோடல்வேண்டும், அதுகொள்ளின் இச் சூத்திரத்திற்கு ஏலாமையினென்பது. இனி வஞ்சியுரிச்சீர் அறுபதும் இருநிலைமைப்படுவன இருபத்துநான்கும் நான்குநிலைமைப்படுவன இருபத்தெட்டும் எட்டுநிலைமைப்படுவன எட்டுச்சீருமாகி இருநூற்றிருப த்துநான்காய் விரியும். "இரண்டுநான் கெட்டு நிலைமைய வாகித் - திர ண்ட நிலைவஞ்சிச் சீர்க - ளொருங்கே - யிருபத்து நான்கிருபத் தெட் டெ னெட்டா - யிருநூற் றிருபத்து நான்கு" அவ்வஞ்சியுரிச்சீர் இருநூற்றிருபத்துநான்கினுள்ளும் ஒன்பதெழுத்துச்சீரொன்றும் எ ட்டெழுத்துச்சீரொன்பதும் ஏழெழுத்துச்சீர் முப்பத்துமூன்றுமாக நாற்பத்து மூன்றுவகையானுறழும் நிலம் இல இச்சூத்திரத்தான் ஒதி யவாற்றானென்பது. "நாலாதி யீற்றன நான்கு பதினாறு - ஞதிய வெண்சீ ரசைப்பட்ட மூவைந்து - பொய்ப்பினவ் வஞ்சி யடியுற ழா மோனை - மூவைந்து மூன்றுமூன் றொன்று" "இரண்டெட்டு மூவெ ட்டு நாலேழா றைந்தொன் - றகலுறநாற் பஃதுநான் காறேழும் பத்திரண்டு - நான்கைந்தெட் டொன்பா னறுபஃ தொன்றுநான் - கா றேழு பெற்றனமூ வைந்து" "நாலெட்டே யேழெட் டறுபத் திரண்டி வற்று - னேழெழுத்தா றெட்டெழு பத்துமூன் றேழா - மேழெழு மும்மூன்று யெட்டெழுத்தா ஞேரொன்று - மாறெட் டறுபஃது மூன்று" "எழுத்தள வெஞ்சினுஞ் சீர்நிலை யொக்கு - மசைக்கு வரையறை யின்மை யான" "வஞ்சி யுரிச்சீர் நிரையுரி யுறழ்ந்து-மெல் லாங் குறைத்து மிகுத்துக் கொளாஅல்" எனவே இவ்வாற்றான் வஞ்சியுரிச்சீர் ஏழெழுத்தும் எட்டெழுத்தும் ஒன்பதெழுத்துமாகிவ ரும். அவையறிந்து மாற்றுக. அவையாவன; களிறுபோகுவாய் களிறு வழங்குவாய் புலிவழங்குசுரம் மாவழங்குசுரம் களிறுவருசுரம் களிறு போகுசுரம் புலிவழங்குகாடு பாம்புவழங்குகாடு களிறுவருகாடு களிறு போகுகாடு மாவழங்குகடறு புலிபோகுகடறு பாம்புவருகடறு பாம்பு போகுகடறு களிறுசெல்கடறு என இவை பதினைந்தும் ஏழெ ழுத்தாங்கால் உறழ்நிலை இலையெனப்படும். களிறுவழங்குவரியென்ப தனை அரவுவிரவுவாயென ஏழெழுத்துச்சீராம். ஒழிந்தனவும் அவ்வா றேகொள்க. இவை பதினைந்தும் ஏழெழுத்தின் இகவாதன. இவ் ஏழெழுத்துச்சீரின் இவ்விரண்டும் எட்டெழுத்துச்சீர் ஓரோவொ ன்றுமாகி வருவன மூன்று சீர் உள. அவை களிறுவழங்குகாய்

புலிவழங்குகடறு களிறுவருகடறு என்பன. இவற்றைக் களிறுவிரவுசுரம் அரவுவழங்குசுரம் அரவுவிரவுசுரம் என்றாற்போல வாய்பாடு படுத்தொட்டிக்காணவே ஏழெழுத்துச்சீராறும் எட்டெழுத்துச்சீர்மூன்றுமென ஒன்பதாம். களிறுவழங்குகாடு பாம்புவழங்குகடறு களிறுபோருகடறு என இவைமூன்றுசீரும் ஒரோவொன்று ஏழெழுத்துச்சீர்மூன்றும் எட்டெழுத்துச்சீரொன்றுமாக மும்நான்கு பன்னிரண்டும் உறழ்நிலைமையில எனப்படும். அவை களிறுவிரவுகாவு களிறுவழங்குகுரவு அரவுவிரவுகாடு அரவுவிரவுகுரவு என ஏழெழுத்துச்சிர்மூன்றும் எட்டெழுத்துச்சீரொன்றுமாயினவாறு கண்டுகொள்க. ஒழிந்தனவும் அவ்வாறேகொள்க. இனிக் களிறுவழங்குகடறு என்பது ஆறெழுத்துச்சீர் ஒன்றும் ஏழெழுத்துச்சீர் மூன்றும் எட்டெழுத்துச்சீர் மூன்றும் ஒன்பதெழுத்துச்சீரொன்றுமென அதுவும் எட்டுநிலைமைத்தாம். அவற்றுள் ஆறெழுத்துச்சீரொன்றும் ஒழித்து ஒழிந்த வஞ்சியுரிச்சீரேழும் உறழ்நிலையில வஞ்சிக்கெனப்பட்டன. அவை களிறுவழங்குகுரவு களிறுவிரவுகடறு அரவுவழங்குகடறு என மூன்றும் ஏழெழுத்துச்சீர், களிறுவிரவுகுரவு அரவுவழங்குகுரவு அரவுவிரவுகடறு என மூன்றும் எட்டெழுத்துச்சீர், அரவுவிரவுகுரவு என்பது ஒன்பதெழுத்துச்சீர் ; இவையெல்லாந்தொகுப்ப ஏழெழுத்துச்சிர் முப்பத்துமூன்றும் எட்டெழுத்துச்சீரொன்பதும் ஒன்பதெழுத்துச்சீரொன்றும் ஒழித்து ஒழிந்த வஞ்சியுரிச்சீர் நூற்றெண்பத்தொன்றும் உறழ்நிலையுடையவெனக்கொள்க. ஏழெழுத்துச்சிரும் எட்டெழுத்துச்சீரும் ஒன்பதெழுத்துச் சீரும் அடியுறழ்வனவாக்கி மேன்மூன்றுசீரானும் மூன்றுநிலனேற்றிப் பதினேழெழுத்தடியளவும் உறழும் வஞ்சியடி என்பாருமுளர். அங்ஙனம் ஒன்பதெழுத்துச்சீர் இரண்டுவந்த குறளடி பதினெட்டெனப்படுதலின், வஞ்சிநிலம் பதின்மூன்றாதல் வேண்டும் ஓசை நோக்காது சீர்நோக்கி உறழ்ச்சிகொள்ளினென மறுக்க. அவை அளவடியோடு ஒத்த சிறப்பினவன்மையானும் அவற்றுக்குத் தனிவகையின்மையானும் எடுத்தோதித் தொகைகூறிற்றிலனாயினும் நாம் அவற்றை எண்ணி உணர்ந்து கூறுங்கால் ஒருசீர்க்கு அடிநான்காக வஞ்சியடி எழுநூற்றிருபத்துநான்காமெனக்கொள்க. அவையுறழுங்கால் மூன்றெழுத்துச்சீர் ஆறாதி ஒன்பதுயர்வும் நாலெழுத்துச்சீர் ஏழாதி பத்தெழுத்துயர்வும் ஐயெழுத்துச்சீர் எட்டாதி பதினொன்றுயர்வும் ஆறெழுத்துச்சீர் ஒன்பதுமுதல் பன்னிரண்டுயர்வும் பெற்று நின்ற சீரோடு மூன்றெழுத்துச்சிரும் நாலெழுத்துச்சீரும் ஐயெழுத்துச்சீரும் ஆறெழுத்துச்சீருந் தந்துறழ்கவென்பது. அவை "கால்காய்ந்தது காம்புநீடி" என்பது ஆறெழுத்தடி. "கல்கூர்ந்தது வில்லோர்சுரம்" என்பது ஏழெழுத்தடி.

இதுவுங் கலித்தளைவிகற்பங் கூறுகின்றது. (இ - ள்.) நிரையீற்றியற்சீரும் நிரையீற்றாசிரியவுரிச்சீரும் நிற்ப நிரைமுதல் வெண்சீர் வந்து நிரையொன்றியக்காலுங் கலித்தளையாம். எ - று. "மணிபுரை திருமார்பின் மறுத்தயங்கத் தோன்றுங்கால்" என்புழித் திருமார்பினென நிரைமுதல்வெண்சீர்வந்து மணிபுரையென்னுஞ்சீர் இறுதி நிரையொடு தட்டுக் கலித்தளையாயிற்று. எனவே நிரைமுதலியற்சீர் வந்து நிரைதட்பினும் நேர்முதல்வெண்சீர் வந்து ஒன்றாதொழியினும் அது கட்டளைவகையாற் கலியடியாகாதென்றவாறு. என்னை? துள்ளாத இயற்சீர்ப்பின் நிரைமுதல்வெண்சீர் வந்து துள்ளுவிக்கல் வேண்டுமாதலானும் ஞாயிறு மாசேர்வாயென்பது வெண்பாவடியுமாம் ஆகலானுமென்பது. அடிக்கென்ப என்றதனான் இதுவுங் கட்டளையடிக்கேயென்பதுகொள்க. மற்று நிரைமுதல்வெண்சீர் வருவது முதனின்ற இயற்சீர்ப்பின்னர் இடைநின்ற இயற்சீர்ப்பின்னரொன் பதறியுமாறென்னையெனின், அங்ஙனம் வரையாதுகூறினமையின் முதற்கண்ணதே இவ்விதியென்பதாம். அல்லதூஉம் அவ்வாறு இயற்சீரினை இடையும் வருமென்றுகொள்ளிற் பதின்மூன்றெழுத்திற் சுருங்கிய நிலனும் அதுபெறுவான் செல்லும். செல்லவே கலியோசை இனிதுபெறலாகாவென மறுக்க. ஒன்றூர்க்குப் பின்வருஞ்சீர் மூன்று நிரைமுதல்வெண்சீர் வருவதென்றிலனாதலின் மூன்றாஞ்சீர் நேர்முதல் வெண்சீர்வந்தும் "வெண்சீரீற்றசை நிரையசையியற்று" என்றதனானும் இடைநிற்பன வெண்சீரொன்பது பெறுதுமாகலானும் அது கட்டளையன்றென்பது. இனி முதனின்றது நிரையீற்றியற்சீராகலாற் துள்ளலோசை பிறவாமையின் அவற்றோசைகுறைதீரக் கலித்தளை பலவாகி வரல்வேண்டுமென்பது. இவ்வாற்றான் ஓசைச்சுருக்கம்பெருக்கம் உணர்தற்கு அருமைநோக்கி "அசையுஞ் சீரு மிசையொடு சேர்த்தி - வகுத்தன ருணர்த்தலும் வல்லோ ராறே" என்பானாயிற்றெனவுணர்க. இக்கருத்தினானன்றே நிரைமுதல்வெண்சீர் வருகவெனவும் நிரையீற்றியற்சீர்ப்பின்னர் மாசெல்வாய் மூன்றுவரினுஞ் சிறிதுகலியோசை பிறக்குமாயினும் அதனைக் கட்டளையடியென வேண்டானாயிற்றுமென்பது. (௬௦)

௩௬௬. விராஅய தளையு மொருஉ நிலை யின்றே.

இது சீர்வகையான்வருங் கலியடித்தளை விரவினுங் கடியப்படாதென்கின்றது; யாதனொடு விரவியோவெனின், வெண்பாவினோடு விராய்த் தட்பினுமென்றவாறு. என்னை? "தளைவகை யொன்றாத் தன்மை யான" என வெண்பாவிற்குங் கூறினமையின். (இ-ள்)

வெண்சீர் ஒன்றிவருதலுங் கடியப்படா கலிக்கு. எ - று. சீர்வகை யடிக்கணென்பது என்னைபெறுமாறெனின், விராயதளையென்றமை யிற் பெறுதுமென்பது. உதாரணந் "தளைவகையொன்ருத் தன்மை யான" என்புழிக் காட்டப்பட்டது. (௬௯)

௬௭௦. இயற்சீர் வெள்ளடி யாசிரிய மருங்கி
னிலைக்குரி மரபி னிற்கவும் பெறுமே.

இது வெண்சீரொன்றிவரும் அடி கலிப்பாவிற்கும் உரித்தென் ற முறையானே இயற்சீர்வெள்ளடியான்வரும் ஆசிரியத்திற்கு மயங்கி யவ்வகையான் நிலைக்குரித்தாகி நிற்கவும் பெறுமென்கின்றது. (இ-ள்.) அம்மயங்கியல்வகைதான் அப்பாவிற்கு உரிமைபூண்டுநிற்கும், ஆசிரிய அடியோடு கூடிய கூட்டத்துக்கண். எ - று. வெண்பாவினுளாயின் ஆசிரியவடி முழுவதுந் தன்றளையோடு வாராது. என்னை? "தூஉத் தீம்புகை தொல்விசும்பு போர்த்ததுகொல் - பாஅய்ப் பகல்செய் வான் பாம்பின்வாய்ப் பட்டான்கொன் - மாஅ மிசையான்கொன் னன்று நுதலார - மாஅமை யெல்லாம் பசப்பு." என்பதன் முதலடியு ள்ளே தூஉத்தீம்புகையென ஓர் ஆசிரியத்தளை வர மற்றையன வெண் டளையாகி வந்தமையின். அற்றன்றி முழுவதூஉம் ஆசிரியத்தளையாயி ன் வெண்பா சிதையுமாகலின் இதனையே சொல்லின்முடிவிலக்கணத் தான் வெண்பாவென்ருன். எனவே, வேற்ருேசை விராயவழித் தன் ஞேசை அழிதல் இதற்குப் பெரும்பான்மையாயிற்று. ஆசிரியமாயி ன் அவ்வாறு அழியாதென்பது கருத்து. என்போலவோவெனின் பளிங்குடன் அடுத்த பஞ்சிவேற்றுமையாற் பளிங்கு வேறுபடினல் லது பஞ்சிவேறுபடாததுபோலவென்பது. இதனனே வெள்ளையென் பது ஒப்பினன் ஆகிய பெயரொன்பதூஉம் பெற்ரும். "எறும்பி யளை யிற் குறும்பல் சுனைய" இவ்வாசிரியத்துள் எல்லாவடியும் பாவேறுப ட்டு இசையாமையின் ஈழுதற்கணின்ற இயற்சீர் வெள்ளடி நிலைக் குரிமரபின் நின்றதாயிற்று. "கொலைநவில் வேட்டுவன் கோள்வே ட்டெழுந்த - புகர்நுதல் யானை நுதன்மீ தழுத்திய - செங்கோற் கடுங் கணை போலு மெறுது - நெஞ்சிங் கயர்ந்தோ ணினையிதழ்க் கண்ணே." என்பது செய்யுண்முழுவதும் இயற்சீர் வெள்ளடியான் வந்தது. மற் று இயற்சீர்வெள்ளடியல்லது பிறவடி ஆசிரியத்துண் மயங்கப்பெரு தோவெனின், அது நிலைக்குரிமரபின் நில்லாமையின் உம்மையாற் றழீஇக்கொள்ளப்படுஞ் சிறுபான்மையென்பது. "பாஅல் புளிப்பினும் பகலிருளினும்" என்ருற்போல்வன. "மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழக ளிறு காணுது" என்னும் ஆசிரியவடியினைக் கலிப்பா மயங்கிற்றென்

பாரும் உளர். அது துள்ளச்செல்லுங்கால் அளபெடுக்கவேண்டுமெனக்கூறி மறுக்க. (௩௨)

௩௭௧. வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியு
மைஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப.

இது ஐஞ்சீரடியும் வருமாறு கூறுகின்றது. (இ-ள்.) மேனின்ற அதிகாரத்தாற் கலிப்பாவிற்கு ஐஞ்சீரடியும் உள. எ - று. வெண்டளைவிரவியும் ஆசிரியம்விரவியுமென்றது என்னையெனின் அவ் ஐஞ்சீரடி வெண்பாவோடுவிராயும் ஆசிரியப்பாவோடு விராயும் வருமென்றவாறு. ஈண்டுத் தளையென்றது அப்பாக்களையாதலான் அப்பாக்களோடு விரவுமெனவே அப்பாக்களை உறுப்பாகவரும் பிறசெய்யுட்கண்ணும் அவ்வைஞ்சீரடி வருமென்பது பெற்றாம். வெண்டளையொடு விரவுமெனவே ஐஞ்சீரடி அவற்றுக்கு உரியவல்லவென்பதாம். எனவே, கலிப்பாவின்கண்வரும் ஐஞ்சீரடியாயின் அக்கலியோசைக்கு உரிமையுடைத்தென்பதாம். உளவெனவே, ஐஞ்சீரடி கலியினுட் பயின்றுவருமென்பதூஉம் அல்லனவற்றுட் பயிலாவெனவுங் கொள்க. "விராய தளையு மொரூஉநிலை யின்று" எனப்பட்ட கலிப்பாவினோடு இயைபுபட்ட வெண்பாவடியும் அதனோடு இயைபுபட்ட ஆசிரியவடியுங்கூறி, அம்மூன்றனையும் உடன்கூறினானாயினும், ஆண்டுச் சிறந்தவாறே ஈண்டும் அவ்வதிகாரத்ததாக நாட்டி, ஐஞ்சீரடியும் உளவென்று ஆண்டு நின்ற கலிக்குக்கூறிய அவ்வடி வெண்டளை விரவியும் ஆசிரியம் விரவியும் வருமெனப் பிறவற்றுக்குங் கூறினானென்பது. ஐஞ்சீரடியென்பதனை அளவடி மூன்றுபாவிற்கு உரித்தென்றால் அவ்வப்பாவிற்கு வேறுவேறு கொண்டாற்போல ஐஞ்சீரடியும் பாத்தோறும்வேறுபடுத்துக்கொள்க. உதாரணம்; "தகைமிகு தொகைவகை யறியுஞ் சான்றவ ரினமாக" என்னுங் கலிப்பாவினுள் ஐஞ்சீரடிவந்தது. "அரவுணிந்த கொடிவெய்யோ னகம்புக்கா னாவையகன் றகற்றியே" எனக் கலியடி வெண்சீரான் வந்தது. "கண்டகம் பற்றிக் கடக மணி துளங்க - வொண்செங் குருதியி னோடு கிடப்பதே - கெண்டிக் - கெழு தகை யில்லேன் கிடந்தூடப் பன்னு - ளழுதகண் ணீர் துடைத்த கை." என்னும் வெண்பாவினுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சீரான் வந்தது. "சிறுசோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே - பெருஞ்சோற் றானு நனியல கலத்தன் மன்னே" என்பன ஐஞ்சீரான்வந்த ஆசிரியவடி. ஆசிரியத்துள் இவ்வாறு இரண்டடி ஒருங்குநிற்குமென்பது அறிவித்தற்கு ஐஞ்சீரடிக்குச் சிறந்த கலிப்பாவோடு வைத்தான் அதனை முறைபிறழவென்பது. எனவே, வெண்பாவிற்கு ஐஞ்சீரடி ஒன்

றல்லது வாராதாயிற்று. இக்கருத்தேபற்றி "ஐஞ்சீ ரடுக்கலு மண்டில மாகலும் - வெள்ளபா யாப்பிற் குரிய வல்ல" என்றார் பிறருமென்க. உம்மையான் இருசீரடியுங் கலியடியாம். "மன்று பார்த்து - நின்று தாயைக் - கன்று பார்க்கு - மின்றும் வாரா" எனக் கொச்சகக்கலியுள் இருசீர் வந்தது. மூன்றுபாவிற்கும் முச்சீரடி உரித்தென்பது முன்னர்ச் சொல்லும். வரையாது கூறினமையின் கலிப்பாவிற்காயின் ஐஞ்சீரடி வருங்காற் றளைவிரவியும் விரவாதும் வேண்டியவாறு வரப்பெறுமென்பது. (௬௩)

௬௪. அறுசீ ரடியே யாசிரியத் தளையொடு
நெறிபெற்று வரூஉ நேரடி முன்னே.

இது முறையானே அறுசீரடியுங் கலிப்பாவிற்கு உரித்தென்கின்றது. (இ-ள்.) நாற்சீரடியும் முன்னும் பின்னும் அறுசீரடியும் வருதலுமுண்டு. அன்னது வருங்காற் றனக்குரிய வெண்டளையேயன்றி ஆசிரியத்தளையொடும்வழக்குப்பெற்றுநடக்குங் கலிப்பாவினுள். எ-று. நெறிபெற்றுவரும் என்றதனாற் சிறுபான்மை நேரடி இடையிட்டன்றி ஒருசெய்யுள் முழுவதூஉந் தானேவருதலுங்கொள்க. ஆசிரியத்தளையொடுமென்றவும்மையாற் கலி தனக்குரியவெண்டளையான் வருதலும் மயங்கிவருதலும் உரியவாம். "முன்னைத்தஞ் சிற்றின் முழுங்கு கடலோத மூழ்கிப் பெயர-வன்னைக் குரைப்ப னறிவாய் கடலேயென் றலறிப் பெயருந் - தன்மை மடவார் தணர்துகுத்த வெண்முத்தம் - புன்னையரும் பேயென்னப் போவாரைப் பேதுறச்கும் புகாரே யெம்மூர்." என்பது மூன்றும் அடி நேரடியாக முன்னும் பின்னும் அறுசீர் வந்தது. பிறவுமன்ன. "கரைபொரு கான்யாற்றங் கல்லதர் நெம்முள்ளி வருதி ராயின்" என்பதன் முதலடியுள் வருதிராயின் என்பது ஆசிரியத்தளை, ஒழிந்தன வெண்டளை. முன்னென்றதனான் இடம் முன்னுங்கால் முன்னுங்கொள்ளப்படும். "தொக்குத் துறைபடியுந் தொண்டையஞ்செவ் வாய்மகளிர் தோண்மேற் பெய்வான் - கைக்கொண்ட நீருட் கருங்கண் பிறழ்வ கயலென் றெண்ணி - மெய்க்கென்னும் மெய்கல்லார் மீண்டுகரைக் கேசொரிந்து மீள்வார் காணூ - நொக்கர் மனைற்கிளைக்கு மேழை மகளிர்க்கே யெறிநீர்க் கொற்கை." எனச் செய்யுண்முழுவதும் அறுசீரடியே வந்தது. "வரைபுரை நிரைபோத்து மணநாறு நறுநுதல் பொருட்டு வந்தோய்" என ஆசிரியத்தளையானும் அறுசீரடி வந்தது. மற்றுத் தளையென்றோதுவது கட்டளையடிக்கென்றீரால், ஈண்டுத் தளையென்றதென்னையெனின், அவ்வரையறை ஒருவன் சொல்லுவது, அறுசீரடி வருங்கான் முதற்கண் நேரடி தூங்கிப் பின் இருசீரொடு தொடுத்தல் வேண்டுமென்னும்.

அஃது இச்சூத்திரத்திற்கேலாது. நேரடிமுன் அறுசீர் வரினென்பது பதின்சீரடியாமாகலின். அல்லதூஉங் குறளடி தூங்கியுஞ் சிந்தடி தூங்கியும் அறுசீரடி வருதலின் அஃது அமையாதென்பது. என்னை? "வாராது நீத்தகன்றார் வருமாறு பார்த்திருந்தார் வடிக்கண் போல" என்றவழி இருசீரான் யாத்தமையின் அது தூக்கெனப்படாது. "செங் காந்தள் கைகாட்டுங் காலஞ் - சேட்சென்றார் வாரார்கொல் பாவம்" என முச்சீரான் யாத்தமையின் அதுவுந் தூக்கெனப்படாது. அறுசீரடியே தூக்காகக் கொண்டமையின், நேரடி முன் இருசீரடி வந்ததென்றதூஉம் பிழைக்குமென்பது. (கூ௬)

கஎங. எழுசீ ரடியே முடுகிய னடக்கும்.

இது எழுசீரான்வரும் அடிகூறுகின்றது. (இ-ள்.) எழுசீரான் வருமளவும் அடியுள; அவை பயின்று நடப்பது முடுகியற்கண். எ-று. எனவே, முடுகாதவழி அத்துணை நடையாட்டம் இல எழுசீரடி என்பதாம். பாவென்னும் உறுப்பு இடனுகும். ஏகாரம் பிரிநிலை. "தாதுறு முறிசெறி தடமல ரிடையிடை தழலென விரிவன பொழில்" எனவும் "கவிரிதழ் கதுவிய துவரித ழரிவையர் கவிமயிற் கணமொடு விளையாட" எனவும் எழுசீரடி முடுகிவந்தது. இவை பரிபாடலுள்ளுங் கலியுள்ளுங் காணப்படும். முடுகாது வரும் எழுசீரடி வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (கூ௭)

கஎச. முடுகியல் வரையார் முதலீ ரடிக்கும்.

இஃதெய்தாததெய்வித்தது, எழுசீரடியேயன்றி ஐஞ்சீரடியும் அறுசீரடியும் அராகந் தொடுக்குமென்றமையின். (இ-ள்.) எழுசீரடிக்கு முன்னர் இடைநின்ற ஐஞ்சீரடியும் அறுசீரடியும் முடுகியல் நீக்கார். எ-று. அவற்றுக்குச் செய்யுள்; "காரொலி கலியொலி கடியிடி யுருமினியங் கறங்க - நேரிதழ் நிரைநிரை நெறிவெறிக் கோதையா ணிற்ப" என ஐஞ்சீரடி முடுகிவந்தது. "மலர்மலி புகலெழ வலர்மலிர் மணிபுரை நிரைதோள் பணைஇ" என்பது அறுசீரடி முடுகிற்று. முதல் ஈரடிக்கும் என்ற உம்மை எச்சவும்மை. அவ்வும்மையால் நாற்சீரடியும் இத்துணைப் பயிலாது முடுகுமென்பது. "புரிபு புரிபு புக்க பொதுவரைத் - தெரிபு தெரிபு குத்தின வேறு" எனவரும். "இரிபெழு பதிர்பதிர் பிகழ்ந்துடன் பலர்நீங்க - வரிபரி பிறுபிறுபு குடர்சோரக் குத்தித்தன் - கோடழியக் கொண்டானை யாட்டித் திரி புழக்கும் - வாடா வெகுளி யெழில்லேறு கண்டை யிஃதொன்று" என்பதனுண் முடுகியடி இரண்டும் வந்தன. மற்று இவற்றை அராகமென்

ருமோவெனின், அதனைப் பரிபாடற்கு உறுப்பென்றமையாற் பிற வடியொடு தொடராகிற்று வரவேண்டும்; இஃது அன்னதன்றென் பது. எழுசீரடியிற் சிறுவரவினவாதலான் ஐஞ்சீரடியினையும் அறு சீரடியினையும் வரையாரென்றான். அவற்றினுஞ் சிறுவரவிற்றாகலின் இதனை உம்மையாற்கொண்டான். முற்றும்மையாகாதோவெனின் அதுவும் எச்சப்படுதலின் அமையுமென்பது. அல்லதூஉம் முதல டியிரண்டே அன்மையின் முற்றாகாதென்பது. (கூகூ)

௱எரு. ஆசிரிய மருங்கினும் வெண்பா மருங்கினு மூவகை யடியு முன்னுத லிலவே.

இது முடுகியல் இன்ன பாவிற்கு உரித்தென்கின்றது; எய்திய திகந்துபடாமற் காக்கின்றதூஉமாம். என்னை? நாற்சீரடிமுதன் மூன் றும் அகவலோசைக்குஞ் செப்பலோசைக்கும் உரியவெனவே அவை முடுகி ஆண்டுஞ் சேறலெய்தியதனைக் கலிப்பாவிற்கல்லது ஆகாதென் றமையின். (இ-ள்.) ஆசிரியம் வெண்பாவென்னும் இரண்டுபாவினும் முடுகியலடி மூன்றும் புகா. எ - று. உம்மை முற்றும்மை. மற்றை முச்சீரடியோடு நான்கென்றாலென்றோவெனின் அஃது இவற்றுக்கு ஈண்டு ஒவ்வாது. முடுகிவருதல் பெரும்பான்மைத்தாகலின் மூவகையடி யென அடையெடுத்துக் கூறினானென்பது. அல்லதூஉம் எழுசீரடி விலக்கானன்றே அதனை ஆசிரியமருங்கினும் வெண்பாமருங்கினும் மய ங்குக என்றதுண்மையினென்பது.

இனி அறுசீரடி ஆசிரியத்தளையோடும் வருமென்றது அகவ லோசைக்கு உரித்தென்றமையானும் வெண்டளை விரவியும் ஆசி ரியம் விரவியும் ஐஞ்சீரடியும் வருமென்றமையானும் அவற்றை அள வடியுடன் எடுத்தோதி விலக்கினான். மூவகை அடியுமென்றது ஐஞ் சீரடி முதன் மூன்றுமெனப்படுமென்பார் அளவடி முடுகுதல் ஆசி ரியத்திற்கும் உரிமையின் அதுவரையறையின்றென்றலும் ஒன்று. அது "திருமழை தலைஇய விருணிற விசும்பின்" எனவரும். அத ற்கு முடுகியற்றன்மை இன்றென்றது கருத்து. வஞ்சிப்பாவிற்குக் குறளுஞ் சிந்தும் அல்லது இன்மையின் இவ்வாராய்ச்சி இன்றென் பது. எனவே, ஆசிரியத்தளையோடு முடுகியலடியினைக் கலியடியெ ன்றும்முடுகாத அறுசீரடி ஆசிரியத்தளையோடு நெறிபெற்று வருதற் குங் கலிப்பாவிற்குச் சிறுமையான் வருமென்பதூஉஞ் சொல்லப்ப ட்டது. அல்லாதார் ஐஞ்சீரடி முதலிய மூன்றுங் கலிக்குரிய, பிற பாவிற்கு உரியவல்ல என்றற்கு வந்தது இச்சூத்திரமென்ப. அற்ற ன்று; அங்ஙனங் கூறிற் றாம்வேண்டும் ஐஞ்சீரடி ஆசிரியத்துள்ளும்

புகாதென்று மறுக்க. முன்னுதலிலவென்றது மறுமொழியென்ற வாறு. இவ்விலக்கணமெல்லாம் மேற்காட்டிய செய்யுளுள்ளே கண்டறிந்துகொள்க. (கூஎ)

கூஎசு. ஈற்றய லடியே யாசிரிய மருங்கிற்
றோற்ற முச்சீர்த் தாகு மென்ப. (கூஅ)

கூஎஎ. இடையும் வரையார் தொடையுணர் வோரே.

இவை இரண்டுசூத்திரமும் முறையியைபுநோக்கி உடனெழுதப்பட்டன. இவைஆசிரியத்துட் சிந்தடிவருமென்றமையின் எய்தாததெய்துவித்தனவாம். (இ - ள்.) ஆசிரியத்துள் ஈற்றயலடியொன்றும் இடையடியிரண்டுமொழி முச்சீரடி வரும். எ - று. முச்சீர்த்தென்று ஒருமைகூறினமையின் அஃதொன்றாகலுந் தொடையுணர்வோரென்றமையின் இடைவருவன இரண்டாதலுங் கூறினானென்பது. இடையும் வரையார் என்றமையான் ஈற்றயன் முச்சீர்த்தாதல் பெரும்பான்மை. உதாரணம்; "நீர்வர வறியாக் கரகத்துத் - தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே" என அப்பாட்டினை முழுவதூஉங் கொள்ள ஈற்றயலடி முச்சீர்த்தாயிற்று. "நீரின் றண்மையுந் தீயின் வெம்மையுஞ் - சாரச் சார்ந்து தீரத் தீருஞ் - சார னாடன் கேண்மை - சாரச் சாரச் சார்ந்து - தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாதே." என்பதனுட் "சார னாடன் கேண்மை" எனவுஞ் "சாரச் சாரச் சார்ந்து" எனவும் முச்சீரடி இரண்டு வந்தன. ஏகாரம்பிரிநிலை. மற்று "நரந்த நாறுங் கையாற் - புலவுநாறு மென்றலை தைவரு மன்னே" என முச்சீரடி இடையும் ஒன்று வந்ததாலெனின், தோற்றமென்றதனான் ஈருத்தடி முச்சீராய காலத்துக் குட்டம்பட்டும் இனிது விளங்கும். இடையிடை ஒன்று வருதலும் உண்டாயினும் அத்துணை இனிதன்று அதுவென்பதுகொள்க. "பெரியகட் பெறினே" என இருசீரடி வந்ததாலெனின் அதனைச் சொற்சீரடியென்று களைக. "உப்பிலாஅஅ விப்புழுக்கல் கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்காது" எனவுங் காட்டுப. இவை வஞ்சியடியெனப்படுமென்பது. வெண்சீரான் வஞ்சியடிவருமோவெனின், வாரா வஞ்சிச்சீர் விரவினல்லதென்பது. "உப்பிலாஅஅ விப்புழுக்கல்" என்பதோவெனின் அது மற்றைஇருசீரடியொடு கூட்டத்துக் காட்டலானும் வஞ்சியடிபோன்றது (கூகூ)

கூஎஅ. முச்சீர் முரற்கையு ணிறையவு நிற்கும்.

இது கலிப்பாவிற்கு அளவடியும் நெடிலடியும் அதனினிறந்த அடியும் உரிமைகூறி இனிச் சிந்தடியும் உரித்தென்கின்றது. (இ-ள்.)

கலிப்பாவினுள் முச்சீரடி நிரம்பவும் நிற்கும். எ-று. நிறையநிற்றலென்பது அச்செய்யுண்முழுவதும் அவ்வடியே வருதலாம். உம்மையான் ஒருசெய்யுணிறையவாராது ஒன்றும் இரண்டும் பலவுமாகி அம்முச்சீரடி வருதல் பெருவரவிற்றென்பது. தாங் குறைந்த அடியாதலிற் கலிப்பாவிற்கு உறுப்பாகிய சின்னத்துக் குறையநிற்கும் இயல்பினவாயினும் நிறைய நிற்றலுடைய கொச்சகத்துளென்றவாறு. "செய்தானைக் கள்வன் மகன்" எனவே வெண்கலியுள் இறுதிக்கணல்லது வாராது. "நின்கண்ணாற் காண்பென்மன் யான்" என்பது இடைவந்தது. எண் உறுப்பின்கண் இரண்டும் நான்கும் வருமாறு கண்டுகொள்க. "நீர்வரக் கண்கலுழ்ந் தாங்குக் - கார்வரக் கண்டனங் காதலர் - தேர்வரக் கண்டில மன்னோ - பீர்வரக் கண்டனந் தோளே." என முச்சீரடி ஒருசெய்யுள் நிறையவும் வந்தவாறு. (௭௦.)

௩௭௬. வஞ்சித் தூக்கே செந்தூக் கியற்றே.

இது முறையானே அடியுரிமை கூறியவாற்றான் வஞ்சிப்பாவிற்குக் கூறியதிலன். எற்றுக்கு? அது "வஞ்சி யடியே யிருசீர்த் தாகும்" எனவும் "முச்சீ ரானும் வருமிட னுடைத்து" எனவும் மேற்கூறப்பட்டமையின். அதுநோக்கி அடியுரிமைகூறப்படாத வஞ்சிப்பாவிற்கு வஞ்சியினது ஈற்றடியும் அவ்விருசீரடியும் முச்சீரடியுமாவன சென்றதனை விலக்கி இன்ன அடியான் முடியுமென்கின்றது. (இ-ள்.) வஞ்சிப்பாவினது இறுதியடி ஆசிரியவடி இறுதிபோன்று இறுக. எ-று. எனவே, ஆசிரியத்திற்கு ஓதிய சீரானுந் தளையானும் இறுமென்றவாறு. உதாரணம்; "மாக்கட லிவர்ந்தெழுந்த - செஞ்ஞாயிற்றுக் கவினைமாதோ - வனையை யாகன் மாறே - தாயி றூவாக் குழவி போல - வோவாது கூஉய்நின் னுடற்றியோர் நாடே." என மண்டிலவாசிரியத்தானிற்றது. செந்தூக்கியற்றேயென்ற மாட்டேற்றானே "ஈற்றயலடியே யாசிரிய மருங்கிற் - றோற்ற முச்சீர்த் தாகு மென்ப." எனவும் "இடையும் வரையார் தொடையுணர் வோரே." எனவும் எய்தியவிதி ஈண்டும் எய்துவிக்க. "அனையை யாகன் மாறே" என முச்சீரடி இடைவந்தது. "இழைபெற்றபாடி நீக்கிக்குரல்புணர்ச் - சீர்க்கொளைவல பாண்மகனும்மே - யெனவாங், கௌிளழற் புணர்ந்த தாமரை வெள்ளி நாராற் பூப்பெற் றிசினே." இஃது ஈற்றயலடி முச்சீர்த்தாகி வந்த செந்தூக்கியற்றாகி இற்ற வஞ்சிப்பா. பிறவும் அன்ன. ஈண்டுத் தனிச்சொல்வேண்டுமென்று பிற்காலத்து நூல்செய்தாரும் உளர். அது சான்றோர்செய்யுள் எல்லாவற்றோடும் பொருந்தாமையானும் பிற்காலத்திற்செய்த நூல்பற்றி முற்காலத்துச் செய்யுட்கெல்லாம்

இலக்கணஞ்சேர்த்துதல் பயமின்றாதலானும் அஃதமையாதென்பது. வஞ்சிப்பாவின் ஈற்றடி யொழிந்தோதவே இடையாயின எல்லா அடியும் வரப்பெறுமென்பதாம். "நேரிழை மகளி ருணங்குணாக் கவருங் - கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனங்குழை" என ஆசிரியவடியும் வெண்பாவடியும் இடைவந்தன. (எக.)

ஙஅ0. வெண்பாட் டீற்றடி முச்சீர்த் தாகும்.

இது வெண்பாவிற்கு ஈறு உணர்த்துகின்றது. ஆசிரியத்தூக் கோவெனின் தனக்கோதிய அளவடியானே இறுதலின் வேறுபாடு கூறவேண்டா. எருத்தடியும் இடையும் முச்சீரான்வருமென வேறு பட்டவழிக் கூறி அல்லாதன அளவடியாதல் கொள்ளவைத்தானெ ன்பது. (இ ள்.) வெண்பாவின் இறுதியடி ஒன்றும் முச்சீரான ன்றி வாராது. எ-று. அவை முன்னர்க்காட்டுதும். அஃதேல் "அட் டாலும் பால்சுவையிற் குன்றா தளவளாய் - நட்டாலு நண்பல்லார் நண் பல்லர்" என முச்சீரடி இடையும் வந்ததால் வெண்பாவினுளெனின் முச்சீர்த்தென்னாது ஆகுமென்று ஆக்கங்கூறக் கொடுத்தமையான் அ த்துணை ஆக்கமின்றி இடையுஞ் சிறுபான்மை வருமெனக்கொள்க. அல்லாதார் அதனை வெண்பாவன்றென்ப. (எஉ.)

ஙஅக. அசைசீர்த் தாகு மவ்வயி னான.

இது மேலதற்கெய்தியதோர்விதி. (இ-ள்.) வெண்பாவின் இ றுதிவரும் முச்சீரடி ஈற்றுச்சீர் வரப்பெறுவது அசைச்சீரல்லாது. எ-று. மேல் "அசைநிலை வரையார் சீர்நிலை பெறல்" என்றான், அவற்றுள் உரியசைச்சீர் முதலும் இடையும் இறுதியும் வருமென்பான் "இயற்சீ ர்ப் பாற்படுத் தியற்றுக" என்றான். அவ்வாறே இயலசைச்சீரும் முச் சீரடி இறுதிவருமென்பது ஈண்டுக் கூறியவாறு. (எங.)

ஙஅஉ. நேரீற் றியற்சீர் நிரையு நிரைபுஞ்
சீரேற் றிறாஉ மியற்கைய வென்ப.

இது மேற்கூறப்பட்ட இயற்சீர் நான்கும் வருங்கால் இன் னுழி நின்று இன்னவாறு கொள்ளப்படுமென்பதுணர்த்து. (இ - ள்.) நேரிறுதி வந்த நிரையும் நிரைபுமே இறுதிச்சீராய் நிற்பன. எ - று. எனவே, தனிவந்த நிரையும் நிரைபும் நிரைமுதற்சீர்போலத் தளை கொள்ளப்படுமென்பதாம். ஏற்றிறாஉமென்ற இலேசினான் இடை வந்த நிரைபசையும் அவ்வாறுகொள்க. அஃது "இயற்சீர்ப் பாற் படுத் தியற்றினர் கொளின்" என்பதனான் அடங்காதோவெனின் அடங்காது. என்னை? அசைச்சீர்தான் அடங்குமாற்றுக்கு ஆண்டுக் கூறினான், அது பிறிதுசீர் அசைச்சீரொடு தட்குமாற்றுக்கும் கூற

ல்வேண்டுமென்பது. அல்லதூஉம் ஆண்டு அளவடிக்குக் கூறினுன் இது சிந்தடிக்கென்பது. வரலாறு; "வாரிய பெண்ணை வருகுரும்பை வாய்ந்தனபோ - லேரிய வாயினு ரென்செய்ய - கூரியவேற் - சோட்டியானைத் தென்னன் குளிர்சாந் தணியகலங்- கோட்டு மணங் கொள்ளா முலை." எனவும், "அயிற்கதவம் பாய்ந்துழக்கி யாழித்தேர் குத்தி - யெயிற்கதவங் கோத்தெடுத்த கோட்டாற் பனிக்கடலுட் - பாய்செய்த நாவாய்போற் றோன்றிற்றே, யெங்கோமான் - காய்சினவேற் கோதை களிறு." எனவும் இவற்றினுட் கொள்ளா எனவுங் கோதை எனவும் நின்ற நேரீற்றியற்சீர் முன்னர் முலையெனவுங் களிறெனவும் நிரையும் நிரைபுஞ் சீரேற்றவாறும் வெண்பாட்டீற்றடி முச்சீர்த்தாயவாறும் ஆண்டு அசைச்சீராய் வந்தவாறுங் கண்டுகொள்க. என்றூர்க்கு முச்சீரடியின் முதற்சீர்க்குத் தளைகூறுரோவெனின், ஆண்டுத் தளைவகையின்றியும் வருதலின் அதனை வரைந்து கூறுரொன்பது. என்னை? "கோட்டுமணங் கொள்ளா முலை" எனவும் "காய்சினவேற் கோதை களிறு" எனவுந் தளைவகையான் வந்தன. "உறூஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச் - செறூஅஅய் வாழியென் னெஞ்சு." எனவும் "கலாஅற் கிளிகடியுங் கானக நாட - விலாஅஅர்க் கில்லை தமர்" எனவுந் தளைவகையின்றிவந்தன. (எச)

௬அ௩. நிரையவ ணிற்பி னேரு நேர்பும்
வரைவின் றென்ப வாய்மொழிப் புலவர்.

இஃது ஒழிந்த அசைச்சீர் நிரையீற்றுப்பின்னன்றி வாராவென்கின்றது. (இ - ள்.) நேரீற்றியற்சீர் நின்றவழி நிரையீற்றியற்சீர் நிற்பினென்பான் நிரையவண் நிற்பின் என்றுன், ஆண்டு நிரையும் நிரைபும்வரிற் தளைவழுவாமாதலான் நேரும் நேர்புமே வந்து சீரோறு முடிதல் வரைவின்று. எ-று. "கொழுநனை மைந்தன் கொணர்ந்ததற் காக - முழுமுலை பாய்ந்தன பால்" எனவும் "வண்டொன்று வந்து வாரற் பனிவாடாய் - பண்டன்று பட்டினங் காப்பு" எனவும் இவற்றுட் பாய்ந்தனவெனவும் பட்டினமெனவும் வந்த நிரையீற்றியற்சீர்ப்பின்னர் நேரும் நேர்பும் வந்தன. முன்னர் "நேரீற்றியற்சீர் நிரையு நிரைபும்" எனக் கூறி ஈண்டு நிரையவண் நிற்பினெனச் சுட்டிக்கூறியவதனுனே அதுவும் நிரையீற்றியற்சீரொன்பதூஉம் அஃதிரண்டாகுஞ் சீரொன்பதூஉங் கொள்க. அல்லாதார் அதனை வெண்சீர்க்கும் பொதுவெனக் கூறி "வெண்சீ ரீற்றசை நிரையசை யியற்றே" என்றதனுள் வெண்சீரிறுதி நிரையாக இயற்றி அதன் அடிப்பின் நேர்பசை கொடுப்ப; "எய்போற் கிடந்தானென் னேறு" என்

புழிச் கெடந்தானென்னென நின்ற புலிசெவிவாயினைக் கனவிரியாக இயற்றி, கிளையவணிற்பின் நேரும் நேர்புமென்றதனான் ஈறென் னும் நேர்பசை கொடுப்பர். அஃது ஈண்டு ஆராய்ச்சியின்றென் பது. என்னை? இது கட்டளையடியன்மையின். (எ௫)

கூ௪௪. எழுசீ ரிறுதி யாசிரியங் கலியே. (எ௬)

கூ௪௫. வெண்பா வியலினும் பண்புற முடியும். (எஎ)

இவை இரண்டுசூத்திரமும் முறையானே கலிப்பாவிற்கு அன்னதோர் அடி அதற்கு வருத்தில்லாமையின் வருக்கின்றது. என் னார்க்கு முதலது நேரடியும் ஈற்றது சிந்தடியுமாகக் கொள்ளல் அவ்வெ ழுநிலையுமெனின் அங்ஙனங் கொள்ளாமைக்கன்றே "ஈற்றய லடியே யாசிரிய மருங்கிற்- றோற்ற முச்சீர்த் தாகுமென்ப" எனவும் "இடை யும் வரையார் தொடையுணர் வோரே" எனவுங் கூறிற்றென்பது. எழுசீர் இறுதி ஆசிரியமெனவே ஆசிரியவடி பலவும்வந்து ஈருத்தடி முச்சீராக வருமென்பதுகொள்க. "அரிதாயவறன்" என்னுங் கலிப்பா வினுள் "இனைநல முடைய கானஞ் சென்றோர்" என்பது ஈற்றயன் முச்சீரிறுதி ஆசிரியத்தாற் கலிப்பாவாயிற்று. "மணிநிற மலர்ப் பொய்கை" என்னுங் கலிப்பாவினுள் "மெல்லியான் செவிமுதல் மேல்வந்தான் காலைபோ - லெல்லாத் துயிலோ வெடுப்புக நின்பெண் டி - ரில்லி னெழீஇ யாழ்தழீக் கல்லாவாய்ப் - பாணன் புகுதராக் கால்" என வெண்பாவியலினும் பண்புறவந்தவாறு. பண்புற வென்பது விசேடம், மிகமுடியு மென்றவாறு. எனவே ஈண்டுக் கூறாத இருசீரடியானும் நாற்சீரான் வந்த கலிப்பாவடியானும் ஐஞ்சீரடியானும் முடிவன கொச்சகக் கலியுள் அவை இத்துணை விசேடமிலவென்றவாறு. ஈண்டு விதந்து ஓதியதெல்லாம் பெரும்பா ன்மையும் ஒத்தாழிசைக்கலிக்கெனவுணர்க. இயலென்றதனாற் கட் டளைவெண்பாவே வரல்வேண்டுவதில்லை எனக்கொள்க. பண்புற என்றதனான் மூன்றடியின் இழியிற் பண்புபட வாரா வெள்ளைச் சுரிதகமெனவுங் கொள்க. (எஎ)

கூ௪௬. எழுத்து முதலா வீண்டிய வடியிற்
குறித்த பொருளை முடிய நாட்டல்
யாப்பென மொழிப யாப்பறி புலவர்.

இஃது "யாத்த சீரே யடியாப் பெனாஅ" என நிறுத்தமுறையா னே அடியுணர்த்தி யாப்புணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) எழுத்துமுதலா ஈண்டிய அடியிற் குறித்த பொருள்களை முடியயாத்தல் யாப்பாவதெ

ன்று சொல்லுவர் புலவர் எ - று. அடிக்கண்ணே முடியுமெனவே இருசீரும் முச்சீருங் கிடப்ப முடியநாட்டினும் நாற்சீர்கொண்டு முடி யநாட்டினும் அமையுமென்பது. மாத்திரைமுதலாகவென்றது எழுத் தென்றதென்னையெனின், எழுத்தும் அசையுஞ் சீருங்கொண்டியன் ற ஓரோவடிக்கண்ணே இன்பஞ்செய்யும் அது பொருட்காய் இன்றி யமையாமையின் எழுத்து முதலாகவென்றானென்பது. ஈண்டியவடி யென்பது அவை மூன்றும் ஒன்றாகத்தொடர்ந்து ஈண்டிய அடியெ ன்றவாறு. எனவே, இவற்றைப் பொருளன்றி வேறுவேறுசெய்யாது பொருட்டொடர்படச் செய்யவேண்டுமென்பதூஉங் கூறி ஓரடிக்கட் பொருளாற் செய்யாது ஒழிந்த அடிக்கண் ஒருசொல்லினைப் பகுத்து வாங்கிக் கொண்டுபோய் வைத்தலாமென்பதூஉங் கூறியவாறாயிற்று. குறித்தபொருளென்றது அவ்வடியிற் றான்வைக்கக் கருதிய பொருளை ப் பிறிதோர் அடியுங் கொண்டுகூட்டாது அமைந்து மாறச்செய்தல். யாப்பறிபுலவரென்பது அவ்வாறு செய்தல்வல்ல புலவர் அதுகூறி னென்றவாறு. அது இது போலச் சீரும் பொருண்முடிய நிற்றலின் யாத்தசீரென்றானென்பது. "மாயோன் மார்பி லாரம் போல - மணி வரை யிழிதரு மணிகிள ரருவி - நன்பொன் வரன்று நாட - னன்பு பெரிதுடைய னின்சொல் லினனே." என இது குறித்தபொருளை நாற்சீரடிதோறும் முடிய நாட்டினவாறு. "மண்டில மழுங்க மறுநிறங் கிளர - வண்டின மலர்பரந் தூது மீமிசைக் - கண்டற் கானற் குருகி னமொலிப்ப" என்றவழி இருசீரானும் முச்சீரானும் நாற்சீரானுங் கு றித்தபொருளை முடிய நாட்டினவாறுகண்டுகொள்க. முச்சீரான் முடி யநாட்டுவன ஒருசார் வெண்பாட்டினுட் பயின்றுவருமெனவுணர்க "முயற்கோடு சீவி முதுவிசும்பு போழ்ந்தான்" என்றவழி எழுத்தும் அசையுஞ் சீரும் பொருளிலவாகி வந்தமையின் அஃதமையாது யாப் பெனப்படாது, சொல்லிலக்கணத்தாற் சொற்றொறும் பொருளுடைய வாயினுமென்பது. "மணிவெண் ணகைவன முலைமதி முகமலர் - விழி யிணைச் செவ்வாய் மென்னடைப் பேதை" என்றவழியும் முதலடிக்க ட் பொருட்டொடர்பினை அறுத்துக் குறைத்துச் செய்ததன்மையின் அதுவும் யாப்பறிபுலவரான் யாப்பெனப்படாதென்றவாறு. (எ௮)

௩௮௭. பாட்டுரை நூலே வாய்மொழி பிசியே
அங்கத முதுசொல்லோ டவ்வேழ் நிலத்தும்
வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பி
னற்பெய ரெல்லை யகத்தவர் வழங்கும்
யாப்பின் வழிய தென்மனார் புலவர்.

இச்சூத்திரம் அரிமாநோக்கு. மேற்கூறிய யாப்பிற்கும் வருகின்ற மரபிற்கும் அப்பகுதியுரிமை கூறினமையின். (இ - ள்.) பாட்டும் உரையும் நூலும் வாய்மொழியும் பிசியும் அங்கதமும் முதுசொல்லுமென்று சொல்லப்பட்ட அவ்வேழுநிலத்தும் "வடவேங்கடந் தென்குமரியாயிடை" நாட்டார் நடாத்துகின்ற செய்யுளின் பெயரே தனக்குப் பெயராகவுமுடைத்து மேற்கூறிய யாப்பு. எ - று. எனவே, மேற்குறித்தபொருளை அடிக்கண் முடிய நாட்டல் யாப்பென்றான், அதுவேயன்றி இப்பகுதிப்படச்செய்தலும் யாப்புறுப்பேயென்றானும். இவ்வேழுவகையானுஞ் செய்தன் மரபென எதிரதுநோக்கிற்று. பாட்டு உரை நூல் என்பவற்றிலக்கணம் முன்னர்ச்சொல்லுதும். யாப்பின் வழியதென்பது இவ்வேழு வகைப்பட்ட யாப்பின் பெயரது மரபாகும் யாப்பாகிய உறுப்பென்றவாறு. இதனை நூல்யாப்புப் போற்கொள்க. இப்பகுதிதாந் தமிழ்நாட்டு மரபாகலின் மரபென்னும் உறுப்பு மரபென எதிரதுநோக்கிற்று. வண்புகழ்மூவரொன்பது வள்ளுடைமையாற் புகழ்பெற்றாரென்றவாறு. அஃதாவது கொடுத்துப் பெறும் புகழெனக்கொள்க. மூவரெனப்படுவார் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தருமாயினார். தண்பொழில் வரைப்பென்பது நிலத்துக்கு நிழல்செய்யும் நாவலம்பொழிலுள் வரைந்துகொள்ளப்படும் வரைப்பினையுடையவென்றவாறு. தண்பொழில் உடைமையின் நாவலந்தண்பொழிலெனப்பட்டது. நாற்பெயரெல்லையகமென்பது தமிழ்நாடென்றவாறு. வடவேங்கடந் தென்குமரியன்றிக் கிழக்கும் மேற்குங் கடலெல்லை கூறினானேவெனின், அறியாதுகடாயினாய். வரையறையிலவென்று கூறுதனவெல்லாங் கரைந்துகொள்ளப்படுவனவல்ல. வகைகூறுமையுந் தமிழ்கொள்ளப்படுங் கண்டாய். அவர்வழங்கும் யாப்பின்வழியதென்பது அந்நாட்டார் வழங்கும் யாப்புப்பகுதி அவையென்றவாறு. தமிழ்நாட்டார் வழங்கும் மரபுப்பகுதி அவையெனவே யாப்பும் மரபுங் கூறியதாயிற்று இச்சூத்திரமென்பது இதனாற்பெற்றாம். வடவேங்கடந் தென்குமரியாயிடையென்புழி நான்கெல்லையுங் கூறினானென்பது. (எக)

கஅஅ. மரபேதானும்,
நாற்சொல் லியலான் யாப்புவழிப் பட்டன.

இது நிறுத்தமுறையானே மரபினை விளங்கக் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) "மரபேதானும் = அங்ஙனங் கூறப்பட்ட மரபுதானும்: ஏகாரம் பிரிநிலை; உம்மை இறந்ததுதழீஇயிற்று; மேல் எழுவகையான் யாக்கப்படுதல் மரபென்றமையின், மரபேதானுமென்றானென்பது;

நாற்சொல் = பெயர்ச்சொல் வினைச்சொல் இடைச்சொல் உரிச்சொல்: இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல்லெனினும் அமையும்; இயலான் = நாற்சொல்லினையும் உலகத்தார் வழங்குகின்ற வழக்குவழியினான்: யாப்புவழிப் பட்டன = மேற்பகுத்த யாப்புவழிப் பொருத்தமுடைத்தாகிக் கிடப்பது. எ-று. அஃதாவது வழக்கெனவுஞ் செய்யுளெனவும் இடைதெரியாமல் ஒருவாய்பாட்டான் வழக்குஞ் செய்யுளுமாகி ஒருசொற் றொடரினைச் சொல்லியதுபோலச் செய்யுள்செய்தலென்றவாறு. சாத்தனுண்டான் கொற்றனுண்டான் எனவுஞ், சாத்தனுறங்கினான் கொற்றனுறங்கினான் எனவுஞ், சாத்தனை யறியாதார் ஒருவரையுமறியாதார் எனவுஞ், சாத்தனிற்கொற்றன்போமே எனவும் நின்ற வழக்கியலை முறையானே ஆசிரியமும் வெண்பாவுங் கலியும் வஞ்சியுமாகப் பரப்பப்பட்ட யாப்புவழிப்படுத்துக் கண்டுகொள்க. "ஓதியு மோதா ருணர்விலார்" என்னுஞ் செய்யுள் வழக்கிற்றாகவுஞ் சொல்லப்படும். வழக்குவழியினானெனவே சொன்மரபும் பொருண்மரபும் அடங்கக் கூறினான். என்னை? பொருளின்றி நாற்சொல்லையும் வழங்காராகலின். எனவே, சொல்லும்பொருளும் அவ்வக்காலத்தார் வழங்குமாற்றானே செய்யுள்செய்க என்பதாயிற்று. இதனதுபயன், ஒருகாலத்து வழங்கப்பட்ட சொல் ஒருகாலத்து வாராதாகலும் பொருள்வேறுபடுதலும் உடைய. அதொளி இதொளி உதொளி எனவுங் குயின் எனவும் நின்ற இவை ஒருகாலத்துளவாகி இக்காலத்திலவாயின. இவை முற்காலத்துளவென்பதேகொண்டு வீழ்ந்த காலத்துஞ் செய்யுள்செய்யப்படா. அவை ஆசிரியர் நூல்செய்த காலத்துளவாயினுங் கடைச்சங்கத்தார்காலத்து வீழ்ந்தமையிற் பாட்டினுந் தொகையினும் அவற்றை நாட்டிக்கொண்டு செய்யுள்செய்திலர்; அவற்றுக்கு இது மரபிலக்கணமாகலினென்பது. இனிப், பாட்டினுந் தொகையினும் உள்ள சொல்லே மீட்டொருகாலத்துக்கு உரித்தன்றிப் பேரியின முற்காலத்துளவென்பதே கொண்டு பிற்காலத்து நாட்டிச் செய்யுள்செய்யப்பெறா. இனிப் பொருளும் இவ்வாறே காலத்தானும் இடத்தானும் வேறுபடுதலுடைய. ஒருகாலத்து அணியுங் கோலமும் ஒருகாலத்து வழங்காதனவுள. ஓரிடத்து நிகழும் பொருண் மற்றோரிடத்து நிகழாதனவுமுள. அவ்வக்காலமும் இடனும்பற்றி ஏற்றவாற்றாற் செய்யுள்செய்யவேண்டுமென்பது. ஒருகாலத்துக் குழைபெய்தாரென்றும் ஒருகாலத்துக் குழல்படமுடித்தாரென்றும் ஆண்மக்களை ஒழிந்தகாலத்தும் அதுகூறார். பதினெண்பாடைத் தேசிகமாக்கள் அணியினையுங் கோலத்தினையும் விதவிக்கூறாது அவ்வந்நாட்டார் பூணுமாற்றானும் புனையுமாற்றானும் ஏற்பச்சொல்லு

தல் மரபு. இனி நான்கு நிலத்தினும் ஓரிடத்துப் பொருளை ஓரிடத்த வாகச் சொல்லுதலும் உலகொடுமலைதலுஞ் சமயங்களொடுமலைத லுங் கலையொடுமலைதலும் பிறவும் இன்னோரன்னவும் பொருண்மர பின்பாற்பட்டடங்கும். இவை நாடகவழக்கின் ஆமென்பது முன்னர் அகத்திணையியலுட் கூறினும். "புலிப்பற் கோத்த புலம்புமணத் தாலி - யொலிக்குழைச் செயலை யுடையமா னல்குல்" என்பது பரு வத்துக்கேற்ற அணிகூறியது. "கொல்வினைப் பொலிந்த கூர்ங்கு ரும் பெஃகின் - வில்லோர் தூணி வீங்கப் பெய்த - வப்பு நுனை யேய்ப் ப வரும்பிய விருப்பைச்-செப்படரன்ன செங்குழை யகந்தோ-றிழுதி னன்ன தீம்புழற் றுயவா - யுழுதுகாண் டுளைய வாகி யார்கழல் - பாலி வானிற் காலொடு பாறித் - துப்பி னன்ன செங்கோட் டியவி - னெய்த் தோர் மீமிசை நிணத்திற் பரிக்கு - மத்த நண்ணிய வங்குடிச் சீறூர்க்-கொடுநுண் ணோக்கின் மகளி ரோச்சிய - தொடிமா ணுலக்கைத் தூண் டோற் பாணி - நெடுமால் வரைய குடிஞையொ டிரட்டுங் - குன்றுபி றொழியப் போகி யுரந்துரந்து - ஞாயிறு படினு மூர்சேய்த் தெனாது - து ணைபரி துரக்குந் துஞ்சாச் செலவி -னெம்மினும் விரைந்துவல் லெய்திப் பன்மா - ணோங்குயர் நல்லி லொருசிறை நிலைஇப்-பாங்கர்ப் பல்லி படு தொறும் பரவிக் - கன்றுபுகு மாலை நின்றோ ளெய்திக் - கைகவியாச் சென்று கண்புதையாக் குறுகிப் - பிடிக்கை யன்ன பின்னகந் தீண்டித்-தொடிக்கை தைவரத் தோய்ந்தன்று கொல்லோ - நாணுடை மிடைந் த கற்பின் வாணுத - லந்தீங் கிளவிக் குறுமகண் - மென்றோள் பெற நசைஇச் சென்றவெ னெஞ்சே." என்றவழிக் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக் கும் ஏற்றபொருள் தத்தம் மரபிற்றாய் வந்தனபலவுங் கண்டுகொள்க. மற்றும் நாற்சொல்லியலென்பது வழக்காயின் அது செய்யுட்குரிய திரிசொற்கும் ஏற்றவாறென்னையெனின், அவையுஞ் சான்றோர் வழங்கினவாறன்றி வேறுபட நாட்டப்படாவெனவும் அவற்றுள்ளுங் காலம்பற்றித் திரிந்தன உளவாயினும் அவை தவிர்த்துச் செய்யுள் செய்யப்படுமென்றற்கும் நாற்சொல்லியலானென அடங்கக்கூறின னென்பது. மலையென்றதனைப் பிறங்கலென்றாரொன்று இக்காலத் துச் செய்யுள்செய்யுங்கால் அப்பொருண்மைபானே உயவொன்று செப்பவோவெனின் அது மரபன்று.

இனிக் குடவாயிலென்பதனைக் "கொற்றச் சோழர் குடந் தை வைத்த" எனவும் உறையூரென்பதனைப் "பிறங்குநிலை வாயி லுற ந்தை போக்கி" எனவும் மேலையார் திரித்தவகையானே இக்காலத் துந் திரித்துக்கொள்ளப்படுவன உள. அவை "தளந்தை" என்றற் தொடக்கத்தன. பிறவும் இவ்வாறு வருவனவும் அறிந்துகொள்க.

"கடையாயார் நட்புக் கமுகனையர்" என இதனுள் ஓரினத்தவாகிய புல்லே கூறி ஒழிந்த மரங்களொப்பன உளவாயினும் உடன்கூறாராயினர். இன்னோரன்னவுஞ் செய்யுட்கு மரபெனப்படுமென்பது.

மற்றுப் பாட்டுரை நூலேயென எழுவகை வகுத்த பகுதியையுஞ் செய்யுட்கு மரபென மேற்கூறினன் அதனானே இவ்வேழுவகையானன்றி ஆசிரியர் வேண்டுமாற்றானும் பிறபாடைமாக்கள் வேண்டுங் கட்டளையானுந் தமிழ்ச்செய்யுள் செய்தல் மரபன்றென்றவாறு. (அ௦)

௩அ௧. அகவ லென்ப தாசிரி யம்மே.

இது நிறுத்த முறையானே தூக்கு உணர்த்துவானெழுந்தான் அஃதாவது பாவினைத் துணிக்கப்படுவதாகலான் அப்பாவினை உணர்த்துகின்றானென்பது. நிறுக்கப்படுபொருள் பொன்னானும் வெள்ளியானும் ஒன்று பெற்றவழியன்றிக் கழஞ்சுந் தொடியுந் துலாமுமெனத் துலைக்கோலாற் றூக்கி அளக்குமாறில்லை. அதுபோலப் பாவின்றித் தூக்கப்படுபொருள் இன்மையானும் பாவினை எழுநிலத்தெழுந்த செய்யுளடி வரையறையுடைய பாட்டிற்கு இன்னவாறு வந்ததென்றறிவிப்பது தூக்காகலானும் எல்லாப்பாவினுக்குந் தூக்குப்பொதுவாகலானும் பாவொடுபுணர்த்தே தூக்குணர்த்தப்பட்டது. (இ-ள்.) அகவல் என்பது ஆசிரியம்மே=வழக்கினுள் அகவலென்று வழங்கப்படும் பாவினை ஆசிரியத்திற்குரிய பாவென்ப. எ - று. அகவிக் கூறுதலான் அகவலெனக் கூறப்பட்டது. அஃதாவது கூற்றும் மாற்றமுமாகி ஒருவன்கேட்ப அவற்கு ஒன்று செப்பிக்கூறாது தாங் கருதியவாறெல்லாம் வரையாது சொல்லுவதோராறும் உண்டு. அதனை வழக்கினுள்ளார் அழைத்தலென்றுஞ் சொல்லுப. அங்ஙனஞ் சொல்லுவார் சொல்லின்கண் எல்லாந் தொடர்ந்துகிடந்த ஓசை அகவலெனப்படும். அவை தச்சுவினைமாக்கள்கண்ணுங் களம்பாடும்வினைஞர்கண்ணுங் கட்டுங் கழங்குமிட்டு உரைப்பார்கண்ணுந் தம்மில் உறழ்ந்து உரைப்பார்கண்ணும் பூசலிசைப்பார்கண்ணுங் கேட்கப்படும். கழங்கமிட்டுரைப்பார் அங்ஙனமே வழக்கினுள்ளதாய்க் கூறும் ஓசை ஆசிரியப்பாவெனப்படுமென்றவாறு. (அ௧)

௩அ௨. அஃதான் றென்ப வெண்பா யாப்பே.

இது வெண்பாவாமாறு உணர்த்து. (இ - ள்.) மேற் கூறிய அகவலோசையன்றிச் செப்பிக்கூறும் ஓசையெல்லாம் வெண்பாவெனப்படும், எ - று. யாப்பென்றதனான் அப்பாக்கள் செய்யுண் முழுதும் ஒருங்குதழீஇக் கிடக்குமென்பதுகொள்க. அகவிக்கூறுது

ஒருவற்கொருவன் இயல்புவகையானே ஒருபொருண்மைக் கட்டுரைக்குங்கால் எழும் ஓசை செப்பலோசையெனப்படும். இவ்விரண்டுமல்லது வழக்கினுள் இன்மையான் அஃதான்றெனவே அதனிலக்கணம் போல்வதாயிற்று. (அஉ)

௩௮௧. துள்ள லோசை கலியென மொழிப.

இனித் துள்ளலுந் தூங்கலும் செய்யுட்கணன்றி வழக்கினுஞ் செய்யுளிலும் ஒப்பவருவனவல்ல; அவற்றுட், துள்ளலோசை உணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) துள்ளலோசையென்பது வழக்கியலாற் சொல்லாது முரற்கைப்படுமாற்றாற் துள்ளச்சொல்லும் ஓசை; அது கலிப் பாவெனப்படும். எ-று. (அங)

௩௮௨. தூங்க லோசை வஞ்சி யாகும்.

இது தூங்கலோசையுணர்த்து. (இ-ள்.) அடியிற்றூங்காது சீர் தொறுந் தூங்குமோசை தூங்கலோசையெனப்படும். அதுபோலும் வஞ்சியெனப்படுவது. எ-று. (அச)

௩௮௩. மருட்பா வேனை யிருசா ரல்லது
தானிது வென்னுந் தனிநிலை யின்றே.

இது மருட்பாவிற்கு வேறுபாடு இல்லை என்பது உணர்-த்து. (இ-ள்.) மருட்பாவிற்கு உறுப்பா ஆவது ஒழிந்த இரு கூறுமல்லது தானாக வேறுபடுத்து இதுவெனக் காட்டுந் தனிநிலையின்று. எ-று. எனவே, இரண்டன் கூட்டத்துக்கண்ணது மருட்பாவாவதென்றவாறு. பரிபாடற்கு இருசார் அன்மையின் ஈண்டுக் கூறிற்றிலாது மேற்கூறுப. ஏனை இருசாரொன்றதென்னையெனின் இச்சூத்திரத்து முன்னர் அதிகாரப்பட்டு நின்ற துள்ளலோசையுந் தூங்கலோசையுமல்லது அங்ஙனஞ் செய்யுட்கு உரியவன்றி வழக்கிற்கு வருவனவாகி ஒழிந்துநின்ற செப்பலும் அகவலுமேயென்றற்கு அவ்வாறு கூறினானென்பது. அவை இரண்டுங்கொள்ளுங்கால் நிறுத்தமுறையாற்கொள்ளாது எதிர்சென்றுகொள்ளப்படும். கொள்ளவே, செப்பன்முன்னாகவும் அகவல்பின்னாகவும் வருவதாயிற்று மருட்பா. இனி நிறுத்த முறையானே கொள்வார் வெண்பாமுதல் அகவல்பின்னாக வருவது மருட்பாவன்றெனவும் வெண்பாவொழித்து ஒழிந்தபாத் தம்முண் மயங்குவனவே மருட்பாவெனவுங் கூறுப. கலிப்பாவும் வஞ்சிப்பாவும் ஆசிரியத்தோடும் வெண்பாவோடும் மயங்கியிறினும் அவை மருட்பா வெனப்படாமையின் அது பிழைக்குமென்பது. (அரு)

௩௬௪. அவ்வியல் லல்லது பாட்டாங்குக் கிளவார்.

இது மேலவற்றிற்கு ஓர் வரையறை கூறுகின்றது. (இ-ள்.) மேற்கூறிய நான்குபாவிலக்கணத்தானல்லது பாட்டின்கண் வேறுபாக் கூறப்படாது. எ-று. இது கூறிப் பயந்ததென்னையெனின் மேற்கூறிய பாக்களாற் பெயர்கூறாத செய்யுட்களும் அவை பாவாக வரினல்லது வேறு தமக்குப்பாவிலவென்பதூஉம், மருட்பாவினை இருசாரல்லது தானிதுவென்னுந் தனிநிலையின்றெனவே அவ்விரண்டன்கூட்டத்தின்கண்ணும் வேறோர் பாப் பிறக்குமென்றுகொள்ளினுங் கொள்ளற்கவெனவும், பிற்காலத்துநூல்செய்யும் ஆசிரியர் பிறவகையாற் பாவுறுப்பினை மயக்கப்படவேண்டுவாருளராயின் அவரை விலக்கியுங் கூறினவாறு. அல்லதூஉம் மாணாக்கன் இதன் முதனூல்செய்த ஆசிரியன் பண்ணுந் திறனும் பகுத்தானைக்கண்டு இவற்றையும் பாவும் இனமுமாகப் பகுத்தான்கொலென்று ஐயுறாமை விலக்கி இயனூலுள் அவ்வாறு கூறிற்றிலனெனச் சொல்லினனென்பது. நான்கு பாவினையும் நோக்கி ஆங்கென்றான். ஐந்து செய்யுளை நோக்கி அவ்வியலென்றானென்பது. (அக)

௩௬௫. தூக்கியல் வகையே யாங்கென மொழிப.

இது தூக்காமாறுணர்த்துகின்றது (இ - ள்.) தூக்கெனப்பட்ட உறுப்பு நடக்கும் இடவகை அச்சொல்லப்பட்ட நான்கிடமுமாம். எ - று. ஆங்கென்றது அப்பெற்றித்து என்றவாறாகக்கொள்க. அவ்விடந் தூக்கு இயலும் இடப்பகுதியென்றவாறு. என்றார்க்குத் தூக்கினது இலக்கணம் ஈண்டுக் கூறியதிலனாலெனின், தூக்கென்பது சொல்லின்முடியுமிலக்கணத்திற்றது. தூக்கென்பது நிறுத்தலும் அறுத்தலும் பாடலுமென்று இன்னோரன்னவற்றுமேல் நிற்கும்; ஈண்டும் அவ்வாறே பாவினை இத்துணையடியென நிறுத்துக் கூறுபாடறிதலும் அவ்வத்தூக்குள்வழிச் சொல்லுவாரது உறுப்பு விகாரப்பட்டு ஓடுவது போன்று அசையுமாறுங் கண்டுகொள்க. இனி அதுதான் இன்னபொருளை அறுத்துநிற்குமென்பான் பாக்கூறி அப்பாவின்கண்ணது இவ்விறுதியென்றான். எனவே இனிக் கூறாது நின்றதில்லை தூக்கிற்குவேண்டும் இலக்கணமென்பது. இக்கருத்தினானே, தூக்கினைப் பாவெனினும் அமையும். "பாவென மொழியினுந் தூக்கினது பெயரே" எனப் பிறருஞ் சொல்லுப. அகவலோசைக்கட் தூக்குவருங்கால் இருசீர்முதலா எண்சீர்காறும் பரந்துபட்ட அகவலோசையை நாற்சீர்க்கண்ணே துணித்துக்கொள்ள அஃது ஆசிரியத்தூக்காமென்றவாறு. இருசீரான் துணிப்ப ஆசிரியவோ

சையாகாது. முச்சீராற் றுணிப்பினும் ஆசிரியவோசையாம். என்னை? ஈற்றயலடி முச்சீர்த்தாமெனவும் இடையும் வரையாரெனவுங் கூறி னமையின். அஃதேல் அடிவகையானே அறுதியுணர்த்துமாகலிற் றூக்கு எவன் செய்யுமெனின் அவ்வடியினையுந் தூக்கானன்றி உண ர்த்தலாகாது; என்னை? இருசீர் முதலாப் பலசீர் தொடர்ந்தவழித் தூக்கு அறுப்புக்கொண்டன்றி இத்துணைச்சீர் கொண்ட அடி இஃ தென்பது அறியலாகாமையின். அல்லதூஉம் ஆசிரியத்துள் எண் சீர் தொடர்ந்து பாச்சென்றவழி அதற்கு வருமெனப்பட்ட முச்சீர டியும் ஐஞ்சீரடியுமாகாது நாற்சீரடி இரண்டென்று அறிதற்குக் கருவி தூக்கென்பதுகொள்க. அல்லாக்கால் " உள்ளார் கொல்லோ தோழி முள்ளுடை - யலங்குகுலை யீந்தின் சிலம்பிபொதி செங்காய்" என்றவழி "உள்ளார்" "முள்ளுடை" என்பன அடியெதுகை யாக முச்சீரடியும் ஐஞ்சீரடியுமெனக் கொண்டு மயக்கமா மென்பது. "நாந்த நாறுந்தன் கையாற் - புலவுநாறு மென்றலை தைவரு மன்னே" என்றவழி எண்சீரான் இரண்டு நாற்சீரடி வந்த னவென்று கோடமன்றே தூக்கின்றாயினென்பது.

தூங்கலோசை அவைபோல நாற்சீரடிக்கணன்றி இருசீர்க் கண்ணுஞ் சிறுபான்மை முச்சீர்க்கண்ணுந் தூக்குக்கொள்ளப்படும். அங்ஙனங் கொள்ளாக்கால் இருசீரெனவும் முச்சீரெனவுந் தூக்கி ன்றி இடைதெரியப்படாவென்பது. (அஎ)

நஉகக. மோனை யெதுகை முரணே யியைபென
நானெறி மரபின தொடைவகை யென்ப.

இது "மரபே தூக்கே தொடைவகை யெனாஅ" என நிறுத்தமு றையானே தூக்குணர்த்தித் தொடைவகை உணர்த்துவானெழுந்தான் இவையெனப் பெயரும் முறையுந் தொகையுமுணர் - ற்று. (இ - ள்.) அவைதான் மோனைத்தொடையும் எதுகைத்தொடையும் முரண்டொ டையும் இயைபுத்தொடையுமென நான்குவகைப்படுந் தொடை. எ-று. நெறிமரபென்பது நெறிப்பட்ட தொடையிலக்கணம் இதுவென்ற வாறு. எனவே "அளபெடை தலைப்பெய ஐவந்து மாகும்" என் றவழி இதுபோலச் சிறந்ததன்று அளபெடைத்தொடையென்பதாம். என்னை? அதுவும் வழுவமைத்துக்கொண்ட எழுத்தாகலானென்பது. தொடைவகையென்பது தொடைப்பகுதிபலவுமென்றவாறு. அவை மேற்கூறுமாற்றான் மோனைநான்கும் எதுகைபதினைந்தும் முரண் ஐந்தும் இயைபு இரண்டுமென்று இவ்வகைப்படுத்தலும் இனி ஈண் டு எண்ணப்பட்ட தொடைப்பகுதிகளும் அறுநூற்றிருபத்தைந்தடி

யினையும் ஓரோவொன்றாகத் தம்மொடு தம்மைத் தொடுப்பனவும் அவை தம்மொடு பிறவந்தது தொடுப்பனவும் ஓரடிக்கண்ணே தொடுப்பனவும் அவற்றைக் கட்டளையடியல்லனவற்றும் ஈறாய் விராய்த்தொடுப்பனவும் கட்டளையடியல்லனவற்றைத் தம்மொடு தம்மைத் தொடுப்பனவுந் தம்மொடு பிறவந்தது தொடுப்பனவுமென இன்னோரன்ன பலவுமுள. அப்பகுதியெல்லாம் அறிவித்தற்குத் தொடைவகையென்றானென்பது. (அஅ)

௩௯௭. அளபெடை தலைப்பெய வைந்து மாகும்.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி. (இ-ள்.) அந்நான்கேயன்றித் தொடைவகை ஐந்தெனவும்படும் அளபெடைத்தொடையோடு தலைப்பெய்ய. எ - று. அளபெடை எழுத்தோத்தினுள் வேறு எழுத்தெனப்படாமைச் சிறப்பின்மைநோக்கி ஈண்டுப் போந்து கூறினானென்பது. என்றார்க்கு மேலைச் சூத்திரத்து நானெறிமரபாவனவெனத் தொகைகூறினமையின் ஈண்டு அளபெடையுந் தொடையாமென அமையும். நான்கின்மேல் ஒன்றேறியக்கால் ஐந்தாமென்பது ஈண்டுச் சொலவேண்டுவதன்று பிறவெனின், அற்றன்று, நான்கினோடு ஒன்றினையே சொல்லுகின்றானாயின் அது கடாவாவது. ஐந்தெனவும் ஆறெனவும்படுமென்றற்கு இது கூறினான். என்னை? உயிரளபெடையும் ஒற்றளபெடையுமென அளபெடை இரண்டாதலினென்பது. அஃதே கருத்தாயின் ஆறுமாகுமென்மினெனின் அங்ஙனங் கூறின் உயிரளபெடையோடு ஒத்தசிறப்பிற்றாவான் செல்லும் ஒற்றளபெடையெனமறுக்க. உயிரின்பின்னது ஒற்றாகலான் எடுத்தோத்துப்பெறுவது உயிரளபெடையெனவும் உம்மையாற் பெறுவது ஒற்றளபெடையெனவுங்கொள்க. உம்மை எச்சவும்மை. ஒற்றளபெடை மூன்றுபாவினுஞ் செல்லாது கலிப்பாவினுட் துள்ளலோசையான் நில்லாமையினென்பது. (அகூ)

௩௯௮. பொழிப்பு மொரூஉவுஞ் செந்தொடை மரபு
மமைத்தனர் தெரியி னவையுமா ருளவே.

இதுவுமது. (இ - ள்.) மேற்கூறிய ஐந்துமேயன்றிப் பொழிப்புத்தொடையும் ஒரூஉத்தொடையுஞ் செந்தொடையுமென இவையுமுள எ - று. செந்தொடைமரபென்பது செந்தொடையிலக்கணமென்றவாறு. அமைத்தனர் தெரியினென்றதனான் அமையுமாற்றான் அமைத்துக்கொள்ளப்படும். யாங்ஙனம்? பொழிப்பும் ஒரூஉவும் ஓரடியுள்ளே வருமெனவுஞ் செந்தொடை ஓரடியுள் வரினும் இரண்

[illegible]யானன்றி அறியவாராதெனவுங்கொள்க. இக்கருத்துநோக்கி இவை எண்டுப் போதந்து கூறினனென்பது. அவ்வுமொருளவேயென்ற உம்மையான் இவைபோல ஓரடிக்கண்ணே வரும் முற்றெதுகையும் கீழ்முற்றெதுகையும் இரண்டடித்தாதியும் இருவகைவிட்டிசைத் தொடையுங் கொள்ளப்படும். (கூ0)

கககூ., நிரனிறுத் தமைத்தலு மிரட்டை யாப்பு
மொழிந்தவற் றியலான் முற்று மென்ப.

இது நிரனிறைத்தொடையும் இரட்டைத்தொடையுமென இரண்டுதொடை கூறி அவை முற்கூறிய தொடைப்பாற் படுமென்று அடங்கக்கூறுகின்றது. (இ-ள்.) நிரனிறைப் பொருள்வகையாற் றொடுக்குந் தொடையும் வந்த சீரே நாற்காற் றொடுக்குந் தொடையும் முன்னைத் தொடைப்பாற்பட்டு அடங்கும். எ-று. யாத்தவெனினுந் தொடுத்தவெனினும் ஒன்று. "அடலமர் வேளைக்கி நின்முகங் கண்டே - யுடலு மிரிந்தோடு மூழ்மலரும் பார்க்குங் - கடலுங் கனையிருளு மாம்பலும் பாம்புந் - தடமதிய மாமென்று தாம்." என்றவழி உடலுங் கடலுமென நிரனிறைத்தொடைமேற் கூறுமாற்றான் எதுகைத்தொடையாய் அடங்கும். "பரவை மாக்கடற் றொகுதியைப் பரவும் - பண்டைச் செய்தி யின்றிவள் வரவும்" என இவ்வாறு நிரனிறுத்தலும் ஒன்று. அஃது இயைபின்பாற்படுமென்க. ஒழிந்தனவும் அன்ன.

இரட்டைத்தொடையென்பது ஒருசொல்லே நான்கு சீருமாகி வருமென்பது. அது "ஒக்குமே யொக்குமே யொக்குமே யொக்கும்" எனவரும். இது குறையீற்றிரட்டையியைபுத்தொடையாய் அடங்கும். "பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ - நாவீற்றிருந்த புலவீர்காள் பாடுகோ" என்பது நிறைவீற்றிரட்டை. இதுவும் இயைபாய் அடங்கிற்று. செந்தொடையாய், அடங்குவன உளவேற் கண்டுகொள்க. மற்று இவை இவ்வாறு அடங்குவனவற்றை விதந்தோதியதென்னையெனின் இவையுந் தொடைப்பாடுகண்டு ஐயுற்றுனை ஐயமறுத்தானென்பது. எனவே, ஒழிந்த பொருள்கோள் தாமேநின்று தொடைப்பாடுசாட்டி ஐயஞ்செய்யாமையின் அவை கூறானாயினனென்பது. நிரனிறையாயின் இனைத்தென நிறுத்தபொருட்கேற்ப எதிர்பொருளும் எண்ணி நிறுத்துச் செய்யப்படுதலின் அதுவேறுதொடையாங்கொலென்று ஐயஞ்செல்லுமென்பது. மொழிந்தவற்றியலானெனவே தனக்கு வேறியல்பில்லாத செந்தொடை நீக்கப்பட்டது. பொழிப்பும் ஒரூஉவும்போல ஓரடியுள் நின்றுந் தொடைமை

செய்யினும் அவை முற்றுய் அடங்கும். ஈரடிக்கட்டொடுத்தேதும் வகையாற் றொடைமைசெய்யாவென்பது. ([illegible])

௪௦௦. அடிதொறுந் தலையெழுத் தொப்பது மோனை.

இது நிறுத்தமுறையானே மோனைத்தொடையாமாறுணர் - ற்று. (இ-ள்.) அடிதொறும் முதற்கண் ஓரெழுத்தே வந்தொடுப்பது மோனைத்தொடையாம். எ-று. "கண்டற் கானற் குருகின மொலிப் பக் - காரையா டலவ னளைவயிற் செறிய" என்பது அடிதொறும் முதலெழுத்தொன்றி மோனைத்தொடை வந்தவாறு. "கோதை மார்பிற் கோதை யானுங் - கோதையைப் புணர்ந்தோர் கோதை யானும்." என்பதும் அது. இனிவருந்தொடையும் இதுவுமெல்லாம் அறுநூற்றிருபத்தைந்தடிக்கு உரியவாகியும் பிறவடிக்கு உரியவாகியுங் குறளடி சிந்தடி நெடிலடி கழிநெடிலடியெனும் நால்வகையடிக்கு உரியவாகியும் வருமெனக்கொள்க.

அற்றன்று, அறுநூற்றிருபத்தைந்தடிக்கும் மோனைத்தொடை ஒன்றொன்றுகச்சென்று பெருகி அறுநூற்றிருபத்தைந்து தொடையாமென்பது. மற்று அடியிரண்டியைந்தவழியன்றே தொடையாவது? இவை அறுநூற்றிருபத்தைந்து தொடையாங்கால் இஃது ஓரடிக்கண்ணே வரல்வேண்டும், வேண்டவே அடிதொறுந் தலையெழுத் தொப்பது மோனையென்றதனோடு மாறுகொள்ளும் பிறவெனின், இதுநோக்கியன்றே "அடியுள் ளனவே தளையொடு தொடையே" எனக் கூறி "அடியிறந்துவருதலில்" என்பானுயிற்று. எனவே, அறுநூற்றிருபத்தைந்தடியுள் ஒன்றனையே இரட்டித்துத் தொடைகொள்கவென்பதுபெற்றுமன்றே, ஈண்டு அடிதோறுமெனப் பன்மைகூறவே அவற்றையே இரட்டித்தலும் பிற அடிவந்து தொடுத்தலும் எல்லாம் அடங்கக்கூறினுன் ஈண்டென்பது.

"மெய்பெறு மரபிற் றொடைவகை" என மேல் வரையறுக்கப்படுந் தொகை பதின்மூவாயிரத்தெழுநூற்றெட்டனுள்ளும் மோனைத்தொடை வருங்கால் மூன்றுபாவிற்கும் ஓதிய எழுபத்தெட்டுச் சீரினும் வரப்பெறும். அவ்வாறு வருங்கால் "அடியுள்ளனவே தளையொடுதொடையே" என்றதனை, இலக்கணமும் "அடியிறந்து வருதலில்" எனப்படுமாகலான், அவ்வடி இரண்டன்கூட்டத்துத் தளைவழுக் களையல் வேண்டும். களையுங்கால் ஆசிரியத்துநாற்பத்தொன்றும் வெள்ளையடியுட் பதினெட்டும் ஆக ஐம்பத்தொன்பது நிலங் களையப்படும். கலிப்பாவிற்கு அவ்வாறு களையவேண்டுவதில்லையென்பது. ஆசிரியத்து

நாற்பத்தொரு நிலமாவன, தனக்கு ஓதிய இருபத்தேழுசீரும் பதினொன்கு நேராதியும் பதின்மூன்று நிரையாதியுமாதலான் அவற்றுள் நேராதி பதினொன்கும் ஓரோவொன்று பன்னிரண்டடி உறழுங்காற் பெருகிய நிலத்தின் இவ்விரண்டடியாக இருபத்தெட்டடியும் இனி நிரையாதி பதின்மூன்றற்குஞ் சுருங்கிய நிலத்தின் ஓரோவொன்றாகப் பதின்மூன்றடியுமென நாற்பத்தோரடியுந் தம்மொடுதாம் வந்திரட்டிக்குங்காற் றளைவழுப்படுதலின் அவை தொடுக்கப்படாவென்பது. இனி வெண்பாவடி உறழுஞ்சீர் இருபத்தேழுள்ளும் நேராதிச்சீர் பதினொன்குஞ் சுருங்கியநிலத்துள் ஓரோன்றாகப் பதினொன்கடியும் நிரையாதிச்சீர் பதின்மூன்றனுள் ஒன்பதொழித்து ஒழிந்த நான்குசீரும் நின்றுறழ்ந்த அடியுட் பதினொன்கெழுத்தடி நான்குமாகப் பதினெட்டடியுந் தம்மொடு தம்மை இரட்டித்துத் தொடுப்பத் தளைவழுவுமாகலிற் களையப்படுமென்பது. நிரையாதிச்சீர் நான்குமாவன; வரகு வலியது கடியாறு விறகுதீ என்பன. ஒழிந்த நிரையாதி ஒன்பது சீரும் நின்று உறழ்ந்த அடி எஞ்ஞான்றுங் களையப்படாது தொடைப்படுமென்பது. அவை ஒன்பதுமாவன, அரவு புளிமா கணவிரி பெருநாணு உருமுத்தீ மழகளிறு நரையுருமு புலிசெல்வாய் குளிறுபுலி எனவிவை. வரகு நரையுருமு காருருமு பாதிரி எனவும் வலியது கடியாறு காருருமு பாதிரி எனவும் கடியாறு தேமா நரையுருமு காருருமு எனவும் விறகுதீ தேமா புலிவருவாய் காருருமு எனவும் இப்பதினொன்கெழுத்தடி நான்குந் தொடுக்குமாறில்லை. ஒழிந்த நேராதியும் இவ்வாறே சுருங்கினநிலத்து உறழ்ந்தவடி தொடுக்குமாறில்லையென்பதூஉங் கண்டுகொள்க. இனித் தளையப்படாத நிரைமுதற்சீர் ஒன்பானுள்ளுஞ் சுருங்கிய எழுத்துச்சீர் ஒன்பது. பெருகிய எழுத்துச்சீர் நரையுருமு புலிவருவாயென்பன. அரவு வரகு எனவும் அரவு புலிவருவாய் காருருமு தேமா எனவும் இவை முதலும் முடிவுங் காட்டிய அடிக்கண் அவை தம்மோடு தம்மைத் தொடுக்கப்படுதலிற் களையுநிலமிலவாயின. நரையுருமு வஞ்சு வரகு நரையுருமுக் காருருமு பாதிரி தேமா எனவும் ஐயெழுத்துச்சீர் முதலும் முடிவுங் காட்டிய அடியுங் களையப்படாது தொடைப்படுமென்பது. புலிவருவாய்க்கும் இஃதொக்கும். ஒழிந்தனவும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. இவ்வாற்றான் அறுநூற்றிருபத்தைந்தடியுள் ஐம்பத்தொன்பதுநிலங் களைந்து ஒழிந்த அடி ஐஞ்ஞூற்றறுபத்தாறனும் பெற்ற மோனைத்தொடை ஐஞ்ஞூற்றறுபத்தாறெனப்படும்.

இவ்வாறே தலையாகெதுகை அடியெதுகை எழுத்தோடியைபு சொல்லோடியைபு என்னும் நான்குதொடைக்குங் களைவனகளைந்து

தொகைகூட்டிக்கொள்க. இவற்றுள் ஆசிரியப்பாவினுள்வரும் அடிமோனைத்தொடை இருநூற்றெண்பத்து மூன்றும் வெண்டொடை நூற்றறுபத்து மூன்றுங் கலிப்பாவிற்குரிய தொடை நூற்றிருபதுமாகி மூன்றுபாவிற்குந் தொகுப்பத் தொடை ஐஞ்ஞூற்றறுபத்தாறும்.

ஒழிந்த நான்கற்கும் இவ்வாறே கொள்க. கொள்ளவே இத்தொடை ஐந்தனும்பெற்ற தொடை இரண்டாயிரத்தெண்ணூற்று முப்பத்தாறும். இவற்றுள் அகவற்றொடை ஆயிரத்து நானூற்றொருபத்தைந்து, வெண்டொடை எண்ணூற்றொருபத்தைந்து, கலித்தொடை அறுநூறெனக்கொள்க. "அடியெதுகை மோனை தலையாகெதுகை யடியியைபு தாமிரண்டென் றைந்துங் - கடியப் - படுநில மைம்பதொன்பது மென்ப - வெழுபத்தெண் சீரடிக்கு மேற்று." எனவும் "ஒழிந்த நிலத்து நிரைபதின்மூன் றெல்லா - மொழிந்த வுயர்ந்துழி யொன்றாக் - கழிந்த - நிரையொன்றாய் நேரிரண்டாய் நாற்பத்தொன்றாகு - மவையகவற் காகா தன." எனவும், "வரகுவலியது வான்கடி யாறு - விறகுதீ வெள்ளைக்கு மேனிலத்து ளொன்றா - வழிவழி நேர் முதற்சீ ரொழிரண்டு மாக - வவையைம்பத் தொன்பா னகற்று." எனவும், "ஐம்பத்தெரீன் பானன்றி யைஞ்ஞூற் றறுபத்தா - றொன்றற் குரியவா றொட்டு." எனவும், "ஐந்து தொடையா னகவற் றொடையிருநூற் - றெண்பத்து மூன்று மெனமொழிப - வொன்றொன்றா - வெள்ளைத் தொடைநூற் றறுபத்து மூன்றாகுந் - துள்ளற்கு நூற்றிருப தாம்." எனவுஞ், "சொல்லி னவைதன் றொடையிரண்டாயிரத் - தெண்ணூற்று முப்ப தெனல்" எனவும் இவ்வாறே விரித்துரைத்துக்கொள்க. (கூஉ)

ச0க. அஃதொழித் தொன்றி னெதுகை யாகும்.

இஃது இரண்டாமெண்ணுமுறைமைக்கணின்ற எதுகைத்தொடையுணர்-ற்று. (இ-ள்.) இரண்டடியினும் முதனின்ற சீர் முதலெழுத்திரண்டும் ஒழிய அல்லனவெல்லாம் ஒன்றிவருதலும் ஒரோவெழுத்தே ஒன்றிவருதலுமென இங்ஙனங் கூறியவற்றுள் அஃதொழித்து அச்சீர் முழுதொன்றிற் தலையாகெதுகையென்றும் இரண்டாமெழுத்தொன்றின் அடியாகெதுகையென்றும் வழங்கப்படும். அயலெழுத்தொன்றினென்னாது முதலெழுத்தினைச் சுட்டிக்கூறுதலென்னையெனின், இவ்வாறு எதுகையாங்கான் முதலெழுத்துக்களின் மாத்திரை தம்மின் ஒத்துவரல்வேண்டுமென்றற்குக் கூறினானென்பது. உதாரணம்;—"மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ் - சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்" என்பது தலையாகெதுகை. "அகலிரு விசும்

மற்ற் பாயிருள் பருகிப் - பகல்கான் றெழுதரு பகழிப் பதி'' என்பது அடியெதுகை. இதனை அடியாகெதுகையெனவும் அமையும். ஒழிந்தன கடையாகெதுகையெனப்படும். பிறவும் அன்ன. அஃதேற தலையாகெதுகையென்றதுபோலத் தலையாகுமோனையுங் கொள்ளாமோவெனின், அற்றன்று; ஆசிரியன் "அடிதொறுந் தலையெழுத் தொப்பது மோனை'' என்றானாகலின் அடிமோனையே கொண்டாரமெ ஒன்பது. என்றார்க்கு, "வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்'' என்றவழி அடிதோறும் ஒருசொல்லே வந்து தொடையாயிற்றன்றோ வெனின், அஃது இரண்டடிக்கண்ணே வந்ததன்று, செய்யுண்முழுவதும் பயின்றுவந்து சுவைமைப்படாதாகலின் வழிமோனைப்பாற் பட்டடங்கும் என்க. இச்சூத்திரத்துக் காட்டப்பட்ட தொடை இரண்டும் மூன்று பாவிற்கும் ஓதி அறுநூற்றிருபத்தைந்து அடியோடுங்கூட்டித் தொகைசொல்லுமாறு மேலைச்சூத்திரத்துரைக்கப்பட்டது. (௯௩)

௪0௨. ஆயிரு தொடைக்குங் கிளையெழுத் துரிய.

இது மேற்கூறிய தொடைப்பாற்பட்டு வருவன வேறுபல தொடைகண்டு அவைகூறுகின்றது. (இ-ள்.) ஆயிருதொடையென்பன மோனையும் எதுகையும். இவை இரண்டற்குங் கிளையெழுத்துக்களும் ஒன்றிவரப்பெறும். எ-று. இதன்கருத்து அங்ஙனங் கிளையாகி வந்த வேறுபாட்டான் எல்லாத் தொடையும் வேறுபலவாமென்றவாறு. கிளையெழுத்தென்பன வருக்கமும் நெடிலும் அனுவும் வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும் உயிருமெனவிவை. இவையெல்லாம் ஒரோகிளைமையுடைமையிற் கிளையெனப்பட்டன. இனி, ஆசெதுகையும் மூன்றாமெழுத்தொன்றெதுகையும் அடியெதுகைக்குரித்தாகிய இரண்டாமெழுத்தின் முன்னும்பின்னுந் தொடர்ந்துநிற்றலின் அவையுங் கிளையெனினும் அமையும். அற்றன்று. அடிமோனையுந் தலையாகெதுகையும் அடியெதுகையும் வந்தது. நந்தையென்னுஞ் சீர்க்கண் மூன்றாமெழுத்தொன்றிவருதன் "மெய்பெறு மரபிற்றொடை'' எனப்பட்டமையின் ஆண்டு அது கிளையாகாது. மெய்த்தல் ஒத்தலென்றவழியன்றி ஈதல் காய்தலென்றவழி நெடின்மோனையாய்த் திரிபுபடுதலின் ஆசிடையெதுகையுங் கிளையாகாது. உரியவென்றதனானே இவை அத்துணையுரியவன்றாமெனக்கொள்க. மற்று நந்தை தந்தையென்றவழி ஆண்டு முதனின்றமோனை சிறந்ததென்றாமோவெனின் என்னுமன்றே! இரண்டாயவழி ஈரெழுத்துத்தேமாவாகலே பெரும்பான்மையாகலின். இதனானே இது தலையாகுமோனையெனத் தனிமைகூறப்படாததூஉமாயிற்று. என்னை? தொடையென்பன பூத்தொடைபோலச் செய்யுட்குப் பொலிவுசெய்யவேண்டுமாகலின் இக்கருத்தினானே

றே சொல்லடியிலையபினுந் தலையாகிலையெனத் தலையாகுமாயிற் றென்பது. அடியெதுகையாயிற் தலையாகெதுகைபோலச் சிறந்து காட்டுமென்பது. செந்தொடையுஞ் செய்யுட்பொலிவுசெய்யுங்காற் கொன்றையுங் கடம்பும்போல நின்றவாறேநின்று தொடைப்பொலிவு செய்யுமென்பதாம். அதுவுங் கிளையெனப்படுமோவெனின், அதுவுங் கிளைமைபற்றியல்லது அனுவாகாதென்றற்கு இவற்றோடுங் கூறினானென்பது. ஈண்டு ஓதியகிளை உயிரும் ஒற்றுமென இரண்டாகலின் அவ்விருவாற்றானுங் கிளைமைபற்றி அனுக்கொள்ளப்படும். என்னை? "அஆ வாயிரண் டங்காங் கியலும்" என அகர ஆகாரங் கிளையாயின. ஐகார ஔகாரம் போலிவகையான் அவையெனப்படும். இ ஈ எ ஏ என்பனவும் உ ஊ ஒ ஓ என்பனவும் உடன்பிறப்பினவாகலான் அவையுங் கிளையெனப்படும். ஒற்றுக்கிளையென்பன தம்முன்னர்த் தாம்வருதலும் பிறவருதலுமென இரண்டு. அவற்றுட் தம்முன்னர்த் தாம் வருங்கால் வந்த உயிரோவாரா. அனுவிற்கு ஓதிய உயிரோ வேறுபடவருமென்பது. இனி ஓரடிக்கண்ணுயின் ஐஞ்சீரானும் அறுசீரானும் வந்தவழியினும் அனுவெனப்படுமென்பது. இனித் தம்முன்னுகப் பிறவருங்கால் வந்த உயிரோ வரவும்பெறுமெனக்கொள்க. பிறவருங்கால் நகரணகரங்களும் மகரவகரங்களுஞ் சகரதகரங்களும் இனம்பற்றிக் கிளையாமென்பது. அவற்றுள் மகரவகரங்கள் இதழ்பற்றிப்பிறத்தலிற் கிளையாயின. இவ்வாறே இ ஈ எ ஏ என்பனவும் யகரமும் மிடற்றுவளியாற் பிறத்தலானும் இயல்பொப்புமையானுங் கிளையாமென்பது.

ஒற்றும், உயிரும் உயிர்மெய்யும் மெய்யுமென மூன்றுவகையாற் கிளைமைகூறி மெய்ம்மோனை உயிர்மோனை உயிர்மெய்ம்மோனையெனவுங் கொள்ளாமோவெனின், அவை "மெய்பெறுவகையிற் றொடைவகை" அன்மையிற் கொள்ளாமென்பது. அல்லதூஉம் அவையெல்லாங் கொள்ளிற் செந்தொடை இழவுபடுமென மறுக்க. எதுகைக்கும் இஃதொக்குமாறு கண்டுகொள்க.

இங்ஙனம் ஈண்டுக் கிளையெனக்கூறியவற்றுள், ஏற்புழிக்கோடலென்பதனான் வருக்கமென்பது மோனைக்கும் எதுகைக்கும் உரிமையான், வருக்கமோனை வருக்கவெதுகையென்று இருவகைப்படும். நெடிலும் அனுமோனைக்குரிய உயிரும் வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும் ஆசிடையிடுதலும் மூன்றுமெழுத்தொன்றுதலுமென்றவாறும் எதுகைக்கே உரியவாம். இவை பத்துத்தொடையுள்ளும் மோனைமூன்றும் வருமாறு;—"வயங்கு கதிர்காந்த வாடைகைலுற - விசும்புரிவதுபோல் வியலிடத் தொழுகி" என்பது வகரவருக்கம் முதற்க

ண்வந்தமையின் வருக்கமோனையாயிற்று. "கலக்கொண்டன் களனெ
ன்னோ காழ்க்கொத்தன் சூட்டென்கோ" என்பதும் அது. இவை
ஒருமெய்யின் வருக்கமாகலான், வருக்கமெனப்பட்டன.

அஃதேல் உயிர்வருக்கமும் வருக்கமெனப்படாதோவெனின்
அங்ஙனங்கொள்ளின் நெடிலும் அனுவும் கிரவும் வருக்கமும் வருக்க
மெனப்படுமென மறுக்க. அல்லதூஉம் நெடிலுங் குறிலும் ஊர்ந்த
மெய்யிரண்டு இயைந்தவழித் தொடையாகல்வேண்டுமென்றே வென்
பது. என்றார்க்கு முதற்கண் உயிர்வந்ததனையே இன்னதொடையெ
ன்றுமோவெனின், அவை அனுவாய்வருவன வழிமோனையெனவும்
அல்லாக்காற் செந்தொடையெனவுங் கூறுபவென்பது. இஃது, ஓர
டிக்கண்வரினும் ஒக்குமென்பதுய்த்துணர்க.

"மடவான் மகளிர் பிடகைப் பெய்த - செவ்வி யரும்பின் பை
ங்காற் பித்திகத்து" என்றவழிச் செந்தொடையாவதன்றி மோனைத்
தொடைப்பாடின்றென்பது. இவ்வாறே குறிலும் நெடிலும் எதுகை
யாகாமையின் அவையும் வேண்டியதிலவொன்பது. "வெள்ளி வெள்ளி
விளங்கிறைப் பணைத்தோண்-மெத்தென் சாயன் முத்துறழ் முறுவல்"
என்பது வழிமோனை. "ஓங்குதிரை வியன்பரப்பி - னொலிமுந்நீர் வரம்
பாக" என்பதும் அது. இவற்றை அனுமோனையெனினும் அமையும்.
அவை விகற்பங்கொள்ளாமோவெனிற் கொள்ளாம். "முன்னைத்தஞ்
சிற்றின் முழங்கு கடலோத மூழ்கிப் பெயர-வன்னைச் குரைப்ப னறிவா
ய் கடலேயென் றலறிப் பேரும்" என்னும் அறுசீரடியினும் எழுசீரடி
யினும் எண்சீரடியினும் நாற்சீரடியினும் ஒப்பவருதலானும், எண்சீரடி
யுள் ஒருநான்குசீர் அற்றவழி ஒழிந்தநான்கனுள் முதற்கண்ணும் இ
டைக்கண்ணும் இனம் வந்தால் அவைவந்தவழியெல்லாந் தொடையா
காமையானுமென்பது. பிறவும் அன்ன. எதுகைக்குப்போல இன
மோனைகொள்ளா தனிமெய் மொழிக்கு முதலாகாமையினென்பது.
"கேழல் விழுப்பொரு டருமார் பாசிலை - வார்டா வள்ளியங் காடிறந்
தோரே" என்பது வருக்கவெதுகை. "அத்தக் கள்வ ராதொழு வறுத்
தெனப் - பிற்படு பூசலின் வழிவழி யோடி" என்பது வல்லினவெ
துகை. "நம்மில் புலம்பினு முள்ளுதொறு நலியுந் - தண்வர லசைஇ
ய பண்பில் வாடை" என்பது மெல்லினவெதுகை. "மன்னார் மன்
ன மறவர் மறவ - செல்வர் செல்வ செருமேம் படுந" என்பது இடை
யினவெதுகை. "புள்ளி யிறுதியு முயிரிறு கிளவியுஞ் - சொல்லி
ய வல்ல வேனைய வெல்லாம்" என்பதும் அது. "இமிழ்கண்
முழவி னின்சீர் வாமனைப் - பயிரவன் போலவர் திளைப்பனவுந் தவி

ரான்" என்பது உயிரொதுகை. இஃது ஒற்றூர்ந்த உயிர் ஒன்றி னமையின் உயிரொதுகையாயிற்று. "நெய்த்தோர் மீமிசை நிணந் திற் பரிக்கு - மத்த நன்னிய வங்குடிச் சிறார்" என்பது யகரவொ ற்றிடையிட்டுவந்த ஆசிடையெதுகை. பிற ஒற்றிடையிடினும் மெய் பெறுமரபிற்றொடையாவனகொள்க. "உவவுமதி யுருவி னோங்கல் வெண்குடை - நிலவுக்கடல் வரைப்பின் மண்ணக நிழற்றி" என்பது மூ ன்றாமெழுத்தொன்றெதுகை. இவையும் மேற்கூறப்பட்டனவும் இ னிக்கூறுவனவுமெல்லாம் நான்குபாவினும் வருமாறுகண்டுகொள்க.

இனி மூன்றுபாவினும் அறுநூற்றிருபத்தைந்தடியோடும் இவ ற்றைப் பெருக்கி உணருங்கால் இவை பத்துத்தொடையானும் பெ ற்ற தொடை மூவாயிரத்தெண்ணூற்றறுபத்தேழு. இவற்றுள் வருக்க மோனையும் வழிமோனையும் உயிரொதுகையுமென இவைமூன்றும் நு ந்தையென்னுஞ் சீர்க்கு ஏலாமையின் அச்சீர் முதற்பா இரண்டினும் உறழ்ந்த அடி இருபதும் ஒழித்து ஒழிந்தசீர் எல்லாவற்றானும் உற ழ்ந்த அடி அறுநூற்றைந்தனுள் ஐம்பத்தாறுநிலங் களைய ஓரோவொன் றற்குப் பெற்றதொடை ஐஞ்ஞூற்றுநாற்பத்தொன்பதாம். இவ்விலக் கணமெல்லாம் இனிக்கூறும் முரணைந்தற்கும் ஒக்கும். அவற்றை அக வற்றொடை இருநூற்றெழுபத்துமூன்றெனவும் வெண்டொடை நூற் றைம்பத்தாறெனவுங் கலியிற் களைவன இன்மையின் அவை நூற்றிரு பஃதெனவும் பகுத்துக் காணப்படும். இம்மூன்று தொடையும் முர ண் ஐந்துந் தொகுப்பப் பெற்ற தொடை நாலாயிரத்து முந்நூற்றுத் தொண்ணூற்றிரண்டு. இவை பிற அடிக்கண்வருங்கால் அவ்வளாய றையாற் பயிலாவென உணர்க. பிறவும் அன்ன.

வழிவருக்க மோனை யுயிர்முரணைந் தெட்டு - மொழிகின்ற நந்தை யொழிய - வழுநிலு - மைம்பதின்மே லாறகற்ற வைஞ்ஞூற்று நாற்பதின்மே - லொன்பதென் றோதப் படும்" எனவும். "இருநூற்றெ ழுபத்து மூன்றகவல் வெள்ளைக் - கொருநூற்றைம் பத்தா றுரிய-வொ ருநூற் - றிருபதாந் துள்ளற் கெனல்" எனவும் "நாலா யிரத்துமுந் நூற்றுத்தொண் ணூற்றிரண்டி-னலீ ரிடத்து நவிற்று" எனவும் "பதி ன்மூன்று பாற்றொடை யேழா யிரத்தோ - டிருநூற் றிருபத் திரண்டு" எனவும் இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இனி மூன்றாமெழுத்தொன்றெதுகைக்கு வண்டு மின்னு நந்தை சேற்றுக்கால் நீடுகொடி என்னும் ஐந்துசீரினும் உறழ்ந்த அடி அறுபஃதொழித்து ஒழிந்தசீர் இருபத்திரண்டானும் பெற்ற

அடி இருநூற்றறுபத்துநான்கனுள்ளும் ஒன்பது நேர்முதற்சீராற் பதினெட்டும் பதின்மூன்று நிரைமுதற்சீராற் பதின்மூன்றுமாக முப்பத்தொரு நிலங் களைந்து கொள்ளப்பெற்ற ஆசிரியத்தொடை இருநூற்றுமுப்பத்துமூன்று.

இனி, வெண்பாவினுள் நீடுகொடி வாராமையின், வண்டுமின்னு நுந்தை சேற்றுகால் என்னும் நான்குசீரும் உறழ்ந்த அடி முப்பத்தொன்றொழித்து ஒழிந்தசீர் இருபத்துமூன்றும் பெற்ற அடி நூற்றைம்பதாகலின், அவற்றுள்ளும் நேர்முதற்சீர் பத்தும் வரகு வலியது கடியாறு விறகுதீ என்னும் நான்குமாகப் பதினான்குசீரானும் பதினாலுநிலங் களைந்து பெற்ற வெண்டொடை நூற்றுமுப்பத்தாறாம். இவ்வாற்றான் இரண்டுபாவிற்குங் களையும் நிலம் நாற்பத்தைந்து. கலிப்பாவினுள்ளுஞ் சேற்றுக்கால் நீடுகொடி என்னும் இரண்டும் மூன்றுமெழுத்தொன்றெதுகைக்கு ஏலாமையின் ஒழிந்த சீர் இருபத்திரண்டானும் பெற்ற தொடை நூற்றொருபதாம். இவ்வாற்றான் இவை மூன்றுபாவின் தொடையுந் தொகுப்ப நானூற்றெழுபத்தொன்பதாம். இம் மூன்றுமெழுத்து ஒன்றுங்கால் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றுது வரல்வேண்டும். அல்லாக்கரற் தலையாகெதுகையாமாகலினென்பது.

"வண்டுமின்னி ரண்டுநுந்தை சேற்றுக்கா னீடுகொடி - யென்றிரண்டு மூன்று மெழுத்தியையா - நின்ற - வறுபத்தேழ் சீரா னடித்தொடை நானூற் - றெழுபத்தொன் பானு மியற்று." எனவும் "வந்த பதினான்கு மேழா யிரத்தெழுநூற் - றொன்றென் றுரைக்கப்படும்" எனவும் "நேர்முத லொன்பா னிரட்டி நிரைபதின்மூன் - றாசிரியப் பாமுப்பத் தொன்றகற்றி- நேர்முதற்சீர் - பத்தொடு நான்குவெண் பாவகற்ற வாங்கதற் - கற்றன நாற்பத்தைந் தாம்." எனவும் "இருநூற்று முப்பத்து மூன்றகவல் வெள்ளைக் - கொருநூற்று முப்பத்தாறாகு - மொருநூற் - றொருபதாந் துள்ள லொருங்கிவை மூன்று - மெதுகையாற் பெற்றனவா மீண்டு" எனவும் இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இனி வருக்கவெதுகை ஆசிரியத்துள் ஏழுசீர்க்கும் வெண்பாவினுள் ஐந்துசீர்க்குங் கலிப்பாவினுள் நான்குசீர்க்கும் ஏலாது. அவை வண்டு மின்னு போதுபூ மேவுசீர் நீடுகொடி நாணுத்தளை நுந்தை ஏனை இவையேழும் ஆசிரியத்துள் ஆகாதன. இவற்றுள் நீடுகொடி நாணுத்தளை இரண்டும் ஒழித்து ஒழிந்தசீர் ஐந்தும் வெண்

பாவிற்கேலா. அவற்றுள்ளும் வண்டு மின்னு நுந்தை ஒழித்து ஒழிந்த நான்கும் கலிப்பாவிற்காகாவெனவுணர்க. இனி ஆசிரியத்துள் நேர்முதற்சீர் ஏழும் பதின்மூன்று நிரைமுதற்சீரும் உறழ்ந்த அடி இருநூற்றுநாற்பதாம். இவற்றுட் களையும் நிலம் இருபத்தேழாம். ஆகவே அகவற்றொடை இருநூற்றொருபத்துமூன்றாயின. வெண்பாவின் ஐந்துசீரானும் மூப்பத்தெட்டடியொழித்து ஒழிந்த அடிநூற்றுநாற்பத்துமூன்றானும் நேர்முதற்சீரொரான்பதும் நிரைமுதற்சீர் நான்குமெனப் பதின்மூன்றானுங் களையும் நிலம் பதின்மூன்றகற்றிப் பெற்ற வெண்டொடை நூற்றுமுப்பதாம். கலிப்பாவிற் களைந்த சீர் நான்கொழித்து ஒழிந்தசீரான் அடி நூறெனப்படும். அம்மூன்றுந் தொகுப்ப வருக்கவெதுகை நானூற்றுநாற்பத்துமூன்றாயின.

"நேர்பிரண்டு நேர்பு முதனான்கு நுந்தையுமென் - றோகாச்சீ ரேழைந்து நான்காக - வாகாத - நாற்பதும்போய் நானூற்று நாற்பத்து மூன்றாகித் - தோற்றும் வருக்கத் தொடை" எனவும் "முறையா னிருநூற் றொருபத்து மூன்றே - டொருநூற்று முப்பதுநூ றெட்டு" எனவும் இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இனி நெடின்மோனையும் மெல்லினவெதுகையும் இடையினவெதுகையும் ஆசிடையெதுகையுமென நான்கற்கும் நிரைமுதற்சீரும் நுந்தையுமெனப் பதினாற்சீர் எலாமையின் ஒழிந்த நேராகிச்சீர் பதின்மூன்றனுள் ஆசிரியத்து ஒரோசீர்க்கு இரண்டுநிலங் களைந்து பெற்றதொடை நூற்றுமுப்பதாம். வெண்பாவினுள் நேர்முதற்சீர்பதின்மூன்றும் உறழ்ந்த அடி தொண்ணூற்றுமூன்றனுள் ஒருசீர்க்கு ஒரு நிலமாகப் பதின்மூன்று நிலங்களைந்து பெற்ற வெண்டொடை என்பதாம். கலிப்பாவிற்கு நேர்முதற்சீர் பன்னிரண்டுஞற் பெற்றதொடை அறுபஃதாம். ஆக மூன்றுபாவிற்குந் தொடை ஒரோவொன்றற்கு இருநூற்றெழுபதாக நான்கனுளும் பெற்றதொடை ஆயிரத்தெண்பதாம்.

"இடையின மெல்லின மாசெதுகை யேனை - நெடின்மோனை நான்காகி நின்ற - தொடைதா - மிருநூற் றெழுபஃ தொரோவொன் றற்கெய்து - நிரைமுதலு நுந்தையு நீத்து" எனவும் "பதின்மூன் றிரட்டித் தகவலினே ராகி - பதின்மூன்றே வெண்பாவிற் பாற்றி யவை தொகுப்ப - மூவகை மூன்று தலையிட்ட மூப்பஃது - நால்வகையா னிற்க கலிற்று" எனவும் "மூவகைப் பாவின் மொழிந்த தொடைத் தொகை யாயிரத்து மேலெண்ப தாகுமாம் - பாவின - மூந்நூற்று முப்பதா மெண்பதாம் வெண்பாக் - கடைய கலிக்கறுபஃ தாம்" எனவும் இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இனி வல்லினவெதுகைக்கு நிரைமுதற்சீர் பதின்மூன்றும் மின்னு நுந்தை மேவுசீர் நாலுத்தனையென நான்குமாகப் பதினேழு சீர் தொடைகொள்ளாமையின், ஒழிந்த நேராதிச்சீர் பத்தனுனுங் களைவன களைந்து பெற்ற அகவற்றொடை நூறாகவும், வெண்பாவிற்கு நாலுத்தனை வாராமையின் அஃதொழிக்கல் வேண்டுவதன்றாயிற்றாகவே மின்னு நுந்தை மேவுசீர் என்னும் மூன்றொழித்து ஒழிந்த நேராதிச்சீர் பதின்மூன்றனுனுங் களைவன களைந்து கொண்டவெண்டொடை அறுபத்தெட்டாகவுங், கலிப்பாவின் நேர்முதற்சீர் பன்னிரண்டனுள் மேவுசீர் நாலுத்தனை ஒழித்து ஒழிந்த பத்தனுனுந் தொடையைம்பதாகவும் மூன்றுபாவினுனும் வல்லினவெதுகை இருநூற்றொருபத்தெட்டாமென்ப.

"மூற்றுகர நேர்புநேர் மூன்றுகுஞ் சீரிரண்டுங் - குற்றுகரத்தேமாவுங் கொள்ளாது - மற்றை - நிரைமுதலுங் கூட்டாது நேர்முதலான் வல்லொற்-றெதுகையிரு நூற்றொருபத் தெட்டு" எனவும் "இருப தகவல்பதி னொன்றுவெள்ளைக் காகா - நிலமூப்பத் தொன்றாக நீக்கி-வலியெதுகைக் - கோம்ப தாமகவல் வெள்ளைக் கறுபத்தெட் - டோணாம் பதுதுள்ளற் கொட்டு" எனவும் இவற்றை விரித்துரைக்க.

இவையெல்லாங் கிளைமைபற்றிவந்தமையின் ஆயிருதொடைக்குங் கிளையெழுத்துரிய என்றானென்பது. இப்பத்துத் தொடையானும் முரணைந்தானும் பெற்றதொடை ஆறாயிரத்தறுநூற்றொருபத்திரண்டெனப்படும். ஆறாயிரத்தறுநூற்றொருபத்திரண்டும் பெறுங் கிளைமுரண் ஐந்தும். மேற்கூறிய மோனை எதுகையிரண்டனோடும் இனிக்கூறும் முரணைந்தும் இயைபு இரண்டும் உடன்கூட்டித் தொடை கூறினும் இவற்றோடு இயைந்தமையினென்பது. இத்தொகையெல்லாந்தொகுப்ப ஒன்பதினாயிரத்து நானூற்று நாற்பத்திரண்டாயினவாறு கண்டுகொள்க.

"மோனை யெதுகை முரணியைபு நான்கற்கு - மானவை யொன்பதி னாயிரத்து- நானூற்று - நாற்பத் திரண்டாகு மோரடியே யாயினுங் - கூட்டத்துக் கொண்ட குழாம்." (௯௪)

௪௦௭. மொழியினும் பொருளினும் முரணுதன் முரணே.

இது முறையானே முரண் தொடை உணர்த்து. (இ-ள்.) சொல்லும் பொருளும் பகைத்தல் காரணமாக முரண்டொடைவரும். எ-று. அவை ஐவகைய; சொல்லுஞ் சொல்லும் முரணுதலும்,

பொருளும் பொருளும் முரணுதலுஞ், சொல்லும் பொருளுஞ் சொல்லொடு முரணுதலுஞ், சொல்லும் பொருளும் பொருளொடு முரணுதலுஞ், சொல்லும் பொருளுஞ் சொல்லொடும் பொருளொடும் முரணுதலும் என. "செவ்வி வாய்த்த செம்பாட் டீரத்து - வெள்ளை வெண்மதி மெய்புலத் தொழிய" என்புழிச் செவ்வி வெள்ளையென்பன பொருளின்றிச் சொல்லுஞ் சொல்லும் முரணியன. வெள்ளையென்பது சாதிப்பெயர். "செந்தொடைப் பகழி வாங்கிச் சினஞ்சிறந்து - கருங்கைக் கானவன் களிற்றுநிறத் தழுத்தலின்" என்பதும் அது. "நீரோ ரன்ன சாய - றீயோ ரன்னவென் னுரனவித் தன்றே." என்பது பொருளும் பொருளும் முரணியது. "தண்ணி யலற்ற தயங்கறற் கானத்து - வெந்நீர்ப் பொருணசை இ முன்னிச் சென்றோர்" என்பது சொல்லும் பொருளுஞ் சொல்லொடு முரணியது. "இநீர் நஞ்சந் திருமிடற் றொடுக்கிய - வுவரி யன்ன வுடைப்பெருஞ் செல்வர்" என்பது சொல்லும் பொருளும் பொருளொடு முரணியது. இதனைச் சொல்லும் பொருளுஞ் சொல்லொடு முரணியதுபோலப் பொய்ப்பொருளோடு முரணுதல் வேண்டுமென்று கொள்ளற்க. "செவ்வேற் சேஎய் திருமண மறுத்த - கருவிற் கானவன் வரிலவ ரிலரோ, யது போல" என்புழிச் சொல்லும் பொருளுஞ் சொல்லொடும் பொருளொடும் முரணியது. பிறவும் அன்ன. இவை ஐந்துதொடையுந் தலைவகையடிக்கண் வருங்கால் இன்னவாறுவருமென்பது மேற்கூறியவாற்றானே கொள்ளப்படும். இவை விரித்துநோக்கப் பலவாமாறும் விரித்துணர்ந்து கண்டுகொள்க. (கூரு)

சசO அ. இறுவா யொன்ற லியைபின் யாப்பே.

இது முறையானே இயைபிரண்டும் உணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) இரண்டடியும் ஈற்றொத்தல் இயைபுத்தொடைக்கிலக்கணம். எ-று. வாளாதே இறுவாயொன்றலென்றானுயினும் ஆண்டு ஒன்றுவது பொருளியைபின்றி எழுத்துஞ்சொல்லும் ஒன்றியடையின் இயைபாமென்பது. எனவே, எழுத்தடியியைபுஞ் சொல்லடியியைபுமென இத்தொடை இரண்டாயின. "அவரோ வாரார் கார்வந் தன்றே - கொடிக்கு முல்லையுங் கடிக்கரும் பின்றே." என்பது எழுத்தடியியைபு. "பரவை மாக்கடற் றொகுதிரை வரவும் - பண்டைச் செய்தியின்றிவன் வரவும்" என்பது சொல்லடியியைபு. இவையும் அடிமோனைபோல எல்லா அடியோடுந் தொடுக்கப்படுமென்பதூஉம் அவற்றது விரியும் எல்லாம் "அடிதொறுந் தலையெழுத்தொப்பது மோனை" என்புழிச் சொல்லியவாற்றானே கொள்ளப்படும். (கூசு)

சOக, அளபெழி னவையே யளபெடைத் தொடையே.

இது முறையே அளபெடைத்தொடை உணர்-ற்று. (இ-ள்.) அடிமுதற்கண் எழுத்துக்கள் அளபெழுந்தனவாயின் அவை அளபெடைத்தொடையெனப்படும். எ-று. அவையென்றது உயிரளபெடையும் ஒற்றளபெடையுமென்றிரண்டென்பது கோடற்கு. "பாஅல ஞ்செவிப் பிணைத்தாண் மானினை - மாஅல் யானையொடு மறவர் மய ங்கி" என்பது உயிரளபெடை, "கஃஃ றென்னுங் கல்லதர்க் கானிடைச் - சுஃஃறென்னுந் தண்டோட்டுப் பெண்ணை" என்பது ஒற்றளபெடை. இவை கட்டளையடியொடு தொகுக்குங்கால் உயிரளபெடை, மூந்நூற்றுமுப்பத்துமூன்றும். அவை மூன்றுபாவினும் வருங்கால் உரியசைச்சீர் நான்கும் உரிமுதற்சீர் எட்டும் நிரையசையுமெனப் பதின்மூன்றும் ஒழித்து ஒழிந்தவற்றுள் வரும். அவை ஆசிரியத்துள் நேர்முதற்சீரேழும் நிரைமுதற்சீரேழும், வெண்பாவினுள் நேர்முதற்சீரொன்பதும் நிரை முதற்சீரொன்பதுங், கலிப்பாவினுள்ளும் உரிமுதற்சீரெட்டொழித்து நேர்முதற்சீரெட்டும் நிரைமுதற்சீரெட்டுமென ப் பதினாறுமாக, நாற்பத்தெட்டுச்சீர்க்கண்ணும் வருமென்பது. அங்ஙனம் வருங்கால் ஆசிரியத்து நூற்றுநாற்பத்தேழும் வெண்பாவினுள் நூற்றாறுங் கலிப்பாவினுள் எண்பதுமாகி மூந்நூற்று முப்பத்து மூன்றும். அவை ஆசிரியத்துள் இருபத்தொன்றும் வெண்பாவினுட் பதினொன்றுமாக முப்பத்திரண்டுநிலங் களைந்து பெறப்பட்டன. "உரியசைச்சீர் நான்கு முரிமுதற்சீ ரெட்டு - மளபெடைக்கு நந்தையோ டாக - வொருநாற்பத் - தெண்சீரான் மூந்நூற்று முப்பத்து மூன்றென்ப - தொண்சீர் பெறுமுறையா னுய்த்து" எனவும் "நேரேழ் நிரையேழ் முதற்சீர் முதற்பாவிற் - கோரேழான் மூவேழ் நிலமில வா - னேராதி - யொன்ப திரண்டு நிரையாதி வெண்பாவிற் - கென் றிவை முப்பத் திரண்டு." எனவும் "நூற்றெடு நாற்பத்தே ழாமகவ னூற்றின்மே - லாறு தொடையெள்ளைக் காமா - லேறுதுள்ளற்- கெண்பதா மீரேழ் ரொன்பஃ தெண்ணிரண் - டென்றுமாம் பாமூன் றிடத்து." எனவும் இவற்றை விரித்துக்கொள்க.

ஈரொற்றளபெடை கலிப்பாவினுள் வாராது. என்னை? அது துள்ளலோசை தள்ளிநிற்றலின். அங்ஙனமாதல் "அசையுஞ் சீரு மிசையொடு சேர்த்தி" அறிக. இனி ஆசிரியத்துட் தேமா புளி மாவென்னும் இரண்டும் வெண்பாவினுட் தேமா புளிமா நாசெல் வாய் புலிசெல்வாயென்னும் நான்குமாகச் சீரறன்கண்ணும் பெற்றதொடை நாற்பத்தைந்து. இவை ஆசிரியத்திருபத்தொன்றும்,

வெண்பாவினுளிருபத்து நான்குமெனப்படும். இவை ஆசிரியத்துள் மூன்றும் வெண்பாவினுள் இரண்டுமாக ஐந்துநிலங் களைந்து பெறப் பட்டன. களையுநிலம் அதனிற் சுருங்குவதில்லை. "நேமா புளிமாவே மாபுலிசெல் வாயென்று - ஒன்றற்பத் தைந்தொற் றளபாகும் - வேறு - தனித்தொலி யொன்று களையுநில மூன்று - முதற்பாவின் வெள்ளைக் கிரண்டு." எனவும் "எழுமூன்று மாசிரியத் தெண்மூன்றும் வெள்ளைக் - கழியாத வீரொற் றளபு." எனவும் இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க. ஆக அளபெடைத்தொடை இரண்டுங் கூட்டிப் பெற்றதொ டை மூந்நூற்றெழுபத்தெட்டு. ஆக முதற்றொடை இருபத்திரண் டுறும் பெற்ற தொடை ஒன்பதினாயிரத்தெண்ணூற்றிருபஃது. "ஒன்பதி னாயிரத் தெண்ணூற் றிருபஃதா - மந்தமில் காட்சி யளபெ டைத்தே - வந்த விருபத்தி ரண்டு." (கஎ)

சசO. ஒருசீ ரிடையிட் டெதுகை யாயிற்
பொழிப்பென மொழிப புலவ ராறே.

இது பொழிப்பெதுகையாமாறுணர்த்து. (இ - ள்.) ஒருசீ ரிடையிட்டு எதுகையாயிற் பொழிப்பாம். எ - று. இடையிடினென வே முதற்சீர் நிற்பதாயிற்று. எதுகையாயினெனவே மூன்றுஞ்சீ ரோடு தொடைப்பதாயிற்று. இவற்றுள் ஆசிரியங்களைவன களையப்பெ ற்ற தொடை நூற்றுநாற்பதெனவும், வெண்பா களைவன களையப் பெற்றதொடை நூற்றுமூன்றெனவுங் கொள்க.

"நிரைமுதற்சீர் பன்னிரண்டு நீழ்நிலத்துள் ஒன்ற - வருகலி மூந்நூற்றெட் டாம்" எனவும், "மேவுசீர் வெள்ளைக்கொன் றேற்கிளை முற்றே- லோரிரு நூற்றுமுப்பத் தெட்டாகு மாக- விருநூறு நானூறொ டேழ்பத்தைந் தாக - வருமுற்று மொன்றும் வகை" எனவும் இவை முற்றெதுகைக்கு உரைச்சூத்திரம். இன்னும் புலவராறென்று மிகுத் துச்சொல்லியவதனனே அமைவன வேறுளவெனத் தழீஇப் புகுந் தவற்றுள் ஈண்டுக் கூறுத அந்தாதித்தொடையும் மற்றை விகற்பத் தொடையாகிய ஒரூஉத்தொடையுங் கூறிக்கொள்க. (கஅ)

சசக. இருசீ ரிடையிடி னொரூஉவென மொழிப.

இது நிறுத்தமுறையானே ஒரூஉத்தொடை உணர்த்துகின் றது. (இ-ள்.) நாற்சீருள்ளும் இடையிருசீரொழித்து ஒழிந்த முதற்சீரு ம் நான்காஞ்சீரும் இரண்டாமெழுத்தொன்றி வரத் தொடுப்பின் அத னை ஒரூஉவென்ப. எ - று. அதிகாரத்து ஒரூஉவெதுகையென்ப

ட்டது. அதுவும் பொழிப்புப்போல வந்த வெழுத்தே வருதலுங் கிளையெழுத்து வந்து கிளையொரூஉ எனப்பட்டு இரண்டாதலுமுடைத்து." "உள்ளார் கொல்லோ தோழி முன்னுடை" என்பது ஒரூஉ வெதுகைத்தொடை. "சூரலங் கடுவழி யெடுப்ப வாருத்து" என்பது கிளையொரூஉவெதுகை. இவை இரண்டுதொடையுங் கட்டளையடிக் கண் வருங்கால் ஒரூஉவெதுகை ஐஞ்ஞூற்றிருபத்தெட்டாம்.

அவை ஆசிரியத்திற்கு உரியசீர் இருபத்தேழனுள் நேர்முதற்சீர் பதினொன்றும் ஓரோவொன்று உறழ்ந்தஅடி பன்னிரண்டனுட் சுருங்கிய நிலந்தோறும் ஒன்பதொன்பதாக நூற்றிருபத்தாறும், நிரைமுதற்சீர் பதின்மூன்றும் பெருகியநிலத்து ஓரோவொன்று பத்தாக நூற்றுமுப்பஃதுமாக அகவற்றொடை இருநூற்றைம்பத்தாறு. அவற்றுண் மின்னு மேவுசீர் நாணுத்தளை என்னும் மூன்றுசீரானும் மூன்றுநிலம் முதனிலத்தகற்றிப் பெற்றதொடை இருநூற்றைம்பத்துமூன்று. வெண்டொடை இருபத்தேழுசீருறழ்ந்த அடி அனைத்தினும் பெற்ற தொடைநிலை நூற்றெண்பத்தொன்று. இவற்றுண் மின்னு மேவுசீரென்னும் இரண்டனானும் முதனிலத்து இரண்டுநிலங் களைந்து பெற்றதொடை நூற்றெழுபத்தொன்பதாம். இனிக், கலிப்பாவினுள் நேர்முதற்சீர் பன்னிரண்டாகப் பெருகியநிலத்து ஓரோவொன்று களையப்பெற்றதொடை நாற்பத்தெட்டும் நிரைமுதற்சீர் பன்னிரண்டுஞ் சுருங்கிய நிலத்து ஓரோவொன்று களையப் பெற்றதொடை நாற்பத்தெட்டுமாகக் கலிப்பாவிற் குரியதொடை தொண்ணூற்றாறும். ஆக மூன்றுபாவினும் பெற்ற ஒரூஉத்தொடை ஐஞ்ஞூற்றிருபத்தெட்டாம்.

கிளையொரூஉவும் இவ்வாறே ஐஞ்ஞூற்றிருபத்தெட்டாகவும், அவற்றுமேல் மின்னு மேவுசீரென்னும் இரண்டும் வெண்பாவினுள் உறழ்ந்த முதனிலையிரண்டுங் களையாதுகொள்ளக் கிளையொரூஉத் தொடை ஐஞ்ஞூற்றுமுப்பதாம். ஆகவொரூஉத்தொடை இரண்டனானும் ஆயிரத்தைம்பத்தெட்டாம்.

'நேராதி யாதி நிலத்தொன்ப தொன்பதா - மீரைந்தா மாசிரியத் திற்று நிரையாதி - யாக விருநூற்றைம் பத்துமூன் றாமாதி - நேர்புகா மூன்றனையு நீத்து." எனவும் "மேவுசீர் மின்னுக்குண் முன்னை நிலத் தோரோவொன் - றாகா வொரூஉவெள்ளைக் காதலா - னுவன் - நூற்றெழுபத் தொன்பதா நோக்கு" எனவும் "முன்பினின்ற நேரா நிரையாதி நீள்ளிற்கோ - ரொன்றொழியத் தொண்ணூற்றா றாகுங் கிளைவெள்ளைக் - கொன்று மிரண்டா னொரூஉவிரண்டு மாயிரத்

னைம்பானமே வெட்டா மலை." எனவும் இவற்றை விரித்துரைத் துக்கொள்க.

மேலைப் பொழிப்பிரண்டு முற்றிரண்டு இயைபிரண்டுமென, விகற்பத்தொடை ஆறனுனும் பெறறதொடை இரண்டாயிரத்தைஞ் ஞூற்றிருபத்தொன்று. இவை ஆறுதொடையும் ஓரடிக்கண்ணே வருதலிற் றனி வழுவப்பட்டனவென்று களையும் நிலமிலவென்பது.

இன்னும் புலவராறென்றதனுற் றொடையந்தாதியும் விட்டிசையும் ஒரோவொன்று இரண்டாகி அசையந்தாதியுஞ் சீரந்தாதியும் விட்டிசைத்தொடையுங் குறிப்புவிட்டிசையுமென நான்காம். ஓரடியுள் இறுதிச்சீருள் ஈற்றசையும் விட்டிசையும் மற்றையடியின் முதற்சீரின் முதலசையும் ஒன்றத் தொடுப்பது இசையந்தாதி. அவை தொடுக்குங்காற் கட்டளையடிக்கண் உரியசைச்சீரினை அசையெனக் கொள்ளற்க. இவை பிறசீர்ப்பாற்படுத்துத் தளைகோடலின் அடியிறுதிக்கட் கடியாறு மழகளிறெனை வந்தவழி, ஆறு களிறு என்னும் இரண்டுரியசையும் நிரையசையாக இயற்றப்பட்டன. ஆயினும் இயற்கை நிரையசையோடு தொடுக்கப்படா ; இரண்டசையும் ஒருசொல்லாயினன்றே அந்தாதியாகாமையினென்பது. இறுதிச்சீர் முதற்சீரொடு சேரிற் சீரந்தாதியாம். உதாரணம். "குன்றச் சாரற் குதித்தன கோண்மா - மாவென மதர்த்தன கொடிச்சி வாள்கண்" என்பது அசையந்தாதி. "தரைபூஞ் சாரற் றழுத்த முல்லை - முல்லை சான்ற கற்பி னல்லோர்" என்பது சீரந்தாதி. இது கட்டளையடிக்கண் வருங்கால் அசையந்தாதி முந்நூற்றிருபத்தைந்தாம்.

அவை ஆசிரியத்துள் இரண்டு நேர்பசைச்சீர்க்கும் ஒரெழுத்துத் தேமா விறுதி எலாமையின் ஒழிந்த நேர்முதற்சீர் பதினொன்றும் உறழ்ந்த அடி நூற்றுமுப்பத்திரண்டனுள் ஒருசீர்க்கு முதனிலத்தொன்றும் இறுநிலத்தொன்றுமென இவ்விரண்டானும் முதனிலமிரண்டும் இறுதிநிலமொன்றுமென மும்மூன்றாக முப்பத்துமூன்றகற்றி ஒரோசீர்க்கு ஒன்பதொன்பதாகப் பெற்றதொடை தொண்ணூற்றொன்பது. இனி நிரைமுதற்சீருள் நிரையசைச்சீரிரண்டும் ஒழித்து ஒழிந்த பதின்மூன்றும் உறழ்ந்த அடி நூற்றுமுப்பத்திரண்டனுள் முதனிலத்தொன்றுவன இவ்விரண்டாக இருபத்திரண்டுநிலங் களைய ஒவ்வொன்று பத்தாகப் பெற்ற தொடை நூற்றொருபதாக ஆசிரியத்துள் அசையந்தாதி இருநூற்றொன்பதாயின.

வெண்பாவினுள் அசையந்தாதி வருங்கால் நேர்பசைச்சீரிரண்டும் ஓரெழுத்துத் தேமாவும், நிரைமுதற்சீர் பதின்மூன்றுமெ

ணப் பதினொன்றொழித்து ஒழிந்த நேர்முதற்சீர் பதினொன்றும் உற ழ்ந்த அடி எழுபத்தெட்டனுள் ஒரோவொர்சீர்க்கு இரண்டாக முதனிலத்தோறுங் களைந்தவழி இருபத்திரண்டொழித்தும் பெற்ற வெண்டொடை ஐம்பத்தாறும்.

கலிப்பாவினுள் நிரைமுதற்சீர் ஒழித்து ஒழிந்த நேர்முதற்சீர் பன்னிரண்டனுந் தொடை அறுபதாம். ஆக மூன்றுபாவிற்கும் அசையந்தாதி முந்நூற்றிருபத்தைந்தாயினவாறு கண்டுகொள்க. "நேர்பசைச்சீர் நந்தையொழித் தேனைப் பதினொரு - நேராதி முன்பினிரண் டொன்றகற்றிச் - சீராக - நீங்கிய வாறாக நிரைமுதல் பத்தாக - வீங்கிரு நூற்றொருப தென்" எனவும் "நேர்முத லொன்பதியற்சீ ருரிவெண்சீ - ராகியினி யிவ்விரண் டாங்கொழிப்ப - நேர்பொடு - வெண்பாசீ நந்தை நிரைமுதல் வீழ்த்தசை - யந்தாதி யையம்பத்தா றும்" எனவும் "நேரசை யந்தாதி யன்றிக் கலிக்கியையா வாகலி னுங்கறுப தாம்." எனவும் "அவ்வகை யந்தாதி முந்நூற்றிருபத்தைந் - திவ்வகை முப்பாற் கியற்று." எனவும் இவ்வுரைச்சூத்திரங்களான் அசையந்தாதி முந்நூற்றிருபத்தைந்தும் ஆயினவாறு அறிந்துகொள்க.

இனிச்சீரந்தாதி நூற்றறுபத்துநான்கு. அவை ஆசிரியத்து வருங்கால் நேர்பசைச்சீரிரண்டுந் தேமாவிரண்டுமென நான்கனுந் தத்தம முதனிலந்தொடங்கி ஒரோவொன்று அவ்வாறாக நாலாறிருபத்து நான்காம். இனி நிரைமுதற் சீருள் நிரைபசைச்சீ ரிரண்டும் புளிமாவு மென மூன்றொழித்து ஒழிந்த பத்துச்சீரானும் வருங்கால் அவை உறழ்ந்த அடி பன்னிரண்டனுள் முதனிலமூன்றும் பெருகிய நிலத்திரண்டுமாக வைத்தது ஒழித்து ஒரோவொன்று எவ்வேழாக எழுபதாம். அகவற்றொடை தொண்ணூற்று நான்காம்.

இனி வெண்பாவினுள் வருங்கால் நேர்பசைச்சீரிரண்டுந் தேமாவிரண்டும் நிரைமுதல் வெண்சீரிரண்டும் நிரைமுதல் நிரையீறாகவிற் கணவிரி எட்டுமாகச் சீர் பதினொன்றும் ஒழித்து ஒழிந்த சீர் பதின்மூன்றனும் பெற்ற அடி தொண்ணூறும். அவற்றுள் வரகும் அரவும் புளிமாவும் என்னும் மூன்றும் பெற்ற அடி பத்தொன்பதாகலின் அவற்றுள் வரகிற்குப் பெருகியநிலத்து மூன்றும், அரவும் புளிமாவுஞ் சுருங்கிய நிலத்தும் பெருகியநிலத்தும் ஒரோவொன்றாக நான்குமாக ஏழுமொழித்து ஒரோவொன்று நான்காகப்பெற்ற அடிபன்னிரண்டாம். காருருமு, மாவருவாய் என்னும் இரண்டனும்

பெற்ற அடி பன்னிரண்டனுள் முதனிலத்து மும்மூன்றாக ஆறொழித்துப்பெற்றதொடை இருமூன்றும். பாதிரியேழும் மாசெல்வாயு மென எட்டனும் பெற்ற அடி ஐம்பத்தொன்பதாகலின் அவற்றுள் ஈரொழுத்துப்பாதிரி மூன்றுஞ் சுருங்கிய நிலத்து ஒரோவொன்றும் பெருகியநிலத்து இவ்விரண்டுமாக மும்மூன்றொன்பதும், ஒழிந்த மூவெழுத்துப்பாதிரி நான்கும் மாசெல்வாயுமென ஐந்துஞ் சுருங்கியநிலத்து இவ்விரண்டாகப் பத்துமெனப், பத்தொன்பதுங் களைந்து பெற்ற தொடை நாற்பதாமெனக் கொள்க. ஆகக்களையும் நிலம் முப்பத்திரண்டு ஒழித்து ஒழிந்ததொடை வெண்பாவிற்கு ஐம்பத்தெட்டாயின.

இனிக் கலிப்பாவினுள் வெண்சீர் நான்கனும் பெற்ற அடி இருபஃதாகலின் அவற்றுண் மாசெல்வாய் உறழ்ந்த அடி ஐந்தினும் ஏறியநிலத்திரண்டும் புலிவருவாய் உறழ்ந்த அடி ஐந்தினுஞ் சுருங்கிய நிலத்திரண்டும் ஒழிந்த மாவருவாய் புலிசெல்வாய்கள் இரண்டும் மூன்றும் பின்னும் ஒரோவொன்றாக நான்காகும்; ஆக எட்டுக்களைய ஒரோவொன்று மும்மூன்றாகப் பெற்றதொடை பன்னிரண்டாம் ஆக மூன்றுபாவிற்குஞ் சீரந்தாதி நூற்றறுபத்துநான்காம்.

"வண்டொன்று தேமா விரண்டு வலியதுபன் - னொன்றொடச்சீ ரந்தாதிச் சீரேழாம் - நேராதி - பத்தும் புளிமா வரகிரண்டும் வெள்ளைக்கா - மொத்த கலிக்குரிச்சீர் நான்கு" எனவும், நிரைநிரை பத் தெவ்வேழா மூன்று மிரண்டு முதனில னீகமூன் றாக - வக வலி - னேராதி நான்கு மெழுவாய் நிலந்தொடங்கி - யாறாகு மந்தாதிச் சீர்" எனவும் " ஆக வகவற்சீ ரந்தாதி - நால்வகை யாக நவிற்று." எனவும், "வரகு பெருநிலத்து மூன்றகற்றி மற்றை - யரவு புளிமா வரகிரண்டு மாற்றி - முதனிலத்துக் காருருமு மாவருவாய் மும்மூன் - றெனவுரை யந்தாதிக் கீண்டு." எனவும். "ஈரொழுத்துப் பாதிரி மூன் றீரருகு மோரிரண்டாய் - மூவெழுத்துப் பாதிரிக்கு முன்னிரண்டாய் - மாசெல்வா யொன்றற்கு மவ்வா றொழித்துரைப்ப நாற்பஃதாம் - வெண்டொடைச்சீ ரந்தாதி வேறு." எனவும் "விரித்தசீ ரந்தாதி வெண்டொடை யைம்ப - தெனப்படு மெட்டுமே விட்டு" எனவும் "மாசெல்வா யீற்றும் புலிவருவாய் மற்றிடத்து - மேனை யிரண்டு மிரண்டிடத்து - மாக - விரண்டிரண்டு நீக்கிச்சீ ரந்தாதி துள்ளற் - கமைந்த தொடைநான்மூன் றாம்." எனவும் "பாத்தோறும் வந்தசீ ரந்தாதி பாற்படுப்ப - நூற்றொ டறுபத்து நான்கு" எனவும் இவ் வாற்றானே சீரந்தாதியா மாறுணைத்துக் கொள்க. "அந்தாதி யோரிரண்டு மாகத் தொடைநானூற் - றெண்பானேமே லொன்பா னென்னல்."

இனி விட்டிசைத்தொடை கூறுங்கால் எழுத்தினானும் எழுத்தில் ஓசையானும் விட்டிசைத்தல் இருவகைப்படும். "அ உ அறியா வறிவி லிடைமகனே - நொஅலைய னின்னாட்டை நீ." என்பதெழுத்தினானாயது. விட்டிசையின் இறுதியடி வல்லொற்றடுப்பின் விட்டிசை வல்லொற்றெதுகையென்பாரும் உளர். ஆண்டு வல்லொற்றெதுகை யாமாறாகாமையின் அது வேண்டுவதன்று. வேண்டினும் விட்டிசையெனவே அடங்குமென்பது. "தளன்று தாமிசைப்ப தாகியே தண்ணுமைகேட் - டௌன் றெழுந்தார் பலர்." என்பது குறிப்புவிட்டிசை. இவை கட்டளையடிக்கண் வருங்கால் ஒரோவொன்று நூற்றறுபத்து நான்காகி முந்நூற்றிருபத்தெட்டாம். அவை வருங்கால் நேர்பசைச் சீரிரண்டும் ஓரெழுத்துத் தேமாவும் போதுபூவிரண்டும் ஒழித்தொழிந்த தேமாவும் பாதிரியிரண்டும் ஒன்றிக் கலிப்பாவிற்குத் தொடை நாற்பஃதாகவும் இரண்டு விட்டிசையுந் தொகுப்பப் பூமருதிரண்டும் நேர்முதல் வெண்சீரிரண்டுமாக ஒன்பதுசீரும் பற்றி விட்டிசைக்குமெனவுங் கொள்க. அவற்றை அகவற்றொடை ஒரோவொன்றெழுபதாகவும் வெண்டொடை ஒரோவொன்றைம்பத்து நான்காகவுங் கலிப்பாவிற்குத் தொடை நாற்பஃதாகவும் இரண்டு விட்டிசையுந் தொகுப்பத் தொடை. முந்நூற்றிருபத் தெட்டாயினவாறு கண்டுகொள்க. இவை ஆசிரியத்துப் பதினான்கும் வெண்பாவினுளொன்பதுமாக இருபத்துமூன்று நிலங்களைந்து பெற்றன.

"நேர்பிரண்டு நேர்பு முதலிய சீர்நான்கு - மோரெழுத்துத் தேமாவும் விட்டிசைக் கொன்றாவா - மேனை நிரைமுதற் சீர்களு மிவ்வாறே - யாகா தனவென் றறி." எனவும், "அகவற்கேழ் பாதி யொன்பதும்வெண் பாவிற் - குளவென் றுரைக்கப் படும்." எனவும் "வெள்ளையு ளொன்ப தகவலி னீரேழாய்க் - கொள்ள விருபத்து மூன்றாகுந் - துள்ளலுட் - போரேறு பாதிரி பூமருது மாசெல்வாய் - மாவருவா யெட்டும் வரும்." எனவும் "அகவற் கெழுபதா மைம்பத்து நான்கா - நிகரற்ற வெள்ளைக்குத் துள்ளல் - புகரற்ற - நாற்பதாய் விட்டிசை நூற்றறு பத்துநான் - கேற்பதா மோரொன் றெனல்." எனவும். "இருவிட் டிசைமுந்நூற் றேரொருபத் தெட்டா - வருவித்துக் கோடல் வழக்கு." எனவும் இவற்றைப் பதநெகிழ்த்துரைக்க. "விகற்பமா றந்தாதி விட்டிசைநான் கேற்றி - யிசைத்தலீ னைந்து தொடையாற் - றொடைத்தொகை - மூவா யிரத்தோடு முந்நூற்று முப்பத்தா - றுமா றறிந்து கொளல்." "இருபத் திரண்டு மிவைபத்து மாக - வருவித்தமுப்பத் திரண்டா - னொருபத்தின் - மூவா யிரத்தொரு நூற்றை

ம்பத் தாறைந்நூற் - றேடோராம் பத்திரண் டேற்று" என்னிவை உரைச் சூத்திரம். ஆகத்தொடை முப்பத்திரண்டாறுபெற்றன பதின் மூவாயிரத் தெழுநூற்றெட்டு. (கக)

சகஉ. சொல்லிய தொடையொடு வேறுபட் டியலிற்
சொல்லியற் புலவரது செந்தொடை யென்ப.

இது மேற் செந்தொடையாமெனக் கூறியதுணர்த்துகின்றது. எய்தாததெய்துவித்ததூஉமாம். (இ - ள்.) மேற்கூறப்பட்ட தொடை எல்லாவற்றோடும் ஒவ்வாது வரின் அதனை இயற்கைச் சொல்லாற் செய்யுள் செய்யும் புலவரது செந்தொடையென்று சொல்லுப ஆசிரியர். எ - று. எனவே, விகாரப்படச் செய்யுள் செய்யுஞ் செந்தொடை இன்றென்றவாறும். அது "இருங்கழி மலர்ந்த வள்ளிதழ் நீலம் - புலாஅனுறு மறுகிற் சிறுகுடிப் பாக்கத்தின் - மீன்வேட்டுவர் ஞாழலொடு மலையு - மெல்லம் புலம்ப நெகிழ்ந்தன தோளே." எனவும் "செயிராறு முகந்துறை பிதிரப் படுதிரைப் - பராரைப் புன்னை வாங்குசினை தேம்ப." எனவும் வரும். "பூத்த வேங்கை வியன்சினை யேறி - மயிலின மகவு நாட - னன்னுதற் கொடிச்சி மனத்தகத் தோனே" என்பதும் அது. இயலினென்றதனான் இரண்டடியாற் றொடை பெற்று நின்று இரண்டடியெதுகையாகியவை தம்முட் டொடுக்குங்காற் செவ்வனதொடுப்பினும அதனைச் செந்தொடையென்னாது இரண்டடியெதுகையென்றும் இனி ஓரடி இடையிட்டுத்தொடுத்தவழியுந் தொடர்ந்த அடி இரண்டுஞ் செந்தொடையாமாயினும் மூன்றாமடி எதுகைபடத் தொடுத்தன் மாத்திரையானே அதனை இடையிட்டெதுகையென்றுங் கொள்ளப்படும். என்னை? அவ்வெதுகை ஆண்டுச் சிறந்தமையினென்பது. அவை முன்னர்க்காட்டுதும்.

"முன்பொழுதீ முன்சொல்லுந் தூரியமா மங்கிலையே - பின்பொழுது பின்செல்லு நெய்தலா - னன்பிலவே - கொல்யானை வேகப் போர்க் கோற்கோதை மாறேற்ற - பல்யானை மன்னர் பறை" என வரும். இஃது இவ்விரண்டடிகளது கூட்டத்துக் கண்ணன்றி வாராவாயினுங் கட்டளையடிக்கு அகப்பட்ட தொடையோடுங் கூறினார். கட்டளையடிக்கண் வருந் தொடையே சிறந்தனவென்று கொள்ளினுங் கொள்ளற்கவென்பான் ஒழிந்த தொடையுள்ளுமென்று கூட்டித்தொடைகூறினானென்பது. இனிச்செந்தொடை கட்டளையடிக்கட் தொடையாங்கால் ஓரெழுத்துத்தேமா ஒழித்து ஒழிந்த சீரெல்லாவற்றினு

ம் வருமென்பது. இம்முறையை அடியிலும் பெற்ற தொடையெல்லா க் தொகுப்பத் தொடை ஐஞ்ஞூற்றுநாற்பத்தொன்பதாம். அவற்றோ டும் இரண்டடியெதுகை இரண்டும் இடையீடுங் கூட்டத் தொடை ஐஞ்ஞூற்றைம்பத்திரண்டாம். "நந்தையில் செந்தொடை யைஞ் ஞூற்று நாற்பானொன்பானே யோரிடையிட் டோரிரட்டி - வ ந்த வெதுகை யிரண்டென வைந்தைஞ்ஞூற் - றைம்பத் திரண்டென் றறி." என்பதனைச்சூத்திரம். ஆக முப்பத்துமூன்று தொடையும் அ றுநூற்றிருபத்தைந்து அடியுட் களைவன களைந்து பெற்றதொடைவிரி யெல்லாத் தொகுப்பப் பெற்ற தொடை பதின்மூவாயிரத்தெழுநூற் றைந்துடன் இரண்டடியெதுகை யிரண்டும் இடையீடொன்றுங் கூட் டத் தொடை பதின்மூவாயிரத் தெழுநூற் றெட்டாயினவாறு கண்டு கொள்க. "தொடையின் பகுதி முழுவதூஉஞ் சொன்மற் - றடியி னறுநூற் றிருபத்தைந் தாயி - னடிய இலக்கண மாமதுவென் றஞ்சிப் பிறதொடைமுன் றேற்றினர் பின்" இவ்வாறு தொடை கூறப்பட் ட தொடைப்பகுதியெல்லாம் அவ்வச்சூத்திரங்கடோறும் எடுத்தோ தாது கட்டளையடிக்கும் அல்லாவடிக்கும் பொதுவகையாற் கூறி வந் தாஞ்சிரியனுயினும் "மெய்பெறு மரபிற் றொடைவகை" என்னுந் தொ டைச் சூத்திரத்திற் கேற்பதாம். அவற்றை அவ்வச்சூத்திரங்களுட் போலக் கூறிவந்ததாமென்றது. முறகூறிய முப்பத்து மூன்று தொ டையினையும் அறுநூற்றிருபத்தைந்தடியோடு மாறியக்கால் இருபதி னுயிரத் தறுநூற்றிருபத்தைந்து தொடையாகற்பாலனவாம். அன்ன வை தொடைக்குந் தளைக்குமாகாதன களைந்து கொள்ளப் பதின்மூ வாயிரத் தெழுநூற்றைந்தாயினவென்பது. ஆறுயிரத்துத் தொள்ளா யிரத் திருபது நிலங்களையப்பட்டன. இங்ஙனம் இவைகளைந்து பெற்ற தொடையோடும் இரண்டடியெதுகை இரண்டும் இடையீடொன்றுங் கூட்டத் தொடை பதின்மூவாயிரத் தெழுநூற்றெட்டாயின. (௪௦௦)

௪௧௧. மெய்பெறு மரபிற் றொடைவகை தாமே
ஐயீ ராயிரத் தாறைஞ் ஞூற்றொடு
தொண்டுதலை யிட்ட பத்துக்குறை யெழுநூற்
றொன் பஃதென்ப வுணர்ந்தி சினோரே.

இது மேற்கூறிய தொடையுள் ஒருசாரன்வரையறையுடை மையின் அவற்றை அடிக்கட்போலத் தொகுத்தோதுகின்றது. விரி த்ததனைத் தொகுத்ததுமாம். என்னை? கட்டளையடியோடுபட்ட தொடைவிகற்பம் முற்கூறிய சூத்திரங்களுட் பெற்றமையானும் அ

வற்றைநிறுத் தலைமையாகிய தொடுத்துக்கூறினமையாலுமென்பது. (இ - ள்.) மெய்பெறு மரபிற் றொடைவகை = கேட்டார்க்குத் தொடையெனவே வெளிப்படும் இலக்கணத்தவாகிய தொடைக்கூறுபாடு: தாமே என்பது பிரித்துக்கூறியவாறு ; ஐயீராயிரத்தாறைஞ்ஞூற்றொடு = பதின்மூவாயிரத்தோடு: தொண்டுதலையிட்ட பத்துக்குறை எழுநூற்றொன்பஃது = எழுநூற்றெட்டு. எ - று. தொடைப்பகுதி பதின்மூவாயிரத் தெழுநூற்றெட்டென்று சொல்லுப ஆசிரியரென்பது இதன்பொழிப்பு. மெய்பெறுமரபினிவையெனவே, விளங்கத்தோன்றுதனவுந் தொடையுளவென்பதாம். அவை இணை கூழை மேற்கதுவாய் கீழ்க்கதுவாய் கடையிணை கடைக்கூழை இடைப்புணர்ப்பின எனச்சொல்லுப. பிறவும் வேறுபடுத்துக் கூறுவாரா கூறுவனவெல்லாம் இதனுளே தழீஇக்கொள்ளப்படுமென்பது. தொடைவகையென்பது கட்டளையடியோடு வருமெனப்பட்ட முப்பத்துமூன்று தொடையும் பிறவாற்றான் வருமெனப்பட்ட இரண்டடியெதுகையென இருகூற்றனவுமென்றவாறு. ஐயீராயிரத்தாறைந்நூற்றொடு என்பது உம்மைத்தொகை. தொண்டு தலையிட்ட என்பது ஒன்பானையகப்படும் மொழியாகவுடையவென்றவாறு. அது செய்தவென்னும் பெயரெச்சமாகலின் எழுநூற்றொன்பதென்னும் பெயர்கொண்டு முடியும். எனவே எழுநூற்றொருபத்தெட்டாமென்றஞ்சிப் பத்துக்குறை எழுநூற்றொன்பது என்றுனென்பது. எனவே, ஆண்டு நின்ற ஒன்பானோடுந் தொண்டுதலையிட்ட ஒன்பானையுங் கூட்ட எழுநூற்றெட்டாயினவென்பது. அஃதே கருத்தெனின், பதின்மூ வாயிரத் தெழுநூற் றெட்டென-மொழியப் பட்டன தொடைதெரி வகையே என அமையும் ; இவ்வாறு அரிதும் பெரிதுமாகச் சூத்திரஞ்செய்ததென்னையெனின், அங்ஙனமே அதனை ஞாபகப்படச் செய்தான் ஆசிரியன் ஒருகாரணம் நோக்கி. என்னை? இத்தொடைகளை அடியொடுமொழுங்காற் குறைக்கப்படுவன உளவென்பதூஉம் அவை தொண்டு தலையிட்ட ஐந்துபத்தளவும் ஆறுமுதலாகக் களையப்படுமென்பதூஉங் கோடற்கென்பது. ஒன்பஃதென்று இருகாற்சொல்லிய வதனான் அங்ஙனங் குறைக்கப்படு நிலங்கள் ஒன்பது பகுதியவாமெனக் கொள்க. அவையாவன, ஐம்பத்தொன்பது ஐம்பத்தாறு நாற்பத்தைந்து நாற்பது முப்பத்தொன்பது முப்பத்திரண்டு முப்பத்தொன்று இருபத்துமூன்று ஆறு என ஒன்பதுபகுதியாற் குறைவனவாயின. இங்ஙனம் ஐம்பத்தொன்பது நிலத்தினவாகலாற் றொண்டுதலையிட்ட பத்தென்றுனெனவும் ஒன்பதுந் தொண்டுமென இருகாற் கூறியவதனான் அங்ஙனங் களையுநிலம் ஒன்பஃதெனவுங் கொள்ளப்பட்டது. "பாயபதிற்று யிரமென் றிவ

னையீ-ராயிரமென்று னதனுனுந் - தாயதன்பிப் - பத்துங் குறைத்த பயத்தாலும் ஒன்பதென் - றுய்த்துக் கொளற்பாற் றொருங்கு" எனவும் "ஓரொன்ப தேற்றியு மோரொன்ப திட்டொத்து - மீரொன் பதுமிருத்தா னீங்கிவற்று - ளோரொன்ப - தைம்பான்மே லேறவு மைந்தந்த மாய்க்குறைத - லொன்பான் வகைத்தென்று மோர்ந்து" எனவும் "ஆறென்றுன் மூவா யிரமென்று தாங்கதனு - லாறந்த மாங்குறையு மாறு" எனவும் "ஐம்பத்தொன் பானேழெட் டையொன் பதுநாற்பஃ - தொன்பா னுடைமுப்பஃ தெண்ணூன்கு மூப்பத்தொன் - றென்பா னிருபத்து மூன்று றெனக்குறைப்ப - வொன்பான் பகுதி யுள" எனவும் இவ்வுளாச் சூத்திரங்களான் அவை குறைக்கப்படுமாறறிந்து குறைக்க. இவற்றுள் ஒன்பது நிலங் களையப்படும் மோனை முதலாயின தொடை ஐந்தற்கும் ஓரெழுத்துத்தேமா உரித்தென்றிராயின், அதனை நுந்தை நுந்தையென்று இருகாற் றொடுக்கவேண்டும், தொடுத்தவழி அடிமோனையுந் தலையாகெதுகையும் அடியெதுகையும் மூன்றுமெழுத்தொன்றெதுகையுமென நான்கு தொடை பெறப்படுமாகலின், அவற்றுள் அதனை என்ன தொடையென்றுமோவெனின், செய்யுள் செய்த ஆசிரியன் பலதொடைப்படச்செய்து வைத்தவழி, அவற்றுட் சிலகளைந்து ஒன்று, கோடற்குக் காரணமின்மையின் அவையனைத்துங் கோடுமென்பது. அல்லாதார் முதனின்ற தொடையேகொண்டொழிகவென்ப. அதுகுற்றம். என்னை? "முதுங்காற் பைந்தினை யிதண மேறிப் - பைங்காற் சிறுகிளி கடிவோடந்தை" என்றவழி எதுகையும் முரணும் வந்தவழி, இவற்றுண் முதற்கண் இன்னதொடை இறுதிக்கண் இன்னதொடையென்று துணியலாகாமையின் அது நிரம்பாதாகலான் அது வந்ததொடையெல்லாவாற்றானும் விரித்துத் தொடைகூறுதல் அமையுமென்பது. என்போலவோவெனின் எழுத்தும் அசையுஞ் சீரும் அடியும் அங்ஙனம் முதல் வந்ததனுன் எண்ணுந் தொகையும் பெயருங்கொடுத்து வழங்காதவாறு போலவென்பது. அல்லதூஉந், தொடைகளெல்லாந் தம்மையுணரும் மாத்திரையானே தனித்தனிவருதல் இலக்கணமென்பதூஉம் இல்லையென உணர்க. என்னை? பல உறுப்புக்கொண்டதோர் செய்யுளொன்றமையின். இனி, ஓரெழுத்துத்தேமா முதற்கணிற்ப அடியிறுதிக்கண்ணும் இயைபு வருதலின் அச்சீர் நின்றுறழ்ந்த அடிக்கண் இயைபுவருதற்கு ஆராய்ச்சியின்றென்பது. ஒழிந்த தொடைக்குரியவல்லவெனப்பட்டசீருள் அவை வாராமையும், உரியவெனப்பட்ட அவற்றுள் அவைவருமாறும் முறையிற்கொண்டு உதாரணங் கண்டுகொள்க. இனி, இக்காலத்துள்ள ஆசிரிய

ருள் ஒருசாரார் தொண்டுதலையிட்ட பத்துச்சூறை யெழுநூற்றொன்றுமெனப் பாடங்கிரிப்பாரும் இன்னொருசாரார் எழுநூற்றொன்றுமென்ப பாடங்கிரிப்பாரும் உளர். ஒருபகுதியார் ஒன்றுமென்பன முற்றுவினையென்ப. மெய்பெறுமரபிற் றொடைவகை பத்துக்குறை யெழுநூறென்னும் எண்ணிறேடு ஒன்றுமெனக்கூட்டுப. பதின்மூவாயிரத்தறுநூற்றுத்தொண்ணூற்றொன்பது என்பது அவர்கருத்து. ஒன்றுமென்பதனை எண்ணுப்பெயர் முற்றுமைப்படுத்ததென்பாரும் அதுவே கூறுப. அவரறியார். அவ்வாறு சூத்திரஞ் செய்வது ஆசிரியர் கருத்தன்று. அல்லதூஉம் ஒன்பதென்ப வுணர்ந்திசினேரோ என்பது பழம்பாடமாகலானும் அஃதமையாதென்பது. அவ்வாறுகொள்வார்க்குத் தொடை பதின்மூவாயிரத்தறுநூற்றுத்தொண்ணூற்றொன்பதாகலும் பிழைக்குமெனமறுக்க. என்னை? அறுநூற்றிருபத்தைந்தடியினையுந் தமக்குப்பொருந்துமாற்றன் இருபத்திரண்டு தொடையோடும் பெருக்குங்கால் அவர்க்கும் ஓரடிக்கண்ணே தொடைகோடல்வேண்டுமாகலானும் அங்ஙனங் கொள்ள இரட்டைத்தொடை முதலாயின அறுநூற்றிருபத்தைந்தாகாமையானுமென்பது. (௪0௧)

௪௧௪. தெரிந்தனர் விரிப்பின் வரம்பில பல்கும்.

இது மேற்கூறிய தொடைக்காவதோர் புறனடை. (இ-ள்.) அறுநூற்றிருபத்தைந்து அடியோடு மாறிப்பெற்ற தொடை பதின்மூவாயிரத்தெழுநூற்றெட்டெனப்பட்டன. மேலினி அவ்வடி ஒன்றன்கண்ணேயன்றி ஒன்றிநிற்ப நின்றவடி அறுநூற்றிருபத்துநான்கனையுந் தந்து தந்து தடுமாற வந்து தோன்றுந் தொடைவிகற்பமும் இருசீரடிமுதலாக எண்சீரடியீறாகக் கிடந்த அடிவேறுபாட்டின்கணெல்லாம் இத்தொடைகளைக்கூட்டவும் பிறவிகற்பத்தொடைகளைக் கூட்டவும் வருந் தொடைப்பகுதி வரையறையின்றிப் பலவாம். எ-று. வரையறை உடையனவற்றுக்கன்றி வரையறைகூறுதல் பயமின்றாகலின் ஒழிந்த விகற்பமெல்லாங் கூறியநிலங் கூறிற்றிலனென்பதூஉம் "மெய்பெறு மரபிற் றொடைவகை" எனப்பட்டன வரையறையுடைமையின் அதுகூறினனென்பதூஉஞ் சொல்லினன் இச்சூத்திரத்தானென்பது.

இனி ஐந்துதொடை விகற்பத்தொடை பலவற்றேடுங் கூட்டவும் பிறவாற்றன் விரிப்பவும் வரம்பிலவாமென்பாருமுளர். அவை எவ்வாறு விரிப்பினும் வரம்பிலவல்லவெனமறுக்க. வரம்பிலவென்பது வரையறை கூறப்படாவென மேலுரைத்ததே உரை. (௪0௨)

௪௧௫. தொடைவகை நிலையே யாங்கென மொழிப.

இதுவுமது. மேல் ஒருசாரான் வரையறையுடைமையிற் கூற
ப்பட்டனவென்புழி ஒழிந்தன வரையறையின்மையிற் கூறப்படா
தெனவுங் கூறினானைக் கண்ட மாணாக்கன் வரம்பில்லன தொடுக்கப்ப
டாகொல்லென ஐயுற்றானை அவையுந் தொடுக்கப்படுங் கண்டாயெ
னக் கூறினமையின் ஐயம் அறுத்ததெனவும் அமையும். (இ - ள்.)
தொடையது பகுதி வழக்கே அவ்விரண்டுமென்ப. எ-று. என
வே, அப்பகுதியுளொன்று தெரித்திலமென்பது இதன்கருத்து. ஆங்
கென்றதனான் மேற்பகுத்த இரண்டிடமுங் கொள்க. (௧௦௫),

௪௧௬. மாத்திரை முதலா வடிநிலை காறு
நோக்குதற் காரண நோக்கெனப் படுமே.

நிறுத்தமுறையானே நோக்குணர்த்துகின்றது. நாற்சொல்
வழக்கினைப் பாவிற்படுப்பது மரபென்றான். எனவே, ஆண்டு நோக்கி
யுணரப்படுவதொன்றின்றிச் செய்யுளுள்ளும் வழக்கியல்பினவாகி
வெள்ளைமையுமாய்க் காட்டுவனவாயின. அவ்வாறன்றி நோக்கென்ப
தோர் உறுப்புப்பெறினே அது செய்யுளாவதாகலான் அதுகூறுகின்
றானென்பது. (இ - ள்.) மாத்திரையும் எழுத்தும் அசைநிலையுஞ்
சீரும் முதலாக அடிநிரம்புந்தொடையும் நோக்குடையவாகச் செய்த
ல் வன்மையாற் பெறப்படுவது நோக்கென்னும் உறுப்பாவது. எ-று.
கேட்டார் மறித்துநோக்கிப் பயன்கொள்ளுங் கருவியை நோக்குதற்
காரணமென்றானென்பது. அடிநிலைகாறுமென்பது ஓரடிக்கண்ணே
யன்றியுஞ் செய்யுள் வந்த அடி எத்துணையாயினும் அவைமுடிகாறு
மென்றவாறு. வரலாறு ;-"முல்லை வைந்நுதி தோன்ற வில்லமொடு
பைங்காற் கொன்றை மென்பிணி * * * படர்ந்தே." எனவரும். இப்
பாட்டின் ஓசைமுதலியனவெல்லாங் கேட்டோரை மீட்டுந்தன்னைநோ
க்கி நோக்கப் பயன்கொள்ள நிற்கும் நிலைமை தெரிந்துகொள்க. இ
னி, அடிநிலைகாறுமென்றதனாற் செய்யுண்முழுவதும் எவ்வகை
யுறுப்புங் கூட்டி நோக்கியுணருமாறுங் கூறுதும். முல்லையெ
ன்பது முதலாகக் கானமென்பதீறாக நாற்சொல்லியலான் யாப்பு வ
ழிப்பட்டதாயினும் பருவங்காட்டி வற்புறுக்குந் தோழி பருவந் தொ
டங்கியதனையே காணென்று வற்புறுத்தினாளென்பது நோக்கியு
ணரவைத்தானென்பது. "உதுக்காண் டோன்றுங் குரும்பொறைநா
டன்" என்னுந்துணையுந் தலைமகனது காதன்மிகுதிகூறி வற்புறுத்தி
னாளென்பது நோக்கியுணரவைத்தான். ஒழிந்த அடிநிலைகாறும் பிரி

ந்தகோலம் அணிந்தெனக் கூறி வற்புறுத்தினானென்பது நோக்கி யுணரவைத்தானெனப்படும். என்னை? முல்லையென்றது வைந்நுதியென்றதனான் அவை அரும்பியது அணிந்தென்பது பெறப்பட்டது. சின்னாள் கழியின் வைந்நுதியாகாது மெல்லென்னுமாகலின் இல்லமுங் கொன்றையும் மெல்லென்ற பிணியவிழ்ந்தனவென்றாள் முல்லைக்கொடி சரிந்ததுணை அவை முதல் கெடாது முல்லையரும்பிய காலத்து மலர்ந்தமையின். இரலை மருப்பினை இரும்பு திரித்தன்ன மருப்பென்றதூஉம் நீர்தோய்ந்தும் வெயிலுழந்த வெப்பந் தணிந்தில இரும்பு முறுக்கிவிட்டவழி வெப்பம் மாறாவிட்டவாறுபோல வெம்பா நின்றன பின்னுமென்றவாறு. "பரலவலடைய விரலை தெறிப்ப" எனவே பரல்படுகுழிதோறுந் தெளிந்துநின்ற நீர்க்கு விருந்தினமாகலாற் பலகாலும் நீர்பருகியும் அப்பரல் அவலினது அடைகளைவிடாது துள்ளுகின்றனவென அதுவும்பருவந் தொடங்கினமை கூறியவாறாயிற்று. "கருவி வானங் கதழுறை சிதறி" என்பதூஉம் பலவுறுப்புங் குறைபடாது தொக்குநின்ற மேகந் தனது வீக்கத்திடைக் காற்றெறியப்படுதலின் விரைந்து துளிசிதறினவென அவற்றையும் புதுமைகூறினாள். எனவே, இவையெல்லாம் பருவந் தொடங்கியதென்றமையின் வற்புறுத்தற்கு இனமாயிற்று. "குரங்குளைப் பொலிந்த கொய்சுவற்புரவி" என்பது கொய்யாத உளை பல்கியுங் கொய்த உளை பலகாலுங் கொய்யவேண்டுதலுமுடைய குதிரையென்றவாறு. எனவே, தனது மனப்புகழ்ச்சி, கூறியவாறு. அத்துணை மிகுதியுடைய குதிரை பூட்டின வாரொலி விலக்காது மணியொலி விலக்கி வாராநின்றான் அங்ஙனம் மாட்சிமைப்பட்ட மான்றேரானுதலானென்றவாறு. அதற்கென்னை காரணமெனின் "துணையொடு வதியுந் தாதுண் பறவை" எனவே பிரிவஞ்சியென்றவாறு. மணிநாவொலி கேட்பின் வண்டு வெருவுமாலின் அதுகேளாமை மணிநாவினை இயங்காமையாப்பித்த மாண்வினைத்தேரானுகி வாராநின்றானென இவையெல்லாந் தலைமகள் வன்புறைக்கேதுவாயின. "கறங்கிசை விழவி னுறந்தைக் குணாது - நெடும் பெருங் குன்றத்த மன்ற காந்தள்" தெய்வ மலை ஆகலான் அதனுள் மன்ற காந்தளைத் தெய்வப்பூவெனக் கூறி அவை போதவிழ்ந்தாற் போல அவர் புணர்ந்தகாலத்துப் புதுமணம் கமழ்ந்த நின்கைத்தொடிகள் அவை அரியவாகிப் பிரிந்தகாலத்துப் பொன்றுவடிவொத்து மணங் குறைபட்டதுணையேயால் அவர் பிரிந்துசெய்த தன்மையினை இதுவும் வன்புறைக்கே உறுப்பாயிற்று. இவ்வாறே பலவும் நோக்கி யுணர்தற்குக் கருவியாகிய சொல்லும் பொருளும் எல்லாம் மாத்திரை

முதலா அடிநிலைகாறுமென அடங்கக்கூறி நோக்குதற்காரணம் நோக்கென்றுனென்பது. மாத்திரைமுதலாயினவுந் தத்தம் இலக்கணத்திற் றிரியாது வந்தமையின் அவையும் அவ்விலக்கணம் அறிவார்க்கு நோக்கிப் பயன் கொள்ளுதற்கு உரியவாயினவாறு கண்டுகொள்க. எனப்படுமென்றதனுன் இவ்வாறு முழுவதும் நோக்குதற்குச் சிறப்புடையவெனவும் இவையிடையிட்டு வந்தன சிறப்பிலவெனவுங் கொள்ளப்படும். பிறவும் அன்ன. (க0௪)

சகஎ. ஆசிரியம் வஞ்சி வெண்பாக் கலியென
நாலியற் றென்ப பாவகை விரியே.

நோக்கே பாவேயென நிறுத்தமுறையானே நோக்குணர்த்திப் பாவுணர்த்தியவெழுந்தான் அதனை இத்துணைப் பெயர்வேறுபாட்டதெனவும் பொருட்குரிமையவும் அடிக்குரிமையவுமாமாறுஞ் செய்யுட்கு வரையறைவகையான் உரியவாறும் ஒரோசெய்யுட்கண் ஒரோவுறுப்புப்பற்றி வருங்கால் அவ்வுறுப்புக்கள் இத்துணையடியவாகுமெனவும் எல்லாங் கூறுவான் தொடங்ினமையின் அவற்றுள் இது பெயர்வேறுபாடும் அஃது இனைத்தென விரியும் உணர்த்துகின்றது. இவ்வுறுப்பு வேறுபாட்டானே, உறுப்பியலாகிய செய்யுளும் இவ்வாறு பெயர்கொள்ள வைத்தானென்பது. (இ - ள்.) ஆசிரியப்பாவும் வஞ்சிப்பாவும் வெண்பாவுங் கலிப்பாவுமென நாற்கூற்றது பாக்களவற்றுவிரி. எ - று. வகையென்றதனுன் உறுப்பாகிய செய்யுளின் வேறுபட நோக்கி உணரப்படும் இவ்வுறுப்பெனவும் இவற்றுள் வழக்கிற்குரியன செய்யுட்கு வந்தனவும் வழக்கிற்கேயுரியவாகிக் கூறுபடுவனவும் ஒன்றொன்றனோடு விராய்ப் பிறக்கும்பகுதியுமெல்லாங் கொள்ளப்படும். பாக்கூற்றுவிரி நான்கெனவே, பாவினை உறுப்பாகவுடைய செய்யுட்கு வரையறைகூறிற்றிலனென்பது பெற்ரும். என்னை? அவற்றுப் போதுங்கால் அவற்றது பெயர்வேறுபாடும் அச்சூத்திரங்களான் அறிதுமென்பது. என்றூர்க்கு இவை நான்கேயன்றிப் பாவாமாறு கூறுநோவெனின் இவையின்றித் தூக்குப் பிறவாமையின் இப்பாவிலக்கணமும் நோச்கோத்தினுட் 'கூறினுைகலான் ஆண்டோதியவாறே அமையுமென்பது'. இக்கருத்தேபற்றிப் "பாவென மொழியினுந் தூக்கினது பெயரே" என்றூர் இந்நூலின் வழிநூல் செய்த ஆசிரியருமென்பது. உதாரணம்; "உள்ளார் கொல்லோ தோழி முள்ளுடை - யலங்குகுலை யீந்தின் சிலம்பிபொதி செங்காய் - துகில்பொதி பவள மேய்க்கு - மகில்படு கள்ளியங் காடிறந் தோரே" என்பது ஆசிரியப்பா உறுப்பாகி வந்த செய்யுள். 'வசையில்புகழ்

வயங்குவெண்மீன் - றிசைதிரிந்து தெற்கெய்தினும்" என்பது வஞ்சிப்பா உறுப்பாகி வந்த செய்யுள். "வாரிய பெண்ணை வருகுரும்பை வாய்த்தனபோ - லேரிய வாயினு மென்செய்ய - கூரியவேற் - கோட்டியாளைத் தென்னன் குளிர்சாந் தணியகலங் - கோட்டுமணங் கொள்ளா முலை." என்பது வெண்பாவுறுப்பு வந்த செய்யுள். "அரிதாயவறனெய்தி" என்பது கலிப்பாவுறுப்பு வந்தது. பிறவும் அன்ன. இவை இன்ன அடியான் வந்தனவென்பது எனையறியுமாறெனின், அதுவன்றே தூக்குப் பயம்படுகின்ற இடமென்பது. மூன்றுபாவினை நாற்சீரானும் வஞ்சிப்பாவினை இருசீரானும் முச்சீரானுந் தூக்குக்கொண்டு இத்தூக்காமாறு உணர்ந்துகொள்க. ஆசிரியம் வெண்பாக் கலி வஞ்சியெனச் சிறப்புமுறையாற் கூறுதலென்னையெனின், அது "முந்து மொழிந்ததன் றலைதடுமாற்றே" என்பாருமுளர். வஞ்சிப்பா முதற்கூறுமையின் அற்றன்றென்பது. மற்றென்னை கருதியதெனின் ஆசிரியம் வெண்பாவென்று ஓதினவை வழக்கிற்குஞ் செய்யுட்கும் உரிமையின் அவையேபோறலுஞ் சிறப்புடையவென்றுகொள்வானுமினும் அற்றன்று. இவை செய்யுளிலக்கணமாகலான் அவை நான்கும் ஒத்த இலக்கணத்த செய்யுளென்றற்கு இம்முறையான் ஓதினானென்பது. இனி ஒருசாரார் இந்நான்கனையும் ஒன்று மூன்றாக விகற்பித்துக் கூறுப. என்னை? ஏந்திசை தூங்கிசை ஒழுகிசை என்றாற்போல. அற்றன்று; ஓரெழுத்துமுதல் ஐயெழுத்துச் சீரளவும் உயர்ந்த சீரான்வருஞ் செய்யுட்கு ஒன்று ஒன்றனின் வேறுபட்டொலிக்கும். அவ்வேறுபாடுதோறும் பாவேறுபடா. என்னை? "எழுத்தளவெஞ்சினுஞ் சீர்நிலைதானே - குன்றலு மிகுதலு மில்லென மொழிப" என்றமையினென மறுக்க. அல்லதூஉம் அங்ஙனம் வேறுபாடுகொள்ளின் ஓரோவொன்று ஐந்தாகலுந் தூங்கலோசை ஆறும் எழுமாகலுமுடைய வென்பது. (௪0௫)

௪௧௮. ஆங்கிலை மருங்கி னறமுத லாகிய
மும்முதற் பொருட்கு முரிய வென்ப.

இது பாவினைப் பொருட்குரியவாற்றான் வரையறை கூறுவான் தொடங்கிப் பொருட்குரிமை பொதுவகையான் உணர்த்துகின்றது. இது பொருளதிகாரமாகலின் இங்ஙனங் கூறுகின்றான். (இ-ள்.) ஆங்கிலைமருங்கின் = அம் மேலைச்சூத்திரத்துத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்ட செய்யுளினிடத்து: அறமுதலாகிய மும்முதல் = அறம்பொருளின்பமென்பன: அறமுதற்பொருளெனவே அவையும் அவற்றது நிலையின்மையும் அடங்கும்; பொருட்கும் உரியவென்ப = அப்பொருட்கெ

[illegible] உரிய னன்குரைப்பான். [illegible] [illegible]ளவை றும்முதற்பொருட்கு உரியவாகச் செய்யுட்கண் [illegible] உ ரிமை புணுமென்பது. வீடென்பது செய்யுளுள் [illegible] அறமுதலென்பது புறப்பாட்டெனியவாகக் கூறினுமெனப்பர் நான் குபொருளுந் தழீஇயவாப்ப. இனிப்பொருளார் மும்முதற் பொருட் கும் உரியவென்பதனை எச்சப்படுத்திக்கொள்ப. அற்றன்று உலகிற் பொருண்மூன்றினையும் உறவான் அவற்றை மும்முதற் பொருளென் றார், அவையின்றி வீடுபெறுமாறு வேறின்மையின் வீடும் ஆண்டெக் கூறினுமென்பது. அல்லாதார் வீடென்னும் பொருண்மை செய்யுட் கண் வாராமையின் அதுகூறுமெனப. அங்ஙனங் கூறின் அறமு தற்பொருளுஞ் செய்யுட்கண் வாராவெனமறுக்க. (௧0௬)

சகக. பாவிரி மருங்கினைப் பண்புறத் தொகுப்பி
னாசிரி யப்பா வெண்பா வென்றாங்
காயிரு பாவினு ளடங்கு மென்ப. (௧0எ)

ச௨0. ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி யேனை
வெண்பா நடைத்தே கலியென மொழிப. (௧0அ)

இவை இரண்டுசூத்திரமும் உரையியைபுநோக்கி உடனெழுத ப்பட்டன. மேற் பாவினது விரி நான்கென்றமையின் தொகையுமு ண்டென்பது பெற்றாம். அவை 'தொகுக்குங்கால் இரண்டாகித் தொகுமென்பதூஉம், அங்ஙனம் இரண்டாமிடத்தும்,, யாதானும் ஒன்றடக்கி இரண்டாகா முதற்பாவென நாட்டப்படுவன இவை யெனவும், அவைமுதலாகத் தோன்றி, ஆண்டடங்குவன இவை யெனவும் உணர்த்துகின்றது. (இ - ள்.) மேற் பாக்கண் விரிந்த பகுதியை உண்மைத்தன்மை நோக்கித் தொகுப்பின் ஆசிரியமும் வெண்பாவுமேயாம். அவற்றுள் ஆசிரியத்து விகற்பமாகித் தூங் கலோசை விரிந்தடங்கும், வெண்பாவின் விகற்பமாகிக் கலிப்பா வி ரிந்தடங்கும், அங்ஙனம் அடங்கி இரண்டாகும் பாவின்வகை. எ - று. "வீடுபெறு விழைந்துசெடிதிருந்து" என அகவற்சீரான் வஞ்சித்தூக் குப் பிறந்தது. மாசேர்வாய் மாசேர்வாய் மாசேர்வாய் மாசேவாய் என வெண்பாவினுட் கலிப்பாபிறந்தது. பிறவும் அன்ன. இனி, ஒரு சாரார் வஞ்சிப்பாவினுங் கலிப்பா பிறக்குமாதலின் அதுகூறி நிரம்பா தென்ப. என்னை? "விளங்குமணிப் பசும்பொன்னின் - விசித்துமை த்துக் கதிர்காந்து" என்னும் இரண்டு வஞ்சியடியும் ஒரு கலியடி யாகச் சொல்லப்படுமென்பது அவர்கருத்து. அற்றன்று அவையிர

[illegible] கட்டுரையவாம். அன்றி [illegible] பலவெள்ளையும் வஞ்சியடியாதற்கு ஒருகாரணம் இல்லை, [illegible] வெள்ளைச்சீரும் தன்சீருமியெனை மறுக்க. [illegible] ஒன்று [illegible] ஒக்குங்காற் பிறப்பித்ததனோடு பிறந்ததொடை வேண்டுமெனை மறுக்க. "வயலாமை விழுக்குண்டும் வாண்டும் [illegible] துளிமலர்தூஉ" என்றக்காற் கலிப்பாவாகச் சொல்லிவழியும் அத் [illegible] ஒத்தல்வேண்டும் அதனின் அது பிறந்ததாமென்ன மறுக்க. அல்லதூஉம் அவ்விரண்டடியுங் கூட்டியவழி அவை வெள்ளையாதலே வலிது. என்னை? தன்றளை விராய் வந்தமையின். பண்புறவென்றதனான் ஆசிரியப்பாவும் வெண்பாவும் இயல்பெனவும் ஒழிந்தன விகாரமெனவுங் கொள்க. எனவே, வெண்பாவென்றதனான் மூன்றுபாவினுந் துள்ளியகலியோசையும் ஒருவகையான் வெண்பாநெறித்தேயாம் இலக்கணக்கலியோசையன்றாயினுமென்பது கொள்க. (கoஅ)

சஉக. வாழ்த்தியல் வகையே நாற்பாற்கு முரித்தே.

இது மேற்கூறிய மும்முதற் பொருட்கண் ஒருசாரானவற்றை வாழ்த்துதல் என்பதோராறும் உண்மையின் அப்பகுதி நான்கு பாவிற்கும் உரித்தென்கின்றது. நால்வகைப்பட்டது பாவாகலின் அப்பாவினை நான்கென்றான். வாழ்த்தியலென்றது வகையென்றதனான் மேற்கூறிய மும்முதற்பொருளின் அறுவகையும் பெரும்பான்மையெனப்படுமென்பதூஉம் அங்ஙனம் வாழ்த்துங்காற் றனக்குப்பயன்படுதலும் படர்க்கைப்பொருட்குப் பயன்படுதலுமென இருவகையான் வாழ்த்துமென்பதூஉம் முன்னிலையாக வாழ்த்துதலும் படர்க்கையாக வாழ்த்துதலும் என இருவகைப்படுமென்பதூஉம் எல்லாங்கொள்க. அங்ஙனம் வாழ்த்தப்படும் பொருளாவன;—கடவுளும் முனிவரும் பசுவும் பார்ப்பாருங் அரசரும் மழையும் நாடுமென்பன. அவற்றுட் கடவுளை வாழ்த்துஞ் செய்யுள் கடவுள்வாழ்த்தெனப்படும். ஒழிந்தபொருள்களை வாழ்த்திய செய்யுள் அறுவகை வாழ்த்தெனப்படுமென்பது. "மாநிலஞ் சேவடி யாகத் தூய்நீர் - வளைநரல் பௌவ முடுக்கையாக - விசும்பு மெய்யாகத் திசைகை யாகப் - பசுங்கதிர் மதியமொடு சுடர்கண் ணாக - வியன்றன வெல்லாம் பயின்றகத் தடக்கிய - வேதமுதல்வனென்ப-தீதற விளங்கிய திகிரி யோனே." என்பது தெய்வவாழ்த்து. "யாழ்கெழு மணிமிடற் றந்தணன் - றாவிறு ணிழற்ற வீர்ந்தன் றாளவே." என்பதும் அது. முன்னையது தனக்குப் பயன்பட வாழ்த்தியது, பின்னது உலகிற்குப் பயன்பட வாழ்த்தியது. பி

பாவினும் மருட்பாவினும் பிறபொருட்கண்வந்து வாழ்த்து வந்துழிக் கண்டுகொள்க. வாழ்த்தென்பது அறமுதலாகிய மும்முதற் பொருள்களென்புழி அடங்கும்பிற, இச்சூத்திரம் மிகையாமெனின், அற்றன்று. புறநிலை வாழ்த்து முதலியன உள; அவைநீக்குதற்கு இது விதந்தோதினனென்பது. வாழ்த்தியலென்றதனான், இயற்கைவாழ்த்தெனப்படுவன இவையெனவும் இனிவரும் புறநிலைவாழ்த்து முதலியன இயற்கைவாழ்த்தெனப்படா ஒருவகையான் வாழ்த்தென்பான் சார்த்தியுணரப்படுவதல்லதெனவுங் கொள்க. (௪௰௧)

௪௨௨. வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிமி னென்னும் புறநிலை வாழ்த்தே
கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறாஅ.

இது நாற்பாற்கும் உரித்தன்றி வரையறைப்படும் வாழ்த்துவேறுபாடு உணர்த்துகின்றது. (இ - ள்) நினக்குத் தொழுகுலமாகிய தெய்வம் நின்னைப் புறங்காப்ப, இல்லறம் முதலிய செல்வததாற் பழியின்றிப் பூத்த செல்வமொடு புதல்வர்ப்பயந்து, புதல்வரும் இப்பெற்றியராகி எல்லீரும் நீடுவாழ்வீராமினென்று தெய்வத்தைப் புறநிறுத்திவாழ்த்துவது புறநிலைவாழ்த்து. அங்ஙனம் வாழ்த்திய அச்செய்யுள் கலிப்பா உறுப்பாகவும் வஞ்சிப்பாவினும் வருதலில்லை. எ - று. தெய்வத்தைப் புறநிறுத்தி வாழ்த்துதலிற் புறநிலைவாழ்த்தாயிற்று. வழிபடுதெய்வம் நிற்புறங்காப்ப என்றோதினமையின்' வழிபடுதெய்வம் உள்வழியே புறநிலைவாழ்த்தெனப்படுவதென்பது. எடுத்துக்கொண்ட காரியத்துக்கு ஏதுவாகிய கடவுள் நிற்ப அக்கடவுளாற் பயன்பெற நின்றோனோர் சாத்தனை முன்னிலையாக்கி அவற்குக் காரியங் கூறுதலின் இது புறநிலையாயிற்று. கலிநிலை வகையென்றதனாற் கலிவகைத்தாகிய பரிபாடற்கும் இஃதொக்கும். இனிக் கடவுளாற் காக்கப்பட்ட சாத்தனை வாழ்த்தப்படானெனவுஞ் சொல்லுபஃ அற்றன்று; கடவுள்வாழ்த்தென்றால் அவ்வாறு பொருள் படாமையினென்பது. இவற்றுக்குச் செய்யுள். "இமையா முக்கணிலங்குசுடர் வாய்ந்த - வுமையொரு பாகத் தொருவன் காப்ப நின் - பல்கிளைச் சுற்றமொடு நல்லிதி னந்தி - நீடுபல் வாழிய வாய்வாட் சென்னிநின் - னொருகுடை வரைப்பி னிழல் பெற்றுக் - கிடந்த வெழுகட லுப்பூ - ணகலிரு விசும்பின் மின்னினும் பலவே" எனவும் "திங்க ளிளங்கதிர்போற் றேர்திங்க ளூர்த்தேவன்-மைந்தர் சிறப்ப மகிழ்சிறந்து - திங்கட் - கலைபெற்ற கற்றைச் சடைக்கடவுள் காப்ப - நிலை

பெற்று வாழியரோ நீ" எனவும் வரும். இனிக் கலிப்பாவினுள் வருங்காற் கடவுண் முன்னிலையாகவரும். என்னை? "தேவர்ப் பராஅய முன்னிலைக் கண்ணே" என்றமையின். அஃது வாழ்த்தியல்வகையென மேலேயடங்கிற்று. வஞ்சிப்பாவிற்கும் அவ்வாறு கொள்ளப்படும். இச்சூத்திரம் பாவென்னும் உறுப்பிற்குப் பொருள்வரையறுத்தது. மற்று நிற்புறங்காப்பவென ஒருமைகூறிப் பொலிமின் எனப் பன்மைகூறியதென்னையெனின், வழிபடு தெய்வ நிற்புறங்காப்பவென்றமையிற் புதல்வரோடுங்கூட்டிப் பாட அமையுமென்றற்கு அவ்வாறு கூறினானென்பது. (௧௧௦)

௪௨௩. வாயுறை வாழ்த்தே யவையடக் கியலே
செவியறி வுறூஉவென வவையு மன்ன.

இதுவும் பாக்களை மூன்றாக வரையறுக்கின்றது. வாயுறை வாழ்த்தும் அவையடக்கியலுஞ் செவியறிவுறூஉவும் என மூன்றும் மேலைப் புறநிலைவாழ்த்துப்போல் வாழ்த்தும்பகுதியவாயினுங் கலிநிலைவகையும் வஞ்சியும் பெறாமையுமுடையவென மாட்டெறிந்தவாறு. அவையாமாறு முன்னர்ச்சொல்லுதும். (இ - ள்.) வாய்=வாய்மொழி: உறை=மருந்து: வாயுறையென்பது சொன்மருந்தெனப் பண்புத்தொகையாம்; இனி வாய்க்கட்டோன்றிய மருந்தென வேற்றுமைத்தொகையுமாம்; மருந்துபோறலின் மருந்தாயிற்று. அவன்சிறப்புக்கூறி வழுத்தி ஒருசாத்தற்குப் பயன்படச் சொல்லினமையின் வாயுறைவாழ்த்தெனப்படுமென்பது. மற்று நிற்புறங்காப்பவெனப் புறநிலைவாழ்த்திற்கு இடம் நியமித்தாங்கு இதற்கும் இடநியமங் கூறாரோவெனின், அது மாட்டேற்றானே அடங்குமென்பது.

அவையடக்கியல்=அவையைவாழ்த்துதல்: அவையடக்குதலென்பது இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை; அடக்கியலென்பது, வினைத்தொகை; தானடங்குதலாயின் அடங்கியலெனவேண்டும், அஃதாவது, அவையத்தாரடங்குமாற்றால் இனியவாகச்சொல்லி அவரைப்புகழ்தல்.

செவியறிவுறூஉ=ஒருசாத்தற்குச் செவியறிவுபடுத்து அவனை வாழ்த்துதல்: என் அவையும் அன்ன=என்ற இம்மூன்றும் அத்தன்மையவேயாம். எ - று.

தெய்வத்தொடுபட்டமையிற் புறநிலைவாழ்த்து முற்கூறி இவை பிற்கூறினான். இவற்றுள் வாயுறைவாழ்த்து முன்னிலைக்குரிமையின் அதன்பின்வைத்தான். முன்னிலைக்கே உரித்தாயினுஞ் செவியறிவு

றாடவினை ஈற்றுக்கண்வைத்தான், பயம்பெறுவாரேயே நீ இன்ன வருணத்தையாவாயென்று புகழ்படவாழ்த்திச் சொல்லப்படுதல் வேறு பாடுடைமையினென்பது. இங்ஙனம் வரையறுக்கின்றது நால் வகைப் பாவாகிய உறுப்பினைச்சேர்க்கியாகலின், அவற்றான் அவ்வுறுப புடைய நால்வகைச்செய்யுட்கும் இவ்வுறுப்பினதிலக்கணம் எய்துவித் துக்கொள்ளப்படும். கொள்ளவே ஆசிரியப்பாட்டும் வெண்பாட்டும் மருட்பாவும் எல்லாவாழ்த்திற்கும் உரியவென்பதூஉங் கலிப்பாட்டும் வஞ்சிப்பாட்டும் புறநிலைமுதலிய நால்வகைப்பொருட்கும் உரியவல்ல வென்பதூஉம் பெறரும். என்னை? "மருட்பா வேனை யிருசா ரல்லது - தானிது வென்னுந் தனிநிலை யின்றே" என்றமையின். (கககூ)

சஉச. வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின்
வேம்புங் கடுவும் போல வெஞ்சொற்
றாங்குத லின்றி வழிநனி பயக்குமென்
றோம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தற்றே.

இது முறையானே வாயுறைவாழ்த்துணர்த்து. (இ - ள்.) முற்பருவத்துக் கைத்தும் பிற்பருவத்து உறுதிபயக்கும் வேம்புங் கடு வும்போல வெய்யவாய் இன்சொல்லினைத் தடையின்றிப் பிற்பயக்கு மெனக் கருதிப் பாதுகாத்துக் கிளக்குங் கிளப்பினான் மெய்யாக அறி வுறுத்துவது வாயுறைவாழ்த்தெனப்படும். எ - று. வாயுறையென் பது மருந்தாகலான் வேம்புங் கடுவும்போல என்றானென்பது அதற்குச் செய்யுள்; "இருங்கட லுடுத்த பெருங்கண் மாநில- முடை யிலை நடுவணத் திடைபிறர்க் கின்றித் - தாமே யாண்ட வேமங் காவல- ரிடுதிரை மணலினும் பலரே சுடுபிணக் - காடு பதியாகப் போகித் தத்த- நாடு பிறர்கொள்ளச் சென்று மாய்ந்தனரே - யதனால், நீயுங் கேண மதி யத்தை வீயா - துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை - மடங்க லுண மை மாயமோ வன்றே - முள்ளி வேய்ந்த கள்ளியம் புறங்காட்டு - வெள்ளி போகிய வியலு ளாங்க - ணுப்பி லாஅவிப் புழுக்கல் கைக கொண்டு - பிறக்கு நோக்கா திழி பிறப்பினோ னீயப் - பெற்றுநிலங் கலனாக விலங்குபலி மிசையு - மின்னாவை யகல் வாரா முன்னே - செ ய்ந் முன்னிய வினையே - முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் றுறந்தே.'' பிறவும் அன்ன. (ககஉ)

சஉரு. அவை யடக்கியலே யரிறபத் தெரியின்
வல்லா கூறினும் வகுத்தனர் கொண்மினென்
றெல்லா மாந்தர்க்கும வழிமொழிந் தன்றே.

இது முறையானே அவையடக்கியலுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) வல்லாதன சொல்லினும் அவற்றை ஆராய்ந்துகொண்மினென அனைய யகத்தாரெல்லார்க்கும் வழிபடுகிளவி சொல்லுதல் அவையடக்கு. எ - று. வல்லுதலென்பது ஒன்றுவல்லனாதல், ஒருவன் வல்லவற்றை வல்லவென்பவாகலான் வல்லாதனவற்றை வல்லாவென்றானென்பது. அதற்குச்செய்யுள்; "திரைத்த விரிக்கிற் றிரைப்பினா வாய்போ லுரைத்த வுரையதனைக் கேட்டு - முரைத்த - பயன்றவா செய்வார் சில்போதந் நெஞ்சத் - தியன்றவா செய்வார் பலர்." இது பூத்தாரவை யடக்கு. அரிறபத்தெரியினென்றதனானே யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடைய கொச்சகவொருபோகினும் அவையடக்கியல் சிறுபான்மை தொடர்நிலைக்கண் வருமெனக்கொள்க. (கசங)

சஉகா. செவியுறை தானே,
பொங்குத லின்றிப் புரையோர் நாப்ப
ணவிலுதல் கடனெனச் செவியுறுத் தன்றே.

இஃது இறுதிநின்ற செவியுறையுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) செவியுறை=செவிமருந்து: அதுவும் ஒப்பினாகியபெயர்; தானேயெனநின்ற ஏகாரம் பிரிநிலை. பொங்குதலின்றி=பெருக்கமின்றி: புரையோர் நாப்பண் நவிலுதல் கடன் எனச் செவியுறுத்தன்றே.=பெரியோர்நடுவண் தங்கிவாழ்தல் கடப்பாடெனச் சொல்லிச் செவிக்கணிறக உறுத்துவது செவியறிவுறூஉ. எ - று. அஃது அடங்கி வாழ்வார்க்குப் புகழாதலான் வாழ்த்தின்பாற்பட்டது. அதற்குச்செய்யுள்; "வடாஅது பனிபடு நெடுவரை வடக்கும்" என்பதனுட் "பணிய ரத்தைநின் கொடையே முனிவர் - முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செய்தே - யிறைஞ்சுக பெருமநின் சென்னி சிறந்த - நான்மறை முதல்வர் சேர்துகை யெதிரோ" எனவும் "என்று மின்சொல் லெண்பதத்தை யாகுமதி பெரும" எனவும் "பணிவுடைய னின்சொல்ல னாதலொருவற் - கணியல்ல மற்றும் பிற" எனவும் வரும். இத்துணையும் பாவினது பெயரும் முறையும் எண்ணும் பொருட்கு உரியவற்றுக்கண் வரையறையுங் கூறியவாறு. (கசச)

சஉஎ. ஒத்தா ழிசையு மண்டில யாப்புங்
குட்டமு நேரடிக் கொட்டின வென்ப.

இதுவும் மேனின்ற அதிகாரத்தாற் பாவிலக்கணமே கூறுகின்றது. (இ-ள்.) ஒத்தாழிசைக்கலியின்கண்ணும் மண்டிலயாப்பின்கண்ணுங் குட்டம் வருங்கால் அளவடிக்குப் பொருந்தி வரூஉ தத்தம பாக்க

ள். எ-று. பாவென்பது அதிகாரத்தாற் கொள்ளப்படும். ஒத்தாழிசைக்கலி அளவடியுஞ் சிந்தடி குறளடியும் விராய்நிற்குமாயினும் அளவல்லாவடியேனும் அளவடிக்குப் பொருந்து மாற்றாற் பாக்கொளுத்தப்படுமென்பது. "அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்" என அளவடிக்கட் துள்ளலோசை வந்தது. "போரவுணர்க் கடந்தோய்நீ புணர்மருதம் பிளந்தோய் நீ" எனக் குறளடிக்கண்ணும் அவ்வாறே துள்ளலோசை வந்தவாறு கண்டுகொள்க. "நீரின் றண்மையுந் தீயின் வெம்மையுஞ் - சாரச் சார்ந்து தீரத் தீருஞ் - சார லுடன் கேண்மை - சாரச் சாரச் சார்ந்து - தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாதே" என இஃது இடையடி குறைந்தமையிற் குட்டமென்னப்பட்டது. நாற்சீரடி யாத்துவருவன மண்டிலயாப்பெனப்படும். அவைபோலக் குட்டமும் நேரடிக்குப் பாப்பொருந்தின என்றவாறு. ஈற்றின் மண்டிலமோதியதென்னை யெனின், அது .சொல்லாக்காற் குட்டமே நேரடிக்கு ஒட்டுவதா வான் செல்லுமாகலினென்பது. மண்டிலமென்பன "மாறாக் காதலர் மலைமறந் தனரே - யாறாக் கட்பனி வரலா னுவே - வேறா மென்றோள் வளைநெகி ழும்மே - கூறாய் தோழியான் வாழு மாறே" என்றற் றொடக்கத்தன. ஒத்தாழிசை முன்வைத்ததென்னையெனின், மண்டிலம்போல்வனவுங் குட்டம்போல்வனவுங் கலிப்பாவினுட் சிறுபான்மையென்றற்கென்பது. அவை அளவடிக்குரிமை யாண்டுப்பெறுதுமெனின், அவை தம்மை உறழுங்கால் ஓதிய நிலவகையானும் "இன்சீர் வகையி னைந்தடிக்கு முரிய" என்னுஞ் சீர்வகையானும் பெறுது மென்பது. இதனது பயங் குறளடிவஞ்சிப்பாப்போலப் பாவேறுபடாவென்பது. ஒட்டியென்றதனான் இத்துணைபோகாது சிறுவரவிற்றாய் வரும் வெண்பாக்கண்ணுமென்பது கொள்க. (கசரு)

சஉஅ. குட்ட மெருத்தடி யுடைத்து மாகும்.

இது குட்டத்திற்கோர் சிறப்புவிதி. (இ-ள்.) குட்டம் எருத்தடியின்கண்ணும் வரும். எ-று. மேல் ஆராய்ச்சிப்பட்ட குட்டம் இடைவருதலன்றி ஒருபாட்டின் ஈற்றயலடிக்கண்ணே வந்தொழிதலும் உண்டன்றே? அதுவும் பாவிற்கேற்பக் குறைக்கப்படுமென்பான் குட்டம் எருத்தடி யுடைத்துமாகும் என்றான். குறைத்தற்குக் கூறினனல்லனென்பது. இதனை இவ்வாறு கூறவே மேற்கூறிய குட்டம் ஒத்தாழிசைக்கட்போல இடையிடை வருமென்பது பெற்றாம். "உடைதிரைப் பிதிர்விற் பொங்கிமுன் - கடல்போ னறோன்றல் காடிறந் தோரே" என ஈற்றயலடி முச்சீரான் வந்தது. பிறவும் அன்ன. (கசசு)

௪௨௬. மண்டிலங் குட்ட மென்றிவை யிரண்டுஞ்
செந்தூக் கியல வென்மனார் புலவர்.

இது மண்டிலமுங் குட்டமும் வருமிடனுணர்த்து. (இ-ள்.) மேற்கூறிய மூன்றனையும் இன்ன பாவென்பது உணர்த்தினன் அவற்றுள் இறுதிநின்ற மண்டிலமுங் குட்டமும் *ஆசிரியப்பாவி னை உறுப்பாகவுடைய. எ - று. எனவே, ஒத்தாழிசையாகிற் க லிப்பாவினை உறுப்பாகவுடைத்தென்பது பெறுதும். என்னை? "ஒ த்தா ழிசைக்கலி கலிவெண் பாட்டே - கொச்சக முறமொடு கலிநால் வகைத்தே" என்பவாதலான்.

மேற்கூறிய மண்டிலவாசிரியத்தினை நிலைமண்டிலமெனவும் அடிமறிமண்டிலமெனவும் பெயரிட்டுவழங்குவாரும் உளர். நின்ற வாறு நிற்றலும் அடிமறித்துக்கொள்ளினும் பொருள் திரியாது நி ற்றலுமுடையவென்பது போலும் அவர் கருத்து. அடிமறித்தல் பொருள்கோட்பகுதியாகலான் அஃதமையும்; அங்ஙனங் கொள் ளின் நிரனிறைமுதலிய பொருள்கோட்பகுதியானுஞ் செய்யுள் வேறுபடுமென மறுக்க. இனிக் குட்டமும் இருவகைத்தென்ப. இ வனைக்குறளாசிரியப்பா நேரிசையாசிரியப்பாவென. அவை அவ்வாறு கொள்ளின் இழுக்கே. "குட்ட மெருத்தடி யுடைத்து மாகும்" என்று இருவகையாற் கூறினமையினென்றலுமொன்று. இனி ஒன்றாக வழங்குதலே வலியுடைத்து. "குட்ட மெருத்தடி யுடைத்து மா கும்" என ஒருமைகூறியவதனன் ஒழிந்தவழி இரட்டித்துக் கு றையவேண்டுமென்பது கொள்க. மற்று ஒத்தாழிசைக்கலியும் மண் டிலயாப்புமென்றவழிக் கலிப்பா முற்கூறியதென்னையெனின், குட்ட ம் ஆண்டுப் பயின்றுவருதலின் ஆசிரியத்திற்கும் அதனை முற்கூறின ன், இனி முறையானே வெண்பாக் கூறுமென்பது.

குட்டமென்பது வழக்குச்சொல்லாற் செய்யுளென்பாருமுளர். நாற்சொல்லானுமன்றிச் செய்யுள் செய்யப்படாமையின் அது குட்ட மென்றல் நிரம்பாது. ஒத்தாழிசையென்பதும் எல்லாச் செய்யுண்மே லுஞ் செல்லுமெனவும் உரைப்ப. பாவும் இனமுமெனப் பகுத்துரை ப்பார்க்காம் அதுபொருளாவதென மறுக்க. அல்லதூஉம் ஓரோவொ ன்றே வருவது ஒத்தாழிசையெனப்படாவென்பது. செந்தூக்கென் பது ஆசிரியப்பாவென்றவாறு. பாவினைத் தூக்கெனவுஞ் சொல்லுப. இயலவென்பது அப்பாவானே நடக்குமென்றவாறு. இதுவும் இன் னசெய்யுட்கு உரித்தெனப் பாவினை வரையறுத்ததேயாம். (கஎ)

சுஉ0. நெடுவெண் பாட்டே குறுவெண் பாட்டே
கைக்கிளை பரிபாட் டங்கதச் செய்யுளோ
டொத்தவை யெல்லாம் வெண்பா யாப்பின.

இது வெண்பாவென்னும் உறுப்பினை இன்னுழிப் பாவாமெனப் பொருளுஞ் செய்யுளும் பற்றி வரையறுக்கின்றது. (இ - ள்.) நெடுவெண்பாட்டுங் குறுவெண்பாட்டுங் கைக்கிளையும் பரிபாடலும் அங்கதச்செய்யுளுமென ஐந்துந் தம்மின் ஒத்து வெண்பாவென்னும் உறுப்பினானே கூறப்படும். எ - று. நெடுவெண்பாட்டென்பன தாமுடைய பன்னீரடி உயர்பு இழிபு ஏழடியாக வருவனவென்பது. எனவே குறுவெண்பாட்டென்பன இரண்டடியான் மூன்றடியான் வருவன. குறள்வெண்பா சிந்தியல்வெண்பாவெனப்படலும் ஒன்று. எனவே நான்கடியான் வருவன அளவியலவெனப்படும். கைக்கிளைப் பொருண்மைத்தாகலின் மருட்பாவினையுங் கைக்கிளையென்றார். பரிபாடலென்பது பரிந்துவருவது. அஃதாவது கலியுறுப்புப்போலாது பலவடியும் ஏற்றுவருவது. அங்கதமென்பது முகவிலக்கு முதலாகிய விலக்குறுப்பாகியும் பிறவாற்றானும் அவை பொருளாக வருவன. ஒத்தென்பது இலக்கணத்திற் றிரியாதென்றவாறு. இதனதுபயம் கைக்கிளை வெண்பாவினான் வரினுங் கலிப்பாவின்பாற் படுமென்பது. பரிபாடலுஞ் சிற்றுறுப்புவகையான் ஒப்புமையுடையவென்பது கொள்க. அல்லதூஉங் குறுவெண்பாட்டும் பலவாகியும் ஒன்றாய் அடங்குமென்பதூஉமாம். இனி அல்லாதார் வெண்பாவினை ஐந்தெனவுஞ் சொல்லுப. அவை தனிச்சொற் பெற்றும் பெறாதும் வருமெனவும் அவ்வாறு வருங்கால் ஈற்றடி ஒழித்து எல்லாந் தனிச்சொற்பெறுதலும் அவற்றை ஒன்றொன்றனோடு பரிமாற்றித் தனிச்சொற்கொடுத்து உறழ்வனவுமாகிப் பலவாமென்பது. அங்கதச்செய்யுளென்பது பண்புத்தொகை. அங்கதமுங் கைக்கிளையும் மற்றைப்பாக்களும் உறுப்பாக வருமெனப்படும். (௧௧அ)

சுஉ௧. கைக்கிளை தானே வெண்பா வாகி
யாசிரிய வியலான் முடியவும் பெறுமே.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்து. (இ - ள்.) வெண்பா உறுப்பாகி வருமென்றான் அற்றன்றி வெண்பாவினோடு ஆசிரியப்பாவும் உறுப்பாகக் கைக்கிளை வரும். எ - று. அங்ஙனம் வருவது மருட்பாவாகலாற் கைக்கிளைப்பொருளே மருட்பாவால் வருவதுடைத்தென்பது பெற்றாம். பெறவே, "கலிநிலை வகையும் வஞ்சி

யும் பெறு" என்புழி விலக்கப்படாத ஆசிரியப்பாவும் வெண்பாவும் உறுப்பாகவருதலின் வாழ்த்தியல்வகையும் புறநிலைவாழ்த்து முதலாயினவாழ்த்துங் கைக்கிளைப்பொருளாக வரும் மருட்பாவென்பதுபெற்றும். கைக்கிளையதிகாரப்பட்டது கண்டு அதனை ஈண்டுக் கூறினான். ஒழிந்த புறநிலை வாயுறை செவியறிவுறூஉக்களும் பொருளாக மருட்பாவருமென்பது முன்னர்ச் சொல்லும். இவற்றுக்கெல்லாஞ் செய்யுளும் ஆண்டுக்காட்டுதும். (௧௧௯)

௪௩௨. பரிபா டல்லே தொகைநிலை விரியி
னிதுபா வென்னு மியனெறி யின்றிப்
பொதுவாய் நிற்றற்கு முரித்தென மொழிப.

இது பரிபாடற் காவதோர் புறனடையுணர்த்து (இ-ள்.) பரிபாடல் வெண்பாவுறுப்பாக இன்னபாவென்பதுணராமைப் பொதுப்பட நிற்றற்கும் உரித்து. எ - று. "மண்ணூர் திசைத்த முழவொடு கொண்டதோள் - கண்ணோ டெனவிழூஉங் காரிகை கண்டார்க்குத் - தம்மோடு நிற்குமோர் நெஞ்சு." எனப் பரிபாடல் வெண்பாவுறுப்பாகவந்தது. "ஆயிரம் விரித்த வணங்குடை யருந்தலைத் - தீயுமிழ் திறனொடு முடிமிசையான்வர" என்பது வெண்டளையும் ஆசிரியத்தளையும் விராய் வந்துள்ளவோசைபடச் சொல்லவும்படுதலின் இதுவென்னும் இயனெறியின்றிப் பொதுவாய்நின்றதெனப்படும். உம்மை இறந்ததுதழீஇயிற்று. மற்று இது கலிப்பாட்டிற்கும் ஒக்கும் பிறவெனின், ஒவ்வாதாகாதே? ஆசிரியன் இவ்வாறு கூறினமையினென்பது. அல்லதூஉங் கலிக்கு ஓதிய இலக்கணமின்மையானும் பரிபாடலெனவேபடும் பெரும்பான்மையுமென்பது. தொகுத்து விரித்த பாடான்களுள்ளும் வேறுங்கால் அது வெண்பாவினான் யாக்கப்படாது பொதுவகையான் யாக்கப்படுமென்றவாறு. (௧௨௦)

௪௩௩. கொச்சக மராகஞ் சுரிதக மெருத்தொடு
செப்பிய நான்குந் தனக்குறுப் பாகக்
காமங் கண்ணிய நிலைமைத் தாகும்.

இதுமேற்கூறியவகையாற் பரிபாடற்கேற்ற பாவுறுப்பினையெடுத்து விரிகூறி இத்துணை உள்ளுறுப்புடைத்தென்கின்றது. உள்ளுறுப்பெனக் கூறவேண்டுவதென்னை? பண்புபற்றி நான்குறுப்பான் எண்ணப்படாவோவெனின், அவை எல்லாச்செய்யுட்கும் பொதுவாகலான் அவற்றோடெண்ணாது இவற்றை இப்பாவிற்குறுப்பா

கக் கூறினனென்பது. மேல்வருகின்ற கலியுறுப்பிற்கும் இஃதொக்கும். (இ-ள்.) செப்பிய நான்குறுப்புங் கலிக்குறுப்பாகச் சொல்லப்பட்ட வகையானே வரும் அவை ஈண்டும். எ-று. தனக்கென்றதனான் அவையல்ல உறுப்புளவென்பது முன்னர்ச்சொல்லுதும். "சொற்சீரடியும்" என்புழிக்காண்க. கொச்சகமென்பது ஒப்பினாகியபெயர். ஓராடையுள் ஒருவழியடுக்கியது கொச்சகமெனப்படும். அதுபோல ஒருசெய்யுளுட் பலகுறள் அடுக்கப்படுவது கொச்சகமெனப்பட்டது. குறிலிணை பயின்ற அடி அராகமெனப்படும். சுரிதகமென்பது அடக்கியலெனப்படும். எருத்தென்பது தரவு. இவை நான்குறுப்பாகவருவது பரிபாடலென்றவாறு. பெரும்பான்மையுங் கொச்சகவுறுப்புப் பயின்றுவருதலின் அதனை முன்வைத்தான். அராகம் எழுவாயாகாமையின் அதனை இடைவைத்தான். சுரிதகமென்பது எஞ்ஞான்றும் ஈற்றதாகலான் அதனை அதன்பின் வைத்தான். எருத்தினை ஈற்றுக்கண் வைத்தான் அதனையின்றியும் வரும் பரிபாடலென்றற்கும் இஃது இடைவருமென்றற்குமென்பது. உதாரணம். "வானொழிலி மழைவள நந்தத் - தேனார் சிமய மலையி னிழிதந்து - நான்மாடக் கூட லெதிர்கொள்ள வானா - மருந்தா குந்தீ நீர்மலிதுறையெம் - விருந்தையு ரமர்ந்த செல்வநின் - திருந்தடி தலையுறப் பரவுதுந் தொழுதே." இது தரவு "ஒருசார், அணிமலர் வேங்கை மராஅ மகிழம் - பிணிநெகிழ் பிண்டி நிவந்துசேர் போங்கி - மணிநிறங் கொண்ட மலை; ஒருசார், தண்ணறுந் தாமரைப் பூவி னிடையிடை - வண்ண மணாயிதழ்ப் போதின்வாய் வண்டார்ப்பக் - கண்வீற் றிருக்குங் கயல்; ஒருசார், காறுகோ ளேத்தத் திரையென மாறுற - விளியோதை பற்றி வீழ வாரந் - திரிநரு மார்த்து நடுநரு மீண்டித் - திருநயத் தக்க வயல்; ஒருசார், அறத்தொடு வேதம் புணர்தவ முற்றி - விறற்புகழ் நிறப விளங்கிய கேள்வித் - திறத்திரி வில்லா வந்தண ரீண்டி - யறத்திற் றிரியாப் பதி." இவை நான்குங் கொச்சகம். "ஆங்கு, அனையவை நல்ல நனிகூடு மின்ப - மியல்கொள நண்ணி யனைவ." இது கொண்டுநிலை. "ஊர்களிற் றன்ன, மொளியிழையொல்கிய வோரு நுத லரும் - புலத்தோ ளவிய புகழணிந் தோரு - நலத்தோ ளவிய நாணணிந் தோரு - மடையக் குடையர் புடையர் பூவேந்தி-யிடைவொழி வின்றி யடியுறை யாகத்-துளங்கா விழுச்சீர்த் துறக்கம் புரையு-மிருகே ழூந்தி யணிந்த வெருத்தி-னனைகெழு செல்நகர் ; வண்டொடு வண்டியா ழோர்ப்பத்-தண்டா வருவியோ டூர முழவார்ப்பப்-பூரி யண்டர் பாடலோ டாட லொலிக்கூடு நறவொடு காமம் விரியாப் பிறவு- மனையவை யெல்லா மமையும் புனையிழை- பூஉ முடி

யு நகர்." இவையுமெல்லாங் கொச்சகம். "மணிமரு டைகவகை நெ றிசெறி யொலிவிரி கிமிர்கூந்தற் - றுணைதெளி யொளிதிகழ் தெரிய லர் மகிழுண்கண் வாணுதலார் - முனிமயிற் றெழிலெழில் கலுழ்மலி கதழ்கடுங் கடாக்களிற் றண்ணலவரோ - டணிமிக வல்லவிகப்பப் பிணிநீங்க - வல்லவை யெல்லா மியைதருந் தொல்சீர் - வனாவாய் தழீ இய கல்சேர் இடக்கைக்-குளவா யமர்ந்தா னகர்." என்பனமுடுகியலடி. "திகழொளி, முந்நீர் கடைந்த வக்கால் வெய்திறம் - புகழ்சால் சிற ப்பி னிருதிறத் தார்க்கு - மமிழ்து கடைய வருவலி நாணு - மிகா வரு வட மாழியான் வாங்க - வரைவரை சாட்டா வளவினன் வையம் - புர வெதிர் கொண்டாருந் தாம்; மணிபுரை மாமலை ஞாறிய ஞால - மணி போற் பொறுத்தாருந் தாம், பணியுறுசீர்க், கல்லுறு யாசென்னி யிமய வி ஞெணுகத் - தொல்புகழ் தந்தாருந் தாம்." இவையுங் கொச்சகம் "அ ணங்குடை யருந்தலை யாயிரம் விரித்த - கணங்கொள் சுற்றத் தண்ண லைவணங்கி - நல்லடி யேத்திநிற் பரவுது - மெல்லாம் பிரியற்கவெஞ் சு ற்றமொ டொருங்கே" என்பது ஆசிரியச் சுரிதகம். "அறவோ ருள்ளா ரு மறைகாப்ப" என்னும் பரிபாடலுட் "செறுநர் விழையாச் செறிந்த நங் கேண்மை - யறுமுறை யானு மியைக நெறிமாண்ட - தண்வரா ல் வையை யெமக்கு" இது வெண்பாச்சுரிதகத்தான் இற்றது. காமங் கண்ணிய நிலைமைத்தாகுமென்பது, காமப்பொருள் குறித்து வருமெ ன்றவாறு. கண்ணியவென்ற அதனானே முப்பொருளுமன்றிக் கட வுள்வாழ்த்தினும் மலைவிளையாட்டினும் புனல்விளையாட்டினும் பிறவு மெல்லாங் காமங்கண்ணிய வருமென்பது. என்னை? "எல்லாம் பிரியற்கவெஞ் சுற்றமொ டொருங்கே" எனத் துணைபிரியாமை கார ணமாகத் தொழுதேமென்றலின். "காமஞ் சுற்றமோ டொருங்குநின் னடியுறை - யாமியைந் தின்று பொலிசென வைகலு - மேமுறு நெ ஞ்சத்தேம் பரவுதும் - வாய்மொழி முதல்வநின் றுணிழ றொழுதே" என்பதும் அது. இனிச் செப்பிய நான்கென்றெண்ணப்பட்ட நான்கு ணையுமன்று. அன்னவற்றோடு மேற்கூறிய நான்கு பாவும் இடை வந்து விரவுமென்க. அது நோக்கிப் போலும் பரிபாடலென்றது, "அரிமலர் சினைஇய கண்ணைப்பூவை - விரிமலர் புரையு மேனியை மே னித் - திருஞெமிர்ந்த மார்பினை மார்பிற் - தெரிமணி விளங்கும் பூணை மால்வரை - யெரிதிரிந் தன்ன பொன்புனை யுடுக்கையை" என ஆசிரி யம் வந்தது. "நின்னொக்குநின் புகழ்நிழலவை." என்பது வஞ்சித்தூ க்கு. பிறவும் அன்ன காட்டுப. அது பொதுவாய் நிற்றலும் உரித்தெ ன்றதனான் அறுங்கும். இனிச் செப்பிய நான்கென்றதனான் அராகமி ன்றி வருதலுங் கொச்சகம் ஈற்றடி குறைந்து வருதலும் அவ்வழி

அசைச்சீராகி இறுதலும் மேற்கலிப்பாவிற்குச் செப்பிய சுரிதகமாத லுங் கொள்க. (௧௨௧)

௪௩௪. சொற்சீ ரடியு முடுகிய லடியு
மப்பா நிலைமைக் குரிய வாகும்.

இதுவும் பரிபாடலுறுப்பு உணர்த்துகின்றது. (இ - ள்.) எண்ணப்பட்ட இரண்டும் பரிபாடற்குள்ள உறுப்பாய்வரும். எ - று. சொற்சீரும் முடுகியலுமென்றது அடியென்றதனான் மேற்கூறிய அடியொடு தொடர்ந்தல்லது வாராவென்பதாம். சொற்சீரடியுமாமாறு முன்னர்ச் சொல்லுதும். முடுகியலடியென்பது முடுகியலோடு விராய்த் தொடர்ந்ததொன்றாகிய வெண்பாவடி. அராகமென்பது தாமே வேறுசில அடியாகி வருவன. இவையுன்றிக் குறிலிணை பயில்வன முடுகியலெனவுங் குறிலிணை விரவிவருவன அராகமெனவுஞ் சொல்லுவாரும் உளர். "முடுகுவண்ண - மடியிறந் தோடி யதனோ ரற்றே" என்பவாகலின் மேலதேயுரை. உரியவென்றதனான் இத்துணை பயின்று வாரா இவ்விரண்டுங் கலிப்பாவினுளென்பதுகொள்க. எனவே, அராகவுறுப்புத் தேவபாணியல்லது அக்கலிக்கண் யாண்டும் வாராதாயிற்று. (௧௨௨)

௪௩௫. கட்டளை வகையா னெண்ணொடு புணர்ந்து
முட்டடி யின்றிக் குறைவுசீர்த் தாகியு
மொழியசை யாகியும் வழியசை புணர்ந்துஞ்
சொற்சீர்த் திறுதல் சொற்சீர்க் கியல்பே.

மேலெண்ணப்பட்ட சொற்சீரடியாமாறுணர்த்து. (இ - ள்.) சொற்சீரடி இக்கூறிய நான்கு வகையாலும் வந்து பயிலும். எ - று. கட்டளைவகையான் எண்ணொடுபுணர்ந்தது; "வடவேங்கடந் தென்குமரி, யாயிடை" எனவும் "அஇஉ, எஒ என்னு மப்பா லைந்தும்." எனவும் இவை கட்டளைக்கட் சொல்லுமாறுபோல எண்ணினமையிற் கட்டளைவகையான் எண்ணொடுபுணர்ந்தன. இனி, முட்டடியின்றிக் குறைவுசீர்த்தாகும் இயல்பாய்வருமாறு; "நின்னொக்கும் புகழ் நிழலவை" எனவும் "கறையணி மிடற்றி னவை." "நுண்ணணி நுதலினவை" "பிறையணி சடையினவை" எனவும் வரும். முட்டடியின்றி என்றவினை தாக்குப்பட்டு முடியுமடியல்ல என்றவாறு. மேற்காட்டிய பரிபாடற்செய்யுளுள் "ஒருசார்" என்பது ஒழியசை. என்னை? அது சீராகலின் அதனொடு சில அசை கூடியன்றி அசையெனப்படாமையின். "ஆங்கு" என வருந் தனிச்சொல் வழியசையெனப்பட்டது.

என்னை ? அஃது அசையாய்நின்று சொற்சீரடியாகலின். மற்றுச் சொற்சீரடியினை அசையென்றதென்னையெனின், இயலசை தானே யும் ஒழியசையாய் நிற்குமென்றற்கென்பது. "ஒருஉக், கொடியிய னல்லார் குரனுற்றத் துற்ற -முடியுதிர் பூந்தாது மொய்ம்பின வாகத் - தொடிஇய வெமக்குநீ யாரை பெரியார்க் - கடியரோ வாற்று தவர்" என்புழி ஒருஉவெனநின்ற இயலசைதானே ஒழியசையாய்நின்றது. "உருவது போலுமென் னெஞ்சு - எள்ளித், தொகுபுட னாடுவ போலு மயில்" என்பது வழியசைபுணர்ந்த சொற்சீரடி; என்னை ? எள்ளியெ னநின்றசீரின்வழித் தொகுபென வந்தவசை உருவதுபோலுமென் னுந் தொடையொடு பொருந்தி, உருவது போலு மென்னெஞ் செள ளித் தொகுபுடனெனப் புணர்ந்து நின்றாற்போல்வதோர் சுவைபட செய்து நின்றமையின். கொச்சகம் இடைநிலைப்பாட்டெனப்படா மையின் "ஆடுவது போலு மயில்" எனநாலடியாலும் வருவதாயிற்று; வரையறையின்மையின். இங்ஙனம் வந்தமையின் சொற்சீரடிமேல் எண்ணவும்படும். இவை கலிக்கண் வருங்கால் ஒத்தாழிசைக்கண் முடுகியலடி வாராதென்பதூஉஞ் சொற்சீரடி வருஞான்றுந் தனி ச்சொல்லாகியன்றி வாராதென்பதூஉம் உறழ்கலிக்கண்ணும் முடுகி யலடி உரித்தன்றென்பதூஉங் கொள்க.

சொற்சீர்த்திறுதலென்பது ;—ஓரெழுத்தொருமொழிமுதலிய சொற்களெல்லாம் அடியிறுதிக்கண் அடிப்பட முடிந்து அடியாதலி லக்கணத்த அவையென்றவாறு. இனி, ஒழியசையினையும் வழிய சையினையுங் கூறிற்றென்னோவெனின், "சீர் கூறாத நேரடிக் குறித்து" என்றமையின் ஈண்டு அசைகூறுகாது. அல்லதூம் ஆ ண்டுக் கூறனெப்பட்டதும் ஈண்டுச் சொற்சீரடியெனப்பட்டு அடங்கு மென்பதனானுமுடைத்தென்பது. இவையெல்லாம் பரிபாடற்கண்ண தே கூறிற்றாயினும் ஒழிந்த பாவினுட் சொற்சீரடிவருமென விதந் தவழி அதுவே இலக்கணமாக வரும் ஆண்டுமென்பது. இயல்பெ ன்றதனானே யாண்டும் வரினும் அஃதிலக்கணமென்பது பெற்றும். அல்லதூஉந் "தொகைநிலை வழி" என்ற மிகையாற் பரிபாடற்கு உரிய வாகக் கண்டுகொள்க. அவை யாவையோவெனின், முடுகியலடி மே ற்காட்டிய பரிபாட்டுண் "மணிமருடகை" என்பது முதலாகக் "குள ்யமர்ந்தானகர்" என்பதிறுகக் கண்டுகொள்க. (கஉ௲)

௲கூ.* அங்கதந் தானே யரிறபத் தெரியிற்

செம்பொருள் கரந்த தெனவிரு வகைத்தே.

இது முறையானே அங்கதச்செய்யுளுணர்த்து. (இ - ள்.) அது செம்பொருள் கரந்து நின்று இருவகைத்தாம். எ - று. அங்கதமென்பது வசை அதனை இருவாற்றாற் கூறுகவென்பான் இது கூறினன். அவையாமாறு முன்னர்ச்சொல்லுதும். அரிறபவென்றதென்னையெனின், அவை புகழ்போன்று வசையாதலும்பட்டுத் தோன்றும் மயக்கமுடையவாதலின் மயக்கமறத் தெரியினென்றவாறு "நாற்றுவர் தலைவனைக் குறங்கறுத்திட்டான்" என்பது புகழ்போன்று வசையாயிற்று. என்னை? கொன்றானாயினுங் குறங்கினைக் கதத தண்டுகொண்டு எற்றுதல் குற்றமாதலின் என்பதறிக கொடைமடங்கூறுதல் வசைபோன்று புகழெனப்படும். அஃது அங்கதமாகாதென்பான் அரிறபவென்றானென்பது. பிறவும் அன்ன. (௧௨௪)

௪௩௭. செம்பொரு ளாயின் வசையெனப் படுமே.

இது முறையானே செம்பொருளங்கதமுணர்த்து. (இ - ள்.) வாய்கரவாது சொல்லப்பட்ட வசை செம்பொருளங்கதமெனப்படும். எ - று. அஃது "இருடீர் விளக்கத் திமிழிசையார் கோவே - குருடேயு மன்றுநின் குற்ற - மருடீர்ந்த - பாட்டு முரையும் பயிலா தனவிரண் - டோட்டைச் செவியு முள" என்பது எழீஇயக்கோவை, அவ்வை முனிந்துபாடியது. "எம்மிகழ் வோரவர் தம்மிகழ் வோரே - யெம்மிக ழாதவர் தம்மிக ழாரே - தம்புக ழிகழ்வோ ரெம்புக ழிகழ்வோர் - பாரி யோரி நள்ளி யெழினி - யாயே பேகன் பெருந்தோண் மலையனென் - றெழுவரு ளொருவனு மல்லை யதனு - னின்னை நோவ தெவனோ - முட்டாக் குறவாக கட்டி போல - நீயு முளையே நின்னன் னோர்க்கெ - யானு முளனே யெம்பா லோர்க்கே - குருகினும் வெள்ளிய தேய்த்துப் - பருகுபா லனவெனச் சொல்லுகுத் தேனே" எனவும் வரும். கலிப்பாட்டினுள் வருவன வசைக்கடத்தினுட் கண்டு கொள்க. "அறச்சுவையினன் வையெயிற்றினன் - மயிர்மெய்யினன் மாசுடையினன் - பொய்வாயாற் புகழ்வேலன் - மைகூர்ந்த மயலறிவினன் - மேவருஞ் சிறப்பி னஞ்சி - யாவரும் வெரூஉ மாலிக் கோவே." என்பது வஞ்சிப்பாட்டு. இது வெண்பாவினுள் வருதலே பெரும்பான்மை. (௧௨௫)

௪௩அ. மொழிகரந்து சொல்லினது பழிகரப் பாகும்.

இது பழிகரப்பங்கதம் உணர்த்துகின்றது (இ - ள்.) வசைப்பொருளினைச் செம்பொருள்படாமை இசைப்பது பழிகரப்பங்கதம். எ-று. மாற்றரசனையும் அவனிளங்கோவினையும் வசைகூறுமாறு போ

லாது தங்கோனையும் அவினிளங் கோனையும் வகைகூறுங்கால் தாங்கி யுரைப்பர், அவைபோலப் பழிப்பனவென்றவாறு. அது "நன்றாய்ந்த செங்கோலாய் நாடிய நின்னிளங்கோக் - குன்றெறிந்த சேந்தனென மதியா -வன்றிறத்து - நின்றோலிக்குந் தானையோ டெல்லா நிகர்த்தார்மேல் - வென்றெறியும் வேலே விடும்" எனவந்த வெண்டொடைச் செய்யுளுட் கண்டுகொள்க. இதனுள் "வென்றெறியும் வேலே விடும்" என்பது முனையகத்துப் படையோடுமென வகைகூறுவான் குன்றெறிந்த சேந்தனைப்போல எறிந்தானெனப் புகழ்ந்தான்போலக் கூறினானென்பது. "இன்றுள னாயி னன்றுமன் னின்ற - நின்னொடு கொள்வா ரிசைக்கேற்பப் - பாடுவன் மன்னுற் பகைவனைக் கடப்பே" என்பதும் அது. (௧௨௬)

௪௩௯. செய்யுட் டாமே யிரண்டென மொழிப.

மேற்கூறிய இரண்டனையுமே இவ்வகையானும் வகுக்கப்படுமென்கின்றது. (இ - ள்.) செம்பொருட்செவியுறை செம்பொருளங்கதம் பழிகரப்புச்செவியுறை பழிகரப்பங்கதமென நான்கு கூறுபடும் மேற்கூறிய அங்கதமிரண்டும். எ - று. பாய்ந்துள் விக்குள் என்றாற்போலச் செய்யுள் என்பதூஉந் தொழிற்பெயர். அவையாமாறும் அவற்றது வேறுபாடும் முன்னர்ச்சொல்லுதும்.

இனி ஒருவனுரை இவற்றுட் தொகைச்சூத்திரத்துட் "கைக்கிளை பரிபாட்டங்கதஞ்செய்யுள்" என்று ஓதி அங்கதமுஞ் செய்யுளுமென இரண்டாக நிறுத்தான் நிறுத்தமுறையானே அங்கதமுணர்த்திச் செய்யுளுணர்த்திய விதந்தானென்பது. அற்றன்று. எல்லாப்பாட்டுஞ் செய்யுளெனப்படுதலின் ஒன்றனையே செய்யுளெனலாகாது. அல்லதூஉம் "அங்கதச் செய்யு ளென்மனார் புலவர்" எனவருகின்ற சூத்திரத்து ஓதுமாதலான் இவையும் அங்கதச்செய்யுளே. மேலைச் சூத்திரத்துள்ளும் அங்கதச்செய்யுளென்பதே பாடமென்பதூஉம் அதனாற் பெறுதுமென்பது. அல்லாதபாடம் ஓதினும் அங்கதச்செய்யுள் செய்கைமேலென அதனைத் தாய்க்கொலையென்றது போல. இரண்டாவதன் பொருண்மைப் பகுத்துக்கொள்க. (௧௨௭)

௪௪௦. தொகளொடும் பொருளொடும் புணர்ந்தன் றாயிற் செவியுறைச் செய்யு ளதுவென மொழிப.

இது மேற்கூறிய அங்கதச்செய்யுட்பகுதி இரண்டனுள் ஒன்று கூறுகின்றது. (இ - ள்.) மேற் செம்பொருளும் பழிகரப்புமெனப் பட்ட இரண்டும் அங்கதச்செய்யுளெனப்படுதலேயன்றி அதனானே

அரைசர்க்குப் பொருள்வருவாயாகச் செய்தானெனினும் அதுசெ வியுறையங்கதமெனவும் படும். எ-று. நுகளர்வது பண்டைக்குடிக்கூழமை ச்சுகட்பரனென்னும் இவற்றைப்பாதுகாவாதிருத்தல். அரசியலென்ப னவற்றனே தங்கோன் அறியாமல் வருத்த அவை வருமாயின் அவற் றை உள்ளவாறுரைத்தலுமாம் ஒன்று. மாற்றரைசன் நமரது வூரடுகி ன்ற நாட்டவர் யாதிவை முதலியனவேதுவாகப் போய்ச் சார்ந்தவ ர்க்கு நாட்டழிவு கூறுதலுமொன்று. அன்ன பிறவும் அவற்கு உறு வகையாலானவற்றை உள்ளவாறு உணர்த்திப் பொருள்செய அவர்க் குப் பொருள்செயல்வகை கூறினமையின் அது செவியுறைப்பாற்ப டு மென்பது. அது " அறவை யாயி னிற்றெனத் திறவைதன்-மறவை யாயிற் போரொடு திறத்த - லறவையு மறவையு மல்லை யாயிற் - றிறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவி - னீண்மதி லொருசிறை யொடுங்குத - ஞணுத்தக வுடைத்தது காணுங் காலே" என இது செம்பொருட்செவி யுறை. பிறவும் அன்ன. இவை முகவிலக்கினுட் பயின்று வருமெ ன்பது. இனி, மொழிகரந்து சொல்லினும் இஃதொக்கும். இனிப், புகழொடும் பொருளொடுமென்பதூஉம் பாடமாக உரைப்ப. புகழும் பொருளும் புணர்ப்பது அங்கதமாயின் அஃதமையும். மற்று அன்று யின் சண்டாராய்ச்சியின்றென்பது. என்னை? "வசையொடு நசை யொடும் புணர்ந்தன் றாயி னங்கதச் செய்யுள்" என மேலோதுமாத லின் இவனென்பது. (கஉஅ)

சசக. வசையொடு நசையொடும் புணர்ந்தன் றாயி
னங்கதச் செய்யு ளென்மனார் புலவர்.

இஃது ஒழிந்த அங்கதச் செய்யுணர்த்து. (இ - ள்.) மேற் கூறிய அங்கதச்செய்யுள் வசையேயன்றி அவ்வசையானே நசை தோன்றச்செய்வது செவியறியுறையெனப்படாது அங்கதச்செய்யு ளெனவே படும். எ - று. எனவே, இல்லாதனசொல்லி நசைப் பொருட்டாகச் செய்யினும் அங்கதச்செய்யுளெனப்படும் என்றவாறு. அவை விலக்கியற்செய்யுளுட் கண்டுகொள்க. இதுவுஞ் செம்பொரு ளாகியும் பழிகரப்பாகியும் வருமெனவுரைக்க. எனவே, கூறப்பட்டன வெல்லாம் வெருளியும் பொருளும் நசையும் பயப்பனவாயின. (கஉக)

சசஉ. ஒத்தா ழிசைக்கலி கலிவெண் பாட்டே
கொச்சக முறழொடு கலிநால் வகைத்தே.

இது கலிப்பாவெனப்பட்ட உறுப்பினை இத்துணைப்பகுதியா ன்வருமென்பது வருஞ்செய்யுள்பற்றி விரிகூறுகின்றது. (இ - ள்.)

ஒத்தாழிசை = ஒத்தாழிசையென்னும் உறுப்புடைச்செய்யுள் : ஒத்த ஆழ் இசையை ஒத்தாழிசையென்றான் அதுவிளைத்தொகையாகலின் மருவியவகையான் முடியுமென்பது. தாழிசையென்பது தாளுடைய துள்ளலோசைத்தாம். இது முறைமையிற் பெற்றபெயர். எனவே, தரவுவேறுபடினும் வேறுபடாதென்பதூஉங், கொச்சகக் கலிபோல்வனவற்றுள்வரும் இடைநிலைப்பாட்டுக்கள் அவ்வாறு தாழுடையவன்றியும் வருமென்பதூஉங்கொள்க. இது பன்மைபற்றிப் பெற்ற பெயர், தாழிசையின்றியும் ஒத்தாழிசை சிறுபான்மை வருதலின். இனி ஒழிந்த உறுப்புநோக்கத் தாழிசை சிறந்தமையிற் தலைமையாற் பெற்றபெயரெனவும் அமையும். "வலிமுன்பின் வல்லெண்ற யாக்கைப் புலிநோக்கிற் - சுற்றமை வில்லர் சுரிவளர் பித்தைய - ரற்றம்பார்த் தல்குங் கடுங்கண் மறவர்தாங் - கொள்ளும் பொருளில ராயினும் வம்பலர் - துள்ளுநர்க் காண்மார் தொடர்ந்துயிர் வவ்வலிற் - புள்ளும் வழங்காப் புலம்புகொ ளாரிடை - வெள்வேல் வலத்திர் பொருடரல் வேட்கையி - னுள்ளினி ரென்ப தறிந்தனளென்றோழி." என்பது தாழ்ந்த ஓசைத்தன்றி ஒத்தாழிசைக் கலியுட் தரவுவந்தது. எனவே, இவ்வேறுபாடு கட்டளைக்கலி அல்லாதவழியென்பது பெற்றாம். அதுவன்றே! இதன்றாழிசையுள்ளும் நேரீற்றியற்சீரும் வந்ததென்பது. என்னை ? "காழ்விரி கவையார மீவரு மிளமுலை - போழ்திடைப் படாமை முயங்கியு மமையாரென் - றாழ்கதுப் பணிகுவர் காதலர் மற்றவர் - சூழ்வதை யெவன்கொலறியே னென்னும்." என்புழி அறியேனென்னுமென ஆண்டைத் தாழிசைதோறும் இரண்டு நேரீற்றியற்சீரும் வந்தன. பிறவும் அன்ன. "நீயே, வினைமாண் காழகம் வீங்கக் கட்டிப் - புனைமாண் வரீஇய வம்பு தெரிதியே ; யிவட்கே, சுனைமா ணீலங் காரெதிர் பவைபோ - லினைநோக் குண்க ணீர்நில் லாவே." எனக் கொச்சகக் கலியுள் இடைநிலைப்பாட்டுத் தாழிசையின்றி வந்தது. பிறவும் அன்ன. இனிக்,

கலிவெண்பாட்டு = கலிப்பாவாகிய வெண்பாட்டு : இது பண்புத்தொகையாகிய முன்மொழிப்பொருட்டாயிற்று. கொச்சகமென்பதும் உறுப்பினாற்பெற்றபெயர். உறழ்கலியென்பது பொருள்பற்றி வந்தபெயர். ஒத்தாழிசையென்பது தம்மிளொத்துவருதற் கட்டளையுடைமையானுங் கலிப்பாவிற்குச் சிறந்து வருமாகலானும் முன்வைத்தான். என்னை இதுகலிப்பாவிற்குச் சிறந்தவாறெனின், நூற்றைம்பது கலியுள்ளும் ஒத்தாழிசை அறுபத்தெட்டு வந்தனவாகலின் அது பெருவரவின ஏனைப்பட்டுச் சிறப்புடைத்தாயிற்று. அது நோக்கி முன்வைத்தான், இது பாவென்னும் உறுப்பிலக்கணங் கூறுகின்ற இட

மாகலின். கலிவெண்பாட்டினை ஒத்தாழிசைக்குங் கொச்சகத்திற்கும் இடைவைத்தான் அதுபோல உறுப்புடைத்தாகியும் வருமென்றற்கு. அதன்பின் கொச்சகப்பாவைத்தான், அத்தரவும் போக்குஞ் சிறுபான்மையின்றியும் வருதலின். எல்லாவற்றுப்பின்னும் உறழ்கலிவைத்தான் அவைபோலாது சுரிதகமின்றி வருதலே பெரும்பான்மையாகலானென்பது. அஃதேல் உறழ்கலியுங் கொச்சகக்கலியுள் அடங்காதே அதுவும் அடக்கியலின்றியும் யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை உடைத்தாய் வருமாலெனின், அற்றன்று. அடக்கியலின்றி வரின் அடிநிமிர்தலும் ஒழுகிசைத்தாகலும் வேண்டும். உறழ்கலியாயின் அடிநிமிராதும் ஒழுகிசையின்றியும் வருமென்பது. அத்துணையான் இதனை வேறென்பதென்னை? ஒன்றாக ஓதுகவெனின், மேற்கூறி வருகின்ற செய்யுளெல்லாஞ் சீரும் அடியும் பாவும் பொருளுமெனச் சிலவுறுப்புவகையான் வேறுபடுகின்றதன்றிப் பிறிதின்மையின் அவ் வேறுபாடுஞ் சிலவாக நோக்கி ஒன்றென்னுமாகலின் அதுகடாவன்றென்பது. அல்லதூஉம் நூல்செய்யுங்கால் மரபென்பது வேண்டும். என்னை? "மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி-யுரைபடு நூறா மிருவகை நிலைய" என்பதனான் முதனூற்காயினும் மரபுவேண்டுதலின். அதுவன்றே நிலம் நீர் தீ வளி விசும்பென்னும் ஐம்பெரும் பூதங்களும் அவற்றதியைபாகிய பொருள்களும் அஃறிணையான் வழங்கினும் பொருளின் இயைபாகிய மக்களுந் தேவரும் முதலாயினாரை உயர்திணை வாய்பாட்டான் வேறுபடுத்து வழங்குகின்றதென்பது. மற்று உறழ்கலியென்னும் வழக்குண்டாயினன்றே மரபொடு மாறுபடுவதெனின், மரபென ஆசிரியர் வழக்கும் அடங்குமாகலின் அதுகூறினான் அல்லாக்கால் ஒழிந்த செய்யுளும் வேறுபாடிலவாமன்றேயென்பது. இனிப் பரிபாடலுங் கலிப்பாவினுள் அடங்குமென்பாரும் உளர். கலியும் பரிபாடலுமெனத் தொகையுள் இரண்டுதொகை தம்மின் வேறாதலின் அவ்வாறு கூறுவார் செய்யுள் அறியாதாரென்பது. அல்லதூஉம் அராகவுறுப்பில்லாத முடுகியலடியுங் கொச்சகக்கலியல்லாத கலிப்பாவினுள் உண்டாவதாகலுங் கொச்சகக்கலியுறழ்ந்து வருதலும் உடையவாம். (௧௩௦)

௪௪௩. அவற்றுள்,

ஒத்தா ழிசைக்கலி யிருவகைத் தாகும்.

இது முறையானே ஒத்தாழிசைக்கலியுணர்த்து. (இ - ள்.) ஒத்தாழிசைக்கலி இரண்டு கூற்றதாம். எ - று. இதனது பயம் அ

வை இரண்டுந் தம்முட் பகுதியுடையவென்பது. அவையாமாறு முன்னர்ச் சொல்லுதும். (௧௬௧)

௪௪௪. இடைநிலைப் பாட்டுத் தரவுபோக் கடையென
நடைபயின் றெழுகு மொன்றென மொழிப.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய ஒத்தாழிசை இரண்டனுள் ஒன்று தாழிசையுந் தரவுஞ் சுரிதகமுந் தனிச்சொல்லுமென நான்கு உறுப்பாகப் பயின்றுவரும். எ - று. பயின்றுவருமெனவே இவ்வாறன்றிப் பயிலாதுவருவனவும் அதன்பகுதியாயடங்குவனவும் உளவென்பது. அவை தாழிசைப்பின்னர் எண்ணுறுப்புவருங்கால் ஐந்துறுப்புப் பெறுதலும் அவற்றிடை அராகம்பெறின் ஆறுறுப்புவருதலுமென இவை யென்ப. அற்றன்று; நூற்றைம்பது கலியுள்ளும் ஒத்தாழிசைக்கலியின் அராகவுறுப்பும் அம்போதரங்கவுறுப்பும் பெற்றுவருவன இன்மையின் அவைபொருளன்றென்பது. மற்று நடைநவின்றொழுகுமென்றதென் னையெனின் இத்துணை பயின்றுவாராது ஏனையொன்றும் என்றற்கென்பது. தாழிசையினை இடைநிலைப்பாட்டென்பவோவெனின் அவ்வாறுஞ் சொல்லுப, அச்செய்யுள் இடைநிற்றலானென்பது. இனி இடைநிலைப்பாட்டென்பது தாழிசையினை நோக்காது. என்னை? தாழம்பட்ட வோசையல்லாதனவும் இடைநிலைப்பாட்டாய் வருமாதலினென்பது. அது "காணுமை யிருள்பரப்பிக் கையற்ற கங்குலான்-மாணுநோய் செய்தான்கட் சென்றாய்மற் றவனீநீ-காணவும் பெற்றாயோ காணாயோ மடநெஞ்சே." என்பது தாழிசையெனவும் இடைநிலைப்பாட்டெனவும் படும் "இன்னொலிச் சிலம்பினிற் சின்மொழி யைம்பா-றழீஇய தடவர லல்குனுண் வரிவாட-வாராது விடுவாய் தண்ணந் துறைவ தகாய்காணீ." என்றாற்போலவன தாழிசையில்லாத இடைநிலைப் பாட்டு. இவ்விருபகுதியுங்கூட்டித் தாழிசையென்னாது இடைநிலைப் பாட்டென்பது இங்ஙனந் தம்முட் பகுதியுடைமையானு மாயிற்று. ஒத்தாழிசைக்கலி இருவகைத்தென்றற்குப் பயனுந் தோற்றுவாய் செய்து போந்ததென்பது. தரவு என்ற பொருண்மை என்னையெனின் முகத்துத் தரப்படுவதென்ப. அதனை எருத்தெனவுஞ் சொல்லுப. என்னை ? உடம்புந் தலையுமென வேறுபடுத்து வழங்கும் வழக்கு வகையான் உடம்பிற்குமுதல் எருத்தென்பதாகலின். இசைநூலாரும் இத்தரவுமுதலாயினவற்றை முகம் நிலை கொச்சகம் முரியென வேண்டுப. கூத்தநூலார் கொச்சகமுள்வழி அதனை நிலையென அடக்கி முகம் நிலை முரியென மூன்றாக வேண்டுப. அவரும் இக்கருத்திற்கேற்ப முகத்திற்படுந் தரவினை முகமெனவும் இடைநிற்பனவற்றை இடை

நிலையெனவும் இறுதிக்கண் முரிந்து மாறுஞ் சுரிதகத்தினை முரியெனவுங் கூறினாரென்பது. செந்துறைச் செய்யுள் அடைநிலை பயப்பதின்மையின் அது சிறந்ததன்றென்று அடக்கிமொழிப. உள்ளுறுப்பின் பொருளெல்லாம் ஒருவகையான் அடக்குமியல்பிற்றன் அடக்கியலெனவுங் குறித்த பொருளை முடித்துப்போக்குதலிற் போக்கெனவும் அவையெல்லாம் போதந்து வைத்தலின் வைப்பெனவுங் கூறிய பகுதியைப்பின்னும் பற்றிக் கூறுதலின் வாரமெனவும் எல்லாம் ஒன்றொன்றனை ஒத்தே பெயராயின. அலைடநிலையென்பது முன்னும் பின்னும் பிறவுறுப்புக்களை அடைந்தன்றி வாராது. அது தனிநின்று சேராதலிற் தனிச்சொல்லெனவும்படும். இவை நிலையுறுப்பென்றது பாட்டென்றதென்னையெனின், அவை தாமே பாட்டாயும் வருமிடனுடைய. வருங்கால் அவை ஒன்றும் இரண்டுமே பலவாய் வருமென்பது. இடைநிலைப்பாட்டினைத் தரவிற்கு முற்கூறினான் அதுபெயர் பெறுதலின். எனவே தரவு முன்வைத்தலே மரபாயின. ஒத்தாழிசை கூறிய முறையானே தரவு தாழிசை போக்கென்னும் மூன்றுறுப்பானுஞ் சிறுபான்மை வந்து தனிச்சொலின்றி வருதலிற் தனிச்சொல்லினை இறுதிக்கண் வைத்தானென்பது. இவை போக்கிச் சொல்லுநும்.(௧௩௨)

௪௪௫. தரவே தானு நாலடி யிழிபா
யாறி ரண்டுயர் பேறவும் பெறுமே.

இது தரவின் அடியளவுணர்த்து. இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட தரவுதானும் நான்கடிமுதலாய்ப் பன்னிரண்டடிகாறும் வரப்பெறும். எ - று. எனவே, ஒன்பதுநிலம் பெறுந் தரவென்றவாறாயிற்று. உயர் பேறவும்பெறும் என்றநதற் பன்னிரண்டடியின் இகந்துவரவும்பெறுமெனக்கொள்க. இதனை எடுத்தோதாது இலேசினாற் கொண்டான் பன்னிரண்டடியின் இகந்தன துள்ளலோசையான் வாராமையின். அது "நீரார் செறுவி னெய்தலொடு நீடிய - நேரிதழாம்ப னிரையிதழ் கொண்மார்" என்னும் மருதக் கலிப்பாட்டானுணர்க. (௧௩௩)

௪௪௬. இடைநிலைப் பாட்டே,
தரவகப் பட்ட மரபின வென்ப.

தரவிற்குச் சுருங்கியன்றித் தாழிசை வாராதென்பதுணர்த்து. (இ - ள்.) தரவின் அகப்பட்டது தாழிசை. எ - று. அகப்படுதலென்பது அகம்புறமென்றிருகூறுசெய்தவழி முற்கூற்றினுட் படுதல். முன்னென இருவகையுங் காலவகையும் பற்றிய இருகூற்றினுள் யாதானுமொன்று கொள்க. எனவே, பதினோரடிமுதல் இரண்டடிகாறும்

இழிந்தவரப்பெறும் என்றவாறாயிற்று. அது "சுருங்கோட்டு நறும்ப ன்னை மலர்ச்சினை மீமிசைச் - சுரும்பார்க்குங் குழலினொ டிருந்தும்பி யிசையூத - வொருங்குட னிழ்மென விமிர்தலிற் பாடலோ - டரும் பொருண் மரபின்மால் யாழ்கொளக் கிடந்தான்போற் - பெருங்கட லு யில்கொள்ளும் வண்டிமிர் நறுங்கானல்; காணுமை யிருள்பரப்பிக் கையற்ற கங்குல்வாய் - மாணநோய் செய்தான்கட் சென்றாய்மற் றவ னைநீ-காணவும் பெற்றாயோ காணாயோ மடநெஞ்சே; பொறிகொண்ட புள்ளினம் பதிசேரும் போழ்தினாற் - செறிவளை நெகிழ்த்தான் கட் சென்றாய்மற் றவனைநீ - யறியவும் பெற்றாயோ வறியா யோ மடநெஞ்சே; கொல்லேற்றுச் சுறவினங் கடிகொண்ட மரு ண்மாலை - யல்லனோய் செய்தான்கட் சென்றாய்மற்றவனைநீ - பு ல்லவும் பெற்றாயோ புல்லாயோ மடநெஞ்சே; ஆங்க, எல்லையு மிரவுந் துயிறுறந்து பல்லூ - ழரும்பட ரவலநோய் செய்தான்கட் பெறனசைஇ - யிருங்கழி யோதம்போற் றடுமாறி - வருந்தினை ய ளியையென் மடங்கெழு நெஞ்சே." என இது தரவகப்பட்ட மரபி ற்றாகித் தாழிசைவந்தது. தரவிற் சுருங்குமென்றது அகப்படுமென் றான், தரவோடு ஒத்துவருந் தாழிசையென்பதூஉங் கோடற்கு. என் னை? மக்களகத்துப் பிறந்தானென்றவழி அச்சாதியோடொக்கப் பிறந் தானென்பது படுமாகலின். "ஞாலமூன் றடித்தாய முதல்வற்கு மூ தமுறைப் - பாலன்ன மேனியா னணிபெறத் தைஇய - நீலநீ ருடை யேபோற் றகைபெற்ற வெண்டிரை - வாலெக்கர் வாய்சூழும் வயங் குநீர்த் தண்சேர்ப்ப; ஊரல வொடுத்தார்ப்ப வுள்ளாய்நீ துறத்தலிற் - கூருந்தன் னெவ்வநோ யென்னையு மறைத்தாண்மற் - காரிகை பெற் றதன் கவின்வாடக் கலுழ்பாங்கே - பீரல ரணிகொண்ட பிறைநுத லல்லாக்கால்; இணையிவ்வூ ரலர்தூற்ற வெய்யாய்நீ துறத்தலிற் - பு ணையில்லா வெவ்வநோ யென்னையு மறைத்தாண்மற் - றுணையாருட் டகைபெறத் தொன்னலமிழந்தினி - யணிவனப் பிழந்தன்ன வுண் மென்றோ ளல்லாக்கால்; இன்றிவ்வூ ரலர்தூற்ற வெய்யாய்நீ துறத் தலி - னின்றத னெவ்வநோ யென்னையு மறைத்தாண்மன் - வென்று வே றுதியெய்க்கும் விறனலமிழந்தினி - நின்றுநீ ருகக்கலுழ் நெடும் பெருங்க ணல்லாக்கால்;-அதனால், பிரிவில்லாய் போல தெய்வத்திற் றெளித்தக்கா - லரிதென்று ணிந்தவ ளாய்நலம் பெயர்தரப் - புரியுளை வயமான்றேர் கடவுபு - விரிதண்டார் வியன்மார்ப விரைகநின் செல வே.", எனவரும். பன்னிரண்டடியின் இகந்த தரவிற்கும் இவ்வா றே தாழிசைகொள்ளப்படும். மற்று மேற்கூறிய வூழாயுறையிற் தாழிசை கூறுகவெனின், ஆண்டு முறைபிறழவைத்தற்குக் காரணம்

கூறிப் போந்தாமென விடுக்க. இனிவருஞ் சூத்திரத்திற்கும் இதுவே விடை. மரபினவென்றதனான் மேலைக்கொண்டும் அடிப்படவந்த மரபினாற் சுருங்குமென்பது. எனவே நான்கடியின் உயர வாராவென்பதுகொள்க. இன்னும், மரபினென்றதனாற் சிறுபான்மை ஐந்தடியானும் வருவனவும் உள. "அரிதே தோழிநாணி றுப்பாமென் றுணர்தல்" என்னும் நெய்தற்றிணைக்கலிப்பாட்டினுள் "நகைமுத லாக நட்பினு ளெழுந்த - தகைமையி னலிவ தல்லதவர் நம்மை - வகைமையி னெழுந்த தோண்முத லாகிப் - பகைமையி னலிதலோ விலனு மாயிழை - பகைமையிற் கடிதவர் தகையி னலியுநோய்." என ஐந்தடியாற் றாழிசை வந்தது. ஆறடியின் வருவன வந்தவழிக்கண்டு கொள்க. மற்று நான்கடியின் இழிந்ததோர் அடியானுந் தாழிசைவருமாலெனின் வாராதன்றே? இடைநிலைப்பாட்டே என்றுராகலின். என்னை? பாட்டெனப்படுவன ஓரடியான் வாராமையின். (கூச)

சசஎ. அடைநிலைக் கிளவி தாழிசைப் பின்னர்
நடைநவின் றொழுகு மாங்கென் கிளவி.

இது ஆங்கென்னுஞ் சொற் றனிச்சொல்லெனப்படுமென்பதுணர்த்து. (இ - ள்.) தாழிசைப்பின்னர் ஆங்கு தனிச்சொல்லாய் நின்று பயிலும். எ - று. ஆங்கென்னுஞ் சொல்லினை எடுத்தோதினான் அது நடைவின்றொழுகுமாகலின். ஆங்கென்னுஞ் சொற் பயின்று வருமெனவே அல்லாதனவும் உள இத்துணைப்பயிலாதனவென்பது கொள்க. ஆங்கு என்பது ஏழாம்வேற்றுமை இடப்பொருள் தோன்ற நின்ற சொல்லாகலின் அஃதெல்லாச்செய்யுட்கண்ணுந் தன்பொருண்மைக் கேற்ப நிற்றல் வேண்டும் பிறவெனின், அற்றன்று; அதனை அசைநிலையாகக்கொள்க. அல்லதூஉம், எல்லாச்செய்யுளும் இதன்பொருண்மைக்கேற்பச் செய்யல்வேண்டுமென்றான் மிகைகூறிப்பயந்தின்மையானென்பது. அசைநிலைபெய்து செய்யுள் செய்தன் மரபாகலின் அஃதமையுமென்பது. நடைநவிலாதன பொருள்பெறவருமென்பது. அவை முன்னர்க்காட்டுதும். (கூரு)

சசஅ. போக்கியல் வகையே வைப்பெனப் படுமே.

இஃது ஒழிந்த சுரிதகம் உணர்த்து. (இ - ள்.) போக்கிலக்கணப்பகுதி வைப்பென்று சொல்லப்படும். எ - று. இங்ஙனங் கூறப்பட்ட உறுப்பினை அடக்கியலெனவும் வாரமெனவுஞ் சொல்லுப. அடக்கியல் சுரிதகத்தரவோடு ஒக்கச் சொல்லப்படுமென்றவாறு. என்றதென்னோக்கியெனின், போக்குதலும் வைத்தலுமென்னும் இர

ண்டிலக்கணமுடைத்து வாரமெனச் சொல்லின்முடியுமிலக்கணமே கூறுவான்போலப் போக்கினிலக்கணப் பகுதி வைப்பென்றதனைச் சுட்டிக்கூறப்படுமாகலின். (௧௩௯)

சசக. தரவிய லொத்து மதன கப்படும்
புரைதீ ரிறுதி நிலையுரைத் தன்றே.

இதுவுஞ் சுரிதகமுணர்த்துகின்றது. (இ - ள்.) தரவியலொத்தும் அதனகப்படும்=சிறுபான்மைத் தரவும் அதனோடொத்துத் தரவின்பாகம் பெறுதலை இலக்கணமாகவுடைத்து மேற்கூறிய சுரிதகம்: புரைதீர் இறுதி நிலை உரைத்தன்றே=இடைநிலைப்பாட்டுப் பொருளை முடிபுகாட்டி நிற்கும் அதுதான். எ-று. அகப்படுமென்று அதற்கும் உம்மைகொடுத்தமையின் அஃதிலக்கணமாயிற்று. ஆகவே, அவ்விலக்கணத்திற்கேற்ற தரயின்கண்ணே ஒத்தலும் உயர்தலுங் கொள்க. சுருங்கியவெல்லை ஆசிரியத்திற்கு இழிந்தவெல்லையாகிய மூன்றடிச்சிறுமையிற் கூறுமையிற் சுருங்காது வருவதாயிற்று. ஈண்டும் அகப்படுமெனவே பன்னீரடித்தரவின் பாகமாகிய ஆறடியே சுரிதகத்திற்கு எல்லையென்பதூஉம், இழிந்தவெல்லை கூறுமையிற் பன்னீரடித்தரவிற்காய் ஈற்று மூன்றடிச்சுரிதகம் வருதலும் ஒழிந்த கலிக்காலிற்கும் அவ்வாறேவருதலுங் கூறினானென்பது. இனி வெள்ளைச்சுரிதகத்துக்கும் இஃதெல்லாமொக்கும்.

இனித் தரவியலொத்தல் ஈற்றயலடி முச்சீராகி வாராது யண்டிலமாகி வருதலுஞ் சிறுபான்மையெனக் கொள்க. இறுதிநிலையென்பதனை நுனிவிரலென்றாற்போலக் கொள்க. நிலையெனப்பட்டது இடைநிலைப்பாட்டு. அதனிறுதியைக் கூறுமெனவே அவற்றுப்பொருளினை முடித்துவிடுக்குமென்பதாம். போக்கியல்வகையே வைப்பெனப்படுமென்றவழி உள்ளுறுப்பின் பொருளினைத் தன்கண்வைக்கப்படுவது சுரிதகமென்றதன்றி, இன்ன உறுப்பின்பொருள் வைக்கப்படுமென்றிலாதான் முற்கூறியது பொதுவிதிமாத்திரையேயன்றி இடைநிலைப்பாட்டின் பொருளே பெரும்பான்மையும் வைக்கப்படுமென்பதூஉம் பொதுவிதியாற் சிறுபான்மை தரவின்பொருண்மை வைத்தலுமுடைத்தென்பதூஉங் கூறினான். தரவியலென்றதனாற் தரவோடொத்த பொருட்கேற்றனவுங் கொள்க. "நச்சல் கூடாது பெருமை - விச்சொல வொழிதல் வேண்டுவல்" என்பது தாழிசைப்பொருண்முடிவு தன்பால்வைக்கப்படுதலின் இறுதியுரைத்தது. புரைதீரிறுதியென்றதனான் அத்தாழிசைப்பொருளையன்றி அவற்றொடு போக்கியற் பொருள்வந்தக்கால் அவ்விரண்டினையும் புரைபடாமற் பொருந்

தச்செய்கவென்பது. அது "தன்னகா விழைவுக்கூடுதல்" எனப் போக்கியற்பொருளோடு புணர்ந்திற்றது. பிறவும் அன்ன.

"இமயவில் வாங்கிய வீர்ஞ்சடை யந்தணன்" என்னுங் குறிஞ்சிக்கலிப்பாட்டினுட் "கோடுபுய்க் கல்லா துழக்கு நாடன்" என்று" உள்ளுறையுவமத்தாற் தலைவியது விழுமங்கூறக் கொழுநன் மலைநாடனென வைத்தமையின் அது தரவியலொத்ததாயிற்று. இனி, "ஞாலமூன் றடித்தாய" என்னும் நெய்தற்றிணைக் கலிப்பாட்டு அளவியலாற் சுரிதகமொத்தது. "கருங்கோட்டு நறும்புன்னை" என்பது தரவிற்கு அடியைந்தாகச் சுரிதகம் நான்கடியாய்ச் சுருங்கிற்று. அஃதேற் றரவகப்பட்டதெனச் சுருங்குதலன்றி ஒத்தற்பொருளும்படுமாயிற் றரவகப்படும் போக்கென்றது தரவியலொத்தும் என்றதென்னையெனின், தரவுமென்ற உம்மையாற் சிறுபான்மை மிக்குவரவும் பெறும் போக்கென்பது கொள்க. "பாடின்றிப் பசந்தகண் பைதல் பனிமல்க - வாடுபு வனப்போடி வணங்கிறை வளையூர - வாடெழி லழிவஞ்சா தகன்றவர் திறத்தினி - நாடுங்கா ணினைப்பதோன் றுடையேனமன் னதுவுந்தான்". என்னும் பாலைப்பாட்டுத் தரவுந் தாழிசையும் நான்கடியாகி ஒத்தவழிச் "செப்பொருட் சிறப்பெண்ணிச் செல்வர்மாட் டினையன - தெய்வத்துத் திறநோக்கித் தெருமரறேமொழி - வறனோடின் வையத்து வான்றருங் கற்பினுண் - ணிறனோடிப் பசப்பூர்துண்டென - வறனோடி விலங்கின்றவ ராள்வினைத திறத்தே." எனச் சுரிதகம் ஐந்தடியாயிற்று. (௪௬௭)

௪௬௦. ஏனையொன்றே,
தேவர்ப் பராஅய முன்னிலைக் கண்ணே.

இஃது ஒழிந்த ஒத்தாழிசையுணர்த்து. (இ - ள்) அது முன்னிலையிடமாகத் தேவரைப்பராவும் பொருண்மைத்து. எ - று. எனவே இஃது அகநிலைச்செய்யுளாகாதென்றான். இதனானே முன்னையது அகநிலை யொத்தாழிசையெனப்படும். மற்றிது "வாழ்த்தியல் வகையே நாற்பாற்கு முரித்து" என்றவழிச் சொல்லப்பட்டதாமெனின், அஃது உறழ்கலிக்கும் வெண்கலிக்குங் கொச்சகக்கலிக்கும் பொதுவாகலின் அவற்றுக்குத் தேவபாணி விலக்கினானென்பது. மற்று முன்னிலைக்கணென்றதென்னையெனின் தெய்வத்தினை முன்னிலையாகச் சொல்லப்பட்டனவன்றி அல்லன தேவபாணியெனல் தகாவென்பது. என்னை? யான் இன்ன பெருஞ்சிறப்பின் இன்ன தெய்வமென்று தன்னைத்தான் புகழ்ந்து கூறி நின்னைக் காப்பேன் நீவாழியவெனத் தெய்வஞ்சொல்லிற்றாகச் செய்யுள்செய்தலும் ஆகாது வாழ்த்தினுள் அவ்வா

றுண்டாயினென்பது. இதனானே படர்க்கையும் விலக்கினானும். ஆகவே, தெய்வம் படர்க்கையாயவழிப் புறநிலைவாழ்த்தாவதன்றித் தேவர்ப்பராயிற்றாகாது பாட்டுடைத்தலைவனோடு கூட்டிச்சொல்லுமென்றானும். இங்ஙனங் கூறவே, பாட்டுடைத்தலைவனைக் கூட்டினுங் கூட்டாக்காலுந் தேவர்ப்பராயிற்றேயாம் முன்னிலையாயினென்பது பெற்றாம். மற்றிவை பாடல்சான்ற புலனெறிவழக்கிற்கன்றித் தேவர்ப்பராயதற்கும் உரியவோவெனின் ஆண்டு அகப்பொருட்குரிமையுடைமையிற் கலியும் பரிபாடலுமென்றதனானே அத்துணையன்றிக் கடவுள்வாழ்த்துப்பொருள்படவும் வருமென்பது ஈண்டுக் கூறினானும். அதுவன்றே ஏனையதெனச் சிறுமைதோன்றப் பிற்கூறியதென்பது. (௧௩௮)

௪௩௧. அதுவே,
வண்ணக மொருபோ கெனவிரு வகைத்தே.

இஃது அதன்வகையுணர்த்து. (இ-ள்.) ஏனையொன்றெனப்பட்ட ஒத்தாழிசை வண்ணகவொத்தாழிசையெனவும் ஒருபோகெனவும் இரண்டாம். எ-று. இதன் பயன் ஒத்தாழிசையெனப்படாது இவற்றுளொன்றென்பது அறிவித்தவாறாயிற்று. அஃதென்னைபெறுமாறெனின், மேல் ஒத்தாழிசைக்கலி இருவகைத்தாகுமென்றான் பின்னர் அவ்விரண்டனுள் ஒன்றென்றற்கு வண்ணகம் ஒருபோகென வேறுபெயர் கூறவே முன்னரதே ஒருதலையாக ஒத்தாழிசைக்கலியெனப்படுவதென உய்த்துணரவைத்தமையானும் ஏனையொன்றென வேறுபடுத்தமையானும் பெயரும் உடன்கூறாது போத்தந்து வைத்தமையானும் அதனோடு ஒரினத்தவல்லவென்பது பலவாற்றானுங் கொள்ளவைத்தானென்பது. அஃதேல் வண்ணகமும் ஒத்தாழிசையெனப் படாதாம்பிறவெனின் அது மாற்றுதற்கன்றே வண்ணகம் முற்கூறி அதிகாரம்பட வைப்பானாயிற்றென்பது. இக்காலத்தார் ஒருபோகினையும் ஒத்தாழிசையென்று தாழிசைபெய்து காட்டுப. "எருத்தே கொச்சக மராகஞ் சிற்றெண் - ணடக்கியல் வாரமோ டந்நிலைக் குரித்தே" என்புழித் தாழிசையுறுப்பு ஓதாமையின் அது பொருந்தாது.

௪௩௨. வண்ணகந் தானே,
தரவே தாழிசை யெண்ணே வாரமென்
றந்நால் வகையிற் றோன்று மென்ப.

இது முறையானே வண்ணகவொத்தாழிசையுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) தரவுந் தாழிசையும் எண்ணும் வாரமுமென்னும் உறுப்பு முறையானே வருவது வண்ணகவொத்தாழிசையாம். எ-று.

அது "முதற்றேடை பெருகிச் சுருங்குமன் னென்" என்ற வழிக் காட்டுதும். வண்ணித்துப் புகழ்தலின் வண்ணகமெனப்படும். என்னை? தரவினுனே தெய்வத்தினை முன்னிலையாகத்தந்து நிறீஇப் பின்னர்த் தெய்வத்தினைத் தாழிசையானே வண்ணித்துப் புகழ்தலின் அப்பெயர் பெற்றதாகலின் ஒழிந்த உறுப்பான் வண்ணிப்பினுஞ் சிறந்த உறுப்பு அதுவென்க. எனவே, அகநிலைச் செய்யுட்டாழிசை வண்ணித்து வாராவென்பதாம். எண்ணுறுப்பாமாறு முன்னர்ச் சொல்லுதும். அவ்வெண்ணுறுப்புத்தான் நீர்த்திரைபோல வரவரச்சுருங்கிவருதலின் அம்போதரங்கமெனவும் அமையுமாகலின் அதனை அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவெனவுஞ் சொல்லுப. இனி வண்ணகமென்பது அராகமென உரைத்து அவ்வுறுப்புடையன வண்ணகவொத்தாழிசையெனவுஞ் சொல்லுவாரும் உளர். எல்லா ஆசிரியருஞ் செய்த வழிநூற்கு இது முதனூலாதலின் இவரோடுமொறுபடுதன் மரபன்றெனமறுக்க. இசை நூலுள்ளும் மாறுபடின் அஃது அவர்க்கும் மரபன்றென்பது. மற்று இதற்குத் தனிச்சொல்லோதியதில்லையாலெனின் அதனையும் அதிகாரத்தாற் கொள்க. (௧௪௪)

௪௫௩. தரவே தானு,
நான்கு மாறு மெட்டு மென்ற
நேரடி பற்றிய நிலைமைத் தாகும்.

இஃதொத்தாழிசையுள் ஏனையொன்றற்குத் தரவு வேறுபட்ட இலக்கணத்திற்றாகலான் அதுகூறுகின்றது. (இ-ள்.) இது நான்குமுதற் பன்னிரண்டடியீறாக வாராது. தேவபாணிக்காயின் எட்டும் ஆறும் நான்குந் தரவடியாம். எ-று. இதனுனே தலையளவுங் கடையளவும் இடையளவுமென்பன கூறினும். இங்ஙனங் கூறவே ஒழிந்தவுறுப்பிற்குந் தலையிடைகடையென்பது கொள்ளப்படும். நேரடி பற்றிய நிலைமைத்தாகும் நான்குமென்பதனை அளவடியான் வருமென்றற்குக் கூறினுமென்பாருமுளர். அற்றன்று; பிற அடி மயங்குவனவும் அளவடியுரியவென்பது முன்னர்க் கூறப்பட்டமையின். மற்றென்னை கருதியதெனின், சமநிலையின்றி வியனிலை வாராவென்பது. இனிப், பற்றியவென்ற மிகையானே முற்கூறிய தரவுந் தாழிசையும் அளவடியான் வருதலில்லையென்பதுகொள்க. வருகின்ற ஒத்தாழிசைக்கும் பேரெண்ணிற்குஞ் சிற்றெண்ணிற்கும் இஃதொக்கும். (௧௪௫)

௪௫௪. ஒத்து மூன்றாகு மொத்தா ழிசையே.

இது முறையானே ஒத்தாழிசை உணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) தம்மின் ஒத்த அளவினவாகலும் ஒத்தபொருளவாகலுமுடைய தேவ

பாணிக்கண் மூன்றாக வரும் ஒத்தாழிசை. எ - று. இவை பொருள் ஒக்குமெனவே முன்னை அகநிலையொத்தாழிசைக்கண் வரும் இடைநிலைப்பாட்டிற் பொருள் ஒவ்வாது வருதலுஞ் சிறுபான்மை வரும். அவை "கல்லெனக் கவின்பெற்ற விழவாற்றுப் படுத்தபின்-புல்லென்ற களம்போலப் புலம்புகொண் டமைவாளோ" என இடத்தியல்பொருளொழிய இடப்பொருளோடு உவமங் கூறினன், "ஓரிரா வைகலுட் டாமரைப் பொய்கையு - ணீர்நீத்த மலர்போல நீ நீப்பின் வாழ்வாளோ" என இடப்பொருளொழிய இடத்தியல்பொருளோடு உவமங் கூறினமையின் வேறுபட்டன. ஒத்துவருவன முன்னர்க்காட்டினாம். (௧௫௨)

௪௫௫. தரவிற் சுருங்கித் தோன்று மென்ப.

இஃது ஐயம் அறுத்தது. அகநிலையொத்தாழிசைகட்கு இவை போலத் தரவோடொத்துவருங்கொலென்னையுறாமைத் தரவிற்சுருங்கித்தோன்றுமென்றமையின். (இ - ள்.) மூவகைவண்ணத்தின் தாழிசையுஞ் சமநிலைத்தரவிற் சுருங்கித்தோன்றும். எ - று, வாளாதே தரவென்றமையின் இடையளவின்மேற் செல்லும், அடியென்றவழி அளவடிமேற்றாயபோலவென்பது. தோன்றுமென்பதனான் இடைநிலையாகிய நான்கடியானும் மூன்றடியானுமன்றி ஐந்தடியானாகாதென்பதுகொள்க. எண்ணோடு தொடர்தலின் இரண்டடியானாகாதென்பது பெற்றாம். இடையளவு தரவிற்சுருங்குமெனவே கடையளவு தரவினுந் தாழிசை சுருங்குமென்பது உய்த்துணரப்படும். இங்ஙனங் கூறுக்கால் ஓரடிமுதலாகத் தாழிசைகோடல் வேண்டுமெஃதன்றே வென்பது. தோன்றுமென்றதனாற் கடையளவினை ஒழித்து மறைத் தரவிரண்டளவாகக் கொள்வாமெனக்கொள்க. (௧௫௩)

௪௫௬. அடக்கியல் வாரந் தரவோ டொக்கும்.

இது சுரிதகவிலக்கணங் கூறுகின்றது. (இ - ள்.) தரவோடு ஒத்துவரும் அடக்கியல்வாரம். எ - று. அடக்கியல்வாரமென்பது அடக்கும் இயல்பிற்றாகிய வாரமென்றவாறு. நிறுத்தமுறையானே எண்ணுறுப்புணர்த்தாது மயங்கக்கூறியதனானே தனிச்சொல்வருமாறு மெண்ணீற்றினுஞ் சுரிதகத்துமுன்னும் புணர்க்க. அடக்கியலென்றான் முன்னர்ப் பலவகையாற்புகழப்பட்ட தெய்வத்தினை ஒருபெயர் கொடுத்தடக்கி நிற்றலின். வாரமென்றான் தெய்வக்கூற்றின் மக்களைப் புகழ்ந்த அடி மிகுமாகலினென்பது. (௧௫௪)

சஙள. முதற்றொடை பெருகிச் சுருங்குமன் னெண்ணே.

இஃது எண்ணுறுப்பாமாறுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) முதல் பெருகியவழி முதலெண். எ-று. தொடையென்றதனாற் றலையெண் இரண்டு அளவடியான் ஒருதொடையாகி வருமெனவும் பெருகியென்றதனான் இரண்டடியான் இரண்டனைநாட்டி அதுவே பற்றி முதல்பெருகியவென்றதனான் ஒழிந்த எண்ணுத்தொடை பெறுதலும் கேர்க்தானும். இதனை முதலெனவே வழிமுறை வருவனவும் எண்ணளவென்பது பெற்றாம். அவை இத்துணையென்பது அறியுமாறென்பதென்னை? முதற்றொடை பெருகியென்றதனான் இரண்டடியான் இரண்டனையும் நாட்டி அதுவேபற்றிச் சுருங்குமென்றமையின் ஈரடியிற் சுருங்கி ஓரடியாதலும் ஓரடியிற்சுருங்கி இருசீராதலும் இருசீரிற் சுருங்கி ஒருசீராகவும் படும். முதலடி இன்னதென்றிலனாயினும் அளவடியே கொள்ளப்படும், "நாற்சீர்கொண்டதடியெனப்படும்" என்றானாகலின். ஆகாவே இருசீரெனப்பட்டது குறளடியாயினும் இவை இரண்டுதொடர்ந்தன்றி எதுகையாய் அமையாமையிற் குறளடியென்னானென்பது. ஒருசீர்க்கும் அளவடிப்படுத்துத்தொடைகோடலொக்கும். என்னை? "பேரவுணர்க் கடந்தோய்நீ புணர்மருதம் பிளந்தோய்நீ - நீரகல மளந்தோய்நீ நிழற்சுழைம் படையோய்நீ" எனவும், "ஊழிநீ யுலகுநீ யுருவுநீ யருவுநீ - யாழிநீ யருளுநீ யறமுநீ மறமுநீ" எனவும் அளவடிப்படுத்தே தொடைகொள்பவாகலின். அஃதேல் ஒருசீரினுஞ் சுருங்கப்பெறாதோவெனின் கந்தருவநூலின்கண்ணும் ஒருசீரிற் சுருங்கின வாராவாகலின் இவரும் பிறநூன் முடிந்தது தானுடம்படுதலென்னும் உத்திவகையான் ஒருசீரிற் சுருங்குதல் நேராரென்பது. மற்று வழிமுறையாற் பாகஞ் சுருங்குதல் பெறுமாறென்னையெனின், "வகார மிசையு மகாரங் குறுகும்" என்றாற்போல மேலைக் கொண்டுவருகின்றவாற்றாற் பாகமே சுருங்குதல் பெறலாமென்பது. மன்னென்பது ஆக்கத்தின் கண்ணும் வந்ததாகலிற் சுருங்கிப்பலவாமென்பதுகொள்க. எனவே, இரண்டடியிரண்டும் ஓரடிநான்கும் இருசீரெட்டும் ஒருசீர் பதினாறுமாகி எண்பல்குமென்பது. இருசீர் குறளடியுமாகலின் ஒருசீரான் வருவன சிற்றெண்ணெனவேபடும். ஆகவே, ஒழிந்த முதனிலையெண்ணுங் கடையெண்ணும் இடையெண்ணுமென மூன்றுங் கூட்டி எண்ணி நிற்றற்குரியவாயின. இது நோக்கிப் போலும் என்னென்று அடக்காது "சின்ன மல்லாக் காலை" என ஒருசீரினை வேறுபடுத்து மேற்கூறுகின்றதென்பது. இனி அளவடியினை நாட்டியே முதற்றொடை பெருகிச் சுருங்குமென்றமையின் அளவடியிற் சுருங்கின இருசீரும் ஓரோவழிச் சின்னமெனப்

பமேக். இனி அல்லாதார் ஈரடியிரண்டினைப் பேரெண்ணெனவும் ஓரடி நான்கினைச் சிற்றெண்ணெனவுங் கடையெண்ணினை இடையெண்ணெனவும் ஒரு சீரான் வருவனவற்றை அளவெண்ணெனவுஞ் சொல்லுப. அளவடியாக நோக்கிப் பேரெண் சிற்றெண்ணென்றலுஞ் சின்னம்பட்டவழி இடைநின்றது இடையெண்ணுதலும் எல்லையளவைத்தாகிய சின்னம் அளவெண்ணுதலும் அமையும். அவற்றுள் இருசீரினை முன்னின்ற சீராகவும் ஒருசீரினை இருசீராகவும் அலகு வைப்பினும் அதனை "அசையுஞ் சீரு மிசையொடு சேர்த்தி" என்பதனுன் மறுக்க. இதற்குச் செய்யுண் முன்னர்க் காட்டுதும். (கசரு)

சருஅ. எண்ணிடை யொழித லேத மின்றே
சின்ன மல்லாக் காலை யான.

இது மேலதற்கோர் புறனடை. (இ - ள்.) முற்கூறிய எண்களின்றிவருதல் செய்யுட்கு ஏதமின்று சின்னவெண்ணென்றுமொழிந்து நில்லாவிடத்து. எ-று. எனவே, சின்னவெண்ணொழியாது மூவகையெண்ணும் ஒழிதலுஞ் சின்னவெண்ணொழியுமிடத்து மூவகையெண்ணும் ஒழியாதுவருதலுஞ் சுவையுடைத்தாயிற்று. இடையெண் ணதனுற் தலையெண்ணும் இடையெண்ணுமல்லன எட்டு நான்காகியும் பதினறு எட்டாகியுங் குறைந்துவருதலுங் கொள்க. மூவகையெண்ணுஞ் சின்னமும் பெற்றுவருதல் சிறப்புடைமை ஏதமின்றென்றதனுற்பெறுதும். உ-ம். " மணிவிளங்கு திருமார்பின் மாமலராள் வீற்றிருப்ப - பணிதயங்கு நேமியும் பானிறத்த சுரிசங்கு - மிருசுடர்போ லிருகரத்தி லேந்தியமர் மாயோனும் - பங்கயத்தி லுறைவோனும் பாகத்தோர் பசுங்கொடிசேர் - செந்தழற்கண் ணுதலோனுந் தேருங்கா னீயென்பார்க்-கவரவர்த முள்ளத்து ளவ்வுருவா யல்லாத - பிறவுருவு நீயென்னிற் பிறவுருவு நீயேயா - யளப்பரிய நான்மறையா னுணர்த்துதற் கரியோனே." இது எட்டடித்தரவு. " எவ்வுயிர்க்கு முயிரோயா யியங்குதனின் றொழிலாகி - யவ்வுயிர்க்க ணடங்கியே யருளாது நிற்றலினுல் - வெவ்வினைசெய் தவையிழந்து வெம்பிறவிக் கடல்குழ்ந்த - வவ்வினையை யகற்றுமெ னிற்பதுநின் னருளன்றே ; பல்லுயிரும் படைப்பதுநின் பண்பன்றே பகலினுல்-வல்வினையின் வலைப்பட்டு வருத்தங்கூ ருயிர்தம்மை-நல்வினையே பயில்வித்து நடுக்கஞ்செய் பவைநீக்கி - யல்லல்லா யழுந்தாம லதற்றுவது மருளன்றே ; அழிப்பதுநின் றொழிலன்றே யறைந்தாலு முயிரெல்லா - மொழித்தவற்றுள் ளுணர்வுகளே பொருளாக வுடனிறுத்திப் - பழிப்பின்றிப் பல்காலு மிப்பரிசே பயிற்றுதலி - னழிப்பதுவு மில்லையா லாங்கதுவு மருளன்றே" தாவின்பாகம்பற்றிய நான்

[illegible]த்தாழிசை: "வெள்ளி மாற்றி வி[illegible] [illegible] [illegible]த னர் தம்பினை யாயினை—விளையி னின்று விழுத்தவத்து [illegible] [illegible] வர் [illegible] முத்தி யாயினை" ஈரடியிரண்டு. "இவ்வேளை [illegible]தந் தோர்க் கில்லையு மாயினை - யுளனென வுணர்ந்தோர்க் குளையு மாயி னை - யருவுரு வென்போர்க் கவையு மாயினை - பொருவற விளங்கிய போத மாயினை" ஓரடிநான்கு. "பானிற வண்ணனீ பனிமதிக் கடவு ணீ - நீனிற வுருவுநீ நிறமிகு கனலிநீ - யறுமுக வொருவனீ யானிழற் கடவுணீ - பெறுதிரு வுருவுநீ பெட்பண வுருவுநீ" இருசீரெட்டு. "மண்ணுநீ விண்ணுநீ மலையுநீ கடலுநீ - யெண்ணுநீ யெழுத்துநீ யிரவு நீ பகலுநீ - பண்ணுநீ பாவுநீ பாட்டுநீ தொடருநீ - யண்ணனீ யமலநீ யருளுநீ பொருளுநீ" ஒருசீர்பதினாறு. "ஆங்க" தனிச்சொல். "இனி மை யாகிய விறைவனின் னடியிணை - சென்னியின் வாங்கிப் பன் னுள பரவுது- மலர்தலை யுலகின் மன்னுயிர்க் கெல்லா - நிலவிய பிறவி யை நீத்தல் வேண்டி - முற்றிய பற்றொடு செற்ற நீக்கி - முனிமை யாக்கிய மூவர் முத்தியை - மயலற விளித்தநின் மலரடி - யரிய வன் று யுரிதினிற் பெறவே" இது எட்டடித்தரவுந் தாவின்பாகம்பற்றிய நான்கடித்தாழிசைமூன்றும் ஈரடியிரண்டும் ஓரடிநான்கும் இருசீரெ ட்டும் ஒருசீர் பதினாறுமாகிய நால்வகையெண்ணுந் தனிச்சொல்லும் எட்டடிச்சுரிதகமும் பெற்ற தலையளவுவண்ணகப்பெருந்தேவபாணி.

"பலியுருவிற் கேலாத படைமழுவாள் வலனேந்திப் - புலியுரி மேற் பைத்தலைதாள் பூங்கச்சை விரித்தமைத்துக் - கண்கவருந் திருமே னி வெண்ணூலின் கவின்பகைப்பத் - தண்கமழ்பூந் தாரிதழித் தலைமலை ந்து பிறைதயங்க-மொழிவலத்தான் மயங்காதே முறுவலாற் றேலாதே- விழிவலத்தா னுருவழிந்தோன் வேடங்கண் டுணர்வழியாக்-கலிகெழு கடற்கச்சிக் கமழிளந் தேமாவி-னொலிதளிர் மூலைச்சுவட் டுடன்பிறப் ப வுலவுங்கால்" இவை எட்டடித்தரவு. "நீறேறுந் திருமேனி நெடும்ப கலை நிலவெறிக்க-வேறேறிக் கடைதோறு மிடுபலிக்கு வருதிரால் - வ றேறி யிடுபலிக்கு வரும்பொழுது மிடைபிரியாக்-கூறேறும் பசும்பாக ங் கொள்ளுமோ கொள்ளாதோ; பல்லேற்ற பரிகலத்துப் பலியேற்றன் மேலிட்டு - வல்லேற்ற முலைமகளிர் மனமேற்ப வருதிரால்-வல்லேற்ற முலைமகளிர் மனமேற்ப, நீர்வருங்காற் - கொல்லேற்றுக் கறுகிடனுங் கொள்ளுமோ கொள்ளாதோ; நானாக மடந்தையர்பாற் பலிக்கென்று நடந்தக்காற்-பூணாகந் தழீஇக்கொளினும் பொங்காது போலுமாற்-பூணா கந் தழீஇக்கொளினும் புலையுயிர்த்துப் பொங்காத-கோணாகம் யாந்த ருபால் குடிக்குமோ குடியாதோ." இது தாவின்பாகம்பற்றிய நான்கடி த்தாழிசை மூன்று. "எரிவளை கரிக்கு மிடவயிற் றொகுக்கை - பரி

[illegible]
[illegible] தம்மை [illegible]
[illegible] "இடையெழு பொழில்சூட்டு மிமையப்பன[illegible]
[illegible]லிறே - கடைதொறு மலைவித்புக் கற்பித்த வாறென[illegible]
இசைபுனீர் வேட்டதுகேட் டிமையவரென் பட்டனரே - பாய[illegible]
நீர்க் கங்கையோர் படர்சடையிற் கரந்ததே." ஓரடியான்கு. "பூ
ண்டன வென்பு புனைந்தது தம்மை - யாண்டன பூத மறைவது
வேத - மிசைப்பன பல்வே யெழீஇயது வீணை - யசைப்பன வெளி
யதிர்வன பொற்கழல்" இருசீரொட்டு. "எனவாங்கு" தனிச்சொல்,
"கல்வீ மகளி ரிடுபலி நசைஇப் - பல்கடை திரிதருஞ் செல்வநிற்
பரவுதும் - கொடியணி யேனம் பொடியணிந்து இடப்ப - வடதிசை
வாகை சூடித் தென்றிசை - வென்றி வாய்த்த வன்றாள் விடலை -
யிவளவ, ளிமிழிசை வேங்கடம் போலத் தமிழ்த்து - நாவலொடு
பெயரிய ஞாலங் - காவல போற்றி வாழிய நெடிதே" சுரிதகம்.
இஃது எட்டடித் தரவுந் தரவிற்சுருங்கிய ஒத்தாழிசை மூன்றுஞ்
சின்னமல்லா மூவகை எண்ணுந் தனிச்சொல்லுந் தரவோடொத்த
அடக்கியல் வாரமும் பெற்று வந்தது.

"ஆயிரங் கதிராழி யொருபுறந்தோன் றகலத்தான் - மாயிருந்
திசைசூழ வருகின்ற வரவுணர்தத - மனககமல மலரினையு மலர்த்து
வான் றோன்றத - லினக்கமல முணர்த்துவபோன் றெவ்வாயும் வா
ய்திறப்பக் - குடதிசையின் மறைவதூஉ மறையென்று கொள்ளா
மைக் - கடவுளர்த முறங்காத கண்மலரே கரிபோக - வாரிருளும் பு
லப்படுப்பா னவனேயென் றுலகறியப் - பாருலகத் திருள்பருகும்
பருதியஞ் செல்வகேள்" இது தரவு. "மண்டலத்தி னிடை நின்று
வாங்குவார் வைப்பாராய் - விண்டலத்திற் கடவுளரா வெவ்வேறு
வழிபடுவா - ரோங்குலக முழுதுபொரத திருவுருவி னொன்றாகி - யாங்
கவரா வேறுவே றளித்தியென் றறியாரால்; மின்னுருவத் தார
கைநீ வெளிப்பட்ட விடியல்வாய் - நின்னுருவத் தொடுங்குதலா
னெடுவிசும்பிற் காணாதா - ரெம்மீனுங் காலைவா யிடைகரந்து மா
லைவா - யம்மீனை வெளிப்படுப்பாய் நீயேயென் றறியாரால்; தவா
மதியந் தொறுநிறையத் தண்கலை யக்கலைதேய்ந் - தவாமதிய நின்னொ
டுவேக் தொன்றாகு மென்றுணரார் - தன்மதியின் னொளிபுக்கவ் வி
ருளகற்றுத் தவற்றற்கொ - லம்மதியம் படைத்தாயு நீயேயென் றறியா
ரால்" இவை தாழிசை. "நீராகி நிலம்படைத்தனை - நெருப்பாகி நீர்ப
யந்தனை - [illegible]ழிவிற் காற்றெழுவினை ஒளிகாட்டி வெளிகாட்டினை"
இவை ஒருசீர் நான்கு; "கருவாயினை விடாயினை கதியாயினை விதி

யாயினை-யுருவாயினை அருவாயினை ஒன்றாயினை பலவாயினை" இவை இருசீரொட்டு. "எனவாங்கு" தனிச்சொல் "விரிதிரைப் பெருங்கட லமிழ்தத் தன்ன-வொருமுதற் கடவுணிற் பரவுதும் திருவொடு - சுற்றந் தழீஇக் குற்ற நீக்கித் - துன்பந் தொடரா வின்ப மெய்திக் - கூற்றுத்த லை பணிக்கு மாற்றல சான்று - கழிபெருஞ் சிறப்பின் வழிவழி பெரு கி - நன்றறி புலவர் நாப்பண் - வென்றியொடு விளங்கி மிருகம்யா மெ னவே" என்பது எட்டடித்தரவுந் தாழிசையும் இருவகைச் சின்னமுந் தனிச்சொல்லுந் தரவோடொத்த சுரிதகமும் பெற்றுவந்த தலையளவு வண்ணகப் பெருந்தேவபாணி. சின்னமெனவே இருசீரொட்டும் ஒரு சீர் பதினாறும் அடங்குமென்றாராகலின். இது சின்னமல்லாக்கால் எ ண்ணிடையிட்டுவந்த வண்ணகவொத்தாழிசையாயிற்று.

இனி இருசீருமன்றி ஒருசீர் பதினாறகிய சின்னவெண்பெற் றும் வரும். அதுவருமாறு;—"உறைபதியி னுடனயினை யுந்தியாற் ப டைத்தோயு - மறைகடல்சூழ் நிலமுதலா யனைத்துலகும் புரப்போயுந் - திருநிறமே சரிபோகத் திருமேகம் பயந்தோயு - மொருநிறமே நிறமாக வொள்ளொளியை யுயிர்த்தோயு - மறுவித்து மார்பென்னை மலர்மகளை வைத்தோயு - நிறந்தோடு நெஞ்சொத்த நிலமடந்தை கணவனுநீ" இது தரவு. "பின்னமா யொன்றாகும் பெருமாயை யியற்றுவா - யின் னமா யந்தெளிய வெடக்கருளி யிமையவர்க்கு - மன்னமாய் முன் னொருகா லறம்பயந்த வறனுநீ; குறியாதும் பிழையாத குறிமறைய முதன்மயக்கி - வெறியாதி மலரோற்கு வெளிப்படுத்து வேறுபடுத் - தறியாத மறையெமக்கு மறிவித்த வறிவனீ ; மாறாத மதிகொடுத்து வானவனை மயக்கியுங் - கோறாத மதிவாங்கிக் கொடுத்தருளி யிமை யவர்க்குக் - காறாத மதிகாட்டுங் கருணைகூர் காட்சியைநீ" இவை மூன்றுந் தாழிசை. "வானுநீ நிலனுநீ மதியுநீ விதியுநீ - தேனுநீ யமிர்துநீ திருவுநீ யருவுநீ - யன்புநீ யருளுநீ யாதிநீ யந்தநீ - யி ன்பநீ துன்பநீ யின்மைநீ யுண்மைநீ" இவை ஒருசீர்ச்சின்னம். "எனவாங்கு, நால்வகை யுருவிற் பால்வே றாகிய - கோல முதல்வநிற் பரவுது ஞாலத்து - நல்லவை யாவை யெனுது நிறைது - செவ்வ நோக்கிய நெய்தினி வல்லிதிற் - றுயரொடு தொல்வினை நீங்கிப் - பெயராச் சுற்றம் பெறுகம் யாமெனவே" எனவரும். இதனுட் தரவு ந் தாழிசையும் ஒருசீர்ச்சின்னமுந் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் வ ந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"வெண்டலரு மாமுனிவர் வெளர்ந்துடன் மெழுதேத்தக் - கட ல்கெழு கனைகடரிற் கலந்தொளிரும் வானுமை - யழல்விழிக் கழல்கெ

ங்கள் ளரிமாவாய் மலைந்தானைத் - தாரொடு முடிபிதிரத் தமனியப் பொடிபொங்க - வார்புனை விழிகுருதி யகலிட முடனனைப்பக் - கூருகி ரான் மார்பிடந்த கொலைமலி தடக்கையோய்" தரவு. "முரசதிர் வியன்மதுரை முழுவதூஉந் தலைபனிப்பப் - புனைதொடித் திரடிண் டோட் போர்மலைந்த மறமல்ல - ரடியொடு முடியறப்புண் டயர்ந்த வர் நிலஞ்சேரப் - பொடியெழ வெங்களத்துப் புடைத்ததுநின் புக ழாமோ; கலியொலி வியனுலகங் கலந்துட னனிநடுங்க - மலிபுய லகிராழி மாறெதிர்ந்த மருட்சேரீவு - மாணுதா ருடம்போடு மறம் பிதிர வெதிர்கலங்கிச் - சேணுய ரிருவிசும்பிற் செகுத்ததுநின் சினமா மோ; பன்மணி யினநிரை பரந்துட னிரிந்தோடக் - கடுமுர ணெதிர் மலைந்த காரொலி யெழிலேறு - வெரினொடு மருப்பொசிய வீழ்ந் தது நிறம்வேறு - வெருமலி பெருந்தொழுவி னிறுத்ததுநின் னிகலா மோ." மூன்றுந்தாழிசை. "இலங்கொளி மரகத மெழின்மிகு வியன் கடல் - வலம்புரித் தடக்கை மாஅ னின்னிறம் - விரியினார்க் கோங்கரும் வெந்தெரி பசும்பொனும் - பொருகளி றட்டோய் புனை யு நின்னுடை." ஈரடியிரண்டு. "கண்கவர் கதிர்முடி கனலுஞ் சென் னியை - தண்சுட ருறுபகை தவிர்த்த வாழியை - யொலியிய லுவண மோங்கிய கொடியினை - வலிமிகு சகட மாற்றிய வடியினை" ஓரடிநா ன்கு. "போரவுணர்க் கடந்தோய்நீ புணர்மருதம் பிளந்தோய்நீ - நீரக ல மளந்தோய்நீ நிழறிகழும் படையோய்நீ" இருசீர்நான்கு. "ஊழி நீ யுலகுநீ யுருவுநீ யருவுநீ - யாழிநீ யருளுநீ யறமுநீ மறமுநீ." ஒருசீரொ ட்டு. "எனவாங்கு" தனிச்சொல்; "அடுதிற லொருவனிற் பரவுது மெங்கோன் - றொடுகழற் கொடும்பூட் பகட்டெழின் மார்பிற் - கய லொடு கலந்த சிலையுடைக் கொடுவரிப்- புயலுறழ் தடக்கைச் செவ்வே லச்சுதன் - றொன்று முதிர்கட லுலக முழுதுட - னொன்றுபு திகிரி யு ருட்டுவோ னெனவே." சுரிதகம். இது நால்வகை எண்ணினுள் இறு தி நின்ற எண்ணிரண்டுஞ் சுருங்கிவந்தது. பிறவும் அன்ன. (௧௪௬)

௪௨௭. ஒருபோ கியற்கையு மிருவகைத் தாகும்.

இஃது ஒத்தாழிசை இரண்டனுள் ஏனையொன்றனை வண்ண கவொத்தாழிசை ஒருபோகெனை இருவகைத்தென்றான் அவற்று ள் ஒருபோகின் வகையுணர்த்து. (இ-ள்.) ஒருபோகும் இருவகைத் தாகும். எ-று. உம்மை இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை. இதனது பயம் ஒருஉறுப்பு இழத்தலின் ஒருபோகாதல் ஒக்குமாயினும் நீகழ் கின்ற உறுப்புத் தம்மின் வேறுதல் அறிவித்தலென்பது. அது மூ ன்னர்ச் சொல்லுதும். (௧௪௭)

சசுo. கொச்சக வொருபோ கம்போ தரங்கமென்
றெப்ப நாடி யுணர்தல் வேண்டும்.

மேல்வகுக்கப்பட்ட இரண்டற்கும் பெயரும் முறையும் உணர்த்துகின்றது. (இ - ள்.) கொச்சகவொருபோகும் அம்போதரங்கவொருபோகுமென இரண்டாக உணரப்படும் அவை. எ - று. கொச்சகம் இழத்தலிற் கொச்சகவொருபோகாயிற்று. வண்ணகவொருபோகென்றவழி ஒன்றேயாகி நின்ற'கொச்சகம் ஒருவழி வாராமையின் அது கொச்சகவொருபோகாம். இனி ஏனையொன்றெனப்பட்ட ஒன்றனுள் வண்ணகப்பகுதிக்குரிய எண்ணுறுப்பு ஒருவழியின்றியெனப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. அம்போதரங்கவொருபோகென்பது பண்புத்தொகை. இடையீடில்லாத நிலத்தினை ஒருபோகென்பவாகலின் அஃது ஒப்பினாகியபெயர். ஒருபோகென்பதனைத் திரிகோட்டவேணியென்றதுபோலக் கொள்க. (சசஅ)

சசுக. தரவின் றாகித் தாழிசை பெற்றுந்
தாழிசை யின்றித் தரவுடைத் தாகியு
மெண்ணிடை யிட்டுச் சின்னங் குன்றியு
மடக்கிய வின்றி யடிநிமிர்ந் தொழுகியும்
யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது
கொச்சக வொருபோ காகு மென்ப.

முறையானே கொச்சகவொருபோகுணர்த்து. (இ-ள்.) இந்நாற்பகுதியான்வந்தும் அமையாது பின்னரும் யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடைத்தாகிவருவது கொச்சகவொருபோகாம். எ - று.

தரவின்றாகித் தாழிசைபெற்றுமென்பது தனக்கு இனமாகிய வண்ணகத்திற்கு ஓதிய தரவின்றித் தாழிசைபெற்றுமென்றவாறு. அவை பாணிப்பாட்டாகிய தேவபாணி முதலாயின எனக்கொள்க. என்றார்க்கு அவை தாழிசையாயன்றி வாராமையிற் தாழிசையாகுமென்றெழுஞ் சூத்திரமெனின் அங்ஙனங் கூறிற் தரவொடு வருந் தாழிசையிலக்கணத்தவாம் இவ்வயுமென்றஞ்சித் தரவொடுபட்ட தாழிசையன்றிப் புறத்துள்ளன என்றற்கு அதுவிலக்கினுனென்பது. எனவே இவை ஒத்துமூன்றாதலும் ஒருபொருண்மேல் வருதலுந் தாழம்பட்ட ஓசையவேயாதலும் பயிலுமென்பதூஉஞ் சொல்லினனாயிற்று. அங்ஙனஞ் சொல்லியவதனானே பாணியுளெல்லாம் இரண்டடியானே தாழம்பட்ட ஓசைவிராய்வருதலும் முடுகிவருதலும் பெறுதும். இனித் தாழி

கை மூன்றுகியவழி மூன்றடியானும் நான்கடியானும் வரும். இனிப் பத்தும் பன்னிரண்டுமாகி ஒருபொருண்மேல்வரும் பதினொன்றும் அகப்பட்டு நான்கடியின் ஒன்றுது வருதலும் அங்ஙனம் வருங்காற் தாழ்ந்த ஓசை பெற்றும் பெருதும் வருதலும் அவையும் இருசீர்முதலாக எண்சீரளவும் வருதலுமென் றின்னோரன்னபகுதியெல்லாம் அவ்வாயறையின்றித் தழுவப்பட்டன. அஃதேல் அவற்றைத் தாழிசையென்றதென்னையெனின் பெரும்பாலுந் தாழ்ம்பட்ட ஓசையுற்றவாகலினென்பது. என்ருர்க்குத் தரவுவிலக்கியதனுன் எண்ணுஞ் சுரிதகமும் விலக்குண்ணுவாம் பிறவெனின், அற்றன்று; தாழிசைப்பேறுவிதந்தோதவே ஒழிந்தன விலக்குண்ணுமென்பது. மற்றுத் தாழிசை பெறுவதியாதோவெனின், கொச்சகவொருபோகெனப் பொதுவகையாற்செய்யுளெனக்கொள்க. அது நோக்கிப்போலும் பலவுமெண்ணியாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடையதென்று ஒருமை கூறுவாரும்யிற்றென்றுணர்க. அஃதேல் இரண்டடியான் வருந்தாழிசை பேரொண்ணுகாவோவெனின், அதுவன்றே முதற்ருடை பெருகினன்றி எண்ணெனலாகாமையினென்பது. இவை வருமாறு;—" உளேயாழி யோரேழு மொருசெலுவி னடங்குதலான் விளேயாட நீர்பெரு மின்னுருவம் பராவுதுமே." என்ருற்போலப் பாணிச்செய்யுளுட் பயின்றுவருமென்பது. இவ்வாறு பலதாழிசை தொடர்பொருளவாகலின் அவற்றைப் பல அடுக்கிவரினுந் தாழிசையாமெனவே இதற்குவாராவெனப்பட்ட கொச்சகந் தாழிசையின்றி வெண்பாவாகி வருமென்பது உய்த்துணரப்படும். என்னை? வெண்பாவினன் வஞ்சி பரிபாடலுட் கொச்சகம்வருமென்றமையின். பஃருழிசைக்கொச்சகமெனவும் அமையும். அவைசிலவருவன சிஃருழிசைக் கொச்சகமெனப்படும். பிறவும் அன்ன. மற்றுப் பாணியுட் புறத்திணைபலவும் விராய்வருதலின் அது தேவபாணியாமென்றதென்னையெனின், அவையெல்லாங் காமெழு செல்விக்கு பாணிநாட்கூழுந் துணங்கையுங் கொடுத்து வழிபடுவதோர் வழக்குப்பற்றி அதனுட் பாட்டுடைத்தலைவனைப் பெய்துசொல்லப்படுவனவாதலான் அவையெல்லாவாற்ருனுந் தேவபாணியேயாமென்பது. என்ருர்க்கு ஒரு தாழிசையோ பலதொடர்ந்தவழியோ கொச்சகவொருபோகாவதெனின் வரையறையின்மையின் இருவாற்ருனுமாமென்பது. இனித் தாழிசை மூன்றடுக்கியவழி மூன்றடியான் வருமாறு;—"கன்று குணிலாக் கனியுதிர்த்த மாஅயவ - னின்றுநம் மானுள் வருமே லவன்வாயிற் - கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி; பாம்பு கயிருக் கடல்கடைந்த மாஅயவ - னீங்குநம் மானுள் வருமே லவன்வாயி - லாம்

பலந் திங்குழல் கேளாமோ தோழி; கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவ - னெல்லிநம் மானுள் வருமே லவன்வாயின்-முல்லையந் தீங் குழல் கேளாமோ தோழி" எனவரும். இனி நான்கடியான் வருதல் சிறுபான்மை அவை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

தாழிசையின்றித் தரவுடைத்தாயுமென்பது மேற்கூறிய தா ழிசையின்றித் தரவேபெற்றுவருதலுமென்றவாறு. பொதுவகையா னின்ற கொச்சகவொருபோகு இரண்டு தரவுடைத்தெனப்பட்டது. மேற் தரவின்றாகி யென்றல்போல ஈண்டுந் தாழிசையின்றியென்றத னாற் தாழிசையொடுபட்ட தரவிலக்கணத்திற் திரிந்துவரும் இத்தரவெ னக்கொள்க. அது தரவுகொச்சகமுந் தரவிணைக்கொச்சகமுமென இ ரண்டாய்வருதலும் நான்கும் ஆறும் எட்டுமாய் வருதல் கடப்பாடின் றென்பதூஉங்கொள்க. உடைத்தெனப்பட்டது தரவெனவே ஒழிந்த உறுப்பு விலக்குண்டன. ஆகியுமென்ற மிகையான் இரண்டுவருதலே பெரும்பான்மையெனவுந் தரவோடொக்குமெனப்பட்ட சுரிதகம் பெ ரும்பான்மையும் பெறுஞான்று பெறுவது அதுவேயெனவுங்கொள்க. சுரிதகம்பெறுவன சுரிதகத்தரவிணையென்று வழங்குப. மேற் தனிச் சொற்கு வரையறையின்மையின் அது பெற்றும் பெறாதும் வருமென் பது. மற்றுத் தரவிலக்கணம் இழந்தாயின் அதனைத் தரவென்று பயந்ததென்னையெனின், தாழம்பட்ட ஓசையின்றி அதுவருதல் பெரும்பான்மையென்றற்கென்பது. எனவே, யாண்டுந் தரவென்ப து தாழம்பட்ட ஓசைக்கு ஒருதலைமையின்றி வருமென்பது நேர் ந்தவாறாயிற்று. அது "நீறணிந்த திருமேனி நெருப்புருவங் கிளைத்தது போற்-கூறணிந்த குங்குமங்கொண் டொருமுலையோர் குறிசெய்ய-வே றணிந்த குவடெறிப்ப வேனிலாற் கெரிவிழித்த - வேறணிந்த வெல் கொடியா யெவ்வுயிர்கிற் றவிர்ந்தனவே." என்பது தரவுகொச்சகம். "பூணாக வென்பணிந்தான் பூதத்தான் வேதத்தான் - கோணாகக் கச் சையான் சோடேந்து கொல்லேற்றான் - மாணாக வெண்ணூலான் வா ணுதலாள் பாகங்கொண் - டேனாரும் பிச்சையா னுண்ணாத நஞ்சுண்டா ன் - வானாறு தோய்ந்த சடையான்வண் மாகத்தான் - யானோர்வஞ் செய்த விறை; எனவாங்குப் பாடி யிறைஞ்சுவோர்க் கெல்லாம் - வினை மாசு தீர விளக்காகுந் தோற்றத் - தனையோய் மறவிக்கு மச்சம் பயக் கும் - புனைபூங் கழற்றாண்மேற் பூவொடு நீர்தூவி - மனைமாண்ட் பாக முளப்பட வாழ்த்தி - யெனைநாளு மேத்துது மெந்தையை நின் னை - நினையா தொழியற் நெஞ்சு." என்பது தரவிணைக்கொச்சகம். இது சுரிதகம் பெற்று வருவனவுந் தனிச்சொற் பெற்று வருவனவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. மற்றுத் தேவபாணியல்லாத தொடர்பொ

ருஞ்செய்யுட்கண் தரவின்றித் தாழிசை வந்ததென்னுமோ தாழிசையின்றித் தரவுடைத்தாயதென்னுமோவெனின், அவை யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடையதென்றதனானே ஒன்றற்கொன்று தா வெனப்பட்டுத் தரவுகொச்சகமாமென்பது. என்னை? ஆறும் எட்டுமெனப்பட்டு வாராமையானும் மூன்றடித்தாழிசையாய் வாராமையானுக் தாழிசையெனப்படாமையின். அவை தம்பொருளொடு தாம் முடியாமையிற் தரவுகொச்சகமாயின. இனி அத்தொடர்நிலையின் முதற்கண் நின்ற தேவபாணி தன்பொருளொடு தான்முடிதலின் அது விதந்தோதிய தரவுகொச்சகமாம். என்னை? எருத்தென்பது உடம்பிற்கு முதலாகலினென்பது.

என் இடையிட்டுச் சின்னங் குன்றியுமென்பது வண்ணகத்திற்கு ஓதிய எண்ணுஞ் சின்னமுமின்றி ஒழிந்ததாம். தரவு தாழிசை தனிச்சொற் சுரிதகமென்னும் நான்கு உறுப்புடையதூங் கொச்சகவொருபோகாமென்றவாறு. இதற்கு இல்லாத உறுப்பே கூறி, உள்ளது கூறிலன், அல்லாத உறுப்பினையெல்லாம் அவற்றானே நிற்றலவேண்டியென்பது. உதாரணம், "ஆறறி யந்தணர்" "படுபறை பலவியம்ப" "மண்டமர்" "கொலையுழுவை" "எனவாங்கு, பாணியுந் தூக்கும்" எனவரும். ஏனையொன்றெனப்பட்ட தேவபாணி ஒத்தாழிசையாகலான் உறுப்பொன்றியும் முதனிலையொத்தாழிசையாகா. ஏனை ஒத்தாழிசையில் உறுப்பிழத்தல் பற்றி "ஒப்ப நாடி யுணர்தல் வேண்டும்" என்பதனாற், சின்ன எண் நிற்பவும் எண் இழந்ததெனப்பட்ட அம்போதரங்கவொருபோகுபோலக், கொச்சகமேயன்றி எண்ணுறுப்பு இழந்ததூஉங் கொச்சகவொருபோகெனப்பட்ட ஒருபோகாமென்றானென்பது.

அடக்கியல் இன்றி அடிநிமிர்ந்து ஒழுகியுமென்பது அடக்கும் இயல்பிற்றல்லாத ஈற்றதாகி ஒருதொடையான் அடிநிமிர்ந்தொழுகியுமென்றவாறு. ஒழுகுமெனவே அற்றுவாராது ஒன்றேயாகி வருமென்பது. அடிநிமிருமென்றதனான் மேல் அடிவரையறுத்துச்சொல்லப்பட்ட தரவு தாழிசை முதலிய உறுப்பு இதற்கில்லையென்றவாறும். அடக்கியல் வாரத்தினை அடக்கும் இயல்பின்றியெனவே இதற்கு வாரம் நேர்ந்தானுமாகலின், ஒழுகுமென்றதனொடு மாறுகொள்ளும் பிறவெனின், அங்ஙனம் படுமாயினும் ஒருகாரணம் நோக்கி அவ்வாறு நேர்ந்தானென்பது. என்னை? அடி நிமிர்ந்தொழுகுங்கால் "எழுசீ ரிறுதி யாசிரியங் கலியே" எனவும் "வெண்பா வியலினும் பண்புற முடியும்" எனவும் ஓதியவாற்றானே இறுதிநிற்ப வேனையடியெல்லாங் கலியடியா

கி ஒழுகி வாரம்பட்டு நிற்குமென்று கோடற்கென்பது. ஈதறியாதார் "வெண்பா வியலாற் பண்புற முடியும்" கலியடியுடையதனை வெண்கலியென்ப. வெண்கலியாமாறு முன்னர்ச் சொல்லுதும். உதாரணம்;- "மழைதழைத்துப் புறப்பட்ட மதியமு ஞாயிறும்போ - லுழைமுழங்கு வலம்புரியுந் திகிரியு மொளிசிறப்ப - வானிட்ட வில்லேபோற் பசுந்துழாய் பச்சென்னக் - கானின்று கனல்கின்ற கதிர்முலைமேற் கவின்செய்ய - வம்மேகத் திடைப்பிறந்த கசையுகுமே நதிசயிப்ப - மைமேனி மருங்கதிர நகத்தரியே வால்புடைப்ப - விண்டோயு மதிணில வெற்பிடை வேய்மிடைந்தாங் - கெண்டோளு மிடைநீழ லிளங்கதிர் களிகூரக் - கொதியாது கொதித்தெறிந்த கோடெருமைத் தலைமிசை - மிதியாத சேறடி மிதித்தன போற்றோன்றத் - தாங்கிய புகர்வாளுங் கேடகமுந் தனித்தனி - வாங்கிய கோளரவு மதியமும் போன்றிலங்க - மைதொடுத்த கடற்புறஞ்சூழ் மலையென்ன மணியல்குல் - கொய்துடுத்த பொற்றுகிலின் கொழுஞ்சோதி கொழுந்தோட்ட - நீனின்ற படிவத்தானெடியோனை முதற்பயந்த - தாயென்று முதுமறை பரவினும் - யாயென் றல்ல தியாந்துணி யலமே." எனவரும். வெண்பாவினுன் முடியுங் கொச்சகவொருபோகு தேவபாணியாய் வந்தன கண்டுகொள்க.

யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடையதெனவே யாப்பின் வேறுபடுவனவும் பொருளின்வேறுபடுவனவுமென இரண்டாம்.

அவற்றுள் யாப்பின் வேறுபடுதலென்பது மேற்சொல்லினவாறும் இனிவருகின்றவாறுமின்றி யாப்பிலக்கணத்தின் வேறுபடுதல். அவை இருசீர்முதலாக எண்சீர்காறும் வந்த அடி மேற்கூறியவாறன்றி நந்நான்கே பெற்றுவருதலும் அவற்றுட் பிற அடி விராய்வருதலும் பாமயங்கிவருதலும் இரண்டும் மூன்றும் நான்கும் அடியுள் ஈற்றடி குறைதலுங், குறையாதவழி இயலசைச்சீர்வருதலும், மூன்றடியாயிற் குறையாது வருதலும், நான்கடிச்செய்யுள் முடியவும் அடியிரண்டு மிகுதலும், இனவியலின் வேறுபடுதலுங், கடவுட்டொடர்நிலைகள் பலதரவுந் தாழிசையுமாகி இடையிடைச்செய்வனவும், அடக்கியலன்றி அடிப்பட திமிர்ந்தொழுகுமெனப்பட்ட அடக்கியலுடைத்தாகலுமென்று இன்னோரன்ன பலபகுதியுங்கொள்ளப்படும். இப்பகுதியெல்லாம் பொருள்வேறுபட்டவழியும் நிகழுமென்பது இரண்டனையும் உடன்வைத்தோதியதனாற் கொள்ளப்படும். என்றார்க்கு வரையறையின்மையிற் களம்பாடுபொருநர்கட்டுரையுந் தச்சவினைமாக்கள்சொற்றொடரும் ஏற்று இக்காலத்து உரைநிகழ்ந்தனவும் ஓலைப்பாயிரமும் முதலாயினவெல்லாங் கொச்சகமாதற்கு இழுக்கென்னையெனின், அவையே அடிவரை

யன்றியில்லன ஆறென்றவழி உரையெனப்படுத்தோர்க்கன்றே அது உடாவாவதெனமறுக்க. இவ்வாறுவந்த கொச்சகங்களை ஒருவலாயறைப் படுத்துப் பாத்தோறும் இனஞ்சேர்த்தலும் பண்ணிற்குத்திறம்போலப் பன்னிருபகுதியவாமென்பார் உரைக்குமாறு; விருத்தந்துறைதாழிசை யென மூன்றனையும் நான்குசெய்யுளோடும் உறழ்ந்துரைப்பப் பன்னிரண்டாமென்பது. மருட்பாவும் பரிபாடலுமோவெனின், அவற்றுக்கு அஃதாராச்சியன்றெனவும் அவற்றை ஒப்பனவெல்லாம் ஒப்பெனமொழிய அடங்குமென்பதூஉம் அவர்கருத்து. இனி நூற்றைம்பது கலியும் எழுபதுபரிபாடலுமெனச் சங்கத்தார் தொடுத்தவற்றுள் ஒன்றனையில்லையென்றார். அஃதிக்காலத்தினும் வீழ்ந்ததின்மையின் அவரிலக்கணத்தினை வழுப்படுத்ததென்பது. இனி விருத்தமுந் துறையுந் தாழிசையுமன்றி ஒப்புந் திறனுமென்றாற்போல்வன சிலகூட்டி அறுவகைச்செய்யுளோடுறழ முப்பதாம். இனி அவற்றை விகற்பித்துநோக்க எண்ணிறந்த பகுதியவாம். என்னை? சீரும் அடியுந் தொடையும் பாவும் முதலாயவற்றோடு குறளடிமுதலாயவற்றை வைத்துறழவும் அவ்வடி தம்மொடுதம்மைப் பரிமாற்றவுந் தம்மொடுபிறவற்றை மயக்கவும் பல்குமாகலின். "கொன்றை வேய்ந்த செல்வ னடியிணை - யென்று மேத்தித் தொழுவா நாமே" என்பது இரண்டடியாகலின் வெண்பாவினுள் ஒருசாரனவற்றுக்குங் கலியுள் ஒருசாரனவற்றுக்கும் இனமென்பதுபடும். இனிச் சீருந்தளையும் நோக்க ஆசிரியத்திற்கினமெனப்படும்.

இங்ஙனம் பலவற்றுக்கினமாயினும் இரண்டடியானே ஒருசெய்யுள் வருவது வெண்பாவென்பதுநோக்கி அதற்கினமாக்கி வெண்செந்துறையென்ப. இரண்டடியும் ஒத்துவருதலானும் ஒழிந்த காரணங்களான் நேர்ந்த பாக்கட்கினமாகலை விலக்குதல் அரிதாகலானும் அங்ஙனம் இனஞ்சேர்த்துதற்கு வரையறையின்றென்பது. இனிச் சந்தஞ்சிதைந்தனவும் புன்பொருளவாய் வருவனவுஞ் செய்யுளென்பார் அவற்றைத் தாழிசையென்ப, அதற்குக் காரணமின்றென்பது. அல்லதூஉந் தாழ்ந்த ஓசையல்லா ஒன்றைத் தாழிசையெனிற் தரவுதாழிசைகளுட் தாழிசையுஞ் சந்தம் அழியல்வேண்டுமென்பது. இனி விழுமியபொருளல்லாதனவற்றைத் தாழிசையென்றற்கு என்னைகாரணமெனவும் மறுக்க. அல்லதூஉங் "கன்று குணிலாக் கனியுதிர்த்த மாஅயவ - னின்றுநம் மானுள் வருமே லவன்வாயிற் - கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி" என மூன்றும் மூன்றடியான் முடிந்ததனை ஆசிரியத்தாழிசையெனின் அதனுட்கிடந்த வெண்டளை அதற்கொன்றாதென்னுமென்பது. இதுவே நான்காவதிற் கலிவிருத்தமென்ப. இனி அது "நெருப்புக் கிழித்து விழித்த நெற்றி - யுருப்பிற் பொடிபட் டுருவிழ

ந்த மார - ன்ருப்புக் களையா னடப்பட்டார் மாதர் - விருப்புச்செயநின்னை விரும்புகின் றூரே" என்றவழி, இது நான்கடியாசிரியத்திற்குத் தாழிசையாங்கால் இழுக்கென்னையெனவும், வெண்டளைதட்டு வெண்டாழிசையாதற்கு இழுக்கென்னையெனவுங், கலித்தளையில்லது கலிப்பாவிற்கினமாயவாறென்னையெனவுங் கூறிமறுக்க. இனிக் குறளடியானுஞ் சிந்தடியானும் வருவனவற்றை வஞ்சிப்பாவிற்கு இனமென்ப. சீரளவொப்பினும் அடி நான்காதலானும் வருஞ்சீர் இயற்சீராதலானும் பாவேறுபடுதலானும் அதற்கிவை இனமாகாவென்பது. இனிக்குறளடிச்செய்யுண் மூன்றுவரிற் தாழிசையெனவுஞ் சிந்தடிச்செய்யுண்மூன்று வாராவெனவுங் கூறினதற்கும் ஓர்காரணங் கூறல் அரிதென்க. ஒழிந்தனவும் இவ்வாறே இனஞ்சேர்த்திற் பிறிதொருகாரணத்தாற் பிறபாவிற்கும் அவையே இனமாதல்கூட்டி மறுக்க. என்னூர்க்கு இங்ஙனம் ஒன்றற்கு இனஞ்சேர்த்தல் அரியனவற்றைக் கலிப்பாவென்றதென்னையெனின், பெரும்பான்மையுங் கலிப்பாவிற்கேற்ற ஓசையவாகலின் அவையெல்லாவற்றுக்கும் ஒருபரிகாரங் கொடுத்துச் சூத்திரத்தினுள் அடக்கினார் இவ்வாசிரியர் "முந்துநூல் கண்டு முறைப்படவெண்ணி" என்பது. இது மேலைக்கொண்டு அடிப்பட்டவந்த மரபு. இவையெல்லாம் நான்கடியுள வருதலே பெரும்பான்மையெனக்கொள்க. எனவே, சிறுபான்மை பரவைப்பாட்டும் அம்மனைப்பாட்டும் முதலாயின நான்கடியின் இகந்து வருவனவாயின.

இனி அடக்கியலின்றி அடிநிமிர்ந்தொழுகியது ஒழித்து, ஒழிந்த கொச்சகவொருபோகு முப்பகுதியுந் தம்முறுப்புவகையானே அளவைகொள்ளப்படும். இப்பகுதி பலவாயினும் மரபுபட்டுவந்தவகையானே செய்யுள்செய்யப்படும். இனியவற்றுட்சில வருமாறு; "நெய்யொடு திரியொக்கச் - செய்யாளைச் சேர்வார்க்குப் - பொய்யாத வுள்ளமே - பொய்யாகல் வேண்டுமே." எனக் குறளடி நான்காகவந்தது. இது குட்டம்பட்டு வாராதென்பதன் மேற்பட்டது. "மையணி கண்டனை வானோர்த - மையனை யாயிரம் பேழ்வாய்ப் - பையர வம்பல பூணு - மெய்யனை மேயது வீடே." என்பது முச்சீரடியான் வந்த கொச்சகம். இஃது இயலிசைச் சீராகி வந்தவழியுங் கண்டுகொள்க. "பூண்டபறை யறையப் பூத மருள - நீண்டசடை யானாடு மென்ப - மாண்டசாயன் மலைமகள் காணவே காணவே." என்பது சிறுபான்மை மூன்றடியான் வந்து இடையடி குட்டம்பட்டது. இது சிந்தருவமார்க்கத்தான் இடைமடக்கி நான்கடியாதலும் ஈற்றடி ஒருசீர்மிகுதலுமுடைத்தென்பது. "ஒருவான்யா றொருசெ டாடலிப் - பெருநாகமே பூணும் பெருமா - னருவாயினு ளுயிரு மன்பர்க் - குருவெ

யிற் றுள்ளத்தி னுள்ளே.'' என்பது இணையசைச்சீர் முதற்கண்வந்து அளவடி நான்கான்வந்தது. அசைச்சீரின்றி அளவடிநான்கான் வருவதுந் தாழிசையின்றித் தரவுடைத்தாகியுமென்றவழித் தரவுகொச்சகமாயடங்குமென்பது. ''மண்டிணி கொண்ட மலர்க்கொன்றை மென்மாலை - கொண்டணி செஞ்சடைக் கோட்டிளந் திங்கள் போலப் - பண்டணி யாகப் பலர்தொழுங் கங்கைநீர் வைத்தா - னுண்டணி கொண்ட நஞ்சுண்பார்க் கழிந்தாமே.'' என நாற்சீரடியிரண்டும் ஐஞ்சீரடியிரண்டுமாய் வந்தது.

இனி '' அறுசீ ரடியே யாசிரியத் தளையொடு - நெறிபெற்று வரூஉ நேரடி முன்னே'' என்றதுபோல இலக்கணங் கொச்சகவொரு போகிற்கே உரித்தாகவும் இன்னும் வேறுபட்டதாகவும் வரும். அது '' கல்லாலந் தண்ணிழற்கீழ்க் கலித்துறை யதுபயந்த காமர் காட்சி நல்லானை நல்லா ளொருபாக மாகிய ஞானத் தானை - யெல்லாரு மேத்தத் தகுவானை யென்ஞான்றுஞ் சொல்லா டாருக் - கெல்லாத் துயரல்ல தில்லை தொழுமின் கண்டீர்.'' எனவரும். இவ்வாறே ஒழுந்தனவெல்லாம் பரிமாற்றுப்படுப்பப் பலவாகிவரும். அவை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி நான்கடியும் ஒத்தவழி மயங்கிவருமாறு ;—'' தடந்தாட் கொத்த தமனியச் சிலம்பு - படந்தாழ் கச்சைப் பாம்பொடு தழீஇ - வென்றுதி நந்தாதை வியந்தவை துடிகொட்ட - நின்றுடு மழகளிற் றை நினைவாரே வினையிலரே'' எனவரும். '' புணைமலர்க் கடம்பின் பூந்தார்ச் சேந்த - னிணையடி பரவுதும் யாம்'' என்பது இரண்டடியான் ஈற்றடிகுறைந்து வந்தது. '' கொன்றை வேய்ந்த செல்வ னடியிணை - யென்று மேத்தித் தொழுவாம் யாமே'' என்பது இரண்டடியுள் ஈற்றடி குறையாது அடிதோறும் மயங்கச் சீர் இயலசையான் வந்தது. ஒழிந்த மூன்றடியும் நான்கடியும் ஈற்றடியுங் குறைதலுங் குறையாதவழி இயலசைச்சீராதலுங் கண்டுகொள்க. '' வானுற நிமிர்ந்தனை வையக மளந்தனை - பான்மதி விடுத்தனை பல்லுயி ரோம்பினை - நீனிற வண்ணநின் னிறைகழ லொழுதனம்.'' என்பது மூன்றடியாற் றரவு வாராமையின் யாப்புவேறுபட்ட கொச்சகமாயிற்று. '' உடாமுங் குருதியுங் கால்வீழ்ந்த பச்சைப் - புடாமும் புலித்தோலுஞ் சாத்தும் பரம - னிடாமுண்ட நெற்றியா னென்ஞான்றுங் கங்கை - விடாமுண்ட வார்சடையான் வெண்ணீ றணிந்தெனை - மெய்யுறு நோயில்லை வேறோர் பிறப்பில்லை - யையுறு நெஞ்சில்லை யாவதொன் றில்லை.'' என நான்கடியும் முடிந்தவழி இரண்டடி வேறுவந்த கொச்சகம். ஒழிந்தனவும் பிறவேறுபாட்டான் வருவனவுமெல்

ளாம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இச்சொல்லப்பட்டனவெல்லாந் தரவுகொச்சகத்தின்பாற் சார்த்திக்கொள்ளப்படுவனவென்ப. வேறும் உள. அவையும் அவ்வாறுதலறிந்துகொள்க. மற்று அங்ஙனங் கூறின் இரண்டடியான் வருவன தாழிசையாகலின் "கொன்றை வேய்ந்த செல்வன * * * ளாமே." "ஆர்கலி * * * மை." எனவும் வருவன தாழிசையாம் பிறவெனின், தாழிசை இலக்கணஞ் சிதைபவரினுந் தாழிசைக் கொச்சகமெனவேபடுமன்றே? தரவிலக்கணம் அழிந்து தரவிரட்டித்துச் சுரிதகம்பெற்றதூஉந் தரவுகொச்சகமாயிற்றுப்போலவென்பது. அல்லதூஉம் "ஓதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை" என்பது இரண்டடியின்றி முதுமொழியாகலானும் "ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்" என்பது பலவற்றுக்கும் பொதுவாகலானும் அஃது இரண்டடி வரையறையுடைய பாட்டெனப் படாது. "கொன்றை வேய்ந்த செல்வனடி" என்பது கந்தருவமார்க்கமர்தலின் ஈண்டையிலக்கணமெல்லாம் பெறுதல் சிறுபான்மையெனக் கொள்க.

இனிப் பொருளினும் வேற்றுமையென்பது முற்கூறியவகையானும் மரபுவேற்றுமையானும் ஏற்றவகையான்வந்து பொருள்வேறுபடுதல். அஃதாவது, தேவரை முன்னிலையாக்கிச் சொல்லாது படர்க்கையாகச் சொல்லுதலும், மக்களைநாட்டி வெட்சி முதற் பாடாண்டிணை இறுதியாகிய புறப்பொருளான் வந்து அதனுக்குரித்தென்று கூறப்பட்டதூஉம் அப்பொருளின் வேறுபடுதலுமெனக்கொள்க. ஏற்றவகையாற் பொருள்வேறுபாடு கொள்கவெனவே முன்னிலைப்படர்க்கையான் வரும் பொருள்வேறுபாடே இஃது ஓதியநான்குமாமாறு. வேறுபட்டவற்றுக்குமெல்லாம் பொதுவொழிந்த வெட்சிமுதற் பாடாண்டிணை இறுதியாகிய பொருள்வேறுபாடு வரையறையுடையவென்பது. என்னை? எடுத்தோதிய நான்கனுள் எண்ணிடையிட்டுச் சின்னங்குன்றியும் அடக்கியலின்றி அடிகிமிர்ந் தொழுகியும் வரும் பகுதியொழிந்து வருமாகலின் இப்பொருள்வேறுபாடு பாணிச்செய்யுள் இடையிடைவிரவிவரினல்லது வேறுவாராதெனக்கொள்க. இவ்வாற்றாற் கொச்சகக்கலிப்பாவினை வரைந்தோதவே ஆசிரியப்பாவும் வெண்பாவும் ஒருபொருண்மேற் பலதொடர்ந்தவழி மூன்றும் ஐந்தும் ஏழும் ஒன்பதுமாகிவருதலும் பிறவாற்றான்வருதலும் வரையறையிலவாயின. தேவபாணியல்லாத தொடர்நிலைச்செய்யுளெல்லாம் யாப்புவேறுபாட்டோடு பொருள்வேறுபாடுமுடைய எனக்கொள்க. அவையெல்லாம் அவ்வச்செய்யுளுட் காணப்படும். "புலவிரும் பனிச்சோலைப் பொன்மலைபோற் பொலிந்தி

லங்கி - யகல்விசும்பிற் சுடர்மாட்டி யைம்பூத மகத்தடக்கி - மன்
னக மிருணீங்க மன்னுயிர் படைத்தக்கா - லண்ணலேற் றெழிலு
ர்தி யருமறை முதல்வனுந் - தன்னுறுங் கமழ்துழாய்த் தாமரைக்
கண்ணனும் - வண்ணம்வே றுடம்பொன்றாய் வானவில் லனை
யரோ." எனப் படர்க்கையவாய்த் தெய்வம்பராஅதலிற் பொருள்
வேறுபட்டது. "வெண்பலிச் சாந்த முழுமெய்யு மேற்பூசி - யு
ண்பலிக் கேகிரியு மூர்தி மேலிட்டுக் - கண்பலிக் கென்று புகுந்த
கபாலிமுன் - னெண்பலித் தாளிவள் யாது." என்பது "காமப்பகுதி
கடவுளும் வரையார்" எனப்பட்ட பாடாண்டிணையாகலிற் பொருள்
வேறுபட்டது. "கன்று குணிலாக் கனியுதிர்த்த மாஅயவன்" என்ப்
தோவெனின், அது முல்லைநிலத்துக்குத் தெய்வமாகலானும் முல்லை
நிலத்தார் தந்தெய்வத்தினை அவ்வாறு அன்புசெய்து முன்னிலைப்புற
மொழியாகக் கூறுதலானும் அது கைக்கிளையெனப்படாதென்பது.
ஒழிந்தனவும் இவ்வாறுவருவன வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. மற்று
இவற்றையெல்லாங் கொச்சகவொருபோகென்றதென்னை ? மற்றை
யுறுப்புப் பலவிழந்தனவாலெனின், அங்ஙனமாயினுங் கொச்சகவொ
ருபோகென்னும் பொதுவிதி விலக்குண்ணாமையின் இது பொது
வகையானெய்திய பெயரெல்லாம் அவற்றுக்குமாகுமென்று எய்து
வித்தானென்பது. இனிக் கொச்சகவொருபோகென்றது ஆகுமென்
றதனன் ஒருபோகென்றது கொச்சகமென்றே வழங்கினும் அமை
யுஞ் சிறுபான்மையென்பது கொள்க. (௧௫௦)

௪௬௬. ஒருபான் சிறுமை யிரட்டியத னுயர்பே.

இஃது அதிகாரத்தான் மேல்நின்ற நான்கனுள் இறுதிநின்ற
கொச்சகவொருபோகிற்கு அளவுணர்த்துகின்றது. ஒழிந்தவற்றுக்
கெல்லாம் உள்ளுறுப்புப்பற்றி இரண்டளவைகூறி அங்ஙனங் கூறப்
படாததற்கும் அவற்றோடு இனம்பற்றி ஈண்டை அளவுகூறினமை
யின். (இ-ள்.) பத்தடியிற்சுருங்காது இருபதடியினேறாது வரும் அ
டக்கியலின்றி அடிநிமிர்ந்தொழுகுமெனப்பட்ட கொச்சகவொருபோ
கு. எ - று. முன்னர் நால்வகையாற் பகுத்து நிறீஇ அதற்கிடை
யின்றி அதுவென்று ஒருமையாற் சுட்டிக்கூறினமையானும் மேல் நி
மிர்ந்தொழுகுமென்றக்கால் அடி எத்துணையும் பலவாமென்று ஐயுறு
தலை விலக்கல்வேண்டுவதாகலானும் ஏற்புழிக்கோடலென்பதனானு
மெல்லாம் அதுவேகொள்ளப்பட்டது. அவற்றுக்குச் செய்யுள் ; -
"தடங்கடற் பூத்த தாமரை மலராகி - யடங்காத மூரசியா ளரும
றை வண்டிசைப்ப - வாயிரம் பேராழி யவிசிதழின் வெளிப்பட்ட -

சேயிழை யெனத்தோன்றுஞ் செழும்பகலி னிரவகற்றிப் - பலவு லகப் பனிப்பகை நீங்கப் பருவத்து - விடுமழை மறுத்திடினு மென்மலரின் மதுமழையா - னெடுநிலங் குளிர்கூர நீர்மைகா னி ழுறறி - யண்டங்கள் பலபயந்த வயன்முதலா மிமையோரைக் - கொ ண்டங்கு வெளிப்படுத்த கொள்கையை யாகலின் - ஓங்குயர்பரு திச் செல்வநின் - னீங்கா வுள்ள நீங்கன்மா றெமர்க்கே." என்பது பத்தடியிற் சுருங்காது இருபதடியினேறாது வரும் அடக்கியலின்றி யடிநிமிர்ந்தொழுகு மெனப்பட்ட 'கொச்சகவொருபோகென்றவாறு. இருபதடியான் வருவது வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. (கடுக)

சகூச. அம்போ தரங்க மறுபதிற் றடித்தே
செம்பால் வாரஞ் சிறுமைக் கெல்லை.

மேனின்ற அதிகாரத்தான் இதுவுங் கடவுள்வாழ்த்துப்பொ ருட்டாகிய அம்போதரங்கவொருபோகிற்கு அடியளவையறை கூறுகி ன்றது. (இ - ள்.) அம்போதரங்கவொருபோகுந் தன் உறுப்பெ ல்லாங் கூடி அறுபதடித்தாகியும் அதன்செம்பாலாகிய முப்பதடித் தாகியும் அதன்வாரமாகிய பதினைந்தடியாகியுஞ் சிற்றெல்லைபெறும். எ - று. எனவே, இது தலையளவம்போதரங்கவொருபோகும் இ டையளவம்போதரங்கவொருபோகுங் கடையளவம்போதரங்கவொரு போகுமென மூன்றற்குஞ் சிற்றெல்லைகூறியவாறாயிற்று. அவற்றுக் குப் பேரெல்லைகூறுமாறென்னையெனின் அறுபதிற்றடித்தெனத் த லையளவிற்கு வேறுகூறி அவ்வளவைப்பற்றி அதன்செம்பாலும் அதன் வாரமுமெனப் பாகஞ்செய்து வந்தானாகலாற் கடையளவம்போதர ங்கத்திற்குச் சிற்றெல்லை பதினைந்தாம். கடையளவம்போதரங்கத்தி ற்குச் சிற்றெல்லை பதினைந்தாகியவழிப் பேரெல்லை முப்பதின்காறும் உ யருமெனவும் இடையளவிற்குச் சிற்றெல்லை முப்பதாகியவழிப் பேரெ ல்லை அறுபதின்காறும் உயருமெனவுந் தலையளவிற்குச் சிற்றெல்லை அறுபதாகியவழி அதனையும் இவ்வாறே இரட்டிப்ப அதன்பேரெ ல்லை நூற்றிருபதாமெனவுங் கொள்ளவைத்தானென்பது. அங்ஙனம் நூற்றிருபதாங்கால் மேனின்ற அதிகாரத்தாற் தரவிற்கெல்லை இரு பதாகவும் அதனோடொப்பவருதலிலக்கணத்ததாகிய அடக்கியல் இருபதடியாகவும் நாற்பதடிபெறப்படும்.

இனிச், சிற்றெண்பதினாறும் அராகவடி நான்குமாக இருப தடிபெறப்படுங் கொச்சகம் இருமூன்றாகிய பத்தடியின் இவ்வாது அறுபது அடிபெறுமென்றவாறாயிற்று. இனிப், பதினைந்தாங்காற் தர வு இரண்டடியுங் கொச்சகம் மூன்றாகி ஆறடியும் அராகவடி ஒன்று

ஞ் சிற்றெண் நான்கும் அடக்கியல் இரண்டுமெனப் பதினாறடியாம். ஒழிந்த இடையளவிற்குந் தலையளவிற்கும் இவ்வாறே வருமாறறிந்துகொள்க. இவ்வுறுப்புக்கள் மேற்கூறுகின்றனுகலின் ஈண்டு அளவைகூறினனென்பது. கலிப்பாவினுள் உறுப்பிற்கெல்லாம் ஈண்டே வேறுவேறளவைகூறி வருகின்றனுகலின் இவற்றுக்கும் அவ்வாறே ஈண்டளவைகூறி அளவியலுட் கூறுனென்பது. "சூத்திரத்துப்பொரு ளின்றியும் யாப்புற-வின்றி யமையா தியைபவை யெல்லா-மொன்ற வுரைப்ப துரையெனப் படும்" என்பதனுன் இதனுள்ளுறுப்பிற்கு அடிவரையறை உய்த்துணர்ந்து காட்டினுனென்பது. (கருஉ)

சசுரு' எருத்தே கொச்சக மராகஞ் சிற்றெ
ணடக்கியல் வாரமோ டந்நிலைக் குரித்தே.

இது முன்னர்க்கூறிய அம்போதரங்கவுறுப்பு இவை ஐந்துமெனக்கூறியவாறு. (இ - ள்.) தரவுங் கொச்சகமும் அராகமுஞ் சிற்றெண்ணும் அடக்கியல்வாரமுமென ஐந்துறுப்புடையது அம்போதரங்கவொருபோகு. எ - று. தரவெனினும் எருத்தெனினுமொக்கும்.

இனிக்கொச்சகமென்பது ஒப்பினுகியபெயர். என்னை ? பலகோடுபட அடுக்கியுடுக்கும் உடையினைக் கொச்சகமென்ப. அது போலச் சிறியவும் பெரியவும் விராயடுக்கியுந் தம்முளொப்ப அடுக்கியுஞ் செய்யப்படும் பாட்டதனைக் கொச்சகமென்றுராகலினென்பது. இக்காலத்தார் அதனைப் பெண்டிர்க்குரிய உடையுறுப்பாக்கியுங் கொச்சகமென்றுசிதைத்தும் வழங்குப. இவை வெண்பாவாகல் பெரும்பான்மை. வழிமுறைசுருங்கியும் வரையறையெண்ணுப்பெறும் எண்போலாது பாவினுந் தளையினும் வேறுபட்டுப் பலவாகியும் வருங்கொச்சகமென்பது. அராகமென்பது அறுதுகடுகிச்சேறல். பிறிதொன்றுபெய்து ஆற்றவேண்டுந்துணைச் செய்வதாகிய பொன்னினை அராகித்ததென்பவாகலின். அதுவும் ஒப்பினுகியபெயராயிற்று. என்னை ? மாத்திரைநீண்டுந் தணிந்தும் வாராது குற்றெழுத்துப் பயின்று வந்து நடைபெறுதலின். சிற்றெண் என்பது நால்வகையெண்ணினும் இறுதியெண்ணுனமையின் அப்பெயர்த்தாயிற்று. அவ்வுறுப்புக்களிற் கூறியபொருளை அடக்குமியல்பிற்று வாரமாகலின் அதனை அடக்கியல் வாரமென்றுன்.

அதற்குச்செய்யுள்;—"செஞ்சுடர் வடமேரு விருமருங்கின் றிரிகின்ற - வெஞ்சுடருமதியமும்போல் வேலொடுகே டகஞ்சுழல - மாயிரு மணிப்பீலி மணியெருத்திற் றேன்றுங்காற் - சேயொளி கடற்பிறந்த செந்தியிற் சிறந்தெறிப்ப - மறவருந்தம் மனத்தவலக் குழ

ச்சியான் வளர்த்தெடுத்த - வறுவருந்தம் மூலைசுரர் தகடூருந்து ற முதாட்ட - வாருருவத் தெரிமூன்று மொருங்கவித்தோன் வியப்பெ ய்த - வீருருவத் தொருபெருஞ்சூர் மருங்கறுத்த விகல்வெய்யோய்; ஆங்கு, வினையொழி காலத்து வெவ்வெயிற் கோலத் - தனைவருந் தத்த பறம்புரிந் தாங்கு - மூனைபடு தோற்றத்து முந்நான் குருவிற் - கனைக டல் சுட்டது ணெ; தேவரு மக்களுஞ் சிற்றத்தா னஞ்சாமைக் - கா வல் புரியுங் கதிர்மதி போலு - மூவிருந் தோன்றன் முகம்; மடம நன் வள்ளி மணிக்கம் பலம்போல் - விடையிடை சுற்றுத லின்றுந் தவிரா - தொடையமை தார்க்கடம்பன் றோள்; அவ்வழி, அடியிணை சேரா தவுணர் நடுங்கிப் - பொடிபொடி யாகிய போர்ப்பொடு மாய- விடியுமிழ் வானத் திடைநின்றுங் கூஉங் - கொடியணி கோழிக் குரல்; விழுச்சீ ரமரர் விசும்பிடைத் தோன்றிப் - பழிச்சினின் றார் த்தார் பலர்; உருகெழு முருகிய முருமென வதிர்தொறு - மெரிசிற கொடுமினை தபவரு மணிமயில்; பெருகள வருமறை பெறுநெடு மொ ழியொடு - பொருகள் வொளியிசை புகல்வன சிலகுறள்; சிவந்தன திசை சிலம்பினமலை - நிவந்தன தலை நிரம்பினகுறை; ஆர்த்தனம றை ஆடினர்பலர் - போர்த்தனதுகள் பொழிந்தனமலர்; ஆங்கனந் தோற்றிய வடுபோர் வென்றியின் - வீங்கிருந் தொடித்தோள் விட லை நினக்கே - யாம்றி யளவையிற் றமிழ்புனை தேத்துக - நின்னி த க்கக மாயினு நின்னெதிர் - நாணில மாகல் வேண்டும் யாணர்க் - கடம் புங் களிமயிற் பீலியுந் தட்ஞ்சுனை - நீரோடு நின்வயின் மாந்த - வா ராப் புலமை வருகமா ரெமக்கே" என்பது இடையளவும்போதரங்க வொருபோகு.

இவ்வுறுப்புக்களின் அளவு வேறு வேறு கூறுராயினும் அவற் றுக்கு ஏற்றவாறறிந்துசெய்யப்படும். இது நாற்பத்து நான்கடியான்வந் தது. ஒழிந்தனவும் இவ்வாறே வரும். இவையெல்லாம் இக்காலத் து வீழ்ந்தனபோலும். மற்றுக் கொச்சகவொருபோகினை முற்கூறி அதற்கு அளவை பிற்கூறினன் இதற்காயின் அளவை முற்கூறியதெ ன்னையெனின், அங்ஙனம் அளவைபெற்ற அம்போதரங்கவொருபோ கின் அளவை இனிக்கூறுந் நின்றகலிப்பாமூன்றற்கும் அளவென்ப தறிவித்தற்கென்பது. அஃதேல் இதனையும் அம்போதரங்கத்திற்கள வென வலாந்தோதியதென்னையெனின், அது தலையிடைகடையென மூன்றளவுபெறுமென்றற்கென்பது. இவ்வதிகாரத்தான் வருகின்றவ ற்றோடு இதற்கு வேற்றுமையிலக்கணம் ஒப்பண அறிந்துகொள்க. வ ருகின்ற கலிவெண்பாட்டிற்கு "வெள்ளடியியலாற் றிரிவின்றி வரும்" என்றமையின் அதற்கு இவ்வளவை ஒவ்வாதென்பது. (கடுஉ)

௪௬௯. ஒருபொரு ணுதலிய வெள்ளடி யியலாற்
திரிபின்றி வருவது கலிவெண் பாட்டே.

இது நிறுத்தமுறையானே கலிவெண்பாவாமாறுணர் - ற்று. (இ - ள்.) ஒருபொருளைக்கருதி மற்றொருபொருள்படவுஞ் சொற்றொடர்ந்துகிடப்பத் தொடுக்கப்பட்ட வெள்ளையடியாற் றிரிபின்றி வருவது கலிவெண்பாட்டாம். எ - று. இயலென்றதனான் வெண்பாவிலக்கணஞ் சிதையாதவற்றுக்கே ஒருபொருள் நுதலவேண்டுவதெனவும் அவ்வாறன்றித் திரிந்துவருவனவெல்லாம் ஒருபொருள் நுதலாவெனினுங் கலிவெண்பாவாமெனவுங் கூறியவாறு. வெண்பாவிலக்கணமென்பது கட்டளையாகி வருதலுந் தளைவகையொன்றிவருதலும் பன்னிரண்டடியும் இகந்துவாராமையுமென இவையென்பது மேற்கூறினும். அவ்வாறன்றித் திரிந்துவருங்கால் வாளாதே அசையுஞ் சீரு மிசையொடு சேராதன பாவகை சிதைந்து கலித்தளையோசை எனப்படும். அற்றன்றியுந் தனக்கோதிய சீருந் தளையுஞ் சிதைந்தவழியும் பன்னிரண்டடியின் இகந்தவழியுங் கலிவெண்பாவாகற்கு வரைந்துகூறல் வேண்டுவதன்றென்பதூஉம் அவை ஒருபொருள் நுதலாதவழினுங் கலிவெண்பாட்டாமெனவுங் கூறினாம். என்னை? ஒருபொருள் நுதலியதனைத் திரிபின்றிமுடிந்த கலிவெண்பாட்டெனவே ஒருபொருணுதலியும் நுதலாதும் ஈண்டுக் கூறிய வேறுபாட்டான்வருவனவெல்லாந் திரிபின்றி முடியாதாகலின் வெண்பாட்டென்பது கொள்ளவைத்தமையினென்பது. இன்னுந் திரிபின்றி முடியுமென்றதனானே ஒருபொருட்டின்றிப் பலவுறுப்புடைத்தாகித்திரிபுடையதூஉங் கலிவெண்பாட்டுளதென்று கொள்ளவைத்தானும். அதுமுன்னர்ச்சொல்லுதும். உதாரணம்;-"அரும்பொருள் வேட்கையி னுள்ளந் துரப்ப * * * சென்ற விளமை தரற்கு" என்பது பன்னிரண்டடியான் வந்து பலபொருணுதலி அமைதலிற் கலிவெண்பாட்டாயிற்று. ஒருபொருள் நுதலியவெனவே சொல்லப்படும் பொருளின் வேறாகிக் கருதியுணரப்படும் பொருளுடையதென்பதூஉம் பெற்றாம். என்னை? இப்பாட்டினுட் பெண்டன்மைக்கேலாத நுண்பொருளினைத் தலைமகனெதிர்நின்று உணர்த்துவாள் செவ்வனஞ் சொல்லாது தலைமகன் பண்டு கூறியன சிலவற்றை வாங்கிக்கொண்டு சொல்லி அவன்மறைத்தானென்பது உணர்த்துகின்ற பொருண்மை கருதி உணரவைத்தமையின் அவ்வாறாயிற்று. ஒழிந்தபாக்களும் அவ்வாறு ஒருபொருணுதலுமாயினும் அங்ஙனம் நுதலியபொருள்பற்றிச் செய்யுள்வேறுபடாமையின் ஈண்டோராய்ச்சியின்றென்பது, வெண்பாவிற் குறித்தபொருளினை மறைத்துச்சொல்ல

து செப்பிக்கூறல்வேண்மொகலானும் இஃதுஅன்னதன்றி ஒருபொருளுதலித் துள்ளின்மையானுங் கலிவெண்பாட்டெனப்பட்டதென்பது. "மனாயா மரல்கவர மாரி வறப்பு" என்பது பதினோரடியான் ஒருபொருளுதலிவந்த கலிவெண்பாட்டு. நூற்றைம்பது கலியுள்ளுங் கலிவெண்பாட்டு எட்டாகலின் அவற்றுள் ஒருபொருளுதலிவருவன பிறவும் உள. அவை வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க.

இனிப், பன்னிரண்டடியின்இகந்து ஒருபொருளுதலாது வருமாறு ;—" தீம்பால் கறந்த கலமாற்றிக் கன்றெல்லாந் - தாம்பிற் பிணித்து மனைநிறீஇ * * * நோயுங் களைகுவை மன்." என வரும். பிறவும் அன்ன. இனிப், பாவகை சிதைந்தனவுந் தளைவகை சிதைந்தனவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இவையெல்லாங் காமப்பொருண் மேனவாம். எனவே, கட்டளைவகையானுந் தளைவகையொன்றியும் வரும் வெண்பாவாயிற் காமத்திற்கே உரியவெனப்படாவாயின. பிறவும் அன்ன. இனி, அம்போதரங்கவொருபோகிற்கு இடையின்றிக் கலிவெண்பாட்டு வைத்தமையான் "வானூர்மதியம்" போலும் ஒருசார்த் தேவபாணியுங் கலிவெண்பாட்டேயாம் ஒருபொருளுதலிவரினென்பது. இதனுள் " ஆட்சியளுகவென்கோ" என்பது வியங்கோளாயினும் அரசன் வாழ்க்கையும் அரங்கிற்கும் ஆடற்கும் இடையூறின்மையுஞ் சொல்லுவாயாகவென்று தெய்வத்தினை வினாய் வாய்ப்புள்வேண்டி நின்றமையின் அது குறித்துணரப்பட்டு ஒருபொருளுதலியதாயிற்று. கந்தருவ மார்க்கத்து வரியுஞ் சிற்றிசையும் பேரிசையும் முதலாயினபோலச் செந்துறைப்பகுதிக்கே உரியவாகி வருவனவுங் கூத்தநூலுள் வெண்டுறையும் அராகத்திற்கேயுரியவாகி வருவனவும் ஈண்டுக்கூறிய செய்யுள்போல வேறுபாடப்பெறும் வழக்கின என்பது கருத்து. இக்கருத்தானே அவற்றை இப்பொழுதும் இசைப்பாவென வேறுபெயர்கொடுத்து வழங்குப. இனி, யாப்பிலக்கணத்திற்கொப்பவே'இசைநூலுட் சொல்லப்பட்ட செய்யுளும் உள. என்னை? "வெண்பா வியலான் விரவுறுப் பின்றித் - தன்பா வகையொடு பொருந்திய பொருளே - வினைவிளைந் திற்ற விறுதித் தாகும்" என்றவழி விரவுறுப்பின்றியென வேண்டாகூறி விரவுறுப்புடையது பொருளொன்று வினையாதென விரவுறுப்பில்லது பொருளொன்று விளைந்திற்ற இறுதித்தாகுமெனவுங் கூறினமையின். எனவே, ஈண்டு ஒரு பொருளுதலி வருமெனப்பட்ட கலிவெண்பாட்டுப் பொருள் வெளிப்படாதெனவும் விரவுறுப்புடையது வெண்பாவியலான் வெளிப்படத்தோன்றும். பொருட்டெனவும் கோந்தாளும். அது நோக்கியன்றே வருகின்றசூத்திரத்து வெண்பாவியலான் வெளிப்படத்

தோன்றுமெனக் கலிவெண்பாட்டினையே கருதி ஓதுவானுயிற்றுமெ ன்பது. (௧௫௪)

௪௯௭. தரவும் போக்கும் பாட்டிடை மிடைந்து
மைஞ்சீ ரடுக்கியு மாறுமெய் பெற்றும்
வெண்பா வியலான் வெளிப்படத் தோன்றும்.

இது மேல் வெளிப்படுபொருட்டெனப்பட்ட வெண்கலி விர வுறுப்புடைமையின் அதனை வேறுகூறுகின்றது. (இ-ள்.) தரவும் போக்கும் பாட்டிடை மிடைந்தும்=தரவிற்கும் போக்கிற்கும் இடை யின்றிப் பாட்டாகிப் பயின்றுவருதலும்: எனவே, தரவும் போ க்கும் முன்னர் ஓதியவகையானே முன்னும் பின்னும் நிற்குமென்ப தூஉஞ் சுரிதகமாயின் வெள்ளையும் அகவலுமாய்ப் பாவோடு வந்துழிப் போலத் தனிச்சொற்பெற்றும் பெறாதும் வருமென்பதூஉங் கொள்க. தரவும் போக்குமெனப் பாட்டிறுதிநின்ற போக்கினை முன்வைத்தான் அவை ஓரினத்தவாகலின். என்னை? தரவிறுதி சீரான் இறுமாறு போல வெள்ளைச்சுரிதகவிறுதியும் ஒரோவழிச் சீரானே இறுதலின். அது "தாதுசேர் வண்டின் முரல்கைபெறத் ததைஇய * * * தோகை வரிபாடக் காண்கும்" என நான்கசையானுமின்றித் தேமாவாயிற்றது. இனிப் பாட்டினைப் போக்கின்பின் வைத்ததனாற் போக்குப்போல நாற்சீரான் இறுவனவும் அப்பாட்டுள் அமையுமென்பது. அது "கர ந்தாங்கே யின்னுநோய் செய்யுமற் றிஃதோ - பரந்த சுணங்கிற் பணை த்தோளாள் பண்பு." என்றாற்போல வரும். இங்ஙனம் வைப்பவே வ ருகின்ற ஐஞ்சீரடுக்கலும் ஆறுமெய்பெறுதலும் அவற்றுக்கன்றி ல லாவாயின. அல்லதூஉம் இதனை இறுதிவைத்தான் இதனேடொக்கு மென முற்கூறப்படுங் கொச்சகத்தரவும் போக்குமின்றிப் பாட்டு மி டைந்தே வருமென்பதும் இவ்வதிகாரத்தாற் கோடற்கென்பது. அது முன்னர்க்காட்டுதும்.

ஐஞ்சீரடுக்கியும் = வேறுநின்றதொரு சீரினை அளவடியுடன் அடுக்கிச்சொல்ல ஐஞ்சீராகியும்: ஆறுமெய்பெற்றும்=அவ்வாறே இரு சீரடுக்க ஆறுசீர்பெற்றும்: மெய்யென்றதனான் அடுக்குஞ்சீர் முதலும் இறுதியும் வருமென்பது கொள்க. வெண்பா இயலான் வெளிப்பட தோன்றும்=வெண்பாவென்னும் உறுப்பினியற்கை சிதையாமற் பொ ருள்புலப்படத்தோன்றும். எ-று. இயற்கை சிதையாமற் றோன்றுமெ னவே கட்டளையல்லதும் எனப்பட்ட வெண்பாவிலக்கணம் இரண் ஞ் சிதையாமை வருமென்றானும், தரவும் போக்குமெனநின்ற உ

மை எண்ணும்மை. பாட்டிடைமிடைந்தெனபது முதலாக வந்த உம்மை மூன்றும் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. என்னை ? மேற்கூறிய தனிநிலைவெண்பாட்டேயன்றித் தீரவுறுப்பாகவும் என்றமையின். இவ்வாறன்றி அவ்வனைத்தும் எண்ணும்மைகொள்ளின் உறுப்பினையே எண்ணல்வேண்டும். அல்லாக்கால் வினையோடு பெயரெண்ணின் அதன் உறுப்பினையே எண்ணினுனுகலானெனபது. அல்லதூஉந் தரவும் போக்கும் முதல்வந்தும் இறுதிவந்துமென அவையும் தம்வினையான் எண்ணவும்படுமன்றோவென மறுக்க. அவற்றுக்குச் செய்யுள் கூறுங்காற் தரவும் போக்கும் பாட்டிடைமிடைந்துதோன்றும். அதுவே ஐஞ்சீரடிக்குப் பெற்றதென்றும் அறுசீரடிக்குப் பெற்றதென்றும் அவையிரண்டும் உடன்பெற்றுத் தோன்றுவதென்றும் இங்ஙனம் விகற்பித்துக் கூறப்படுமென்பது. அவை கட்டளைவெண்பாவான் வருதலும் ஒழிந்த வெண்பாவான் வருதலுமென விகற்பிக்கப்படாவோவெனின், அவ்விகற்பம் அடிக்கல்லது பாவிற்கின்மையானும் ஈண்டுப் பா வேறுபடாமையானும் அங்ஙனம் பகுத்ததனாற் பயந்ததென்னையென மறுக்க. வரலாறு ;—" சான்றவிர் வாழியோ சான்றவி ரென்றும் - பிறர்நோயுந் தந்நோய்போற் போற்றி யறனறிதல் * * * என் - றுயர்நிலை தீர்த்த லுன்றலைக் கடனே." என்பது தரவும் போக்கும் பாட்டிடைமிடைந்த கலிவெண்பாட்டு ஆசிரியச்சுரிதகத்தான் வந்தது. இனி வெள்ளைச்சுரிதகத்தான் வந்தனவுங் கண்டுகொள்க. "கண்டவி ரெல்லாங் கதுமென வந்தாங்கே - பண்டறியா தீர்போல நோக்குவிர் * * * அருளுறச் செயினுமக் கறனுமா ரதுவே" என்பது தரவும் போக்கும் பாட்டிடைமிடைந்த கலிவெண்பாட்டு ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிற்றதாகலின், இதனுள் "என்னுனும் பாடெனிற் பாடவும் வல்லேன் சிறிதாங்கே" என்னும் அடி ஐஞ்சீரடிக்கினுள்வந்தது. என்னை? "பாடெனிற் பாடவும் வல்லேன் சிறிதாங்கே - யாடெனி லாடலு மாற்றுவேன் பாடுகோ" என்னும் அளவடியிரண்டும் எதுகையாய் அமைந்தவழி என்னுனுமென வேறு நின்ற சீரொடுங்கூடி ஐஞ்சீரடிக்கினமையின். இதனுள் ஆங்கவெனத் தனிச்சொல்வந்தது. " காராரப் பெய்த" என்னும் முல்லைப்பாட்டு ஐஞ்சீரடிக்கி வெள்ளைச்சுரிதகத்தானிற்றது. "அரிதினிற் றோன்றிய யாக்கை * * * பொருந்தார்தார் போர்வேல் வழுதிக் கருந்திறை - போலக் கொடுத்தார் தமர்" என்பதனுள் "வாழி சான்றீர்" "அம்ம சான்றீர்" என ஐஞ்சீரடிக்கியாங்கு அடுக்கிச் சொல்ல அறுசீராயின, இதற்கும் ஐஞ்சீர் அடுக்கியுமென்றதுபோல அறுசீரடுக்கியுமென்று அடுக்குதற்குத் தொழில்கொள்ளப்படும், ஈண்டு இரண்டளவடி தொடைப்படச் செய்தமையினென்க. இதனுள்ளும்

என்றுங்கே என்பது தனிச்சொல். "புரிவுண்ட புணர்ச்சியுட் புல் லாரா மாத்திரை - யருகுவித் தொருவனை யகற்றலிற் றெரிவார்கட் செயனின்ற பண்ணினுட் செவிசுவை கொள்ளாது" என்பதனுள் "இனைந்துநொந் தழுதனை னினைந்துநீ டுயிர்த்தனள்" என இயற் சீர் நிரையொன்றியும் பாவேறுபடாமையின் அது கலிவெண்பாட்டா யிற்றென்பது கொள்க.

இங்ஙனம் பாவேறுபடாமையினன்றே "உறூஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச் - செறூஅய் வாழியென் னெஞ்சு" என்பதனை வெண்பா என்பாமாயிற்றென்பது. இனி "ஒல்லியோ வொல்கிய கேள்வ னிவன்மன்ற மெல்ல" என வெள்ளைச்சுரிதகத்துள் ஐஞ்சீர டியும் வந்தது. வெண்பாவிற்கு முன்னர் "வெண்டளை விரவியு மாசி ரியம் விரவியு மைஞ்சீ ரடியு முள" என்றுறுகலின். மேற் கூறினன வுஞ் சொற்சீரெனவுங் கூறப்பட்டனவே ஈண்டு ஐஞ்சீரடிக்கியும் ஆ றுமெய்பெற்றுங் கூறுபட்டன எனவுணர்க. இதற்கு ஐஞ்சீரும் அறு சீரும் விதந்தோதவே மேற் சிறுபான்மை பொதுவகையாற் கலிக்கு நேரப்பட்ட சொற்சீரடி ஒத்தாழிசைக்கும் முற்கூறிய கலிவெண் பாட்டிற்குமாயின் எஞ்ஞான்றும் வாராதென்பதூஉம் அதுதானு ம் இதற்கு வருங்கால் இருசீரின் இகந்துவாராதென்பதூஉங் கூறி னாறும். இங்ஙனஞ் சொற்சீரடி விலக்கவே அதற்கினமாகிய முடுகிய தும் ஒத்தாழிசைக்கு வாராதென்பதாம். அது வெண்கலிக்கோவெ னின் வெண்பா வியலான் வெளிப்படத் தோன்றுமெனவே விலக் குண்டதன்றேவென்க. இனித் தாவிற்கும் போக்கிற்கும் பாட்டிற் கும் இவ்வளவைத்தென்பது அம்போதரங்கத்திற்கு ஓதிய வகையாற் கோடுமென்றமையின் அதற்கேற்றவகையான் வருவதன்றி வேறு வேறு வரையறையிலவென்க. பாட்டிடைமிடையின் என்றமையின் ஈண்டுப் பாட்டென்றது கொச்சகத்திற்கேயுரித்தென்பது. மற்று 'வெ ண்டளை தன்றளை யேயற்றளை விரவியும் - வெண்பா வுடையது வெ ண்கலி யாகும்' எனத் தளைவிரவியும் வெண்பாச் சிதையாதவழிக் கலிவெண்பாட்டாமென்று ஓர் உத்தரஞ் செய்யாரே பலவுறுப்பு வந்த வழியும் இது புறனடையீகவெனின், அற்றன்று; வெண்பா வி யலான் வெளிப்படத் தோன்றுமெனவே, இவையெல்லாம் அடங் குதலின் அது வேறு கூறுநென்பது. இனிப் பலவுறுப்பின்றி அவ் வாறு ஒருபாட்டே வரின் அதனை வெண்கலியென்பாரும் உளர். நூற் றைம்பது கலியுள்ளும் அன்னதோர்கலிவெண்பாட்டின்மையின் அது சான்றோர்செய்யுளோடு மாறுகோளாமெனமறுக்க. மற்றுப் பாட்டி டைமிடைந்தென்றவழிப் பாட்டெனப்பட்டது இடைநிலைப்பாட்

டென்றுமோ கொச்சகமென்றுமோவெனின், எஞ்ஞான்றுந் தாழம் பட வாராமையின் இடைநிலைப்பாட்டென்னும். தள்ளலுஞ் செப்பலுமென்னும் இருவகைக் கொச்சகமும் ஒருங்குவாராமையிற் கொச்சகமென்னும். கொச்சகமென்னும் பொதுப்பெயரான் அது கூறுராயினும் வெண்பா வியலான் வெளிப்படத் தோன்றுமென்றதனுன் வெள்ளைக்கொச்சகமெனப்படும் அவையென்பது. அஃதேற் கொச்சகமென்று ஓதுகவெனின் அங்ஙனம் ஓதின் இது கொச்சகக்கலியாமென்று கருதினுங் கருதற்கவென்பான் வாளாதே பாட்டென்முன். இதனுனும் பெற்ரும் இது கொச்சகக்கலியல்லாமை. (கருரு)

சசுஅ. பாநிலை வகையே கொச்சகக் கலியென
நூனவில் புலவர் நுவன்றறைந் தனரே.

இது நிறுத்தமுறையானே அகநிலைக்கொச்சகக்கலியுணர்த்துகின்றது. பாநிலைவகையென்பது உம்மைத்தொகை, பாநிலையும் வகையுமென விரியும். பாநிலையென்பது அரும்வேற்றுமைத்தொகை. (இ-ள்.) மேற்பாவினின்ற வகையானே கொச்சகக்கலியாமென்று நூலாசிரியர் கூறித் துணிந்தனர். எ - று. அறைதலெனினுந் துணிதலெனினும் ஒக்கும். என்னை? துணித்த கரும்பினை அறைக்கரும்பென்ப வாகலின், பாநிலையென்றது யாதனை நோக்கியெனின் இது கொச்சகமாதலான் அதுவும் மேலே ஒருபோகெனக் கூறப்பட்ட கொச்சகப்பாநிலையெனக்கொள்க. அதனைத் துணிந்தனரென்றதனுற் "தரவின்ருகித் தாழிசைபெற்று" வருமென்ற கொச்சகத்தினை இதற்கு இயைபின்ருக முன்வைத்தமையான் அஃதொன்றனையுந் துணித்து மாற்றி அல்லாத கொச்சகப்பாவினின்ற வகையான் இவ்வகநிலைப்பாட்டுப்போல அகநிலைக்கொச்சகம் வாராவென்ருனும். வகையென்றதனுன் அதிகாரத்தானின்ற வெண்கலிப்பாவினது பாநிலையுங் கொள்ளப்படும். அஃதேல் அதனைப் பாநிலையென்னுது வகையென்பதெற்றுக்கெனின் வெண்கலிப்பாத் "தரவும் போக்கும் பாட்டிடைமிடைந்து-வெண்பா வியலான் வெளிப்படத் தோன்றும்" என்றதனுன் வெண்பாவிற் சிதையாது வருமென்று உறுத்துக்கூறினுனென்பது. எனவே, பாவொழிந்த உறுப்பெல்லாம் பொருந்துதலாது வெளிப்படத்தோன்றுங் கலி வெண்பாட்டின் உறுப்புவகையான் வருதலும் உடைத்தென்றவாறு. அங்ஙனம் வருங்கால் இடைநின்ற கொச்சகங்களை "ஐஞ்சீரடுக்கலும்" என்ற கலிவெண்பாவிற்கு ஓதியவாறேகொள்க, மற்று நூலறிபுலவனென வேண்டியதென்னையெனின், தரவு இணைந்து வாராது யாப்பின் வேறுபட்டு ஒருதரவே கொச்சகமாதலுந், தரவிணைந்தவ

றிச் சுரிதகம்பெறுதலும், அவை தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் உடன் பெறுதலுமெல்லாம், யாப்பின் வேறுபட்டனவென்றலும், ஒத்தாழி சை மூன்றடுக்கினும் இவற்றின் வேறுபாடறிந்து கொச்சகமெனக் கோடலுந், தேவபாணியாகாதவழிக் காமப்பொருளே பற்றி வாராது, அறம்பொருளின்பம்வீடென்னும் நான்கும் பற்றிப் பொருள்வே றுபடவருதலும் பாவேறுபடவருதலும் பற்றிக், கொச்சகக்கலியென் று உணர்வோர் நூலறிபுலவரெனவும் அல்லாதது புலனுகாதெனவும் எல்லாம் அறிவித்தற்கு நூலறிபுலவர் நுவன்றறைந்தனர் என்று ரைன்பது. எனவே, கொச்சகக்கலியுள் ஒருசாரனவற்றை இனமென்று வேண்டுவராயின் அவை அவ்வப்பாவின் இனங்கட்கு இவ்வகையே கொச்சகமென வேறுபடுமென்றவாறாயிற்று. உதாரணம்;- "செவ்விய திவ்விய சொல்லிய வற்றொடு * * * மகனல்லை மன்ற வினி" எனவும் "செல்வினிச் சென்றுநீ * * * அவலம் படுதலு முண்டு" எனவுந் தரவிணை அடுக்குதலிற் தரவிணைக் கொச்சகமேயெனப்படும். இது நூற்றைம்பது கலியுளொன்றுகலின் வெண்பாவாகியுந் தனித்து வரும். வருங்காற் கலிவெண்பாட்டென்றுயிற்று. ஒருபொருணுதலி இவ்வாறுவரினும் இஃதொக்கும். இது தாழிசையோடுகோடாத் தரவா கலின் வெண்பாவாகியும் வந்தன. "மாமலர் முண்டகந் தில்லையொ டொருங்குடன்" என்பது தனிச்சொல்லின்றி ஆசிரியச்சுரிதகம்பெற்ற தரவிணைக்கொச்சகம். "மின்னொளி ரவிரற லிடைபோழும் பெயலே போல்" இது தனிச்சொல்லும் ஆசிரியச்சுரிதகமும் பெற்ற தரவிணைக் கொச்சகம். இனிப் பல அடுக்கிய பொருட்டொடராய்வருந் தரவுகொச்சகங்களும் பொருட்டொடர்நிலையுள் அறம்பொருளின்பம் விராய்வருந் தரவுகொச்சகங்களும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. "வெல்புகழ் மீனவன் விளங்கிய வொழுக்கத்தான்" இது தரவுந் தாழிசையும் போக்கும் முறையானே வந்ததாயினும் "இடைநிலைக் கிளவி தாழிசைப் பின்னர்-நடைநவின் றொழுகு மாங்கென் கிளவி" என்னும் இலக்கணஞ் சிதையாத தரவிறுதியினுந் தாழிசையிறுதிகடோறுஞ் சொற்சீர் பலவருதலான் ஒத்தாழிசையெனப்படாது அதன்வகைத்தாய் எண்ணிடையிட்டுச் சின்னங்குன்றியதென்பதூஉமாயிற்று. "அருடீர்ந்த காட்சியா னறநோக்கான் பயஞ் செய்யான்" எனவும் "நயனும் வாய்மையு நன்னர் நடுவும்" எனவும் அடக்கியலின்றி அடிநிமிர்ந்தொழுகியதுபோலுங் கொச்சகம் வருங்கால் ஒத்தாழிசையும் வண்ணகமும் போலத் தனிச்சொற் பெற்றும் பெறாதும் வரும். நெய்தற்றிணைப் பாட்டுக்கும் இஃதொக்கும். அது வருமாறு;—"கொடிய்வுங் கோட்டு நீரின்றி நிறம்பெறல் - பொடியழற் புறந்தந்த பூவற்பூம் பொலா

சோலை" என்னுங் கலியுள் அதனானெனத் தனிச்சொற் பெற்று அடக்கியலில்லாச் சுரிதகத்தோடு அடிநிமிர்ந்தொழிற்று. "பான்மருண், மருப்பி னூரல்புனை பாவடி" என்னுங் கலிப்பாட்டுத் தனிச்சொல்லும் அடக்கியலுமின்றி அடிநிமிர்ந்தொழுகிற்று. "எஃகிடைத் தொட்ட கார்க் கவின்பெற்ற வைம்பால்போல்" என்னும் பாலைப்பாட்டும் "அகன்ஞாலம் விளக்குந்தன் பல்கதிர் வாயாக" என்னும் நெய்தற்கலிப்பாட்டும் அங்ஙனமாமாறு கண்டுகொள்க.

இனி யாப்பின் வேறுபட்ட கொச்சகவொருபோகோடொப்பனவற்றுட் சிலவருமாறு; - "மன்றுபார்த்து - நின்றுதாயைக் - கன்றுபார்க்கு - மின்றும்வாரா" என்பது இருசீர் நான்கடிக் கொச்சகத்தரவு. "தஞ்சொல் வாய்மை தேற்றி - யஞ்ச லோம்பென் றளித்த - வஞ்சமற் றவர்வாரா ராயி - னெஞ்ச நில்லாதே தானே." என்பது முச்சீர்நான்கடித் தரவுகொச்சகம். "நீரலர் தூற்றத் துயிலா நெடுங்கங்குல்-வார லராகியவ ரோவலித் தகைந்தா-ராரலார் நாளைசா ளன்றில்கா ளன்னங்கா - ளூரலர் தூற்றயா னுள்ள முகுவேனே" என்பது நாற்சீரடித்தரவுகொச்சகம். "கன்னிநீர் ஞாழற் கமழ்பூங் கானல் யான்கண்ட - பொன்னங் கொடியை யின்றே யினில்லை போலுயான் - மன்னன் காக்கு மண்மேற் கூற்றம் வரவஞ்சி - யின்ன தொன்று படைத்த தாயி னவன்செய்கொல்". இஃது ஐஞ்சீர்நான்கடித்தரவுகொச்சகம்.

இனிக் கோவையாக்கி எழுத்தெண்ணி அளவிற்படுத்துச் செப்பினும் அவையேயாம். "காண்பான் வரவினுற் காதலன்றன் காதலி மூன் னடவா நிற்ப - நாண்பாலா ளாகுதலா னன்னுதலுங் கேள்வன் பின் னடவா நிற்ப - வாண்பான்மை குன்று வடிவே லவன்றனக்கு மஞ்சொ லாட்கும் -பாண்பால் வரிவண்டு பாடி மருஞ்சுரமும் பதிபோன் றன்றே." என்பது அறுசீர்நாலடித்தரவுகொச்சகம். பிறவும் அன்ன. "இலங்கொளி வெண்மருப்பி னிடைக்கரந் தூங்கவோ ரேந்தல் யானை - கலங்கருஞ் சிரெய்திக் கைகுலையக் கலுழிநீர் கடைவாய்ச் சோரச்-சிலம்பொழி குன்றென நின்றது செய்வ தெவன்கொ லன்னாய்" இஃது அறுசீர் மூன்றடித் தரவுகொச்சகம். "தண்ணந் துறைவன் றேர் மேற் போன - வண்ண வண்டு வாரா தற்றே - வண்ண வண்டு வாரா தாயிற் - கண்ணீர் நிலனே காண" என்பது நான்காசிரியவடியுள் இறுதியடி முச்சீரான் வந்து யாப்பு வேறுபட்டன. "கிணங்கொள் படுபுலா லுணங்கஇன்று புள்ளோப்ப றலைக்கீடாகக் - கணங்கொள் வண்டார்த் துலாங்கன்னி நறுஞாழல் கையினேந்தி - மணங்கமழ் பூங்கானன் மன்னிமற் றாண்டோ - ரணங்குறையு மென்ப தறியே னறிவ

னே லடையேன் மன்னோ" என்பது இடையடி குறைந்துவந்தது. இஃது "அறுசீரடியே யாசிரியத் தளையொடு - நெறிபெற்று வரூஉ நேரடி முன்னே" என்றோதப்பட்டதாயினும் பாமயங்கி வரும் பகுதிபற்றி வேறுகாட்டப்பட்டது. "புன்னை நீழ லின்றோர் யார்கொ - லன்னை காணின் வாழாள் தோழி." எனவும் "மல்ல லூர விவ்வி றேற்றோ - பல்பூங் கோதை யில" எனவும் இவை இரண்டடியான் ஈற்றடி குறையாதுங் குறைந்தும் வந்தன. இன்னும் மேற்கூறிய கொச்சக வொருபோகின் பகுதியுள் ஒழிந்தனவும் இவ்வாற்றான் வருவனவெல்லாம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி. வகையென்றதனான் வெண்கலியுறுப்புநிலை ஒத்துப் பாவேறுபடுங் கொச்சகம்வருமாறு. "ஒன்று, இரப்பான்போ லெளிவந் துஞ் சொல்லு முலகம் - புரப்பான் போல்வதோர் மதுகையு முடையன்." என்பது தரவுகொச்சகமுஞ் சுரிதகமும் முறையானே வந்த ஆசிரியச்சுரிதகத்தான் இற்றது. இதனுள் ஒன்றெனவும் அவனெனவுஞ் சொற்சீருந் தனிச்சொல்லும் வந்தன. இப்பாட்டு மூன்றனுளொன்று ஓரடிமிக்கு மற்றைய நான்கடியாயேவருதலின் மூன்றும் ஒருபொருண் மேல்வரினும் நூலறிபுலவரான் ஒத்தாழிசையெனப்படாக் கொச்சகமாயிற்று. பிறவும் இன்னோரன்னவாற்றாற் கலியோடு இதனிடை வேறுபாடுதெரிந்து உணரப்படும் அஃதறியாதார்க்கு ஒன்றுபோலக் காட்டினு மென்பது. "வேனிலுழந்த வறிதுயங் கோய்களிறு" என்னும் பாட்டுத் தரவும் போக்கும் பாட்டிடைமிடைந்து ஐஞ்சீரடுக்கிவந்தது. இதனுட் தரவடி நான்கும் வெண்பாவாயினும் அச்செய்யுள் முழுதும் வெண்பாவன்மையிற் கொச்சகமாயிற்று. இனி அறுசீரான்வருவனவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. "காமர் கடும்புனல் கலந்தெம்மோ டாடுவாள்" என்னுங் கொச்சகக்கலியுள் "ஏன லிதணத் தகிற் புகை யுண்டியங்கும் - வானூர் மதியம் வரைசேரி னவ்வரைத் - தே னின்றெலன வேணி யிழைத்திருக்குங் - கானக நாடன் மகன்." என இடைநின்ற கொச்சகம் ஈற்றடிகுறைந்தது. "புனவேங்கை தாதுறைக்கும் பொன்னறை முன்றி - னனவிற் புணர்ச்சி நடக்குமா மன்றோ-கனவிற் புணர்ச்சி நடக்கலு மாங்கே-கனவிற் புணர்ச்சி கடிதுமா மன்றோ." எனக் கொச்சகம் ஈற்றடி குறையாது வந்தது. இவை இரண்டும் வெண்பா. இதனுள் ஒழிந்தபா மயங்கியவாறு கண்டுகொள்க. "கொடுமிடை நாஞ்சிலான் றார்போன் மராஅத்து" என்னும் பாட்டினுட் "பாஅய்ப் பாஅய்ப் பசந்தன்று நுதல் - சாஅய்ச் சாஅய் நெகிழ்ந்தன தோள்." என முட்டடியின்றிக் குறைவுசீர்த்தாகிய சொற்சீரடி வந்தது. "மலிதிரை யூர்ந்து மண்கடல் வவ்வலின்"

என்னும் முல்லைப்பாட்டினுள், "இரிபெழு பதிர்பதிர் பிகந்துடன் பலர்நீங்க - வரிபறு பிறுபிறுபு குடர்சோரக் குத்தித்தன் - கோடழி யச் கொண்டானை யாட்டித் திரிபுழக்கும் - வாடா வெருளி யெழி லேறு கண்டை." எனவுந் "தாவெழு துணிபிணி விசைதவிர் வின்றித் தலைச்சென்று" எனவும் முடுகியலடிவந்தது. இவற்றுளெல் லாஞ் சொற்சீரடி வந்தன. ஒழிந்தகொச்சகப்பகுதியும் இவ்வாறே வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனித் தரவும் போக்குமின்றிக் கொச்சகம் பல தொடர்ந்திற் றது வருமாறு ;—"காலவை, சுடுபொன் வளைஇய வீரமை சுற்றுறு" என்னும் மருதக்கலி உறழ்பொருட்டானமையிற் கொச்சகக்கலியா யிற்று. இவையெல்லாம் பாநிலையெனப்பட்ட கொச்சகமாமெனின், அற்றன்று; அம்போதரங்கம் அறுபதிற்றடித்தென்றவழி அளவை மு ற்கூறிய மயக்கினுள் இனியெல்லாந் தன்னளவெனப்படுமென்று புகு ந்தமையின். இதற்குக் கொச்சகவொருபோகின் அளவை கொள்ளப் படாது, பாநிலைவகைத்தென்னுமையின். பிறவும் அன்ன. இனிக்க லிவெண்பாட்டெனக் கூறிய உறுப்புடைக்கலிவெண்பாட்டும் கண்டுப் பாநிலையெனப்பட்ட கொச்சகப்பகுதியுமென இரண்டுங் கொச்சகவு றுப்புடைமையிற் கொச்சகக்கலியென ஒன்றேயாமென மேலைச்சூத்திர த்தோடு இதனை ஒன்றாகவகுப்ப. அற்றன்று. மேல் ஒருபொருள் கர ந்து வெளிப்படத் தோன்றின் ஒருபொருணுதலியதுபோலக் கலிவெ ண்பாட்டாகாமைக்கும் வாளாது கலிப்பாவாதற்குங் காரணமென்னை யெனின், பிறிதொருகூற்றாற் பொருள்கூறுவது கலிவெண்பாட்டென் றதற்கு இடையின்றியே "வெண்பா வியலான் வெளிப்படத் தோன் றுங்" கரந்த பொருட்டன்று இது என்றமையின் இதுவும் வெண்க லியாம். அல்லதூஉம் "வெண்பா வியலான் வெளிப்படத் தோன் றும்" என வேறொரு பாவினை உறுப்பாகக் கூறுதன் மற்றொருபா விற்சேதுவாகக் கூறுதலாமோவென மறுக்க. ஒருபொருணுதலிய வெண்பாட்டாயின் ஒத்தாழிசைக்கலிவெண்பாட்டென மற்றையவற் றோடொத்த யாப்புடையதுபோல உடனோதாருகலின் இதுவும் அவ் வாறு யாப்புடைத்தாகல்வேண்டுமாகலானும் அஃதமையாதென்பது. இங்ஙனம் மயங்குவாரை நோக்கியன்றே நூனவின்றோர்க்கே இவ் வேறுபாடுணரலாவதென்று ஆசிரியன் ஓதுவானுயிற்றென்பது. மற்று இதற்கு அளவைகொள்ளுமாறென்னை ? மேற் கொச்சகவொருபோகி ன் அளவு இன்னதென்றிலனெனின், அற்றன்று; வண்ணகத்திற்கு ஓதிய உறுப்பு அமையவராமையின் அது கொச்சகமேயாமெனவும் எண்ணுஞ் சின்னமும் இழந்ததேபற்றி அதுவும் ஒருபோகேயாமென

வும் அடக்கியலின்றி அடிநிமிர்ந்தோடியது வெண்பாவும் ஆசிரியமு மாகி இறுதலின் அடக்கியலில்லாச் சுரிதகம்பெற்றுத் தரவுபோல வருமெனவும் இவ்வாறன்றி ஒப்பழிந்துவருமெனவும் மேற்கூறினான் றே? அங்ஙனங் கூறவே அவ்வுறுப்புக்கள் அவ்வவ்வளவினவென்ப தூஉம் அவற்றிற் சிறிய வேறுபட்டு வருமென்பதூஉம் அங்ஙனம் வேறுபடுங்கால் அடிநிமிர்ந்தோடியதன் இழிந்தவெல்லையின் ஒன்றிற் றென்பதூஉந் தெரிந்தானும். என்னை? அடிநிமிர்ந்தோடியதற்கு இழிந்த எல்லைத்து அடியென்றமையின். இனி அடிநிமிர்ந்தோடிய தொவ்வாமையின் அதற்களவை இத்துணையென்று "ஒருபான்சிறு மை யிரட்டி யதனுயாபு" என விதந்தோதினான். இங்ஙனம் பல் வேறுவகைப்பட்ட அளவின் வேறுபட்டவற்றையும் யாப்பின்வே றுபட்டுவருமென்றான். எனவே, ஈரடியானே தாழிசைக்கொச்சகம் வருமெனவும் அடிநிமிர்ந்தோடியதன் சிற்றெல்லையாகிய பத்தடியள வும் பரவைப்பாடலும் அம்மனைப்பாடலும் போலுந் தரவுகொச்சகம் வருமெனவும் அமையும். இரண்டடியின் இழியாவெனவும் எண்ணி டையிட்டுச் சின்னங்குன்றியது வேறுபட்டு எழுடியும் ஐந்தடியுமாகி த் தரவுவரினும் வருமெனவும் எட்டடிப்பாகமாகிய நான்கடியின் உய ரா தாழிசையெனவும் எல்லாம் ஆண்டேகொள்ளப்படுமாகலின் அவ ற்றுக்கு அளவைகூறியதிலனென்று கடாவருவதென்னையென மறு க்க. அஃதேற தாழிசைக்கொச்சகமாகிய பாணிச்செய்யுளுந் தரவுகொ ச்சகமாகிய தொடர்நிலைச்செய்யுளும் முழுவதும் ஒன்றாக நோக்கியக கால் உயர்ந்த எல்லை கூறுரோவெனின், அஃது அடிவரையறையின் ஓர்செய்யுளாக்கியே அளவைகூறினார் அவை கொச்சகமாயினுந் தர வுகொச்சகமெனப் பெயர்பெறுதலானென்பது. அஃதேல் அகநிலைக் கொச்சகத்திற்கும் அவையே அளவாம் பிறவெனின், அற்றன்று. அம் போதரங்கம் அறுபதிற்றடித்தென்றவழி அளவை முற்கூறிய மயக் கினன் இனிக்கூறும் உறுப்புடைக்கலிப்பாவிற்கெல்லாம் அதனள வெனப்படுமென்று புகுந்தமையின் இதற்குக் கொச்சகவொருபோ கின் அளவை கொள்ளப்படாது. பாநிலைவகைத்தென்றமையின் இவற்றைத் தொகைநிலையளவின் அடியுடையவென்பது "தொகு நிலை யளவி னடியில" என்புழிச்சொல்லுதும். அஃதேற் பாநிலை வகையே கொச்சகக்கலியென்றவழிக் கொச்சகவொருபோகோடு ஒப் பது அளவொழித்தென்பதும் வரைந்தோதுகவெனின், இருவழி யொப்பனவும் உளவாகலின் அங்ஙனங் கூறினானென்பது. அவை இரண்டடிமுதலாகப் பத்தடியளவும் வருவன தரவுகொச்சகக்கலியெ ன மேற்காட்டிய செய்யுளுட் காணப்படும். (௧௫௧)

சசுகூ. கூற்று மாற்றமு மிடையிடை மிடைந்தும்
போக்கின் றாக லுறழ்கலிக் கியல்பே.

இது முறையானே உறழ்கலியுணர்-ற்று. (இ-ள்.) ஒருவர் ஒன்று கூறுதற்கு மறுமாற்றம் மற்றொருவர் கூறிச் சென்று பின்னர் நின்றது உறழ்கலி. எ-று. போக்கின்றெனவே தரவுபெறுதலும் பாட்டிடைமிடைதலும் ஐஞ்சீரடுக்கலும் ஆறுமெய்பெறுதலும் ஒழிந்த சொற்சீரடிபெறுதலும் பாமயங்கிவருதலும் அம்போதரங்கத்திற் கோதிய அளவை பெறுதலுமெல்லாம் வெண்கலிப்பாட்டிற்குப்போல மேனின்ற அதிகாரத்தாற் பெறப்படுவதாயிற்று. போக்கின்றாதல் இயல்பெனவே இயல்பின்றி விகாரவகையாற் சில போக்குடையவுமாமென்றாரும். அதுவும் பலபொருட்கேற்பினல்லது கோடலென்பது ஞன் வெள்ளைச்சுரிதகம் ஒழித்து ஆசிரியச்சுரிதகமே கொள்ளப்படும். என்னை? வெள்ளைக்கொச்சகம் பலவுந்தவழி ஒன்றனைச் சுரிதகமென லாகாமையானும் அச்சுரிதகம் இரண்டும் "போக்கியல்வகையே வைப் பெனப்படும்" எனக்கூறப்பட்ட இலக்கணத்த அல்லவாயினும் "எழு சீரிறுதி யாசிரியங் கலியென" நின்றவழி அப்பாட்டு முடிந்து காட்டி நிற்றலானும் அதுவே கொண்டாஞ் சிறுபான்மையென்பது. மற்றுத் தரவின்றி வருவனவும் உளவாலெனின், இதற்குத் தரவுமுதலாயின உறுப்பு விதந்தோதியதிலனாகலின் அஃது ஆராய்ச்சியின்றென்பது. அற்றன்று. தரவும் போக்கும் உடன்கூறியதனாற் போக்கும் பாட்டிடைமிடைந்தும் என்னும் அதிகாரம்பற்றி ஈண்டுப் போக்கு விலக்கினமையின் அதுபொருந்தாது. மற்றென்னை கருதியதெனின், இதற்கு அதிகாரம்பட நிறீஇய கலிவெண்பாட்டு ஓதிய சூத்திரத்திற் பாட்டினை இடைகூறாது தரவும் போக்கும் உடன்கூறியதனாற் போக்கின் இலக்கணத்தனவும் பெறுமென்றாரும். அதனானே ஈண்டு விலக்குண்ட போக்குப்போலச் சிறுபான்மை தரவின்றியும் வருமென்பது. இக் கருத்தினானன்றே இதனைப் பாநிலையோடு கூறாது தரவுவகைப்பட்டு கொச்சகத்தின்பின்னர் வைப்பானாயிற்றென்பது. இனிப் போக்குடையன தரவின்றி வாரா, அவை ஓரினமென்று ஓதப்பட்டமையினென்பது. மற்று இதற்குப் போக்கின்மையும் இலக்கணமாகலின் அதுபற்றியும் பெயர்கொள்ளாமோவெனின், போக்கின்மை சிறுபான்மை கொச்சகத்திற்கும் உரிமையின் அவ்வகையுரியதோர் இலக்கணம்பற்றிப் பெயர்கூறானென்பது. மற்றிதனையுங் கொச்சகமென்றக்கால் இழுக்கென்னையெனின், நாடகச்செய்யுட்போல வேறுவேறு துணிபொருளவாகிப் பலதொடர்ந்தமையிற் பெரிதும்

வேறுபாடுடைமை நோக்கியும் இது பொருளதிகாரமாதலாற் பொருட்பாடுபெற்றியும் வரலாற்றுமுறைமைபற்றியும் வேறுசெய்யுளென்றுனென்பது. என்னை? "மரபுநிலை திரிதல் செய்யுட் கில்லை - மரபுவழிப் பட்ட சொல்லி னான" எனவும் மரபியலுள் ஓதுகின்றமையினென்பது. அல்லாக்கால் சைக்கிளையுஞ் செவியறிவுறையும் வாயுறையும் புறநிலையுமென்னும் நான்கும் மருட்பாவும் ஒன்றேயாகிய செல்லுமன்றேவெனமறுக்க. அவற்றுக்குச்செய்யுள்; "அரிநீ ரவிழ்நீல மல்லி யனிச சம" என்னும் பாட்டினுட் டரவும் பாட்டும் உடைத்தாகிய பாட்டுத் தாம் ஐஞ்சீரடுக்கியும் ஆறுமெய்பெற்றும் வந்து போக்கின்றி நின்று முடிந்தது. என்றாகருக "காணி னெகிழுமெ னெஞ்சாயி னென்னூர்றாய் - பேணாய்நீ பெட்பச் செயல்" என்பது வெள்ளைசுரிதகமாகாதோவெனின், ஆகாதன்றே? "போகியல் வகையே வைப்பெனப் படும்" என்ற இலக்கணத்தான் முற்கூறியவற்றையெல்லாந் தொகுத்து இதன்கண் வைத்தில்லாமையினென்பது. அல்லதூஉம் அவ்வாறு முடிதலையன்றி இன்னும் ஓரசொச்சகம் பெய்து சொல்லி உறழ்ந்தவழியும் அஃதேற்பதாகலான் அஃது ஒருதலையாக அமைந்ததெனப்படாது. என்னை? "அன்னதே யாயினு மாகமற் றுயிழாய்-நின்னகை யுண்க ருயங்குவாய் நின்னெஞ்ச - மென்னொடு நின்றதெனின்." என்றாற்போலப் பின்னுமொன்று தலைமகன் உரைத்தற்கு இடப்பாட்டு நின்றமையின் இது போக்கியல்வகைத்தாகிய வைப்பெனப்படாதென்க. இனி அவ்வாறன்றி ஆசிரியச்சுரிதகம் வந்தவழி அக்கலிப்பாட்டு முடிந்துகாட்டுதலின் அதுவும் அடக்கியலன்றாயினும் அதனைச் சிறுபான்மை சேர்ந்தான் அது வழிநூலாகலின் முதனூல்பற்றியென்பது. "நலமிக நந்திய நயவரு தடமென்றோள்." என்னும் முல்லைக்கலி போக்கிலக்கணமில்லாத ஆசிரியச் சுரிதகம் பெற்று உறழ்கலியாயிற்று. "வாரி நெறிப்பட் டிரும்புறந் தாழ்ந்த" என்னும் முல்லைப்பாட்டுஞ் "சுணங்கணி வனமுலைச் சுடர்கொண்ட" என்னுங் குறிஞ்சிப்பாட்டும் அது. "ஒரூஉநீ, எங்கூந்தற் கொள்ளல்யா நின்னை - வெரூஉதுங் காணுங் கடை; தெரியிழாய், * * * பரியானைப் - பாடில்கண் பாயல் கோள" என்பது தரவும் போக்குமின்றி வந்த உறழ்கலி. இவற்று ஐஞ்சீரும் அறுசீரும் வந்தன. ஒழிந்த சொற்சீரடி வந்தன பிறவுங் கண்டுகொள்க. (சுடு)

சஎ0. ஆசிரியப் பாட்டி னளவிற் கெல்லை
யாயிர மாகு மிழிபுமூன் றடியே.

இத்துணையும் பாவுறுப்புக் கூறி இனி அப்பாவினுள் உள் ளுறுப்பாகிய அடியளவை கூறுவானெழுந்தான் முறையானே ஆசிரி யப்பாவிற்கு அளவுகூறுகின்றதென்பது. (இ-ள்.) ஆசிரியப்பாவின் பெருக்கத்திற்கெல்லை ஆயிரம் அடி சுருக்கத்திற்கெல்லை மூன்று அடி. எ-று. "நிலம்" என்னும் ஆசிரியப்பா மூன்றடியான் வந்தது. "மாயோன் மார்பி னாரம் போல" என்பது நான்கடியான் வந்தது. "வேரல் வேலி" என்பது ஐந்தடியான் வந்தது. "திரைந் துணி புணையும்" என்பது ஆறடியான் வந்தது. "மானிலஞ் சேவடியாக" என்பது எழு டியான்வந்தது. பிறவும் அன்ன. ஆயிரம் அடியான் வருவனவும் உள வேற் கண்டுகொள்க. ஆசிரியப்பாட்டினெல்லையென்னாது அளவென் றதனன் அதனியற்றாகிய வஞ்சிப்பாவிற்கும் இவ்வாறே கொள்ளப்ப டும். இனிவெண்பா நெறித்தாகிய கலியளவை அதனின் வேறுப டுதலின் அதற்கு வேறு விதந்துகூறுமென்பது. (௩௫௩)

௩௭௪. நெடுவெண் பாட்டே முந்நா லடித்தே
குறுவெண் பாட்டி னளவெழு சீரே

இது முறையானே வெண்பாவின் அடியளவு கூறுகின்றது. வெண்பாவிற்கு இரண்டும் பன்னிரண்டும் இழிபும் ஏற்றமுமாம். எ-று. மற்று இவற்றையும் "ஆசிரியப் பாட்டி னளவிற் கெல்லை" என்றாற்போலக் கூறாது குறுவெண்பாட்டும் நெடுவெண்பாட்டுமெனப் பெயர்கொடுத்ததனாற் பயந்ததென்னையெனின், குறுமையும் நெடு மையும் அளவியலோடு படுத்துக் கொள்ளப்படுதலின் அளவியல் வெண்பாட்டும் உளவென்பதற்கும் அதுவே சிறப்புடையதென்றற் கும் அங்ஙனங் கூறினானென்பது. இனி அவற்றைந் தத்தம் வகை யாகச் சுருக்கப்பெருக்கம் உணருங்கால் உய்த்துக்கொண்டுணர்த லென்பதனான் உணரப்படும். என்னை? நெடுவெண்பாட்டிற்கு உ யர்ந்த அளவை பன்னிரண்டடியெனவே அதன் பாகமாய ஆறு அளவியல் வெண்பாவிற்கு உயர்ந்த எல்லையெனவும் நெடுவெண் பாட்டிற்கு இழிந்தவெல்லை ஏழடியெனவும் அளவியல் வெண்பாவிற்கு இழிந்தவெல்லை நான்கடியெனவுங் கொள்ளவைத்தமையினென்பது. இங்ஙனம் அளவியல்வெண்பாச் சிறப்புடைத்தாதலேக்கப் பதினெ ண்கீழ்க்கணக்கினுள்ளும் முத்தொள்ளாயிரத்தும் ஆறடியினேறாமற் செய்யுள்செய்தார் பிறசான்றோருமெனக்கொள்க. இக்கருத்தினானே "அம்மை தானே யடிசிமிர் பின்று" எனக்கூறியீ நெடுவெண்பா ட்டு நேர்ந்திலர் ஆசிரியர் அதற்கென்பது. அஃதேல் அவ்வளவியல் வெண்பாவுள்ளும் ஆறடியானும் ஐந்தடியானும்வருதல் சிறுபான்மை

யவாலெனின், அங்ஙனமே செப்பிக்கூறிய மரபிற்றாகிய வெண்பாவினைப் பரந்துபடக்கூறல் இயல்பன்றாகலின் அவற்றானாகுசுருங்கிய நான்கடியே சிறந்ததென்று அதனையேபற்றிப் பெரும்பான்மையுஞ் செய்யுள்செய்தாராவரென்பது. அஃதேற் குறளடிவெண்பா அதனினுஞ் சிறந்ததாம் பிறவெனின், அற்றன்று. செப்பிக்கூறுங்காற் றெரியக்கூறல்வேண்டுமாகலின் அளவியல்வெண்பாவே பயின்றவென்பது. நெடுவெண்பாட்டுப்போலச் சிறப்பின்றாங் குறுவெண்பாட்டுமெனின் "சிறப்புடைப் பொருளைப் பிற்படக் கிளத்தல்" என்பதனான் அவ்விரண்டினுள்ளும் அதனைப் பிற்கூறியது அச்சிறப்புநோக்கியன்றேவென்பது. உதாரணம்;—"அவிசொரிந் தாயிரம் உண்ணுமை நன்று" எனவும். "அறிந்தானை யேத்தி யறிவாங் கறிந்து - செறிந்தார்க்குச் செவ்வ னுரைப்பச் சிறந்தார் - செறிந்தமை யாராய்ந்து கொண்டு." எனவும் இவை குறுவெண்பாட்டு. "நகவெர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற் றொட்டுப் - பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க - வகடுற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வஞ் - சகடக் கால் போல வரும்." எனவும் "நாணாயிற் றுற்ற செருவிற்கு வீழ்ந்தவ - ராண்மாய் குருதி களிறுழக்கத் - தாண்மாய்ந்து - முன்பக லெல்லாங் குழம்பாகிப் - பின்பகற் - றுப்பிற் றுகளிற் கழுஉம்புன னாடன் - றப்பியா ரட்ட களத்து" எனவும். "நாறுற் றிசையும் பிணம்பிறங்க யானை - யடுக்குபு பெற்றிக் கிடந்நவீ மத்தேறி - யங்கண் விசும்பி னுருமெறிந் தெங்கும் - பெருமலை தூவெறிந் தற்றே யெரிமணிப்பூ - ணேந்தெழின் மார்பத் தியறிண்டேர்ச் செம்பியன் - வேந்தனை யட்ட களத்து." எனவும் இவை அளவியல்வெண்பாட்டு. "பன்மாடக் கூடன் மதுரை நெடுந்தெருவின்" என்பதும் அது. நெடுவெண்பாட்டு வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (௧௫௧)

௪௭௨. அங்கதப் பாட்டவற் றளவோ டொக்கும்.

அங்கதப்பாட்டிற்கும் வெண்பாவே உறுப்பாகலான் ஈண்டும் வைத்தான் அதுவும் மேற்கூறிய இரண்டெல்லையும் பெறுமென்றவாறு. "இருடீர் விளக்கத் திமிழ்நசைபார் கோவே - குருடேயு மன்றுநின் குற்ற - மருடீர்ந்த - பாட்டு முரையும் பயிலா தனவிரண்டு - டோட்டைச் செவியு முள." என்பது நான்கடியான்வந்த அங்கதம். பிறவும் அன்ன. இது மந்திரத்தின் வேறுபட்டு அடிவரைத்தாயினமையின் இதுவும் வெண்பாட்டுப்போன்று அமைந்து வரவேண்டுமென்றற்கும் இது வேறுபாட்டெனப்படாமையின் அடிவரையின்றாகொலென்னும் ஐயந்தீர்த்தற்கும் இதற்கே ஈண்டு அளவைகூறி, அதனோடு

கைக்கிளை பரிபாட்டு அங்கதச்செய்யுளென்றோ ஓதப்பட்ட கைக்கிளைச் செய்யுள் முத்தொள்ளாயிரத்துட்போலப் பலவாயினும் அவற்றுக்கு அளவையும் வெண்பாவின் அளவேயென்று அடக்கினானென்பது. நாற்பாவாக அடிவரைப்படுவன உளவாயினவற்றுக்கும் இஃதொக்குமென்பது மேற்கூறுதும். (௪௬0)

௪௭௩. கலிவெண் பாட்டே கைக்கிளைச் செய்யுள்
செவியறி வாயுறை புறநிலை யென்றிவை
தொகுநிலை யளவி னடியில வென்ப.

இஃது எய்தாததெய்துவித்தது; அளவைகூறாதவற்றுக்கு அளவைகூறினமையின். (இ - ள்.) இவை ஐந்தும் பெருமைக்கெல்லை இத்துணைத்தெனத் தொகுத்துக் கூறுந் தன்மையுடைய அளவால் வரும் அடியையுடைய அல்ல. எ - று. கலிவெண்பாட்டென்பது ஒரு பொருணுதலுதலாற் திரிபின்றி நடப்பதன்றிப் பன்னிரண்டடியின் இகந்துவந்து தரவும் போக்கும் பாட்டிடைமிடைந்து வாராது ஒன்றேயாகி வருவதெனக்கொள்க. கைக்கிளைச்செய்யுளென்பது, கைக்கிளைப்பொருட்கு உரித்தாய்வரும் மருட்பாவென்றவாறு. அஃதேல் ஈண்டெய்திய கலிவெண்பாட்டு மொழிந்த கைக்கிளைப்பொருண்மேல் வாராவோவெனின், வருமென்பது "நாடகவழக்கினும் உலகியல்வழக்கினும்" என்புழிக் கொண்டாமென்பது. எனவே, வெண்பாட்டல்லாதன கலிப்பாட்டுக்கள் கைக்கிளைப்பொருண்மேல் வந்தவழியும் அவற்றுக்கு அளவை மேற்கூறியவாற்றானே அடங்குமென்பதாயிற்று. செவியறி வாயுறை புறநிலையென்பன மேற் "கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறா" என ஒழிந்தபாவான் வருமெனப்பட்ட பொருண்மேல் வருஞ்செய்யுள். ஆண்டோதியவற்றிற்கு ஈண்டு அளவைகூறாரோவெனின் அஃது ஆசிரியமும் வெண்பாவுமாகி வேறுவருதலின் முற்கூறிய வகையானே அடங்குமென்பது. மற்றுக் கொச்சகவொருபோகாகியுந் தொடர்நிலைச்செய்யுட்கண்வருமால் அவையடக்கெனின், அஃது "யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடைய" கொச்சகவொருபோகென்றொழிக. தொகுநிலையளவின் அடியில என்பது, விரவுறுப்புடைய வெண்கலியுங் கொச்சகக்கலியும் உறழ்கலியுமென்றிவற்றிற்கு மேல் அம்போதரங்கம்பெற்ற அளவிலை முதலாககாட்டிக் கொண்ட தொகைநிலையளவெனப்பட்ட அடிமேல் அடியிகந்தோடாவென்றவாறு. தொகுநிலையளவென்பது, தலையளவு இடையளவு கடையளவெனப்பட்ட அம்போதரங்கம் மூன்றற்கும் பெருகிய வெல்லையாகி அளவின்விரியாது அவற்றுக்குச் சுருங்கிய வெல்லையாகி

அறுபதும் முப்பதும் பதினைந்துமெனத் தொக்குநிற்கும் அளவினவாகி ய அடிமேலேறு வென்றவாறு. தொகுமளவென்றது தொகுநிலையென் றுன் மூன்றுதொகையினும் முப்பஃதாகிய இடைநிலைத்தொகையே கோடற்கென்பது. இன்னென்னும் ஐர்தாமுருபு நீக்கத்தின்கண் வந்தமையின் முப்பஃதடியின் இகந்துவரும் அடி இல'வென்றவாறு. இனி, அம்முப்பஃதாகிய தொகுநிலை இவ்வைந்தற்கும் நீண்டவடிக்கெ ல்லையாதலிற் தொகுநிலையென்றது அள'வென்றுனென்பது, நீண்ட தனை அளவுடைத்தென்பவாகலின். மற்றிங்ஙனம் இவை முப்பஃ தடியின்மேல் வாராவென்று பெருக்கத்திற்கெல்லைகூறவே சுருக்கத் திற்கெல்லை வரையகூறயிலவென்றுறும். ஆகவே, இரண்டடியானும் வருமென்றுறும் பிறவெனின், அற்றன்று; ஒருபொருணுதலிவருங் கலிவெண்பாட்டாயிற் பன்னீரடி இகவாதென்பது "திரிபின்றி மூ டிவது கலிவெண் பாட்டு" என்றவழிப் பெறுதுமாகலின், ஈண்டு ஓதிய கலிவெண்பாட்டுப் பதின்மூன்றடியிற் சுருங்காதென்பது பெற்றும். இது கைக்கிளைப் பொருண்மேல் வந்ததாயினும் ஒக்கும். ஒழிந்த நான்கும் மருட்பாவாதலான் "வெண்பா வாகி யாசிரிய வியலான் முடி யவும் பெறும்" என்றுறுகலானும் "வெண்பா வியலினு மாசிரிய வி யலினும் பண்புற முடியும்" என வருகின்ற சூத்திரத்தானும் அவ்வி ரண்டு பாவின்கூட்டம் இரண்டடியாகி வாராவாகலானும் அவையும் நான்கடியிற் சுருங்காவென்பது உய்த்துக்கொண்டுணரவைத்தானெ ன்பது. என்னை? கைக்கிளைப்பட்லத்துட் "போற்றி வெண்பா வாகி மற்றத - னிறுதி யைஞ்சீ ராசிரி யம்மே" என்றுராகலின். மறறு மூன்றடியிற் சுருங்காது ஆசிரியமாதலானும் இரண்டடியிற் சுருங்காது வெண்பாவாதலானும் இவ்வைந்தடியிற் சுருங்காவென்று கொள்க. இது "பண்புற முடியும் பாவின" என மேற்சொல்லும்.

அவற்றுக்குச் செய்யுள்; "நெஞ்சு நடுக்குறக் கேட்டு" என்பது பதினேழடியான் வந்த கலிவெண்பாட்டு. "சுடர்த்தொடீ கேளாய்" என்பது ஒருபொருணுதலிப் பதின்றடியான் வந்தது. "திருந்தி ழாய் கேளாய்" என்பது இருபத்தொன்பதடியான் வந்த கலிவெ ண்பாட்டு. ஒழிந்தனவும் அன்ன. நூற்றைம்பது கலியுள்ளுங் கை க்கிளைபற்றி இவ்வாறு வருங் கலிவெண்பாட்டுக் காணுமாயினமை யிற் காட்டாமாயினும். இலக்கணமுண்மையின் இலக்கியம் பெற் றவழிக் கண்டுகொள்க. "கனவினிற் காண்கோடா கண்ணுங் கலந் த - னவினுங் முன்விலக்கு நாணுமின் வங்கம் - பொங்கோதம் போழும் புகாஅர்ப் பெருமானுர் - செங்கோல் வடிப்பீடுப்பீச் சென்று" இது கைக்கிளைபற்றி வந்த கலிவெண்பாட்டென்றுமோவெனின்,

என்னுமன்றே! அது பாடாண்டிணைப் புறப்பொருளாகலானும் ஒரு பொருணுதலுதல் ஐந்திணைக்கண்ணன்றேயாகலானும் பன்னிரண்டடியின் இகந்ததன்றாகலானும் வெண்பாவேயாமென்பது. இப்பொருட் பகுதியுணராதாரும் இதுமரபென்பதறியாதாரும் நூற்றைம்பதுகலியுள்ளும் இவை கோப்புண்டனவென்பது நினையாதாரும் இவற்றுள் ஒருபொருணுதலியன ஒழிந்தனவெல்லாம் வெண்பாவென்று அடிவரை கூறுதொழிப. அங்ஙனம் மரபழியக் கூறின் ஒருசாத்தனை நாட்டி அவனைக்காமுற்று இவன் இன்னவாறுயினனென ஆசிரியத்தானும் வஞ்சியானும் பொருள்வேற்றுமையுடைய ஒருசார்க் கொச்சகமல்லாத கலிப்பாவினானுஞ் செய்யுள்செய்தலும் இனி அதனிலையாகிய ஆண்பாற்கைக்கிளையாசிரியத்தானும் வஞ்சியானும் வருதலும் பிறவும் இன்னோரன்னவெல்லாம் புலனெறிவழக்கினுட் காட்டல் வேண்டுமென மறுக்க. என்றார்க்கு வரைவுகடாதற்கண்ணுந் தலைவனை அன்பிலனாகச் சொல்லுவன பாடாண்டிணைக் கைக்கிளையாகாவோ வெனின், அவை சுட்டியொருவர்ப்பெயர்கொள்ளாமையின் ஆகாவென்பது. அஃதேல் "விடியல்வெங் கதிர்காயும் வேயமலகலறை" என்னுங் குறிஞ்சிப்பாட்டினுட் "கால்பொர நுடங்கலிற் கறங்கிசை யருவிநின் - மால்வரை மலிசுனை மலரேய்க்கு மென்பதோ - புல்லாராப் புணர்ச்சியாற் புலம்பிய வென்றோழி - பல்லிதழ் மலருண்கண் பசப்பநீ சிதைத்ததை" எனவும் "நறவினை வரைந்தார்க்கும் வரையார்க்கும்" என்னும் மருதப்பாட்டினுள் "அதனிழ லெனக்கொண்டா யாய்குடை யக்குடைப் - புறநிழற் பட்டாளோ விவளிவட் காண்டிகா - பிறைநுதல் பசப்பூரப் பெருவிதுப் புற்றாளை" எனவும் இவை சுட்டியொருவர்ப்பெயர்கொள்ளாக் கைக்கிளை வந்தனவாலெனின், அற்றன்று; தலைமகனன்பின்மையே மெய்பாகினன்றே அன்னதாவது; இவை அன்னவின்றி வரைவுகடாவலும் ஊடலுங் காரணமாக அன்பிலனென்று இல்லதுசொல்லினமையின் அவை ஒருதலையன்பாகாவென்பது. மற்று என்னை? "புற்கை யுண்டும் பெருந்தோ ளன்னே" என்னும் புறநானூற்றுப் பாட்டும் பெண்பாற் கைக்கிளையாதலின் அதனை ஆசிரியத்தான் வாராதென்றதென்னையெனின், "ஒத்தவை யெல்லாம் வெண்பா யாப்பின" என்புழிச் சிறுபான்மை தலைவிகூற்றாகியே வருவன அமையுமென்று போதந்தாமாகலின் அதுவே பெருவிதியாகாதென்பது.

இனிக் கைக்கிளைவருமாறு; "திருநுதல் வேரரும்புந் ** தண்ணங்கே" இது நெஞ்சிற்கு உரைத்தது எனத் தலைமகன் சொல்லினது; நற்காமமன்றுமாகலின். இக்கருத்தினானே இதனைப் புறத்திணை

யுட்கொண்டாருங் கைக்கிளைப்படலத்து "செஞ்சிற் குளைத்தலுங் கேட்போ ரின்றி - யந்தர மருங்கிற் கூற்று மல்லது - சொல்லலுங் கேட்டலு மில்லை யாக - வகத்திணை மருங்கி னளவகை யானு - மிகத்த வென்ப விவ்வயி னான" என்றுரெனக்கொள்க. பாடாண் கைக்கிளைக்கும் ஈண்டே அளவுகூறுகவெனின், கலிவெண்பாட்டினைக் கைக்கிளையென்றுமாயினன்றே அது கடாவாவது. மருட்பாவிற்குக் கைக்கிளைப்பகுதி வரைந்தோதல் வேண்டுவதின்மையின் அதற்கும் அதுவே அளவாமென்பது. ஒழிந்த மருட்பாமூன்றற்கும் உதாரணம் மேற்காட்டுதும். இக்காலத்தார் ஏறியமடற்றிறமென்னும் பெருந்திணைப்பொருண்மேலுங் காமஞ்சாலாவிளமையோளை ஒழிந்த மகளிரோடுங் கூட்டியுரைக்குங் கைக்கிளைப்பொருண்மேலுங் கலிவெண்பாட்டெனப் பெயர்கொடுத்துச் செய்யுள் செய்பவால். அவை அவ்வாறுசெய்தற்கும் அவை முப்பதிற்றடியின் இகந்து எத்துணையடியினும் ஏற்குமென்றற்கும் என்னை ஓத்தெனின், அவ்வாறு வருமென்பது இந்நூலுட் பெற்றிலமாயினும் இருபதின்சீர்க்கழிநெடிலடியானும் இதுபொழுது செய்யுள் செய்யுமாறுபோலக் காட்டலான் அமையும். அவை புலனெறிவழக்கிற்குச் சிறந்திலவாகலிற் சிறுவரவினவென்றொழிக. (கசுக)

சஎச. புறநிலை வாயுறை செவியறி வுறூஉவெனத்
திறநிலை மூன்றுந் திண்ணிதிற் றெரியின்
வெண்பா வியலினு மாசிரிய வியலினும்
பண்புற முடியும் பாவின வென்ப.

இது கைக்கிளைமருட்பாவல்லாத மருட்பாவும் அதுவேபோல வெண்பா முதலாக ஆசிரியம் பின்வந்து முடியுமென்று ஈண்டு அவற்றுக்குடம்பட்டது கண்டுகூறியவாறு. என்னை? "மருட்பா வேனை யிருசா ரல்லது - தானிது வென்னுந் தனிநிலை யின்றே" என்றவழி ஆசிரியம் முன்னர் நிறீஇப் பின்னர் வெண்பாவினைக் கூறி வெண்பாவியலினு மாசிரிய வியலினும் பண்புற முடியும் பாவினமென்றமையின். இங்ஙனம் எண்ணப்பட்ட மூன்றுபொருட்கும் இலக்கணம் முன்னர்ப் பாவிரியோத்தினுட் கூறினவற்றுக்கு இன்னவாறு செய்யுள் செய்கவென்றற்கு இதுகூறினானென்பது. (இ - ள்.) இம்மூன்றும் வெண்பா முன்னும் ஆசிரியம் பின்னுமாய் வரும். எ-று. திறநிலைமூன்றென்றான், முற்கூறியனவெல்லாம் அகத்திணையாகலின், இவை புறத்திணையுளல்லது வாராவென்றற்கென்பது. திண்ணிதிற் தெரியினென்பது இவை மூன்றுங் கைக்கிளைமருட்பாப்போல ஆண்பாற்கைக்கிளையும் பெண்

பாற்கைக்கிளையுமாகி அகனும் புறனும்பற்றி வாராது ஒருதலையாகவே புறத்திணையென்று தெரியப்படுவனவென்றவாறு. இதன்பயங், கைக்கிளைமருட்பாப் புறத்திணையானும் வருமென்பது. இயலென இரு காற் சொல்லியவதனான் இயற்சீர்வெள்ளடியான் வெண்பாவருதல் சிறந்ததெனவும் அதற்கேற்றவகையான் ஆசிரியம் இயற்சீரான்வருதல் சிறந்ததெனவுங்கொள்க. பண்புறமுடிதலென்பது மேற் சிறுமைக் கெல்லைகூறுமையின் வெண்பாவிற்கிழிபாகிய எழுசீரின்றி எண்சீரான்வரினும் ஆசிரியத்திற்கிழிபாகிய மூன்றடி வரினும் எருத்தடி குட்டமாகி வரினும் அங்ஙனம் மூன்றடி வந்தவழி வெண்பாநான்குமுதற் பன்னிரண்டளவும் உயரினும் அவையெல்லாம் பண்பெனப்படுவனவெனவும் அல்லன சிறப்பிலவெனவுஞ் சொல்லினவாறு, இக்கருத்தினான் வெண்பாவடி வரைவிலவாயினும் ஆசிரியவடி மூன்றிகவாவென்பது கைக்கிளைப்படலத்துள்ளுஞ் சொல்லப்பட்டது. என்னை? "மூச்சீ ரெருத்தின தாகி முட்டின்றி - யெச்சீ ரானுமே காரத் திறுமே" என்றுராகலின். பாவினவென்றதனான் அவ்விரு பகுதியுந் தத்தம் பாக்கள் வேறு வேறு பெறநிகழுமென்பது. எனவே, இயற்சீர்வெள்ளடியாசிரியந் தொடுக்குங்கால் "எறும்பி யளையிற் குறும்பல் சுனைய - வுலக்கல் லன்ன பாறை யேறி" எனப் பாவினை ஒன்றுகத்தொடுத்தாற்போலத் தொடுத்தல் சீண்டமையாதென்றுமாம். இவை மூன்றற்கும் உதாரணங் காட்டுங்கால் மேற் காட்டாதுநின்ற பாடாண்டிணைக் கைக்கிளைமருட்பாவிற்கு உதாரணங் காட்டியே காட்டப்படும். (கசு௨)

சஎ௫. பரிபாட் டெல்லை
நாலீ ரைம்ப துயர்படி யாக
வையைந் தாகு மிழிபடிக் கெல்லை.

இது பரிபாட்டின்கண்வரும் வெண்பாவிற்கு அளவுகூறுகின்றது. (இ - ள்.) பரிபாடற்கு உறுப்பாகிய வெண்பாவுக்கு நானூறடி பெருக்கத்திற்கெல்லையாகவும் இருபத்தைந்தடி சுருக்கத்திற்கெல்லையாகவும் பெறும். எ - று. அவை பரிபாடலுட்கண்டுகொள்க. (கசு௩)

சஎசு. அளவியல் வகையே யனைவகைப் படுமே.

இது மேற்கூறிய அளவினை வரையறுக்கின்றது. (இ - ள்.) இத்துணையும் அளவியலான் ஒருகூறே சொல்லப்பட்டது. எ - று. எழுநிலத்தெழுந்த செய்யுள்களுள் அடிவரையறையுடையனவற்றுக்குக் கூறினன் ஏனையல்லாதன அடிவரையின்றிவரும் இலக்கணத்தவென்பதூஉம் இனிக்கூறுதுமென்பதாம் இதனதுபயம். (கசு௪)

சஎஎ. எழுநிலத் தெழுந்த செய்யுட் டெரியி
னடிவரை யில்லன வாறெனு மொழிப.

மேலைச்சூத்திரத்தான் அளவியல் வகையை வரையறைப்படுத்தான் அடிவரையறையின்மையும் அளவியலென்பதூஉங் குறிப்புக்கருதா இலக்கணமாகிய செய்யுள் கூறினான் இச்சூத்திரத்தானென்பது. (இ - ள்.) அகமும் புறமுமாகிய எழுநிலத்துந் தோன்றிய செய்யுளை ஆராயின் அடிவரையின்றிவரும் இலக்கணத்தளவு ஆறும். எ - று. இதனானே ஆறென்பதூஉம் ஓரளவியலாயிற்று. (கசரு)

சஎஅ. அவைதாம், நூலி னான வுரையி னான
கொடியொடு புணர்ந்த பிசியி னான
வேது நுதலிய முதுமொழி யான
மறைமொழி கிளந்த மந்திரத் தான
கூற்றிடை வைத்த குறிப்பி னான.

இது மேற்கூறிநிறுத்த ஆறற்கும் பெயரும் முறையுமுணர்த்து. (இ - ள்.) அடிவரையில்லன ஆறெனப்பட்ட அவைதாம் நூலின் கண்ணவும் உரையின்கண்ணவும் கொடித்தன்மாத்திரையாகிய பிசியின்கண்ணவும் ஒருமொழிக்கேதுவாகிவரும் முதுமொழிக்கண்ணவும் மறைத்துச்சொல்லுஞ் சொல்லாற் கிளந்த மந்திரத்தின்கண்ணவுஞ் சொல்லுகின்ற பொருளை இடைகரந்து சொல்லுங் குறிப்பின் கண்ணவுமென அறுவகைப்படும். எ - று. அவற்றுக்கிலக்கணம் போக்கிச் சொல்லுதும். நூலின்கண்ணவுமென்றது சூத்திரச்செய்யுளைநோக்கிக் கூறியவாறு. அதனுள்ளும் அடிவரையுடைய ஆசிரியம்போல் அளவைபெற்று மேலே அடங்குமென்பது. இனி அச்சூத்திரப் பொருளும் உரையின்கண்ணதாகி வருவதூஉம் ஒருசெய்யுளாம். அதனது விகற்பம் முன்னர்க்கூறுதும். கொடியொடுபுணர்ந்த பிசியும் ஏது நுதலிய முதுமொழியும் மறைமொழிகிளந்த மந்திரமுங் கூற்றிடைவைத்த குறிப்புமென நான்கும் வழக்குமொழியாகியுஞ் செய்யுளாகியும் வருதலின் அவற்றுட் செய்யுளையே கோடற்கு அவற்றுக்கு அளவிலவென்றானென்பது. இவை இத்துணையெனவே மேலைச் சூத்திரமும் அளவியலே கூறியவாறாயிற்று. இனி அவைபடும் பகுதியாவையுங் கூறுகின்றான். கொடியொடுபுணர்ந்தவென்ற மிகையான் இதுவன்றி இதுபோல்வது பண்ணத்தியென்பதும் ஒன்று உண்டென்பதுகொள்க. அது முன்னர்ச்சொல்லுதும். (கசசு)

௪௭௯. அவற்று, ளூலெனப் படுவது நுவலுங் காலை
முதலு முடிவு மாறுகோ ளின்றித்
தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி
யுண்ணின் றகன்ற வுரையொடு பொருந்தி
நுண்ணிதின் விளக்க லதுவதன் பண்பே.

இது நூலினது பொதுவிலக்கணமுணர்த்து. (இ - ள்.) நூலென்றுசொல்லப்பட்டவற்று முன்னும் பின்னும் மாறுபடாது தொகுத்தும் வகுத்தும் பொருள்காட்டி அடங்கிநின்றபொருள் விரித்துச் சொல்லப்பட்டுப் பருப்பொருட்டாகாது நுண்பொருட்டாகப் பொருள் விளக்கல் அதற்கிலக்கணம் அது. எ - று. இதன் அகலம் உரையிற்கொள்க. (௧௬௭)

௪௮௦. அதுவே தானு மீரிரு வகைத்தே.

அதன் வகை உணர்த்துகின்றது. (இ - ள்.) அந்நூற்குப் பகுதி நான்குவகையாம். எ - று. அவை முன்னர்ச்சொல்லுதும். இதனதுபயம், மேற் தொகையினும் வகையினுமென்றதனானே தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரி மொழிபெயர்ப்பு என்னும் நால்வகை யாப்பிற்குந் தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டுதல் ஒக்குமென அவையிரண்டும் நான்காதலுமுடையவென்பது. அவை எழுத்து முப்பத்துமூன்றெனத் தொகுத்தவழிக் குறிலும் நெடிலும் இனமுஞ் சார்ந்துவரும் மூன்றுமென வகுத்தலும் "இரண்டு தலையிட்ட முதலா கிருபஃ தறுநான் கீறு" என வகுத்தலுமென்றாற்போல்வன. உயர்திணை அஃறிணையெனத் தொகுத்து ஐம்பாலென வகுத்தலும் அஃது ஒழிந்த மூவகைநூலிற்கும் இவ்வாறே ஒருவழித் தொகுத்தலும் வகுத்தலுங் கொள்க. (௧௬௮)

௪௮௧. ஒருபொரு ளுதலிய சூத்திரத் தானு
மினமொழி கிளந்த வோத்தி னானும்
பொதுமொழி கிளந்த படலத் தானு
மூன்றுறுப் படக்கிய பிண்டத் தானுமென்
றாங்களை மரபி னியலு மென்ப.

இஃது அந்நான்கினையும் பெயரும் முறையுமுணர்த்து. (இ - ள்.) நூலுள் ஒருபொருளையே நுதலிவருவது சூத்திரமெனவும் இனமாகிய பொருளினையே தொகுப்பது ஓத்தெனவும் பல

பொருட்கும் பொதுவாகிய இலக்கணங் கூறுவது படலமெனவும் மூன்றுறுப்பினையுடையது பிண்டமெனவுங் கூறிய மரபினான் இயலு ம் நூல். எ - று. (கசகூ)

சஅஉ. அவற்றுட், சூத்திரந் தானே
யாடி நிழலி னறியத் தோன்றி
நாடுத லின்றிப் பொருணனி விளங்க
யாப்பினுட் டோன்ற யாத்தமைப் பதுவே.

இது முறையானே சூத்திர இலக்கணமுணர்த்துறு. மேல் ஓதிய வற்றுள் ஒருபொருணுதலிய எனப்பட்ட சூத்திரப்பொருள் நுதலுங் கால் ஆடிநிழல்போல விளங்கித் தோன்றி இலக்கணந் தேர்தல்வேண்டாமை அவ்வகன்றபொருள் அடங்குமாற்றான் அச்செ ய்யுளுட் தோன்றச் செய்து முடிக்கப்படுவது. எ - று. (கஎ0)

சஅங. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர்.

இஃது ஓத்திலக்கணமுணர்த்துறு. (இ - ள்.) மேல் இனமொ ழிகிளந்த ஓத்தென்றான் அங்ஙனம் இனமொழி கிளக்குங்காற் சி தைந்துகிடப்பப் பல ஓத்தாகச் செய்யாது நேரினமணியை நிரலவை த்தாற்போல, ஓரினப்பொருளையெல்லாம் ஒருவழியே தொகுப்பது ஓத் தாவது. எ - று. நேரினமணியெனவே ஒருசாதியாயினுந் தம்மின் ஒத்தனவே கூறல்வேண்டுமென்பராம். வேற்றுமையோத்தும் வே ற்றுமைமயங்கியலும் விளிமரபும் என மூன்றன்பொருளும் வேற் றுமையென ஓரினமென்று ஓரோத்தாகவையாது வேறு வேறு வை க்கப்படுமென்பது. உயர்மொழிப் புலவரென்பது, அங்ஙனம் நூல்செ ய்தல் உயர்ந்தோர்கடனென்றவாறு. (கஎக)

சஅச. ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளாற்
பொதுமொழி தொடரின தது படல மாகும்.

இது மேற் பொதுமொழிகிளந்த படலமெனப்பட்டதற்கு இலக் கணமுணர்த்துறு. (இ - ள்.) ஒருநெறியவன்றிப் பல்வேறுவகைப்பட் ட பொருளெல்லாவற்றிற்கும் வேறுவேறு இலக்கணங்கூற றதலின் அவற்றுக்குப் பொதுவாகி வருவது படலம். எ - று. பொதுமொழி கிளந்த படலமென்றவழி ஒருநெறிப்பொருட்டுப் பொதுவாகப்பட்ட

தனை விலக்கி ஈண்டு விரவிய பொருட்குப் பொதுவாகமொழிவதே ப டலமென்றுரென்ப. அவை அதிகாரங்களாமெனக்கொள்க. (கஎஉ)

சஅ௫. மூன்றுறுப் படக்கிய தன்மைத் தாயிற்
றோன்றுமொழிப் புலவர தி பிண்ட மென்ப.

இது பிண்டங்கூறுகின்றது. வாளாதே மூன்றுறுப்படக்கிய பிண்டமென்றான் மேல் ஈண்டுச் சூத்திரமும் ஓத்தும் படலமுங் கூறிய அதிகாரத்தானே அம்மூன்றனையும் அடக்கிநிற்பதுகூறுகின்றானென் பது. (இ - ள்.) இம்மூன்று உறுப்பினையும் அடக்கி வருவது பிண் டம். எ - று. அம்மூன்றனையும் உறுப்பென்னவே, பிண்டமென் பனதாம் உறுப்பினவென்பது பெற்றாம். தொல்காப்பியமென்பது, பிண்டம்; அதனுள், எழுத்ததிகாரஞ் சொல்லதிகாரம் பொருள திகாரமென்பன படலமெனப்படும்; அவற்றுள் ஓத்துஞ் சூத்திர மும் ஒழிந்த இருகூறுமெனப்படும். தோன்றுமொழிப் புலவர் அது பிண்டமென்ப, என்றதனாற் பிண்டத்தினையும் அடக்கி நிற்பது வே று பிண்டமுளதெனக்கொள்க. அது முதனூலாகிய அகத்தியம்போ லும். என்னை? அஃது இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழென்று மூன்று பிண்டத்தினையும் அடக்கி நிற்றலின். (கஎங)

சஅசு. பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி னானும்
பாவின் றெழுந்த கிளவி யானும்
பொருளொடு புணராப் பொய்ம்மொழி யானும்
பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானுமென்
றுரைவகை நடையே நான்கென மொழிப.

இஃது உரையாமாறுணர்த்து. (இ - ள்.) உரைப்பகுதிவழக்கு இந்நான்காகுமென்று சொல்லுவார் புலவர். எ - று. பாட்டிடை வைத்தகுறிப்பினானுமென்பது, ஒரு பாட்டு இடையிடை கொண்டு நிற்குங்கருத்தினான் வருவனவெனப்படும். என்னை? பாட்டுவருவது சிறுபான்மையாகலின். அவை தகடூர்யாத்திரைபோல்வன. மற்றுப் பிறபாடைவிரவியும் வருவனவோவெனின், அவற்றுள்ளுந் தமி ழுரையாயின எல்லாம் பாட்டிடைவைத்த குறிப்பென ஈண்டட ங்கும், பிறபாடைக்காயின் ஈண்டு ஆராய்ச்சியின்றென்பது. பாவின் றெழுந்த கிளவியானுமென்பது பாட்டின்றிச் சூத்திரத்திற்குப் பொ ருளெழுதுவன போல்வன. சூத்திரம் பாட்டெனப்படாவோவெ னின், படாஃ பரிட்டும் உரையும் நூலுமெனவேறுறுதினமையின். அல்லாத சூத்திரத்தாற் சொல்லாத பொருளினை உரையாற் சொ

ல்லித் தொடர்பு படுப்பது பாட்டிடை வைத்த குறிப்பாவது. இ ஃது அன்னதன்று, வேறொருவன் சூத்திரத்திற்கூறிய பொருளை யே மற்றொருவன் கூறுகின்றானாதலானென்பது. ஒழிந்த பாட்டி ற்கும் இவ்வாறே பொருளொழுகின் அஃதொக்கும். அவை பாரதம் பருப்பதம் முதலாயின. பொருளொடு புணராப் பொய்ம்மொழி யானுமென்பது ஒருபொருளின்றிப் பொய்படத் தொடர்ந்து சொல் லுவன. அவை ஓர் யானையுங் குரீஇயுந் தம்முட்பாடி இனனுழிச் சென்று இன்னவாறு செய்தனவென்று அவற்றுக்கியையப் பொரு ள்படத் தொடர்நிலையான் ஒருவனுழை ஒருவன் கற்றுவரலாற்று முறையான் வருகின்றன. பொருளொடுபுணர்ந்த நகைமொழியானு மென்பது, பொய்யெனப்படாது மெய்யெனப்பட்டும் நகுதற்கேது வாகுந் தொடர்நிலை. அதுவும் உரையெனப்படும். அவையாவன சிறுகுரீஇயுரையுந் தந்திரவாக்கியமும் போல்வனவெனக்கொள்க. இவற்றுட் சொல்லப்படும்பொருள் பொய்யெனப்படாது உலகியலாகிய நகைதோற்றுமென்பது. இவ்வகையான் உரை நான்கெனப்படுமென் றவாறு. உரைநடையென்றது வகையென்றதனான் இவ்வுரைப்பகுதி பிறிதும் ஒன்றுண்டு. அது மரபியலுட் பகுத்துச்சொல்லுதும். (கஎச)

சஅஎ. அதுவே தானு மிருவகைத் தாகும்.

இஃது அவற்றின் தொகை கூறுகின்றது. (இ - ள்.) அந்நான் கனுள் முதலன இரண்டும் ஒன்றாகவும் ஏனைய இரண்டும் ஒன்றாக வுந் தொகுக்கப்படும் அவ்வாற்றாற் பயங் கொள்ளுங்கால். எ - று. அவையாவன கூறுகின்றான். (கஎரு)

சஅஅ. ஒன்றே மற்றுஞ் செவிலிக் குரித்தே
யொன்றே யார்க்கும் வரைநிலை யின்றே.

இது அவற்றது இயல்புணர்த்து. (இ-ள்.) மேனின்ற அதிகா ரத்தான் இறுதிநின்ற இரண்டன்தொகுதியாகிய ஒன்று செவிலிக்கே உரித்து. ஒழிந்த இரண்டனுனாகிய ஒன்று வரைவின்றி எல்லார்க்கும் உரித்து. எ - று. தலைமகளை வற்புறுத்துஞ் செவிலியர் புனைந்துரை த்து நகுவித்துப் போக்குதற்குரியவென்பது இதன்கருத்து. இக்கரு த்தேபற்றிப் பிறசான்றோருஞ் "செம்முது செவிலியர் பொய்ந்நொ டிபகர" என்றாரென்பது. பிறவும் அன்ன. மற்றுமென்றதனான் அ வைவன்றிவருகின்ற பிசியுஞ் செவிலியர்க்கு உரித்தென்பதுகொள்க. இனிப் பாட்டிடைவைத்த குறிப்பும் பாவென்றெழுந்தகிளவியும் யா ருக்கும் வரைவின்றி வருமாறு அவ்வச்செய்யுளுட் காண்க. (கஎசு)

௪௮௬. ஒப்பொடு புணர்ந்த வுவமத் தானுந்
தோன்றுவது கிளந்த துணிவி னானு
மென்றிரு வகைத்தே பிசிவகை நிலையே.

இது முறையானே பிசி இரண்டெனப்படுமென்கின்றது. (இ - ள்.) தன்கட் கிடந்த ஒப்புமைக்குணத்தோடு பொருந்திவரும் உவமப்பொருளானும் மற்று இனி ஒன்றுசொல்ல ஒன்று தோன்றுந் துணிவிற்றாகச் சொல்லுஞ் சொல்லானுமென்று இவ்விருகூற்றதாகும் பிசிகூறுபடும் நிலை. எ - று. அவை "பிறைநகவ்வி மலைநடக்கும்" என்பது ஒப்பொடு புணர்ந்த உவமம். அஃது யானையென்றுவது. "முத்துப்போற் பூத்து முதிரிற் களாவண்ணன் - கெய்த்தோர் குருதி நிறங் கொண்டு வித்துதிர்த்து" என்பது கமுகின்மேற்று. "நீராடான் பார்ப்பா னிறஞ்செய்யா னீராடி - னூராடு நீர்ற்சாக் கை" என்பது தோன்றுவது கிளந்த துணிவினான் வந்தது. இது நெருப்பென்றுவது. வகை நிலையென்ற மிகையான் இவையுஞ் செயிலிக்குரித்தென்பது கொள்க. (௧௭௭)

௪௯0. நுண்மை யுஞ்சுருக் கமுமொளி யுடைமையு
மென்மையு மென்றிவை விளங்கத் தோன்றிக்
குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வரூஉ
மேது நுதலிய முதுமொழி யென்ப.

இது முதுமொழியுணர்த்து. (இ-ள்.) கூரிதாய்ச்சுருங்கி விழுமிதாயெளிதாகி இயற்றப்பட்டுக் குறித்த பொருளொன்றனை முடித்தற்கு வருமாயின் அங்ஙனம் வந்ததனைப் பொருண்முடித்தற்குக் காரணமாகிய பொருளினைக் கருதுவது முதுமொழியென்ப புலவர். எ-று. "உழுத வுழுத்தஞ்செய் யூர்க்கன்று மேயக் - கழுதை செவியறிந் தற்றால் - வழுதியைக் - கண்டன கண்ணி ருருப்பப் பெரும்பனைத்தோள் - கொண்டன மன்னோ பசப்பு." என்றவழி மற்று வழுதியைக் கண்ட கண் நீருகுப்பத் தோள் பசந்தன என்றக்கால் ஒன்றன் வினைப்பயன் ஒன்று நுகர்ந்ததென்புழிக் குறித்த பொருளியை பின்மை கூறியதாயிற்று. அதனைச் சொற்றொடர் இனிது விளக்கின்றாயினும் முற்கூறிய முதுமொழி முடித்ததென்பது. என்னை? அதன்கண்ணே அது முடித்தற்கேதுவாகிய இயைபின்மை கிடந்தமையினென்பது. இது பருப்பொருட்டன்றி நுண்ணிதாகிச் சொற்சுருக்கமுடைத்தாய் விழுமிதாகி எளிதிற் பொருடோன்றியவாறு கண்டு கொள்க. எனவே, இதுவும் இக்காற்பகுதித்தென்றவாறு. (௧௭௮)

சகக. நிறைமொழி மாந்த ராணையிற் கிளந்த
மறைமொழி தானே மந்திர மென்ப.

இது மந்திரச்செய்யுளுணர்த்து. (இ-ள்.) சொல்லியசொல்லின் பொருண்மை யாண்டுங் குறைவின்றிப்பயக்கச் சொல்லும் ஆற்றலுடையராவார் ஆணையாற் கிளக்கப்பட்டுப் புறத்தார்க்குப் புலனாகாமன் மறைத்துச்சொல்லுஞ் சொற்றொடரெல்லாம் மந்திரமெனப்படும். எ - று. அவை வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. தானேயென்று பிரித்தான் இவை தமிழ்மந்திரமென்றற்கும் பாட்டாகி அங்கதமெனப்படுவனவும் உள அவை நீக்குதற்குமென உணர்க. அவை. "ஆரிய நன்று தமிழ்தீ தெனவுரைத்த - காரியத்தாற் காலக்கோட் பட்டானைச் - சீரிய - வந்தண் பொதியி லகத்தியனா ராணையாற் - செந்தமிழே தீர்க்க சுவா கா" எனவும் "முரணில் பொதியின் முதற்புத்தேள் வாழி - பரணர் கபிலரும் வாழி - யரணிய - வானந்த வேட்கையான் வேட்கோக் குயக்கோட - னானந்தஞ் சேர்கசுவா கா" எனவும் இவை தெற்கண் வாயில்திறவாசுப் பட்டி மண்டபத்தார் பொருட்டு நக்கீரர் ஒருவன் வாழவும் ஒருவன சாவவும் பாடிய மந்திரம் அங்கதப்பாட்டாயின. மேற் பாட்டுரைநூலென்புழி அங்கதமென்றோதினன் இன்ன மந்திரத்தை. இஃது ஒருவனை இன்னவாற்றாற் பெரும்பான்மையுஞ் சபித்தற் பொருட்டாகலின் அப்பெயர்த்தாயிற்று. இக்கருத்தே பற்றிப் பிறரும் "நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து - மறைமொழி காட்டி விடும்" என்றாரெனக. அங்கதப்பாட்டாயவழி அவற்றுக்கு அளவை அங்கதப்பாட்டளவோடு ஒக்குமென மேற்கூறினானென்பது. (கஎக)

சகஉ. எழுத்தொடுஞ் சொல்லொடும் புணரா தாகிப்
பொருட்புறத் ததுவே குறிப்புமொழி யென்ப.

இது முறையானே சூத்திரிடைவைத்த குறிப்புணர்த்து. (இ - ள்.) எழுத்து முடிந்தவாற்றானுஞ் சொல் தொடர்ந்தவாற்றானும் அச்சொற்படு பொருளானுஞ் செறிவன் பொருளறியலாகாமையின், எழுத்தொடுஞ் சொல்லொடும் புணராது பொருட்குப்புறத்தே பொருளுடைத்தாய் நிற்பது குறிப்பாவது. எ - று. இதனைப்பாட்டுரைநூலென்றவழி வாய்மொழியென்றோதினன், கவியாற் பொருள் தோன்றாது பின்னர் இன்னதிதுவெனச் சொல்லி உணரப்படுதலின். இனி, அதனை இதன் தொகைச்சூத்திரத்துச் சூற்றிடைவைத்த குறிப்பென்று ஓதினன் பாட்டிடைப் பலபொருள் பெரிதாகி அதனிடையே குறித்துக் கொண்டுணரினல்லது செய்யப்படாதே,

ன்றற்கென்பது. பிறர் அவற்றைப் பொருளிசையென்று சொல்லுப. "குடத்தலையர் செவ்வாயிற் கொம்பெழுந்தார் கையி - னடக்கிய மூக்கின ராம்." எனவரும். இதனுட்குடமே தலையாகப் பிறந்தாரெனவுங் கொம்பெழுந்த வாயினரெனவுங் கையுட்கொண்ட மூக்கினரெனவுங் கூறியக்கால் எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளும் இயல்பில வாதலுங் குறிப்பினுன் அதனைக் குஞ்சரமென்று கொண்டவாறுங் கண்டுகொள்க. பிறவும் அன்ன. மற்றிது பிசியெனப்படாதோவெனின், இது பாட்டுவெடிவிற்றாகலின் அற்றன்றென்பது. அஃதேற் பாட்டெனப்படாதோவெனின், குறித்த பொருண் முடிய நாட்டாமையின் யாப்பழிந்து, நாற்சொல்லியலான் யாப்புவழிப்படாமையின் மரபும் அழிந்து, பிறவுறுப்புப் பலவுங்கொண்டமையிற் பாட்டெனவும் படாதென்பது. இஃது எழுத்துமுதலாக ஈண்டிய அடியெனப்படாமையின் அதனையும் அடிவரையில்லனவற்றொடு ஓதினுனென்பது. அல்லாதார் குறிப்பிசைவந்த செய்யுளெல்லாங் குறிப்பெனப்படுமென்ப. அங்ஙனங்கூறிற் குறிப்பிசையுடைய பாட்டினுள் வாராவாகிய செல்லுமென மறுக்க. (கஅ௦)

சகூ௫. பாட்டிடைக் கலந்த பொருள வாகிப்
பாட்டி னியல பண்ணத்தி யியல்பே.

இது பண்ணத்தி கூறுகின்றது. (இ - ள்.) பழம்பாட்டினூடு கலந்த பொருளே தனக்குப்பொருளாகப் பாட்டும் உரையும் போலச் செய்யப்படுவன பண்ணத்தி. எ - று. மெய்வழக்கல்லாத புறவழக்கினைப் பண்ணத்தியென்ப. இது எழுதும் பயிற்சியில்லாத புறவுறுப்புப் பொருள்களைப் பண்ணத்தியென்பவென்பது. அவையாவன நாடகச்செய்யுளாகிய பாட்டும் அடையும் வஞ்சிப்பாட்டும் மோதிரப்பாட்டுங் கடகண்டும் முதலாயின, அவற்றை மேலதேபோலப்பாட்டென்றாயினுர் நோக்கு முதலாயின உறுப்பின்மையினென்பது. அவை யல்லார்வாய்க்கொண்டுணர்க. (கஅக)

சூகூச. அதுவே தானும் பிசியொடு மானும்.

இதுவும் அது. (இ - ள்.) மேற்கூறப்பட்ட பண்ணத்தி பிசியோடொக்கும். எ - று. அதனை ஒத்ததென்பது அதுவுஞ் செவிலிக்குரித்தென்றவாறு. பிசியொடுமென்ற உம்மையாற் பொருளொடு புணராப் பொய்ம்மொழியோடும் பொருளொடு புணர்ந்த நகையோடும் ஒக்குமென்றுணர்க. தானுமென்ற மிகையாற் பாட்டுடை வகைக் கூத்திற்கே உரித்தென்பதுகொள்க. (கஅஉ)

௪௬௫. அடியிமிர் கிளவி யீரா றாகும்.

இதுவும் அது. (இ-ள்.) அப்பண்ணத்தியின் அடிப்பெருக்கங் கிளக்குங்கால் பன்னிரண்டாம். எ - று. ஆறுமென்றதனாற் சிறுபான்மை அப்பன்னிரண்டடியின் ஏறியும்வரப்பெறுமென்பது. ஈராறுமென்றதனான் இது நெடுவெண்பாட்டாகி வருமெனவும் அதுபோல ஆறடியின் இழிந்துவாராதெனவுங் கொள்க. (௧௮௩)

௪௬௬. அடியிகந்து வரினுங் கடிவரை யின்றே.

இதுவும் அது. (இ-ள்.) அது முழுதும் அடியாகிவாராது இடையிடை ஓரோவடிப் பெற்று அல்வழியெல்லாம் பரந்துபட்டு வரவும் பெறும். எ - று. அவை முற்காலத்துள்ளார் காணுமையிற் காட்டாமாயினும். இக்காலத்தவுள்ளனவேற் கண்டுகொள்க. இலக்கணம் உண்மையின் இலக்கியங் காணுமாயினும் அமையுமென்பது. (௧௮௪)

௪௬௭. கிளரிய வகையிற் கிளந்தன தெரியி
னளவியல் வகையே யனைவகைப் படுமே.

இது மேலவற்றுக்கெல்லாம் புறனடை. (இ-ள்.) எடுத்தோதி யவகையாற் சொல்லியன ஆராயின் அளவியற்பகுதி அக்கூற்றதாம். எ-று. எடுத்தோதியவகையென்பது நூலும் உரையும் நந்நான்கெனவும் பிசி இரண்டெனவும் முதுமொழியும் மந்திரமுங் கூற்றிடைவைத்த குறிப்பும் ஓரோவொன்றெனவுங் கூறிவந்தவகையாம். அவற்றை இனைத்தென்றெண்ணி அளந்தபகுதியும் அளவியலேயாமாகலின் அவ்வளவியலடிவரையறை கூறியவாற்றானும் அடிவரையில்லனவற்றுக்குக் கூறியவாற்றானும் இருவகைப்படும் அளவியலென்றவாறு. (௧௮௫)

௪௬௮. கைக்கிளை முதலா வெழுபெருந் திணையு
முற்கிளந் தனவே முறைநெறி வகையின.

இது பதின்மூன்றும் முறைமைக்கணின்ற திணையுறுப்புணர்த்துகின்றது. (இ - ள்.) கைக்கிளைமுதற் பெருந்திணையிறுவாய் ஏழும் முன்னர்க் கிளக்கப்பட்டன. எ - று. முறைநெறிவகையினவென்பது அவற்றுக்குமுறைமையாற் புறமெனப்பட்ட வெட்சிமுதற் பாடாண்பகுதியீறாகிய ஏழுபகுதியோடுமென்றவாறு. எனவே, அவற்றுக்குப் பொதுவாகிய முறையாற் கரந்தையுள்ளிட்டுப் பதினேழுதிணையுள் ஒன்று செய்யுட்குறுப்பாகி வரல்வேண்டுமெனவும் முன்னோதியவாறே கொள்ளப்படுமெனவுஞ் சொல்லிறும்: இதுசொல்லவேண்டாத அவை

வரினும் வரும் வாராமைதோழியவும் பெறுமென்பது பயமென்பது. இது மேல்வருகின்ற கைகோண் முதலியனவற்றுக்கும் ஒக்கும். (கஅசு)

சகக. காமப் புணர்ச்சியு மிடந்தலைப் படலும்
பாங்கொடு தழாஅலுந் தோழியிற் புணர்வுமென்
றாங்கநால் வகையினு மடைந்த சார்பொடு
மறையென மொழிதன் மறையோ ராறே.

களவுகற்பெனக் காமத்திணையின் ஒழுகலான் இரண்டுப் பரந்துபட்டனவெல்லாந் தொகுத்துக்கூறுகின்றான் அவையுஞ் செய்யுட்குறுப்பாகலின். அவற்றுள் இது களவென்னுங் கைகோளுணர்த்து. (இ - ள்.) காமப்புணர்ச்சியும் அது நிகழ்ந்தபின்னர் இடந்தலைப்பாடும் அதன்பின்னர்ப் பாங்கற்குச் சொல்லி அவனாற் கூடுதலும் அதன்பின்னர்த் தோழியைப் பின்னின்று குறைமுடித்துக்கோடலுமென அந் நாற்பகுதிக்கண்ணும் பொருந்திய சார்பினாற் களவொழுக்கம் இதுவென்று கருதுமாற்றாற் செய்யுள்செய்தல் கந்தருவவழக்கம். எ - று. கந்தருவவழக்கம் மறையோரொழுகிய நெறியாகலான் மறையோராறென்றானென்பது. எனவென்பது வினையெச்சம். எனவே, பாங்கனுந் தோழியும் உணர்ந்தவழியும் அதுமறையோர் வழித்தென்றவாறு. காமப்புணர்ச்சி நிகழ்ந்தன்றி இடந்தலைப்பாடு நிகழாதெனவும் அவ்விடந்தலைப்பாடு பிறர்பயத்தலரிதென்பது புவளாயத்தோடுங் கூடிய கூட்டத்தான் அறிந்த தலைமகன் பாங்கனை உணர்த்தி அவனாற் குறைமுடித்துக்கோடலுந் தன்வயிற் பாங்கன் அவள்வயிற் பாங்குசெய்யானாகலின் அதன்பின்னர்த் தோழியாற் குறைமுடித்துக் கோடலுமென இந் நான்கும் முறையான் நிகழுங்களவொழுக்கமென்றவாறு. "வேட்கையொருதலை யுள்ளுதன் மெலிதல் - லாக்கஞ் செப்ப னுணுவணா யிறத்தனோக்குவ வெல்லா மவையே போறன் - மறத்தன் மயக்கஞ் சாக்காடென்றச் - சிறப்புடை மரபினவை" என்பனவுங் கைகோளாகாவோவெனின், ஆகா; கைகோளென்பது ஒழுகலாறாகலான் அவை அவற்றுட் பிறந்த உள்ளநிகழ்ச்சி ஒன்றொன்றனிற் சிறந்து பெருகியக்கால் அவ்வப்பகுதியாகுமெனக் கொள்க.

மற்றுக் களவியலுள் "ஆங்கனம் புணர்ந்த கிழவோன் றன்வயிற் - பாங்கி னோரிற் குறிதலைப் பெயலும் - பாங்கிலன் றமியோ னிடந்தலைப் படலும்" எனப் பாங்கற்கூட்டம் முற்கூறியதாலெனின், இது கைகோள்கூறிய இடமன்மையின் முற்கூறினும் அமையுமென்பது. மற்று இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகனைப் பாங்கன்கண்

கி இவ்வேறுபாடு எற்றினுணயிற்றென்று வினவுமன்றே? அதனாற் பாங்கற்கூட்டம் நிகழ்ந்தபின்னலான்றி இடந்தலைப்பாடு நிகழாதாம் பிற வெனின், அற்றன்று; யாழோர்கூட்டம் உலகியலாதலான் இல் லதன்றுமாகவே உலகத்தார் நிறையுடையாராகி மறைவெளிப்படாம ல் ஒழுகுவாரும் மறைவெளிப்படுத்து விளம்பும் பாங்கினையுடையா ரும் இல்லாதாருமெனப் பலவகையராதலின் விகுதல் தலையன்றெ ன்பது. அல்லதூஉந் தன் இடந்தலைப்பாடு நிகழ்வதாயினோ துணை வேண்டுமென்பது. என்னை? துணையின்றி நிகழுங் களவு சிறப்பு டைத்தாகலானும் பாங்கன் கழறுமென்று அஞ்சி அவனை மூந்துற மறைத்தொழுகுமாகலானுமென்பது. களவொழுக்கமெல்லாம் இந்நா ன்கு வகையானும் அடங்கும். அவற்றுக்குச்செய்யுள் "கொங்குதேர் வாழ்க்கை" என்னும்பாட்டு இயற்கைப்புணர்ச்சிக்கண் நிகழ்ந்தசெய் யுள். "சொல்லிச் சொல்லெதிர் கொள்ளாய்" என்பது இடந்தலைப் பாடு. "இடிக்குங் கேளிர் நுங்குறை யாக" என்பது பாங்கற்கூட்டு த்துக்கண் வந்தது. "தலைப்புணைக் கொளினே தலைப்புணைக் கொள் ளும்" என்பது தோழியிற்கூட்டம். பிறவும் அன்ன. (கஅஎ) 2

௫௦௦. மறைவெளிப் படுதலுந் தமரிற் பெறுதலு
மிவைமுத லாகிய வியனெறி திரியாது
மலிவும் புலவியு மூடலு முணர்வும்
பிரிவொடு புணர்ந்தது கற்பெனப் படுமே.

இது கற்பென்னுங் கைகோளுணர்த்துதனுதலிற்று. (இ-ள்.) மறைந்தொழுகும் ஒழுகலாறு வெளிப்படுத்தலும் அதன்பின் தமர் கொடுப்பத் தான் அவர் கையாற் பெறுதலுமென்னும் இவ்விரண்டும் முதலாகிய வழக்கு நெறி திரியாது மகிழ்ச்சியும் புலத்தலும் ஊடலும் உ ணர்த்தலுமென்னும் நான்குடன் பிரிவுளப்பட ஐந்தும் புணர்ந்தது கற் பென்னுங் கைகோளாம். எ-று. இவைமுதலாகியவென்றதனாற் "கொடுப்போ ரின்றியுங் கரண முண்டே - புணர்ந்துடன் போகிய கா லையான" என்றவழிக் கூடிவருவதனைப்போல்வனகொள்க. அவைதாங் கற்பெனப்படுவதல்லது ஒழுகலாறெனப்படா. என்னை? இவரொழு க்கமன்றி வேள்வியாசான் முதலாயினருஞ் செய்விக்கும் ஒழுக்கமாக லான். அங்ஙனமாயினும் அவற்றையுங் கைகோளின்பாற் சார்த்தியு ணரப்படுமென்றற்கு ஈண்டுக் கூறினானென்பது.

இனிக் கூறும் ஐந்தும் [illegible] ஒழுகும் [illegible] றெனவேபடும், முன்னைய இரண்டும் போலப் [illegible]

அல்லவென்பது. மலிதலென்பது இல்லோருக்கரும் புணர்ச்சியும் முதலாயவற்றான் மகிழ்தல். புலவியென்பது புணர்ச்சியான் வந்த மகிழ்ச்சி குறைபடாமற் காலங்கருதிக்கொண்டு பயப்பயதோர் உள்ளநிகழ்ச்சி. ஊடலென்பது உள்ளத்துநிகழ்ந்ததனைக் குறிப்புமொழியானன்றிக் கூற்றுமொழியானுரைப்பது. அங்ஙனம் ஊடனிகழ்ந்தவழி அதற்கேதுவாகிய பொருளின்மையுணர்வித்தல் உணர்வெனப்படும். இல்லது கடுத்த மயக்கந்திர உணர்த்துதலால் உணர்த்துதலெனவும் அதனை உணர்தலால் உணர்வெனவும்படும். புலவிக்காயின் உணர்த்தல் வேண்டா, அது குளிர்ப்பக்கூடலுந் தளிர்ப்பமுயங்கலும் முதலாயவற்றான் நீங்குதலின். அம்முறையானே கூறியவற்றுப்பின் பிரிதல்கூறினன் அஃது இவைநான்கனோடும் வேறுபடுதலின். அதனை ஊடலோடு வைக்கவே அவ்வூடலிற் பிறந்த துனியும் பிரிவின்பாற்படுமென்பதூஉங் கொள்க. என்னை? காட்டக்காணாது கரந்துமாறுதலின். இவற்றுக்குச் செய்யுள் "எம்மனை முந்துறத் தருமோ - தம்மனை யுய்க்குமோ யாதவன் குறிப்பே" என்பது மறைவெளிப்பாடு. "தமர்தர-வோரிற் கூடி யுடன்புணர் கங்குல்" என்பது தமரிற்பெறுதல். "கேளகேளன்ற" என்னும் அகப்பாட்டினுள் "நலங்கே ழாகம் பூண்வடுப் - பொறிப்ப முயங்குகஞ் சென்மோ நெஞ்சே" என்பது மலிதல். "நாணுக் கடுங்குழைய ளாகிப் - புலவி வெய்யள்யா முயங்குங் காலே" என்பது புலவி. "கோய்சேர்ந்த திறம்பண்ணி நின்பாண னெம்மனை-நீசேர்ந்த வில்விணுய் வாராமற் பெறுகற்பின்" என்பது ஊடல். "விருந்தேநீர் கொள்ளவும் பொய்ச்சூ ளஞ்சவு - மரும்பெறற் புதல்வனை முயக்கங் காணவு - மாங்குவந் தொழியுமென் புலவி" என்பது உணர்தல்.

திறனல்ல யாங்கழறயாரை நகுமிம் - மகனல்லான் பெற்ற மகன்" என்பது துனி. துனித்தலென்பது வெறுத்தல். அறுவகைப் பிரிவும் பிரிவெனவே அடங்கும். அவை மேற்காட்டப்பட்டன. (௫௦௦)

௫௦௧. மெய்பெறு வகையே கைகோள் வகையே.

இது புறத்திணைக் கைகோளுணர்த்துகின்றது. (இ - ள்.) பொருள்கள்பெற்ற கைகோட்பகுதி அகத்திணைக் கைகோளே. எ - று. கைகோளென்பது ஒழுக்கங்கோடல். எனவே, அகத்திற்குப் புறனாகிய புறத்திணைக்குக் கைகோள் அவ்வாறு வேறுவகைப்படக் கூறப்படாத பொதுவகையானே மறைந்த ஒழுக்கமும் வெளிப்பாடுமென இரண்டுபகுதி அடங்கும் மறைவென்றவாறு; அவை மேற்செய்யுள்ளும் ஒழிந்திணையுள்ளும் காட்டப்பட்டன. (௫௦௧)

௫0௨. பார்ப்பான் பாங்கன் றோழி செவிலி
சீர்த்தகு சிறப்பிற் கிழவன் கிழத்தியோ
டளவியன் மரபி னறுவகை யோருங்
களவினிற் கிளவிக் குரிய ரென்ப.

இது கூற்றென்னும் உறுப்புணர்த்துகின்றது. (இ - ள்.) எனப்பட்ட அறுவருங் களவொழுக்கினுள் நிகழ்ந்த கிளைகூறினு ராகவல்லது ஒழிந்தோர் கூறினராகச் செய்யுள் செய்யப்படார். எ-று. பார்ப்பானென்பான் நன்றுந் தீதும் ஆராய்ந்து உறுதிகூறுவானெனப்படும். பாங்கனென்பான் அவ்வாறன்றித் தலைமகன் வழிநின்றொழுகி வருமாகலின் அவனை அவன்பின் வைத்தான். தோழி அவன் போன்றும் பெண்பாலாகலின் அவளைப் பின்வைத்தான். செவிலி மாற்றஞ் சிறுவரவிற்றாதலின் அவளை அவளின்பின் வைத்தான். அவரிற் சிறந்தமையிற் சீர்த்தகு சிறப்பிற் கிழவனையுங் கிழத்தியையும் அவர்பின் வைத்தான். அவ்விருவருள்ளுந் தலைமகனது கூற்றே பெருவரவினதாதலின் அவனை ஈற்றுக்கண் வைத்தானென்பது. உதாரணம். "சீர்கெழு வெண்முத்த மணிபவர்க் கல்லதை" என்பது பார்ப்பான்கூற்று. "காமங் காம மென்ப காம - மணங்கும் பிணியு மன்றே நினைப்பின் - முதைச்சுவற் கலித்த மூற்று விளம்புன - மூதாதைவர் தாங்கு - விருந்தே காமம் பெருந்தோ ளோயே" என்பது பாங்கன்கூற்று. "எனல் காவ லிவளு மல்லள்" என்பது தோழிகூற்று. "பெயர்த்தனன் முயங்கயான் வியர்த்தன னென்றனள்" என்பது செவிலிகூற்று. "பாலு முண்ணாள் பழங்கண் கொண்ட - னனிபசந் தனளே வினவுதி" என்பதும் அது. "கேளிர் வாழியோ கேளிர்" என்பது கிழவன்கூற்று. "விளங்குதொடி முன்கை விளைந்துபுறஞ் சுற்றி - நின்மார் படைதலி னினிதா லின்றே" என்பது கிழத்திகூற்று. பிறவும் அன்ன. (௧௯0)

௫0௩. பாணன் கூத்தன் விறலி பரத்தை
யாணஞ் சான்ற வறிவர் கண்டோர்
பேணுதகு சிறப்பிற் பார்ப்பான் முதலா
முன்னுறக் கிளந்த கிளவியொடு தொகைஇத்
தொன்னெறி மரபிற் கற்பிற் குரியர்.

(இ - ள்.) இவ்வெண்ணப்பட்ட எல்லாருஞ் சொல்லிய சொல்லாகச் செய்யுள் செய்யப்பெறுங் கற்பினுள். எ-று. முன்னுறக்கிளந்த கிளவியென்பது பெருங்கிளைக்கிற்று. இதையின்பின்னாது ாட

கமாதலிற் பாணன்பின் கூத்தனை வைத்தும் பெண்பாலாதலான் விறல் பட ஆடும் விறலியைக் கூத்தன்பின் வைத்தும் அவ்விறலியைப் பரத்தையரை அதன்பின் வைத்தும் பொருட்குஞ் சிறந்தாராகலின் நற்பொருள் உணரும் அறிவரை அவர்பின்வைத்தும் ஏதிலாராகிய கண்டோரை அவர்க்குப்பின்வைத்துங் கூறினனென்பது. இவ்வாற்றான் இவரோடு முன்னர்க் களவொழுக்கத்திற் கூறிய அறுவருங் கூறப் பெறுவரென்றவாறு. தொன்னெறிமரபின் என்றதனாற் பாகனுந் தூதனுங் கூறவும் அமையும். அவை புறப்பொருட்குச் சிறந்துவரும். அவற்றுக்குச் செய்யுள், "செவ்வழி நல்யாழிசையி னென்னையெ னக் - கடவுள் வாழ்த்திப் பையுண் மெய்நிறுத் - தவர்திறஞ் செல்க வெனக் கண்டனென் யானே" என்பது பாணன்கூற்று. "ஆடலிற் பயின்றனை யென்று - தென்னுனா யுண்டலிற் றெளிதல் வேண்டும்" என்பது கூத்தன் கூற்று. "மரந்தலை மணந்த நனந்தலைக் கானத்து" என்னும் நற்றிணைப்பாட்டுக் கண்டோர்கூற்று. "விதையாகொன்ற முதையற் பூழி" என்னும் நற்றிணைப்பாட்டுப் பாகன்கூற்று. ஒழிந்தனவுங் கற்பியலுட் கூறியவாற்றான் அறிக. (ககக)

௫0௪. ஊரு மயலுஞ் சேரி யோரு
நோய்மருங் கறிநருந் தந்தையுந் தன்னையுங்
கொண்டெடுத்து மொழியப் படுத லல்லது
கூற்றவ ணின்மை யாப்புறத் தோன்றும்.

(இ-ள்) இவ்வெண்ணப்பட்ட அறுவகையோருஞ் சொல்லிய சொல்லாகச் செய்யுள்செய்யப்பெறார். எ-று. இவை களவிற்குங் கற்பிற்கும் பொது. கொண்டெடுத்துமொழியப்படுதலல்லதென்பது இவர் கூற்றாகப் பிறர்சொல்லினல்லது இவர்தாங் கூறாரென்றவாறு. அவை "ஊஉ ரலரெழச் சேரி கல்லென" எனவுந் "தெருவினை நோக்கிச் சாய்த்தார் தலை" எனவும் வருவன போல்வன. யாப்புறத்தோன்றுமென்றதனான் அகத்திணைக்கண் இவ்வாறு நிலைபெற்றதென்பது. எனவே, புறத்திணைக்கண் கூறவும்பெறுமென்பது. இது நோக்கிப்போலுங் கூறுதாரையுங் கூறுவாராயிற்றென்பது. நோய்மருங்கறிநரை இடைவைத்தான் முன்னைய மூன்றும் பெண்பாலெனவும் ஒழிந்தன ஆண்பாலெனவும் அறிவித்தற்கென்பது. எனவே நோய்மருங்கறிநர் பெண்பாலும் ஆண்பாலுமாயினரென்பது. (ககஉ)

௫0௫. கிழவன் றன்னொடுங் கிழத்தி தன்னொடு
நற்றாய் கூறல் முற்றத் தோன்றாது.

இஃதெய்தாததெய்துவித்தது: மேலெல்லாங் கூறியவற்றோடு இது தனவும் அமையும். (இ - ள்.) கிழவனுங் கிழத்தியுமே இடையிட்டு நற்றாய்கூறுதல் சிறப்புத்தோன்றாது. எ - று. நற்றாயென் னொருமைகூறியவதனுற் றலைமகள்தாயையே சொல்லப்படும். இத னுனே தந்தை தன்னையென்பன போல்வனவற்றும் இஃதொக்கும். முற்றவென்றதனுற் றானே தலைவனுதலாற் றலைவன்றமர் யாவருங் கூறார் முற்கூறப்பட்டார் அல்லரென்பதுகொள்க. முற்றுதென்றுந் தோன்றுதென்றதனுற் புறத்திணைக்கண் இவை வரைவின்றி வழக்கி னுேடு பொருந்துமாற்றுற் கொள்ளப்படுமென்பது. கிழவன்றன்னொ டுங் கிழத்திதன்னொடுங் கூறுமெனவே அல்லுழிச் சொல்லப்படும் நற்றாயென்பதாம். அது "எமவெங் காம மியைவ தாயின் * * * அறிந்த மாக்கட் டாகுக தில்ல * * * மென்மேரூன் மஞ்ஞை செ ன்ற வாறே" எனவரும். (௪௯௩)

௫௱௬. ஒண்டொடி மாதர் கிழவன் கிழத்தியொடு
கண்டோர மொழிதல கண்ட தென்ப.

(இ - ள்.) தலைமகனுேடுந் தலைமகளோடும் இடைச்சுரத்துக்க ண்டோர் மொழிதல் அறியப்பட்டது. எ-று. ஒண்டொடிமாதர் கிழ வனெனவே அவ்விருவர் கூட்டத்துக்கண்ணுமன்றி அவ்விருவரோடுந் தனித்துழிக் கூற்றில்லையென்றவாறு. கண்டதென்ற மிகையான் இ டைச்சுரத்துக்கண்டோர் செவிலிக்குரைப்பனவுங் கொள்க. அவை "இளையள் மெல்லியள் மடந்தை - யரிய சேய பெருங்கான் யாறே" எனவும் "அணித்தாய்த் தோன்றுவ தெம்மூர் - மணித்தார் மார்ப சேர்ந்தன சென்மே" எனவும் வரும். இதனுள் ஒண்டொடி மாதர்கி ழவன் எனச் செவ்வனந்தோன்றக் கூறியது தலைமகளையாதலின் "வில்லோன் காலன கழலே - தொடியோண் மெல்லடி மேலவுஞ் சில ம்பே" என்பது செவிலிக்குக் கண்டோர் கூறியது. (௪௯௪)

௫௱௭. இடைச்சுர மருங்கிற் கிழவன் கிழத்தியொடு
வழக்கிய லாணையிற் கிளத்தற்கு முரியன்.

இதுவுங் கூற்றுவிகற்பமே கூறுகின்றது, (இ - ள்.) இடை ச்சுரத்து உடன்போகிய கிழத்தியோடும் இவன் நீதி நூல்வகையாற் கிளத்தற்குமுரியன். எ - று. நீதிநூல்வகையாற் கிளத்தலென்பது கிழத்திதன் தமர் இடைச்சுரத்துக் கண்ணுறின் அவர்க்கேய்பத் தலைவி க்குச் சொல்லுவானும் வழக்கிடைக் கூறுதலுமுரியனென்பது. வழக்

யலாணையென்றதனான் நீதிநூல் விதிபிறழக் கூறின் அஃது இராக சதம்போன்று காட்டுமென்பது. உம்மையாற் கிழத்தியோடு வழக்கி யலாணையானன்றி மருட்டிக் கூறவும் பெறுமென்பது. "அழிவில் முயலு மார்வ மாக்கள் - வழிபடு தெய்வங் கட்கண் டாஅங் - கலமரல் வருத்தந் தீர யாழநின் - னலமென் பணைத்தோ ளெய்தின மாயிற் - பொரிப்பூம் புன்கி னெழிற்றகை யொண்முறி - சுணங்கணி வனமுலை யணங்குபடத் திமிரி - நிழல்காண் டோறு நெடிய வைகி - மணல்காண் டோறும் வண்ட றைஇ - வருந்தா தேகுமதி வாலெயிற் றோயே - நறுந்தண் பொழில கானங் - குறும்பல் லூரயாஞ் செல்லு மாறே." என்பதனுள் வருந்தாதேகுமதியெனவே வழிபடு தெய்வங் கட்கண்டால் விடுவார் இல்லாததுபோல நின்னை விடுதல் எனக்கு அறனன்றெனக் கூறி மெல்லெனச் செல்கவென மருட்டிக் கூறி யவாறு காண்க. (௧௬௫)

௫௦அ. ஒழிந்தோர் கிளவி கிழவன் கிழத்தியொடு
மொழிந்தாங்கு முரிய முன்னத்தி னெடுத்தே.

இதுவுங்கண்டோர்கூற்று. (இ - ள்.) மேலைச்சூத்திரத்துக் கூறிய தலைமகனையுந் தலைமகளையும் ஒழித்து ஒழிந்தோரெனப்படுவார் கண்டோரெனப்படுப. அவர்கூறுங் கூற்றுங் கிழவன் கிழத்தியொடு மொழிந்தாங்கு வழக்கியலாணையிற் கிளத்தற்கும் உரியராகி முன்னத் தினெடுத்துக் கூறுப. எ - று. முன்னத்தினெடுத்தென்பது அதிகாரத்தான் அறநூற்குத்தக ஒத்தினானெடுத்துரைப்பவென்றவாறு. அவை "மலையுளே பிறப்பினு மலைக்கவைதா மென்செய்யு - நினையுங்கா னும்மக ளுமக்குமாங் கனையளே" என்றாற்போல்வன. இவ்வாறு வழக்கியலாணையாற் கிளவாது வாளாதே அவனைக் கண்டனமெனவும் அவரின்னுழிப் புகுவரெனவுஞ் சொல்லுவன "கண்டோர் மொழிதல் கண்டதென்ப" என்புழிக் கூறினும். (௧௬௬)

௫௦௯. மனையோள் கிளவியுங் கிழவன் கிளவியு
நினையுங் காலைக் கேட்குந ரவரே.

கேட்போரென்னும் உறுப்புணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) முன்னர்க் கூற்றிற்குரியரெனப்பட்ட பன்னிருவருட் கேட்டற்குரியார் தலைமகனுந் தலைமகளும் ஒழிந்த ஒழிந்த பதின்மரும். எ-று. அவர்கேட்பனவும் அவ்விருவர் கிளவியுமேயெனவுந் தத்தங்கிளவி கேளாரெனவுங் கூறியவாறு. மனையோள்கிளவியுங் கிழவன்கிளவியுமென்பதனை மேற் போயின கூற்றிற்குங் கூட்டியுரைக்க; உரைக்கவே கூறுவனவுங்

கேட்பனவுமெல்லாம் அவ்விருவர் கிளவியுமேயெனவுந் தத்தங்கிளவி கூறவுங் கேட்கவும் பெறுமெனவுங் கூறியவாறாயிற்று. இங்ஙனம் விலக்குப்பட்டனவற்றுள் வேறுபட்டுவருவனவும் மேற்கூறுகின்றாம். மற்றுக் கூற்றுக்கு உரியனெனப்படுவோர் அவ்வயிற் றலைவியுந் தலைவனுங் கூறக் கேளாரோவெனின் அவை தங்கிளவியாகலிற் றாங்கேட்டல் விதந்தோதவேண்டுவதன்றென்பது. நினையுங்காலையென்றதனாற் தலைமகள் சொல்லக்கேட்போருந் தலைமகன் சொல்லக்கேட்போருந் தலைவனுந் தலைவியுந் தம்முட்கேட்டனவற்றுக்குரியனவும் ஆராய்ந்து கொள்ளப்படும் மேற்கூறியவகையானென்பது. எனவே, தலைமகன் கூறப் பரத்தைகேட்டலுந் தலைமகள் கூறப் பரத்தைகேட்டலும் முதலாயின புலனெறிவழக்கிற்கெய்தாதன விலக்கப்பட்டன. ஒழிந்தனவற்றுட் சிலவருமாறு;- "விளங்குதொடி முன்கை வளைந்துபுறஞ் சுற்ற - நின்மார் படைதலி னினிதா கின்றே" என்னுந் தலைமகள் கூற்றுந் தலைமகன்கேட்டது. "வருந்தா தேகுமதி வாலெயிற் றோயே" என்பது தலைமகன்கூற்றுத் தலைமகள்கேட்டது. "நின்கேள் புதுவது பன்னாளும் பாராட்ட - யானு மிதுவொன் றுடைத்தென வெண்ணி" எனவும் "மாலையு முள்ளா ராயிற் றலைவர் - பாங்கா குவங்கொல் பாண" எனவும் "முயங்கினன் றன்னையோர் மொய்யென் றசைஇ" எனவுந் "தண்டா ரகலமு முண்ணுமோ பலியே." எனவும் "எல்லீரு மென்செய்தீ ரென்னை நகுதிரோ" எனவும் இன்னோரன்னவெல்லாந் தோழியும் பாணனுஞ் செவிலியுங் கண்டோரும் அறிவருங் கேட்பத் தலைமகள் கூற்றுவந்தன. பிறவும்அன்ன. "இழுக்குங் கேளிர் நுங்குறை யாக" எனவும் "எவ்வ சிறுஅ ரோமழு ந(?)ண்ப" எனவும் "வளர்க பாக வொருவின கிழிய" எனவும் "பேரமர் மழைக்கணின் றோழி யறியே - லாரஞ் செவ்வன் கனையா யோவென" எனவுஞ் "சான்றவிர் வாழியோ சான்றவி ரென்னும்" எனவும் இவை பார்ப்பானும் பாகனுந் தோழியுங் கண்டோருங் கேட்போராகத் தலைமகன் கூற்று நிகழ்ந்தன. பிறவும் அன்ன. இனி "ஒன்றித்தோன்றுந் தோழி" என்றமையிற் றோழிகூற்றுந் தலைமகள் கூற்றேயாமென்பது. (௧௬௭)

௫௧௦. பார்ப்பா ரறிவ ரென்றிவர் கிளவி
யார்க்கும் வரையார் யாப்பொடு புணர்ந்தே.

இதுவுமது. (இ-ள்.) இது மேற்கூறிய பார்ப்பாரும் அறிவருங் கூறியகூற்றுக் கேட்போரை இன்னரென்று வரையப்படாது. எ-று. யார்க்குமென்றது அகத்திணையோர்க்கும் புறத்திணையோர்க்குமென்ற

வாறு. யார்க்கும்வரையாரென்றதனை எச்சப்படுத்துச் சிலர்க்கு வரையப்படுமென்பது கொள்க. என்னை? பார்ப்பார்கூற்றுத் தலைமகனுஞ் செவிலியும் நற்றாயுங் கேட்பினல்லது பிறர்கேளா. அறிவர்கூற்றுத் தலைமகளுந் தோழியுஞ் செவிலியும் நற்றாயுங் கேட்டற்குரியர்.

புறத்திணைக்கண்ணும் பொதுவியற்கரந்தையோர்க்கும் பார்ப்பார்கிளவி இயலாவெனவும் அறிவர்கிளவி ஏற்குமெனவும் பிறவுமின்னோரன்ன கொள்க. யாப்பொடுபுணர்ந்ததென்பது அகப்பொருளும் புறப்பொருளுமாக யாக்கப்படுஞ் செய்யுளெல்லாவற்றோடும் பொருந்துமென்றவாறு. இவர்கிளவி வரையப்படாதெனவே அவர்வாயிலாகிய வழித் தலைமகள் வாயின்மறுத்தலிலளென்பதூஉம் புறத்திணைத்தலைவர்க்கும் அவ்வாறே வழிநிற்றல் வேண்டுமென்பதூஉங் கூறியவாறாயிற்று. என்னை? அறிவரெனப்படுவார் மூன்றுகாலமுந் தோன்ற நன்குணர்ந்தோரும் புலனன்குணர்ந்த புலமையோருமாகலானும் இனிப் பார்ப்பாரும் அவ்வாறே சிறப்புடையராகலானும் அவர்வழிநிற்றல் அவர்க்குக் கடனாகலானுமென்பது. (௧௧௮)

௫௧௧. ஒருநெறிப் பட்டாங் கோரியன் முடியுங்
கரும நிகழ்ச்சி யிடமென் மொழிப.

இதனுள் இடமெனப்பட்ட உறுப்புணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) பலவும் ஒருவழிப்பட்டு ஓரிலக்கணத்தான் முடியுங் கருமநிகழ்ச்சியை இடமென்று கூறுப. எ-று. இடமெனினுங் களமெனினும் ஒக்கும். ஒருசெய்யுட்கேட்டால் இஃது இன்னவிடத்து நிகழ்ந்ததென்று அறிதற்கேதுவாகியதோர் உறுப்பினை இடமென்றானென்பது. ஒருநெறிப்படுதலென்பது ஒருவழிப் பலவுந்தொகுத்தல். ஓரியலென்பது அவற்றுக்கெல்லாம் இலக்கணமொன்றாதல். அஃதாவது, காட்சியும் ஐயமுந் துணிவும் புணர்ச்சியும் பிரிவச்சமும் வன்புறையுமென்று இன்னோரன்ன எல்லாம் ஒருநெறிப்பட்டு இயற்கைப்புணர்ச்சியென்னும் ஓரிலக்கணத்தான் முடியுமென்பது. கருமநிகழ்ச்சியென்பது காமப்புணர்ச்சியென்னுஞ் செயப்படுபொருணிகழ்ச்சி. அஃது இடமெனப்பட்டது. இது வினைசெய்யிடம். நிலமாயின முன்னர்த் திணையெனப்பட்டன. காலம் முன்னர்ச் சொல்லுதும். "எருவை சிறுஅ சேமமுறு கன்ப" என்னும் பாட்டுங் "கேளிர் வாழியோ கேளிர் நாளுமென் - னெஞ்சுபிணிக் கொண்ட வஞ்சில் லோதிப் - பெருந்தோட் குறுமகள் சிறுமெல் லாகம் - ஒருநாள் புணரப் புணரி - னரைநாள் வாழ்க்கையும் வேண்டலென் யானே;" என்னும் பாட்டும் பாங்கற்கூட்ட

மே இடனுக ஒருவழிப்பட்டன. என்னை ? நின்வேறுபாடு எற்றினுயிற்றென்று வினவிய பாங்கற்கு இதனினுயிற்றென்று உரைத்ததூஉம் அதற்குப் பாங்கன் கழறினுனை எதிர்மறுத்ததூஉமென இரண்டும் பாங்கற்கூட்டத்துப் பட்டு ஓரியலான் முடிந்தன. அவை மேற்கூறியவகையானே கண்டுகொள்க. (கசுக)

௫கஉ. பரத்தை வாயி லெனவிரு கூற்றுங்
கிழத்தியைச் சுட்டாக் கிளப்புப்பய னிலவே.

இது பயனில் கூற்றுணர்ற்று. (இ - ள்.) பரத்தையும் வாயில்களுமென்னும் இரண்டு வேறுபாட்டின்கண்ணும் எழுந்த கிளவி கிழத்தி கேட்பாளாகக் கருதிச் சொல்லாக்காற் பயமில. எ-று. கிழத்தியைச் சுட்டுதலெனவே பாங்காயினுர் கேட்பச் சொல்லினும் அமையுமென்பதாயிற்று. "செறிதொடி தெளிர்ப்ப வீசிச் சிறிதிவ - ணுலமந்து வருகஞ் சென்மோ தோழி" என்றச்காற் தலைவிக்குப் பாங்காயினுர் கேட்பச் சொல்லிக்கூறல்வேண்டுமென்பது. வாயில்களுந் தலைமகளை ஊடல்காப்ப அல்லது சொல்லாராகலாற் தலைமகள் கேட்பாளாகச் சொல்லவேண்டுமென்பது. சுட்டாக்கிளப்பும் பயனிலவென்றதனுன் வாயில்கள் கூறுவனவுங் கிழத்திக்குப் பாங்காயின தோழிகேட்பச் சொல்லினும் அமையும். அவற்றுக்குச்செய்யுள் "ஒருயிர் மாதராகலி - னிவளுந் தோரா துடன்றன மன்னே" இது கிழத்திகேட்ப வாயில்கள்கூறியது. தோழிகேட்பச் சொல்லியதூஉமாம். (உ00)

௫கா. வாயி லுசாவே தம்முளு முரிய.

(இ - ள்.) மேனின்ற அதிகாரத்தாற் தலைமகளைச் சுட்ட, ஒருவரொருவர்க்குரைப்பார்போல வாயில்கள் தம்முட்கூறவும் அமையும், அவையுந் தலைமகள் கேட்பள். எ-று. அதற்குச்செய்யுள். "தண்ணந் துறைவன் கொடுமை - நம்மு ணுணிக் காப்பா டும்மே." என்பது பாணர்க்குரைத்தது. ஊம்மை எதிர்மறை. கேட்குநள் அவளென்றவாறன்றித் தம்முட் தாங் கேட்டல் சிறுபான்மையெனக்கொள்க. (உ0க)

௫கச. ஞாயிறு திங்க ளறிவே நாணே
கடலே கானல் விலங்கே மரனே
புலம்புறு பொழுதே புள்ளே நெஞ்சே
யவையல பிறவு நுவலிய நெறியாற்
சொல்லுந போலவுங் கேட்குந போலவுஞ்
சொல்லியாங் கமையு மென்மனுர் புலவர்.

இது கேளாதன சில பொருள்கேட்பனவாகப் பொருளியலுள் வழுவமைக்கப்பட்டனவற்றை இலக்கணவகையாற் கூறினவுங் கேட்குநவும் ஆகற்கண்ணும் ஆராய்கின்றதுனென்பது. (இ - ள்.) ஞாயிறாந் திங்களும் அறிவும் நாணுங் கடலுங் கானலும் விலங்கும் மரனும் பொழுதும் புள்ளும் நெஞ்சும் இன்னோரன்னபிறவும் மேற் பொருளியலுட் "செய்யா மரபிற் றொழிற்படுத் தடக்கியும்" என்று பொதுவகையாற் கூறியவாற்றான் அவைதாஞ் சொல்லுவனபோலவுங் கேட்பனபோலவுஞ் சொல்ல அமையும். எ - று. ஈண்டுக் கூற்றும் உடன்கூறினுன் மேலிவற்றை வரையறுத்துக் கூற்றிற்கு உரியவென்றிலனாகலின். புலம்புறுபொழுதென்பது மாலையும் யாமமும் எற்பாடுங் காருங் கூதிரும் பனியும் இளவேனிலும் போல்வன. பிறவுமென்றதனாற் புல் புதல் முதலியன கொள்க. அவற்றுட் சிலவருமாறு. "கதிர்பகர் ஞாயிறே கல்சேர்தி யாயி - னவரை நினைத்து நிறுத்தென் கை நீட்டித் - தருகுவை யாயிற் றவிருமென் னெஞ்சத் - துயிர்திரியா மாட்டிய தீ." என்றாற்போல்வன கண்டுகொள்க. (உ0உ)

ருகரு. இறப்பே நிகழ்வே யெதிர தென்னுந்
திறத்தியன் மருங்கிற் றெரிந்தன ருள்ளப்
பொருணிகழ் வுரைப்பது கால மாகும்.

இது காலமுணர்த்துகின்றது. (இ - ள்.) மூன்றுகாலத்தினையும் நிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சி அச்செய்யுட்டோன்றச் செய்யிற் காலமென்னும் உறுப்பாம். எ - று. பொருணிகழ்ச்சியைக் காலமென்றதென்னை? காலமென வேறுபொருள் இல்லதுபோலவெனின், அஃது ஈண்டாராய்ச்சியின்று நியாயநூலாராய்ச்சியென்க. "வில்லோன் காலன கழலே" என்னும் பாட்டினுள் வில்லோனுந் தொடியோளும் பொருளெனப்படும். "வேய்பயி லழுவ முன்னி யோரே" என்பது அப்பொருணிகழ்ச்சியான் இறந்தகாலமெனப்படும். அப்பாட்டிற்குச் சிறந்தார் அவராகலின் அவரே பொருளாயினரென்பது. "மருந்தெனின் மருந்தே வைப்பெனின் வைப்பே" என்பது நிகழ்காலம். "ப தலும் பெறுவையிவ டடமென் றோளே" என்பதெதிர்காலம். புறத்திற்கும் இவ்வாறே இன்றியமையாதென்பது. பெரும்பொழுது சிறுபொழுதென்பன ஈண்டுத் திணையெனப்பட்டடங்கின. என்னை? முதலுங் கருவும் உரிப்பொருளுங் கூட்டித் திணையாகலின். (உ0௩)

ருகசு. இதுநனி பயக்கு மிதனு னென்னுந்
தொகைநிலைக் கிளவி பயனெனப் படுமே.

இது முறையானே பயனென்னும் உறுப்புணர்த்துகின்றது (இ-ள்.) இது மிகவும் பயக்கும் இதனானெனத் தொகுத்துச்சொல்லப் படுபொருள் பயனென்னும் உறுப்பாம். எ-று. "மாறாக் காதலர் மலை மறந் தனரோ * * * மாறே." என்னும் பாட்டுத் தோழி தூதுவிடுவா ளாதற் பயன்பட வந்தது. இவ்வாறெல்லாப் பாட்டும் பயனுறுப்பா கவன்றி வாராவென்க. இவை புறத்திற்கும் ஒக்கும். (உ௦௪)

௫௧௭. உய்த்துணர் வின்றித் தலைவரும் பொருளான்
மெய்ப்பட முடிப்பது மெய்ப்பா டாகும்.

மெய்ப்பாட்டுறுப்புணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) உய்த்துணர் ச்சியின்றி அவ்விடத்துவந்த சொல்லப்படும்பொருள் தானேவெளிப்ப ட்டாங்குக் கண்ணீரும்பன் மெய்ம்மயிர்சிலிர்த்தலுமென் முதலாகிய சத்துவம் படுமாற்றான் வெளிப்படச்செய்வது மெய்ப்பாடென்னும் உறுப் பாம். எ-று. கவிப்பொருளுணர்ந்தால் அதனானே சொல்லப்படுபொ ருள் உய்த்து வேறுகண்டாங்கு அறிதலை மெய்ப்பாடென்றான், அது தேவருலகங்கூறினும் அதனைக்கண்டாங்கறியச்செய்தல் செய்யுளுறுப் பாம் என்றவாறு. அவை "மையூற விளங்கிய மணிமரு ளவ்வாய்தன் - மெய்பெறாஅ மழலையின் விளங்குபூ ணனைத்தர" என்றாற்போல வரு வன. தலைவரும் பொருளானெனவே நோக்குறுப்பாதல். உணர்ந்த பொருள் பிழம்பினைக் காட்டுவது மெய்ப்பாடென்பது இதன்கருத்து. இக்கருத்தினாற் கவி கண்காட்டுமெனவுஞ் சொல்லுப. (உ௦௫)

௫௧௮. எண்வகை யியனெறி பிழையா தாகி
முன்னுறக் கிளந்த முடிவின தது வே.

இஃது எய்தியதிகந்துபடாமைக்காத்தது. (இ-ள்.) இது வும் மேற்கூறப்பட்ட மெய்ப்பாடே பிறிதிலக்கணத்தனவென்று கொ ள்ளற்க. எ-று. எனவே, "நகையே யழுகை யிளிவரன் மருட் கை - யச்சம் பெருமிதம் வெகுளி யுவகை" எனவும் அவை நந்நான் காமெனவும் மெய்ப்பாட்டியலுட் கூறியவாறெல்லாம் பிறவாற்றான் வேறுபடுவனவுங் கொள்ளப்படுமென்றவாறு. (உ௦௬)

௫௧௯. சொல்லொடுங் குறிப்பொடு முடிவுகொ ளியற்
புல்லிய கிளவி யெச்ச மாகும்.

இஃது எச்சங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) கூற்றினானுங் குறிப்பி னானும் முடிக்கப்படும் இலக்கணத்தோடு பொருந்திய கிளவி எச்சமெ

ன்றும் உறுப்பாம். எ-று. முடிவுகொளியற்கையெனவே செய்யுளின் கண்ணதன்றிப் பின்கொணர்ந்து முடிக்கப்படுமென்பது பெற்றும். உதாரணம். "செங்களம் படக்கொன் றவுணர்த் தேய்த்த * * * காந்தட்டே" எனச் செய்யுண்முடிந்தவழியும், இவற்றான் யாங் குறையுடையம் அல்லவென்று தலைமகற்குச்சொன்றாளேல் அது கூற்றெச்சமாம். என்னை? அவ்வாறு கூறவுஞ் சிதைந்ததின்மையின். தலைமகட்குச் சொன்றாளேல் அதுகுறிப்பெச்சம். என்னை? அது காண்பாயாகிற் காலெனைத் தலைமகளை இடத்துய்த்துநீக்கிய குறிப்பினளாகி அது தான் கூறுளாகலினென்பது. (உOஎ)

ருஉO. இவ்விடத் திம்மொழி யிவரிவர்க் குரியவென்
றவ்விடத் தவரவர்க் குரைப்பதை முன்னம்.

இது முன்னமென்று கூறப்பட்ட உறுப்புக்கூறுகின்றது. (இ-ள்.) யாதோரிடத்தானும் யாதானுமொருமொழி தோன்றியக்கால் இம்மொழி சொல்லுதற்குரியாருங் கேட்டற்குரியாரும் இன்னோரென்று அறியுமாற்றான் அங்ஙனம் அறிதற்கு ஓரிடம் நாட்டி அவ்விடத்துக் கூறுவார்க்குங் கேட்பார்க்குமேற்ற செய்யுட்களாகச் சொல்லுவது முன்னம். எ-று. இவரிவர்க்குரியவொன்று அறியான் செய்யுட்கேட்டானெனவும் அவ்விடத்தவரவர்க்குரைக்கவென்றான் ஆசிரியனெனவுங் கொள்க. என்றென்பது எனவென்பதுபோலச் சொல்லினெச்சமாதலும் வினையெச்சமாதலும் உடைமையின் இஃது "எனவெனெச்சம் வினையொடு முடிமே" என்பதோர் வினையெஞ்சிநிற்கும். அவ்வினைதான் எச்சமாகலான் உரைப்பதையென்னும் வினைகொண்டுமுடியுமென்பது. "யாரிவ னெங்கூந்தற் கொள்வா னிதுவுமோ - ரூராண்மைக் கொத்த படிறுடைத்து" என்றக்கால் இம்மாற்றஞ் சொல்லுகின்றாள் தலைவியெனவுஞ் சொல்லப்பட்டான் தலைமகனெனவும் முன்னந்தான் அறியப்படுத்தலின் இது முன்னவுறுப்பாயிற்று. ஒழிந்தனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். இவையெல்லாம், அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் பொதுவாகக் கூறுகின்றானென்பது. (உOஅ)

ருஉக. இன்பமு மிடும்பையும் புணர்வும் பிரிவு
மொழுக்கமு மென்றிவை யிழுக்குநெறி யின்றி
யிதுவா கித்திணைக் குரிப்பொரு ளென்னாது
பொதுவாய் நிற்றல் பொருள்வகை யென்ப.

இது பொருள்வகை கூறுகின்றது. (இ-ள்.) இன்பமுந் துன்பமும் புணர்தலும் பிரிதலும் ஒழுக்கமுமெனப்பட்ட இவை

இழுக்காதவாற்றான் இத்திணைக்கு இதுபொருளென்று ஆசிரியனோதிய வுரிப்பொருளன்றி அவற்றுக்கெல்லாம் பொதுவாகப் புலவனாற் செய்யப்படுவது பொருட்கூறெனப்படும். எ - று. வகையென்றதனாற் புலவன்றான் விரித்தல் வகைத்துப் பொருளென்றுகொள்க. அஃதின்றிச் செய்யுள்செய்தலாகாதென்பது இதன்கருத்து. அவை "பிடிக்கை யன்ன பின்னகந் தீண்டித் - தொடிக்கை தைவரத் தோய்ந்தன்று கொல்லோ" என்றாற்போலச் செய்யுள்செய்தவன் தானே வகுப்பனவெல்லாங்கொள்க. இது பாலைப்பாட்டினுள் வந்ததாயினும் முல்லை முதலாயவற்றுக்கும் பொதுவாமென்பது. பொதுமையென்பது எல்லாவுரிப்பொருட்கும் ஏற்கப் பலவேறு வகையாற்செய்தல். (உ0க)

ருஉஉ. அவ்வ மாக்களும் விலங்கு மன்றிப்
பிறவவண் வரினுந் திறவதி னாடித்
தத்த மியலின் மரபொடு முடியி
னத்திறந் தானே துறையெனப் படுமே.

இது துறையென்னுமுறுப்புணர்த்துகின்றது. (இ - ள்.) ஐவகைநிலத்திற்கும் உரியவெனப்படும் பல்வேறு வகைப்பட்ட மக்களும் மாவும் புள்ளும் ஓதிவந்தவாறன்றிப் படைத்துச்செயினும் அவ்வத்திணைக்கேற்ற இலக்கணமும் வரலாற்றுமுறைமையும் பிறழாமைச் செய்யின் அது மார்க்கமெனப்படும். எ - று. மார்க்கமெனினுந் துறையெனினும் ஒக்கும். "ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்பரு ணீர்க்கால்." என்னுங் கலியினுட் "கொழுநிழன் ஞாழன் முதிரிணர் கொண்டு - கழுமமுடித் துழுத கண்கூடு கூழை" என நெய்தற்றலைமகள்போலக் கூறி அவளை மருதநிலத்துக் கண்டான்போல "ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்பருள்" எனவுஞ் சொல்லிப் பின்னர்க் குறிஞ்சிப் பொருளாகிய புணர்தலுரிப்பொருளான் முடித்தான்; அவ்வாறுமயங்கச்செய்யினுங் குறிஞ்சித் துறைப்பாற்படச் செய்தமையின் அத்துறையுறுப்பான் வந்ததென்பது. இதுவும் மேலைப் பொருள்வகை போலப் புலவராற்செய்துகொள்ளப்படுவதாகலான் அதற்குப் பின் வைத்தானென்பது. மற்று "எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்" என்பதனுன் இது முடியாதோவெனின், அது கருப்பொருண் மயங்குதற்குக் கூறினன், இது மக்களையன்றித் தலைவனுந் தலைவியும் மயங்குமாறும் நானிலத்திணையும் ஒன்றோன்றனோடு மயங்குமாறுங் கூறி அது புலவராற்செய்துகொள்ளுவதோர் உறுப்பெனவும் ஓதிவந்த இலக்கணத்தன்றாயினும் அது பெறுமெனவுங் கூறினனென்பது. (உகஉ)

௫உ௩. அகன்றுபொருள் கிடப்பினு மணுகிய நிலையி
மியன்றுபொருண் முடியத் தந்தன ருணர்த்தன் [னு
மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்.

இது மாட்டென்னும் உறுப்புணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) பொருள்கொள்ளுங் கால் அகன்று பொருள்கிடப்பச்செய்யினும் அணுகிக்கிடப்பச் செய்யினும் இருவகையானுஞ் சென்று பொருள்முடியுமாற்றாற் கொணர்ந்துரைப்பச் செய்தலை மாட்டென்னும் உறுப்பென்று சொல்லுவார் செய்யுள் வழக்கின். எ - று. இதுவும் நால்வகைப் பொருள்கோளன்றி வேறு புலவரதுசெய்கை. அது "முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம் பெறினும் - வாரிருங் கூந்தல் வயங்கிழை - யொழிய வாரேன் வாழியென் னெஞ்சே" என நின்றது. பின்னர் "வேலினும் வெய்ய கானமவன் - கோலினுந் தண்ணிய தடமென் றோளே" எனச் செய்ததாகச் சென்றுபொருள் கோடலின் அஃது அகன்று பொருள் கிடப்பினும் இயன்று பொருண்முடிய உரைப்பதாம். "திறந்திடுமின் றீயவை பிற்காண்டு மாத - ரிறந்து படிற்பெரிதா மேதம்" என்பது அணுகியநிலையெனப்படும். மாட்டுதலென்பது கொளுத்துதல். (உகச)

௫உ௪. மாட்டு மெச்சமு நாட்ட மின்றி
யுடனிலை மொழியினுந் தொடர்நிலை பெறுமே.

இது மேற்கூறியவற்றுள் ஒருசாரனவற்றுக்குப் புறனடை. (இ - ள்.) மேற்கூறிய எச்சமும் மாட்டும் இன்றியும் அச்செய்யுளுட்கிடந்தவாறே அமையச்செய்யவும் பெறுஞ் செய்யுள். எ-று. எச்சமும் மாட்டும் என்றது மாட்டு முற்கூறியதென்னையெனின், எச்சம் முதலாகிய ஐந்து உறுப்பும் இவ்விதி பெறுமென்று கோடற்கு எதிர்சென்று தழீஇயினனென்பது. உதாரணம் "வாரா ராயினும் வரினு மவர்நமக் - கியாரா கியரோ தோழி - என்னு யினள்கொ லென்னு தோரே" என்பது எச்சமின்றிவந்தது. "தாமரை புரையுங் காமர் சேவடி" என்பது முன்னமின்றி வந்தது. "மருந்தெனின் மருந்தே" என்பது பொருளின்றி வந்தது. "ஈயற்புற்றத் தீர்ம்புறத் திறுத்த" என்பது துறைவகையின்றி வந்தது. "யானே, யீண்டையேனே" என்பது மாட்டின்றி வந்தது. இடைநின்ற மூன்றனை இலேசினற் கொண்டு இரண்டினை எடுத்தோதினன் இவை இரண்டும் அவற்றது துணையின்றி அமையாச் சிறப்பினவல்ல என்றற்கென்பது. (உகஉ)

ருஉரு. வண்ணந் தாமே நாலைந் தென்ப.

இது முறையானே ஈற்றுநின்ற வண்ணம் இத்துணைப்பகுதித் தென்கின்றது. (இ - ள்.) வண்ணம் இருபது வகைப்படும். எ - று. வண்ணமென்பது சந்தவேறுபாடு. நால் பலவாகி வேறுபடினும் அவை ஈண்டடங்குமென்பதூஉம் அவ்வேறுபாட்டானெல்லாஞ் சந்தவேற்றுமை செய்யவென்பதூஉங் கூறியவாறு. அது நுண்ணுணர்வுடையார்க்குப் புலனாமென்பது. (உகஉ)

ருஉசா. அவைதாம், பாஅ வண்ணந் தாஅ வண்ணம்
வல்லிசை வண்ண மெல்லிசை வண்ண
மியைபு வண்ண மளபெடை வண்ண
நெடுஞ்சீர் வண்ணங் குறுஞ்சீர் வண்ணஞ்
சித்திர வண்ண நலிபு வண்ண
மகப்பாட்டு வண்ணம் புறப்பாட்டு வண்ண
மொழுகு வண்ண மொரூஉ வண்ண
மெண்ணு வண்ண மகைப்பு வண்ணந்
தூங்கல் வண்ண மேந்தல் வண்ண
முருட்டு வண்ண முடுகு வண்ணமென்
றாங்கன மறிப வறிந்திசி னோரே.

இது மேற்கூறப்பட்ட வண்ணங்களது பெயர்வேறுபாடு கூறுகின்றது. (இ - ள்.) மேற்சொல்லிய நாலைந்து வண்ணமும் இவ்விருபது பெயர்வேறுபாட்டினவென்று சொல்லுப அவற்றை உணர்ந்த ஆசிரியர். எ - று. இது முறையாயினவாறென்னையெனின் இது வரலாற்றுமுறைமையென்றற்கு ஆங்கனம் அறிப அறிந்திசினோரென்றானென்பது. அவையாமாறு சொல்லுகின்றான். (உகச)

ருஉஎ. அவற்றுட், பாஅ வண்ணஞ்
சொற்சீர்த் தாகி நூற்பாற் பயிலும்.

இது நிறுத்த முறையானே பாஅவண்ண முணர்த்து.(இ - ள்.) பாஅவண்ணமென்பது நூற்பா வண்ணம். எ - று. எற்றுக்கு? நூற்பாற்பயிலுமென்றமையின். இது சொற்சீரடித்தாகி வருமென்பது. இதனுட்பயிலுமெனவே அந்நூற்பாவினுளல்லது அகவலுள் இத்துணைப் பயிலாதென்பது. இது "வடவேங்கடந் தென்குமரி" எனவும் "எழுத்தெனப்படுவ, அகரமுதல, னகர விறுவாய் முப்பஃ தென்ப."

எனவும். "அவற்றுள், அஇஉ,எஒ என்னு மப்பா லைந்தும்" எனவு
ம் பயின்றுவரும். "பெரிய கட்பெறினே" என்பது சொற்சீரடி
அகவலுட் பயிலாதுவந்தது. சொற்சீரடியென்றது சொற்சீரொன்று
ன் அடியொடு தொடராதுஞ் சொற்சீர் வருமாதலினென்பது. அவை
"நன்றுபெரிதாகும்" என்றாற்போல வேறாகி நிற்பன. இவை கலி
யுள்ளும் பரிபாடலுள்ளுஞ் சொற்சீர்வருமென மேற்கூறினாகலின்,
அவற்றுள்ளுஞ் சந்தவேற்றுமைப்பட்டன பாஅவண்ணமேயாமென்
பது. (உகரு)

ருஉஅ. தாஅவண்ண,
மிடையிட்டு வந்த வெதுகைத் தாகும்.

(இ - ள்.) இடையீடுபடத் தொடுப்பது தாஅவண்ணம்.
எ - று. அவை பொழிப்பும் ஒரூஉவுமாகலின் எதுகையென வரைந்து
கூறினானென்பது. அடியிடையிட்டு வருவது தொடைவேற்றுமையா
வதல்லது வண்ணவேற்றுமையாகாதென்பது. ஒருசெய்யுளுட் பல
அடிவந்தால் அவை எல்லாம் இடையிட்டுத் தொடுத்தல்வேண்டுமோ
வெனின், வேண்டா; அவைவந்தவழித் தாஅவண்ணமெனப்படுமென்
பது. எனவே, இவ்வண்ணவகைகளெல்லாஞ் செய்யுண்முழுவதுமே
பெறுவனவாகக் கொள்ளக்கிடந்தனவல்ல. இவற்றை உறுப்பென்ற
தன்மையாற் கந்தருவ நூலார் வண்ணங் கூறியவாறுபோல ஒருசெய்
யுளுட் பலவும் வரப்பெறுமென்பதூஉம். அவை "உலக முவப்ப வ
லனேர்பு திரிதரு" எனவும், "உள்ளார் கொல்லோ தோழி முள்ளு
டை" எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. (உகசு)

ருஉகூ. வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்துப் பயிலும்.

(இ - ள்.) வல்லிசைவண்ணம் வல்லெழுத்துப் பயின்றுவ
ரும். எ-று. வல்லெழுத்துப் பயின்றுவருதலான் அப்பெயர்த்தாயிற்
று. "முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம் பெறினும்", எனவும், "முட்டாட்
டாமரைத் துஞ்சி" எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. (உகஎ)

ருங0. மெல்லிசை வண்ண மெல்லெழுத்து மிகுமே.

(இ - ள்.) மெல்லெழுத்து மிகுவது மெல்லெழுத்துவண்ண
ம். எ - று. ஒருசெய்யுண்முழுவதும் ஓரினத்தெழுத்தே பயிலச்செ
ய்தால் இன்னாதாதலின் இவை உறுப்பெனப்பட்டு இடையிட்டு வரு
மென்றானென்பது அவ்வாறு செய்யின் அவை மிகக்கலியெனப்
படும். ஒழிந்த எழுத்திற்கும் இஃதொக்கும். "பொன்னி னன்ன
புன்னை நுண்டாது" என மெல்லெழுத்துப் பயின்றவாறு. (உகஅ)

ருகக. இயைபு வண்ண மிடையெழுத்து மிகுமே.

(இ - ள்.) இடையெழுத்து மிகுவது இயைபுவண்ணம். எ-று. "அரவின நிர வுரிஇய வரகு கதிரின்" என இடையெழுத்து மிக்குவ ந்தமையின் இயைபுவண்ணமாயிற்று. மென்மைவன்மைக்கு இடைநி கர்வாகிய எழுத்தான் வருதலின் இயைபுவண்ணமென்றார். (உகக)

ருகஉ. அளபெடை வண்ண மளபெடை பயிலும்.

(இ- ள்.) இரண்டளபெடையும் பயிலச் செய்வன அள பெடைவண்ணமாம். எ - று. "மராஅ மலரொடு விராஅய்ப் பு ராஅம்" என்பது அளபெடைவண்ணம். "கண்ண் டண்ண்ணெனக் கண்டுங் கேட்டும்" என்பதும் அது. (உஉ0)

ருகரு. நெடுஞ்சீர் வண்ண நெட்டெழுத்துப் பயிலும.

(இ - ள்) நெட்டெழுத்துப் பயின்றுவருவது நெடுஞ்சீர்வண் ணம். எ - று. அது "மாவாராதே மாவாராதே" என்பது. நெடி தாய் வருவது நெடுஞ்சீரெனப்பட்டது. (உஉக)

ருகச. குறுஞ்சீா வண்ணங் குற்றெழுத்துப் பயிலும.

(இ - ள்) குற்றெழுத்துப் பயில்வது குறுஞ்சீர்வண்ணம். எ-று. "குரங்குளைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி" எனவரும். (உஉஉ)

ருகரு. சித்திர வண்ண,
நெடியவுங் குறியவு நேர்ந்துடன் வருமே.

(இ - ள்) சித்திரவண்ணம் நெட்டெழுத்துங் குற்றெழுத்து ம் ஒப்பவிராஅய்ச் செய்யப்படுவது. எ - று. அது "சார றை டீவர லாறே." எனவரும் சித்திரவண்ணமென்பது பலவண்ணம் படச் செய்வதாகலின் அப்பெயாத்தாயிற்று. (உஉரு)

ருகசு. நலிபு வண்ண மாய்தம் பயிலும்.

(இ - ள்.) ஆய்தம் பயின்று வருவது நலிபுவண்ணமாம். எ - று. அது "அஃசாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகா மை" எனவும் "னஃகான் றஃகா னன்க னுருபிற்கு" எனவும்வரும். நலிபென்பது, ஆய்தம். (உஉச)

ருகஎ. அகப்பாட்டுவண்ண,
முடியாத் தன்மையின் முடித்தன மேற்றே,

(இ - ள்.) அகப்பாட்டுவண்ணமென்பது இறுதியடி இடையடி போன்று நிற்பன. எ-று. அவையாவன முடித்துக்காட்டும் ஈற்றசை ஏகாரத்தானன்றி ஒழிந்த உயிரீற்றானும் ஒற்றீற்றானும் வருவன. அவை "தவழ்பவை தாமு மவற்றோ ரன்ன * * * உண்கண் சிவப்ப தெவன்கொ லன்னாய்" எனவும், "கோடுயர் வெண்மண லேறி - யோ டுகலன் காணூர் துறைவன் றோழி." எனவும் "ஆணமில் பொருளெம க் கமர்ந்தனை யாடி" எனவும். "சென்றீ பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரே." எனவும் இவை ஆசிரிய ஈற்றன. "குளிறு குரலருவிக் குன் றத் திதண்மேற் - களிறு வருவது கண்டு- வெளிலென்ன - லாயினான் பின்னை யணங்கிற் றுயிரளித்துப் - போயினான் யாண்டையான் போம்." என இதனுள் இறுதியடி முடியாத்தன்மையின் முடிந்ததாகலின் அகப்பாட்டுவண்ணமாயிற்று. "கொடியுவணத் தவணரோ" எனக் கலிப்பாவின் அரோவந்து பின்முடியாத்தன்மையின் முடிந்தது. ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ என்பனவற்றான் ஆசிரியம் இறுமென வரைய றுப்பாருண்மையின் அவ்வச்சொல்லானே அவை முடிந்தனவென்று கொள்வலெனின், அங்ஙனம் வரையறையிலவென்பது மேற்காட் டிய உதாரணங்களால் அறிந்தாமாகலின் அக்கடா' வண்ணமென வரையறுப்பார் மேற்றெனவிடுக்க. (உஉரு)

ருஙஅ. புறப்பாட்டு வண்ண,
முடிந்தது போன்று முடியா தாகும்.

(இ - ள்.) புறப்பாட்டுவண்ணமென்பது இறுதியடிப்புறத்த தாகவுந் தான் முடிந்ததுபோல நிற்றல். எ-று. "இன்ன செய்திநீ முன்னிய வினையே - முன்னீர் வரைப்பக முழுதுடன் றுறந்தே" என்புழி ஈற்றயல் முன்னிய வினையேயென முடிந்தது போன்று முடியாதாயிற்று. (உஉசு)

ருஙக. ஒழுகு வண்ண மோசையி னொழுகும்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய வகையானன்றி ஒழுகியலோசையாற் செல்வது ஒழுகுவண்ணம். எ - று. ஒழிந்தனவும் ஒழுகுமாயினும் அவை வேறுவேறிலக்கணமுறையின என்பது. "அம்ம வாழி தோழி காதல - ரின்பனி மென்று வாடை யோடு - புன்கண் மாலை யன் பின்று நலிதலின்" எனவரும். (உஉஎ)

ருசo. ஒரூஉ வண்ண மொரீஇத் தொடுக்கும்.

(இ - ள்.) யாற்றொழுக்குப்போலச் சொல்லியபொருள் பிறிதொன்றனை அவாவாமை அறுத்துச்செய்வது ஒரூஉவண்ணம். எ-று.

ஓரீஇத்தொடுத்தலென்பது எல்லாத்தொடையும் ஓரீஇச் செந்தொடை யாற் றொடுத்தலென்பாரும் உளர். செந்தொடையுந் தொடையாக லான் அற்றன்றென்பது. அது. "யானே, யீண்டை யேனே யெ ன்னல னிலனே - யானு நோயொடு கான லஃதே - துறைவன் றம் மூ ரானே - மறையல ராகி மன்றத் தஃதே." எனவரும். "சிறிய கட் பெறினே," என்பதும் அது. யாப்புப் பொருளுக்கியவாறு போல இது பொருளுக்காது ஓசையே கோடலானும் அடியிறந்து கோடலானும் யாப்பெனப்படாது. (உஉஅ)

ருசக. எண்ணு வண்ண மெண்ணுப் பயிலும்.

(இ - ள்.) எண்ணுப் பயில்வது எண்ணுவண்ணம். எ - று. இது அடியெண்ணுப்பயிறலான் எண்ணுவண்ணமெனக் காரணப் பெயராயிற்று. அவை "நன்னற வியள நறும்பூ ணத்தி - துன்னருங் கடுந்திறற் றோற்றங் காட்டினளே" என்றாற்போல்வன. "நுதலுந் தோளுந் திதலை யல்குலும்" என்பதும் அது. (உஉக)

ருசஉ. அகைப்பு வண்ண மறுத்தறுத் தொழுகும்.

(இ - ள்.) அறுத்தறுத்துப்பயில்வது அகைப்பு வண்ணம். எ-று. இது விட்டுவிட்டுச் சேறலின் அகைப்புவண்ணமென்னும்பெ யர்பெற்றது. "வாரா ராயினும் வரினு மவர்நமக் - கியாரா கியரோ தோழி" என்புழி ஒருவழி நெடில்பயின்றும் ஒருவழிக் குறில்பயின் றும் அறுத்தொழுகிய அகைப்புவண்ணமாம். (உநo)

ருசங. தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சி பயிலும்.

(இ - ள்.) தூங்கல்வண்ணந் தூங்கலோசைத்தாகிவருவது. எ - று. வஞ்சியென்பது வஞ்சிக்குப்போல இதுவும் அற்றுச் சேறலு டைத்தென்பது. "யானுடைத் தானுணர்த்த யானுணரா விட்டபின் - றானுட யானுணர்த்தத் தானுணர்ந்தான்" எனநின்ற தொடர்நிலைக்க ண்ணே அத்தூங்கல்கண்டுகொள்க. இக்கருத்தறியாதார் கலிப்பா வினுள் வஞ்சிப்பாப் பிறக்குமெனவும் வஞ்சியுட் கலிப்பாப் பிறக்கு மெனவும் மயங்குப. (உநக)

ருசச. ஏந்தல்வண்ணஞ்,

சொல்லிய சொல்லிற் சொல்லியது சிறக்கும்.

(இ - ள்.) சொல்லிய சொல்லானே சொல்லப்படும்பொருள் சி றப்பச்செய்வது ஏந்தல்வண்ணம். எ - று. ஏந்தலென்பது மிகுதல்;

ஒருசொல்லே மிக்குவருதலின் ஏந்தல்வண்ணமென்றாயிற்று. அது "வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்" எனவரும். (உகஉ)

ருசஙு. உருட்டு வண்ண மராகந் தொடுக்கும்.

இ-ள். உருட்டிச் சொல்லப்படுவது அராகமாகலின் அராகந் தொடுப்பது உருட்டுவண்ணமாம். எ-று. "உருமுரறு கருவிய பெருமழை தலைஇய" எனவும் "எரியுரு வுறழ விலவ மலர" எனவும் வரும். இது நெகிழாது உருண்டவோசையாகலிற் குறுஞ்சீர்வண்ண மெனப்படாது உருட்டுவண்ணமெனப்படுமென்பது. (உகங)

ருசஙு. முடுகுவண்ண
மடியிறந் தோடி யதனோ ரற்றே.

(இ-ள்.) முடுகுவண்ணமென்பது அராகந்தொடுத்த அடியோடு பிற அடிபடத்தொடர்ந்தோடுவது. எ-று. அது. "நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவனை முந்துறீஇத் - தகைமிகு தொகைவகை யறியுஞ் சான்றவ ரினமாக - வேய்புரை மென்றோட் பசலையு மம்பலும்" எனவரும். இவற்றைக் கொச்சகம் அராகமெனவுஞ் சொற்சீரடியும் முடுகியலடியுமெனவும் பரிபாடற்கு வேறுபடுத்தோதினன் இவ்வேறுபாடு நோக்கியென்பது. (உகச)

ருசஎ. வண்ணந் தாமே யிவையென மொழிப.

இது புறனடை. (இ-ள்.) வண்ணமென்பன சந்தமாதலான் அச்சந்தவேற்றுமை செய்வன இவையல்லதில்லை. எ-று. நான்குபாவினோடும் இவற்றை வைத்துறழவும் அவைமயங்கிய பொதுப்பா இரண்டினோடும் உறழவும் நூற்றிருபதாகலும் உயிர்மெய் வருக்கமெல்லாவற்றோடும் உறழ்ந்து பெருக்கின் எத்துணையும் பலவாகலும் இனிப்பிறவாற்றாற் சிலபெயர் கிறீஇ அவற்றால் உறழ்ந்து பெருக்க வரையறையிலவாகலும் உடையவாயினும் இவ்விருபது வகையானல்லது சந்த வேற்றுமை விளங்காதென்பது கருத்து. (உகரு)

ருசஅ. வனப்பிய றானே வகுக்குங் காலைச்
சின்மென் மொழியாற் றாய பனுவலோ
டம்மை தானே யடிநிமிர் பின்றே.

இது தொகைச் சூத்திரத்துள் "ஆறுதலையிட்ட வந்நாலைந்தும்" எனக் கூறிச்செய்து நிறீஇப், பின்னர் எட்டுறுப்புக் கூறினானன்றே? இவை அவற்றோடொத்த இலக்கணத்த அன்மையான, என்னை! அ

வை ஒரோசெய்யுட்கே ஓதிய உறுப்பாகலானும் இவை பலசெய்யுளுந்திரண்டவழி இவ்வெண்வகையும்பற்றித் தொடுப்பதாமெனக் கூறப்பட்டதாகலானுமென்பது. இவற்றை வனப்பென்று கூறப்படுமாறென்னை அச்சூத்திரத்துப் பெற்றிலமாகலினெனின், வனப்பென்பது, பெரும்பான்மையும் பல உறுப்புந்திரண்டவழிப் பெறுவதோர் அழகாகலின் அவ்வாறுகோடும். அதனாற் பலசெய்யுளும் உறுப்பாய்த்திரண்டு பெருகிய தொடர்நிலையதே வனப்பென்னும் பெயர்ப்பகுதிவகையான் ஏற்பதென்பது. அஃதேல் இவ்வெட்டுந் தனிவருஞ்செய்யுட்கண் வந்தால் அழகு செய்யாவோவெனின், அவைபோல் இவைசெய்யுட்குமாகும் என்றற்கன்றே அவ்விருபத்தாறுறுப்போடும் இவற்றை ஓரினப்படுத்து ஓதியதென்பது. அஃது இயைபிற்கொப்ப வாராதென்பது முன்னர்ச் சொல்லுதும். இதனானே முன்னையுறுப்புக்கள் தொடர்நிலைசெய்யுட்கு வருமென்பதூஉங்கொள்க. அல்லாக்கால், மாத்திரை முதலாகிய ஒரோவுறுப்பான் அழகுபிறவாதாகிய செல்லும் இவற்றையே வனப்பென்று ஒரோசெய்யுட்கே கொள்ளினென்பது. இங்ஙனம் இருபத்தாறும் எட்டுமென வகுப்பவே அவை அகமென்பன, தனிநிலைச்செய்யுள் முற்கூறப்பட்டா, இத்தொடர்நிலைச்செய்யுட்கு முற்கூறுமென்பது. இனி இவற்றைச் சூத்திரத்தான் வனப்பென்னுங் குறியெய்துவிக்கவேண்டுவோனுகச் சூத்திரத்தை, வனப்பிய றானே வகுக்குங் காலைச் - சின்மென் மொழியாற் றாய பனுவலின், என்பது பாடமாக உரைத்தானென்க. அதுவும் அறிந்தவாறேகொள்க.

(இ-ள்.) சிலவாயமெல்லியவாய சொல்லோடும் இடையிட்டு வந்த பனுவலிலக்கணத்தோடும் அடிநிமிர்வில்லது அம்மையாம். எ-று. அடிநிமிராதெனவே அம்மையென்பது முழுவதும் ஒருசெய்யுளாகல் வேண்டும். வேண்டவே அஃது உறுப்பன்றாகிய செல்லும். அதனை உறுப்பெனல் வேண்டுமாதலான் அடிநிமிராதெனப்பட்ட செய்யுள் உறுப்பாக அவை பலதொடர்ந்து முடிந்து ஈண்டுச் செய்யுமென்பது. சிலவாகவென்பது எண்ணுச்சுருங்குதல். மெல்லியவாய்ச் சிலவாய சொற்கள், எழுத்தினுன் அகன்றுகாட்டாது சிலவெழுத்தினுன்வருவது. அடி நிமிராதென்றது ஐந்தடியின் ஏறாதென்றவாறு.

தாயபனுவலோடென்றது அறம்பொருளின்பமென்னும் மூன்றற்கும் இலக்கணஞ்சொல்லுப, வேறிடையிடை அவையன்றியுந் தாய்ச் செல்வதென்றவாறு. அஃதாவது பதினெண்கீழ்க்கணக்கெனவுணர்க. அதனுள் இரண்டடியானும் ஐந்தடியானும் ஒரோசெய்யுள் வந்தவாறும் அவை சிலவாய மெல்லிய சொற்களான் வந்தவாறும் அறம்

பொருளின்பமெனை அவற்றுக்கு இலக்கணங்கூறியபாட்டுப் பயின்றுவருமாறுங் கார்நாற்பது களவழிநாற்பது முதலாயின வந்தவாறுங் கண்டுகொள்க. "பொருள்கருவி காலம் வினையிடனோ டைந்து - மருடீர வெண்ணிச் செயல்" என்பது இலக்கணங் கூறியதாகலிற் பனுவலோடென்றான். "மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண் - பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று." என இது இலக்கியமாகலாற் றாயபனுவலெனப்பட்டது. இவை தனித்துவரினும் அவ்வனப்பெனப்படும். தாவுதலென்பது இடையிடுதல். இவ்விருவகையுஞ் செய்யுளெனப்படும். அம்மையென்பது குணப்பெயர். அமைதிப்பட்டு நிற்றலின் அம்மையென்றாயிற்று. அதனுள் உறுப்பாகிய பாட்டுக்கடோறும் மாத்திரையுறுப்பு முதலாகிய உறுப்பினுள் ஏற்பன பலவும் வருமாறும் இவ்வனப்பினுள் ஏற்பன பலவும் வருமாறும் அறிந்துகொள்க. (உ௩௬)

௫௪௯. செய்யுண் மொழியாற் சீர்புனைந் தியாப்பி
னவ்வகை தானே யழகெனப் படுமே.

இஃது இரண்டாமெண்ணுமுறைநமைக்கணின்ற அழகுணர்-ற்று. (இ - ள்.) திரிசொற் பயிலாது செய்யுட் பயின்றுவரும் மொழிகளாற் சீரறுத்துப் பொலிவுபட்ட யாப்பின்பொருள அழகு. எ-று. அவ்வகையென்றதனால் அவை வேறுவேறு வந்து ஈண்டிய தொகைநிலைச்செய்யுளென்றவாறு. அவையாவன நெடுந்தொகைமுதலாகிய தொகையெட்டுமென்றவாறு. அழகு செய்யுண் மொழியென்றதென்னையெனின் அது பெரும்பான்மையாற் கூறினான். அம்மொழியானே இடைச்சங்கத்தாருங் கடைச்சங்கத்தாரும் இவ்விலக்கணத்தாற் செய்யுள் செய்தார் இக்காலத்துச் செய்யினும் விலக்கின்றென்பது. மற்று மூவடிமுடிப்பது முதலாயின அம்மையெனப்படுமோ அழகெனப்படுமோவெனின் தாயபனுவலின்மையின் அம்மையெனப்படாவென்பது. இவற்றுள்ளும் ஒரோ செய்யுட்கண்ணே மாத்திரைமுதலாகிய உறுப்பும் ஏற்றவகையான் வருவன அறிந்துகொள்க. ஒழிந்தனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். (உ௩௭)

௫௫0. தொன்மைதானே
உரையொடு புணர்ந்த பழைமை மேற்றே.

இது தொன்மையுணர்-ற்று. (இ - ள்.) தொன்மையென்பது உரைவிராய்ப் பழைமையவாகிய கதைப்பொருளாகச் செய்யப்படுவது. எ - று. அவை பெருந்தேவனாராற் பாடப்பட்ட பாரதமுந் தகடூர் யாத்திரையும் போல்வன. (௨௩௮)

௫௫௧. இழுமென் மொழியான் விழுமியது நுவலினும்
பரந்த மொழியா னடிநிமிர்ந் தொழுகினுந்
தோலென மொழிப தொன்மொழிப் புலவர்.

இது முறையானே தோலென்னும் வனப்புணர்த்து. அஃதி ருவகைப்படும். கொச்சகக்கலியானும் ஆசிரியத்தானுஞ் செய்யப்படு வன. "யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது" என்றவழித் தேவபாணியுங் காமமும் பொருளாகவன்றியுங் கொச்சகக்கலி வரு மென்றுணுகலான் அவை மேல்வருதல் ஈண்டுக் கொள்ளப்பட்டது. (இ-ள்.) இழுமென் மொழியான் விழுமியது நுவலினும் = மெல் லென்றசொல்லான் அறம்பொருளின்பம்வீடென்னும் விழுமிய பொ ருள் பயப்பச்செய்யினும்: அவைசெய்த காலத்துள்ளன கண்டிலம்; பிற்காலத்து வந்தன கண்டுகொள்க. பரந்த மொழியான் அடிநிமி ர்ந்து ஒழுகினும் = ஆசிரியப் பாட்டான் ஒருகதைமேற் றொடுக்கப் படினும்: அவையும் பொருட்டொடர்நிலை. தோல் என மொழிப தொன்மொழிப் புலவர் = தோலென்று சொல்லுப் புலவர். எ-று. தொன்மொழியென்றார் பழைய கதையைச் செய்தல்பற்றி. இது முன்வருஞ் சூத்திரத்தானும் பெறுதும். (௨௩௯)

௫௫௨. விருந்தே தானும்
புதுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்றே.

(இ - ள்.) விருந்துதானும் புதிதாகத் தொடுக்கப்படுந் தொட ர்நிலைமேற்று. எ - று. தானுமென்ற உம்மையான் முன்னைத் தோ லெனப்பட்டதூஉம் பழைய கதையைப் புதிதாகச் சொல்லியதாயி ற்று. இது பழங்கதைமேற்றன்றிப் புதிதாகச் சொல்லப்படுதல் ஓம் புதல் உடைமையின் உம்மையான் இறந்ததுதழீஇயினுனென்பது. புதுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்றென்றதென்னையெனின், புதிதா கத் தாம் வேண்டியவாற்றாற் பலசெய்யுளுந் தொடர்ந்துவரச் செய் வது. அது முத்தொள்ளாயிரமும் பொய்கையார் முதலாயினோர் செய்த அந்தாதிச் செய்யுளுமெனவுணர்க. கலம்பகம் முதலாயின வுஞ் சொல்லுப. (௨௪௦)

௫௫௩. ஞகாரை முதலா னகாரை யீற்றுப்
புள்ளி யிறுதி யியைபெனப் படுமே.

இஃது இயைபுணர்த்து. (இ - ள்.) ஞணநமனயரலவழள வென்னும் பதினொரு புள்ளியீற்றினுள் ஒன்றனை இறுதியாகச்

செய்யுஞ் செய்யுள் பொருட்டொடராகவுஞ் சொற்றொடராகவுஞ் செய்வது இயைபெனப்படும். எ - று. இயைபென்றதனானே பொருளும் இயைந்து சொல்லும் இயைந்துவருமென்பது கருத்து. சீத்தலைச்சாத்தனாராற் செய்யப்பட்ட மணிமேகலையுங் கொங்கவேளிராற் செய்யப்பட்ட தொடர்நிலைச்செய்யுளும் போல்வன. அவை னகாரவீற்றான் இற்றன. மற்றையீற்றான் வருவனவற்றுக்கும் ஈண்டிலக்கணம் உண்மையின் இலக்கியம் பெற்றவழிக்கொள்க. இப்பொழுது அவை வீழ்ந்தனபோலும். பரந்தமொழியான் அடிநிமிர்ந்தொழுகிய தோலொடு இதனிடை வேற்றுமையென்னையெனின், அவை உயிரீற்றவாதல் பெரும்பான்மையாகலான் வேறுபாடுடைய சொற்றொடரான் வருதலுமுடையவென்பது. சொற்றொடரென்பது அந்தாதி எனப்படுவதென்றதனான் உயிரீற்றுச் சொற்றொடர் சிறுபான்மையென்பது கொள்க. (உசக)

௫௪. சேரி மொழியாற் செவ்விதிற் கிளந்
தேதல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றிற்
புலனென மொழிப புலனுணர்ந் தோரே.

இது புலனுமாறுணர் - ற்று. (இ - ள்.) சேரிமொழியென்பது பாடிமாற்றங்கள். அவற்றானே செவ்விதாகக் கூறி ஆராய்ந்து காணாமைப் பொருட்டொடரானே கொடுத்துச் செய்வது புலனென்று சொல்லுவர் புலன் உணர்ந்தோர். எ - று. அவை விளக்கத்தார் கூத்துமுதலாகிய நாடகச் செய்யுளாகிய வெண்டுறைச் செய்யுள் போல்வனவென்பது கண்டுகொள்க. (உசஉ)

௫௫. ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத் தடக்காது
குறளடி முதலா வைந்தடி யொப்பித்
தோங்கிய மொழியா னுங்கன மொழுகி
னிழைபி னிலக்கண மியைந்த தாகும்.

இறுதிநின்ற இழைபிலக்கணமுணர் - ற்று. (இ - ள்.) ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத்து அடக்காது = வல்லெழுத்துப் பயிலாது: குறளடி முதலா ஐந்து அடி ஒப்பித்து = இருசீரடி முதலாக எழுசீரடியளவும் வந்த அடி ஐந்தனையும் ஒப்பித்து: ஒப்பித்தலென்பது பெரும்பான்மையான் நாற்சீரடி படுக்கப்பட்டென்றவாறு. ஓங்கிய மொழியான் = நெட்டெழுத்தும் அந்நெட்டெழுத்துப்போல் ஓசை எழும் மெல்லெழுத்தும் லகாரளகாரங்களும் உடைய சொல்

லாள்: ஆங்கனம் ஒழுகின் = இவையுஞ் சேரிமொழியாற் செவ்வி திற்கிளந்து தேர்தல் வேண்டாது பொருள்படச் சென்று நடப்பின்: இழைபின் இலக்கணம் இயைந்தாகும் = இழைபென்று சொல்லப் படும் இலக்கணத்தது. எ-று. அவையாவன கலியும் பரிபாடலும் போலும் இசைப்பாட்டாகிய செந்துறைமார்க்கத்தனவென்பது. இவ ற்றுக்குக் காரணந் தேர்தல்வேண்டாது பொருள் இனிது விளங்கல் வேண்டுமென்றது அவினயத்திற்கு உரியவாதல் நோக்கியென்பது. மற்றிதனை வெண்டுறைச் செய்யுட்குமுன் வைப்பினெனின், இஃ திசைப்பாட்டாகலின் இனிவருகின்றது இசைத்தமிழாகலின் அதற் குபகாரப்பட்ட இதனை இறுதிக்கண் வைத்தானென்பது. (௨௪௩)

௫௫௪. செய்யுண் மருங்கின் மெய்பெற நாடி
யிழைத்த விலக்கணம் பிழைத்தன போல
வருவ வுளவெனினும் வந்தவற் றியலாற்
றிரிவின்றி முடித்த றெள்ளியோர் கடனே.

இஃது இவ்வோத்திற்கெல்லாம் புறனடை கூறுகின்றது. (இ-ள்.) செய்யுளிடத்துப் பொருள்பெற ஆராய்ந்து தந்திரஞ்செ ய்யப்பட்ட இலக்கணத்தின் வழிஇயினபோன்று பின்னொன்று வருவனவுளவேன் முற்கூறப்பட்ட இலக்கணத்தோடு திரியாமல் மு டித்துக் கோடல் அறிவுடையோரது கடன். எ-று. அவை எண் சீர் முதலாயின வரிற் கழிநெடிலடிப்பாற் சார்த்திக்கோடலும் ஏது முதலியது முதுமொழியோடு பாட்டிற்கு இயைபின்றியுந் தொடர்பு படுப்பனவும் யாப்பென்னும் உறுப்பின்பாற்கோடலும் பிறவும் ஈண் டோதாதன உளவெனின் அவையுமெல்லாஞ் செய்யுளிலக்கணமுடி பாகுமென்றவாறு. (௨௪௪)

செய்யுளியன் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது

மரபியல்.

௫௪எ. மாற்றருஞ் சிறப்பின் மரபியல் கிளப்பிற்
பார்ப்பும் பறழுங் குட்டியுங் குருளையுங்
கன்றும் பிள்ளையு மகவு மறியுமென்
றென்பதுங் குழவியோ டிளமைப் பெயரே.

என்பதுசூத்திரம். இவ்வோத்து என்னபெயர்த்தோவெனின், மரபியலென்னும் பெயர்த்து. இதனானே ஓத்து நுதலியதூஉம் மரபு உணர்த்துதலென்பது பெற்ரும். மரபென்ற பொருண்மை என்னையெனின், கிளவியாக்கத்து மரபென்று வரையறுத்து ஓதப்பட்டனவுஞ் செய்யுளியலுண் மரபென்று வரையறுத்து ஓதப்பட்டனவுமன்றி, இருதிணைப்பொருட்குணனாகிய இளமையும் ஆண்மையும் பெண்மையும்பற்றிய வரலாற்றுமுறைமையும், உயர்திணை நான்கு சாதியும்பற்றியமரபும், அஃறிணைப் புல்லும் மரனும் பற்றிய மரபும், அவைபற்றிவரும் உலகியன்மரபும் நூன்மரபுமென இவையெல்லாம் மரபெனப்படுமென்பது. மற்றுப் பொருள்களின் இளமைபற்றி வரும் மரபுகூறினுன் மூப்புப்பற்றி வரும் மரபுகூருதேனெனின், அது வரையறையின்மையிற் கூருனென்பது. மற்று மேலை ஓத்திறேடு இவ்வோத்திடை இயைபென்னையெனின், முன்னர் வழக்கிலக்கணங் கூறியதன்பின் செய்யுளிலக்கணஞ் செய்யுளியலுட் கூறினுன், அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாகிய மரபு ஈண்டுக் கூறினமையின் இது செய்யுளியலோடு இயைபுடைத்தாயிற்று. மற்று வழக்கிலக்கணஞ் செய்யுட்கும் பொதுவாகலின் இங்ஙனம் இரண்டற்கும் பொதுவாகிய மரபினையுஞ் செய்யுளியலின்முன் வைக்கவெனின், அவ்வாறு வழக்குஞ் செய்யுளுமென்று இரண்டுமல்லாத நூலிற்கும் ஈண்டு மரபு கூறினமையின் இது செய்யுளியலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

இவ்வோத்தின் முதற்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின் எல்லாப்பொருளின்கண்ணும் இளமைக்குணம்பற்றி நிகழுஞ் சொல் இவையென்று வரையறுத்துக் கூறுகின்றது. (இ - ள்.) மாற்றருஞ் சிறப்பின் மரபியல் கிளப்பின்=விலக்கருஞ் சிறப்பிற்றாகிய மரபிலக்கணங் கூறின்: பார்ப்பும் பறழும் குட்டியும் குருளையும் கன்றும் பிள்ளையும் மகவும் மறியும் என்று ஒன்பதுங் குழவியோடு இளமைப்பெ

யர் = குழவியோடு இவையொன்பதும் இளமைப்பெயர் [illegible]. மேலன எட்டுங் குழவியுமென இளமைப்பெயர் ஒன்பதாயின. குழவியோடொன்பதென்னாது ஒன்பதுங்குழவியோடென மயங்கக்கூறியவதனாற் போத்தென்பதும் இளமைப்பெயரெனவும் பிறவும் வருவன உளவாயினுங் கொள்ளப்படும். இவற்றையெல்லாம் மேல் வரையறுத்து இன்னபொருட்கு இன்னபெயர் உரித்தென்பது சொல்லும். மாற்றருஞ் சிறப்பினென்றதனானே இவை ஒருதலையாகத் தத்தம் மரபிற் பிறழாமற் செய்யுள்செய்யப்படுமென்பதூஉம், ஈண்டுக் கூறுதனவாயின வழக்கொடுபட்ட மரபு பிறழவுஞ் செய்யுளின்பம்படின் அவ்வாறுசெய்யவென்பதூஉங் கூறியவாறாயிற்று. "அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகிப் - பகல்கான் றெழுதரு பல்கதிர்ப் பரிதி" எனவும் "நம்மினுஞ் சிறந்தது நுவ்வை யாகுமென் - றன்னை கூறினள் புன்னையது நலனே" எனவும் வரும். அவற்றுட் பரிதியஞ்செல்வனைப் பருகுங் காலும் என்றலும் புன்னைமரத்தினை நுவ்வையென்றலும் மரபன்மையின் வழக்கினுண் மாற்றுதற்கு உரியவாமென்பது கருத்து. "நிலவுக் குவித்தன்ன வெண்மணல்" எனவும் "இருணிறத் தன்ன வேனங் காணின்" எனவும் "இருநூற் றன்ன விரும்பல் கூந்தல்" எனவும் வருவனவும் அவை. (க)

ருருஅ. ஏறு மேற்றையு மொருத்தலுங் களிறுஞ்
சேவுஞ் சேவலு மிரலையுங் கலையு
மொத்தையுந் தகரு முதளு மப்பரும்
போத்துங் கண்டியுங் கடுவனும் பிறவும்
யாத்த வாண்பாற் பெயரென மொழிப.

(இ - ள்.) ஆண்பாற்பெயர் இவ்வெண்ணப்பட்ட பதினைந்தும். எ - று. பிறவுமென்றதனான் ஆணென்றும் விடையென்றும் வருவன போல்வனவுங் கொள்க.

இவற்றை வரையறைகூறும்வழி உதாரணங் காட்டுதும். யாத்த ஆண்பாற்பெயர் என்றதனாற் போத்தென்பது இளமைப்பெயராமாயினும் இங்ஙனம் ஆண்பாற்குச் சிறந்துவருமாறுபோலச் சிறவாது அதற்கென்பதுகொள்க. (உ)

ருருகூ. பேடையும் பெடையும் பெட்டையும் பெண்ணு
மூடு நாகுங் கடமையு மளகு
மந்தியும் பாட்டியும் பிணையும் பிணவு
மந்தஞ் சான்ற பிடியொடு பெண்ணே.

(இ - ள்.) கூறப்பட்ட பதின்மூன்று பெயரும் பெண்மைப் பெயர். எ - று. கடமையென்பதோர் சாதிப்பெயர் உண்டேனும் அதுவன்று, ஈண்டெண்ணப்பட்டது பெண்மைமேற்றென்று கொள்க. அந்தஞ் சான்ற என்பது முடிபமைந்தன இவையென்றவாறு. எனவே, ஆனென்பது பெண்பெயராதலும் பெண் ஆணென்பன ஒருசார் புல்லிற்கும் சேர்தலுங் கொள்க. என்னை? ஆனேறென்பது ஆவி னுள் ஏறெனப்படுதலின். ஆணென்பது ஆண்பாற்குப் பொதுவாகலி ன் அது முடிபமையாதெனப்பட்டது. அது மேற்காட்டுதும். ஆண் மை பெண்மை புல்லிற்கின்மையின் அவையும் முடிபுடையன ஆகா வாயினுங் காயாப் பனையை ஆண்பனையென்றுங் காய்ப்பனவற் றைப் பெண்பனையென்றும் வழங்குப. இவையெல்லாம் வழக்காகலிற் செய்யுளுள் வருமாறு அறிந்துகொள்ளப்படும். இவற்றுக்குமேல் வ ரையறைகூறும்வழி உதாரணங் காட்டுதும். (௯)

௫௬௦. அவற்றுள்,
பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற் றிளமை.

இது நிறுத்தமுறையானே இளமைப்பெயருள் முற்கூறிய பா ர்ப்பினைக் கூறுவான் அதனோடொப்புமைகண்டு பிள்ளைப்பெயருங் கூ றுகின்றது. (இ - ள்.) இவ்விரண்டும் புள்ளிளமைக்குரிய. எ - று. இவையெல்லாம் இக்காலத்து வழக்கினுள் அரியவாகலிற் சான்றோர் செய்யுளுட் காணப்படும். அல்லன வழக்கின்மேற் காட்டுதும். "மேற்காட் டிருந்த பார்ப்பினங்கள்" எனவும் "இல்லிறைப் பள்ளி தம் பிள்ளையொடு வதியும்" எனவும் "பைதற் பிள்ளைக் கிளிபயிர்ந் தாங்கு" எனவும் இவை பருந்தும் ஊர்க்குருவியுங் கிளியுமென்னும் பறவைமேல் வந்தன. பிறவும் அன்ன. புள்ளுக்குலம் பலவாகலான் இச்சூத்திரத்துள் அடங்கிய மரபு எத்துணையும் பலவாதனோக்கி மு தற்சூத்திரத்துட் பார்ப்பினை முற்கூறினானென்பது. (௨)

௫௬௧. தவழ்பவை தாமு மவற்றோ ரன்ன.

(இ - ள்.) பார்ப்பும் பிள்ளையுந் தவழ்பவற்றிற்கும் உரிய. எ - று. அவை ஆமையும் உடும்பும் ஒந்தியும் முதலையும் முதலாயி ன. ஆமையும் முதலையும் நீருள்வாழினும் நிலத்தியங்குங்காற் தவழ் பவையெனப்படும். உதாரணம் "யாமைப் பார்ப்பி னன்ன - காமங் காதலர் கையற விடினே" எனவுந் "தன்பார்ப்புத் தின்னு மன்பி ன் முதலை" எனவுந் தாய்சாப் பிறக்கும் புள்ளிக் கள்வனொடு - பிள்ளை 'தின்னு முதலைத்தவ ரூரே" எனவும் வரும். தாமுமென்றதனான் ஊ

ர்வனநடப்பனவுஞ் சிறுபான்மை பிள்ளைப்பெயர்க்கு உரியனகொள்க. அது பிள்ளைப்பாம்பென ஊர்வனமேல் வந்தது. "பிள்ளை வெருகிற் கல்கிளை யாகி" என நடப்பனமேல் வந்தது. மூங்காப்பிள்ளை என்பதும் ஈண்டே கொள்ளப்படும். பார்ப்பும் அவ்வாறு வருவன உள வேற், கொள்க. இதுவுந் தவழுஞ் சாதிக்கெல்லாம் பொதுவாகிய பரப்புடைமையின் இரண்டாவது வைத்தானென்பது (ரு)

ருசுஉ. மூங்கா வெருகெலி மூவரி யணிலோ
டாங்கவை நான்குங் குட்டிக் குரிய.

இதுமேல் எடுத்தோத்தானும் இலேசானும் அதிகாரப்பட்ட தவழ்வனவும் நடப்பனவும் பற்றிக் குட்டியென்னும் பெயரினையு முறையன்றிக் கூறுகின்றது. (இ - ள்.) குட்டியெனப்படுவன இவை நான்கும். எ - று. அவை மூங்காக்குட்டி வெருக்குக்குட்டி எலிக்குட்டி அணிற்குட்டியெனவரும். மூவரியணிலென்றதனுன் ஒழிந்தமூன்றுந் தம்முள் ஒருபிறப்பினவாம், இவையொருங்கிரனவே என்பதுகொள்க. ஆங்கவை நான்கும் என்றதனுற் தத்துவனவற்றுக்குங் குட்டிப்பெயர் கொடுக்கப்படும். தவளைச்குட்டியெனவரும். மேல் ஊர்வனவற்றுக்குந் தவழ்வனவற்றிலக்கணம் எய்துவித்தமையாற் பாம்புக்குட்டியென்பதுங் கொள்க. மற்றுக் கீரியும் நாவியும்போல்பவற்றையுங் குட்டியென்னுரோவெனின், அவை பிள்ளையென்றலே பெரும்பான்மையாகலின் உரியவென்றதனுற் சிறுபான்மை குட்டியென்பதுங்கொள்க. மூங்காவின் விகற்பமென்பாருமுளர். (சு)

ருசுங. பறழெனப் படினு முறழாண் டில்லை.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய நான்கும் பறழெனவும்படும். எ - று. இவை இக்காலத்து வீழ்ந்தன. மற்று முற்கூறிய நான்கினையும் இப் பெயரானே முற்கூறுக, முதற்சூத்திரத்துள் ஓதியமுறைமைக்கேற்ப வெனின், அற்றன்று அவற்றுக்கு இப்பெயர் சிறுபான்மையென்பான் பிற்கூறினுனென்பது. உறழாண்டில்லையென்ற மிகையானே "கைம்மை யுய்யாக் காமர் மந்திக் - கல்லா வன்பறழ்க் கிளைமுதற் சேர்த்தி" என்பதுங்கொள்க. (எ)

ருசுச. நாயே பன்றி புலிமுய லென்கு
மாயுங் காலைக் குருளை யென்ப.

இது முறையானே நான்காம் என்னுமுறைமைக்கணின்ற குருளையாமாறுணர் - ற்று. (இ - ள்.) நாயும் பன்றியும் புலியும் மு

யலும் என நான்குங் குருளையென்று சொல்லப்படும். எ - று. "இற வாக் கனைன சாய்செவிக் குருளை" எனவும் "விழியாக் குருளை மெ ன்முலை சுவைப்பக் - குழிவயிற் றுஞ்சுங் குறுந்தாட் பன்றி" எனவும் "இரும்புலிக் குருளையிற் றோன்றுங் காட்டிடை" எனவுங் "குரு ளை கோட்பட லஞ்சிக் குறுமுயல் - வலையிற் றப்பாது மன்னுயி ரமை ப்ப" எனவும் வரும். ஆயுங்காலையென்றதனாற் "சிறுவெள் ளரவி னவ்வரிக் குருளை" என்பதுங்கொள்க. (அ)

௫௬௫. நரியு மற்றே நாடினர் கொளினே.

(இ - ள்.) நரியுங் குருளையெனப்படும். எ - று. "பிணந்தி ன் பெண்டிர்க்குக் குருளை காட்டிப் - புறங்காட் டோரி புலவுத் தசை பெறாஉம்" எனவரும். நாடினர்கொளினேயென்றதனானே "வெ யிலாடு முசுவின் குருளை யுருட்டுங் - குன்ற நாடன் கேண்மை" என் றாற்போல முசுவிற்குங் குருளைப்பெயர் கொடுக்க. (கூ)

௫௬௬. குட்டியும் பறழுங் கூற்றவண் வரையார்.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய ஐந்தினையுங் குட்டியென்றும் பறழெ ன்றுங் கூறுதல்வரையார். எ - று. நாய்க்குட்டி பன்றிக்குட் டி புலிகுட்டி முயற்குட்டி நரிக்குட்டி என வழக்கினுள்வந்தன. "பாசிப் பரப்பிற் பறழொடு வதிந்த" எனவும் "வயநா யெறிந்த வன் பறழ் தழீஇ" எனவும் "புலிப்பறழ்ன்ன பூஞ்சினை வேங்கை" எனவும் "பதவுமெயல் பற்றி முயற்பற ழோம்புஞ் - சீறூ ரோனே நன்னுதல்" எனவும். "நரிப்பற ழுகவர நாய்முலை சுரக்கும்" என வும் முறையானே வந்தன. நாயெனச் செந்நாய் நீர்நாய் முதலாயின வும் அடங்குமென்பது. மூவரியணிலென்றவழிச் சொல்லப்பட்ட வா றும் உய்த்துணர்க. பிறவும் அன்ன. (க0)

௫௬௭. பிள்ளைப் பெயரும் பிழைப்பாண் டில்லை
கொள்ளுங் காலை நாயலங் கடையே.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய ஐந்துசாதியுள்ளும் நாயொழித்து ஒழிந்தநான்கற்கும் பிள்ளையென்னும் பெயர்க்கொடையும் உரித்து. எ - று. இவை செய்யுட்கண் வருவன கண்டுகொள்க. கொள் ளுங்காலையென்றதனான் முற்கூறிய நாய்முதலாகிய நான்கும் வில க்கி நரிப்பிள்ளையென்பதே கோடலும் ஒன்று. (கக)

௫௬அ. யாடுங் குதிரையு நவ்வியு முழையு
மோடும் புல்வா யுளப்பட மறியே.

(இ - ள்.) இவ்வைந்து சாதியின் இளமைப்பெயர் மறியெனப்படும். எ - று. அவை "மறித்தருத் தொகுத்த பறிப்புற விடையுள்" எனவும் "உள்ளில் வயிற்ற வெள்ளை மறி" எனவும் யாட்டின் மேல்வந்தன. மறிக்குதிரையெனவும் மறிநாக்கிற்றெனவுஞ் சொல்லுதலின் இது குதிரைக்கும் உரித்தாயிற்று. "நவ்வி நான்மறி கவ்விக் கடன்கழிக்கும்" எனவும் "மறியாடு மருங்கின் மடப்பிணை தழீஇ" எனவுந் "தெறித்துநடை மரபிற்றன் மறிக்கு நிழலாகி" எனவும் இவை நவ்வியும் உழையும் புல்வாயும் முறையானே மறியென்னும்பெயர் எய்தியவாறு அவ்வச்செய்யுளுட்கண்டுகொள்க. நவ்வியும் உழையும் புல்வாயுள் அடங்குமன்றே அவற்றை மூன்றாக ஓதியதென்னை? நாயென்றதுபோல அடங்காதோவெனின், மாவென்பது குதிரையும் ஆனையும் புலியுஞ் சிங்கமும் முதலாயவற்றுக்கெல்லாம் பெயராகலின் அவ்வாறு ஓதானென்பது. ஓடும்புல்வாயென்றதனானே மடனுடையன நவ்வியெனவும் இடைநிகரன உழையெனவுங் கொள்க. எட்டாம் முறைமைக்கண் ஓதிய மறியினை ஐந்தாம்வழிக் கூறியவதனானே "செவ்வரைச் சேக்கை வருடை மான்மறி" என்றது போல்வன கொள்க. (கஉ)

௫சுக. கோடுவாழ் குரங்குங் குட்டி கூறுப.

(இ - ள்.) கோட்டினையே வாழ்க்கையாகவுடைய குரங்குங் குட்டியென்று கூறப்படும். எ - று. கோடுவாழ் குரங்கெனவே குரங்கின் பிறபிறப்புப்பகுதியெல்லாங் கொள்க. அவை குரங்குக்குட்டி முசுக்குட்டி ஊகக்குட்டியென்பன. உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்றாதலான் மேற்கூறிய யாடுமுதலாகிய ஐந்துசாதிக்குங் குட்டியென்னும்பெயர் கூறப்படுமென்பது. அவை யாட்டுக்குட்டி குதிரைக்குட்டி நவ்விக்குட்டி உழைமான்குட்டி புல்வாய்க்குட்டி எனவரும். (கந)

௫எo. மகவும் பிள்ளையும் பறழும் பார்ப்பு
மவையு மன்ன வப்பா லான.

(இ - ள்.) மேலைச்சூத்திரத்தெடுத்தோதிய குரங்கிற்குக் குட்டியென்னும் பெயரேயன்றி மகவும் பிள்ளையும் பறழும் பார்ப்புமெனப்பட்ட இந்நான்கும் குட்டியென்னும்பெயர்போல அக்குரங்கின் பகுதிக்கு உரியவாம். எ - று. "உயர்கோட்டு மகவுடை மந்தி போல" எனவுங் "குரங்குப்பிள்ளை" எனவும் "வளையாடு வன்பறழ்த் தந்தை" எனவும் "ஏற்பன வேற்பன வுண்ணும் - பார்ப்புடை மந்திய

மலையிறந் தோரோ" எனவும் வரும். அன்னவென்பதனான் முன்னைய வற்றோடொக்கும் மிகுதி குறைவு இலவென்பதாம். "வெயிலாடு முசு வின் குருளை யுருட்டும்" என இலேசினாற் கூறிப்போந்தமையின் ஈண்டு அதுகூறிலனாயினான். அன்றி, அஃது இத்துணைப் பயிலாமை யானுமென்க. ஏழாமுறைநின்ற மகவினை ஈண்டு வைத்தான் அதிகா ரப்பட்ட பெயர்க்குரிமையானென்பது. (௧௪)

௫௭௧. யானையுங் குதிரையுங் கழுதையுங் கடமையு மானோ டைந்துங் கன்றெனற் குரிய.

(இ - ள்.) ஐந்தாம் எண்ணுமுறைமைக்கண் நின்ற கன், றென்னும் பெயர்க்கு இவை உரிய. எ - று. அவை யானைக்கன்று குதிரைக்கன்று கழுதைக்கன்று கடமைக்கன்று ஆன்கன்று எனவ ரும். "கன்றுடை மடப்பிடிப் பூசல் பலவுடன் - வெண்கோட் டி யானை விளிபடத் துழவும்" என்பது யானைக்கன்று. "கன்றுபுகு மா லை நின்றோ ளெய்தி" என்பது ஆன்கன்று. பிறவும் அன்ன உள வேற் கொள்க. இனி உரியவென்றதனானே மான்கன்று குதிரைக் குட்டியென்பனவுஞ் சொல்லுப. (௧௫)

௫௭௨. எருமையு மரையும் வரையா ராண்டே.

(இ - ள்.) எருமையும் மரையுங் கன்றெனப்படும். எ - று. அவை எருமைக்கன்று மரைமான்கன்று என்பனவழக்கு. "கன்று டை மரையா துஞ்சுங் - குன்ற நாடற் கண்ட வெங்கண்ணே" எனவரும். வரையாரெனவே அவையெல்லாம்போலாது சிறுவர வின என்பது பெற்றாம். (௧௬)

௫௭௩. கவரியுங் கராமு நிகரவற் றுள்ளே.

இஃது அவற்றோடு மாட்டெறிந்தது. (இ - ள்.) கவரியுங் கராமுங் கன்றெனப்படும். எ - று. கவரிமான்கன்று கராக்கன்று எனவரும். அவற்றுள்ளேயென்பது முற்கூறிய ஏழனுண் முதனி ன்ற யானையோடொக்குமென்றவாறு. இதனபயம் "குஞ்சரம் பெ றுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை" எனவருகின்றபெயரும் இவற்று க்கெய்துவித்தலாயிற்று. அது முன்னர்ச் சொல்லுதும். இவை யெல்லாந் தம்மிணைத்த வரவின அன்மையின் வேறுவேறு சூத்தி ரஞ் செய்கின்றவாறாயிற்று. (௧௭)

௫௭௪. ஒட்டக மவற்றோ டொருவழி நிலையும்.

(இ - ள்.) சிறுபான்மை ஒட்டகமுங் கன்றெனப்படும். எ-று. அது ஒட்டகக்கன்று எனவரும். ஒருவழியென்றதனானே ஈவற்றினும் இது சிறுபான்மையெனவுணர்க. (௧அ)

௫எ௫. குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை.

(இ - ள்.) ஒழிந்துநின்ற குழவிப்பெயர் குஞ்சரத்திற்கு உரிய. எ - று. அது "ஒய்யென வெழுந்த செவ்வாய்க் குழவி" என வரும். நிகரவற்றுள்ளென மேற் குஞ்சரத்தோடொக்குமெனப்பட்ட கராத்தின்குழவியுங் கவரிக்குழவியும் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. (௧௯)

௫எ௬. ஆவு மெருமையு மவைசொலப் படுமே.

(இ - ள்.) ஆவும் எருமையும் அவைபோலக் குழவிப்பெயர்க்கொடை பெறும். எ - று. குஞ்சரம் ஆணும் பெண்ணுமென இரு கூற்றனவாகலான் அவையென்றான். மக்கண்மேல் வருங்காலும் இஃதொக்கும். "மக்கட் குழவி யெனவந் தனரே - நோவே மாருத லறிந்துஞ் - சேயர் தோழி செய்நாட் டோரோ" என்பது ஆண்குழவி. "மோட்டெருமை முழுக்குழவி - கூட்டுநிழற் றுயில்வதியும்" என்றது எருமைக்குழவி. (௨0)

௫எஎ. கடமையு மரையு முதனிலை யொன்றும்.

(இ - ள்.) இவையும் அப்பெயர்க்கு உரிய. எ - று. குஞ் சரம்போலக் குழவிப்பெயர்பெறுமென்பான் முதனிலையொன்றுமென்றானென்பது. அவை வந்துழிக் கண்டுகொள்க. (௨௧)

௫எஅ. குரங்கு முசுவு முகமு மூன்று
நிரம்ப நாடி னப்பெயர்க் குரிய.

(இ - ள்.) இம்மூன்றுங் குழவியென்னும் பெயர்க்கு உரிய. எ - று. நிரம்பநாடினென்பது மூன்றுபெயரும் ஒருபிறப்பின்பகுதி யாகலின் அம்மூன்றற்கும் ஒப்பவருமென்றவாறு. இக்கருத்தானே "கோடுவாழ் குரங்கு" என்றவழி இம்மூன்றுங் கொண்டாமென்பது. இவற்றுக்கு உதாரணங் காணாமையிற் காட்டாமாயினும், இலக்கணம் உண்மையின் அமையுமென்பது. (௨௨)

௫எ௯. குழவியு மகவு மாயிரண் டல்லவை
கிழவ வல்ல மக்கட் கண்ணே.

(இ - ள்.) குழவியும் மகவுமென்னும் இரண்டுமல்லது மக்க ட்கணின்ற இளமை தமக்கு வேறுபெயருடையவல்ல. எ - று. ஆணி

ளமையும் பெண்ணிளமையுமென இரண்டாகலின் அவற்றை அவை யெனப் பன்மைகூறினன். "காவல குழவிகொள் வாரி னோம்புமதி" எனவும் "மான்றோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி" எனவும் வரும். கிழவவல்லவென்ற வகையானே ஆண்பிள்ளை பெண்பிள்ளையெனப் பிள்ளைப்பெயரும் மக்கட்பாற்படுவன கொள்க. (உங)

௫அ0. பிள்ளை குழவி கன்றே போத்தெனக்
கொள்ளவு மமையு மோரறி வுயிர்க்கே.

(இ - ள்.) பிள்ளை குழவி கன்று போத்தென்னும் நான்கும் ஓரறிவுயிரின் இளமைப்பெயர். எ - று. ஓரறிவுயிரென்பன முன்னர்ச் சொல்லப்படும். ஓரறிவுயிரென்பது பண்புத்தொகை. கமுகம் பிள்ளை தெங்கம்பிள்ளை எனவும் "வீழ்குறைக் குழவித் தீநீர்" எனவும் பூங்கன்று எனவும் போத்துக்கால் எனவும் வரும். வீழ்குறை யெனப்பட்டது தெங்கு, போத்துக்காலென்பது கரும்பு. ஓரறிவுயிர்க்குக் கொள்ளவும் அமையும் என்னும் உம்மையை எச்சப்படுத்துப் பிறவழியுங் கொள்ளப்படும். அவை குழவிவேனில் குழவித்திங்கள் குழவிஞாயிறு எனவும் "பகுவாய் வராஅற் பல்வரி யிரும்போத்து" எனவும், "புலிப்போத் தன்ன புல்லணற் காளை" எனவும் இவையும் இளமைக்குறிப்பினவாகலிற் காட்டப்பட்டன. மற்று ஓரறிவுயிராண்டுக் கூறியதென்னையெனின், குழவிப்பெயர் அதிகாரப்பட்டமையானென்பது. மற்றுப் புல்லும் மரனும் உயிரெனப்படுமோவெனின் அவற்றையுயிரொன்றன் மரபுபட்ட வழக்காகலின் அம்மரபுங் கோடற்குக் கூறினன், மரம் உய்ந்ததென்பவாகலின். (உச)

௫அக. நெலலும் புல்லு நேரா ராண்டே.

இஃது எய்தியதுவிலக்குகின்றது. (இ - ள்.) அந்நான்கு பெயரானும் நெல்லும் புல்லுஞ் சொல்லப்படா. எ-று. மற்றுப் "புறக்கா ழனவே புல்லென மொழிப" எனுமாகலான் மேற்காட்டிய கமுகு முதலாகிய புல்லும் விலக்குண்ணும் பிறவெனின், அற்றன்று; புல்லென்பது பலபெயரொருசொல்லாகலான் நெல்லென்னும் இனத்தானே வேறுபடுத்துப் புல்லென்பது உணவின்மேற் கொள்க. (உரு)

௫அஉ. சொல்லிய மரபி னிளமை தானே
சொல்லுங் காலை யவையல திலவே.

இதுபுறனடைச்சூத்திரம். (இ - ள்.) சொல்லிய மரபின் இளமை="பாட்டுட் பயின்றவை நாடுங் காலை" எனவும் "பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கு" எனவும் அகத்திணையியலுட் கூறிய புலனெறி

வழக்கிற்றாகிய இளமை? சொல்லுங் காலை அவையலது இல = அவற்றுக்கு இலக்கணங்கூறுங்கால் வேறுபலவின்றிவரும் இங்ஙனம் வரையறைப்பட்டன இன்றி. எ - று. இளமையும் அவையலதிலவென வே அதற்கு மறுதலையாகிய முதுமையாயின் அவையலதிலவென் பதோர் வரையறைப்படுத்து இலக்கணங்கூறப்பட்டாவென்பது கருத்து. சொல்லுங்காலையென்றதனாற் சொல்லாத இளமைப்பெயருங்கொள்க. அவை "நன்னாட் பூத்த நாகிள வேங்கை" எனவும் நாகுவளை எனவும் "கணைக்கோட்டு வாளைக் கமஞ்சூன் மடநாகு" எனவும் "எருமை நல்லான் கருநாகு பொருஉம்" எனவும் வரும். இவற்றுள் ஓரறிவுயிர் முதலாக ஐந்தறிவுயிரளவும் நாகென்னும் இளமைப்பெயர் வரையறையின்றிச் சென்றது. வண்டென்பதற்கும் ஒக்கும், அது விரவுப்பெயராகலின். (உசு)

உஅரு. ஒன்றறி வதுவே யுற்றறி வதுவே
யிரண்டறி வதுவே யதனொடு நாவே
மூன்றறி வதுவே யவற்றொடு மூக்கே
நான்கறி வதுவே யவற்றொடு கண்ணே
யைந்தறி வதுவே யவற்றொடு செவியே
யாறறி வதுவே யவற்றொடு மனனே
நேரிதி னுணர்ந்தோர் நெறிப்படுத் தினரே.

இது மேல் அதிகாரப்பட்ட ஓரறிவுயிர் உணர்த்தும்வழி அவ்வினத்தனவெல்லாங் கூறுதல் நுதலிற்று. (இ - ள்.) ஒன்றறிவதென்பது ஒன்றனையறிவது அஃதாவது உற்றறிவதெனவும், இரண்டறிவதென்பது அம்மெய்யுணர்வினொடு நாவுணர்வுடையதெனவும், மூன்றறிவுடையது அவற்றொடு நாற்றவுணர்வுடையதெனவும், நான்கறிவது அவற்றொடு கண்ணுணர்வுடையதெனவும், ஐந்தறிவது அவற்றொடு செவியுணர்வுடையதெனவும், ஆறறிவுடையது அவற்றொடு மனவுணர்வுடையதெனவும், அம்முறையானே நுண்ணுணர்வுடையோர் நெறிப்படுத்தினர். எ - று. இது முறையாதற்குக் காரணமென்னையெனின், என்னுமுறையாற் கூறினானென்பது. அல்லதூஉம், எல்லா உயிர்க்கும் இம்முறையானே பிறக்கும் அவ்வவற்றுக்கோதிய அறிவுகளென்றற்கு அம்முறையாற் கூறினானென்பது. என்னை அதுபெறுமாறெனின், நேரிதினுணர்ந்தோர்நெறிப்படுத்தினரென்பதனாற் பெறுதும். மற்று ஒன்றுமுதல் ஐந்திறாகிய பொறியுணர்வு மனமின்றியும் பிறப்பனபோல வேறுகூறியதென்னையெனின், ஓரறிவுயிர்க்கு மனமின்

மையின் அங்ஙனங் கூறினுரென்பது. அதற்கு உயிருண்டாயின் மனமின்ருமோவெனின், உயிருடையவாகிய நந்துமுதலாகியவற்றுக் குச் செவிமுதலாகிய பொறியின்மை கண்டிலேயோவென்பது. அவ்வாறே ஒழிந்தவற்றிற்கும் மனவுணர்வில்லையென்பாரும் மனமுண்டென்பாருமென இருபகுதியர். அவையெல்லாம் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. அல்லதூஉம் பொறியுணர்வென்பதாமே உணரும் உணர்ச்சி. அங்ஙனம் உணர்ந்தவழிப் பின்னர் அவற்றை மனஞ் சென்று கொள்ளுமென்பதென்னையெனின், மனம் ஒன்றினைநினையாநிற்க மற்ருென்று கட்புலனுயக்கால் அதனைப் பொறியுணர்வுகொள்ள அதன்வழியே மனந் திரிந்து செல்லுமாகலின். என்னை ? மனனுணர்வு மற்ருேர்பொருட்கண் நின்றகாலத்துப் பிறபொருட்கட் சென்றதெனப் படாதன்றே? பின்னர் அதனை அறிவித்தது பொறியுணர்வாகலான் அவை தம்மின்வேற்றுமையுடையனவென்பது. அல்லதூஉந் தேனெய்யினை நாவின்பொறி உணர்ந்தவழி இன்புற்றுங் கண்ணுள்வார்த்து மெய்யுணர்வுணர்ந்தவழித் துன்புற்றும், நறிதாயின மான் மதத்தினை மூக்குணர்வுணர்ந்தவழி இன்புற்றுங் கண்ணுணர்ந்தவழி இன்பங்கொள்ளாமையும் வருதலின் அவை பொறியுணர்வெனப்படும். மனவுணர்வும் ஒருதன்மைத்தாகல்வேண்டுமோவெனின், ஐயுணர்வின்றிக் கணுப்போலத் தானேயுணர்வது மனவுணர்வெனப்படும். பொறியுணர்வு மனமின்றிப் பிறவாதெனின் முற்பிறந்தது மனவுணர்வாமாகவே பொறியுணர்வென்பது ஓரறிவின்ருகியே செல்லுமென்பது. அற்றன்றியும் ஒருவனுறுப்பிரண்டு தீண்டியவழி அவ்விரண்டும் படினும் ஒருகணத்துள் ஒருமனமே இருமனப்பட்டு அவ்வுறுப்பிரண்டற்கும் ஊற்றுணர்வு கெடாது கவர்ப்ப வாங்கிக் கைக்கொண்டு மீளுமென்பது காட்டலாகாமையானும் அஃதமையாதென்பது. (உஎ)

ருஅச. புல்லு மரனு மோரறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே.

இது முறையானே ஓரறிவுடையனவுணர் - ற்று. (இ - ள்.) புறக்காழனவாகிய புல்லும் அகக்காழனவாகிய மரனும் ஓரறிவுடைய. பிறவும் அக்கிளைப் பிறப்பு உள்ளன. எ - று. கிளைப்பிறப்பென்பது கிளையும் பிறப்புமென்றவாறு. கிளையென்பன புறக்காழும் அகக்காழுமின்றிப் புதலுங் கொடியும் போல்வன. பிறப்பென்பர் மக்களானும் விலங்கானும் ஈன்ற குழவி ஓரறிவின ஆகிய பருவமும் எஞ்ஞான்றும் ஓரறிவினவேயாகிய என்பில் புழுவுமென இவை. இவை வேறுபிறப்பெனக் கொள்க. மற்று இவற்றுக்கு அறிவில்லை

பிறவெனின், பயிலத்தோறுங்காற் புலருமாகலின் ஓரறிவுடையவே ன வழக்குநோக்கிக் கூறினன் இது வழக்குநூலாதலின். அஃதேல் இவை உணர்ச்சியாயின் இன்பதுன்பங் கொள்ளுமோவெனின் அ தற்கு மனமின்மையின் அது கடாவன்றென்பது. (உஅ)

ருஅரு. நந்து முரளு மீரறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே.

இது முறையானே ஈருணர்வுடையனவுணர்த்து. (இ - ள்.) நந்தும் முரளும் ஈரறிவாகிய ஊற்றுணர்வும் நாவுணர்வுமுடையன. பிறவும் அக்கிளைப் பிறப்பு உள. எ - று. இரை சுவைக்கோடலும் பிறி தொன்று தாக்கியவழி அறிதலுமுடைமையின் மெய்யுணர்வோடு நா வுணர்வுமுடையனவென்றவாறு. இவற்றுக்குக் கிளையென்பன இளி ஞ்சிலும் முற்றிலும் முதலாகிய கடல்வாழ் சாதியும் பிறவுமெனச்கொ ள்க. பிறப்பென்பன முற்கூறியவாறே கொள்ளப்படும். (உகூ)

ருஅசு. சிதலு மெறும்பு மூவறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே.

இது மூவறிவினகூறுகின்றது. (இ - ள்.) சிதலும் எறும் பும் ஊற்றுணர்வும் நாவுணர்வும் மூக்குணர்வுமுடைய. அவற்றுக் கி ளையும் பிறப்பும் அவ்வாறே மூவறிவுடைய. எ - று. இவை உற்றுணர் ந்துமீடலும் நாச்சுவைகோடலும் நெய்யுள்வழி மோந்தறிதலுமென மூன்றறிவினையுடையவாறு கண்டுகொள்க. இவற்றுக்குக் கண்ணுஞ் செவியுமின்மை எற்றான் அறிதுமெனின், ஒன்று தாக்கியவழியன் றிஅறியாமையிற் கண்ணிலவென்பதறிதும். உரப்பியவழி ஓடாமையி ற் செவியிலவென்பதறிதும். இவற்றின் கிளையென்பன ஈயன் மூதா போல்வன. பிறப்பென்பன முற்கூறியவாறே மக்கட்குழவியும் விலங் கின்குழவியும் இம்மூன்றுணர்வாகிய பருவத்தனவும் அட்டைமுதலா கியவுமெல்லாங் கொள்க. (௩0)

ருஅஎ. நண்டுந் தும்பியு நான்கறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே.

நண்டுந் தும்பியும் நான்கறிவினவெனவும் அந்நாலறிவினை யு டைய கிளையும் பிறப்பும் வேறுளவென்பதூஉங் கூறியவாறு. (இ-ள்.) கண்டிற்குந் தும்பிக்குஞ் செவியுணர்வொழித்து ஒழிந்த நான்கு உணர் வும் உள. அவற்றுக் கிளையும் பிறப்பும் பிறவும் உள. எ - று. மெய் யுடைமையின் ஊற்றுணர்வும் இரைகோடலின் நாவுணர்வும் நாற்றங்

கோட்டின் மூக்குணர்வுங் கண்ணுடைமையிற் கண்ணுணர்வுமுடைய வாயின. நண்டிற்கு மூக்குண்டோவெனின், அஃது ஆசிரியன் கூற லான் உண்டென்பதுபெற்றாம். இவற்றுக்குக் கிளையென்பன வண்டுந் தேனீயுங் குழவியும் முதலாயின. பிறப்பென்பன நான்கறிவுடைய பிறசாதிகளென முற்கூறியவாறேகொள்க. (௩க)

ருஅஅ. மாவு மாக்களு மையறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே.

இஃது ஐயறிவுடையன கூறுகின்றது. (இ - ள்) ஐயறிவு டையன விலங்கும் அவை போல்வன ஒருசார் மாந்தருமாம். அ க்கிளைப்பிறப்புப் பிறவும் உள. எ - று. மாவென்பன நாற்கால்விலங் கு. மாக்களெனப்படுவோர் மனவுணர்ச்சியில்லாதார். கிளையென்பன எண்கால்வருடையுங் குரங்கும்போல்வன. எண்காலவாயினும் மாவெ னப்படுதலின் வருடைகிளையாயிற்று. குரங்கு நாற்காலவாகலிற் கிளை யாயிற்று. பிறப்பென்பன கிளியும் பாம்பும் முதலாயின. மற்றுப் பா ம்பிற்குச் செவியுங் கண்ணும் ஒன்றேயாகிக் கட்செவியெனப்படுமாக லின் ஐயறிவில்லை பிறவெனின், பொறியென்பன வடிவுநோக்கின அ ல்லவாகலின் ஒன்றே இரண்டுணர்விற்கும் பொறியாமென்பது. கிளி யென்பது பறவையாகலின் அதனை வேறோதுகவெனின், முன்னைய வற்றிற்கும் பறவையென்றோதியதிலனாகலான் அவ்வச்சூத்திரங்களா னே எல்லாம் அடங்குமென்பது. மற்றுப் புல்லும் மரனும் முதலாக இவ்விரண்டு பிறப்பெடுத்தோதி ஒழிந்தனவற்றையெல்லாம் பிறவுமுள வெனப் புறனடுத்ததென்னையெனின், அவைவரையறையிலவாகலின் அங்ஙனங்கூறினான். அல்லதூஉம் மக்களும் புள்ளும் விலங்கும் மு தலாயின ஓரறிவினவென்றும் ஈரறிவினவென்றும் எண்ணி வரை யறுக்கப்படாமையானும் அவ்வாறுகூறினனென்பது. (௩உ)

ருஅகூ. மக்க டாமே யாறறி வுயிரே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே.

இஃது ஆறறிவுயிர்கூறுகின்றது. (இ - ள்.) மக்களெனப்படு வார் ஐம்பொறியுணர்வேயன்றி மனமெனப்படுவதோர் அறிவும் உடையர். அக்கிளைப் பிறப்பு வேறும் உள. எ-று. முப்பத்திரண்டு அவயவத் தான் அளவிற்பட்டு அறிவொடுபுணர்ந்த ஆடூஉ மகடூஉ மக்களென ப்படும். அவ்வாறு உணர்விலுங் குறைவுபட்டாரைக் குறைந்தவகை அறிந்து முற்கூறிய சூத்திரங்களானே அவ்வப் பிறப்பினுட் சேர்த்திக் கொள்ள வைத்தானென்பது. அவை ஊமுஞ் செவிடுங் குருடும்போ ல்வன. கிளையெனப்படுவார் தேவருந் தானவரும் முதலாயினார். பிற

ப்பென்றதனாற் குரங்கு முதலாகிய விலங்கினுள் அறிவுடையனவென ப்படும் மனவுணர்வுடையன உளவாயின் அவையும் ஈண்டு ஆறறிவுயி ராயடங்குமென்பது. தாமேயெனப் பிரித்துக் கூறினமையான் நல்ல றிவுடையாரொன்றதற்குச் சிறந்தாரொன்பதுங் கொள்க. (௩௩)

௫௩௦. வேழக் குரித்தே விதந்து களிறென்றல்
கேழற் கண்ணுங் கடிவரை யின்றே.

மக்கடாமே ஆறறிவுயிரெனப் பிரித்துக் கூறினமையால் ஆ ண்பால் அதிகாரப்பட்டதுகண்டு மற்றை விலங்கினுள் ஆண்பாற்குரி யன கூறிய தொடங்கியவாறு. நிறுத்தமுறையாற் கூறாது களிற்றினை முற்கூறினன் அப்பொருள் விலங்கினுட் சிறந்தமையானென்பது. ஏறும் ஏற்றையும் பயின்ற வரவினவாகலின் முதற்சூத்திரத்துண் மு ற்கூறினனென்பது. (இ - ள்.) யானைக்கு விதந்து களிறென்றலுரி த்து; கேழற்கண்ணுஞ் சிறுபான்மைவரும். எ - று. விதந்தென்ற விதப்பினாற் களிறென்பது சாதிப்பெயர்போலவும் நிற்குமென்பது. அஃதாவது யானையென்னுஞ் சாதிப்பெயரினைக் களிறென்னும் பெ யர்வந்து சிறப்பித்தாற் "கடுங்களிற் றொருத்தல்" என்றும் ஆகுமெ ன்பது. "இரலைமானேறு" என்பதும் அதனாற்கொள்க. பன்றிக்கும் அவ்வாறு வருவனவுளவேற் கொள்க. கேழற்பன்றி என்பதனைக் களிற்றுப்பன்றியென்றுஞ் சொல்லுப. (௩௪)

௫௩௧. புல்வாய் புலியுழை மரையே கவரி
சொல்லிய கராமோ டொருத்த லொன்றும் (௩௫)

௫௩௨. வார்கோட் டியானையும் பன்றியு மன்ன. (௩௬)

௫௩௩. ஏற்புடைத் தென்ப வெருமைக் கண்ணும்.

இவை உரையியைபுநோக்கி உடனெழுதப்பட்டன. (இ-ள்.) இவை ஒன்பதுபெயரும் ஒருத்தலென்னும் பெயருக்கு ஒன்றும். எ-று. இவற்றைப் பெரும்பான்மை சிறுபான்மைபற்றி மூன்றுசூத்தி ரத்தான் ஓதினனென்பது. உதாரணம், "காடுமீக் கூறுங் கோ டேந் தொருத்தல்" என யானை ஒருத்தலென்றாயிற்று. பிறவும் வந் தவழிக் கண்டுகொள்க. (௩௭)

௫௩௪. பன்றி புல்வா யுழையே கவரி
யென்றிவை நான்கு மேறெனற் குரிய. (௩௮)

௫௩௫. எருமையு மரையும் பெற்றமு மன்ன. (௩௯)

௫௩௬. கடல்வாழ் சுறவு மேறெனப் படுமே. (௪௦)

இம்மூன்றுசூத்திரத்தான் ஓதிய எட்டுச்சாதியின் ஆண்பாலும் ஏறெனப்படும். எ - று. "காற்றுச்சுவ டொற்றிக் கழிபுனங் கவரு-மேற்றிளம் பன்றியி னிருஙே லெருதும்" எனவும் "வெருளேறு பயிரு மாங்கண்" எனவும் "பொரிமலர்ந் தன்ன பொறியமை மடமா-நிரிமருப் பேற்றொடு தேரறோர்க் கோடும்" எனவும் "ஏற்றிளங் கவரி யெரியென வெருவுப் - பூந்த விலவத்துப் பொங்க ரேறி" எனவும் "ஏற்றெருமை நெஞ்சம் வடிப்பி னிடந்திடு" எனவும் "வரிமரற் பரவை மனையேறு கொறிக்கும்" எனவும் "புலம்பயிர்க் குந்த வண்ண னல்லேறு" எனவுஞ் "சுறவே றெழுதிய மோதிரந் தொட்டு" எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. (௬௦)

௫௬௭. பெற்ற மெருமை புலிமரை புல்வாய்
மற்றிவை யெல்லாம் போத்தெனப் படுமே. (௬௧)

௫௬௮. நீர்வாழ் சாதியு ளறுபிறப் புரிய. (௬௨)

௫௬௯. மயிலு மெழாலும் பயிலத் தோன்றும். (௬௩)

(இ - ள்.) போத்தென்னும்பெயர் இப்பதின்மூன்றுசாதியின் ஆண்பாற்குமுரியது. எ - று. மற்றிவையெல்லாமென்றதனுற் பன்றியும் ஒந்தியும் முதலாயினவுங் கொள்ளப்படும். நீர்வாழ்சாதியுள் அறுபிறப்பென்பன சுறவும் முதலையும் இடங்கருங் கராமும் வராலும் வாளையுமென இவை. பயிலத்தோன்றுமென்றதனுனே நாரைமுதலியனவுங்கொள்க. மற்றிவை பயிலத்தோன்றுமெனிற் சூத்திரம் வேறு செய்ததென்னை முதற்சூத்திரத்துள் எண்ணுக பிறவெனின், இவை பறவையுட் பயிலத்தோன்றுமாகலின் வேறோதினுனென்க. எறிபோத்து உழுபோத்து எனவும் எருமைப்போத்து எனவும் "புலிப்போத் தன்ன புல்லணற் காளை" எனவும் மரைப்போத்து எனவுங் "கவைத்தலை முதுபோத்து மறிக்கு நிழலாகும்" எனவும் வரும். எல்லாமென்றதனுற் பன்றிப்போத்தெனவும் வரும். "முதலைப் போத்து முழுமீ னாரும் - பகுவாய் வராஅற் பல்வரி யிரும்போத்து" எனவும் "வாளை வெண்போத் துணீஇய" எனவும் நீர்வாழ்சாதியுட்சிலவருமாறு. "மூயிற்போத் தூர்ந்த வயிற்படை நெடுவேள்" எனவும் "போத்தொடு வழங்கா மயிலு மெழாலும்" எனவும் வந்தவாறு. பயிலவென்றதனுல் "நாரைப்போத் தயிரையாரும்" எனவும் ஒழிந்தனவும் இவ்வாறேகண்டு கொள்க. மறறு முதலையும் இடங்கருங் கராமுந் தம்மின்வேறெனப்படு மோவெனின் "கராஅங் கலித்த குண்டு கண்கழி-யிடங்கருங் குட்டத் துடன்றொக் கோடி- யாமங் கொள்பவர் சுடர்நிழற் கதூஉங் - கடுமுர

ன் முதலைய நெடுநீ ரிலேஞ்சி' எனவேறெனக் கூறப்பட்டனவென் பது. இனிச்செம்போத்தென்பதும் ஈண்டுக் கொள்ளாமோவெனின், அது பெண்பாற்கும் பெயராகலின் ஒருபெயரோ பண்புகொள்பெயர ன்றென்பதுணர்க. (௪௩)

௬௦௦. இரலேயுங் கலேயும் புல்வாய்க் குரிய. (௪௪)

௬௦௧. கலேயென் காட்சி யுழைக்கு முரித்தே (௪௫)

௬௦௨. நிலேயிற் றப்பெயர் முசுவின் கண்ணும். (௪௬)

இவைமூன்றுசூத்திரமும் எண்ணியமூன்றுசாதிக்கும் இரலே யுங் கலேயுமென்னும் ஆண்பாற் பெயர் இன்னவாறுரியவென்கின் றன. (இ - ள்.) இரலேயுங் கலேயுமென்பன புல்வாய்க்குரிய; அவற் றுட் கலேயென்பது உழைக்குரித்து; அக்கலேயென்பது முசுவிற்கு வருங்கால் உழைக்குப்போலச் சிறுவரவிற்றன்றி வரும். எ - று. "புல்வா யிரலே நெற்றி யன்ன" எனவும் "கவைத்தலே முதுகலே கா வி ஞெற்றி" எனவுங் "கள்ளியங் காட்ட புள்ளியம் பொறிக்கலே" எ னவும் "மைபட் டன்ன மாமுக முசுக்கலே" எனவும் வரும். முசுவி ற்கு நிலேபெற்றதெனவே அத்துணைநிலேபேறின்றிக் குரங்கிற்கு வரு வனவுங் கொள்க. அது "கருங்கட் டாக்கலே பெரும்பிறி துற்று" என வருமாற்றான் அறிக. (௪௬)

௬௦௩. மோத்தையுந் தகரு முதளு மப்பரும்
யாத்த வென்ப யாட்டின் கண்ணே.

(இ - ள்.) இக்கூறப்பட்ட நான்குபெயரும் யாட்டிற்குரி ய. எ - று. அவை "வெள்யாட்டு மோத்தை" எனவுந் "தகர்ம ருப் பேப்பப்பச் சுற்றுபு திரிந்த" எனவும், "உதளநெடுந் தாம்பு தொடுத்த குறுந்தறி முன்றில்" எனவும் வரும். அப்பரென்பது இ க்காலத்து வீழ்ந்தது போலும். யாத்தவென்றதனாற் கடாயென்ப தும் யாட்டிற்குப் பெயராகக் கொள்க. அது "நிலேக்கோட்டு வெ ள்ளை நரல்செவிக் கடாஅய்" எனவரும். இனிக் குரங்கினை அப்ப ரென்றலுங் கொள்க. (௪௭)

௬௦௪. சேவற் பெயர்க்கொடை சிறகொடு சிவணு
மாயிருந் தூவி மயிலலங் கடையே.

(இ - ள்.) பறப்பனவற்றுள் ஆண்பாற்கெல்லாஞ் சேவற்பெய ர் உரித்து; அவற்றுண் மயிற்காயின் அஃதாகாது. எ-று. "காமர் சே வ லேமஞ் செப்ப" எனவும் "வளைக்கட் சேவல் வாளாது மடியின்"

எனவுந் "தொகுசெந் நெற்றிக் கணங்கொள் சேவல்" எனவுங் "கானங் கோழிக் கவர்குரற் சேவல்" எனவும் "உள்ளூர்க் குரீஇத் துள்ளுநடைச் சேவல்" எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. மாயிருந் தூவிமயில் என்றதனுன் அவை தோகையுடையவாகிப் பெண்பால் போலுஞ் சாயலவாகலான் ஆண்பாற்றன்மை இலவென்பது கொள்க. எனவே, செவ்வேள் ஊர்ந்த மயிற்காயின் அதுவும் நேரவும்படுமென்பது. (சஅ)

சா0கூ. ஆற்றலொடு புணர்ந்த வாண்பாற் கெல்லா
மேற்றைக் கிளவி யுரித்தென மொழிப.

(இ - ள்.) ஏற்றையென்னுஞ்சொல் ஆற்றலொடு கூடிய ஆண்பாற்கெல்லாம். உரித்து. எ—று. அவை "குறுக்கை யிரும்புலிக் கொல்வ லேற்றை" எனவுஞ் "செந்நா யேற்றை கம்மென வீர்ப்ப" எனவுங் "கொடுந்தாண் முதலைக் கொல்வ லேற்றை" எனவும் வரும். இக்கருத்தினனே "பிணர்மோட்டு நந்தின் பேழ்வா யேற்றை" எனவும் "புன்றாள் வெள்ளெலி மோவா யேற்றை" எனவுங் கூறினர். அவையும் அப்பெயரானே வழங்குதல் ஆற்றலுடையவாகத் தோன்றும். எல்லாமென்றதனற் சிறுபான்மை ஆற்றல் இல்லாதனவுங் கொள்க. அது "சுடுகாட்டு ஞெற்றைப் பேணி" என்பது போன்று வருவன. பிறவும் அன்ன. (சகூ)

சா0சா. ஆண்பா லெல்லா மாணெனற் குரிய
பெண்பா லெல்லாம் பெண்ணெனற் குரிய
காண்ப வவையவை யப்பா லான.

இது மேற்கூறிய ஆண்பாற்பெயர்க்கும் இனிவரும் பெண்பாற்பெயருக்கும் புறனடை. (இ - ள்.) ஆணென்னுஞ்சொல் எல்லாச் சாதியுள் ஆண்பாற்கும் உரித்து; பெண்ணென்னுஞ்சொல் எல்லாச்சாதியுட் பெண்பாற்கும் உரித்து; வழக்கினுள் அவ்வாறு காணப்படும் அவை. எ - று. அவை ஆண்யானை பெண்யானை ஆண்குரங்கு பெண்குரங்கு ஆண்குருவி பெண்குருவி என்றாற்போல்வன. இவை காணப்படுமெனவே இத்துணை விளங்கவாராத சிறுவரவினுன் வருவனவுமுள இருபாலுமல்லாதனவென்பது. ஆணலி பெண்ணலி எனவும் ஆண்பனை பெண்பனை எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. (ரு0)

சா0எ. பிடியென் பெண்பெயர் யானை மேற்றே.

இது "முறையானே மூன்றும் எண்ணுமுறைமைக்கணின்ற பெண்மைப்பெயர் கூறிய தொடங்கி ஆண்பாலிற் கழிறு முற்கூறியவாறு

போலப் பிடியினை முற்கூறியது. (இ-ள்.) பிடியென்னும் பெயர் யானைக்கண்ணது. எ - று. அது "பிடியடி முருக்கிய பெருமாப் பூசல்" எனவரும். பெயரொன்றதென்னையெனின், அவை தொடங்குகின்ற தென்பது அறிவித்தற்கென்பது. (ருச)

சுOஅ. ஒட்டகங் குதிரை கழுதை மரையிவை
பெட்டை யென்னும் பெயர்க்கொடைக் குரிய.

(இ - ள்.) ஒட்டகமுங் குதிரையுங் கழுதையும் மரையாவும் பெட்டையென்னும் பெயர்பெறும். எ - று. ஒட்டகப்பெட்டை குதிரைப்பெட்டை கழுதைப்பெட்டை மரையான்பெட்டை எனவரும்.()

சுOகூ. புள்ளு முரிய வப்பெயர்க் கென்ப.

(இ - ள்.) எல்லாப்புள்ளும் பெட்டையென்னும் பெயரான் வழங்குதற்குரிய. எ - று. அவை கோழிப்பெட்டை மயிற்பெட்டை யெனவரும். பிறவும் அன்ன. (ருஉ)

சுகO. பேடையும் பெடையு நாடி னொன்றும்.

(இ - ள்.) பேடையும் பெடையுமென்னும் இரண்டும் முன்னர்நின்ற புள்ளிற்கு ஒன்றும். எ - று. அவை குயிற்பேடை அன்னப்பெடை எனவரும். நாடினென்றதனாற் பெட்டையென்பது வழக்கினுட்பயிலாவென்பது. (ருச)

சுகக. கோழி கூகை யாயிரண் டல்லவை
சூழுங் காலை யளகென லமையா. (ருரு)

சுகஉ. அப்பெயர்க் கிழமை மயிற்கு முரித்தே. (ருசு)

(இ - ள்.) கோழியுங் கூகையும் மயிலுமென்பனவற்றுக்கு அளகென்னும் பெயர் உரியது. எ - று. "மனையுறை யளகின் வாட்டலொடு பெறுகுவிர்" என்பது கோழி. பிறவும் அன்ன. (ருசு)

சுகங. புல்வாய் நவ்வி யுழையே கவரி
சொல்வாய் நாடிற் பிணையெனப் படுமே.

(இ - ள்.) பிணையென்னும் பெண்பெயர்க்குரியன இவைநான்கும். எ-று. "அலங்கல் வார்கழை யுதிரனென் னோக்கிக் - கலைபிணை விளிக்குங் கானத் தாங்கண்" எனவுஞ் "சிறுதலை நவ்விப் பெருங்கண் மாப்பிணை" எனவுஞ் "சிறுதலை நவ்விப் பிணையிற் றிரிந்த - நெறிகோட்டு" எனவுங் "கவரி மான்பிணை நரந்தங் கனவும்" எனவும் வரும். சொல்வாய் நாடிற் பிணையெனப்படுமே என்பது பிணையென்னுஞ் சொற்பொருளினை உண்மைநோக்கிற் பிரியாது பிணையும்

பிறசாதிக்குஞ் சேவற்குஞ் செல்லுமாயினும் மரபுநோக்கப் பிணையெ ன்றற்குச் சிறப்புடையன இவை யென்றவாறு. (ருஎ)

சூகச. பன்றி புல்வாய் நாயென மூன்று
மொன்றிய வென்ப பிணவின் பெயர்க்கொடை.

(இ - ள்) இவை மூன்றுசாதியும் பிணவென்னும்பெயர்க்கு ரியன. எ - று. "நெடுந்தாட் செந்தினைக் கெழுந்த கேழல் - குறுந்தா ட்பிணவொடு குறுகல் செல்லாது" எனவுங் "குறியிறைக் குரம்பைக் குறத்தி யோம்பிய - மடநடைப் பிணவொடு கவர்கோட் டிரலை" என வும் "நாய்ப்பிண வொடுங்கிய கிழநரி யேற்றை" எனவும் "முள்ளெ யிற் றம்பிணப் பசித்தெனப் பசுங்கட் - செந்நா யேற்றைக் கேழ றூக் க" எனவும் வரும். ஒன்றியவென்றதனான் "ஈருயிர்ப் பிணவின் வய ப்பசி களைஇயர்" எனப் புலிக்குங் கொள்க. பிறவும் அன்ன. (ருஅ)

சூகரு. பிணவ லெனினு மவற்றின் மேற்றே.

(இ - ள்.) பிணவலென்பதூஉம் அம்மூன்றற்கும் உரித்து. எ - று. "இரியற் பிணவ றீண்டலின்" என்பது பன்றி. "நான்மு லைப் பிணவல் சொலிய தானுழித்து" என்பதும் அது. ஒழிந்தன வும் அன்ன. (ருகூ)

சூகசா. பெற்றமு மெருமையு மரையு மாவே.

இது மேல் அந்தஞ்சான்றதென்னும் இலேசினானே ஆவென் பது தழீஇக்கொண்டமையின் அஃது இன்னுழியாகா என்கின்றது. (இ - ள்.) ஆவென்னும்பெயர் பெற்றமும் மரையும் எருமையும் பெ றும். எ - று. அவை "புனிற்றாப் பாய்ந்தெனக் கலங்கி" எனவு ஞ் "சேற்றுநிலை முனைஇய செங்கட் காரா" எனவும் "மரையா மரல்கவர மாரி வறப்ப" எனவும் வரும். (சூo)

சூகஎ. பெண்ணும் பிணாவு மக்கட் குரிய.

(இ - ள்.) பெண்ணும்பிணாவும் உயர்திணைப்பெண்மைக்குரிய. எ - று. பெண்ணென்பது "பெண்பா லெல்லாம் பெண்ணெனற் கு ரிய" என்றமையின் ஈண்டுக்கூறுதல் மிகையாம்பிறவெனின், அற் றன்று; அச்சூத்திரம் அஃறிணையதிகாரமாகலின் ஈண்டு விதந்தோதி னானென்பது. ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனான் உயர்திணை ஆணென் பதும் ஈண்டே கொள்ளப்படும். "பெண்கோ ளொழுக்கங் கண்டுகொ ள நோக்கி" எனவும். "ஈன்பிண வொழியப் போகி" எனவும் வரும். "ஆண்கடனுடைமை பாண்கடனாற்றி" என ஆணென்பது உயர்திணை

க்கண்வந்தது. பிறவும் அன்ன. பிணவென்னும் ஆகாரவிறுதி வன் கணமன்மையிற் குறியதன் இறுதிச்சினைகெட்டு உகரம்பெறாது நின்றது. மக்கட்குரியவெனவே, உரியவன்றித் "துறுகல் விடரளைப் பிணவுப்பசி கூர்ந்தென" எனப் புலிமுதலியனவற்றிற்குங்கொள்க. ()

சூகஅ: எருமையு மரையும் பெற்றமு நாகே. (சூஉ)

சூகக. நீர்வாழ் சாதியு ணந்து நாகே (சூங)

(இ - ள்.) இந்நான்கற்கும் நாகெனும்பெயர் உரித்து. எ - று "எருமை நல்லான் கருநாகு பெறூஉம்" எனவும், "உடனிலை வேட்கையின் மடநாகு தழீஇ - யூர்வயிற் பெயரும் பொழுதின்" எனவும், "நாகிள வளையொடு பகன்மணம் புகூஉம்" எனவும் வரும். (சூங)

சூஉ0. மூடுங் கடமையும் யாடல பெறா.

(இ - ள்.) இவ்விருபெயரும் யாட்டிற்கேயுரிய பெண்மைப் பெயர். எ - று. இவை இப்பொழுது வழக்கினுள் அரிய. (சூச)

சூஉக. பாட்டி யென்பது பன்றியு நாயும். (சூ௫)

சூஉஉ. நரியு மற்றே நாடினர் கொளினே. (சூசூ)

(இ - ள்.) பாட்டியென்று சொல்லப்படுவன பன்றியும் நாயும் நரியும். எ - று. பிறவும் அன்ன. (சூசூ)

சூஉங. குரங்கு முசுவு மூகமு மந்தி.

(இ - ள்.) இம்மூன்று சாதிப் பெண்பாலும் மந்தியென்னும் பெயர்பெறும். எ - று. "கைமை யுய்யாக் காமர் மந்தி" எனவுங் "கருமுக மந்தி செம்பி னேற்றை" எனவும் வரும். ஊகத்துக்கும் இஃதொக்கும். (சூஎ)

சூஉச. குரங்கி னேற்றினைக் கடுவ னென்றலு
மரம்பயில் கூகையைக் கோட்டா னென்றலுஞ்
செவ்வாய்க் கிளியைத் தத்தை யென்றலும்
வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை யென்றலுங்
குதிரையு ளாணினைச் சேவ லென்றலு
மிருணிறப் பன்றியை யேன மென்றலு
மெருமையு ளாணினைக் கண்டி யென்றலு
முடிய வந்த வவ்வழக் குண்மையிற்
கடிய லாகா கடனறிந் தோர்க்கே

இது மரீஇவந்து முடிந்த மரபுணர்ற்று. (இ - ள்.) ஆண்கு ரங்கினைக் கடுவனென்றலும், மரப்பொதும்பினுள் வாழுங் கூகை யைக் கோட்டானென்றலுஞ், செவ்வாய்க் கிளியைத் தத்தையெ ன்றலும், வெருகினைப் பூசையென்றலும், ஆண்குதிரையைச் சேவ லென்றலும், இருணிறப் பன்றியை ஏனமென்றலும், எருமையே ற்றினைக் கண்டியென்றலும், அவ்வாறுமுடிந்த வழக்குண்மையிற் கடியப்படா கடப்பாடு அறிந்தோர்க்கு. எ - று. "கடுவனு முறியு மக் கோடியோ னையே." ஆண்குரங்கு. இதனைக் கடியலாகாதெ னப்பட்ட இழுக்கென்னையெனின், மக்கட்கும் வெருகிற்கும் அக்கா லத்துப் பயின்றனபோலுமாதலின். கூகையைக் கோட்டானென் றலும் வழக்காகலான் அமையும், மரம்பயில் கூகையென்றதென் னையெனின் மரக்கோடு விடாமையிற் கோட்டானென்னும் பெ யர்பெற்றதென்றற்கு. தத்தையென்பது பெருங்கிளியாதலிற் சிறுகிளி க்கும் அப்பெயர்கொடுத்தலமையுமென்றவாறு. செவ்வாய்க்கிளியென் றதனைச் சிறுகிளிமேற்கொள்க. வெவ்வாய் வெருகென்றதனாற் பட ப்பை வேலியும் புதலும் பற்றி விடக்கிற்கு வேற்றுயிர்கொள்ளும் வெருகினை இல்லுறை பூசையின் பெயர்கொடுத்துச் சொல்லலும் அ மையுமென்றவாறு. குதிரையைச் சேவலென்றல் இக்காலத்தரிதா யிற்று. அதுவுஞ் சிறகொடு சிவணாதாயினும் அதனைக் கடுவிசை பற்றிப் பறப்பதுபோலச் சொல்லுதல் அமையுமென்பது கருத்து. எருமையேற்றினையுங் கண்டியென்பபோலும். அது காணலாயிற்றில் லை. அதனை இலக்கணவகையானுடைய பெயரென்றலுமாம். இதுபொ ழுதின்றென்பது. கடனறிந்தோரென்றதனான் வழக்கினுஞ் செய்யுளி னும் அவை வந்தமையிற் கடப்பாடறிவோர்க்குக் கடியலாகாதென்ற வாறு. இன்னும் இப்பரிகாரத்தாலே கோழியை வாரணமென்றலும் வெருகினை விடையென்றலும் போல்வன பலவுங்கொள்க. அவை "கா ன வாரண மீனுங்-காடாகி விளியு நாடுடை யோரோ" எனவும் "வார ணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீஇ" எனவும் "வெருக்கு விடைய ன்ன வெருளேறுக்குக் கயந்தலை" எனவும் வரும். (௬௮)

௬௯. பெண்ணு மாணும் பிள்ளையு மவையே.

இதுவுமது. பெண் ஆணென்பன இருதிணைப்பெண்மைக்கும் ஆண்மைக்கும் பொதுவென்பன முற்கூறினான், மேல் ஒன்றற்குரி ய பெயர் மரீஇவந்து பிறிதொன்றற்காயவழியுங் கடியலாகாதென நின்ற அதிகாரத்தான் இவையும் அவ்வாறே திரியினுங் கடியலாகாதெ ன்றவாறு. (இ - ள்.) பெண்ணும் ஆணும் பிள்ளையுமென வாளாது

சொல்லியவழி உயர்திணைக்கேற்றன மரீஇவந்த மரபு. எ - று. மகக் குழவியென்பனவோவெனின், அவை அத்துணைப்பயின்றில உயர்திணைக்கென்பது. எடுத்தோதிய மூன்றும் ஆயின. வாளாதே பெண் வந்ததென்றவழி அஃறிணைப்பொருளென்பது உணரலாகாது, பெண் குரங்கு வந்தது என விதந்தே கூறல்வேண்டுமென்பது. பெண்பிறந்தது ஆண்பிறந்தது பிள்ளைபிறந்தது என அடையடாது சொல்லியவழி உயர்திணைக்கேயாம். அஃறிணைக்காயின் அற்றன்றென்பது. (சுகூ)

சு௭௬. நூலே கரக முக்கோன் மணையே
யாயுங் காலை யந்தணர்க் குரிய.

இஃது உயர்திணை நான்குசாதியும் பற்றிய மரபு உணர்த்துவான் முறையானே அந்தணர்க்குரிய மரபுபட்டுவரும் கலப்பைவேறு பாடுணர் - ற்று. (இ - ள்.) முந்நூலுங் குண்டிகையும் முக்கோலும் யாமைமணையும் போல்வன அந்தணர்க்கு உரிய. எ-று. ஆயுங்காலை யென்றதனாற் குடையுஞ் செருப்பும் முதலாயினவும் ஒப்பன அறிந்துகொள்க. உதாரணம்;—"எறிந்தரு கதிர்தாங்கி யேந்திய குடைநீழ - லுறித்தாழ்ந்த கரகமு முறைசான்ற முக்கோலும்" எனவும் "தண்டொடு பிடித்த தாழ்கமண் டலத்துப் - படிவ வுண்டிப் பார்ப்பன மகனே." எனவும் வரும். இன்னும் ஆயுங்காலையென்றதனான், ஒருகோலுடையார் இருவருளர், அவர் துறவறத்து நின்றாராகலின் உலகியலின் ஆராயப்படாரென்பது. முக்கோலுடையார் இருவருட் பிச்சைகொள்வானும் பிறுண்டிருந்து தனதுண்பானும் உலகியலின் நீங்காமையின் அவரையே வரைந்தோதினனென்பது. மற்று அரசர்க்கும் வணிகர்க்கும் உரியநூலினை ஈண்டு வரைந்தோதினதென்னை யெனின், ஒருகோலுடையான் நூல்களைவானாகலின் அவனுஞ் சிறுபான்மை அந்தணனெனப்படுமென்பது கோடற்குங் கரகமும் மணையும் உடையனென்றற்குமென்பது. நூலினை முற்கூறினன் பிறப்புமுறையானுஞ் சிறப்புமுறையானுமென்பது. இனிக் குடுமியுங் குசையும் போல்வன கூறிற்றிலன், அது முன்னரும் பின்னரும் வருதலானும் மன்னரும் வணிகரும் பெறுதலானுமென்பது. (௭௦)

சு௭௭. படையுங் கொடியுங் குடையு முரசு
நடைநவில் புரவியுங் களிறுந் தேருந்
தாரு முடியு நேர்வன பிறவுந்
தெரிவுகொள் செங்கோ லரசர்க் குரிய.

இது முறையானே அரசர்க்குரியன கூறுகின்றது. (இ - ள்.) கொடிப்படையுங் கொடியுங் குடையும் முரசுங் குதிரையும் யானையுந் தேருந் தாரும் முடியும் பொருந்துவன பிறவும் அரசர்க்குரிய. எ - று. பிறவும் என்றதனாற் கவரியும் அரியணையும் அரண்முதலாயினவுங் கொள்க. தெரிவுகொள் செங்கோல் அரசரென்றதனானே செங்கோல் கொளப்பட்டது; தாரெனவே போர்ப்பூவுந் தார்ப்பூவும் அடங்கின. படையென்புழி நடைநவில் புரவியுங் களிறுந் தேரும் அடங்கா வோவெனின் அடங்கும். அவைநோக்கிக் கூறினானல்லன். அவை பட்டஞ்சாத்தியவாதல் நோக்கிக் கூறப்பட்டன. அஃதேற் தேர்கூறி யதென்னையெனின், அதுவும் அவைபோல அரசர்க்கே உரியதென் றுளதென்றற்கும் அதுபூண்ட குதிரையும் அவர்க்கேயுரியவென்றுள வென்றற்குங் கூறினானென்பது. இக்கருத்தினாற்போலும் நடைந வில்புரவியெனச் சிறப்பித்து அதனை முற்கூறியதென்பது. எல்லா வற்றினுஞ் சிறந்ததாதலான் முடி பிற்கூறப்பட்டது. தெரிவுகொள் செங்கோல் அரசரென்பதனான் அரசரெல்லாந் தந்நாட்டு நன்றுந் தீதும் ஆராய்ந்து அதற்குத் தக்க தண்டஞ் செய்தற்கு உரிமையும் அதுவெனக்கொள்க. (எக)

கூஉஅ. அந்த ணாளர்க் குரியவு மரசர்க்
கொன்றிய வரூஉம் பொருளுமா ருளவே.

இது மேலதற்கோர் புறனடை. (இ - ள்.) அந்தணாளர்க்கு உரியவென மேல் ஓதப்பட்டனவற்றுண் முந்நூலும் மணையும்போல் வன அரசசாதிக்குரியவாகியும் வரும். எ - று. பொருளுமாருளவெ ன்றதனான் அந்தணாளர்க்குரியனவற்றுள் வேள்விக்கலப்பையொன் றிவருதல் பெரும்பான்மையென உணர்க. ஈண்டு அவற்றை விதந் தோதினான் ஒழிந்த புலனெறிவழக்கினுட் பயிலாமையினென்பது. "அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமு - மைவகை மரபி னரசர் பக்கமு - மிருமூன்று மரபி னேனோர் பக்கமும்" பற்றி வாகைப்பொ ருள் பிறத்தலின் அவற்றைப் புறத்திணையியலுட் கூறினான். ஆயி னும் ஈண்டுத் தழீஇக்கொள்ளப்படும் மரபுவகையானென்பது. என் போலவெனின், "அ இ உ அம் மூன்றுஞ் சுட்டு." என நான்மரபி னுள் ஓதிய மூவகைச்சுட்டினை இடைச்சொலோத்தினுள் ஓதானாயி னன் அதுபோலவென்பது. "கொன்று களம்வேட்ட ஞான்றை" எனவும் "அடுகளம் வேட்ட வடுபோர்ச் செழிய" எனவும் அரசர்க் கு வேள்விகூறினவாறு. பிறவும் அன்ன. (எஉ)

கூஉகூ. பரிசில்பா டாண்டிணைத் துறைக்கிழ மைப்பெ
நெடுந்தகை செம்ம லென்றிவை பிறவும் [யர்
பொருந்தச் சொல்லுதலவர்க்குரித் தன்றே.

இஃது ஐயம் அறுத்தது; அந்தணாளர்க்குரியன அரசர்க்குமு ரியன உளவெனக் கேட்ட மாணாக்கன் அரசர்க்குரியனவும் அந்தண ர்க்குரியகொல்லென்று ஐயுறுமாற் காத்தமையின். இஃது எய்தன்மே ற் சிறப்புவிதியெனினும் அமையும். என்னை? ஈண்டு ஓதப்பட்டவை அரசர்க்குரியவென்பது கொள்ளவைத்தமையின். (இ - ள்.) பரிசி ல்=பரிசில்கடாநிலையும் பரிசில்விடையும் போல்வன: பாடாண் டிணைத்துறைக்கிழமைப்பெயர்=பாடாண்டிணைக்குரிய கைக்கிளைப் பொருள்பற்றியுங் கொடைத்தொழில்பற்றியும் பெறும்பெயர்: அவை காளை இளையோன் என்பன போல்வன; அவையும் நெடுந்தகை செ ம்மலென்பன முதலாயினவும் இவைபோல்வன பிறவும் புணர்ந்துணா வகையாற் சொல்லினல்லது சாதிவகையாற் கூறுதல் அந்தணர்க்குரித் தன்று. எ - று. பரிசில்கடாநிலையும் பரிசில்விடையும் போல்வன கூறியுங் கைக்கிளைப்பொருள் கூறியுங் கொடைத்தொழில் கூறியும் அவற்றுக்கேற்ப எடுத்தோதிய பெயர்கூறியும் அந்தணரைத் தன்மை வகையாற் செய்யுள்செய்யப் பெறுமென்பது கருத்து. புணர்ந்துணா வகையான் அவையாமாறு ;—"எண்ணணப் பலவேட்டு மண்ணணப் புகழ்பரப்பியும்" எனவரும். கொடைத்தொழில் வேள்விக்காலத்த தென வரையறுத்தலிற் பொருந்தக்கூறுதல் அவர்க்குரித்தன்றென் றுனென்பது. பாடாண்டிணைத்துறைப்பெயரொன்றோது கிழமைப்பெ யரொன்றநென்னையெனின், அவை ஐந்திணைப்பெயராகி வருங்காலு ம் அவர்க்குரியவல்லவென்றற்கு. எனவே, அரசர்க்காயின் இவை யெல்லாம் உரியவென்பவாயிற்று. மற்றுப் பாடாண்டிணைக்குரியவல் லவென மற்றைத்திணைக்கிழமைப்பெயர் உரியவாம் பிறவெனின், அஃது "இடையிருவகையோ ரல்லது நாடிற் - படைவகை பெறார்" என மேற்கூறி விலக்குமென்பது. (எகூ)

கூஙo. ஊரும் பெயரு முடைத்தொழிற் கருவியும்
யாருஞ் சார்த்தி யவையவை பெறுமே.

இது மேற்கூறிய அந்தணர்க்கும் அரசர்க்கும் உரியனவற்றோ டு ஒழிந்த சாதியோர்க்கும் ஒப்பன உடன்கூறுகின்றது (இ - ள்.) நான்குசாதியாரும் பிறந்த ஊரும் அவர்தம்பெயரும் அவர்சாதிக்கு உரித்தென்றற்கேற்ற கருவியும் யாருஞ் சார்த்தப்பட்டவை அவை பெ

றுப. எ - று. இம்மூன்றும் வரையறுத்துச் சொல்லப்பட்டா் எல்லாச் சாதியார்க்கும் ஒப்பச்செல்லுமென்பது கருத்து. எற்றுக்கு ? இவை சாதிபற்றி வேறுபடாப் பொருளாகலின். ஊரும் பெயருமென்பன, உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசி பெருங்குன்றூர்ப்பெருங்கௌசிகன் கடியலூருருத்திரங்கண்ணன் என்பன அந்தணர்க்குரியன ; உறையூர்ச்சோழன் மதுரைப்பாண்டியன் என்பன அரசர்க்குரியன ; காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணன் மதுரை அறுவைவாணிகன் இளவேட்டன் என்பன வணிகர்க்குரியன ; அம்பர்கிழான் நாகன் வல்லங்கிழான்மாறன் எனபன வேளாளர்க்குரியன. இனி உடைத்தொழிற் கருவியென்பன, அந்தணர்க்குச் சுருவையுஞ் சமிதைகுறைக்குங் கருவியும் முதலாயின ; அரசர்க்குக் குடியுங் கூழும் அமைச்சும் நட்பும் முதலாயின ; வணிகர்க்கு நாவாயும் மணியும் மருந்தும் முதலாயின ; வேளாளர்க்கு நாஞ்சிலுஞ் சகடமும் முதலாயின. பிறவும் அன்ன. அவையெல்லாம் அவரவர்செய்யுட்குரியவென்பது. (எச)

சாஙக. தலைமைக் குணச்சொல்லுந் தத்தமக் குரிய
நிலைமைக் கேற்ப நிகழ்த்துப வென்ப.

இதுவும் அது. (இ - ள்.) அந்நான்குசாதியார் தலைமைக்குணம்பட்ச் சொல்லுஞ் சொல்லும் அவரவர்க்குரிய நிலைமைக்கேற்ப நிகழ்த்தவும்படும். எ - று. அந்தணர் தலைமைக்குணங் கூறுங்காற் பிரமனோடு கூறியும் அரசனை மாயனோடு கூறியும் வணிகனை நிதியின்கிழவனோடு கூறியும் வேளாண்மாந்தரை வருணனோடு கூறியுந் தலைமைக்குணச்சொல் நிகழ்த்தப்படும். அவையெல்லாம் அவரவர்செய்யுளுட் கண்டுகொள்க. (எரு)

சாஙஉ. இடையிரு வகையோ ரல்லது நாடிற்
படைவகை பெறாஅ ரென்மனார் புலவர்.

மேல் நான்கு வருணத்தாரையும் உடன் கூறிவந்தான் இது முதலுங் கடையும் ஒழித்து இடைநின்ற இருவருணத்தார்க்கும் ஆவதோர் புறனடைகூறுகின்றது. (இ-ள்.) அரைசரும் வணிகருமல்லது படைப்பகுதிபெறார். எ - று. படைப்பகுதியென்பன வேலும் வாளும் வில்லும் முதலாயின. நாடினென்பதனான் ஒருசார்அந்தணரும் படைக்குரியரென்பதுகொள்க. அவர் இயமங்கியாருந் துரோணனுங் கிருபனும் முதலாயினாரெனக்கொள்க. வேளாண்மாந்தர்க்கும் இஃதொக்கும். இவை விகாரமெனவும் எடுத்தோதிய வருணங்கட்கே இஃதியல்பெனவுங்கொள்க. (எகூ)

சூ௩௩. வைசிகன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை.

இது வணிகர் மரபுகூறுகின்றது. (இ - ள்.) வணிகர்க்குத் தொழிலாகிய வாணிகவாழ்க்கை உள்ளுறையாகச் செய்யுள்செய்தல் பெரும்பான்மையுமாம். எ - று. அவையும் அவர்செய்யுளிற்காணப்படுமாறு அறிந்து கொள்க. (எ௭)

சூ௩௪. மெய்தெரி வகையி னெண்வகை யுணவின்
செய்தியும் வரையா ரப்பா லான.

இன்னும் வணிகர்க்கே உரிய தொழில்கூறுகின்றது. (இ - ள்.) பொருள் தெரிந்த வகையான் எண்வகைக் கூலமுஞ் செய்து விளைத்தலும் அவர்கடன். எ - று. அவையும் அவர் பண்டத்தோடு உபகாரப்படுமாகலின் வரையப்படாதென்றுனென்பது. எண்வகையுணவென்பன பயறும் உழுந்தும் கடுகுங் கடலையும் எள்ளுங் கொள்ளும் அவரையுந் துவரையுமாம். (எ௮)

சூ௩௫. கண்ணியுந் தாரு மெண்ணின ரான்டே.

இதுவும் அது. இவையும் வணிகர்க்குரியன. எ - று. கண்ணியென்பன சூடும் பூ. தாரென்பது ஒருகுலப்பிறந்தார்க்குரித்தென வரையறுக்கப்படுவதாயிற்று. எண்ணப்படுமெனவே அவரவர்க்குரியவாற்றாற் பலவாகிவரும். அவை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (எ௯)

சூ௩௬. வேளாண் மாந்தர்க் குழுதூ ணல்ல
தில்லென மொழிப பிறவகை நிகழ்ச்சி.

இது வேளாண்மாந்தர்க்குக் கூறப்படுந் தொழில்கூறுகின்றது. (இ - ள்.) வேளாண்மாந்தர் பலவகைப்பட்ட தொழிலினரோனும் உழுந்தொழிலே பெரும்பான்மைத்தாகலான் அதனையே சிறப்பித்துச் சொல்லுதல் மரபு. எ - று. உழுதுண்டுவாழ்வாரென்பது இதன்பொருளாயிற்று. மற்றுப் பார்ப்பியன் முதலாகிய நால்வகைத் தொழிலும் வாகையுட் கூறினமையின் இருக்கிரமும் மேலைச் சூத்திரங்களும் மிகையாம் பிறவெனின், அற்றன்று; பார்ப்பியலும் அரசியலும் வாணிகத்தொழிலுமாகிப் பொதுப்படகின்ற ஓதலும் வேட்டலும் ஈதலும் இவர்க்கு ஒத்தசிறப்பினவாகலானும் அவருள் வணிகர்க்கும் ஒழிந்த வேளாளர்க்கும் ஒத்தசெய்தியெனவாகிய உழவுதொழிலும் நிரைகாத்தலும் வாணிகமுமென்பன அவற்றின் ஒத்தசிறப்பினவன்றி அவற்றுள்ளும் ஒரோவொன்று ஒரோவருக்குத்தார்க்கு உரியவாமாகலானும் ஈண்டு அவை விதந்துகூறினுனென்பது. நிரைகாவ

லும் உழவுதொழிலும் வணிகர்க்கும் வேளாளர்க்குந் தடுமாறுதல்போ லாது வாணிகவாழ்க்கை வேளாண்மாந்தர்க்குச் சிறுவரவிற்றெனவும் உழுதுண்டல் வணிகர்க்குச் சிறுவரவிற்றெனவும் எண்வகைக்கூலந் தொடு பட்டதே பெருவரவிற்றெனவுங் கூறினான் இச்சூத்திரங்களா னென்பது. இதனது பயம் புலனெறிவழக்கினுள் இவர்க்கு இவை சிறந்தமரபென்றலாயிற்று. (௮0)

சூ௩௭. வேந்துவிடு தொழிலிற் படையுங் கண்ணியும்
வாய்ந்தன ரென்ப வவர்பெறும் பொருளே.

இது நான்காம் வருணத்தார்க்கோர் புறனடை. (இ - ள்.) வேந்தர் கொடுப்பின் வேளாண்மாந்தர்க்குப் படைக்கலமுங் கண்ணியும் பெறும்பொருளாகச் சொல்லப்படும். எ - று. வேந்துவிடுதொழி லென்பது வேந்தனாற் கொடுக்கப்படுந் தண்டத்தலைமையாகிய சிறப் புக்காரணத்தானென்றவாறு. அகத்திணையியலுள் "உயர்ந்தோர்க் குரிய வோத்தி னான" என்புழிக் கூறப்பட்டதெனின், வேளாளரையொ ழித்து ஒழிந்தோரைநோக்கிற்று அச்சூத்திரமென்பது. மேற்கூறியவ ற்றையும் மரபுபற்றி ஈண்டு வரையறைகூறுகின்றவாறெனக் கொள்க. அவையும் அவரவர் பாட்டுக்களுட் காண்டுகொள்க. (௮௧)

சூ௩௮. அந்த ணாளர்க் கரசு வரைவின்றே.

இஃது எல்லாவற்றினுஞ் சிறுவரவிற்றாகி அரசர்க்குரிய தொ ழில் அந்தணர்க்குரியவாகலின் ஈண்டுப் போதந்து கூறுகின்றது. (இ - ள்.) அரசர் இல்வழி அந்தணரோ அவ்வரசியல்பூண்டொழுக லும் வரையப்படாது. எ - று. மக்களைத்தின்ற மன்னவர்க்குப் பின் னை மறையோரான் அரசுதோற்றப்பட்டாற்போலக் கொள்க. (௮௨)

சூ௩௯. வில்லும் வேலுங் கழலுங் கண்ணியுந்
தாரு மாரமுந் தேரும் வாளு
மன்பெறு மரபி னேனோர்க்கு முரிய.

இது முடியுடைவேந்தரல்லாக் குறுநிலமன்னர்க்குரியனகூறு கின்றது. (இ - ள்.) இவ்வெண்ணப்பட்டனவெல்லாங் குறுநிலமன் னர்க்கு உரியன. எ - று. மன்பெறுமரபின் ஏனோரெனப்படுவார் அரசுபெறுமரபிற் குறுநிலமன்னர் எனக்கொள்க. அவை பெரும் பாணாற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங் காணப்படும். (௮௩)

சூ௪0. அன்ன ராயினு மிழிந்தோர்க் கில்லை.

இஃது எய்தியதிகந்துபடாமைக் காத்தது. (இ - ள்.) மன்ன வர்போலுஞ் செல்வத்தராகி இழிகுலத்தோர் நாடாண்டாராயினும் அவர்க்கு இவை கூறலமையாது. எ - று. "மன்பெறு மரபினேனோர்" எனவே, அரசர் வைசியரன்றிக் கீழ் அமையாவாயிற்று. (௮௪)

சூ௪௧. புறக்கா ழனவே புல்லென மொழிப
அகக்கா ழனவே மரமென மொழிப.

இது மக்களை வழங்குமாற்றுக்கண் மரபுகூறி இனி ஓரறிவுயிர்க்கு இன்னவாறு சொல்லுதன் மரபென்பதுணர் - ற்று. (இ - ள்.) புறத்துக் காழ்ப்புடையனவற்றைப் புல்லெனவும் அகத்துக் காழ்ப்புடையனவற்றை மரமெனவுஞ் சொல்லுப. எ - று. புறக்காழனவெனவே அல்வழி வெளிறென்பதறியப்படும். அவை பனையுந் தெங்குங் கமுகும் முதலாயின புல்லெனப்படும், இருப்பையும் புளியும்ஆச்சாவும் முதலாயின மரமெனப்படும். இங்ஙனம் வரையறைகூறியுயர்ந்த தென்னை? புறத்தும் அகத்துங் கொடிமுதலாயின காழ்ப்பின்றியும் அகின்மரம்போலவன இடையிடை பொய்ப்பட்டும் புல்லும் மரனும் வருவன உளவாலெனின், இரண்டிடத்தும் ஏகாரம் பிரித்துக்கூறின மையானும் எனமொழிப என்று இருவழியுஞ் சிறப்பித்து விதந்த மையானுஞ் சிறுபான்மை அவையும் புல்லும் மரனுமென அடங்குமென்பது. "இரும்பனம் புல்லின் பசுந்தோட்டுக் குடம்பை" எனவும் "யாஅங் கொன்ற மரஞ்சுட் டியவின்" எனவும் வரும். "நிலாவி னிலங்கு மணன் மருகிற் - புலாலஞ் சேரிப் புல்வேய் குரம்பை" எனப் புறக்காழும் அகக்காழும் அல்லன புல்லெனப்பட்டனவென்பது. அது பனையோலையுமாகலிற் புறக்காழுடைய பனையுமாமென்பது. உதி மரக்கிளவியுமாமென்பதுஞ் சிறுபான்மை. பிறவும் அன்ன. (௮௫)

சூ௪௨. தோடே மடலே யோலை யென்றா
ஏடே யிதழே பாளை யென்றா
ஈர்க்கே குலையென நேர்ந்தன பிறவும்
புல்லொடு வருமெனச் சொல்லினர் புலவர்.

இது முறையானே புறக்காழனவற்றைச் சொன்மரபுணர்த்து. (இ - ள்.) எண்ணப்பட்ட வாய்பாடும் பிறவும் புல்லுறுப்பினைச் சொல்லும் வாய்பாடு. எ - று. பிறவுமென்றதனாற் குரும்பை நுங்கு நுகும்பு போர்தையென்றற்றொடக்கத்தனவுங்கொள்க. "இரும்பனை வெண்டோடு மிலைந்தோ னல்லன்" எனவும் "மாவென மடலுமூர்ப"

எனவுந் "துகடபு காட்சி யவையத்தா ரோஇ" எனவும் வரும். ஒழிந் தனவுங் கொள்க. "வண்டோட்டு நெல்லின் வாங்குகதிர்க் கழனி" எ ன்பதும் அது. நேர்ந்தனபிறவும் என்பது "கேட்டாரை உடம்படு விப்பன பிறவுமென்றவாறு. "வெண்டோட்டுப் பெண்ணை வளர்ந்து நுங்கின்" எனவும் "பனைநுகும் பன்ன சினைமுதிர் வராலொடு" எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. (௮௬)

௬௪௩. இலையே முறியே தளிரே தோடே
சினையே குழையே பூவே யரும்பே
நனையுள் ளுறுத்த வனையவை யெல்லா
மரனொடு வரூஉங் கிளவி யென்ப.

இஃது அகக்காழனவற்றுப்பினைச் சொல்லும் மரபுணர்த்து. (இ - ள்.) எண்ணப்பட்டனவும் பிறவுமெல்லாம் மரத்துறுப்பினைச் சொல்லும் வாய்பாடு. எ - று. அனையவையெல்லாமென்ற புறனடை யானே புல்லுந் தழையும் பொங்கரும் முதலாயின கொள்க. அவை "தேய மடைவயிற் றேக்கிலை குவைஇ" எனவும் "முறிமேய யாக்கை" எனவும் "யாஅ வொண்டளி ரரச்கு விதிர்த்தன" எனவுந் "தோ டுதோய் மலிர்நிறை யாடியோர்" எனவும் "மேக்கெழும் பெருஞ் சினை யிருந்த தோகை" எனவுங் "சொய்தழை யகைகாஞ்சித் துறை யணி நல்லூர" எனவும் "நனைத்த செருந்தி" எனவும் "அண்டர் மகளி ர் தண்டழை யுடீஇய - மரஞ்செல மிதித்த மாஅல் போல" என்று ற்போல வருவனவுமெல்லாங் கொள்க. மேலைச்சூத்திரத்துப் புல்லொ டுவருமெனச் சொல்லினரோனவும் இச்சூத்திரத்து மரனொடுவரூஉங் கிளவியெனவும் மிகைபடக் கூறியதென்னையெனின், அம்மிகை யானே எடுத்தோதிய புறக்காழனவும் அக்ககாழனவுமன்றி அவற் றொடு தழீஇக்கொள்ளப்படுவனவுமெல்லாம் இவற்றுக்குரியவென்பது கொள்க. அவை ஊகம்புல்லுஞ் சீழ்கம்புல்லும் பஞ்சாய் முதலி யனவும் புழற்கால் ஆம்பல் முதலியனவும் புல்லெனப்பட்டடங்கி யவற்றின்பெயரும் பெறுமென்பது. பிடாவுங் காயாமுதலிய புதலும் பிரம்புமுதலாகிய கொடியும் மரமெனப்பட்டவற்று உறுப்பின்பெயர் பெறுமென்பது. அவை ஊகந்தோடு சீழ்கந்தோடு எனவும் பிடவிலை காயாம்பூ முல்லைப்பூ எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. மற்றுப் பிறப்பு முறையாற் தளிர் முற்கூறாது இலை முற்கூறியதென்னையெனின், புல் லினுள் ஒருசாரன இலையெனவும் பூவெனவும்படுமென அதிகாரங்கோ டற்கென்க. அவை "ஈத்திலை வேய்ந்த வேய்ப்புறக் குரம்பை" என வும் ஆம்பலிலை தாமரையிலை எனவும் ஆம்பற்பூ தாமரைப்பூ எனவும் வ

ரும். பிறவும் அன்ன கொள்க. இன்னும் இவ்விலேசானே புல்லிற்குரியன மரத்திற்கு வருவனவுங் கொள்க. அவை "ஈன்றவடிதலைபோலீர்பெய்யுந் தளிரொடும்" என ஈர்க்கென்பது மாவிலைமேல் வந்தது. பிறவும் அன்ன. (அஎ)

௬௪௪. காயே பழமே தோலே செதிளே
வீழோ டென்றாங் கவையு மன்ன.

இது மேற்கூறிய இரண்டற்கும் பொதுவுறுப்புணர்த்து. (இ-ள்.) இவையும் அவ்விருதிறத்தோடொக்கும். எ - று. உதாரணம் தெங்கங்காய் கமுகங்காய் எனவும் வேப்பங்காய் மருதங்காய் எனவுங் காயென்பது அவ்விரண்டற்கும் வந்தது. பழமென்பதற்கும் இஃதொக்கும். பனந்தோல் வேப்பந்தோல் பனஞ்செதிள் வேப்பஞ்செதிள் தாழைவீழ் இத்திவீழ் என இவையும் இருபாற்குரியவாயின. மற்று இவையெல்லாம் வரையறையின்றிச் செல்லுமாயிற் புறக்காழன அகக்காழனவென வரையறுத்துப் பயந்ததென்னையெனின், அவ்விருபகுதியுள் அடங்கக்கூறியவெல்லாம் புல்லெனவும் மரமெனவும் படாவென்றற்கும் அவற்றுறுப்பு ஒதியவாற்றாற் புல்லின்கண்ணும் மரத்தின்கண்ணும் பெருவரவினவாமென்றற்குமென்பது. (அஅ)

௬௪௫. நிலந்தீ நீர்வளி விசும்போ டைந்துங்
கலந்த மயக்க முலக மாதலி
னிருதிணை யைம்பா லியனெறி வழாஅமைத்
திரிவில் சொல்லொடு தழாஅல் வேண்டும்.

இஃது உலகியலெல்லாம் மரபிற்றிரியாமையின் அதன்சிறப்புணர்த்தி அதற்குக் காரணமுங் கூறுகின்றது. (இ - ள்.) நிலனுந் தீயும் நீருங் காற்றும் ஆகாயமுமென்னும் ஐம்பெரும் பூதமுங் கலந்த கலவையல்லது உலகமென்பது பிறிதில்லாமையின் அவற்றைச் சொல்லுமாறு சொல்லாது இருதிணைப்பொருளென வேறுபடுத்தும் ஐம்பாலென வேறுபடுத்தும் வழங்குகின்ற வழக்கெல்லாம் மரபிற்றிரியாத சொல்லொடு தழீஇ வரல் வேண்டும். எ - று. இதன்கருத்து நிலம்வலிது தீவெய்து நீர்தண்ணென்றது வளியெறிந்தது விசும்பு அகலியது என அஃறிணைவழக்கினவாயினும் இவை கலந்தவழியும் அவ்வாய்பாட்டான்வழங்காது உயர்திணைவாய்பாடு வேறாகவும் அஃறிணைவாய்பாடு வேறாகவும் அவைதம்முட்பகுதியாகிய ஐந்துபாற்சொல்லும் வெவ்வேறாகவும் வழங்குகின்ற வழக்கிற்குக் காரணம் மரபல்லது பிறிதில்லையென்றவாறு. எனவே, மரபினை வலியுறுத்தவாறு.

மற்று நிலம் நீர் தீ வளி ஆகாயமென ஒன்று மூன்றனுள் அடங்குமுறை யாற்கூறுதல் செய்யாது மயங்கக் கூறியதென்னையெனின், அவை கலக்குங்கால் ஓரோபொருளின்கண்ணும் அம்முறையானே நிற்குங் கொலென்று கருதினுங் கருதற்க, மயங்கிநிற்குமென்றற்கு அவ்வாறு கூறினனென்பது. (அகூ)

கூசகூ. மரபுநிலை திரிதல் செய்யுட் கில்லை
மரபுவழிப் பட்ட சொல்லி னான.

இது மரபினையே வற்புறீஇயது. (இ - ள்.) வழக்கினகத்து வரலாற்றுமுறைமை பிறழாது வருதலே தக்கது, மற்றுச் செய்யுள்செய்த சான்றோர் அதற்கேற்ற வகையாற் செய்யப்பெறுவராகலின். எ - று. அவர்க்கு இம்மரபுவேண்டுவதன்றுகொலென்று கருதினுங் கருதற்க "மரபேதானு, நாற்சொல் லியலான் யாப்புவழிப் பட்டன." என்றதனுன் மரபுவழிப்படுங்காலென்பான் மரபுவழிப்பட்ட சொல்லினானென்றானென்பது. ஆண்டுக்கூறிய மரபு உலகியலாகலான் அவ்வுலகியல் அவ்வாறாதற்குக் காரணம் ஈண்டுக் கூறிச் செய்யுட்கும் அதுவே காரணமெனக் கூறினனென்பது. இதனதுபயன், செஞ்ஞாயிறென்பது வழக்கன்றாயினும் உண்மைநோக்கி அதனைச் செய்யுள்செய்யுஞ் சான்றோர் அவ்வாறு வழங்கினாற்போல உயர்திணைப் பொருளையும் ஐம்பெரும்பூதங்கள் அஃறிணையான் வழங்குதலுண்மை நோக்கி அவ்வாறுஞ் சொல்லப்பெறுபகொலென்று ஐயுற்றானை ஐயம் அறுத்தவாறு. அஃறிணைப்பாற்கும் இஃதொக்கும். அல்லதூஉம் இன்ன செய்யுட்கு இன்னபொருளுரித்தெனவும் இனைப்பஃதியாற்பெயர்பெறுமெனவும் மரபுபற்றியே சொல்லப்படுமென்றற்கும் இனி நிறைமொழி மாந்தர் மறைமொழிபோல்வன சில மிறைக்கவி பாடினாருளரென்பதே பற்றி அல்லாதாரும் அவ்வாறு செய்தன் மரபென்றற்கும் இதுகூறினனென்பது. அவை சககரஞ் சுழிகுளங் கோமூத்திரிகை ஏகபாதம் எழுகூற்றிருக்கை மாலைமாற்று என்றாற்போல்வன. இவை மந்திரவகையானன்றி வாளாது மக்களைச் செய்யுள் செய்வார்க்கும் அகனைந்திணைக்கும் மரபன்றென்பது கருத்து. அல்லாதார் இவற்றை எல்லார்க்குஞ் செய்தற்குரியவென இழியக்கருதி அன்னவகையான் வேறுசில பெய்துகொண்டு அவற்றிற்கும் இலக்கணஞ்சொல்லுப. அவை இத்துணையென்று வரையறுக்கலாகா. என்னை? ஒற்றை இரட்டை புத்தி வித்தாரமென்றாற்போல்வன பலவுங் கூட்டிக் கொண்டு அவற்றானே செய்யுள் செய்யினுங் கடியலாகாமையின், அவற்றிற்கு வரையறைவகையான் இலக்கணங்கூறலாகாவென்பது.

"ஐயைதன் கையு விரண்டொழித்தெ னெம்பான்மேற் - பெய்தார் பிரிவுரைத்த லில்லையால்." எனவும் "கோடாப் புகழ்மாறன் கூடலனையாளை - யாடா வடகி னுளுஞ்காணேன்" எனவுஞ் சொல்லுவார் சொல்லுவனவற்றுக்கெல்லாம் வரையறையின்மையின் அவற்றுக்கு இலக்கணங்கூறுர் பண்ணத்திப்பாற் படுப்பினல்லதென்பது. (௬௦)

௬௪௭. மரபுநிலை திரியிற் பிறிதுபிறி தாகும்.

இது மேற்போன வழக்கிற்குஞ் செய்யுட்கும் வருகின்ற இலக்கணத்திற்கும் பொது. (இ - ள்.) மரபினை நிலைதிரித்துச் சொல்லுபவெனின், உலகத்துச்சொல்லெல்லாம் பொருளிழந்து பிறிதுபிறிதாகும். எ - று. செவிப்புலனாய ஓசைகேட்டுக் கட்புலனாய பொருளுணர்வதெல்லாம் மரபுபற்றாக அல்லது மற்றில்லையென்றவாறு. (௬௧)

௬௪௮. வழக்கெனப் படுவ துயர்ந்தோர் மேற்றே
நிகழ்ச்சி யவர்கட் டாக லான.

இது வழக்கினுண் மரபினைப் பிழைத்துக் கூறுவனவும் உளவென்பதுணர்த்து. (இ - ள்.) வழக்கென்று சொல்லப்படுவது உயர்ந்தோர் வழங்கிய வழக்கே. என்னை? உலகத்து நிகழ்ச்சியெல்லாம் அவரையே நோக்கினமையின். எ - று. அவரையே நோக்குதலென்பது அவராணையான் உலகநிகழ்ச்சி செல்கின்றதென்றவாறு. எனவே, உயர்ந்தோரெனப்படுவார் அந்தணரும் அவர்போலும் அறிவுடையோருமாயினுரென்பது. (௬௨)

௬௪௯. மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி
யுரைபடு நூறா மிருவகை யியல
முதலும் வழியுமென நுதலிய நெறியின.

இது மேற்கூறப்பட்ட மரபு வழக்கிற்கேயன்றி இலக்கணஞ் செய்வார்க்கும் வேண்டுமெனவும் அவ்விலக்கணம் இனைப்பகுதித்தெனவுங் கூறுகின்றது. (இ - ள்.) மரபுநிலையிற் றிரியாமை தமக்குக் குணமாக உடையவாகி எல்லாராலும் உரைக்கப்படும் நூல் இரண்டிலக்கணத்தவாகும் முதனூலெனவும் வழிநூலெனவுங் கருதிக்கொள்ளும் அடிப்பாட்டான். எ - று. "மரபுநிலை திரியிற் பிறிதுபிறி தாகும்" என்பதனை இதற்குமேல் எய்துவித்தானன்றே அதனன் மரபுநிலை திரியாமையே தமக்குத் தகுதியாவதெனவும் இவ்விருவாற்றானும் ஒன்றனுற் செய்தலே மரபெனவுங் கூறியவாறு. நுதலிய நெறியென்றதென்னையெனின், இன்னதேமுதனூல் இன்னதேவழிநூலெ

ன்பதோர் யாப்புறவில்லை ஒருநூல்பற்றி ஒருவனே வழிநூல் செய்தவ
ழி அவ்வழிநூல்பற்றிப் பின்னொருகாலத்து ஒருநூல் பிறந்ததாயின்
அது வழிநூலெனப்பட்டு முன்னைவழிநூலே முதனூலெனப்படுமெ
ன்றற்கென்பது. இதனைச் சார்புநூலென்னுமோவெனின் வழிநூலா
கு சார்புநூலுமாகலின் அங்ஙனங்கூறுமுயினுன். எற்றுக்கு? சார்பு
நூலினைப் பற்றி ஒருநூல் பிறந்தவழிச் சார்பின்சார்பெனக் கூறல்வே
ண்டுவதாகலானும் அதனைச்சார்ந்து தோன்றிற் சார்பென்னுஞ் சொல்
லை மும்முறைசொல்லியும் அதன்பின் தோன்றிய நூற்கு நான்முறை
சொல்லியும் எண்ணிகந்தோடுதலானுமென்பது. மற்று இரண்டா
மெண்ணுமுறைமைக்கணின்ற நூலினையே வழிநூலெனக்கொண்டு
மூன்றுவது தோன்றியநூலே சார்புநூலாகவும் அதன்பின்னர் நூல்
செய்யப்பெறுரோனவுங் கொள்ளாமோவெனின், முதனூலிற்கிடந்த
பொருளை ஓர் உபகாரப்பட வழிநூல்செய்த ஆசிரியன் செய்தக்காற்
சார்புநூலெனப் பின்னர் ஓர் ஆசிரியன் நூல்செய்ததனுற் பயந்ததெ
ன்னையென்க. என்றூர்க்கு வழிநூலும் பிற்காலத்தரிதாமாயின் அ
தனையும் எளிதாகச் செய்தலன்றே இதனுற் பயந்ததெனின், அது
தானும் பின்னொருகாலத்து அரிதாமாயின் அதனையும் எளிதாகச்செய்
வானல்லனோவென்றுமறுக்க. இவ்வாராய்ச்சி வேண்டாவென்றற்கன்
றே இவ்விருவகையானும் வருதலே மரபென்பானுயிற்றென்றொழிக.
ஒன்றன்வழியேயன்றியுந் தாந்தாம் அறிந்தவாற்றுனும் நூல்செய்யப்
பெறுரோவெனின், அது மரபன்று; அதுநோக்கியன்றே "மரபுநிலை
திரியிற் பிறிதுபிறி தாகும்" என்ற விதி நூலிற்கும் எய்துவித்துப் பு
குந்ததென்பது. என்னை பிறிதுபிறிதாகுமாறெனின், ஒருபொருட்க
ணணே மாறுபட்ட இலக்கணங் கூறின் அவ்விரண்டும் அதற்கிலக்க
ணமாகாது. என்போல? மாணிக்கமணியினைச் செவ்வண்ணம் முதலா
யின சில இலக்கணங்கூறிய நூல் கிடப்பக் கருவண்ணமுதலாயினவும்
அதற்கிலக்கணமென்று ஒருவன் எதிர்நூலென்பதோர் நூல் பிற்கா
லத்துச் செய்யுமாயின் அது அதன் இலக்கணமெனப்படாதாகலானெ
ன்பது. மற்றுக் காலந்தோறும் வழக்கு வேறுபடுதலின் வழக்குநூ
லும் வேறுபட அமையும்பிற எனின், "வழக்கெனப் படுவ துயர்ந்
தோர் மேற்றே - நிகழ்ச்சி யவர்கட் டாக லான" என்றமையானும்
அங்ஙனங் காலந் தோறும் ஓரோர்நூல் செய்யின் வழக்கல்லது எ
ஞ்ஞான்றும் அவ்விலக்கணத்தாற் பயமின்றாகியே செல்லுமாகலானு
ம் அது பொருந்தாதென்பது. அல்லதூஉம் முற்காலத்து வழங்கி
வந்ததனை வழூஉவென்று களைபவாயினன்றே பிற்காலத்துப் பிறந்த
வழக்கு இலக்கணமெனத் தழீஇக்கொள்வதென்க. இந்நூல் இலக்

கணத்தினை இவ்வோத்தின் இறுதிக்கண் வைத்தான் வழக்குஞ் செய்யுளுமென்று விரந்து புகுந்த இரண்டிலக்கணமும் முடித்தல்லது அவற்றைக் கூறும் இலக்கணங் கூறலாகாமையினென்பது. இக்கருத்தறியாதார் செய்யுளியலினை ஒன்பதாம் ஓத்தென்ப. அல்லதூஉம் இந்நூலிலக்கணம் வழக்கிற்குஞ்செய்யுட்குமேயன்றி அங்ஙனமாகாப் பொருண்மேவும் பண்டம் முதலாயவற்றிற்கு இலக்கணஞ்செய்யுங்காலும் நியாயஞ்செய்யினுந் தமிழ்நூலதற்கிலக்கணம் எவ்வாற்றானும் இதுவேயென்றற்கும் ஈண்டுக் கூறினானென்பது. எனவே, பிறபாடைநூல்களாயின் இம்மரபு வேண்டுவதன்றாயிற்று. மற்று முதனூலினை இன்னதென்பது துணிந்து உணாயாரோவெனின் அதுவன்றே இனிக்கூறுகின்றதென்பது. (௯௩)

௬௪௦. வினையி னீங்கி விளங்கிய வறிவின்
முனைவன் கண்டது முதனூ லாகும்.

மேல் ஒன்றற்கு முதனூலாகியும் ஒன்றற்கு வழிநூலாகியும் வந்து தடுமாறுமென்றான், இனி அவ்வாறன்றி ஒன்றே முதனூலாகவுஞ் சிறுபான்மை உண்டென்கின்றது. (இ - ள்.) செய்வினையின் பயன் துவ்வாது மெய்யுணர்வுடையனாகிய முன்னோனாற் செய்யப்பட்டதே ஒருதலையாக முதனூலாவது. எ - று. எனவே, மேலைச்சூத்திரத்து முதனூலும் வழிநூலுமெனப்பட்டன முதலுஞ் சினையும் போலத் தடுமாறுமென்பதூஉம் இதுவாயிற் தடுமாறாது எஞ்ஞான்றும் முதனூலாமென்பதூஉம் பெற்றாம்.

வினையென்பன இருவினை. இன் நீக்கத்துக்கண்வந்தது. விளங்கிய அறிவென்பது முழுதும் உணரும் உணர்ச்சி. அறிவினென நின்ற இன் சாரியை. இன்ன அறிவினோடு கூடிய முனைவன் அறிவின் முனைவனெனப்படும். முன்னோனை முனைவனென்பது ஓர்சொல்விழுக்காடாம். முன்னென்பதனை முனையென்பவாகலின்.

மற்று வினையினென்ற வேற்றுமை நிற்பதன் நிலையும் நீங்குவதன் நீக்கமுங் கூறுமாகலின் ஒருகாலத்து வினையின்கணின்று ஒருகாலத்து நீங்கினான்போலக் கூறியதென்னையெனின், அற்றன்று; வினைப்பயந் தொடரற்பாற்றுள்ளம் இலனென்பதன்றி அவர்க்குச் சில செய்கையுளவென்பது பல்லோர்க்கும் உடம்பாடாகலின், அவ்வினைக்கணின்றே, போகமும் பாவமும் மெய்யுணர்வுபற்றித் தெறப்பட்ட வித்துப்போலப், பிறப்பில்பெற்றியனாகி நீங்குமாகலின் அவ்வாறுகூறல் அமையுமென்பது. என்னை? குற்றங் கெடுத்து மு

ற்ற உணர்ந்தோரும் கெடுப்பதோர் குற்றமின்றி முழுதுணர்ந்தோரும் எல்லாம் பிறர்க்குறுதியாகிய ஆகமஞ்செய்யினுந் துறக்கம் முதலாகிய பயன்றுயப்பாரல்லராகலின், இனி முனைவனாற் செய்யப்படுவதோர் நூலில்லையென்பார் அவன்வழித் தோன்றிய நல்லுணர்வுடையார் அவன்பாற் பொருள்கேட்டு முதனூல்செய்தாரெனவும், அம்முனைவன் முன்னர் ஆகமத்துப் பிறந்ததோர் மொழியைப்பற்றி அனைத்துப்பொருளுங்கண்டு பின்னர் அவற்றவற்றுக்கு நூல்செய்தார் அவரெனவும், அவ்வாகமத்தினையே பிற்காலத்தாரும் ஒழுக்கம் வேறுபடுந்தோறும் வேறுபடுத்து வழிநூலுஞ் சார்புநூலுமெனப் பலவுஞ் செய்தாரெனவுங் கூறுப. அவை எவ்வாற்றானும் முற்ற உணர்ந்தோர் செய்த நூலன்மையின் அவைதேறப்படா. அல்லதூஉம் அவை தமிழ்நூலன்மையின் ஈண்டு ஆராய்ச்சியிலவென்பது.

மற்று மேலைச்சூத்திரத்து நுதலிய நெறியானே முதலும் வழியுமாமெனவே, எல்லார்க்கும் முதல்வனாயினான் செய்தது முதனூலேயாமென்பது பெறுதுமாகலின் ஈண்டு இச்சூத்திரங் கூறியதென்னையெனின், தாமே தலைவராவாரும் அத்தலைவரை வழிப்பட்டுத் தலைவராயினாரும் பலராகலிற் தாமே தலைவராயினார் நூல் செய்யின் முதனூலாவ தெனின், அற்றன்று; தாமேதலைவராயினார் முற்காலத்துத் தமிழ்நூல் செய்திலராகலிற் தலைவர்வழிநின்று தலைவனாகிய அகத்தியனாற் செய்யப்பட்டதும் முதனூலென்பது அறிவித்தற்கும், பிற்காலத்துப் பெருமானடிகள் களவியல்செய்தாங்குச் செய்யினும் பிற்காலத்தானும் முதனூலாவதென்பது அறிவித்தற்கும், அங்ஙனம் வினையினீங்கி விளங்கிய அறிவினான் முதனூல்செய்தானென்பது அறிவித்தற்கும் இதுகூறினானென்பது. எனவே, அகத்தியமே முதற்காலத்து முதனூலென்பதூஉம் அதன்வழித்தாகிய தொல்காப்பியம் அதன் வழிநூலென்பதூஉம் பெற்றாம்,

என்றார்க்கு முந்துநூலெனப்பட்டன முற்காலத்து வீழ்ந்தனவெனக்கூறித் தொல்காப்பியர் அகத்தியத்தோடு பிறழவும் அவற்றுவழிநூல்செய்தாரென்றக்கால் இழுக்கென்னையெனின், அதுவே தவழக்கோடு மாறுகொள்வார் இக்காலத்துச் சொல்லினும் இறந்தகாலத்துப் பிறபாசாண்டிகளும் மூன்றுவகைச் சங்கத்து நான்குவருணத்தொடு பட்டசான்றோரும் அதுகூறாரென்பது. என்னை? கடைச்சங்கத்தாருட் களவியற்பொருள்கண்ட கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரர், "இடைச்சங்கத்தார்க்குங் கடைச்சங்கத்தார்க்கும் நூலாயிற்றுத் தொல்கா..." என்றாராகலானும், பிற்காலத்தார்க்கு உரைபெழுதினோரு

ம் அதுகூறிக் கரிபோக்கினாராகலானும், அவர் புலவுத்துறந்த நோன்பு டையாராகலாற் பொய்கூறாராகலானுமென்பது. இங்ஙனங் கூறக் கால் இதுவும் மரபுவழுவென்று அஞ்சி அகத்தியர்வழித்தோன்றிய ஆசிரியரெல்லாருள்ளுந் தொல்காப்பியனாரே தலைவரென்பது எல்லா ஆசிரியருங் கூறுபவென்பது. எங்ஙனமோவெனின், "கூறிய குன் றினு முதனூல் கூட்டித் - தோமின் றுணர்த தொல்காப் பியன்ற - னாணையின் றமிழறிந் தோர்க்குக் கடனே." இது பல்காப்பியப் புறனடைச் சூத்திரம். "வீங்குகட லுடுத்த வியன்கண் ஞாலத்துத்-தாங்கா நல்லிசைத் தமிழ்க்குவிளக் காகென - வானோ ரேத்தும் வாய்மொ ழிப் பல்புக - ழானாப் பெருமை யகத்திய னென்னு - மருந்தவ முனி வ னாக்கிய முதனூல் - பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப வுணர்ந்தோர் - நல்லிசை நிறுத்த தொல்காப் பியனும்" என்பதனால் அகத்தியர் செய்த அகத்தியத்தினை முதனூலெனவும் அவர் வானோர் ஏத்தும் வாய் மொழிப் பல்புகழ் ஆனாப்பெருமையுடையாரெனவும் அவராற்செய்யப் பட்ட முதனூல் பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப உணர்ந்தோருட் தலைவ ராயினார் தொல்காப்பியனாரெனவும் பன்னிருபடலத்துப் புனைந்துரைவகையாற் பாயிரச்சூத்திரத்துள் உரைக்கப்பட்டது. இனிப், பன்னிரு படலம்முதனூலாக வழிநூல்செய்த வெண்பாமாலை ஐயனாரிதனாரும் இதுகூறினார். என்னை ? "மன்னிய சிறப்பின் வானோர் வேண்டத்- தென்மலை யிருந்த சீர்சால் முனிவரன் - றன்பாற் றண்டமிழ் தாவி ன் றுணர்ந்த - துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப் பியன்முதற் - பன் னிரு புலவரும் பாங்குறப் பகர்ந்த" எனப் பாயிரஞ் செய்தற்கு உடம்பட்டமையினென்பது.

இவற்றானெல்லாம் அகத்தியமே முற்கலத்து முதனூலென்ப தூஉந் தொல்காப்பியம் அதன்வழிநூலென்பதூஉம் அதுதானும் பனம்பாரனார் "வடவேங்கடந் தென்குமரி" எனக் குமரியாற்றினை எல்லையாகக் கூறிப் பாயிரஞ்செய்தமையிற் சகரர் வேள்விக்குதிரை நாடித் தொட்ட கடலகத்துப் பட்டுக் குமரியாறும் பனைநாட்டோடு கெடுவதற்கு முன்னையதென்பதூஉம் அவ்வழக்குநூல் ஈண்டுப் பற்றியல்லது மூன்றுவகைச் சங்கத்தாருஞ் செய்யுட்செய்திலரென்பதூஉம் ஆசிரியரும் அவர்போல்வாரும் அவர்வழி ஆசிரியருஞ் செய்யுள்செய்த சான்றோருஞ் சொல்லாதன சொல்லப்படாவென்பதூஉம் அவருடம் படாதன சொல் உளவென்று எதிர்நூலென ஒருவன் பிற்காலத்து நூல்செய்யுமாயிற் தமிழ்வழக்கமாகிய மரபினோடுந் தமிழ்நூலோடும் மாறுபட நூல்செய்தானாகுமென்பதூஉம் இனித் தமிழ்நூலுள்ளுந் தமது மதத்துக்கேற்பன முதனூல் உளவென்று இக்காலத்துச் செய்

துகாட்டினும் அவை முற்காலத்து இலவென்பது முற்கூறிவந்த வகை யான் அறியப்படுமென்பதூஉம் பாட்டுந் தொகையும் அல்லாதன சிலநாட்டிக்கொண்டு மற்று அவையுஞ் சான்றோர்செய்யுளாயின வழு வில் வழக்கமென்பார் உளராயின் இக்காலத்துள்ளும் ஒருசாரார்க் கல்லது அவர்சான்றோரெனப்படாரென்பதூஉம் இங்ஙனங் கட்டளை செய்யவே காலந்தோறும் வேறுபடவந்த வழிவழக்கும் இழிசினர் வழ க்கும் முதலாயினவற்றுக்கெல்லாம் நூல்செய்யின் இலக்கணமெல்லா ம் எல்லைப்படாது இகந்தோடுமென்பதூஉம் இறந்தகாலத்து நூலெ ல்லாம் பிறந்த பிறந்த வழக்குப்பற்றிக் குன்றக்கூறலென்னுங் குற் றந்தங்குமென்பதூஉம் ஒன்றாகப் புறனடுத்து ஒருசூத்திரமேசெய்து போத அமையினன்றி ஒழிந்த சூத்திரங்களெல்லாம் மிகையாமெ ன்பதூஉமெல்லாம் படுமென்பது. (கூச)

சாருக. வழியெனப் படுவ ததன்வழித் தாகும்.

இது வழிநூலாமாறுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) நுதலிய நெ றியானன்றி வழிநூலென்றற்குச் சிறப்புடையது அம்முதனூல்வழிப் பிறந்த வழிநூல். எ - று. அது தொல்காப்பியம். மற்றுப் பல் காப்பியம் முதலியனவோவெனின், அவை வழிநூலே, தொல்காப் பியத்தின்வழித் தோன்றினவென்பது. என்னை? "கூறிய குன்றி னு முதனூல் கூட்டித் - தோமின் றுணர்த தொல்காப் பியன்ற - னாணையின் றமிழறிந் தோர்க்குக் கடனே" என்பவாகலானும் இவ்வா சிரியர்பல்காப்பியர் பல்காயனார்முதலாயினாரை அவ்வாறு கூறாராக லானுமென்பது. என்றார்க்குத், தொல்காப்பியங் கிடப்பப் பல்காப்பி யனார் முதலியோர் நூல்செய்ததெற்றுக்கெனின், அவரும் அவர் செய்த எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுமெல்லாஞ் செய்திலர், செய் யுளிலக்கணம் அகத்தியத்துப் பரந்துகிடந்ததனை இவ்வாசிரியர் சு ருங்கச்செய்தலின் அருமைநோக்கிப் பகுத்துக்கூறினாராகலானும் அ வர் தந்திரத்துக்கேற்ப முதனூலோடுபொருந்த நூல்செய்தாராகலா னும் அமையுமென்பது. பிற்காலத்துக் காக்கைபாடினியாருந் தொ ல்காப்பியரோடு பொருந்தவே நூல்செய்தாரென்பது. மற்று "வட திசை மருங்கின் வடுகுவரம் பாகத் - தென்றிசை யுள்ளிட் டெஞ்சியமூ ன்றும் - வரைமருள் புணரியொடு கரைபொருது கிடந்த - நாட்டியல் வழக்க நான்மையின் கடைக்கண் - யாப்பின திலக்கண மறைகுவன் முறையே." எனத் தெற்குக் குமரியன்றிக் கடலெல்லையாகியகாலத் துச் சிறுகாக்கைபாடினியார் செய்தநூலினையும் அதன் வழிநூலெ ன்றுமோவெனின், ஈண்டுக்கூறிய பொருளெல்லாந் தழுவுமாற்றாற்

செய்தது ஆராயின் அது வழிநூலாதற்கு இழுக்கென்னையென்க. இனிச் சில் குன்றக்கூறினோர் தொகுத்து நூல்செய்தாராகவின்னென் பாரும் உளர். ஒழிபொருளவாயினது தொகையெனப்படாமையின் அங்ஙனங் கூறுதல் வழிநூலிலக்கணமன்றென்பது. (கரு)

சுருஉ. வழியி னெறியே நால்வகைத் தாகும். •

இது வழிநூல் இனைத்துவகைத்தென்கின்றது. (இ - ள்.) மேல் வழிநூலெனப்பட்டது நான்குவகையாற் செய்யப்படும். எ-று. இதன்பயன் ஒருநூலுள் ஒன்றல்லது பல வாராவெனவும் அதனனே நான்குவகைய வழிநூலெனவும் முதனூலாயின் ஒன்றேயா மெனவுங் கூறியவாறாயிற்று. அவையாவன மேற்கூறுப. (கசு)

சுருங. தொகுத்தல் விரித்த றொகைவிரி மொழிபெயர்த் ததர்ப்பட யாத்தலோ டனைமர பினவே.

இந்நான்கு வகையுங் காரணமாக மேற்கூறிய நால்வகை வழிநூலும் பெறலாம். எ - று. தொகுத்தலென்பது முதனூல் விரிந்ததனைச் சில்வாழ்நாட் சிற்றறிவின் மாக்கட்கு அறியத் தொகுத்துக் கூறல். விரித்தலென்பது முதனூலிற் தொகுத்துக் கூறுபட்டு விளங்காது நின்றதனை விளங்குமாற்றான் விரித்துக்கூறல். தொகைவிரியென்பது அவ்விருவாறும்பற்றித் தொகுத்து முன்னிறீஇ அந்நிறுத்த முறையானே பின்விரித்துக் கூறுதல். மொழிபெயர்த்தென்பது பிற பாடையாற் செய்யப்பட்ட பொருளினைத் தமிழ்நூலாகச் செய்வது. அதுவுந் தமிழ்நூல் உள்வழி நூற்கு மரபாமென்றவாறு. அதர்ப்பட வென்பது நெறிப்படவென்றவாறு. நெறிப்படுதலென்பது அவ்வாறு மொழிபெயர்த்துச் செய்யுங்கால் அது கிடந்தவாற்றானே செய்யப்படும். தொகுத்தும் விரித்துந் தொகைவிரியாகவுஞ் செய்ததனாற் பயமில்லைத் தமிழர்க்கும் ஆரியர்க்குமென்பது. மொழிபெயர்த்தெனவே, பொருள்பிறழாமைப் பெற்றாம். வழக்குநூலுள்ளும் மொழிபெயர்த்து யாக்கப்படுவன உளவோவெனின், அற்றன்று; அது வேண்டுமே? வேதப்பொருண்மையும் ஆகமப்பொருண்மையும் நியாய நூற்பொருண்மையும் பற்றித் தமிழ்ப்படுக்குங்கால் அவற்றிற்கும் இதுவே இலக்கணமென்றற்கு மொழிபெயர்த்தலையும் இவற்றுக்கட் கூறினனென்பது. இனிப், படர்ந்துபட்ட பொருண்மையவாகிய மாபுராணம் பூதபுராணமென்பன சில்வாழ்நாட் சிற்றறிவின் மாக்கட்கு உபகாரப்படாமையிற் தொகுத்துச் செய்யப்பட்டு வழக்குநூலாகிய தொல்காப்பியம் இடைச்சங்கம் முதலாக இன்றுகாறும் உளதாயிற்றெனக்கொள்க. (கள)

சுருசு. ஒத்த சூத்திர முரைப்பிற் காண்டிகை
மெய்ப்படக் கிளந்த வகைய தாகி
யீரைங் குற்றமு மின்றி நேரிதின்
முப்பத் திருவகை யுத்தியொடு புணரி
னூலென மொழிப நுணங்குமொழிப் புலவர்.

இஃது எல்லாநூற்கும் ஆவதோர் இலக்கணமுணர் - ற்று. (இ - ள்.) ஒத்த சூத்திரத்தினை உரைநடாத்தல்வேண்டினவழிப் பிறந்த காண்டிகையும் அக்காண்டிகையானும் விளங்காத காலத்து அதனையும் விளங்கக்கூறும் உரைவிகற்பத்துமாகிப் பத்துவகைக் குற்றமுமின்றி நுண்பொருளவாகிய முப்பத்திருவகை உத்தியொடு பொருந்திவரின் அதனை நூலென்றுசொல்லுப நுண்ணிதின் உணர்ந்துரைக்கும் புலவர். எ - று. ஒத்தசூத்திரமென்றதனான் நூலின்வேறாகிய இருவகைப் பாயிரமுஞ் சூத்திரத்தோடு ஒத்த இலக்கணத்தவென்பது கொள்க. உரைப்பினென்றதனான் "உண்ணின் றகன்ற உரையொடு பொருந்தி" வருதலை நூலிலக்கணமெனச் செய்யுளியலுட் கூறிப்போந்தாம்; அங்ஙனம் வேறாகிப் பொருந்திவருமெனப்பட்ட உரையின்றிச் சூத்திரத்தானே பொருள் நிகழ்ந்த காலமும் உண்டென்பதாம். இதனதுபயம், உரையுங் காண்டிகையுமின்றிச் சூத்திரத்தானே சொற்படுபொருள் உரைத்தலுமுண்டு, அஃது அவற்றையொழிய ஆகா இக்காலத்தென்றலாயிற்று.

உரைப்பினென்னும் வினையெச்சங் கிளத்தலென்பதனோடு முடியும். வகையென்றதனான் உரையெனப்பட்டது தானும் அக்காண்டிகையினை மெய்ப்படக்கிளந்ததேயாகலின் அவ்விரண்டுஞ் செய்யுளியலுட் கூறிவந்த உரைவிகற்பமேயென்பதுணர்த்தியவாறு. அஃதேற் காண்டிகையென்றாற்போல இதற்குப்பெயர் வேறுகூறாதேனெனின் வேண்டியார் வேண்டியவாறு "மறுதலைக்கடா மாற்றமும்" எல்லையின்றி இருந்துவருவனவெல்லாம் உரையுள் எழுதப்பட்டமையின் அதுவுங் காண்டிகைப்பகுதியேயென்பது அறிவித்தற்கு வேறு பெயர் கூறாது மெய்ப்படக் கிளந்த வகையென்றேபோயினானென்பது. மற்று இல்லதற்கும் இலக்கணஞ்சொல்லுவார்போல ஈரைங்குற்றமுமின்றியென்றதென்னையெனின் அவற்றை எதிர்மறுத்துக்கொள்ளும் பத்துவகைக் குணமுங் கோடற்குத் தந்துகூறினானென்பது. அவை "எதிர்மறுத் துணரின் றிறத்தவு மவையே" என்புழிச் சொல்லுதும். அல்லதூஉம் இவைகூறியவதனானே பிறிதொருபொருள் கொள்ளப்படும் இடங்களும் உள, அவைநோக்கி அங்ஙனங்கொள்

ளாதனவுந் தொகுத்து உடன்கூறினனென்பது. அவையும் அவற்றுவிரிச்சூத்திரத்துட் கூறுதும். ஈரைங்குற்றமுமென்ற உம்மையை எச்சப்படுத்துப் பிறவுங் குற்றம் உளவென்பதுங் கொள்க. அவை முதனூலோடுமாறுகோடலும் யாப்பினுட்சிதைதலும் போல்வன. அவை முன்னர்ச்சொல்லுதும். நேரிதினென்றதனான் முதல்வன் செய்த நூலாயினும் வழிநூலாயினும் அவ்வழிநூலின் முழுவதூஉந் தெரிந்துணரும் நுண்ணுணர்வினோர்க்கே முப்பத்திருவகை உத்தியும் புலனாவதெனக்கொள்க. அவையும் முன்னர்ச்சொல்லுதும். வகையதாகியென்பது புணரினென்பதனோடு முடிந்தது. புணரினென்பது மொழிபவென்பதனோடு முடிந்தது.

ஒத்தசூத்திரத்தினை உரைநடாத்தல்வேண்டிற் காண்டிகைப் பொருளினை விளங்கச் சொல்லும் உரைவிகற்பத்ததாகியெனவே சூத்திரமுங் காண்டிகையும் உரையுமென மூன்றும் அவற்றொடு குற்றமின்மையும் உத்திவகையுங் கூட்ட நூலிலக்கணம் ஐந்தாயின. இதனதுபயம், இவற்றது விரிச்சூத்திரங்களான் உய்த்துணர்வால் எடுத்தோதித் தொகுத்துக்காட்டலாயிற்று. மற்றுக் குற்றத்தினை இடைவைத்து உத்திவகையினை ஈற்றுக்கண்வைத்ததென்னையெனின், ஈரைங்குற்றமுமின்றி வரும் இலக்கணம் முதனூற்கண் இல்லையென்பது "முதல்வன்கண்" என்புழிச்சொல்லுமாகலின், அவைபோல முதனூற்கண் உத்திவகையும் வாரா, சிறுவரவினவென்றற்கென்பது.

இனி, ஒத்தவென்றதனாற் பொதுப்பாயிரமுஞ் சிறப்புப்பாயிரமுஞ் சூத்திரமுந் தம்மின்வேறென்றலும் அவ்விருவகைப்பாயிரவுரையுஞ் சூத்திரவுரையும் வேறெழுதப்படுமென்றலுஞ் சூத்திரவுரையுட் பாயிரவுரை மயங்கிவருவன உளவென்றலும் அவ்விருவகையுரைக்கும் வேறாயினும் அவ்வுரைசெய்தான்பெயர் கூறுதன் முதலாகிய பாயிரவுரை கூற அமையுமென்றலுஞ் சூத்திரந்தானே பாயிரமில்லாதவழிப் பாயிரம்போல நான்முகத்து நிற்குமென்றலும் அங்ஙனம் நின்றவழிப் பொதுப்பாயிரமுஞ் சிறப்புப்பாயிரமும் உரைவகைத்தாற்பெய்துரைத்தலும் அவ்விருவகைப்பாயிரமுஞ் செய்தார் இன்னாரென்றலுமென்று இன்னோரன்ன கோடலாயிற்று. இவையெல்லாஞ் சூத்திரத்தோடு ஒத்த இலக்கணமேயாதலின் ஒத்தவென்னும் மாட்டேற்றானடங்கின.

அவை வருமாறு, "வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்" என்னும் பொதுப்பாயிரமும் "வடவேங்கடந் தென்குமரி" என்னுஞ் சிறப்புப்பாயிரமும் ஒழிந்த சூத்திரங்கள்போல நூற்பாவகவலாகி நூல்

ன்வேறாகி இன்றியமையாவாயின. அவற்றிற்குச் சூத்திரவுரையோடு மயங்காமல் வேறுரையும் ஆண்டெழுதப்பட்டன. "எழுத்தெனப்ப டுப" என்னுஞ் சூத்திரத்தினை நிறீஇ என்பதுசூத்திரமெனவும் இவ் வதிகாரம் என்னபெயர்த்தோவெனவும் இவ்வதிகாரம் யாதனை நுத லியதெனவும் அவற்றிற்கு விடைகூறலும் இவ்வதிகாரம் எனைப்பகுதி யான் உணர்த்திற்றெனவுங் கூறி ஒழிந்த ஒத்திற்கும் இவ்வாறே சூத்திரவுரையோடு பாயிரவுரை மயங்கச்சொல்லியவாறும் அவற்றவ ற்றுட் கண்டுகொள்க. இனி, இவ்வுரைசெய்தார் யாரோவென்ற வழி மதுரைக் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரரென உரையெழுதினான் பெயர் கூறுதலுஞ் சூத்திரஞ்செய்தான்பெயர் கூறுதலோடு ஒத்தஇலக்கண த்ததாயிற்று. "அன்பி னைந்திணைக் களவெனப் படுவ- தந்தண ரருமறை மன்றல் லெட்டனுட் - கந்தருவ வழக்க மென்மனார் புலவர்" என்பது பாயிரமின்றித் தானே நூன்முகத்துநின்று இருவகைப் பா யிரவுரையும் பெய்து உரைக்கப்பட்டது. "வடவேங்கடந்தென்குமரி" என்னுஞ் சிறப்புப்பாயிரஞ்செய்தார் பனம்பாரனாரெனவும் "வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்" என்னும் பொதுப்பாயிரஞ்செய்தான் ஆத்திரையன்பேராசிரியனெனவும் பாயிரஞ்செய்தான்பெயர் கூறி யவாறு. என்பதுபாயிரம் என்னுதலிற்றோவெனப் பாயிரவுரைக்கு முகவுரைவந்தவாறு கண்டுகொள்க. பிறவும் அன்ன. (கூஅ)

கூ௫௫. உரையெடுத் ததன்முன் யாப்பினுஞ் சூத்திரம்
புரைதப வுடன்படக் காண்டிகை புணர்ப்பினும்
விடுத்தலும் விலக்கலு முடையோர் வகையொடு
புரைதப நாடிப் புணர்க்கவும் படுமே.

இஃது ஐயம் அறுத்தனுதலிற்று; என்னை? மேற்கூறிய சூத் திரம் உரைபெறுங்காற் காண்டிகையும் உரையும் வேறுவேறு பிறக்க க்கண்ட மாணாக்கன் ஒழிந்தனவும் ஒன்றொன்றனை ஒழித்துவருங் கொலென்று ஐயுற்றாற்குக் காண்டிகையும் உரையுமே அண்டாய் ஒன் று ஒன்றனை ஒழிந்துவருவனவென்று ஐயம் அறுத்தமையின். மே லதற்கே புறனடையெனவும் அமையும். (இ - ள்.) உரையெடுத்து அதன்முன் யாப்பினும் = காண்டிகையினை விளக்குங்கருத்தினானும் அக்கருத்தின்றியும் அச்சூத்திரத்திற்கு உரைதொடர்ந்தெழுதினும்: சூத்திரத்தினை அதுவென்று சுட்டினான் "முற்படக் கிளத்தல் செய் யுளு ணரித்து" என்பதனானெனவுணர்க.

சூத்திரம் புரை தப உடன்படக் காண்டிகை புணர்ப்பினும் = அச்சூத்திரத்திற்கு இடையின்றிக் காண்டிகை பொருந்தச்செய்யினும்:

புரைதபவென்பதனன் மேல் இடைபுகுமெனப்பட்ட பாயிரவுரையி ன்றிச் செய்த காண்டிகைக்கும் பெரும்பான்மையெனக் கொள்க. உடன்படவென்பதனாற் காண்டிகையல்லாத மூலவுரைக்கண்ணே முன் னும்பின்னுங் காண்டிகைபெய்து உரைத்தலுங்கொள்க. கொள்ளவே முற்கூறிய ஐந்தும் ஒருங்குவருதலும் இவ்வாறே பெற்றாம்.

விடுத்தலும் விலக்கலும் உடையோர் வகையொடு = கடாவிற் கு விடைகூறுவாரும் போலி மறுப்பாருஞ் சொல்லுஞ் சொற்பகுதி யொடு: வகையென்றதனன் அவ்விருபகுதியுங் காண்டிகைக்கு வரு ங்காற் குறிப்பினாற் கொள்ளவருமெனவும் உரைக்கண் வருங்காற் கூற்றினாற் கொள்ளவருமெனவுங் கொள்க. அஃதேற் கூற்றினாற் கோடன் "மறுதலைக் கடாஅ மாற்றமு முடைத்தாய்" என வருகின் ற சூத்திரத்திற்பெறுதுமெனின், அற்றன்று; அது பிறன்கோள்பற்றி மறுதலைக் கடாஅ மாற்றமுங் கூறுதற்குச் சொல்லினன் அஃது அன் னதன்றி அறியாது வினவுந் துணையேயாகலின் வேறென்பன. விடு த்தலெனவே வினவினை விடுத்தல்பெற்றாம். விலக்கலெனவே அஃ தல்லாப் போலியை விலக்குதலென்பது பெற்றாம்.

புரை தப நாடிப் புணர்க்கவும் படுமே = காண்டிகையிரண்டும் உரையிரண்டுமென்று வருகின்ற நான்கன்கண்ணும் இடை அந்தர மின்றிப் புணர்க்கவும்படும் அவ்விருபகுதியும். எ-று. அஃதாவது, காண்டிகைப்பகுதி இரண்டற்கும் விடுத்தலும் விலக்கலும் உடை யோர் குறிப்பினாற் கொள்ளவைத்தலும் ஒழிந்த உரையிரண்டன் கண்ணும் அவை கூற்றினாற் கொள்ள வைத்தலுமென உணர்க. உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. என்னை? காண்டிகையும் உரையும் ஒன்று ஒன்றனை ஒழித்தும் வருமென்றமையின். ஒழியாதுவருதல் உடன்படவென்றதனாற் தழுவப்பட்டது. இவற்றிற்கு உதாரணமா மாறு தந்தம் விரிச்சூத்திரத்துட் சொல்லுதும். (௯௯)

௱௨. மேற்கிளந் தெடுத்த யாப்பினுட் பொருளொடு
சில்வகை யெழுத்தின் செய்யுட் டாகிச்
சொல்லுங் காலை யுரையகத் தடக்கி
நுண்மையொடு புணர்ந்த வொண்மைத் தாகித்
துளக்க லாகாத் துணைமை யெய்தி
யுளக்க லாகா வரும்பொருட் டாகிப்
பல்வகை யானும் பயன்றெரி புடைய
சூத்திரத் தியல்பென யாத்தனர் புலவர்.

நிறுத்த முறையானே சூத்திரமாமாறுணர்ற்று (இ-ள்.) மேற்கிளந்து எடுத்த யாப்பினுட் பொருளொடு=“சூத்திரந் தானே, ஆடி நிழலி னறியத் தோன்றி - நாடுத லின்றிப் பொருணனி விளங்க. யாப்பினுட் டோன்ற யாத்தமைப் பதுவே” என மேற் செய்யுளிய லுள் விதந்தோதிய இலக்கணமுடைத்தாய்: எனவே, வழுவமைக்கி ன்ற கிளவியாக்கத்து முதற்கண்ணே வினையியலுட் கூறப்படும் இல க்கணத்தினை ஆண்டு ஓர் உபகாரப்படக் கூறியதுபோல அடிவரையி ன்மைக்கு ஆண்டுக்கூறியதல்லச் சொல்லப்பட்ட இலக்கணம் ஈண்டு இனிக் கூறுகின்ற இலக்கணத்தோடு கூடி மரபெனவேபடும் என்று ரும். ஆண்டுப் பொதுவகையாற் கூறியநூலிற்கும் இஃதொக்கும்; என்னை? பலசூத்திரந் தொடர்ந்து நூலாகி ஈண்டே மரபுகூறப்படுத லின். உரையாயின் அன்னதன்றி நால்வகையுரையுள் ஏற்பனபகுதி வேறுபடும் மரபு கூறுகின்றமையின் அது செய்யுளியலுட்கூறியவாறு போலாது வேறெனவேபடும் ஈண்டென்பது. இனி முற்கூறிய பாயிர இலக்கணத்தினை இன்றியமையாது சூத்திரமென்றற்கும் இதுவே ஒத்தாகக்கொள்க. என்னை? மேற்புறத்துநின்று மேற்கிளந்தெடுத்த யாப்பெனவேபடுமாலினென்பது. இதனதுபயம் பாயிர இலக்க ணங்களோடு பொருந்தச் சூத்திரஞ் செய்தலென்பதாயிற்று. இஃது ஒப்பக்கூறலென்னும் உத்திவகை. மேற்கிளந்தெடுத்த இலக்கணமா வது, ஆடிநிழற்போலே பொருளானுந் தேர்தல்வேண்டாமற் பொரு ட்பெற்றி உணர்கின்றாங்குச் சூத்திரத்தொடருள் இலக்கியமின்றாயி னும் அதனை இதுகேட்டான் காணுமாற்றாற் செய்தலாயிற்று. இனி மேற்கிளந்தெடுத்த பாயிர இலக்கணச்சூத்திரத்தோடு பொருந்துங் காற் பொதுப்பாயிர இலக்கணம் பொருந்தா, சிறப்புப்பாயிர இலக்க ணம் எட்டுமே பொருந்துவனவெனக்கொள்க. அஃதென்னைபெறுமா றெனின், மேற்கிளந்த யாப்பென்றது எடுத்த யாப்பென்றதனானே ஒருநூற்குச் சிறப்புவகையான் இன்றியமையாதாகி எடுத்துக்கொள் ளப்படுவது “வடவேங்கடந் தென்குமரி” என்றாற்போலுஞ் சிறப்பு ப்பாயிரமாகலானும் பொதுப்பாயிரம் எல்லாநூன்முகத்தும் உரைக்க ப்படுமென்றற்கும் அங்ஙனங் கூறப்பட்டது.

சில்வகை எழுத்தின் செய்யுட்டாகி=ஆடிநிழலின் அறியச்செ ய்யுங்கால் அதுபோல ஒருவழிப் பொருளடக்கி ஒருவழி வெள்ளிடை கிடப்பச் செய்யப்படாது பொருட்கு வேண்டுஞ் சிலசொல்லாற் செய்யுஞ் செய்கைத்தாகி: செய்யுளென்றான் அடிவரைச் செய்யு ளின் வேறுபட்ட பொருட்பாட்டிற்றாகிய அடிவரைப்பாட்டினுட்

சிறப்புடைய் ஆசிரியத்தானும் வெண்பாவானுஞ் செய்யவும்படுஞ்
சூத்திரமென்றற்கென்பது. என்னை? மண்டிலப்பாட்டின் உடம்பொடு
புணர்த்துச் சூத்திரஞ் செய்தமையானுஞ் சின்மென்மொழியிற்றாய
பனுவல் வெண்பாட்டாகி வருமாதலானுமென்பது.

சொல்லுங் காலை உரையகத்து அடக்கி=பொருளானும் போ
லியானுஞ் சொல்லுவார் சொல்லுங்கால் அவ்வுரையெல்லாந் தன்ன
கத்தடக்கி : நுண்மையொடு புணர்ந்த ஒண்மைத்தாகி=பருப்பொருட்
டாகிய பாயிரம்போலாது நுண்பொருட்டாகிய பொருள்கேட்டார்
க்கு வெள்ளிதன்றி உள்ளுடைத்தாகி : துளக்கலாகாத் துணைமை எய்
தி=முன்னும் பின்னுங் கிடந்த சூத்திரங்களானே தன்னுட்பொருள்
இன்றியமையாதாகலெய்தி : எனவே, ஒன்றொன்றனை இன்றியமை
யாத உறுப்புப்போலச் செய்யல்வேண்டுமென்றவாறாயிற்று ; அளக்க
லாகா அரும்பொருட்டு ஆகி=அளத்தற்கரிய பெரும்பொருட்டாகி :
பல்வகையானும் பயன் தெரிபுடையது=பலவாற்றானும் பொருள் விள
ங்க வருவது : சூத்திரத்து இயல்பென யாத்தனர் புலவர்=இவை
யெல்லாஞ் சூத்திரத்திலக்கணமென்று முதனூல்செய்த ஆசிரியராற்
சொல்லப்பட்டன. எ - று. இஃதியல்பெனவே இவற்றிற் சிறிய
வேறுபட்டன விகாரமென்றானும்.

"உகரமொடு புணரும் புள்ளி யிறுதி - யகரமு முயிரும் வரு
வழி யியற்கை" என்றவழி யகரமும் உயிரும் வருவழியெனவே இதுநி
லைமொழித்தொழிலென்பது, ஆடிநிழலின் அறியத்தோன்றிற்று. இனி
நிலைமொழித்தொழில் வேறுகூறினமையின் "மயங்கா மரபி னெழுத்
துமுறை காட்டி" எனப் பாயிர இலக்கணத்துடன் பொருந்துவதா
யிற்று. இனி எண்வகையாற் பரந்துபட்ட புள்ளியீற்றுச்சொல்லினை
யெல்லாம் உகரமொடுபுணரும் புள்ளியென அடக்கினமையிற் சில்வ
கையெழுத்தின் செய்யுளுமாயிற்று. யகரமும் உயிரும் வருவழி இய
ற்கையென வருமொழிப்பரப்பெல்லாம் அடக்கினமையின் அதற்கு
ம் இஃதொக்கும். இதனைப்பற்றியெழுந்த பொய்ப்பொருளும் மெய்ப்
பொருளும் பலவாகலின் உரையகத்தடக்கலும் உடைத்தாயிற்று. தொ
கைமரபினுள்ளும் உயிர்மயங்கியலினுள்ளும் புள்ளிமயங்கியலினுள்
ளுங் குற்றியலுகரப்புணரியலினுள்ளும் பரந்துபட்டபொருளினை நு
ழைந்து வாங்கிக்கொள்ள வைத்தமையின் நுண்மையொடுபுணர்ந்த
தூஉமாயிற்று. இச்சூத்திரம் பொருளுரைத்தவழியும் வெள்ளிதன்றி
உள்ளுடைத்தாகலின் நுண்மையுடைத்தெனவும்பட்டது. "குறியதன்
முன்னர்த் தன்னுரு பிரட்டலும்" என்பதூஉம் "ஞகாரை யொற்றிய
தொழிற்பெயர் முன்னர்" என்பதூஉம் முதலாயவற்றிற்கும் இஃது

இன்றியமையாதாகலும் இதற்கு அவை இன்றியமையாவாகலும் உடைமையிற் றளக்கலாகாத்துணைமையெய்தியதூஉமாயிற்று. இருபத்துநான்கீறும் இருபத்திரண்டுமுதலும்பற்றி எழுந்த மொழிகளெல்லாம் வேற்றுமைக்கண்ணும் அல்வழிக்கண்ணும் இருமொழித்தொழிலும் ஒருவகையாற் றொகுத்துக்கூறினமையின் அளக்கலாகா அரும்பொருட்டாதலும் பெற்றாம். இங்ஙனம் வருதல் இயல்பெனவே சிறியவேறுபட்டுவருவன உளவாயின் அவையும் அமையுமென்றானும். அவை "அந்நா லைந்து மூன்றுதலை யிட்ட - முன்னுறக் கிளந்த வுயர்திணை யவ்வே" என்றாற்போல்வனவும் பிறவும் இலேசுசொல்லும் இயல்பன்றி விகாரமெனப்படும். (௪௦௦)

சூ௫௭. பழிப்பில் சூத்திரம் பட்ட பண்பிற்
கரப்பின்றி முடிவது காண்டிகை யாகும்.

இது முறையானே காண்டிகையாமாறுணர்த்து. (இ - ள்.) குற்றமில்லாத சூத்திரந் தனதுட்பட்ட இலக்கணத்துள் ஒன்றுங் கரவாது முடியச்செய்வது காண்டிகையாம். எ - று. பழிப்பில்சூத்திரமென்றதனாற் காண்டிகைசெய்யத்தகாதென்று இகழ்ச்சிப்படப் பரந்தன உளவாயின் மறுத்துச்செய்கவென்பதாம். இதனை வருகின்ற காண்டிகைக்கும் அகலவுரைக்கும் ஏற்பித்துக்கொள்க. உதாரணம் ; - எழுத்தென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவன "அகரமுத, னகர விறுவாய் முப்பஃது" என்று சொல்லுவார் ஆசிரியர் சார்ந்துவரலிலக்கணத்த மூன்று மல்லாத இடத்தெனவரும். பிறவும் அன்ன. இனி மறுத்துச்செய்யுங்கால் "வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன் - வெறியாட் டயர்ந்த காந்தளும்" என்பது தெய்வச்சிறப்பினை அறியுஞ் சிறப்போடு வெவ்வாயுடைய வேலனது வெறியாட்டினை ஆடிய காந்தளுமென்றாற்போல வருவன பலவுங்கொள்க. இங்ஙனங்கூறிய உதாரணங்காட்டல்வேண்டாமையை உணர்ந்து உரைநடந்தகாலமும் உடையவாகும் முற்காலத்துநூல்களென்பது கருத்து. அஃதேல் உதாரணத்தோடுவருங் காண்டிகையிலவோவெனின் அது வருகின்ற சூத்திரத்துட் சொல்லுதும். கரப்பில்லதென்றது முடிவதென்றான் அதனாற் பரந்துபட்ட சூத்திரத்தினை அங்ஙனம் மறுத்துச் செய்யாது தொகுத்துக் காண்டிகையான் உரைக்குங்கால் உட்பொருளெல்லாம் விளங்காமற் கரந்துசெய்தலும் உண்டென்பது கொள்க. அது "வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன் - வெறியாட் டயர்ந்த காந்தளும்" என்பது முதலாக இக்கூறப்பட்ட இருபத்தொரு துறையுங் கரந்தையெனப்படுமென்றாற்போல மாட்டென்னுஞ் செய்யுளுறுப்பினைத் தோற்றுவாய்செய்து விடுதல். பிறவும் அன்ன. (௪௦௧)

சுகுஅ. விட்டகல் வின்றி விரிவோடு பொருந்திச்
சுட்டிய சூத்திர முடித்தற் பொருட்டா
வேது நடையினு மெடுத்துக் காட்டினு
மேவாங் கமைந்த மெய்ந்நெறித் ததுவே.

இது மேலதற்கோர் புறனடை. எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுமாம். என்னை? காண்டிகையை மேலதனோடு இருவகைய என்றமையின். (இ - ள்.) விட்டகல்வின்றி விரிவொடு பொருந்தி = சொற்படுபொருள் சொல்லுங்காற் றொடர்மொழிகளைத் தொகைநிலை பயனிலை முதலாயவற்றாற் பகுத்துக்கூறாது பகுத்துக்கூறும் உரைவிகற்பம் போன்று மற்றப்பொருள் தோன்றி: விடுத்தலென்பது, கண்ணழிவு; அக்கண்ணழிவான் அகன்றுபடுதல் விட்டகல்வெனப்பட்டது. அங்ஙனம் அகன்றுபடுதலின்றியெனவே, இஃது இன்னவேற்றுமைத்தொடர் இஃது இன்னபயனிலைத்தொடரொன்றாற்போலச் சொன்னிகழ்ச்சியுடைத்தாயின் அஃது உரையெனப்படுமென்றாம்.

சுட்டிய சூத்திரம் முடித்தற் பொருட்டா = இது நியமச்சூத்திரம் அதிகாரச்சூத்திரமென்றாற்போல முதற்கட் சொல்லிய சூத்திரப் பெயரினை அவ்வாறாகி முடிந்த முடிபுசொல்லுதற் பொருட்டாக: ஏது நடையினும் = நியமச் சூத்திரமென்றாலும் பிறிதொன்றென்றாலும் மேற்கொண்டக்கால் இன்னது காரணத்தினெனக் காரணங்கூறும் வழக்கினும்: எடுத்துக்காட்டினும் = அங்ஙனங் காரணங் கூறியக்கால் அதற்கேற்பது ஒன்றாயினும் உதாரணமாயினும் வழிநூற்காயின் முதனூல் எடுத்துக்காட்டுதலாயினும் ஒன்றுபற்றியும்: மேவாங்கமைந்த மெய்ந்நெறித்து அதுவே = சூத்திரஞ்செய்த ஆசிரியன் வேண்டியதே சொல்லி விடும் பொருளிலக்கணத்திறறு மேற் கூறிவருகின்ற காண்டிகை. எ - று. மெய்ந்நெறியென்பது சூத்திரத்துச் சொல்லிற் கருதிய பொருளிலக்கணம். அதனை அவன் வேண்டியாங்குச் சொல்லி முடிப்பினல்லது சூத்திரத்துச் சொற்கண் வந்த சொல்லாராய்ச்சியும் எழுத்தாராய்ச்சியும் அறியவேண்டுவனவெல்லாஞ் சொல்லாவென்பது கருத்து. இதனை ஈற்றுக்கண் வைத்ததனானே வருகின்ற உரையும் இங்ஙனம் விட்டகல்வின்றி வருதலுடைத்தெனக்கொள்க.

உதாரணம்; "இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்" என்பது தன்றன்மையான் நிகழ்பொருளை இன்னதன்மைத்தென்று சொல்லுகவென்றவாறு. அது நிலம்வலிது நீர்தண்ணிது தீவெய்து வளியுளரும் என்றாற்போல்வன. இதற்குக் கருத்தோதுதல் பாயிரவகையாற் பெறுமென்பது "உரைப்பிற் காண்டிகை" என்புழிக்

கூறிலர்தாம். மற்று உயர்திணையென்று சொல்லுப ஆசிரியர் மக்கட் சுட்டின்கண், அஃறிணையென்று சொல்லுப ஆசிரியர் அவரல பிறவற்றுக்கண், அவ்விருதிணைப் பொருண்மேலும் இசைக்குஞ் சொல்லினை யென்றக்காலும் வேற்றுமையெனப்பட்ட பொருள் ஏழென்றக்காலும் உதாரணங்காட்டுமாறென்னை? அவற்றவற்றுப்பின் வேறு சூத்திரங்களான் "ஆடூஉ வறிசொன் மகடூஉ வறிசொற் - பல்லோ ரறியுஞ் சொல்லொடு சிவணி" எனவும் "ஒன்றறி சொல்லே பலவறி சொல்லென்று" எனவும் "அவைதாம், பெயர்ஐ யொடுகு-இன்அது கண்" எனவும் உதாரணங் கூறுமாலெனின், அவை துளக்கலாகாத் துணைமை யெய்தி நின்றமையின் அவ்வாறு உதாரணம் ஆண்டுக்காட்டாக்காலும் அமையும், அவற்றைப் பிற்கூறுமாகலினென்பது. அல்லதூஉம் எதிரதுநோக்கி உயர்திணைச்சொன் மூன்றும் அஃறிணைச் சொல் இரண்டுங் காட்டியக்காலும் இழுக்கன்றென்பது. ஒழிந்தவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். (௪0௨)

சூ௧௬. சூத்திரத் துப்பொரு ளன்றியும் யாப்புற
வின்றி யமையா தியைபவை யெல்லா
மொன்ற வுரைப்ப துரையெனப் படுமே.

இது மேல் "ஒத்த சூத்திர முரைப்பிற் காண்டிகை மெய்ப்படக் கிளந்த வகையதாகி" என நிறுத்தமுறையானே காண்டிகையினை மெய்ப்படக்கிளந்த வகையுணர்த்து. (இ-ள்.) மேற் "பழிப்பில் சூத்திரம் பட்ட பண்பின்" வருதலும் அதுவே ஏதுவும் எடுத்துக்காட்டும் உடைத்தாகி வருதலுமென இருவகையும் உடைத்தென்றான், இனிச் சூத்திரத்துப்பொருளன்றியும் ஒருதலையாக அதற்கு இன்றியமையாது பொருந்துவனவெல்லாம் அதனோடு கூட்டிச்சொல்லுதல் உரையெனப்படும். எ - று. அவை "இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்" என்றவழி எடுத்தோத்தின்றி நிலம்வலிதாயிற்றென்னும் வழுவமைதிகோடலும் "ஒத்த சூத்திரம்" என்றவழிப் பாயிரம் ஒத்த சூத்திரமென்றுகோடலும் இன்னோரன்னகொள்க. எல்லாமென்றதனாற் சூத்திரப்பொருளேயன்றி எழுத்துஞ்சொல்லும்பற்றி ஆராயும்பகுதியுடையவாதல் வேண்டும் அவ்வுரையென்பது கொள்க. இனி மேற் காண்டிகைக்கு ஓதிய இலக்கணங்களுள் இதற்கேற்பனவெல்லாம் அதிகாரத்தாற் கொள்ளப்படும். அவை ஏதுவும் நடையும் எடுத்துக்காட்டுஞ் சூத்திரஞ்சுட்டுதலுமென்று இன்னோரன்ன கொள்க. இவையெல்லாந் தழுவுதற்குப் போலும் இன்றியமையாதியைபவையெல்லாமென்று எடுத்தோதுவானுயிற்றென்பது. (௪0௩)

௬௬௦. மறுதலைக் கடாஅ மாற்றமு முடைத்தாய்த்
தன்னூ லானு முடிந்த நூலானு
மையமு மருட்கையுஞ் செவ்விதி னீக்கித்
தெற்றென வொருபொரு ளொற்றுமை கொளீஇத்
துணிவொடு நிற்ற லென்மனார் புலவர்.

இதுவுங் காண்டிகைபோல உரையும் இருவகைத்தென்பது அறியுமாற்றான் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்-ற்று. (இ - ள்.) மறுதலைக் கடாஅ மாற்றமும் உடைத்தாய் = மறுதலைமாற்றத்தினை இடைசெறித்துக் கடாவுதலும் அதற்குமறுமாற்றமாகிய விடைகூறுதலும் உடைத்தாய்: தன் நூலானும் = உரையெழுதுவானாற் கூறப்படுகின்ற உரை தனக்கு முதனூலாகிய சூத்திரத்தானும்: இதனானே உரையின்றிச் சூத்திரமே நூலெனப்படுவ'தூஉமாயிற்று; முடிந்த நூலானும் = அதன்முதனூலானும்: முடிந்தநூலென்பது இணைநூலென்பாரும் உளர்; இணைவன கூறத் தான் கூறானாயின் அது குன்றக்கூறலென மறுக்க. அங்ஙனங் கொள்ளும் பொருண்மையுளவாயின் அவை "சூத்திரத்துப்பொருளன்றியும்" என்பதனான் அடங்கும். மற்று முதனூலாற் கூறியபொருள் சில குன்றக்கூறினான்போல முடிந்தநூலாற் கொள்க என்றதென்னையெனின், அற்றன்று; இப்பொருண்மை முடிந்தநூலினும் உண்டென்று எடுத்துக்காட்டப்படுமென்றானென்பது. இது மேல் "ஏது நடையினு மெடுத்துக் காட்டினும்" என்றவழிப் பெறுதுமாயினும் முதனூலல்லது எடுத்துக்காட்டப்பெறாஅதொன்றற்கு நூண்டு வரைந்துகூறினானென்பது. எனவே, இணைநூலும் அவற்றுவழிநூலும் எடுத்துக்காட்டுங்காற் றனக்கு முதல்வராயினாரை நாட்டி அவர் கருத்தேபற்றிப் பிற'செய்தாரெனினல்லது பிறர்மேற் றலைமை நிறீஇ அவர் கருத்துப் பற்றி இவர்செய்தாரெனக்கூறார். அங்ஙனங்கூறின் அவர்நூற்கே உரையெழுதுவானல்லனோவென மறுக்க. இனி "வினையி னீங்கி விளங்கிய வறிவின் முனைவ" னாற்செய்யப்பட்ட முதனூற்காயின் முடிந்தநூல் எடுத்துக்காட்டுதலென்னும் இவ்விலக்கணமின்றென்பதுகொள்க. ஒருதலையன்மையென்னும் உத்திவகைபற்றியென்பது.

ஐயமும் மருட்கையுஞ் செவ்விதின் நீக்கி = ஐயவுணர்வும் பொய்யுணர்வுஞ் செம்பொருளினான் நீக்கி: தெற்றென ஒருபொருள் ஒற்றுமை கொளீஇ = அச்செம்பொருள் கருவியாகக் கேட்பான் உணர்வுமருட்கை நீக்கி மெய்யுணர்ந்து தெற்றெனவும் இரட்டுறுதனீங்கி ஒற்றுமைகொளுத்தியும்: துணிவொடு நிற்றல் என்மனார் புலவர் =

கவர்படச் சொல்லாது ஒருபொருள் துணிந்துணர்த்து மாறுதலும் அதி காரத்தான் நின்ற உரையிலக்கணம். எ - று.

மறுதலையும் மாற்றுமென்பது கடா விடை; ஐயமும் மருட் கையுஞ் செவ்விதினீக்கல் ஒருபுடையொப்புமையுடைய போலியும் அ தற்கு ஒன்றும் இயைபில்லாத பொய்ப்பொருளுமெனப்படும். “பிறிது பிறிதேற்றலுமுருபுதொகவருதலும்” என்றவழிப் பிறிதென்று ஒருகாற் சொல்ல ஆறுமுருபெனவும் பின்னொருகாற் பிறிதென ஒழிந்த உரு பெல்லாந் தழுவுமெனவுஞ் சொல்லுதல் போலியெனப்படும். என்னை? அவ்வாறுவதனோடு ஏழாமுருபும் பிறவுருபேற்கும் வழக்குள்வழி ஒ ன்றனைக்கொண்டமையின் அஃது ஒருபுடையொப்புமையுடைத்தாகி அப்பொருளன்றெனவும்படாது மற்றொன்றனைக் கோடல்பொருளெ னத் துணியவும்படாது ஐயவுணர்வுசெய்தமையின் அது போலியாயி ற்று. இனிப், பிறிதுபிறி தேற்றலும் உருபுதொக வருதலும் என்னும் இரண்டும்மையும் பொருளிலவென்று பிறிது பிறிதேற்றலும் உருபு தொகவருதற்கண்ணென்று பொருள்கூறுதல் போல்வன சூத்திரத் தின் கருத்தறியாது பொய்யைமெய்யென்று மயங்கிய மருட்கையெ னப்படும். இவ்விரண்டனையும் நீக்கி உண்மை உணர்த்துதல் உரை யெனப்படுவதாயிற்று. நிற்றலென்பது நிற்க அவ்வுரையென்றவாறு. தன் நூலானும் முதனூலானும் ஐயமும் மருட்கையும் நீங்குங்கால் அவற்றுட்கிடந்த செம்பொருளானே நீக்கப்படுமென்பது இரண்டுக ண்ணுங் கூர்மையாற் பார்த்தானென்பது போலக் கொள்க. (௬௦௪)

௬௫௫. சொல்லப் பட்டன வெல்லா மாண்பு
மறுதலை யாயினு மற்றது சிதைவே.

இது வழிநூற்கே ஆவதோர் வேறுபாடுணர்த்து. (இ - ள்.) மேற்கூறிய சூத்திரமுங் காண்டிகையும் உரையுமென்னும் மூன்றற்கு ஞ் சொல்லப்பட்ட இலக்கணமெல்லாஞ் சிதையாது மாட்சிமைப்ப டினும் முதனூலோடு மாறுகொள்ளின் அவற்றுள் எல்லாஞ்சிதைந் ததெனவேபடும் அந்நூல். எ - று. மறுதலையாயினுமென்ற உம்மை எதிரதுதழீஇயிற்று; மேற்கூறும் பத்துவகைக் குற்றமுமேயன்றி வழி நூற்கு இதுவுங் குற்றமாமென்றமையின். ஈரைங்குற்றமுமின்றி என் பதனை நோக்க இறந்ததுதழீஇயிற்றுமாம். இதனானே பிற்காலத்து நூல்செய்வார் நூலிலக்கணம் பிறழாமற் செய்யினும் முற்காலத்து நூ லோடு பொருண்மாறுபடச் செய்யின் அது மரபன்று வழிநூற்கெனி லக்கியவாறாயிற்று. எனவே, முதனூற்காயின் இவ்வாராய்ச்சியின் றென்பது கருத்து. என்னை? முதல்வனூன் மாறுபடுதற்கு அதன்

முன்னையதோர் நூல் இன்மையினென்பது. அல்லதூஉம் மற்றதுவென்று ஒருமைகூறினமையானும் இது வழிநூற்கே விலக்கிற்றென்பது கொள்க. மற்று மேல் "முதலும் வழியுமெனா நுதலிய நெறியின்" எனவே முதனூலின் வழித்து வழிநூலென்பதூஉம் மறுதலையாயிற் சிதைவென்பதூஉம் பெறுதுமாதலின் இச்சூத்திரம் மிகையாம் பிறவெனின், அற்றன்று; முதல்வழியென்பன முன்னும் பின்னுங் காட்டினன்றி மாறுபடாமைக் கூறல்வேண்டுமென்பதூஉம் பெறுதுமாகலின் அது கூறல்வேண்டுமென்பது. பெறுமாகலின் இது கூறல்வேண்டுமென்பது. அல்லாக்கால் முன்னோர் நூலின் முடிபு ஒருங்கொவ்வாமைப் பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறுவான் செல்லுமென்பது. (௧0௫)

௬௬௨. சிதைவில வென்ப முதல்வன் கண்ணே.

இது மேற்கூறிய வழிநூற்குப்போல முதனூற்கே ஆவதோர் வேறுபாடுணர்-ற்று. (இ - ள்.) மேற் பொதுவகையாற் கூறப்பட்ட நூலிலக்கணம் ஐந்தனுள் ஈரைங்குற்றமுமின்றியென முன்னே ஓதிய இலக்கணம் ஒன்று; முதனூற்காயின் அம்மரபின இலக்கணம் வேண்டுவதன்று. எ-று. சிதைவிலக்கணத்தைச் சிதைவென்று ஓதினான் ஆகுபெயரானென உணர்க. மற்று வினையினீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவற்குச் சிதைவிலவென்பது அறிவானே உணர்வலெனின், எடுத்தோத்துக் களைந்து உய்த்துணர்தல் பயமின்றென்பது. அல்லதூஉம் முதனூற்கு முன்னையதோர் நூலினை இலக்கியமாகப்பெறினன்றே முதல்வன்றான் நூலிலக்கணஞ் செய்வது. மற்று அன்னதோர் நூலின் அவன்செய்யாத நூலிலக்கணம் யான்செய்தேனெனவும் அவற்றுச் சிதைவினையே முதனூற்கண் இல்லையென்றதூஉம் ஒழிந்த நான்கும் முதல்வனூற்கண்ணே உளவாகலின் அவற்றை இலக்கணங்கூறினான் எனவும் இனிக் குற்றங்களும் பிற்றோன்றுங்கொலென்று அஞ்சி இங்ஙனம் அவற்றை வரையறுத்து யான் பாதுகாக்கின்றேனெனவும் அங்ஙனம் பாதுகாத்து இவ்விலக்கணங்கள் ஓதிற்றும் அவன்முதனூலே இலக்கியமாகப்பெற்றனவுங் கூறியதுகூறல்போல்வன வேறோர் பொருள் விளக்குமாயிற் குற்றமன்றென்பதனையும் யானே கூறியதன்றி முதல்வனுயிற் சிலவகையெழுத்தின் செய்யுட்டாகவே அவற்றை வேறுவேறு விதித்துப் பரந்துபடச் செய்புமெனவும் இவையெல்லாம் அறிவித்தற்குச் சிதைவிலவென்ப முதல்வன்கண் என்றானென்பது. மற்று முதல்வன் யாப்பே கூறுமாயின் அந்நூற்குத் தந்திரவுத்தியும் வேண்டுவதன்றாம் பிறவெனின், அங்ஙனமே முதனூற்காயின் முப்பத்திருவகையுத்திவாராது சிறுபான்மையான் வரு

மென்றற்கன்றே ஈனாங்குற்றமுமின்றி நேரிதின் முப்பத்திருவகையு த்தியொடு புணர்ந்ததென ஈண்டு விலக்கப்பட்ட குற்றத்தின் பின்னர் அவ்வுத்தியை வைத்தகருத்தென்பது ஆண்டுங் கூறுவாமாயிற்றெ ன்பது. மற்று முதனூலினுன் நூல் இலக்கணங் கூறுறேனெவெனின் கூறினனே யன்றே ? தான் ஒருவகையான் நூல்செய்து மற்று அது வே நூலிலக்கணமெனப் பிற்காலத்தார்க்கு அறியவைத்தமையினெ ன்பது. மற்றுச் சிதைவிலவென்பார் யாரோவெனின் நிகழ்காலத்தா சிரியரும் எதிர்காலத்தாசிரியருமென உணர்க. (௬௦௬)

௬௬௫. முதல்வழி யாயினும் யாப்பினுட் சிதையும்
வல்லோன் புணரா வாரம் போன்றே.

முதனூலொடு மறுதலைப்படுதல் வழிநூற்குக் குற்றமென்கின் றது. (இ - ள்.) முதல்வழியாயினும் யாப்பினுட்சிதையும்=அதிகா ரத்தானே முதனூலினைக் குற்றமின்றி வருகவென்று ஈண்டு இல க்கணங்கூறல் வேண்டுவதன்றென்றுன் இனி அம்முதனூலினை மாறு படாமல் ஆண்டோதிய பொருண்மை கூறுமாயினும் நால்வகையாப்பி னுண் முதனின்ற மூன்றும் பற்றி வழிநூற்குக் குற்றம்பிறக்கும் : மற்று மொழிபெயர்த்தலொழியக் கொள்ளுமாறென்னையெனின், யா ப்பினுட் சிதையுமென்று இடமும் இடத்தியல்பொருளுமாக ஓதின ளுகலின் அஃதொழிக்கப்படும். மற்று அஃதொழிக்குமாறென்னை யெனின், தமிழ்நாட்டுவழக்கிற்கு முதனூலாகிய அகத்தியத்துண் மொழிபெயர்த்துச் செய்யவேண்டும் பொருளிலவாகலானும் பிறபா டைக்கும் பொதுவாயின பொருளவாயின் அவையுந் தமிழ்வழக்கு நோக்கியே இலக்கணஞ்செய்யப்படுமாகலானும் அவர்க்கும் மொழி பெயர்த்தல் வேண்டுவதன்றுகலின் அதுவே ஒழிக்கப்படும். இக்கருத் தினனன்றே "வழியி னெறியே நால்வகைத் தாகும்" என வழிநூலை யே விரித்து நால்வகை யாப்பிற்கும் உரிமைகூறியதென்பது. அங்ங னம் முதனூற்கு மொழிபெயர்த்தலின்மையின் யாப்பொன்றும் ப ற்றிச் சிதைவுபிறவாது ஒழிந்தனபற்றி வழிநூற்குச் சிதைவுண்டா மென்பது கருத்து.

வல்லோன் புணரா வாரம் போன்றே=வாரம்புணர்ப்பான் வேறொருவனுயவழி முதற்கூறு புணர்ந்தாற் புணர்ந்தவாற்றோடு பொ ருந்தச் செய்யாதவாறுபோல. எ - று. வாரமென்பது கூறு ; என் னை? ஒருபாட்டினைப் பிற்கூறுசொல்லுவாளை "வாரம்பாடுந் தோரிய மகளிரும்" என்பவாகலின். யாப்பினுட் சிதைத்தலென்பது முதனூ லும் வழக்குநூலாயின் இழிந்தோர்வழக்கும் வழக்கன்றேவெனக் கூ

ட்டிவிரித்து யாத்துச்செய்யினும், அழன் புழன் என்பனபோல்வன இச்காலத்திலவென்று களைந்து தொகுத்து யாத்துச்செய்யினும், தொகைவிரியும் மயங்குமாற்ருன் விரிந்ததுதொகுத்ததலென்னும் நூற்புணர்ப்பினைத் தொகைவிரியெனும் யாப்பெனக்கூறியதல்லாதவழித் தொகுத்து யாத்தே செய்தலும் இம்மூவகை யாப்பினெடு மெய்த்திறங் கூறுவலென மொழிபெயர்த்தலைமயக்கிக்கூறுதலுமெல்லாம் யாப்பினுட் சிதைவேயாம். அது பண்ணும் பாணியும் முதலாயின ஒப்பினும் வல்லோன் புணர்ந்த இன்னிசையதன் நீர்மைப்படக் காட்டா. வாரம் புணர்ப்பான் புறநீரதாகிய இசைபடப் புணர்த்தல்போல்வதாயிற்று. மற்று இழிந்தோர் வழக்கினைப் பிற்காலத்து உயர்ந்தோருந் தகுதி பற்றி வழங்குபவாகலான் அவையும் அமையாவோவெனின், அவை சான்ருேர் செய்யுட்குதவாது ; கற்றுணர்ந்தாருங் கற்றுணராதாரும் மற்று அவை கேட்டே மனமகிழ்வாரைப் பற்றி நிகழ்ந்தனவாயினும் ஒற்றுமைப்பட்டு ஒருவகைநில்லா. பெற்ற காலந்தோறும் பிறிதுபிறிதாகிக் கட்டளைப்படுத்து நூல்செய்வார்க்குங் கையிகந்து வரையறையின்ருமாகலின் அஃது இலக்கணமெனப்படாதென்பது. (கறஎ)

கூகூச. சிதைவெனப் படுபவை வசையற நாடிற்
கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல்
குன்றக் கூறன் மிகைபடக் கூறல்
பொருளில மொழிதன் மயங்கக் கூறல்
கேட்போர்க் கின்னு யாப்பிற் ருதல்
பழித்த மொழியா னிழுக்கங் கூற
றன்னு ளொருபொருள் கருதிக் கூற
லென்ன வகையினு மனங்கோ ளின்மை
யன்ன பிறவு மவற்றுவிரி யாகும்,

நிறுத்த முறையானே ஈரைங் குற்றமும் உணர்-ற்று (இ - ள்.) சிதைவு எனப் படுபவை வசையற நாடின்=குற்றமென்றற்குச் சிறப்புடையனவற்றைக் குற்றந் தீர ஆராயின்: இவற்றை எனப்படுவதென்பதென்? குற்றமாதற்குச் சிறந்திலவாம் பிறவெனின்; இவ்வாசிரியர் எஞ்ஞான்றுங் குற்றத்திற்கு இலக்கணங் கூருராகலான் இலக்கணத்தோடு கூறுந்துணைப் பயம்படுதலும் ஒருவாற்ருற் சிறப்பெனவேபடுமென்பது. அல்லதூஉம் ஒழிந்த செய்யுட்காயின் இவை யனைத்தும் ஆகாவென்பது ஈண்டே தழாஅல்வேண்டுமாகலானுஞ் செய்யுட்காயின் அவை அமையாச் சிறப்பு உடைமையானும் இது

வழக்குஞ் செய்யுளுமேயன்றி அவற்றின்வேறுபடவுஞ் செய்யப்படும் நூலிலக்கணமாகலானும் எழுவகை வழுப்போல அமைவனவே கூறாது நூலுள் வரப்பெறாதனவும் வரைந்துகூறினானென்பது. அமைவனவற்றினஞ்சார்த்தி ஒழிந்தனவுங் கூறினான் அல்லாக்கால் அவையே குற்றமாகி ஒழிந்தனபுகுதப்பெறுவான் செல்லுமென்றுஞ் சியென்பது. வசையற நாடினென்றதனான் இங்ஙனங் குற்றமென்று வரையப்பட்டனவற்றைக்கொண்டு புகுந்து மற்றொருபொருள் கொள்ளின் அவை வசையற்றனவாமென்பது. அவை கூறியது கூறன் மாறுகொளக்கூறல் மிகைபடக்கூறல் பொருளிலமொழிதன் மயங்கக்கூறல் என்னும் ஐந்துமாயின. கூறியது கூறல்=முன்னொருகாற் சொல்லிய பொருள் பின்னுமொருகாற் சொல்லுதல். அது "உட்குவரத் தோன்று மீரேழ் துறைத்து" எனவும் "வந்தன வீரேழ் வகையிற் றாகும்" எனவும் இருகாற்சொல்லி ஒருகாற்பயன்கொண்டவாறு. மாறுகொளக்கூறல் = "மரப்பெயர்க் கிளவிக் கம்மே சாரியை" என்றவழிப் புல்லினையும் மரமென அடக்குதல். இக்கருத்தும் நோக்கியும் போலும் ஆண்டு ஒன்றெனமுடிப்பின் தன்னினமுடித்தலென்பதனாற் புல்லினையும் மரமென்று தழீஇயின அக்கருத்தென்பது. குன்றக்கூறல்=சொல்லப்புகுந்த பொருளினை ஆசறக் கூறாது ஒழியப்போதல் : இஃதோர் பயன்படாக்குற்றம். மிகைபடக்கூறல்=சில்வகை யெழுத்தின் செய்யுட்டாகச்செய்யாது சூத்திரத்துட் சிலசொன்மிகையாகச்செய்தல் போல்வன : அவை "ஆயீ றியல புணர்நிலைச் சுட்டு" என்றாற்போல்வன. இங்ஙனம் மிகைபடச் செய்யுங்கான் முன்னின்ற சொல்லிற்கு ஒன்றும் இயைபில்லன் கூறலாகா. என்னை ? "முப்பாற் புள்ளியு மெழுத்தோ ரன்ன" என்றவழி அவைதாம் முப்பாற் புள்ளியுமெனப் பயனிலைகொண்டமோற்றிப் பின்னர் எழுத்தோரன்னவென்றது ஆண்டு இயைபில்லதோர் சொல்லென்று இலேசுபடாது தான்சொல்லுகின்றபொருட்கும் இயைபுபடச்சொல்லியே மிகைப்படுத்தல்வேண்டுமென்பது. என்னை ? எழுத்தெனப்படுப என்பதனுண் மூன்றுமே சிறப்புடையவென்பது கொண்டானாயிற் பின்னர் அம்மூன்றினையுஞ் சிறப்பில்லா முப்பதினோடும் ஒக்குமென உவமிக்கலாகாதெனவும் மாட்டேற்றுச் சூத்திரங்களானெல்லாம் ஒப்புமைபெறுவதல்லது சிறப்பின்மை காட்டப்படாதாகலானும் முப்பஃதுமே சிறந்தனவென்னுங் கருத்தினனாயின் மூன்றுஞ் சிறப்பிலவென்பது முதற்சூத்திரத்துட் பெறப்படுமாகலின் பின்னர் இவ்விலேசு கூறிச் சிறப்பழித்தல் வேண்டாவாகலானும் பலபொருட் கேட்பினல்லது கோடலன்றி ஐயுறற்தோருஞ் சூத்திரஞ்செய்யானாக

லானும் எழுந்தோரன்னவென்பது ஆண்டு இயைபில்லதோர் சொல்லென்றதனை ஆண்டுப்பெய்து இலேசுகொண்டானெனல் ஆகாதென்பது. பொருளிலமொழிதல்=நுதலியபொருளன்றி என்மனார்புலவரென்றாற்போல வழிநூல்வாய்பாட்டுமாத்திரையே பயனாகச்செய்வன. மயங்கக்கூறல்=நிறுத்தமுறையானன்றி "அத்தினகர மகரமுனையில்லை" என மயங்கக்கூறிப் பிறிதொன்றுகோடல்: கேட்போர்க்கின்னா யாப்பிற்றாதல்=சூத்திரச்செய்யுள்கேட்போர்க்கு இன்னாதிசைப்பச் செய்தல்: பழித்தமொழியான் இழுக்கங்கூறல்=முடிவில்லாத சொல்லானும் இழிந்தசொல்லானும் எடுத்துமுடிப்பனவற்றை மறுமுடிபுபற்றி இழுக்கங்கூறலாயிற்று. தன்னானொருபொருள்கருதிக்கூறல்=முன்னோராற்கூறவும்படாது வழக்கினுள்ளதுமன்றித் தன்னுள்ளே ஒருபொருள்படைத்துக் கூறுதல்: ஆனென்பது ஒருசொல்லெனத் தானென்பதோர்சொற்றாய் மெய்யினுள் உணரநின்றது. தன்னாற் றானொரு பொருள்படைத்துக் குறுகச்செய்தன் மூன்றாவதெனினும் இழுக்காது. என்னை? நுதலிக்கூறலென்னும் பயனிலைக்குத் தானென்னும் பெயர் வெளிப்படாதுநின்றது வெளிப்படுத்துக்கொளப் பெறுதுமாகலின். என்னவகையினுமனங்கோளின்மை = எவ்வாற்றானும் பொருளறிதற்கு அரிதாகச்செய்தல். இவை நான்கும் குன்றக்கூறலொடு கூட்ட ஐந்தும் எஞ்ஞான்றும் பயன்படாதனவாயின. அன்னபிறவும் அவற்றுவிரியாகும்=அவைபோல்வனபிறவும் ஈரைங்குற்றமென்னப்பட்டதொகை எண்ணிற்கு அவ்வாறுதொகுத்தற்கேற்ற விரியெண்ணும் இவையும் இவைபொல்வனபிறவும். எ-று. விரிந்ததுதொகுத்தலென்பதனன் எதிரதுநோக்கி ஆண்டுத் தொகுத்தானாதலின் ஈண்டு அவற்றைத்தொகைகூறாது விரித்தெண்ணினானென்பது. பிறவுமென்றதனன் வெற்றெனத்தொடுத்தன் மற்றொன்றுவிரித்தல் சென்றுதேய்ந்திறுதல் நின்றுபயனின்மை என்றாற்போல்வனகொள்க. இவை மேல் ஈரைங்குற்றமுமென உம்மையாற் றழுவியவற்று விரியாயின முதனூலொடு மாறுதலும் யாப்பினுட் சிதைதலும் இவைபோல ஒரோவழி வாரா அந்நூலின் முழுவதூஉங்கொள்ளக் கிடந்தமையின் ஈண்டவை புறனடையாற் றழுவப்பட்டவாறென்பது. இவையெல்லாங் குற்றமென்று களையப்படுவனவாயினும் ஈரைங் குற்றமுமின்றியென முதற்சூத்திரத்துள் ஓதிப்புகுந்தான் அல்லாக்கால் இவற்றுட் சில நூலுட் புகுதுமாறும் அவற்றாற் பயன்கொள்ளுமாறும் இன்மையினென்பது; பயன்கொள்ளப்படுவன ஐந்தென்பது மேற்காட்டினும்.

இனி, அப்பதினான்குங் குற்றமேயாகி வருமாறு;—"தன்மையுவமை யுருவகந் தீவகம் - பின்வரு நிலையே முன்ன விலக்கே -

வேற்றுப்பொருள் வைப்பு வேற்றுமை யெனு அ" எனவும் "உருவக முவமை வழிநிலை மடக்கே - விரிசுடர் விளக்கென மரீஇ வருவன" எனவுஞ் சிலசூத்திரங்களை முதனிறீஇப் பின்னரும் அவ்வாய்பாட்டானே "தன்மை யுவமை யுருவகந் தீவகம் - பின்வரு நிலையே முன்ன விலக்கே - வேற்றுப் பொருள்வைப்பு வேற்றுமை யென்றாங்கெண்வகை யியல செய்யுட் கணியென - மையறு புலவர் வகுத்துரைத் தனரே" என்றாற்போலப் பின்னரும் அவ்வாறே சூத்திரஞ் செய்தல் கூறியதுகூறலாய்ப் பயன்படாதாயிற்று. என்னை? இவற்றது வேறுபாடு தொகைச் சூத்திரத்துத் துணிந்தெண்ணியதனானே பெற்றவழிப் பின்னும் அவ்வாறே மற்றோர் சூத்திரஞ்செய்ததனாற் பயந்ததின்மையினென்பது. "அன்றென வொருதலை துணிந்த குற்ற - நன்றறி புலவர் நாட்டுதற் குரிய" என்றாற்போல்வன வரையாது குற்றமென்றதனையே சான்றோர்க்காயிற் குற்றமாகாதென்றல் மாறுகொளக்கூறலாம். செய்யுட்கெல்லாம் அணியிலக்கணங் கூறுவான் குற்றங் கூறும்வழி வரைந்துகூறுதலின். செய்யுட்குரிய பொருட்படையெல்லாவற்றுள்ளும் நல்லனவுந் தீயனவும் இவையென்று சொல்லப் புகுந்தான் அவற்றுட் சிலசொல்லியொழிதலும் வழக்கொடு மெய்ப்பொருளும் ஆராய்வலென்று புகுந்தான் அவற்றுள் வழக்கிற்கு வேண்டுவ கூறி மெய்ப்பொருளாராய்ச்சி முழுவதூஉஞ் சொல்லாது நெகிழ்ந்துபோதலும் எடுத்துக்கொண்ட நூலுட் காட்டும் இலக்கியங்களைச் சூத்திரத்தான் அடிவரைசெய்வனென்று புகுந்து சிலமறுத்துச் செய்து சிலவற்றுக்குச் செய்யாது போதல் போலவனவுங் குன்றக்கூறலாம். அவை முடிந்தநூலிற் கண்டுகொள்க. "இடையிடை திரியா தியனெறி மரபி - னுடைய கருப்பொரு ளொரோவழித் துவன்றவு - மியற்கை மரபி னுரிப்பொருடோன்றவும் - பன்னிரு காலமும் நால்வகை யிடத்தொடுந் - தொன்னெறி மரபிற் றோன்றினர் செயலே" எனச் சூத்திரஞ்செய்து நாற்பத்தெட்டினும் நாற்பத்தெட்டுக் காலமுந் தொக்க சூத்திரத்தாற் "துடைப்பன துடைத்துச் செயற்கை போல - வழியிட னொழித்துக் காலங் கூறுவல்" என்று புகுந்து அக்காலத்துள்ளுஞ் சிறுபொழுது கூறாது இட இலக்கணமே கூறி இடத்திற்குச் சுருங்க வேறுசூத்திரஞ் செய்த வாறுபோலாது அதற்கு இன்றியமையாதனவெல்லாங் குன்றாமற் கூறாது சென்றுபட்ட பரப்பிற்றாகச் சூத்திரஞ் செய்தல்போல்வன மிகைபடக்கூறலாம். அஃதாவது இன்னிளவேனிலென்பது "தண்ணிழ லறல்யாற் றடைகரைத் துறைதொறு - மிலங்கு முலைக்க ணேய்ப்பக் கோங்கவிழ்ந்து - வண்டுதா தூதுந் தண்டளிக் காவிற் - ப

ருமல ருதிர்ந்து முருகுகமழ் பரப்பின் - மண்வயிறு குளிர்க்குந் தண்
ணறுங் கயத்து - நிழலிரு நடுவ ணழலவிர் தாமரைத் - தாள்கறித் த
ருந்தும் வாளெயிற் றிளமீன் - புள்ளுக வெறிப வெள்ளென்று பி
றழும் - பளிங்கு நெகிழ்ந்தன்ன துளங்காத் தெண்ணீர் - தளிர்குடை
ந்து தெவிட்டிய குயில்குனிந்து குடிப்ப - மரவந் தாழ்ந்த கனைமர
ச் சாரற் - றேனூறு தேறல் வேனற் கண்ணும் - வார்ஆர் கொல்லென
நீர்வார் கண்ணொடு - புலம்புடை மகடூஉக் கலங்கஞ ரெய்த - யாறுங்
குளனுங் காவு மாடி - யோருயிர் மைந்தரு மகளிருங் களிப்பக் - காம
விழவொடு கன்னியர் நோற்ப - நிலவுஞ் சாந்தும் பலவயிற் பயன்பட
த் - துன்பக் காலந் துடைத்தனர் பெறூஉ - மின்பக் கால மென்ம
னார் புலவர்" என்றாற்போலப் பற்றிக்கூறிப் பெருஞ்சூத்திரஞ்செய்த
வழியும் பருவத்திற்கு வரையறையிலக்கணம் போதுதலின்றி விடுதலா
யிற்று. இனி, "அம்மூன் றென்ப மன்னைச் சொல்லே" எனவும்;
"அப்பா லெட்டே யும்மைச் சொல்லே" எனவும் "ஆயீ ரைந்தொடு
பிறவு மன்ன" எனவும் இன்னோரன்ன பலவும் மிகைபடச் செய்
தார் இவ்வாசிரியராகலிற் பிற்காலத்து நூல்செய்தார்க்கும் மிகை
படச்செய்தல் அமையுமென்பாருமுளர். அற்றன்று, "யாவயின்
வரினுந் தொகையின் றியலும்" எனப்பட்ட எண்ணுகலிற் தொ
கைகூறினமையானும் வழக்காதலானும் அதுமுதலாக அல்லது சூத்
திரச்செய்யுளுஞ் செய்யாராகலானும் அங்ஙனந் தொகைதொடராக்கா
ல் இரண்டாகப்பட்டு விகாரவகையாற் றொகுத்தாறுமெனவும் அவை
பலசொல்லாகலாற் றொகுக்கப்படுவனவல்லவெனவுஞ் சொல்லிமறுக்
க. அல்லதூஉம் மன்னென்பதோர் இடைச்சொல். அது தானடைந்த
சொற்பொருளன்றித் தனக்கு வேறுபொருளின்மையிற் பொருள்பற்
றி மூன்றெனலாகாது பலபொருளொருசொல்லெனப்படுவதன்றி. அத
னான் அதனை நோக்கி மூன்றென்றானல்லன், அஃது அடுத்த சொல்
லினை மன்னைச்சொலென்றான், அவை மூன்றன்றி எத்துணையும் ப
லவாயினும் ஒன்றாயினும் மூன்று பகுதிப்படுமென்று கோடற்கென்
பது. ஒழிந்த இடைச்சொல்லாயினும் அவற்றிற்கும் இஃதொக்கும்.
இனி மன்னைச்சொல்லென்பது வேற்றுமைத்தொகையெனறிப் பண்
புத்தொகையாகவுமுடைத்து. மன்னடுத்த சொல்லினையும் மன்னெ
ன ஆகுபெயராற் கூறினனென்பது. "வழக்கு வழிப்பட்ட சொல்லீறு
திரியினும் - படைத்துக் கொண்ட சொல்லொடு சிவணித் - திரிசொல்
லென்றே செப்பினர் புலவர் - வரிவளைப் பணைத்தோள் மடநல்
லோயே" என்றாற்போல இவையில்லன கூறுதல் பொருளில்மொழி
தலாம், இவை ஒழிந்த செய்யுட்காயிற் றடங்கண்ணுயென்றுந்

போல் வரப்பெறுமென்றற்கு ஒத்தென்னையெனின், அது செய்யுள் செய்வார் வேண்டியவாறு செய்பவாகலின் ஈண்டுச் "சில்வகையெழுத்தின்" செய்யுட்டாகச் செய்யுநூற்கே இது விலக்கினமையின் அதன் திறத்துக் கடாவின்றென மறுக்க. மயங்கக்கூறலென்பது "மயங்கா மரபி னெழுத்துமுறை காட்டுவல்" என்றுபுகுந்தாற்போல இன்னது சொல்லுவலென்று புகுந்தான் மெய்ந்நூலும் வழக்குநூலும் உடனுராய்தலும் ஆரியமுந்தமிழும்போல்வன உடனுராய்தலும் போல்வன. கேட்போர்க்கின்னுயாப்பாவது "கதாபம" "சஞயவ" "உயிர்முன்பின் வல்லினம்" "லரயநதாமென" என்றாற்போலச் சூத்திரச்சுருக்கமும் மொழிக்குமுதலாமெழுத்தும் ஈற்றெழுத்தும் பொதுவகையான் அடங்க ஓதுதற்பயனேக்கி இங்ஙனம் இன்னுவோசைத்தாகச் சூத்திரஞ் செய்தல்போல்வன. பழித்தமொழியானிழுக்கங்கூறல் "விளாமெனிறுதி பழமொடு புணரிற் - றளாவியற் றன்றி யியற்கை யாகும்" என்றாற்போல விளாமென்பதோர் வழூச்சொல்லாற் சூத்திரஞ்செய்தல். ஒன்றற்கொன்றென்பதனை "ஒன்றினுக்கொன்று" எனச் சூத்திரஞ்செய்தலும் அது. தன்னொருபொருள்கருதிக்கூறலென்பது மலைபடுகடாத்தினை ஆனந்தக்குற்றமெனப் பிற்காலத்தானொருவன் ஒருசூத்திரங் காட்டுதலும் பதமுடிப்பென்பதோர் இலக்கணம்படைத்துக் கோடலும்போல்வன. என்னவகையினுமனங்கோளின்மை வருமாறு;—"இருதிணைப் பிரிந்த வைம்பாற் கிளவிக்கும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கும் "எப்பெயர் முன்னரும் வல்லெழுத்து வருவழி" என்பதற்கும் வேறுபொருள் உரைப்பாருளாக்குமாற்றான் அறியப்படும். இனி மற்றொன்றுவிரித்தலென்பது ஆறுறுப்பும் பாவினமுங் கூறுவலென்று புகுந்து பொருளாராய்ச்சி கூறுதல் போலவன பலவுங்கூறுதல். இதுவும் இன்னேரன்ன மிகைபடக்கூறலாய் அடங்குமெனினும் அமையும். நின்றுபயனின்மையென்பது பிற்காலத்துத் தோன்றிய வழக்கேபற்றி அவற்றிற்குங் குற்றந்தீர இலக்கணங்காட்டியவழி அது சான்றோர்செய்யுட்குப்பயன்படாது தம்மோரன்ன செய்யுட்குப் பயன்பட்டொழியச்செய்தல். அவை வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. பாட்டியுன்மரபெனக் காட்டுவனவும் அவை. இனி வெற்றெனத்தொடுத்தலென்பது கேட்போர்க்கின்னு யாப்பின்பாற் பட்டு அடங்கும். சென்றுதேய்ந்திறுதலென்பது சொல்லப்புகுந்ததொருபொருள் எல்லாவிடத்துஞ் சொல்லப்படுவதாகவும் ஈற்றுக்கண் மாய்ந்து மாறுவது. அதுவுங் குன்றக்கூறலாய் அடங்கும். ஒழிந்தனவும் அன்ன.

மற்றுக் கூறியதுகூறன் முன்வைத்ததென்னையெனின், அது நூலுட்போலச் செய்யுட்கண்ணும் பயன்படாமின் அமையுமென்றற்

கென்பது. அவை "வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும் அஃதுணரார்" எனவும் "வஞ்சியான் வஞ்சியார் கோ" எனவுஞ் சொல்வகையான் இரட்டித்தவாறு. இனியமைவனவற்றிடையே குன்றக்கூறல் வைத்தான் அவற்றுத்துணைச் சிறப்பிலவென்று ஐயுறுமையென்பது. இவ்வாசிரியர் யாண்டும் இலக்கணமேகூறி இவ்விலக்கணத்திற் பிறழவருதலைக் குற்றமென்றுகொள்ள வைப்பினன்றி இல்லாதகுற்றங்கட்கு இலக்கணங்கூறுதார் இது கூறினர் "எதிர்மறுத் துணரின் றிறத்தவு மவை" என வருகின்றசூத்திரத்தான் இவையும் இலக்கணத்திற்கு உபகாரப்படுதலினென்பது. (௧0அ)

சூசூ௫. எதிர்மறுத் துணரின் றிறத்தவு மவையே.

இது மேற் குற்றம்பத்துங்கூறி இனிக் குணமும்பத்துளவென்கின்றது. மேலெல்லாம் இவ்வாசிரியன் இலக்கணவழக்கினையே விதந்தோதி அதனிற்பிறழ்ந்தது குற்றமென்றுகொள்ளவைத்தான் இவ்வோத்தினுள் ஈரைங்குற்றமுமென்பன சில குற்றங் கூறினன், இது மாறுகொளக்கூறலாங்கொல்லோவெனின், அற்றன்று; இவையும் இலக்கணமே கூறினனென்பான் இவற்றையெதிர்மறுத்துக்கொள்ளவென்றுனென்பது. இதனதுபயன் உள்ளதுசொல்லுதலேயன்றி இல்லது சொல்லுதலும் நூலிலக்கணமென்றறிவித்தலாயிற்று. அவை "பெயர்நிலைக் கிளவி காலந் தோன்றா" எனவும் "வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது" எனவும் வரும். எனவே, கூறியது கூறுமையும் மாறுகொளக்கூறுமையுங் குன்றக்கூறுமையும் போல்வனவும் பத்து உள நூலிலக்கணமென்றுனும். மேல் ஈரைங்குற்றமுமின்றி என்றதல்லது அவற்றை நாட்டிக்கொண்டு எதிர்மறுத்துக் கோடல்பெறுமையின் இதுகூறினனென்பது. (௧0௯)

சூசூசூ. ஒத்த காட்சி யுத்திவகை விரிப்பி
னுதலிய தறித லதிகார முறையே
தொகுத்துக் கூறல் வகுத்துமெய்ந் நிறுத்தன்
மொழிந்த பொருளோ டொன்ற வவ்வயின்
மொழியா ததனை முட்டின்று முடித்தல்
வாரா ததனான் வந்தது முடித்தல்
வந்தது கொண்டு வாராத துணர்த்தன்
முந்து மொழிந்ததன் றலைதடு மாற்றே
யொப்பக் கூற லொருதலை மொழியே
தன்கோட் கூறன் முறைபிற ழாமை

பிறனுடம் பட்டது தானுடம் படுத
லிறந்தது காத்த லெதிரது போற்றன்
மொழிவா மென்றல் கூறிற் றென்ற
ருன்கூறி யிடுத லொருதலை யன்மை
முடிந்தது காட்ட லாணை கூறல்
பல்பொருட் கேட்பி னல்லது கோட
லெடுத்த மொழியான் வகுத்தனர் கோடன்
மறுதலை சிதைத்துத் தன்றுணி புரைத்தல்
பிறன்கோட் கூற லறியா துடம்படல்
பொருளிடை யிடுத லெதிர்பொரு ளுணர்த்தல்
சொல்லி னெச்சஞ் சொல்லியாங் குணர்த்த
றந்துபுணர்ந் துரைத்தன் ஞாபகங் கூற
லுய்த்துக்கொண் டுணர்த்தலொடு மெய்ப்பட நாடிச்
சொல்லிய வல்ல பிறவவண் வரினுஞ்
சொல்லிய வகையாற் சுருங்க நாடி
மனத்தி னெண்ணி மாசறத் தெரிந்துகொண்
டினத்திற் சேர்த்தி யுணர்த்தல் வேண்டு
நுனித்தகு புலவர் கூறிய நூலே.

இது முறையானே இறுதிக்கணின்ற முப்பத்திருவகை யுத்தியுங்கூறி மற்றும் இந்நூலுள் அதிகாரம் மூன்றற்கும் வேண்டும் புறனடையுங் கூறுதனுதலிற்று. (இ - ள்.) ஒத்த காட்சி யுத்திவகை விரிப்பின்=முற்கூறிய குற்றங்களோடு ஒப்பத்தோன்றுந் தோற்றத்தினை உடையவாகிய உத்திக்கூற்றினை விரித்துச்சொல்லின்: பத்துவகைக் குற்றத்தோடும் ஒத்துவருமெனவே இவையும் நூற்கணன்றி ஒழிந்த செய்யுட்கு வருங்கால் விலக்கப்படுதலும் முற்கூறிய குற்றம்போல இவையும் வேறுசிலபொருள் படைத்தலுமுடையவாயின. காட்சியுத்தியென்று இவற்றைக் கூறியவதனான் நூலுட்காணப்படுமென்ற ஐந்துகுற்றத்தோடும் ஒத்தல்கொள்ளப்படும் அவ்வந்நூற்குப் பயம்படவரும் பகுதியானென்பது. உத்தியென்பது நூல்செய்யுங்கால் இயல்புவகையாகிய வழக்குஞ்செய்யுளும்போலச் செவ்வனஞ்சொல்லுதல் ஒண்மையுடைத்தன்றும் பிறவெனின், அற்றன்று; அவ்வாறு செய்தக்கால் நுண்மையொடு புணர்ந்த ஒண்மைத்தாகல்வேண்டுமென்பது முன்னர்ச்சொல்லினும் ஈண்டுச்செவ்வனஞ் சொல்லாத தந்திரவுத்திவகையும் அவ்வாறே ஒண்மையுடையவாமென்பது கருத்து.

என்ஞர்க்குச் செவ்வனஞ்செய்தலே உத்தியென்ஞேவெனின், அது சொல்லாமைமுடிந்ததாகலினன்றே உத்தியென்ஞது இவற்றை உத்தி வகையென்பாஞயிற்றென்பது. அஃதேல், இவற்றை முன் தொகுத் தான்போல விரிப்பினென்றதென்னையெனின், முன்னர் எதிரதுநோக்கி முப்பத்திரண்டெனத் தொகைகூறிப் பின்னர் மனத்தினெண்ணி மாசறத் தெரிந்துகொண்டு இனத்திற்சேர்த்தியுணர்த்தல்வேண்டுமென்கின்ஞகலான் அங்ஙனம் இனம்பற்றி அவற்ஞேடு அடங்குவன வெல்லாம் அவற்றுவிரியாகுமென்னுங் கருத்தினுற் கூறிஞனென்பது. "அவனிவ னுவனென வரூஉம் பெயரு - மவளிவ ளுவளென வரூஉம் பெயரும் - மவரிவ ருவரென வரூஉம் பெயரும் - யான்யா ரூமென வரூஉம் பெயரும் - யாவன் யாவள் யாவ ரென்னு - மாவயின் மூன்ஞே டப்பதி னைந்தும் - பாலறி வந்த வுயர்திணைப் பெயரே." என்பதனுள் "ஆவயின் மூன்ஞே டப்பதினைந்தும்" எனத் தொகுத்துக் கூறியவழி அது மிகைபடக் கூறலாகாது. என்னை? உம்மையெண்ணுகலிற் தொகையின்றியுஞ் சில்வகையெழுத்திற் செய்யுட்டாக வழக்கியலாமே சுருங்கச்செய்வதோர் ஆறுளதாயினும் அப்பதினைந்துமெனத் தொகுத்துக் கூறல் உத்திவகையான் அமையுமாகலினென்பது கருத்து. இங்ஙனந் தொகைகூறுதல் வெள்ளிதன்றி ஒள்ளிதாகல், அவை பதினைந்துபெயருமே ஒருநிகரனவென்பது அறியலாகுமென்பது. இனி, "மெய்பெறு மரபிற் ஞெடைவகை தாமே" என்னுஞ் சூத்திரம்போல்வன பிறிதொருபொருள் பயக்குமென்றலும் அச்சூத்திரத்துட் காட்டப்பட்டது. இவ்வாற்ஞன் இவ்வுத்திவகை எல்லா நூற்கும் இன்றியமையாவாயின. மற்று வகையெனப்படாது செவ்வனஞ்செய்யும் உத்தியாவன யாவையெனின், "இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்" என்ஞற்போலச் சொல்லியொழிவன. பிறவும் அன்ன.

விரிப்பினென்ற வினையெச்சஞ் சேர்த்தியுணர்த்தல் வேண்டுமென்ற முற்றுவினைகொண்டு முடிந்தது. மெய்ப்படநாடியென்பன போல்வனவற்றுக்கும் இதுவே முடிபு. அதற்கு நூலென்னும் பெயர்கொடுத்து முடிக்க. நூலையென்று ஐகாரம் விரிப்பின் வேண்டுமென்பது தன்பாலானும் பிறன்பாலானும் பெற்றதோர் பெயர்கொண்டு முடியும்.

நுதலியதறிதல் = சூத்திரத்தான் ஓதிய பொருளாற் சொல்லப்படும் பயன் இல்லதுபோலச் சொல்லியதஞேன அதற்கேற்ற வகையாற்கருதியுணரப்படுபொருள் இன்னதென்று கொள்ளவைத்தல்: அது

"வேறுவினைப் பொதுச்சொ லொருவினை கிளவார்" எனவுஞ் "சிறப்பி னாகிய பெயர்நிலைக் கிளவிக்கு - மியற்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவார்" எனவும் இவை வழுவற்க வழுவமைக்க என்னும் இரு பகுதியுள் வழுவமைத்தற்கெழுந்தனவென்பது கருதினான் ஆசிரியனென்பது அறியவந்தன. இதனை முதற்கண்வைத்துப்போய் இறுதிக்கண்ணே உய்த்துக்கொண்டுணர்தலை வைத்தான் இதுவும் அதுபோல் உய்த்துக்கொண்டுணர்தல் ஒருவகையானுடைத்தாயினும் அதனாற்பெற்றபயன் பிறிதுமொன்று உளதாதல் வேற்றுமையுடைமையினென்பது. அது முன்னர்ச்சொல்லுதும். இனி, மூவகைத் தமிழ்வழக்கமும் நுதலியதும் அவற்றுள் இயற்றமிழே நுதலியதும் அதிகாரம் நுதலியதும் அதிகாரத்துள் ஒத்துநுதலியதும் ஒத்தினுட் சூத்திரம் நுதலியதுமெனவும் இவை நுதலியதறிதற்பகுதியாய் அடங்குமென்பான் மனத்தினெண்ணி மாசறத் தெரிந்துகொண்டு இனத்திற்சேர்த்தியுணர்தல்வேண்டுமென்கின்றானென்பது. மேல்வருகின்றவற்றுக்குமொக்கும். அஃதேல் இதனை ஆண்டுவைத்து மற்றதனை ஈண்டுவைப்பினும் இஃதொக்கும் பிறவெனின், அற்றன்று; நூலின்வேறாகிய பாயிரத்துள்ளானும் இந்நுதலியதறிதல் வருதலும் உத்தியென்றற்கு இதனை முன்வைத்தானென்பது.

அதிகாரமுறைமையென்பது முன்னின்ற சூத்திரப்பொருண்மை பின்வருஞ் சூத்திரத்திற்கும் பெறற்பாலன பெறவைத்தல். அவை "இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்" என்றவழி இற்றெனக் கிளத்தலுரிமைபூண்டதன்றே அதனைச் "செயற்கைப் பொருளை யாக்கமொடு கூறல்" என்புழியுங் கொள்ளவைத்தலுங் "குற்றிய லிகர நிற்றல் வேண்டும்" என்பதனைக் "குற்றி யலு கரம் வல்லா றூர்ந்து" நிற்றல் வேண்டும் என்று கொள்ளவைத்தலும் போல்வன. இனி, வழக்கியலும் வழக்கியலாற் செய்யப்பட்ட செய்யுளியலும் பற்றி எழுந்த இலக்கணம் இயற்றமிழெனப்படும். அச்செய்யுளின்றி அமையாத இசையிலக்கணம் இசைத்தமிழெனப்பெயரொய்தி அவ்வியற்றமிழ்ப் பின்னர் வைக்கப்பட்டதெனப்படும். இவ்விரண்டன்வழி நிகழ்த்துங் கூத்திலக்கணங் கூறிய நாடகத்தமிழ் அவற்றுப்பின்னர்த்தாமென முறைமை கூறுதலும் இனி இயற்றமிழுள்ளும் எழுத்ததிகாரத்தோடு சொல்லதிகாரத்திற்குஞ் சொல்லதிகாரத்தோடு பொருளதிகாரத்திற்கும் இயைபு கூறுதலும் அதிகாரத்துள் ஒத்துப் பலவாகலின் அவை ஒன்றன்பின்னொன்று வைத்தற்கு இயைபு கூறுதலும் அவ்வாறே சூத்திரத்திற்கு இயைபு கூறுதலுமெல்லாம் அதிகாரமுறைமைக்கு இனமென்று சேர்த்தியுணரப்படும். பிறவும் அன்ன.

அதிகாரமென்ற பொருண்மையென்னையெனின் முறைமை யெனவும் இடமெனவுங் கிழமையெனவுங் கொள்ளப்படும். அவற்றுள் ஈண்டு அதிகாரமென்றெடுத்தோதியது முறைமையெனவுங் கூறினமையின் அதிகாரமென்பது முறைமைப்பொருட்டன்றி முன்னோரிடத்து நிறுத்தியதன் வழிமுறையாற் பொருள்கோடல்கொள்க. என்னை? முன்னும் பின்னும் நின்ற சூத்திரம் இரண்டனையும் ஓரிடத்தனவாகக் கருதல்வேண்டும். அங்ஙனங் கருத்தாதலியைபுகொண்டு ஒன்றன் பொருண்மை ஒன்றற்குவருவித்தல் அரிதாகலானும் அங்ஙனம் இடம்பற்றுக்கால் ஒருவன்செய்த நூலோடு பிறிதொருநூற்கு இயைபுகூறுதவாறுபோல எழுத்ததிகாரத்தோடு சொல்லதிகாரத்திடை இயைபுகூறல்வேண்டுவதன்றாவான் செல்லுமாதலானுமென்பது. எனவே, இடமெனப்பட்டதுதானே முறைமைப்பொருளும் படுமாயினும் இச்சூத்திரத்துள் அதிகாரமெனவும் முறைமையெனவுங் கூறினமையின் ஈண்டு இடமுறைமையென்பதே கருத்தாயிற்று. இதனானே உடன்பிறந்தாருள் ஒருவற்குரியது வழித்தோன்றினார்க்கும் ஒருவழி உரியவாறுபோல முன்னர்நின்ற விதி பின்னர்வந்ததற்கும் வேண்டியவழிக் கொள்ளப்படுமென்பது உத்திவகையாயிற்று.

இனியொருசாரார் இங்ஙனம் வரைந்துகொண்ட இடத்துள்ளே யாற்றொழுக்குப்போலவன்றி இடையிடையும் பெறுமென்பது நோக்கி அரிமாநோக்குந் தேரைப்பாய்த்துளும் பருந்துவிழுக்காடும் ஆகி வருமெனவுஞ் சொல்லுப. அவையும் இனத்திற்சேர்த்தியுணர்த்தவே படுமென்பது.

தொகுத்துக்கூறல்=தொகுத்தியாத்தநூலுள்ளுந் தொகுத்துக் கூறுதல்: அவையாவன, எழுத்துமுப்பத்துமூன்று சொல்லிரண்டு பொருளிரண்டு என ஆசிரியன்றானே தொகைகூறுதல்போல்வன. "இருதிணை மருங்கி னைம்பா லறிய - வீற்றினின் றிசைக்கும் பதினொ ரெழுத்தும்" எனப்பலசூத்திரத்து விரிந்தன தொகுத்தலும் "ஆவயின் மூன்றொ டப்பதி னைந்தும் - பாலறி வந்த வுயர்திணைப் பெயர்" என ஒருசூத்திரத்து விரிந்துத் தொகுத்தலும் போல்வனவும் அதன் பகுதியாய் அடங்கும்.

வகுத்துமெய்ந்நிறுத்தல்=அங்ஙனந் தொகுத்துக்கூறியவழி எழுத்துமுப்பத்துமூன்றென்றதொகையினைக் குற்றெழுத்தும் நெட்டெழுத்தும் உயிரும் உயிர்மெய்யும் வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமுமென்றாற்போலவும் உயர்திணை அஃறிணையென்ற தொகையினை ஒருவன் ஒருத்தி பலர் ஒன்று பலவென்றாற்போலவும் வகுத்தல்; "உ

யர்திணைக் குரிமையு மஃறிணைக் குரிமையு - மாயிரு திணைக்குமோ ரன்ன வுரிமையும்'' எனவும் ''இயற்சொற் றிரிசொற் றிசைச்சொல் வடசொலென் - றனைத்தே செய்யு ளீட்டச் சொல்லே'' எனவும் வருவனவும் அவை. இவற்றுள் இருதிணையெனக்கூறிப் பெயர்மூன்று வினைமூன்றென்றலும் இனி அகத்திணை புறத்திணையெனக்கூறி அகம்புறமெனக்கோடலும் இனமென்றது, அவை குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தென முற்கூறியனவே மற்றொருபெயர் பெற்றாற்போலாது சொல்வகையான் மூன்றாவதோர் சொல் வேறுபெற்றமையினென்பது. இங்ஙனங் கொள்ளாக்கால் இருதிணைப்பெயரும் வினையும் மும்மூன்றெனல் ஆகாதன்றேயென்பது. ''சொல்லெனப் படுப பெயரே வினையென் - றாயிரண் டென்ப வறிந்திசி னோரே'' என்றவழி ''இடைச்சொற் கிளவியு முரிச்சொற் கிளவியு - மவற்றுவழி மருங்கிற் றோன்று மென்ப'' என வகுத்தலும் இனி ஆராய்ந்த இயற்சொல்லொடு வேறு மூன்றுசொற்கூட்டி நான்கென்றலும் அவ்வாறே இனமெனப்படும். என்னை? ஒழிந்த மூன்றுசொல்லும் இயற்சொல்லின் வேறுபட்டமை கூறுமாகலினென்பது. அஃதேல் எழுத்து முப்பத்துமூன்றெனக் கூறிப் பின்னர் இருநூற்றொருபத்தாறுயிர்மெய்க் குப்பைகோடலும் வேற்றெழுத்தாகி வருமென்பது வகுத்துமெய்ந்நிறுத்தலென்பதனாற் கொள்ளாமோவெனின், கோடுமன்றே? ''புள்ளி யில்லா வெல்லா மெய்யும்'' என்புழி ''உருவுரு வாகி யகரமொ டுயிர்த்தலும்'' என ஆசிரியன் இரண்டெழுத்தின்கூட்டமாகச் சூத்திரஞ்செய்திலனாயினென்பது. மெய்யென்றதனான் வகுத்தவற்றைப் பின்னும் வகுத்துநிறுத்தல் கொள்ளப்படும். என்னை? இயற்சீர்பத்தெனவும் ஆசிரியவுரிச்சீராறெனவும் வகுத்தவற்றை ''இயற்சீ ரிறுதி நேரவ ணிற்பி - னுரிச்சீர் வெண்பா வாகு மென்ப'' என இயலசைமயக்கமாகிய நான்கனையே இயற்சீரெனவும் ''வெண்பா வுரிச்சீ ராசிரிய வுரிச்சீ - ரின்பா நேரடிக் கொருங்குநிலை யிலவே'' என்றவழி ஆசிரியவுரிச்சீர் ஆறனுள் இரண்டனை ஒழித்து உரியசைமயக்கமாகிய நான்கனையே ஆசிரியவுரிச்சீரெனவும் வகுத்து நின்றமையினென்பது. மெய்யென்றதனான் வகுத்தவற்றைப் பின்னும் வகுத்துநிறுத்தல் கொள்ளப்படும். என்னை? ''இயலசை மயக்க மியற்சீ ரேனை - யுரியசை மயக்க மாசிரிய வுரிச்சீர்'' என்று பகுத்தோதியவாற்றானென்பது. அக்கருத்தினானன்றே ஒழிந்த இரண்டனையுங் ''கலித்தளை மருங்கிற் கடியவும் படா'' என இறந்ததுதழீஇ உரைப்பானாயிற்றென்பது.

மொழிந்தபொருளோடொன்றவ்வயின் மொழியாததனைமுட்டின்றுமுடித்தல் = எடுத்தோதியபொருண்முடிக்கு ஏற்றவகையான் அ

ப்பொருண்மைக்கட் சொல்லாததொன்றுகொள்ளவைத்தல்: முட்டின்றி முடித்தலென்றதனன் எடுத்தோதாததும் எடுத்தோதியதனோடு ஒக்குஞ்சிறப்பிற்றென்றவாறும் அதுபோல்வன அதற்கு இனமெனப்படும். மற்று இதனை அருத்தாபத்தியென்றுமோவெனின், என்றுமன்றே, 'பிறசொருள்வழித் தன்றனை வேண்டப' என்னும் பொருட்டன்றித் தன்சீரோடு இயற்சீர்வந்து தளைகொள்ளுமென மொழியாததோர் பொருள்கோடலினென்க. இனி, "மஃகா னொற்றும் பகர விறுதியும்" என்றவழி ஒழிந்த நான்கெழுத்தும் ஈற்றினிற்குமென்று கோடல்போல்வனவும் அதன் இனமெனப்படும். என்னை? ஒன்றெனமுடித்தறன்னினமுடித்தலெனினும் இழுக்காது. இனிச், "சீரியை மருங்கி னோரசை யொப்பின்" என்றவழி ஒன்றுதது இயற்சீர்வெண்டளையென்றுகோடல் அருத்தாபத்தியாகி "எடுத்த மொழியினஞ் செப்பலு முரித்து" என்ற வழக்கியலானே வழுவன்றி அடங்குமென்பது.

வாராததனன்வந்ததுமுடித்தல் = ஒருபொருண்மைக்குவேண்டும் இலக்கணம் நிரம்ப வாராததோர் சூத்திரத்தானே அங்ஙனம் வந்தபொருண்மைக்கு வேண்டும் முடிபுகொள்ளச்செய்தல்: அது "தொடர விறுதி தம்முற் றும்வரின் - லகரம் றகரவொற் றாதலு முரித்தே" என அதற்குக் கே[illegible]வாராத சூத்திரத்தானே லகரம் றகரவொற்றாய் வருமெனப் பிரித்துத் திரிபுகூறியதே பற்றாக லகரம் ஆண்டு நில்லாது கெடுமென்று கொள்ளவைத்ததனானே சிற்சில வித்திப் பற்பல கொண்டாரொன்று வந்த புணர்ச்சி முடித்தவாறுகண்டுகொள்க. "எல்லா மென்னு மிறுதி முன்னர் - வற்றென் சாரியை முற்றத் தோன்றும்" என்றவழி எல்லாமென்னும் விரவுப்பெயருள் உயர்திணைகூறி வற்றுச்சாரியை பெறாமையான் அதுபெற்றவந்த அஃறிணைக்கூறே முடித்தலும் அது. பிறவும் அன்ன. இனி இங்ஙனம் முடிபுகோடலன்றி ஆண்டுக் குறியிடுதலும் ஆட்சியுங் குறியீடும் ஒருங்குநிகழ்தலும் அங்ஙனம் ஆட்சியுங் குறியீடும் ஒருங்குநிகழ்ந்தது பின்னர் ஆட்சிக்கண் வாராமையும் வந்தவழிப் பிறவற்றோடு கூறுதலும் அதற்கு இனமெனப்படும். அவை "அவ்வகை யொன்பதும் வினையெஞ்சு கிளவி" என முடிந்ததனை மீண்டும் "நெறிப்படத் தோன்று மெஞ்சுபொருட் கிளவி" எனக் குறியிடுதல் எச்சவியலுள் வந்ததாயினும் முன்னர் அக்குறியீடுவந்ததின்மையின் அது வாராததெனப்படுமாகலின் அஃது ஈண்டுக் குறியிடுதலாயிற்று. வினையியலுட் பெயரெச்சமென்று ஆளுதலும் அது. வண்ணச்சினைச்சொல் முற்றுச்சொல்லென்பனவும், குற்றியலிகரத்தைப் புள்ளியென்றலும் ஆட்சியுங் குறியீடும் ஒருங்கு நிகழ்ந்தனவாகலின் அவையும் இனி

வாராமையான் வந்துழிவந்துழி அவ்வாறு ஆண்டானென்பது. இனிப் புள்ளியென மேல் ஆளவாராததனைப் புள்ளியென்று ஆள்வனவற்றொடு மயக்கங்கூறுதலென்பது. "அவைதாங், குற்றிய லிகரங் - குற்றிய லுகர மாய்த மென்ற - முப்பாற் புள்ளியு மெழுத்தோரன்ன" என்புழிக் குற்றியலிகரம் புள்ளியென்று யாண்டும் ஆளவாராமையானும் அதுதான் அவ்வழி வரவேண்டுதலானும் அங்ஙனம் புள்ளியென்று ஆளவருங் குற்றுகரத்தோடும் ஆய்தத்தோடும் உடன்கூறுதலாயிற்று. இங்ஙனம் உடன்கூறுக்காற் புள்ளியுங் குற்றிகரமுமெனச் சூத்திரம்பெறுதல் வேண்டுவதாவான் செல்லுமென்பது. இனி, "ஆ ஏ ஓ அம்மூன்றும் வினா" எனவும் "மாறுகொ ளெச்சமும் வினாவு மையமும" எனவுங் கூறுவனவும் அவை. என்னை? இடைச்சொல்லோத்தினுள் வினாவென்றோதாத ஆகாரம் வாராததுடன் ஆண்டு வினாவென்று ஓதிய ஏகார ஓகாரங்களுள் "ஆ ஏ ஓ அம்மூன்றும் வினா" என்று உடன்கூறினமையானும் அவ்வாறு இடைச்சொல்லோத்தினுள் எடுத்தோதாத மாறுகொளெச்சத்தோடும் ஐயத்தோடும் ஆண்டோதிய வினாவினையும் எண்ணினையும் எழுத்தோத்தினுள் விதந்துடன்கூறினமையானுமென்பது. இது நோக்கிப்போலும் "ஈற்றசை யிவ்வைந் தேகாரம்" என இடைச்சொல்லினை எழுத்துச்சாரியை பெய்தோதிய கருத்தானே இப்பொருண்மைகொள்ள வைப்பானாயிற்றுமென்பது. மற்று இவை எதிரதுபோற்றலாகாவோவெனின், அது பொருட்படைக்கண்ணதெனவும் இவை ஆட்சியுங் குறியீடும் பற்றியதோர் பகுதியெனவுங் கூறிவிடுக்க. அஃதேற், குறியீட்டால் ஈண்டாராயாரோவெனின், இவை உத்திவகையாகலானும் அது தானே உத்தியெனப்படுமாதலானும் அதனை ஈண்டு ஆராயானென்பது.

வந்ததுகொண்டுவாராததுணர்த்தல் = பின்னொருவழிவந்தது கொண்டு முன்வாராததோர் பொருள் அறியவைத்தல்: அது "ஞாங்கர்க் கிளந்த வல்லெழுத்து மிகும்" என்பது. "எஞ்சிய மூன்று மேல் வந்து முடிக்கு - மெஞ்சுபொருட் கிளவி யிலவென மொழிப" என வந்தது கொண்டு மேற்கூறப்பட்ட எழெச்சத்திற்கும் மேல் வந்து முடிக்குஞ் சொல் வாராததனை வருமென்றுணர்ந்துகொள்ளவைத்தமையின் இதுவும் அதுவேயாயிற்று. "ஆயிரு திணையி னிசைக்குமன சொல்லே" என்றவழித் திணையென்னும் பெயர் எப்பொருட்கும் எய்துவித்தல் ஒருசூத்திரத்துள்ளே கோடலின் அதனை அதற்கு இனமென்றுகொள்ளப்படும். பிறவும் அன்ன.

மூன்று மொழிந்ததன்றலைதடுமாற்று=முன்னொருகாற் கூறிய முறையன்றிப் பின்னொருகாற் றலை தடுமாறாகக் கூறுதல்; அது "பன்னீ ருயிரு மொழிமுத லாகும்" எனவும் "உயிர்மெய் யல்லன மொழிமுத லாகா" எனவும் உயிரும் மெய்யும் நிறுத்தமுறையானன்றிக் "கதநப மவெனு மாவைந் தெழுத்து - மெல்லா வுயிரொடுஞ் செல்லுமார்" எனவும் மெய்பற்றி வரையறை கூறுதலும் "எல்லா மொழிக்கு மிறுதியு முதலு - மெய்யே யுயிரொன் றாயீரியல" என முற்கூறிய முறைபிழக் கூறுதலுமாயின. மெய்யும் உயிரும் பற்றி விதந்துவரையறுப்பினும் அஃது இரண்டற்குஞ் செல்லுமென்று கோடற்கும், இனி இயல்புவகையான் ஈறாக ஒருதலையாக உடையன மெய்யென்றற்கும் அவ்வாறுகூறினானென்றுமோவெனின், அங்ஙனமே அக்கருத்தினனன்றே ஒத்தகாட்சியெனக் குற்றத்தோடு ஒப்புமை கூறி மற்றுப் பொருள் பயத்தலின் அமையுமென்று கொள்வாமாயிற்றென்பது. இனி, "மூன்றுதலை யிட்ட முப்பதிற் றெழுத்தின்" என்றாற்போல்வன இனமெனப்படும். "புள்ளி யில்லா வெல்லா மெய்யும்" என்பது மெய்முற்கூறினமையின் இதுவும் இதற்கு உதாரணமெனப்படும். மற்று மயக்கங்கூறலோடு இதனிடை வேற்றுமை யென்னையெனின், அஃது "இன்னேவற்றே" என நிறுத்தமுறையாற்கூறாது மற்று அதுவேபற்றாக மற்றொருபொருள்கொள்ளப்படும். இஃது இன்னதன்றி இங்ஙனம் மயங்கக்கூறல்வேண்டும் பொருண்மைத்தாகி வருமென்பது. அஃதேல் இதுமாறுகொளக்கூறலென்னுங் குற்றமாகாவோவெனின், ஆகாது. என்னை? இது முற்கூறிய பொருளினை மாறுபடாமையானும் நிறுத்தமுறை தலைதடுமாற வைக்குந் துணையாகலானுமென்பது.

ஒப்பக்கூறல்=ஒன்றுகூறுங்கால் இருபொருட்குறித்ததென்று இரட்டுறச்செய்தல். அது "இன்னி னிகர மாவி னிறுதி - முன்னர்க் கெடுத லுரித்து மாகும்" என்றாற்போல்வன. "வினையெஞ்சு கிளவியு முவமக் கிளவியும்" எனவும் "அன்ன வென்னு முவமக் கிளவியும்" எனவும் இனமல்லனவற்றை உடனெண்ணுதலும் "மாமரக் கிளவியு மாவு மாவும்" என மாட்டெறியுங்கால் வேறுவேறு விதியுடையனவற்றை ஒருங்கு மாட்டெறிதலும் ஆண்டு ஆறு வல்லெழுத்தினையும் உடன்கோடலும் நிலைமொழித்தொழிலொடு வருமொழித்தொழிலும் ஒப்பக்கொண்டு மாட்டெறிதலும் போல்வன ஒப்பக்கூறலென்னும் பகுதியாய் அடங்குமென்பது.

ஒருதலைமொழிதல்=ஓர் அதிகாரத்திற் சொல்லற்பாலதனை வேறு அதிகாரத்துச் சொல்லிய இலக்கணமே ஆண்டுங் கொள்ளவைத்தல்;

அது "அ இ உ அம்மூன்றுஞ் சுட்டு" எனவும் "ஆணும் பெண்ணு
மஃறிணை யியற்கை" எனவும் இவை எழுத்ததிகாரத்துக் கூறியவா
ற்ருனே சொல்லதிகாரத்துள்ளும் அவ்விலக்கணங்கொள்ள வைத்த
மையின் அப்பெயர்த்தாயிற்று. உடம்பொடுபுணர்த்துச் சொல்லுவன
அதற்கு இனமெனப்படும். என்னை ? விதியல்லாதது விதிபோல மற்
ருெருவழிச் சேறலின்.

நின்கோட்கூறல்=சொல்லாதன பிறவுளவாயினும் அந்நூற்கு
வேண்டுவதே கொள்வலென்றல் : அது "அஃதிவ ணுவல தெழுந்து
புறத் திசைக்கு - மெய்தெரி வளியிசை யளபுநுவன் றிசினே." என
வுஞ் "சகரக் கிளவியு மவற்ருே ரற்றே - அஐ ஔவெனு மூன்ற
லங் கடையே" எனவுங் "குற்றெழுத் தைந்து மொழிநிறை பிலவே"
எனவும் "பாடலுட் பயின்றவை நாடுங் காலை" எனவும் வரும்.
இவ்வாற்ருனே "அளபிற் கோட லந்தணர் மறைத்து" ஆயினும் அ
து கூறினேனெனவும் இயற்சொல்லிற்கல்லது நிலைமொழியாக்கங்
கூறேனெனவும் வழக்குஞ் செய்யுளும் ஆராய்வலென்று புகுந்தான்
பாடலுட் பயின்ற வழக்கே கூறுவலெனவுங் கூறுதலின் அவை
தன்கோட்கூறுதலாம். இனி ஒன்பதுமயக்கத்துண் மெய்ம்மயக்கங்
கூறி ஒழிந்தன கூருமையும் வினைத்தொகையும் பண்புத்தொகை
யும் எடுத்தோதி முடியாமையும் "நாடக வழக்கினு முலகியல் வழக்கி
னும் பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்" பற்றிப் பொருளிலக்கண
ங் கூறுவலென்றலும் பெரும்பான்மை இலக்கணவழக்கென்ப என்ற
லும் அதனுனே சிறுபான்மையை மயக்கமென்றலும் அம் ஆம் எம்
ஏம் என்பன முதலாயவற்றை அங்ஙனம் பகுத்தோதுதற்பயனும் அ
வை வினையின்றி அவ்வினைசெய்தான்மேல் நிகழுகின்ற கூருதலுமே
பற்றி "வினைசெயன் மருங்கிற் காலமொடு வருநவும்" என்று இடைச்
சொல்லோடு ஓதுதலும் போல்வன அதற்கு இனமெனப்படும். என்
னை? இவை தாங்கூறுவலென்று புகுந்தவற்றுள்ளும் ஒருபொருளான
வற்றை வரைந்துகொண்டமையின் அவற்றுவிரியெனப்பட்டன.

முறைபிறழாமை=காரணமின்றித் தான் சிலபொருள் எண்
ணிநிறுத்தியபின்னர் அம்முறைபிறழ்ந்தாலுங் குற்றமில்வழியும் அம்
முறையினையே இலக்கணமாகச் சொல்லுதல் : அது "பெயர்ஐஒடுகு-
இன் அது கண்விளி யென்னு மீற்ற" என நிறுத்தமுறையாற்பற்றி
எழுவாய்வேற்றுமை இரண்டாவது மூன்ருவதெனப் பெயர்கொடுத்
தல், "அகரமுத னகரவிறுவாய்" எனவுங் "கைக்கிளைமுதலாப் பெரு
ந்திணையிறுவாய்" எனவும் வழக்கியலானும் இலக்கணவகையானும்

உள் பொருளை விதந்தே எண்ணிமிறுத்தாதவழியும் " அவற்றுள், அ இ உ எ ஒ" எனவும் "அவற்றுள், நடுவணைந்திணை நடுவண தொழிய" எனவும் முறைபிறழாமற் கோடல் அதற்கு இனமெனப்படும்.

பிறனுடம்பட்டது தானுடம்படுதல் = உள் பொருள் இன்றாயினும் வழக்கியலாற் கொள்பொருள் இதுவெனக்கூறுதல் : அது " பண்டியன் மருங்கின் மரீஇய மரபு" என்றாற்போல்வனவற்றான் அறிக. இனி, "மீயென மரீஇய விடம்வரை கிளவியும்" என்புழி மேலென்பது இலக்கணமென்று எடுத்தோதியதனை மரூஉவென்றமையின் அதுவும் அதன்பாற்படும். என்னை? முதனூலுட்கொண்டவாறறிந்து மற்று அதனைத் தான் இச்சொல் இன்னவாறாயிற்றென்று இலக்கணங்கூறாது உடம்படுதலின். மற்று அதனை இனமென்பதெற்றுக்கு? இதுதானே பிறனுடம்பட்டது தானுடம்பட்டதாகாதோ முதனூலாசிரியன் உடம்பட்டதாகலினெனின், அற்றன்று; முதனூலாசிரியனைப் பிறனென்னுமையானும் முதனூலின் வழித்தாகியநூலுள் அவன் உடம்பட்டதொன்று உடம்படுமென்று உத்திவகையாற் கொள்ளாது முழுவதூஉங் கொள்ளுமாகலானும் அவ்வாய்பாடு கூறலாகாதென்பது. இனி முதனூன் மேலென்பது மீயென மரீஇயிற்றென்று விதந்தோதப்பட்டதனை அங்ஙனங் கூறாது மீயென மரீஇயிற்றென்று வாளாது கூறினமையின் அதனை இனமென்று கொண்டாமென்பது. எனவே, ஈண்டுப் பிறனென்றது வழக்கினுள்ளோரை நோக்கியாயிற்று. என்றாற்கு ஒழிந்த வழிநூலாசிரியரைப் பிறனென்றானென்னுமோவெனின் அவருடம்பட்டது உடம்பட்டதனாற் பயந்ததென்னை? முதனூலிற் பிறழாமை நூல்செய்யுமாயினென மறுக்க. அல்லதூஉம் இசைநூலுங் கூத்தநூலும்பற்றிப் பிறன்கோட்கூறலென்பதனாற் பிறனென்னினன்றி இயற்றமிழ்க்கண்ணே முதனூலாசிரியனைப் பிறனென்னானென்பது. அஃதேல் வழக்குநூல்செய்வான் அவ்வழக்கினை வழங்குவாரைப் பிறனென்னுமோவெனின் இலக்கணமும் வழக்குமென இரண்டனுள் இஃதிலக்கணமாதலின் அவ்வழக்கினுள் வழங்குவாரைப் பிறனென்றல் அமையுமன்றேவென்பது. என்றாற்கு அவருடம்பட்டது உடம்படுதல் உத்திவகையென்பதெற்றுக்கு? அஃது இயல்பேயன்றேவெனின் அங்ஙனம் மரீஇயினும் இலக்கணமென்பது திரிபில்லாதாகலிற் திரிபுபடும் வழக்கினை உடம்படுதல் இலக்கணமன்றாயினும் அது வழக்கினுள்ளார் வேண்டுமாற்றான் இலக்கணமேயாமென்பதுகருத்து. அல்லாக்கால் எள்ளேபோல எட்டுப்பையுந் தன் தன்மையான் உள்பொருளாகலும் வேண்டுமன்றேவென்பது.

இறந்தது காத்தலென்பது = முற்கூறியதோர் சூத்திரப்பொருண்மை பின்னொரு சூத்திரத்தான் விலக்குதல்: அது "பால்கெழு கிளவி நாலவர்க்கு முரித்தே" எனக் கூறிய பின்னர் "நட்பி னடக்கை யாங்கலங் கடையே" என்றாற்போல விலக்குதல். நூற்புறனடையும் ஓத்துப்புறனடையும் அதிகாரப்புறனடையும் போல்வன அதற்கு இனமெனப்படும். அவை "ஈறியன் மருங்கி னிவையிவற் றியல்பெனக் - கூறிய கிளவிப் பல்லா றெல்லா - மெய்த்தலைப் பட்ட வழக்கொடு சிவணி - யொத்தவை யுரிய புணரிய னிலையே" எனவும் "புள்ளி யிறுதியு முயிரிறு கிளவியுஞ் - சொல்லிய வல்ல வேனைய வெல்லாம்" எனவும் வருவனபோல்வன.

எதிரதுபோற்றல் = வருகின்றசூத்திரப்பொருண்மைக்கேற்ப வேறொருபொருண் முற்கூறுதல்: அது "ஈறு குபுள்ளி யகரமொடு நிலையும்" என வருகின்றதனை நோக்கி "ஆற னுருபி னகரக் கிளவி-யீறு ககரமுனைக் கெடுதல் வேண்டும்" எனக் கூறுதலும் "பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மை" என வருகின்றதனை நோக்கித் "தன்மைச் சொல்லே யஃறிணைக் கிளவியென் - றெண்ணுவழி மருங்கின் விரவுதல் வரையார்" என வழுவமைத்தலும் போல்வன. இனி, ஒரு சூத்திரத்துள்ளே "ஈறு கு புள்ளி யகரமொடு நிலையும்" என வருவதனை நோக்கிக் கூறிய "குற்றொற் றிரட்ட வில்லை" என்றல் அதற்கு இனமெனப்படும்.

மொழிவாமென்றல் = ஒருபயனோக்கி முற்கூறுதுமென்றல்: அவை "உணரக் கூறின் முன்னர்த் தோன்றும்" எனவுங் "கடப்பா டறிந்த புணரிய லான" எனவும் "அவ்வே, இவ்வென வறிதற்கு மெய்பெறக் கிளப்ப" எனவும் வரும். இங்ஙனங் கூறியதனாற் பயன் குற்றுகரவீற்றுக்கணன்றிப் புணர்மொழிக்குற்றிகரமின்றென்பதூஉம் இனிப் புணர்மொழிக்குற்றுகரம் பெருவரவிற்றென்பதூஉம் அறிவித்தலாயிற்று. "அவ்வே, இவ்வென வறிதற்கு மெய்பெறக் கிளப்ப" என்பதூஉம் "அவ்விளி யேலா" என்றதூஉம் அவ்விளியிலக்கணமென்றற் பயம்பட வந்தது. ஈற்றுப் பொதுவினால் விளியேற்குமென்று ஓதப்பட்ட பெயருள் இவை விளியேலாவென விளிவிலக்கல் வேண்டுதலானும் நீவாராரயென்பது இயல்புவிளியன்றென விலக்குதலும் விளியிலக்கணமேயாதலானுமென்பது. இனி, "மெய்பெறக் கிளந்த பொருள்வரைந் திசைக்கு - மைகார வேற்றுமைத் திரிபென மொழிப" எனவும் "மெல்லெழுத் தியற்கை சொல்லிய முறையான்-ஙஞநம வென்னு மொற்றா கும்மே" எனவும் வருவன அதன்பாற்

படும். என்னை? அவையும் முன்னோர்ப்போய் மொழிவனவற்றை அவா விகின்றமையினென்பது.

கூறிற்றென்றல் = முற்கூறியதோர் இலக்கணத்தினை மற்றொருபொருட்கும் விதிக்கவேண்டியவழி அவ்விலக்கணத்தினை மீட்டுங் கூறாது மேற்கூறியவாற்றானே கொள்கவென்பான் அவைகூறின்றுமென்று நெகிழ்ந்துபோதல்: அவை "கைக்கிளை முதலா வெழுபெருந் திணையு - முற்கிளந் தனவே முறைநெறி வகையின" எனவும், "எண்வகை யியனெறி பிழையா தாகி - முன்னுறக் கிளந்த முடிவின ததுவே" எனவும் வரும். இவை அகப்பொருட்கும் புறப்பொருட்கும் ஓதிய இலக்கணஞ் செய்யுளுள்ளும் அவ்வாறெய்துவித்தவாறு யிற்று. "முதலெனப் படுவ தாயிரு வகைத்தே" எனவும் "மெய்பெறு வகையே கைகோள் வகையே" எனவும் "மாத்திரை யளவு மெழுத்தியல் வகையு மேற்கிளந் தன்ன வென்மனார் புலவர்." எனவும் வருவன அதற்கு இனமெனப்படும். என்னை? கைக்கிளை பெருந்திணைக்கும் இவையே முதலென்றலானுந் திணையுங் கைகோளும் போல்வன புறப்பொருட்குங் கோடற்பயன்பட வைத்தமையானும் முற்கூறிய மாத்திரையும் எழுத்தும் பிறவாற்றாற் செய்யுட்குப் பயன்படுமாற்றான் வேறுபட்டதல்லது அவை மேற்கூறிய மாத்திரையும் எழுத்துமே என்றமையானுமென்பது.

தானெடுகுறியிடுதல் = உலகுகுறியின்றித் தன்னூலுள்ளே வேறுகுறியிட்டாடல்: அவை உயர்திணை அஃறிணையெனவுங் கைக்கிளை பெருந்திணையெனவுஞ் சொல்லிற்கும் பொருளிற்கும் வழக்கியலானன்றி ஆசிரியன் தானே குறியிடுதல். வண்ணச்சினைச்சொன் முற்றுவினைச்சொல்லென ஆட்சியுங் குறியீடும் ஒருங்குநிகழ்த்தனவும் வினையெஞ்சுகிளவியும் பெயரெஞ்சுகிளவியுமென்று ஆண்டு "ஆயீரைந்து - நெறிப்படத் தோன்று மெஞ்சுபொருட் கிளவி" எனக்குறியிடுதலும் அது. "இரண்டாகுவதே - யையெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி" எனவும் "மூன்றாகு மைந்தனுந் தோன்றக் கூறிய - வாக்கமொடு புணர்ந்த வேதுக் கிளவி" எனவும் பெயர்கொடுத்தல் அதற்கு இனமெனப்படும்.

ஒருதலையன்மை = "வேற்றுமை யாயின் வல்லெழுத்து மிகும்" எனவிரித்தாற்போலாது இலக்கணங் கூறி ஒழிதல்: அது "குறியதன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி - யுயிரொடு புணர்ந்த வல்லாறன் மிசைத்தே" என்றக்கால் யாண்டும் ஒருதலையாக வாராது வருவனான்று வருவது ஆண்டென்று கொள்ளவைத்தல். இனிச் சொல்லோத்தினு

ன் வேற்றுமையென்று ஓதப்பட்ட எட்டனுள் எழுவாய்வேற்றுமையினையும் விளிவேற்றுமையினையும் வேற்றுமையென்னுது எழுத்தோத்தினுள் அல்வழியென்றல் போல்வன அதற்கு இனமெனப்படும்.

முடிந்தது காட்டல் = சொல்லுகின்ற பொருட்கு வேண்டுவனவெல்லாஞ் சொல்லாது தொல்லாசிரியர் கூறினுரென்று சொல்லுதல்: அது ஒன்றறிவது உற்றறிவதென்றற்கும் இரண்டறிவது உற்றுஞ் சுவைத்தும் அறியுமென்றற்கும் முறைமையாற் சூத்திரஞ்செய்வான் அவை அவ்வாறுதற்குக் காரணங்கூறுது "நேரிதி னுணர்ந்தோர் நெறிப்படுத் தினரே." என முடிந்தது காட்டல். "நுண்ணிதி னுணர்ந்தோர் கண்ட வாறே" என்றுற்போல்வன அதற்கு இனமெனப்படும்.

ஆணைகூறல் = இவ்வாசிரியன்கருத்து இதுவெனக் கொள்ளவைத்தல்: அது "அம்மி னிறுதி கசதக் காலைத் - தன்மெய் திரிந்து ஙஞந வாகும்" எனக் கருவியோத்தினுட் சாரியை மகரம் பகரவருமொழிக்கட் திரியாதென்று போய்ச் செய்கையுள் வல்லெழுத்தினது இயற்கை மெல்லெழுத்தாதல் அறிவித்தற்கு அல்வழியெல்லா மெல்லெழுத்தாகுமெனச் சொல்லுதல்போல்வன. ஙஞந ஆதற்கும் இஃதொக்கும். "ஒம்படை யாணையிற் கிளந்தவற் றியலாற் - பாங்குற வுணர்தலென்மனார் புலவர்" என்றுற் போல்வன அதற்கு இனமெனப்படும். மற்றுத் தன்கோட்கூறலோடு இதனிடை வேற்றுமையென்னையெனின், அது தந்திரஞ்செய்யும் பகுதிக்கண்ணது, இஃது அன்னதன்றிப் புணர்ச்சிக்கட் சிறப்புடைய நிலைமொழிவருமொழிக்குத் திரிபுபோலாதென்று கருவியாகிய இடைச்சொற்காயின் இத்துணையமையுமென்று ஆணைசெய்தலின் அப்பெயர்த்தாயிற்று.

பல்பொருட்கேட்பின் நல்லதுகோடல் = ஒருசூத்திரத்துட் பயந்த சொற்றொடர் பலபொருட்கேற்றதாயினும் நல்லதுகொள்கின்றுனென்க் கருதி அவ்வாறுசெய்தல்: அவை "ஒருவ னொன்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி - யிருபாற்கு முரித்தே தெரியுங் காலை" என்றவழி ஒருவனென்பதொருசொல் தற்கண்ணே இருபாலாரையுந் தழீஇநிற்குமெனவும் அது கருவியாக இருபாலாரையுஞ் சொல்லப்படுமெனவுங் கவர்ந்தவழித் "தன்மை சுட்டிற் பன்மைக் கேற்கும்" என்பதனேடு படுத்துநோக்க இருபாலாரையும் ஒருசொல் தற்கட்டழீஇ நிற்றலே நல்லதென்று கொள்ளவைத்தல். "நும்மெ னிறுதி யியற்கை யாகும்" என்புழி எழுத்துவிகாரமுடையதனைக் களைந்து சாரியைக்கண்ணே இயற்கைகோடலும் அதன்பாற்படும். இதனை ஏற்புழிக்கோடலெனவும் ஒருபுடைச்சேறலெனவுஞ் சொல்லுப.

தொகுத்தமொழியான் வகுத்தனர்கோடல்=ஒருவாய்பாடு எடு த்தோதப் பலவாய்பாடு அதற்குவந்துபூணுமென்று வகுத்துக்கொள்ள வைத்தல்; அது "செய்து செய்யூச் செய்பு செய்தெனச் - செய்யியர் செய்யிய செயின்செயச் செயற்கென - வவ்வகை யொன்பதும் வினை யெஞ்சு கிளவி" எனவுங் "காப்பி னொப்பி னூர்தியி னிழையின்" எ னவும் ஒருவாய்பாடு தொகுத்து ஓதியவாற்றானே பலவாய்பாடு வகுத் துக் கொள்ளவைப்பதென்பது. செய்தென்பதனை நக்கு வந்து கண்டு நின்று பாடிப் போயெனப் பலவாக்குதலும் மூற்றுவாய்பாடு பலவுமாக் குதலும் இனிக் காப்பினென்றவழிப் புரத்தல் புறந்தரவோம்புதல் போற்றலெனப் பலவாக வகுத்தலுங் கண்டுகொள்க. "உருவென மொழியினும்" என்றலும் "இதன திதுவிற்று" என்றலும் போல்வன அதற்கு இனமெனப்படும்.

மறுதலைசிதைத்துத் தன்றுணிபுரைத்தல்=ஒருபொருளினை ஒ ருவன் வேறுபடக்கொள்வதோர் உணர்வுதோன்றியக்கால் அவ்வேறு பாட்டினை மாற்றித் தான் துணிந்தவாறு அவற்கும் அறிவுறுத்தல். இ து மறுதலைசிதைத்தலுடைமையின் வாளாது தன்கோட் கூறலின் அ டங்காதாயிற்று. உதாரணம்; "மூவள பிசைத்த லோரெழுத் தின்றே" எனவும் "நீட்டம் வேண்டி னவ்வள புடைய" எனவுங் "குன்றி சை மொழிவயி னின்றிசை நிறைக்கும்" எனவும் மூன்றுமாத்திரையா ன் ஓரெழுத்து உண்டென்பாரை விலக்கி வழக்கியலான் இல்லை யென்று தன்றுணிபு உரைத்தவாறு. உயிர்மெய் வேறெழுத்தன்றெ ன்பான் "புள்ளி யில்லா வெல்லா மெய்யு - முருவுரு வாகி யகரமொ டுயிர்த்தலும்" எனவும் "மெய்யின் வழிய துயிர்தோன்று நிலையே" எ னவும் வேறுபடாது கூறுதலும் அது. வழக்கினுள் அறியாதார்மாட்டு ஒன்றுபோல இசைப்பனவாயினும் அன்றென்று கூட்டமுணர்த்தி னமையின் "மொழிப்படுத் திசைப்பினுந் தெரிந்துவே றிசைப்பினு - மெழுத்திய றிரியா" என்றலும் அதன்பாற் சார்த்தியுணரப்படும். பிறவும் அன்ன.

பிறன்கோட்கூறல் = தன்னூலே பற்றாகப் பிறநூற்குவரு வதோர் இலக்கணங்கொள்ளுமாறு கூறுதல்; அது "அளபிறந் துயிர்த்தலு மொற்றிசை நீடலும்" எனவும் "பண்ணைத் தோன்றிய வெண்ணான்கு பொருளுங் - கண்ணிய புறனே நானான் கென்ப" எனவும் இவை அவ்வநூலுட் கொள்ளுமாற்றான் அமையு மென்றவாறுயின. "அளபிற் கோட லந்தணர் மறைத்தே" என்பது

அதற்கு இனமெனப்படும். என்னை? அவர்மதம்பற்றி இவர்கொள்வ தோர் பயனின்றாகலினென்பது.

அறியாதுடம்படல் = தானறிந்த இலக்கணத்தின் வேறுபட வருவன தான் அறிந்திலனாகக் கூறி அதன்புறத்துச் செய்வதோர் புறனடை; அவை "கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங் - கிளந்த வற் றியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே" எனவும் "வருவ வுளவெனினும் வந்தவற் றியலாற் - றிரிபின்றி முடித்த றெள்ளியோர் கடனே" என வும் வரும். இறந்தது காத்தலோடு இதனிடை வேற்றுமையென்னை யெனின், இறந்ததென்பது தான் துணிந்து சொல்லப்பட்ட பொருளா கல்வேண்டும். இஃது இன்னதன்றிச் சொல்லப்படாதபொருண்மேற் றாகி அதுவுந் தான் துணியப்படாதபொருளாகித் தான் நூல்செய்த காலத்தே உள்ளவற்றுள் ஒழியப்போயின உளவாயினுங் கொள்கவெ ன்பான் வேறுபிறதோன்றினும் எனவும் வருபவுளவெனினும் எனவுந் தேறாது அதன் ஐயப்பாடுதோன்றச் சொல்லுதலின் இது வேறெ ன்க. முழுதுணர்ந்தார்க்கல்லது பழுதறச்சொல்லலாகாமையின் அஃது அவையடக்கியல்போல்வதோர் உத்தியெனக்கொள்க. "குறியதன் மு ன்னர்த் தன்னுரு பிரட்டலு - மறியத் தோன்றிய நெறியிய லென்ப" எனவுஞ் "செல்வழி யறிதல் வழக்கத் தான" எனவும் வருவன அதற் கு இன்மெனவுணர்க.

பொருளிடையிடுதல் = வேற்றுமைப் பொருளினைச் சொல்கி ன்றபொருண்மைக்கிடையே பெய்துசொல்லுதலும் சொல்கின்றபொ ருட்கு இயைபுடையதனை ஆண்டுச் சொல்லாது இடையிட்டுப்போய்ப் பிறிதொருவழிச் சொல்லுதலும் போல்வன: அவை "முறைப் பெய ர்க் கிளவி யேயொடுவரும்" என்றாற்போலச் சொல்கின்ற உயர்திணை ப்பெயரிடை விரவுப்பெயர் பெய்துரைத்தலும் போல்வன. வழூவ மைக்கின்ற கிளவியாக்கத்துள் ஓதாது எச்சவியலுட்போக்கி "அவை யல் கிளவி மறைத்தனர் கிளத்தல்" எனச்சொல்லுதலும் போல்வன. "தானென் பெயருஞ் சுட்டுமுதற் பெயரும் - யானென் பெயரும் வினாவின் பெயரு - மன்றி யனைத்தும் விளிகோ ளிலவே" என்றவ ழித் தானென்னும் விரவுப்பெயரினை இடைப்பெய்து விலக்குதலும் வேற்றுமைக்கிளவியோத்தினுட் கூறாது எஞ்சிநின்ற வேற்றுமைத் தொகைமுதலிய எச்சங்களை எச்சவியலுட் சொல்லுதலும் போல்வன வும் அதன்பாற் சார்த்தியுணர்க.

எதிர்பொருளுணர்த்தல் = தான் கூறிய இலக்கணத்திற் சில பிற்காலத்துத் திரிபுபடினும் படுமென்பது முதற்காலம் முதனூலுங்

கொண்டுணர்ந்த ஆசிரியன் எதிர்காலத்துவருவது நோக்கி அதற்கேற்றதோர் இலக்கணமுங் கூறிப்போதல்: "மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த - னகரத் தொடர்மொழி யொன்பஃ தென்ப- புகரறக் கிளந்த வஃறிணை மேன" என்று ஓதிய இலக்கணத்துச் சில பிற்காலத்துக் குறையவருதல் எதிர்பொருளெனப்படும். அதனைத் தான் உணர்ந்து "கடிசொல் லில்லைக் காலத்துப் படினே" என்று கூறவே முற்கூறியபொருளினை வற்புறுத்தலாம் அதுவென்பது. இங்ஙனந் திரிபுபடுதல் அறிந்தே கூறுதலானும் எதிர்பொருளாகலானும் இஃதறியாது உடம்படுதலினடங்காதாயிற்று. "பொய்யும் வழுவுந் தோன்றிய பின்ன - ரையர் யாத்தனர் கரணம்" என்பதூஉம் அதன்பாற்படும்.

சொல்லினெச்சஞ்சொல்லியாங்குணர்த்தல் = சொல்லினாற்றலாற் பெறப்படும் பொருளினையும் எடுத்தோதியாங்குக் கொள்ளவைத்தல்: அது "எஞ்சிய வெல்லா மெஞ்சுத லில" என்புழி எல்லாமென்பதனை எச்சப்படுத்தற்காகாதன இருபத்தாறு கொண்டவழியும் அதனை எடுத்தோதிற் சிறப்பின்றென்று கொள்ளற்க என்பது இதன்கருத்து. எச்சவியலுட் கூறிய பொருள் அகத்தோத்துக்கூறிய பொருளோடு ஒப்பக்கூறுதலும் அதன்பாற்படும். மொழிந்தபொருளோடொன்றவவ்வயின்மொழியாததனை முட்டின்றுமுடித்தலோடு இதனிடை வேற்றுமையென்னையெனின், அஃது எடுத்தோதப்பட்ட பொருட்கண்ணதெனவும் இஃது எடுத்தோத்தினோடு ஒக்கும் எச்சப்படவைத்துக்கொள்ளும் இலக்கணங்களெனவும் அதனோடிதனிடைவேற்றுமையுணர்க.

தந்துபுணர்ந்துரைத்தல் = உள்பொருளல்லதனை உளபோலத் தந்து கூட உணர்த்தல்; அவை "அளபெடை யசைநிலை யாகலு முரித்தே" எனவும் "குறிலிணை யுகர மல்வழி யான" எனவுங் கூறுங்கால் அளபெடையினை எழுத்துப்போலவுங் குற்றுகரத்தினைக் குற்றெழுத்துப்போலவும் ஓதுதல் போல்வன. "மெய்யீ றெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல்" எனவும் "மெய்யுயிர் நீங்கிற் றன்னுரு வாகும்" எனவும் மேற்கூறிய புள்ளியினையே ஒருபயனோக்கி மீட்டும் புள்ளிபெறுமெனக் கூறுதல் அதற்கு இனமெனப்படும். "குறுமையு நெடுமையு மளவிற் கோடலிற் - றொடர்மொழி யெல்லா நெட்டெழுத் தியல" என்பதேபற்றி "நெடியதன் முன்ன ரொற்றுமெய் கெடுதலும்" என்புழித் தொடர்மொழியை நெட்டெழுத்தாக்கிக் கோடலும் அது.

ஞாபகங்கூறல் = சூத்திரஞ் செய்யுங்கால் அதற்கு ஓதிய இலக்கணவகையானே சில்வகையெழுத்தின் செய்யுட்டாகவும் நாடுதலின்றிப் பொருணனிவிளங்கவுஞ் செய்யாது அரிதும் பெரிதுமாக நலிந்து

செய்து மற்று அதனானே வேறுபலபொருளுணர்த்தல்: அது "மெய் பெறு மரபிற் றொடைவகை தாமே * * * உணர்ந்திசி னோரே" என வருதல். இதனாற்கொண்ட பொருண்மையெல்லாஞ் செய்யுளியலுட் காட்டப்பட்டன. "எப்பெயர் முன்னரும் வல்லெழுத்து வருவழி யக்கி னிறுதிமெய்ம் மிசையொடுங் கெடுமே" என்றாற்போல்வன அதற்கு இனமெனப்படும். பிறவும் அன்ன.

உய்த்துக்கொண்டுணர்த்தல் = ஒருவழி ஒருபொருள் சொல்லியக்கால் அதன்கண்ணே மற்றொரு பொருளினையுங் கொணர்ந்து கொண்டறியுமாறு தோன்றச்செய்தல்: அவை "நெட்டெழுத் திம்பருந் தொடர்மொழி யீற்றுங் - குற்றிய லுகரம் வல்லா றூர்ந்தே" என் இடனும் பற்றுக்கோடுங் கூறி அதனான் ஈறு ஆக்கங்கோடலுங் "குற்றிய லுகர முறைப்பெயர் மருங்கி - னொற்றிய நகரமிசை நகரமொடு முதலும்" என முதலாக்கங்கூறியதனானே இடனும் பற்றுக்கோடும் அதுவேயெனக்கோடலும் போல்வன. பெயர்வினைக்கு ஓதிய இலக்கணம் ஒழிந்தசொற்குஞ் செவ்வனஞ் செல்லுமென்று கோடல் அதற்கு இனமெனப்படும். பிறவும் அன்ன. மற்று நுதலியதறிதலோடு இதனிடை வேற்றுமையென்னையெனின், அது வாளாது பயமில கூறியதுபோலக் கூறியவழி இவ்வாறுகூறியது இன்னதுகருத்துப் போலுமென்று அறியவைத்தலும் உரைவகையானும் நுதலியதறியச் சொல்லுதலுமாம். இஃது அன்னதன்றி அச்சூத்திரந்தன்னான் ஒரு பொருள் பயந்ததன்றலையும் பின்னொருபொருள் பெறவருதலின் இது வேறென்பது. மற்று ஞாபகங்கூறலோடு இதனிடை வேற்றுமையென்னையெனின், பயமில்லதுபோலவும் அரிதும் பெரிதுமாகவும் இயற்றி எளிதுஞ்சிறிதுமாக இயற்றாது சூத்திரஞ்செய்தல் வேறுபாடே நிமித்தமாகத் தோற்றிக்கொள்வதோர் பொருள்பெறவைத்தலின் இதுவும் வேறெனப்படுமென்பது.

மெய்ப்பட நாடிச் சொல்லிய அல்ல பிற அவண் வரினும் = உய்த்துக்கொண்டுணர்தலோடு மேற்கூறிய முப்பத்திரண்டும் இச்சூத்திரத்துள் எடுத்தோதிய பொருள்வகையான் ஆராய்ந்துசொல்லப்பட்டனவன்றே! அங்ஙனஞ் சொல்லாதன பிறவும் இந்நூலுள் வரினும்: சொல்லிய வகையாற் சுருங்க நாடி = உத்திவகையென வகுத்துக்கொண்டு ஓதிய முப்பத்திரண்டு பகுதியான் அடங்குமாறு ஆராய்ந்து: மனத்தின் எண்ணி மாசறத்தெரிந்துகொண்டு = ஓதப்பட்ட உத்திபலவும ஒருங்குவரினும் உள்ளத்தாற் றெள்ளிதின் ஆராய்ந்து மயக்கந்திர வேறுவேறு தெரிந்து வாங்கிக்கொண்டு: இனத்திற் சேர்த்தி உணர்த்தல்

வேண்டும் = முப்பத்திரண்டற்கும் ஏற்றவகையான் இனஞ்சார்த்தி மற்று அவற்றை இன்னதிதுவெனப் பெயர்கூறல்வேண்டும் அங்ஙனந் தொகநின்றவழியும் வேறுவேறுகொண்டு: நுனித்தகு புலவர் கூறியநூலே = தலைமைசான்ற ஆசிரியராற் கூறப்பட்ட நூல். எ-று. எண்ணிய முப்பத்திரண்டுமெல்லன தோன்றினும் அவற்றுள் அடக்கி அவைதாம் ஒருங்குவரினும் வேறு தெரிந்து இனந்தோறுஞ் சேர்த்து தலை அவாவிநிற்கும் ஈண்டு ஓதிய நூலென்பது கருத்து.

சொல்லிய அல்ல பிற அவண் வருமாறும் அவை சொல்லிய வகையாற் சுருங்கநாடி இனத்திற்சேர்த்துமாறும் மேற் காட்டப்பட்டன. இனி ஒருங்கு பலவுத்திவந்தவழி உள்ளத்தாற் தெள்ளிதினெண்ணித் தெரிந்துகொண்டு இனத்திற்சேர்த்துதல் வருமாறு;—"அன்ன பிறவுங் கிளந்த வல்ல - பன்முறை யானும் பரந்தன வரூஉ - முரிச்சொ லெல்லாம் பொருட்குறை கூட்ட - வியன்ற மருங்கி னெனைத்தென வறியும் - வரம்புதமக் கின்மையின் வழிநனி கடைப்பிடித்- தோம்படை யாணையிற் கிளந்தவற் றியலாற் - பாங்குற வுணர்த லென்மனார் புலவர்" என்றவழி, "அன்ன பிறவுங் கிளந்த வல்ல - பன்முறை யானும் பரந்தன வரூஉ - முரிச்சொல்" என்பது இறந்தது காத்தலாம். என்னை? இசையுங் குறிப்பும் பண்புமேயன்றிச் சீர்த்தியும் புனிறும் போல்வன வேறும் உள, எடுத்தோதப்பட்டன எனவும் எடுத்தோதாது இசையுங் குறிப்பும் பண்புமன்றிச் சேனென்றுந் தொறுவென்றும் வருவன உளவென்றுங் கூறினமையின். "வரம்புதமக்கின்மையின்" என்பது எதிர்பொருளுணர்த்தலும் அறியாதுடன்படலுமாம். "ஓம்படையாணை" என்பது ஆணைகூறலாம். இங்ஙனம் ஒரு சூத்திரத்துட் பல வந்தவழி ஒன்றே உத்தியென்றுணராது மனத்தினெண்ணி மாசறந்தெரிந்துகொண்டு இவ்வாற்றான் இனத்திற்சேர்த்துக என்றான் ஆசிரியனென்பது.

"மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி - யுரைபடு நூறா மிருவகை நிலைய" என்பது முதலாக இத்துணையும் வழக்குநூலிலக்கணங் கூறினான், எழுநிலத்தெழுந்த செய்யுளின் இதுவும் ஒன்றாகலின் இதனைச் செய்யுளியலிற் கூறினான், ஈண்டு மரபுகூறும்வழி ஒழிந்த செய்யுட்குப் போலாது நூலிற்குப் பொருட்படையாகிய யாப்புக் குற்றங்களும் உத்திவகையுங் கூறல்வேண்டுதலிற் கூறினானென்பது. அங்ஙனங் கூறாக்கால் பாட்டின் மரபு கட்டுரைபோலவுங் கட்டுரை அரங்கின்றி வட்டாடியது போலவும் வரம்பின்றி வேண்டியவாறு நூல்செய்தல் விலக்கின்றாவான் செல்லும். செல்லவே, எழுசீராகிய முடுகியலடியாலும்

எத்துணையும் நீண்டதோர் வஞ்சிப்பாட்டானும் பிறவும் வேண்டிய வாறுஞ் சூத்திரஞ்செய்தலும் ஒருவன் பெயரினை அவ்வச்சூத்திரச்செய்யுளுட் சார்த்துவகையாற்பெய்துகூறலும் உணர்த்தப்படும் பொருளினை முதனூலுட் கிடந்தவாறுபோலாது மரபுநிலைதிரியச் செய்தலும் நால்வகை யாப்பொடு மாறுபடச்செய்தலும் வேண்டியவர்வேண்டிய வாற்றாற் சிலபொருள்களை வேறு தோற்றிக்கொண்டு நூல்செய்தலும் விலக்கின்றாகல் படுமென்பது.

இனி உத்திவகையும் அவ்வாறே இன்றியமையாதனவெனப்படும். என்னை? உணர்த்தப்படும் பொருள் இதுவென்று அறிவித்தலும் எழுத்துச்சொற்பொருளெனப் பகுத்துக்கொண்டு அதிகாரஞ்செய்தலும் உணர்வு புலங்கொள்ளுமாற்றாற் றொகுத்துக்காட்டலும் மற்று அவற்றை வகுத்துக்காட்டியவழிப் பயமில்கூறலென்று கருதாமல் அது தன்னோர்பயம்படச்செய்தலும் முதனூலாயினவெல்லாம் நூற்பொருளுணர்தற்குக் கருவியுஞ் சூத்திரச்சுருக்கத்துக்கேதுவாகலும் உடைமையின் அவையும் வேண்டப்பட்டனவென்பது. இனி அவற்றை இத்துணையென வரையாக்கால் எத்துணையும்பலவாகி இகந்தோடுதலும் வழிநூன் முதனூல்வழித்தன்றாகலும்படும். முப்பத்து மூன்றெழுத்தென்றானுயினும் அப்பெற்றித்தன்றி அறுபத்தாறாகக் கொள்ளவைத்தானென்று உத்திகூறலும் உடம்படப்படுவானாதல் செல்லுமென மறுக்க.

இனி, நுனித்தகு புலவர் கூறிய நூல் என்றதனானே, பாயிரச்செய்யுளுஞ் சூத்திரச்செய்யுளும் ஆசிரியப்பாவும் வெண்பாவும் பெற்றுவருதலும் அவ்விருபாவும் பெற்றுவருதலும் பாட்டுப்போல எல்லாவுறுப்பும் பெறுதற்குச்செல்லாவென்பதூஉம் மாத்திரைமுதலாகப் பாவீறாக வந்த பதினொன்றும் வண்ணங்களுள் ஏற்பன கொள்ளினுங் கொள்ளுமெனவும் யாப்புறுப்புக்கொள்ளுங்கால் ஈண்டோதிய மரபுங்கொள்ளப்படுமெனவுங் கொள்க. உரைக்குங் காண்டிகைக்கும் இவற்றுள்ளும் ஏற்பன அறிந்துகொள்க.

இன்னும் நுனித்தகு புலவர் என்றதனானே தந்திரமுஞ் சூத்திரமும் விருத்தியுமென மூன்றும் ஒருவரோயன்றி ஒன்று ஒருவர் செய்தலும் இரண்டு செய்தலும் பெறப்படுமென்றலும், ஒருசாலை மாணக்கருந் தம்மாசிரியருந் தம்மிடை நூல்கேட்ட மாணக்கரும் பாயிரஞ் செய்யப் பெறுபவென்றலும், பொதுப்பாயிரமுஞ் சிறப்புப்பாயிரமுமெனை அப்பாயிரந்தாம் இரண்டாமென்றலும், ஈவோன்றன்மையும்

ஈதலியற்கையுங் கொள்வோன்றன்மையுங் கோடன்மரபுமென்ற நான்குறுப்புடையது பொதுப்பாயிரமென்றலும், அதன்வழியே கூறப்படுஞ் சிறப்புப்பாயிரந்தான் எட்டிலக்கணமுடைத்தென்றலும், அவை ஆக்கியோன்பெயரும் வழியும் எல்லையும் நூற்பெயரும் யாப்பும் நுதலிய பொருளுங் கேட்போரும் பயனுமெனப்படுமென்றலும், அவைதாம் நூற்கின்றியமையாவெனக் கொள்ளப்படுதலுங் கூறிமுடிக்க.

சிறப்புப்பாயிரத்தானே நூலிலக்கணம் ஒருவகையான் உணரப்படும். பொதுப்பாயிரத்தானே ஆசிரியரும் மாணாக்கரும் நூலுரைத்தலும் நூல்கேட்டலும் மாசறவறிந்து உரைநடாத்துவாராப. அதனானே இவை நூன்முகத்தினின்று நிலாவுமென்பது. (௱௰௨)

"நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினல
மண்மாண் புனைபாவை யற்று."

ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப் பியனடி
பல்காற் பரவுது மெழுத்தொடு
சொலகா மருபொருட் டொகைதிகழ் பொருட்டே.

மரபியன் முற்றும்.

பொருளதிகாரம் முற்றும்.

தொல்காப்பியம்

நச்சினார்க்கினியம் முற்றும்

திருச்சிற்றம்பலம்.